

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

$\frac{2}{C}$

4592

George Bancroft

Copy 1
v. 6

Thucydides
BRO

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

THUCYDIDIS

DE

BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO

GRAECE ET LATINE

AD EDITIONEM IOS. WASSE ET CAR. ANDR. DUKERI

ACCURATE EXPRESSI

VOLUMEN SEXTUM

ANNOTATIONES

IN SCHOLIA GRAECA

ET

INDICES

BIPONTI

EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS

CICIDCCLXXXIX

THE
NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

A. N N O T A T I O N E S
I N
S C H O L I A G R A E C A
C U M
A U C T A R I O S C H O L I O R U M .

3

DE GRAECIS
IN
THUCYDIDEM
SCHOLIIS
HENR. STEPHANI
IUDICIUM.

Quaedam etiam de usu suae ad horum Scholiorum lectionem Proparaesceues.

SCHOLIA in Thucydidem quasdam expositiones eiusmodi habent, ac suum lectorem de nonnullis admonent, quae talia sunt, ut vel propter illa omnibus, qui lectionis Historici huius studiosi sunt, in pretio esse mereantur: atque habeant, unde sibi de illorum editione gratulentur. Id denique, quod in titulo velut elogium illis datur, cum absque ipsis Historicis istis non facile intelligi posse dicitur, (totus enim superiorum *ἰνδύσων* titulus est hic, *Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὃν χωρὶς οὐκ ἐξύνετος ὁ ἐνυγγραφεὺς*: Germanicam (Bas. 1540) excipio, cui iste praefixus est, eundem sensum efficiens, sed voce quadam inepte ficta utens, *Θουκυδίδης μετὰ σχολίων παλαιῶν καὶ πάνυ ἀφιλήμων, χωρὶς δὲ ὁ ἐνυγγραφεὺς πολλὸ ἀνυσχερὲς ἴσθι*) alicubi non minus verum quam horridum esse comperitur. Ideo autem, alicubi tantummodo, non ubique verum comperiri dico, partim quod in quam plurimos difficiles obscurosque locos nihil quidquam afferant, partim quod nonnulla eorum, quae in quosdam *δυσέυνετους* afferunt, lectori, qui & iudicio valeat & in Graeca sit lingua facile exercitatus, satisfacere minime possint. Omitto eas, in quibus omnino a Thucydidis mente aberrat, expositiones, ita ut aliud plane, quam quod a Thucyde dicitur, nobis dicant: quarum exempla in annotationibus meis afferentur. Verum ea, in quibus *σφάλλεται*, iis in quibus τὰ τῆς ἐξηγήσεως ab eo *καταρθεύεται* (si haec antitheta Thucydeia ad nostrum hunc de scholiis in Thucydidem sermonem transferre liceat) condonanda esse, & fateor ipse, & mecum, ut opinor, quicumque non vel ingrati, vel nimium morosi sunt, fatebuntur.

Sed quoniam sicut multos Thucydidis locos his scholiis opus habere dictum est, ita etiam ad horum scholiorum lectionem multis opus esse scio aliqua expositione quorundam loquendi generum, seu quarundam sermonis formularum, quas fortasse *ἐξηγητικὰς* vel potius *σχολικὰς* vocare quis possit: non male collocatum me bidui spatium putavi, si eas a me collectas non proponerem solum, sed etiam exponerem.

Prius tamen quam ad illam *προδιδασκαλίαν* aggrediar, qua lector ad horum scholiorum lectionem praeparatur, hoc etiam ad plenam lectoris *προπαρασκευὴν* requiri puto, ut de iis alia pauca eum praemoneam. Sciat igitur, haec scholia (quorum more loquendo, *ἰστίον* dicendum fuisset) non ab una omnia, sed a pluribus scripta esse, & ita quidem, ut variarum expositionum

Thucyd. Vol. VI.

A 2

num a variis scriptarum velut fragmenta tantummodo in locis plerisque sint, quae cum pro diverso diversorum lectorum iudicio excerptae & quorundam Thucydidis exemplarium margini adscriptae essent, tandem a quopiam ex illis collectae fuerunt, praefixis unicuique ipsis Thucydidis verbis, in quae unaquaeque scripta esset, aut scripta esse videretur. Plures autem scholia in hunc scriptorem edidisse, (nisi forte aliud nomen suis in eum ἔγνωσι dare maluerint) vel inde discimus, quod in his Antylli & Phoebamoni nec non Aesculapii sit mentio. Arque haec e pluribus esse collecta inde apparet, quod alicubi ab uno expositionem alterius reprehendi videamus. Nam alioqui diversas etiam expositiones unius eiusdemque esse posse, non ignoro. Utinam vero non haec τιμάχῃ haberemus ἐκ τῶν δεινῶν illorum veterum expositorum, sed illa ipsa δεινὰ tota ad nos pervenissent. non enim (ut opinor) tantum mihi in emendanda Laurentii Vallae interpretatione laborandum & antea fuisset, & nunc quoque, qui novum laborem poscerent, loci superessent. Sed boni tamen consulendae nobis sunt hae reliquiae, (de quibus meum iudicium in praefixa meae Thucydidis editioni ad lectorem Epistola patefeci) uti a famelicis aliqua κρεῖων vel ἰχθύων τιμάχῃ, aut etiam τιμαχία, quae μεγάλων δεινῶν essent reliquiae, boni consulerentur.

Ceterum ne hoc quidem tacebo, nonnulla esse, quae non tam sint hunc vel illum Thucydidis locum exponentis, quam id, quod in eo scribitur, tantum memorabile & notabile, observantis, & alios pariter observare & notare iubentis. Hoc autem vel ex verbo σημειῶσαι patere nobis potest, quod habes pag. 478. nam in ista huius Historici verba, quae ibi leguntur, Βιβυτῶν Θρακῶν, scribitur, σημειῶσαι ὅτι καὶ οἱ Βιβυτοὶ, Θρακῆς. Sic vero & pag. 479 est aliquid, (multo quidem certe maioris momenti) quod σημειῶσαι δαί iubetur. nam ibi in ista Thucydidis verba, καὶ ἅμα τῶν Εἰλωτῶν βουλομένοις ἂν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι &c. haec scribuntur, Σημειῶσαι τὸ Λακωνικὸν ἔργον εἰς ταύς Εἰλωτας γινόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαβραῖος διέφθειραν. Sed multo plures sunt loci, in quibus, illo σημειῶσαι praetermisso, ὅτι tantum positum sit. Ex illis est iste pag. 502, ὅτι ὁ συγγραμματογράφος φεύγει τὴν ἑμᾶντοῦ ἔτη εἰκοσι μετὰ τὴν εἰς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν, inter illa scholia leguntur ista, ὅτι ὁ συγγραφεὺς εἰκοσι ἔτη ἔφυγε τὴν πατρίδα, καὶ περὶ Πελοπόννησον διέτριβε. Minime autem novus videbitur hic voculae ὅτι usus iis, qui epitomen Strabonis & alia quaedam ex aliis scriptoribus itidem excerpta legerint, & quam Eustathius etiam habeat annotandi morem meminerint. Nam his in locis ante ὅτι esse ellipsin verbi illius σημειῶσαι, aut alius huiusmodi, in meis Schediasmatis docui.

Addam & istud, eius scholiorum in alienas sedes migrationis, cuius a me in illa quam dixi epistola facta mentio fuit, causam id videri, quod cum margini (uti dixi) adscriberentur, ea verba, ad quae pertinebant, id est, ad quorum expositionem scripta erant, minime praefigi solebant. Paulatim enim per negligentiam factum est, ut non e regione loci, quem exponebant, sed procul ab illo scriberentur: & ab eo, qui inde ea sumebat, verba illa e regione quorum in margine scripta erant, illis, quamvis nihil commune cum iis habentia, praefigerentur. Quamvis autem ex infinitis prope modum locis prior editio errorem hunc sustulisset, reliquarum tamen huic aliquot repurgandos. Hos igitur partim in ea, partim inter has in haec scholia annotationes, repurgatos invenies.

A D
 L E C T I O N E M S C H O L I O R U M G R A E C O R U M
 I N
 T H U C Y D I D E M
 S C R I P T O R U M
 P R O P A R A S C E U E
 H. S T E P H A N L

L E C T O R I

*His tibi Thucydides permulta aenigmata possunt
 Vinci armis, alio vix superanda modo.
 Arma dare haud satis est: armorum qui docet usum,
 Quae dat, ab hoc plena nempe iuvaris ope.*

INCIPIAM igitur ab illis quibus utitur verbis, cum se totius loci sensum declaraturum promittit. Nam pro eo, quod vulgo dicimus, *Sensus est*, (sunt vero & qui sententiam loci aliquis talem esse dicant) ita loquitur, ὁ νοῦς, vel, ὁ δὲ νοῦς & interdum ἡ διάνοια. Aut etiam ὁ νοῦς, τοιοῦτος, vel ἡ διάνοια, τοιαύτη. Invenies item, ὁ νοῦς οὕτως ἔχει, vel, ὁ νοῦς ἔχει ὅδε ut pag. 480 l. 24.

Quin etiam occurrent tibi nonnunquam ista verba, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστι, ut pag. 404 l. 20. Legitur autem hoc loquendi genus & apud scholiastem Aristophanis: ut in hunc Equitum versum, Οὐ φροντίζων τῶν ιδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοι χαρίζοίμην, scribit, τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν, Ἐν δευτέρῃ τὴν πρὸς τοὺς ιδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιοῦμένη, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσθαι τὴν πόλιν. Eodem pertinent haec quae legimus verba pag. 59 l. 24, τοῦτο δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν. quod perinde est, ac si Latine dicas, *idem hoc valet atque istud.*

Utitur verbo φησὶ per parenthesin noster enarrator, cum

alicuius loci sensum vult aperire: ut pag. 452 l. 6, in haec verba, ἀποβάντες δὲ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη &c. scribit, ἀποβάντες δὲ (φησὶ) τῶν νεῶν, ἴσοι γίνονται ἡμῖν. Habes vero & paulo ante, ῥᾶστον γὰρ (φησὶν) ἐστὶν ἔτι αὐτοὺς ὄντας ἐπὶ τῶν νεῶν ἀμύνασθαι. Verum alicubi supervacaneum esse hoc verbum dicere possumus: cum praecedat, ὁ νοῦς, vel ἡ διάνοια, aut, ἡ διάνοια, τοιαύτη. ut pag. 451 l. 37 hunc in locum, καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν &c. scribitur, ἡ διάνοια, τοιαύτη, οἱ πολέμιοι (φησὶν) ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῶν νεῶν. Sed multo etiam magis supervacaneum vel ipsum verbum φησὶ vel ipsum nomen dicere possumus, ubi coniunguntur: ut pag. 390 l. 11, ὁ δὲ νοῦς φησὶν ὅτι ἀφρονές εἰσιν. Sed hypostigme posita est post νοῦς.

Crebrae sunt ante aliquam expositionem & voces *τούτέστι* atque *ἡγουν* non quidem ambae simul, sed earum altera. Scribo autem *τούτέστι*, ut apud eum frequentius scriptum est, quam disiuncte *τοῦτ' ἐστὶ* quamvis haec respondeant Latinis vocabulis *id est*: quae disiuncta ubique inveniuntur. Sed non minus frequens, vel potius magis, vocula *ἡγουν*, quae itidem sonat *id est*: cum alioqui plerumque reddenda sit potius voce *videlicet*. Adhiberi autem solitam fuisse particulam *ἡγουν*, sicut & *ἐττοι*, locis huiusmodi, ex Suida & Eustathio discimus: quorum ille quidem adverbia διασαφητικὰ, hic vero coniunctiones ἑμπνευτικὰς esse tradit: addens & *ἡτοι*. Ceterum poni solet *ἡγουν*, ubi unum tantum vocabulum alio vocabulo exponitur, aut certe pauca tantum paucis: ut pag. 451 l. 26, in haec verba, ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, habemus hoc scholium, *ἡγουν*, ἀναγκαῖά εἰσι καὶ βίαια. Utitur & vocula *ἡτοι*, eodem modo: ut pag. 418 l. 23. Verum interdum (ne sis nescius) haec ipsa vocula *ἡτοι* disiunctiva est, altera sermonis parte habente alteram, quae ei respondere solet. ut pag. 549 l. 32, in haec verba, καὶ πλείοσιν οὖσιν, annotatur, *ἡτοι ἡμῶν τῶν Ἰωνῶν* sed adiicitur, ἡ ὑμῶν τῶν Σικελιωτῶν. Apertius autem est particulam istam hunc, non alterum, habere usum, cum verbum addit: ut pag. 534 l. 10, *ἡτοι κυρίως σημείδεις λέγει, καθάπερ καὶ τὰ στρατεύματα· ἡ (ὡς ἐπιοι) σημεία τὰς ἔξωθεν κατὰ γράφας τῶν νεῶν*. Sic pag. 549 l. 4, in expositione horum vocabulorum, *τὴν τε κοινὴν ὠφέλειαν*.

Hisce particulis, *id est*, unicuique harum, ἰσοδυναμεῖν dicere possumus duas istas voculas, ἀντὶ τοῦ· quae sonant, quod Latini enarratores dicunt, *pro eo, quod est*. Sed vulgo dicitur etiam *pro*, sine adiectione. Exemplum habes pag. 452 l. 33.

Ἐτάξαντο) ἀντὶ τοῦ παρετάξαντο &c. Alicubi vero praefigitur ἀντὶ τοῦ totius etiam sententiae expositioni. Sed interdum etiam occurrit ἀντὶ τῆς, cum alicuius προθέσεως, id est praepositionis, sit mentio: ut p. 404 l. 28, Τὰ ἐπιθαλάσσια) ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά. Intelligit enim compositum unum positum esse pro altero: videlicet ἐπιθαλάσσια, ex praepositione ἐπὶ & nomine θάλασσα factum, pro παραθαλάσσια, in quo praepositio παρά & idem illud nomen coaluerunt. Neque vero dubium est, quin itidem scribendum sit, ἢ ἐς ἀντὶ τῆς περὶ, non ἀντὶ τοῦ περὶ, in iis, quae proxime praecedunt.

At ubi leges, ὥς ἂν εἰ ἔλεγε, scias id esse, quod Latine dicitur, quasi diceret, vel, perinde ac si diceret. Sic pag. 453 l. 28, in hunc locum, ἐς τοῦτο τε περίεστι ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης λαλ. &c. scribi videmus, ὥς ἂν εἰ ἔλεγε, ἐς τοῦτο περίεστι ἡ τύχη Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους &c. Scio autem, & ὥσαντι alicubi coniuncte scriptum inveniri, (ut pag. 398 duobus in locis) sed non dubium est, quin disiuncte potius scribendum sit, ὥς ἂν εἰ.

Ne hoc quidem silentio praetereundum, interdum loci totius sensum proponi, quamvis nihil eorum, quae recensui, praefigatur. Cuius rei exempla cum alibi habes, tum vero pag. 452.

At cum ostendere vult, quae sit naturalis (ut ita dicam) verborum series, seu quis ordo, (id est, in quem ordinem reducenda sint verba, seu quomodo collocanda, ut facilius sit loci sensus) dicit, τὸ ἐξῆς, vel, τὸ ἐξῆς οὕτω. Ideoque dicere queas tale apud Latinos enarratores esse, *ordo est*. Verum alicubi addens τοῦ λόγου, dicit τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου: ut pag. 425 l. 2.

Sed cum dicit, καὶ τὰ ἐξῆς, significare vult, & sequentia; si-
ve, & ea quae sequuntur. quod vulgo dicimus, & cetera, ac compendiarie scribimus &c. Ostendit enim, iis, quae ex quopiam Thucydidis attulit loco, addenda esse & quae sequuntur, ea videlicet, quae locum illum claudunt. Utrumque loquendi genus habes pag. 310.

Verum, ut ad illud τὸ ἐξῆς revertar, quo uti eum dixi, cum docet, quaenam esse debeat vulgaris illa & velut naturalis verborum series: legimus quidem alicubi & ista, τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας οὕτω sed non dubito, quin mendose scripta haec sint pro istis, τὸ ἐξῆς καὶ ἡ διάνοια οὕτω; ut intelligamus, talem verborum seriem pariter & sensum esse.

Eundem vero usum praestant illi aliquando hae duae vo-

culae, ἵνα ᾗ, five, ὡς ᾗ, quem illae τὸ ἐξῆς ut pag. 308 l. 16, ὡς ᾗ, καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον. Uno autem in loco invenio, (fortasse autem & in pluribus inveniri poterit) pag. videlicet 574 l. 22, ἵνα ᾗ τὸ ἐξῆς. Verum & de hoc monendus es, ex iis locis, in quibus utitur illis voculis ἵνα ᾗ, nonnullos esse, in quibus non ipsa Thucydidis verba in talem ordinem, qualem dixi, reducta, sed eorum sensum subiungit. Sic pag. 546 l. 14, ἵνα ᾗ, δεισαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ λόγους δεινότητα.

Invenies & vocabulum σύνταξις de illa verborum ordinatione dictum: ut pag. 314 l. 18, in haec verba, ἡ γὰρ Λακεδαιμών, & in ea, quae proxime sequuntur, annotat, ἡ σύνταξις, ἡ γὰρ Λακεδαιμών, ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάζασα, πρὸ τῆς τῶν Ἑλλ. &c. Quin etiam alicubi dicit, ἵνα ᾗ οὕτως ἡ σύνταξις ut pag. 343 l. 24. Ac similiter utens verbo συντάττειν, dicit alicubi tale verbum συντακτέον ταύτῳ. quod diceremus, iungendum esse illi, vel Connectendum cum illo. Interim tamen & alteram illam significationem vulgarem tribuit vocabulo σύνταξις & quidem non raro: ut cum dicit Ἀττικὴ ἡ σύνταξις.

Sed ad priorem illum vocis σύνταξις usum quod attinet, invenies etiam in quodam loco, (quem esse unicum puto) Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις τοιαύτη. Is autem est pag. 306, Νεμόμενοι τε τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου καὶ ἡ σύνταξις, τοιαύτη, Νεμόμενοι τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι &c. Ubi περιοχὴν appellare videtur eam sententiam, quam verba illa περιέχουσι, id est, complectuntur. Illam enim non dubito quin pluribus, quam habeamus, verbis exposuerit, & aliqua in parte huius loci aliam, quam sit hic, scripturam reliquerit. Vel hic certe, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἀλλὰ στείροντες, mendosam esse scripturam manifestum est. Ceterum περιοχὴν τῆς γραφῆς Lucas in Actis eodem quidem modo dixit de certo loco & certis quibusdam verbis, iisque haud multis, comprehenso: sed non de verbis ad exponendum eum adhibitis loquens, verum de illis ipsis, quibus a suo auctore (si modo Graeca interpretatio satis fideliter ea repraesentare potest dici) scriptus est.

Pertinent ad hunc sermonem & voces istae, διὰ μέσου, quae frequenter occurrunt. Significant enim, quod vulgo dicimus *per parenthesin*: ideoque illis utitur, cum aliqua intericiuntur, quae verborum ordinem velut perturbant, & de illis lectorem vult commonefacere, ne ipsum turbent ea, quibus (uti dixi) ordo ille velut perturbatur. Ceterum duae illae

voces, si quis verbum verbo velit reddere, sonant *per medium*. Sed non secus exponere oportet, ac si scriptum foret ἐν μέσῳ, id est *in medio*. Sic pag. 391 l. 19, τὸ ὅς πρὸς τὸ, μνήμη καταλείπεται· τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Ubi observandus est obiter & hic usus praepositionis πρὸς, cum ellipsi, ubi scribit, πρὸς τὸ. nam perinde est, ac si diceret, *vocula ὅς fertur ad illa*, sive, *tendit ad illa*, μνήμη καταλείπεται· sive verbum φέρεται, sive aliud haec loquendi forma subaudiendum nobis relinquat. Ceterum hunc ad locum quod attinet, ea quae illè dicit esse διὰ μέσου, sunt ista, ἢν καὶ νῦν ὑπερδωμέν ποτε. πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι. sed visum tamen est factis esse ista, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι, notis parenthesis includere: cum alioqui sint plerique alii loci, ubi cuncta, quae διὰ μέσου posita ait, illis notis inclusa sis inventurus. Quemadmodum porro ellipsin subesse dixi illis verbis πρὸς τὸ, sic etiam his διὰ μέσου subesse manifestum est: sive τίθεται, aut τίθεται, sive κείται, sive aliud quodpiam verbum subaudire oporteat. Ne hoc quidem omittendum, haec etiam verba ἐν τῷ μέσῳ (quorum significationem illa διὰ μέσου habere, modo aiebam) alicubi occurrere: ut pag. 466 l. 23, λέγει ἐν τῷ μέσῳ.

Interdum autem adverbio μεταξὺ idem ab eo declaratur: ut pag. 415, l. 17, τὸ δὲ, εἰς χαρίζησθε, μεταξὺ. Ubi tamen quomodo verum esse possit, verba haec, εἰς χαρίζησθε, poni per parenthesis, non video: nisi aliam lectionem secutum esse eum dicamus, ut meae in haec scholia annotationes docebunt. Hinc autem est compositum μεταξυλογία, apud eundem, eadem de re. Nam pag. 380 verba ista, ἐτυχον γὰρ ἐν Αἰγίνῃ ὄντες, (sed apud eum omisit librarius ἢ δὴ & ὄντες) quae notis parenthesis cincta sunt, μεταξυλογίαν esse scribit. Quamvis autem Latinis *interlocutio* sive *interloquium* eandem compositionis formam habeat, quam μεταξυλογία, (quod veteribus Graecis ignotum fuisse puto) voces tamen illae magis apte respondere Graeco illi vocabulo videntur, cum eo id significatur, quod Suidas scribit, videlicet, *Relicto ad breve tempus suo argumento, de re ad aliud argumentum pertinente sermonem iniicere*. Cui expositioni hoc exemplum subiungit, πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὐτοῖς ὡσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, περὶ Ἀβρου τοῦ Σαρακηναῦ διελεγέσθην ἀμφω.

Sed cum saepe ad ostendendum illum verborum ordinem, simulque declarandum loci sensum, admonendus sit lector,

aliquam vocem aut aliquas voces repeti debere e superioribus, sive e praecedentibus: ille hac de re loquens dicere solet, ἀπὸ κοινοῦ quae sonant, si verbum verbo reddatur, *communī*; quod ea, quae repetitur, vox, vel potius repetenda esse dicitur, assumenda sit ex superiore loco, tanquam quodam communitatis iure. Neque vero dubium est, quin cum ellipsi ipse, sicut & ceteri passim, ita loquatur, ἀπὸ κοινοῦ & desit verbum ληπτέον, (id est, *sumendum*, vel *accipiendum*) aut aliquod huiusmodi. Hoc quidem certe apud eum ipsum invenitur cum alibi, tum pag. 424 l. 27, τὸ δὲ, οὐκ οὖν χρῆ, ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον.

Alicubi alia verba adiicit: ut pag. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἄνω κείμενον, ἀκουστέον. Ubi ἀκουστέον pro ὑπακουστέον positum dici potest. Sed cum dicat ἄνω κείμενον, (ut certe quae ἀπὸ κοινοῦ adsciscuntur, e superioribus plerumque sumuntur) tamen verbum illud non ἄνω sed κάτω videmus κεῖσθαι, ut illic etiam monebo. Ceterum ut ἀπὸ κοινοῦ plerisque in locis sine adiectione legitur, sic alicubi & κατὰ κοινοῦ occurrit: ut pag. 314 l. 13, κατὰ κοινοῦ τὸ κατείχεται. Sic pag. 326 l. 22, κατὰ κοινοῦ τὸ ἐν ᾧ. Sed tamen, ut multo frequentius hoc quam illud legitur, ita etiam rectius dici existimo. Hoc certe constat, si ellipsin illam vocabuli ληπτέον, aut λαμβάνεται, esse hic dicamus, non κατὰ κοινοῦ, sed ἀπὸ κοινοῦ, dici debere. Sed tamen & illud non uno in loco legi fateor.

Iam vero & illae huius enarratoris admonitiones, ex quibus discimus aliquid esse positum καθ' ὑπερβατόν, ad hunc de verborum ordine sermonem pertinent. Nam καθ' ὑπερβατόν positum dicit, quod in sua sede non est, sed eam velut transcendit. Alicubi vero dicit tantum ὑπερβατόν ut pag. 550 l. 1, τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξῆς, αὐτοὶ δὲ οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες καταστάτες τῶν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὕπταν. At vulgo moris est, in iis potius locis esse hyperbaton dicere, in quibus totum aliquod colon aut saltem comma in sedem alienam traiectum est. Dionysius Halic. ὑπερβατόν adiective etiam dixit: ubi inter illa, quibus potissimum ab aliis differt hic scriptor, ponit τὰς ὑπερβατοὺς καὶ πολυπλόκους καὶ ἐξ ἀποκοπῆς πολλὰ σημαίνειν πράγματα βουλομένας καὶ διὰ μακροῦ τὰς ἀποδόσεις λαμβανούσας νοήσεις. Ad nostrum autem enarratorem quod attinet, eius exemplo possumus vocis unius seu voculae ὑπερβιβασμὸν potius, quam ὑπερβατόν dicere. nam verbo ὑπερβιβάσσειν ita utitur: ut pag. 307 l.

ult. ὑπερβιβάζεται γὰρ ὁ δέ. Quin etiam activa utitur voce p. 537 l. 10, τὸ δὲ ὥστε, ὑπερβιβάζει χρῆ. Ceterum quod, de particula δὲ loquens, dicit ὑπερβιβάζεσθαι, id alibi vocat ἀναστρέφεσθαι. Sic pag. 543 l. 9, τὸ τότε οὐκ ἔστι χρονικόν, ἀλλ' ἀνέστραπται. Utitur autem hoc verbo & pag. 549 l. 9.

Non raro incidet & in locos, ubi oportere hoc vel illud ὑπακούειν dicit. Quod vocabulum satis est grammaticis Graecis usitatum, ut Latinis *subaudire*, in quo Graecam illam vocem imitantur, vel potius repraesentant. Dicit vero alicubi & προσυπακούειν, non ut significet *insuper subaudire*, vel *praeterea subaudire*, (quod proprie tamen sonat) sed tantum illud *subaudire*. unde est προσυπακουστέον pag 465 l. 19, προσυπακουστέον τὸ εἰδέναι, cum satis esset ὑπακουστέον. Utitur nihilominus & alibi illo bicomposito: ut pag. 457 (ut alios locos omittam) l. 21, τῷ δὲ ἐτοιμώτερος προσυπακουστέον τὸ εἰκένον. Atque ut pro composito ὑπακούειν utitur etiam bicomposito προσυπακούειν, ita vicissim simplici ἀκούειν utentem aliquando illum audies. Sic enim p. 550 l. 17, τὸ ἀποφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ, ἀνω κείμενον, ἀκουστέον. Ceterum alicubi & adverbium ἔξωθεν verbo *subaudire* significanti praefigere, in frequentibus docebo. Ad simplex autem ἀκούειν quod attinet, eum huic tribuere & alium usum, id quodque postea ostendam.

Atque hic, in mentione videlicet eorum verborum, quibus significatur, quod Latini grammatici (ut docui modo) *subaudire* dicunt, omittendum non est adverbium δηλονότι, quo nullum vocabulum ἐξηγητικὸν frequentius in oculos incurrit, quamcunque in paginam eos vertas, & quo adeo κατὰ κράτος utitur, ut vel nauseam parere alicui possit. Potissimum autem iis verbis illam vocem subiungit, quae subaudienda sunt. Verum ex his alia quidem ἀπὸ κοινοῦ, (quod loquendi genus antea expositum fuit) alia autem collecta quidem ex iis, quae apud ipsum scriptorem praecefferunt, sed ita, ut id quod sensui consentaneum sit, non autem aliquam vocem aut aliquas voces ex ipso textu sumtas subaudiat. Sunt vero & quae subaudiuntur, οἷκοθεν omnino allata. Atque ut incipiam ab iis, quae ἀπὸ κοινοῦ sumta subaudiuntur, legimus pag. 410 l. 4, ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκατὸν ναυσὶν, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκαίτους εἶδον. ubi scholiastes, ἀναχώρησαντας δηλονότι. Sic vero in plerisque locis invenies, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκαίτους εἶδον, aut hoc ipsum εἶδον, ubi itidem praecedentis verbi participium subaudiendum relinquitur. Idem & post παθόντων fieri videmus pag. 574 l. 13. nam in ista scriptoris huius

verba, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἡσθάνοντο, scholiaſtes annotat, πληρουντας δηλονότι τὰς ναῦς. ubi tamen ſimplex pro compoſito ἀντιπληρουντας habemus, cum praecceſſerit ἀντεπλήρουν, non ἐπλήρουν. Sed mutationem illam errore librarii contigiffe credibile eſt. Interdum vero in eo peccat hic ſcholiaſtes, quod cum illud infiniti modi verbum habeat apud Thucydidem, quod ſubaudiendum in ſequentibus eſt, aliud afferat. Verum id excuſari poſſe videtur alicubi: ſic tamen, ut haud ſciam an excuſationem mereatur hoc loco pag. 380 l. 36, καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ δάλαſſαν ἐſτίν ἡ χωρία βουλευμένοι προſποιήſασθαι, καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. Hic enim cum ἀπὸ κοινοῦ repeti queat προſποιήſασθαι, ſcholiaſtes tamen aliud verbum affert: videlicet λαβεῖν. nam poſt verba haec, e textu ſumta, ὡς οὐκ ἐδύναντο, legimus, λαβεῖν δηλονότι. At vero ubi dicitur Ἀθηναῖοι δηλονότι, vel Λακεδαιμόνιοι, ſive Πελοποννήſιοι, ſive Συρακούſιοι, aut haec nomina alio in caſu ponuntur, talia ſumuntur quidem ex iis, quae apud ipſum ſcriptorem praecedunt, ſed non tamen ita, ut annumerentur iis, quae ἀπὸ κοινοῦ repetita ſubaudiuntur. Sic paſſim ubi alicui nomini proprio ſubiungitur δηλονότι, aut alicui eorum, quae ἑθνικὰ vocantur: ut p. 380 l. 32, Ἦρχον δὲ τῆς ſτρατιᾶς τῶν Κορινθίων δηλονότι. & ſtatim poſt, Κατήγαγον τὸν Εὐαρχον δηλονότι. Sic etiam ubi pronomini relativo ſubiungitur id, cuius eſt relatio. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι vel Λακεδαιμονίοις. Sic dativo αὐτῶ vel ἐκείνῳ ſubiungitur nomen, cuius eſt relativum, addito adverbio δηλονότι. Sed plerumque omittitur δηλονότι ut pag. 360 l. 21, Οἷſειν αὐτῷ τῷ Περικλεῖ. Item αὐτὸς Παιſανίας. Et pag. 361 l. 14, αὐτῷ τῷ Ἀρταβάζῳ. Item l. 9, αὐτῷ τῷ Πέρσῃ. Item cum id, quod a pronomine refertur, eſt nomen appellativum: ut pag. 360 l. 18, αὐτῷ τῷ ἄγει. Atque adeo ex locis non vicinis ſolum, ſed contiguīs etiam, interdum unus adverbium illud haber, alter minime: cum tamen utrobique idem ſit annotationis genus. Sed plerumque, ſive poſito illo adverbio, ſive omiſſo, de eo admonetur lector, de quo dubitare nullo pacto poterat: & ita quidem, ut alicubi turbare etiam quodammodo lectorem, aut ſaltem interpellare haec admonitio (ſi ita id vocandum eſt) poſſit. Exempli gratia, pag. 393 l. 28, καὶ παρ᾿ ὅſεſτε αὐτὴν οἱ θεοὶ δηλονότι. Cum enim iſ, a quo iſta dicuntur, alloquatur Deos; atque id manifeſtum ſit, non immerito miretur lector, cur hoc annotetur, quaſi aliquis non ad-

monitus illud παρέσχετε de aliis, quam de Diis, possit intelligere. Idem dicendum & de hoc paginae 347 loco, l. 28, καταβάντες ἐς αὐτὸν) τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους. nam cum ipse Thucydides, de Themistocle loquens, dicat, καὶ πολλὰκις τοῖς Ἀθηναίοις παρήνει, ἣν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιάσθῃσι, καταβάντας ἐς αὐτὸν ταῖς ναυσὶ &c. quorsum in ista verba, καταβάντας ἐς αὐτὸν, eam fuisse Themistoclis sententiam annotatur? Secundae autem subauditionis exemplum habes pag. 385 l. ult. in haec verba, κοινῇ γὰρ τὰ σώματα δίδοντες. nam cum his, τὰ σώματα δίδοντες, subaudiendum censet εἰς πόλεμον. annotat enim, εἰς πόλεμον δηλονότι. Sic etiam pag. 451 l. 36, ubi χαλεπὸν ἔν scriptum est, dicit, εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Itidem pag. 574 l. 14, in haec verba, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, annotat; οἱ ἄνθρωποι δηλονότι. Non enim praeceffit apud hunc scriptorem istud vocabulum, sed sensus ostendit esse subaudiendum. Sic pag. 390 l. 13, ubi cum περιγενέσθαι subaudit τὸν ἐχθρὸν. scribit enim, τὸν ἐχθρὸν δηλονότι. Sed depravatum esse puto genitivum pluralem τῶν ἐχθρῶν in accusativum illum singularem τὸν ἐχθρὸν. Dicitur enim περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων ab ipso quoque Thucydide, iungente & cum aliis genitivis. Fortasse tamen hic a Thucydidis textu discedendum non fuerit, ut inveniat, quod subaudiri apte possit: sed, cum praecefferit, ἢ εἰζαντας, εὐθὺς τοῖς πέλας ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας, περιγενέσθαι, fortasse rectius cum περιγενέσθαι repetemus τῶν πέλας. Hunc autem ad locum pertinet, quod pag. 398 l. 13 in dativum ἐρήμῳ annotat, βοηθείας δηλονότι. itidemque pag. 336 l. 29 in nomen substantivum ἐρημίαν, ex illo adiectivo factum, συμμαχίας δηλονότι. Sic in ὀλίγῳ aliquoties, μέτρῳ δηλονότι. Hisque adiaci alia multa possunt: ex quibus est, ἱκανὴ ἔσσεσθαι, εἰς τροφὴν δηλονότι, pag. 393. Ceterum non duas tantum aut tres, sed plures etiam voces alicubi subaudit, eas sensu ipso velut dictante: ut quodam in loco, πάντα ὁμοίως καὶ κοινὰ καὶ ἰερά δηλονότι. Itidemque pag. 447. Ad tertium vero subauditionis genus quod attinet, ex iis, quae οἰκοθεῖν omnino ad eam afferuntur, sunt nonnulla, quae ex alio scriptore, aut ex alio eiusdem scriptoris loco, ad eam, de qua agitur, rem pertinentia petuntur.

Saepe autem δηλονότι alio quodam modo est διασαφητικόν, sicut ἤγουν, ubi nos non admonet de eo, quod subaudiendum est, vel quis huic aut illi verbo sive nominativus, sive alius casus, ex superioribus sit repetendus: sed aliud nobis adiu-

mentum ad sensum intelligendum affert. cuius rei multa passim oculis exempla se offerent. Verum est hic quoque, de quo te moneam, eum alicubi expositionem afferre eorum, quae ab ipsomet Thucydide exponi animadvertisset, si attente verba eius considerasset, & ita ut eorum sensum assequeretur. Huius autem rei cum aliquot afferre exempla possim, uno contentus ero, ex pag. 380. nam cum scribat Thucydides, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων, τῷ περ τοιῷδε. Id est, eadem hieme Athenienses, de more patrio publice sepelierunt eos, qui hoc in bello primi occubuerant: atque id fecerunt hoc modo. Cum, inquam, hoc scribat Thucydides, & ostendat, se morem patrium de illa consuetudine sepeliendi publice intelligere: tamen ille exponens haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, (quae, si verbum verbo reddas, sonant, patrio more utentes: sed Latinius dixeris, patrium morem tenentes, vel servantes) hunc patrium morem fuisse ait cremandi corpora. Postquam enim verba illa exposuit istis, τὸν πάτριον νόμον πληροῦντες περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ταφῆς, addit δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα, id est, cum videlicet corpora cremassent. Atque his minime contentus, addit, αὐτὸς γὰρ ἦν νόμος Ἀθηναίοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι, id est, hic enim mos erat Atheniensibus & Graecis omnibus. Atqui Thucydides ipse, (uti dixi) cum scribit Athenienses morem patrium, seu institutum servantes, (nam hic νόμον, vel morem, vel institutum, vel ritum, potius quam legem, interpretari oportet) publice illos sepelisse, aliquam suorum verborum expositionem quaerere non finit, cum perinde sit ac si diceret, νόμου πατρίου ὅντος δημοσίᾳ ταφὰς ἐκείνων ποιήσασθαι, τοῦτω ἐχρήσαντο. Valla autem ad cremationem & ipse respici existimavit, sed aliter tamen peccans, quam scholiastes. nam censuit quidem illum πάτριον νόμον esse τὸ ταφὰς δημοσίᾳ ποιεῖσθαι, sed ταφὰς ποιεῖσθαι est interpretatus bustum facere.

Verum, ut quae spectant ad hoc de subauditione caput persequar, sciendum est, hunc enarratorem adverbio δηλαδὴ nonnunquam eundem, quem illi δηλονότι, usum dare. & illud, sicut & hoc, Latino videlicet reddi. Utitur autem illo quoque adverbio cum aliis in locis, tum vero pag. 580, cum in haec verba, μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν, annotat, μεμφομένων δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. Et pag. 498 l. 1, τοῖς ἔξω πίσυνοι) αὐτομολήσασι δηλαδὴ. Sic etiam pag. 592 l. 1, ubi scribitur a Thucydide, ὥς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο,

ἢ μὴν, ὥς ἂν τι τῶν αὐτοῦ λείπηται &c. in αὐτοῦ annotat Tισσαφέρους δηλαδὴ. quae tamen admonitio supervacanea est & ipsa, cum Thucydides Tissaphernis sermonem a se referri nos admonet. Ceterum alicubi hoc adverbium non postponit, sed praeponebat: ut pag. 567 in haec verba, τῶν ἡδὴ πάλιν φευγόντων, scribit, δηλαδὴ τῶν εἰς τοῦπίσω φευγόντων, ἡγουν τραπέντων. Sicut autem δηλονότι ex δῆλον ὅτι, ita δηλαδὴ ex δῆλα δὴ conflatum esse constat.

Ad hoc ipsum caput, quod de subauditione agit, pertinet is usus, quem dat verbo λείπει. Nam cum scribit, aliquam vocem aut aliquas voces λείπειν, id est *desse*, non ita id accipiendum est, quasi a librario praetermissa esse diceret; sed nos ab illo moneri, ipsum scriptorem eam easve omisisse, quod subaudiendam aut subaudiendas lectori relinquere maverit. Ac interdum quidem aliquam particulam, praesertimque quampiam ex iis, quae Praepositiones appellantur, dicit λείπειν: ut pag. 348 l. 33, in haec verba, πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἐπαθόν, scribit, λείπει ὑπέρ' ἢ ἢ, ὑπέρ ὧν. Sic in istum pag. 414 l. 3 locum, οἱ μὲν, παρὰ Πισσοῦθρου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, legimus, λείπει ἢ ἀπὸ ἢ, ἀπὸ τῶν Ἀρκάδων. Sic alicubi voculam ὥς scribit λείπειν. Et pag. 448 in haec verba, οὐκ οὐν τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, haec λείπειν scribit, τριακοσίων μόνων. Nec vero duorum tantum, sed plurium etiam talem ellipsin in quibusdam locis esse tradit: ut cum exponens ista verba, τὴν τε ἡπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσιν, annotat λείπειν ista verba, οὔτε εἰς τὴν νῆσον, οὔτε εἰς τὴν ἡπειρον.

Atque ut plerisque locis aliquid λείπειν dicit, eo quidem quo docui sensu, ita vicissim in nonnullis aliquid παρέλκειν, id est, *supervacaneum esse*: vel παρελκόντως κείσθαι. ut pag. 436 l. 19 scribit de voce φιλέταιρος, eam παρελκόντως κείσθαι. qua tamen de re longe ab eo dissentio, ut ibi docebo; Thucydidem adversus eum defendens. Pro eodem verò & περιττὸν εἶναι, sive περιττῶς κείσθαι dicentem alicubi audimus: ut pag. 339 l. 26, τὸ δὲ μὴ περιττῶς καίται, Ἀττικῇ συνηθείᾳ. At ceteri scholiastae verbo πλεονάζειν hac de re plerumque utuntur. Ceterum accusari potest alicubi hic enarrator, quod in iis locis, ubi supervacuarum vocum usum in hoc scriptore reprehendit, in hac ipsa reprehensione supervacaneis quibusdam utitur. In quod tamen vitium non semel incidit. Nam in hunc Thucydidis locum pag. 454 l. 34, τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μνησκυνοῦμεν, non contentus dixisse

hoc μακροτέρους esse περιττον, ipsemet omnia haec, quae περιττὰ sunt, addit, ἥρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰσῆδες μηκυνοῦμεν. Id est, satis enim erat dicere, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰσῆδες μηκυνοῦμεν. Quasi vero hoc, satis videlicet fuisse, istis verbis uti, illo μακροτέρους minime inserto, non videremus consequens esse ex eo, quod περιττον esse dixerat. Sic tamen & pag. 451 l. 3, postquam dixit περιττον esse verbum προθυμῆσθαι, addit, ἥρκει γὰρ τὸ ἐπισπάσασθαι. At qui expositorem alicuius scriptoris, seu enarratorem, (quem Graeci ἐξηγητὴν appellant) nihil magis quam brevitatis decet: ea quidem certe, quae nihil obscuritatis relinquat. Qua in parte peccari hodie a multis expōitoribus, qui breves esse laborant, videmus.

Cum aliquid in orationis structura morem non servat, de hoc dicit, ὑπῆλλακται, ut pag. 577 l. 33; vel ἐσχημάτισται, ut pag. 575 l. 19. Sic vero & pag. 505 l. 36, in hunc locum, τὸ γὰρ Ἄργος αἰεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἕξ Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶν ἂν εἶναι, annotat, particip. illud ἡγούμενος non esse κατάλληλον (nam ita scribendum, non ἀκατάλληλον) alteri participio ἐπιθυμοῦντας, verum ἐσχηματίζουσαι, pro ἡγουμένων. De qua annotatione vide, quae ibi a me dicuntur. Ceterum ad ὑπῆλλακται quod attinet, scio aliqui posse cuiuspiam in mentem venire, cum hoc verbum audit, dici de quapiam mutatione, quae cum figura hypallage dicta commune quippiam habeat: sed generaliore dat huic verbo significationem, quam videlicet ἐξήλλακται apud alios interdum habet: quo Dionysius Halicarnassensis & cum adiectione utitur. velati cum scribit, ταῦτα ἐξήλλακται μὲν ἐκ τῆς πολλῆς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀπαγγελίας. Quin etiam τὴν διάνοιαν ἐξαλλάττειν ἐκ τῶν ἐν ᾧ apud eundem legimus. ubi item, quod morem vocavi, (cum dixi, aliquid in orationis structura morem non servare) τὸν κοινὸν καὶ συνήθη τῆς διαλέκτου τρόπον vocat. Possumus autem ex eodem id, quod ita est ἐξηλλαγμένον, (pro quo hunc scholiastem ὑπηλλαγμένον dicere admonui) & ἐσχηματισμένον appellare. Siquidem & ἀσχημάτιστον, quod huic opponitur, apud eundem habemus: ubi scribit, καὶ τῷ μηδὲν ἀπλῶς ἀσχημάτιστον ἐκφέρειν νόημα. Apud eundem vero, eadem de re loquentem, & σχηματισμούς & σχήματα legimus. Scribit enim, κατὰ τοὺς σκαιούς καὶ πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας καὶ οὐδ' ἐν ἀπάσῃ ποιητικῇ χάραν ἔχοντας σχηματισμούς. ubi de Thu-

cydide modum in his non tenente, sed nimium sibi permittente conqueritur, atque adeo illum de hac audacia reprehendit. Et aliquanto post, τῶν σχημάτων τὸ πεπλανημένον ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἀκολουθίας vocat, quod in illo altero loco τοὺς πεπλανημένους ἐκ τῆς κατὰ φύσιν συζυγίας σχηματισμούς dicebat. Ac ἐσχηματισμένον quidem id sonat, quod Latinis *figuratum*: sed tamen *figurata oratio* minus late patentem habere significationem videtur: etiam si figuram Fabius esse dicat conformationem quandam orationis, a communi & primum se offerente ratione remotam. Alibi vero scribit, figuras mutare aliquid a recto, atque hanc prae se virtutem ferre, quod a consuetudine vulgari recefferunt.

Quamvis autem ut orationem scholiastes dicit ἐσχηματισθαι, quamcunque ea mutationem structurae accipiat, ita etiam σχῆμα dicere queat subesse singulis, in quibus ea occurrit, locis, tamen certis tantum in locis hoc vocabulo ita utitur: veluti cum pag. 382 πάντα ὁμιλον vult esse σχῆμα, pro παντὶ ὁμίλῳ. At vero 568, in his verbis, οἱ δ' ὕστερον ἤκοντες, Atticum esse σχῆμα dicit, pro eo, quod dicendum erat, τῶν δ' ὕστερον ἤκόντων. Pag. autem 354 λ. ιι, τὸ ἀνακλόουθον appellat non simpliciter σχῆμα, sed παράσημον σχῆμα.

Ceterum etiam si σχῆμα quidem, sed non & τροπή, apud eum legatur, (quod sciam) tamen τροπικὰ ὀνόματα vocat, quae sunt metaphorica: veluti pag. 530, ubi de hoc loquendi genere στορέσωμεν τὸ φρόνημα, annotat, esse quidem omnium, quae apud Thucydidem sunt, tropicarum (id est *metaphoricarum*) vocum durissimam istam, videlicet στορέσωμεν. verum loqui eum secundum Alcibiadem. Quod ab eo quonam sensu dicatur, (dici quidem certe videatur) ibi docebo. Sic autem a Dionysio κυρίαν λέξιν opponi τῇ τροπικῇ, id est metaphoricæ, videmus. Ac sciendum, ad metaphoram quod attineret, cum dicit ἐπιμένειν τῇ μεταφορᾷ, id est (reddendo verbum verbo) *permanere in metaphora*, intelligere, quod Fabius dicit, *quo ex genere coeperis translationis, hoc desinere*. Scribit enim, *Nam id quoque inprimis est custodiendum, ut quo ex genere coeperis translationis, hoc desinas. Multi enim cum initium a tempestate sumserunt, incendio aut ruina finiunt: quae est inconsequentia rerum foedissima*. Quamvis porro Dionysius τροπικὴν λέξιν opponat τῇ κυρίᾳ, (sicut antea dixi) & alicubi dicat etiam διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα, non me tamen latet, τὰ τροπικὰ ulterius ab eo, quam usque ad metaphorica extendi. Scribit enim in libro περὶ συνθέσεως ὀνομάτων

Thucyd. Vol. VI.

B

των, de quibusdam Homeri versibus loquens, οὔτε γὰρ μεταφοραὶ τινες ἐν αὐτοῖς εὐγενεῖς ἐνεσις, οὔτε ὑπ᾿ ἀλλαγαί, αὐτὲ καταχρήσεις, οὔτε ἄλλη τροπικὴ διάλεκτος οὐδεμία.

Cum porro oratio eo, quo dictum est, modo ἐσχημάτισται, vel ὑπ᾿ ἀλλαχται, eam dicunt etiam esse ἀκατάλληλον, id est, non cohaerenter & congrue inter se iuncta esse verba. Sed brevius, & quidem una voce, interpretari quis possit incohaerentem, vel incongruentem, seu incongruam. Ea voce, sicut & illi opposita κατάλληλος, utitur Dionysius Halicarnassensis. Apud hunc vero nostrum scholiastem habemus illud pro hoc, pag. 505 l. 36. nam ibi legimus, οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον πρὸς τὸ ἐπιθυμούντας· cum legendum sit contra, οὐκ ἔστιν κατάλληλον. Ubi observa etiam, cum adiectione praepositionis positum hoc vocabulum esse: cum & absque ulla adiectione vel κατάλληλος vel ἀκατάλληλος λόγος dicatur.

Eandem orationem ἀνακλόουθον dicere possumus: atque adeo ita nonnullos eam appellasse comperiemus. Potius tamen τὸ ἀνακλόουθον de certo quodam incohaerentis & incongruae structurae genere dici solet: ut antea ex hoc scholiaste talem huius vocis usum attuli, cum de ea loquerer orationis forma, quam ἐσχημάτισθαι dicit. Locus est I, 114, καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκὸς ἦδη Περικλέους στρατιᾷ Ἀθηναίων, ἡγγέλθη αὐτῷ ὅτι Μέγαρος ἀφίστηκε. In haec enim istud scholium habemus pag. 354, Ἠγγέλθη αὐτῷ τῷ Περικλεῖ δηλονότι παρόσημον τὸ σχῆμά ἐστι, διαβεβηκὸς, ἡγγέλθη αὐτῷ. ἀνακλόουθον γάρ. Sed falli tamen eum hoc in loco, & non ἀνακλούθως subiunxisse Thucydidem hunc dativum, ibi docebo. Legimus vero & ἀνακλούθητα apud Dionysium Halic. in opusculo de Thucydidis caractere: sed ego ἀπαρκαλούθητα substituendum esse arbitror.

Adverbio ἐμφαντικῶς de iis utitur, quae indicare vult dicta esse cum ἐμφασι, (nam vocabulo isto utuntur & Latini) pro quo tamen ἐμφαντικῶς magis usitatum est ἐμφατικῶς. Verum & ἐμφαντικὴν itidem apud eum legimus, pro eo quod ἐμφατικὴν dici solet. Sed tamen haec quoque, ἐμφαντικὴν inquam & ἐμφαντικῶς, ipsi soli nota non fuerunt. Legimus porro ἐμφαντικὴν pag. 327 l. 28. nam in haec Thucydidis verba, καὶ Κερκυραῖους τε τοῦσδε, annotat, ἐμφαντικὴν esse hoc τοῦσδε & addit, οἷον τοὺς ἀδικούντας. At vero adverbium ἐμφαντικῶς legitur pag. 406 l. 6. scribit enim, eum ἐμφαντικῶς usum esse particula δὴ.

Sed enim pag. 343 l. 3, cum scribit, ἐμφασιν παρέχει ὥς

ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσων τὴν λέξιν, de illo schemate intelligere non debemus; verum ita accipere, facit ut appareant nobis diversae signific. vel, facit ut videantur nobis esse diversae significationes. Nisi quis malit ita exponere, eius sermo prae se fert diversum horum vocabulorum usum. Verbum enim verbo hic reddere vix quisquam possit. ad quam tamen interpretationem verba haec prope accederent, speciem praebet tanquam de alia & alia re ponens vocabulum.

Adverbii autem περιφραστικῶς multis nota esse potest significatio: pro quo Latine dicitur per circumlocutionem, vel, circumloquendo: sed cum usitata sit vox Graeca periphrasis, frequentius dicitur, per periphrasin, vel cum periphrasi: aut, adverbium Latinum faciendo ex Graeco, periphrastice. Exemplum autem habemus periphrastici generis loquendi insigne pag. 373, ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐπίνει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τοὺς Λακεδαιμονίους, uti ab ipso scholiaste annotatur, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐνοικῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ubi tamen scriptum ab illo fuisse puto, πολλῶ μᾶλλον εὐνοικῶς εἶχον, vel πολὺ μᾶλλον. Ceterum quaedam ab eo per periphrasin dicta censeri; in quibus tamen periphrasis non possit agnosci, suis locis docebo.

Addi ἔξωθεν (id est extrinsecus) dicunt interdum scholiastae id, quod ὑπακούεται, id est, subauditur. Hic vero eo adverbio & cum hoc ipso verbo, & cum bicomposito utitur. Sic pag. 455 l. 13, προσυπακούσαι δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς εὐπραγίας. Ubi etiam observandum est, ut sententiam integram subaudire sibi permittat.

Addi vel dici quippiam ἐξηγητικῶς enarratores dicunt, cum ipse scriptor in iis, quae subiungit illis, quae iam dixit, est velut sui expositor. nam ἐξηγητικῶς expositorie sonat. Hic vero saepe hac de re dicit etiam, ἐξηγητικὸν ἐστὶ τοῦτο τοῦ, sequente verbo aut sequentibus verbis, ad quorum expositionem illud vel illa scriptor ipse adiicit. Sic pag. 456 l. 8, ἐξηγητικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο, τοῦ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγ. &c. Quin etiam dicit, τοῦτο ἐξηγητικὸν ἐστὶ τοῦ προτέρου, pag. 451 l. 22. Nec non ipso verbo ἐξηγεῖσθαι (a quo illa vocabula manarunt) hac de re nonnunquam utitur: ut pag. 456 l. 32, τὸ διακινδυνεύειν ἐξηγείται. Est autem unum ex praecipuis boni expositoris (sic voco peritum & diligentem) officiis, admonere, ubi scriptor ipse eo functus officio fuerit.

Adverbiis περιττῶς & παρεκκλόντως cum verbo κείσθαι uti-

tur de iis, quae supervacanea sunt, sicut & ea περιττὰ εἶναι, vel παρέλκειν dicit, quemadmodum antea docui. Hoc tantum addo, alicubi illi περιττῶς opponere ἀναγκαίως. Unius saltem loci memini, qui est pag. 458 l. 11, ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος οὐ περιττῶς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίως.

Cum aliis etiam adverbii verbo illo κείσθαι utitur: quorum e numero est κυρίως id est *proprie*, sive in propria significatione. Nam aliquod vocabulum dicitur κυρίως κείσθαι, (quasi quis dicat *proprie positum* esse) cui suus propriusque datus est usus: vicissimque οὐ κυρίως κείσθαι, quo quis ita usus sit, ut alium quam proprium usum dederit. Neque vero hic proprium usum intelligere de eo oportet, qui metaphorico opponitur, (sicut τὰς κυρίας λέξεις videmus ταῖς μεταφορκαῖς seu τροπικαῖς opponi: & sicut ab hoc ipso scholiaste τροπικὴν vocari vocabulum στορέσωμεν dixi, cum scribit, omnium τροπικῶν, quae apud Thucydidem exstant, vocabulorum esse durissimum) sed de eo, qui abusus potius, quam usus, appellandus sit: adeo ut ἀκυριολογία (quae vulgo ἀκυρολογία vocatur) in eo esse dici possit: & κατάχρησις, non illa quidem, quam metaphorae permittere sibi possunt, & quae in iis excusatur, sed quae omnino vitiosa est. Atqui reprehendere tamen suum scriptorem audet de huiusmodi improprietate, pag. 358 in hunc illius locum, καὶ οὐκ ἴσμεν ὅπως τὰδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν οὐκ ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας, ἢ μαλακίας, ἢ ἀμελείας. nam scribit l. 8, de voce ξυμφορῶν loquens, ἐνταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἢ λέξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν. Sed adversus hanc accusationem conabor ibi Thucydidem defendere.

At vero adverbium ἀντιφορικῶς novum omnino videri possit, quo utitur in pag. 409. Ibi enim in haec verba, προθύμως ταῦτα ἔπρασσον, annotatum est, ἀντιφορικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, οὐ προθύμως. Sed aenigmaticum quiddam habere dici queat (ut opinor) haec annotatio. Cuius rei causam esse puto, quod in alia quam haec verba scripta illa esset: ut ostendam, cum ad locum illum venero. Simul vero & de huius adverbii significatione dicturus tibi sum, quod sentio.

Adverbium μήποτε (nisi potius μήποτε disiuncte scribendum est) omitti hic non debet: quo & alii scholiastae utuntur, multumque gratiae in proponenda sua dubitatione & coniectura habet. Sed eiusmodi est, ut Latine interpretari non possis, ita quidem ut verbum verbo reddas. Eius usum habes pag. 346 l. 1, ubi licet interrogationis nota orationi, cui ad-

hibitum est, non sit apposita, sunt tamen, qui eam huiusmodi locis apponant: perinde ac si ea orationis forma esset, quae est, cum dicitur, *Quid si ita hic locus exponatur?* At si interrogative dici non existimetur, verbum aliquod subaudiatur: perinde ac si diceretur, *videndum ne*, vel, *vide ne*; vel, *videndum vero ne*, cum dicitur μή ποτε δέ.

Adverbio ἄλλως ultimum locum dabo, quod his scholiis cum aliis plerisque (ac fortassis omnibus) commune est: iisque locis appositum invenitur, (non tamen ubique) in quos expositio duplex affertur. ibi enim posteriori hoc adverbium ἄλλως praefigitur. Quod si & tertia accedat, hoc adverbium repetitur: si vero ad quartam usque veniatur, iterum repetitur. Cum autem satis notum sit, eo adverbio Latinum *aliter* significari, perinde est ac si diceretur, *aliter etiam exponitur hic locus: ita videlicet*; vel, *alio etiam modo ista exponuntur: hoc videlicet*. ideoque iis vocabulis, quibus cum ellipsi utuntur, annumerandum hoc est, ut paulo post docebo. Ceterum ab iis, qui diversa diversorum scholia collegerunt, hoc adverbium, tanquam nota, qua discernentur, potius quam ab ipsis scholiastis appositum fuisse videtur. Sed nove in quodam horum scholiorum loco, qui est pag. 322, post illam vocem ἄλλως alius scholiastes loquens introducit, & iis, quae proxime praecedunt, contradicens; vel potius contradicere volens. Nam (ut ibi ostendo) si bene intelligantur, quae praecedunt verba, consentire is cum illo comperietur, a quo se dissentire arbitrat.

Ad verba quaedam ab illis adverbis ut transeam, τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τούτου cum dicit, intelligit, *utitur illo vocabulo in ea significatione*. perinde ac si dicas, verbum verbo reddens, *ponit illud vocabulum in hoc, vel de hoc*. Sic pag. 343 l. 3, ὥς ἐπὶ ἄλλου καὶ ἄλλου τάσσει τὴν λέξιν. Utitur vero & vulgari verbo eadem de re, & quidem in illo etiam ipso loco. dicit enim, τὴν τε γὰρ αἰδῶ καὶ τὴν αἰσχύνην κατὰ τοῦ αὐτοῦ τίθησι συνωνύμως. Et paulo post, ὥς καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν εὐκοσμίαν ὁμοίως τέθεικε. Respondet autem hic istorum verborum usus ei, quem habet κείται, cum dicitur, ἐπὶ τούτου κείται ἡ λέξις. Scimus enim, verbo κείσθαι declarari positum esse.

Verbo ἀποτείνειν utitur aliquoties, ubi alii passive potius voce ἀποτείνεσθαι uterentur: ut pag. 344 l. 18, ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει. Et pag. 342 l. 35, ταῦτα πάντα πρὸς τὸν Κορίνθιον ἀποτείνει. Quibus in locis dubitari possit, an ταῦτα & πάντα sint nominandi, an accusandi casus: sed

quoniam potius dicitur aliquis ἀποτείνεσθαι πρὸς vel εἰς τι-
 τὰ, quam cum accusf. ἀποτείνεσθαι τὸν λόγον vel ἀποτείνε-
 σθαι τι εἰς τινὰ, potius nominandi casus esse crediderim :
 perinde ac si diceretur, πᾶς οὗτος ὁ λόγος ἀποτείνεται πρὸς
 Ἀρχίδαμον, item πρὸς τὸν Κορινθίον. Alioqui activam hic signi-
 ficationem habebit ἀποτείνειν, & eo diceretur modo, quo ἀπο-
 τείνειν τὸν λόγον pro ἀπομυκύνειν. Verum ἀποτείνεσθαι πρὸς
 vel εἰς τινὰ dicitur aliquis, cum in eum invehitur: sed urun-
 tur etiam de eo, qui quempiam obiter tantum perstringit,
 suam adversus eum orationem (& quidem plerumque ita ut
 nomen eius taceat) dirigens. Ac quamvis sumtum sit hoc ge-
 nus loquendi ab iis, qui verbose in aliquem invehuntur, in
 usu tamen est de iis etiam, qui vel paucissimis verbis id fa-
 ciunt. Sic apud Diog. Laërtium, in Aristotele, πολλάκις δὲ
 καὶ ἀποτεινόμενος, τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὐρηκέναι πυρὸς
 καὶ νόμους· ἀλλὰ πυρὸς μὲν χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή. Ubi suspi-
 cor deesse vel πρὸς vel εἰς ante τοὺς Ἀθηναίους.

At vero αἰνίττεσθαι Thucydidem aliquid vel aliquem,
 cum dicit, intelligit, eum non aperto, sed occulto, sermo-
 ne significare. Ac interdum (& quidem frequentius) accusa-
 tivum cum praepositione dat huic verbo: ut pag. 343 l. 32,
 πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου αἰνίττεται. Item pag. 317 l. 13,
 πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίττεται. Cum accusf. tamen sine praepos. l.
 20, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡρόδοτου. Sic pag. 327 l. 2, αἰ-
 νίττεται Ποτίδαει. Nec non pag. 328 l. 9, αἰνίττεται Ἐπι-
 δαμνον. At vero pag. 383 sq. utramque invenies construc-
 tionem. nam ibi leges l. 36, αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῶν τοὺς
 κειμένους. Et paucis interiectis, αἰνίττεται δὲ πρὸς Λακεδαι-
 μονίους. Solet tamen potius accusativo sine praepositione iun-
 gi hoc verbum: cui propemodum respondet Latinum *innue-
 re*: quo etiam uti malim ad illius interpretationem, quam
 verbo *alludere*. Addendus porro est praecedentibus hic locus
 pag. 339 l. 30, in quo adverbium ἀόριστως praefigit verbo
 αἰνίττεται. Scribit enim, ἀόριστως μὲν, εἰς τοὺς Λακεδαιμο-
 νίους δὲ αἰνίττεται. Ubi post ἀόριστως μὲν, quod sonat *indefi-
 nite quidem*, subaudiendum relinquit aliquod verbum: nisi
 forte incuria librarii potius desiderari credendum est. Hoc
 autem verbum fuerit (ut opinor) vel λέγει, vel φησὶ, vel
 aliud huiusmodi. nam qui non vult aperte declarare, quod
 sentit, sed tantum αἰνίττεσθαι, is indefinite loquitur, genus
 non speciem proponens. Fortasse autem & τοῦτο λέγει vel
 τοῦτο φησὶ locum hic haberet. Ne hoc quidem est praetereun-

dam, eum alicubi pro αἰνίττεσθαι verbo λέγειν uti, minus proprie: ut pag. 320 l. 36, κέγει δὲ Ἀθηναῖους.

Verbo κατασκευάζειν in concionum praeferim expositio-
ne significare solet *adstruere aliquid argumentis*: quod una voce dicitur *probare*. Sic pag. 452 l. 7, κατασκευάζει δὲ διὰ τοῦτον ὅτι οὐδ' ἄλλως δέῃ αὐτοῖς συγχωρῆσαι κατελθεῖν εἰς τὴν γῆν. Usus autem sum verbo *adstruere*, quod eandem, quam ipsa vox Graeca, metaphoram habeat: & videam contrarium Lat-
inum *destruere* contrario Graeco ἀνασκευάζειν in eodem me-
taphorae genere respondere. Qua de re vel Fabius nullam nobis dubitationem relinquit, ubi scribit, *narrationibus non inutiliter subiungitur opus destruendi confirmandique eas*: quod ἀ-
νασκευῇ καὶ κατασκευῇ vocatur. Quo ex loco possit κατα-
σκευάζειν reddi etiam *confirmare*: sed huius scholiastae locis aptior est altera huius verbi interpretatio. Legimus autem & pag. 336 l. 22, ἐπειδὴ εἶπεν ὁ Κορίνθιος πρὸς ἑτέραν συμμα-
χίαν τραπέσθαι (sed τραπεῖσθαι, aut τραπέσθαι ἂν scribo) μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν τοῦτο κατασκευά-
ζει. Ubi perinde videtur esse, ac si diceretur, *Rationibus dictum suum munit & velut fulcit; sive, sententiam suam; vel, quod se facere decrevisse dixit.*

In iisdem concionibus saepe utitur nomine κεφάλαια, quod Latino *capita* ei respondente interpretari possumus. Sunt au-
tem concionis alicuius κεφάλαια, ea quae potissimum cona-
tur κατασκευάζειν (de quo verbo dictum modo fuit) is, qui concionatur. Ideoque concionem unam in certa dividere ca-
pita consuevit. Sic pag. 404 l. 35 de Mitylenaeorum lega-
torum concione dicit, διαίρεται ἡ δημογορία αὕτη κεφα-
λαίους: ubi deesse puto vocem τρισί. Sequuntur enim tria ca-
pita: primum, τὸ δίκαιον, id est, *aequum esse quod postulant*:
secundum, τὸ δυνατόν, fieri id posse: tertium, τὸ συμφέρον,
utile esse. Huc pertinet quod pag. 322 legitur, ἡ τοῦ Κορυναίου
δημογορία μᾶλλον τὸ συμφέρον προβάλλεται ἢ περὶ τὸ δίκαιον· ἡ
δὲ τοῦ Κορινθίου, μᾶλλον τὸ δίκαιον ἢ περὶ τὸ συμφέρον· id est;
*Corcyrensis concio magis utilitatem allegat, (vel obtendit) quam
aequitatem: at Corinthii, magis aequitatem quam utilitatem.* In
scholiis scriptis in hanc partem historiae Thucydidis (si con-
ciones certam quandam historiae illius partem vocare licet)
occurrent aliquoties haec verba, ἐντεύθεν οἱ ἀγῶνες: ut pag.
323 l. 9, in haec verba, γενήσεται δὲ ὑμῖν πειδομένους κἀλὴ
ἢ ξυντυχία κατὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας χρείας, & in ea, quae
sequuntur, annotata sunt illa, ἐκτεύθεν οἱ ἀγῶνες. Ubi ἀγῶνες,

id est *certamina*, (si verbum verbo reddatur) appellari videntur *rationes*, quae *firmamentum* & *robur causae efficiunt*, quasi *praecipuum sit illarum certamen*. Sed pag. 334 l. 17, post ἐντεῦθεν οἱ ἀγῶνες, legimus, καὶ τὸ δίκαιον. ubi aliquam verborum ellipsin esse suspicor. Occurrent in iisdem in eisdem conciones scholiis & verba ista, οἱ ἐπιλογοὶ ἐντεῦθεν. ut pag. 324 l. 35, & 327 l. 22, & 336 l. 18. Mirari autem quis possit, illum plurali numero uti, ac non potius ἐπιλογος dicere: sed ἐπιλογους dixerunt & quidam alii. Atque adeo auctor rhetorices ad Herennium, *conclusiones*, inquit, quae apud Graecos ἐπιλογοὶ nominantur, tripartitae sunt. nam constant ex enumeratione, amplificatione, & commiseratione. Verum in his epilogis huius scholiastae haec omnia minime vera comperientur: minus etiam id, quod addit, nos posse quatuor in locis uti conclusionibus: in principio, secundum narrationem, secundum firmissimam argumentationem, in conclusione. Quartus enim hic locus, is potius est, ex quo hic scholiastes suos ἐπιλογους nobis solet depromere. Obiter autem animadvertendum est, posse hoc duriuscule dictum videri, nos conclusionibus in conclusione uti.

Idem conciones ἀντιθέτους vocare videtur, eas quae potius ἀντιλογικαὶ vocantur, vel ἀντιρρητικαί. quasi quis dicat *contradictionae*: sed potius *adversarias* appellare Latinas iubet, sicut Aeschinis & Demosthenis orationes *adversariae* vocantur.

Locis aliquot occurret tibi μετὰβασις, alicubi & παρέκβασις: ut pag. 308 l. 22, ταῦτα δὲ ἐν παρέκβάσει εἰρηται. Sic etiam pag. 363 ad hanc Thucydidis narrationem, τοῦ δὲ Μηδισμοῦ τοῦ Πausανίου Λακεδαιμόνιοι, πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, annotat, haec esse παρέκβασιν, quod Pausaniae factum (vel, id quod de Pausania narratum est) consequantur. nihil enim ad piaculum pertinere: ad piaculum, inquam, de quo institutus erat sermo. Est igitur hic παρέκβασις, quod a Latinis *digressio* dicitur: a Cicerone cum adiectione, *digressio a proposito*, vel *digressio ab oratione proposita*.

At μετὰβασις non est eiusmodi *digressio*, quae intermittit tantum & velut suspensam orationem propositam vel suspensum sermonem propositum relinquit, sed est potius *transitio a sermone uno, cui finis impositus est, ad alium*. Sic pag. 389 verbis hisce, τοῦ δ' αὐτοῦ ἔρπουσ &c. apposita est vox ista μετὰβασις. Idemque pag. 426, in haec verba, Ἐν δὲ τῷ αὐ-

τῷ δέροι &c. eandem vocem invenies. Sed cum idem annotatum esse in omnes locos deberet, qui illa verba, aut ista haberet, τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, aut τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου δέρους, sive τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος (cum in his omnibus illa sit, quam dixi, transitio) in eorum tamen paucissimos annotationem illam es inventurus. Utitur autem & verbo μεταβαίνειν, de huiusmodi transiitione loquens: ut pag. 350 l. 23, μετέβη ἐπὶ τρὺς θασίους.

Ἰδιῶμα Thucydidis quid appeller, iam aliunde notum esse potest: praesertim cum & Dionysius Halicarnassaeus opusculum περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων scripserit: quod quidam interpretantur de Thucydidis proprietatibus; sed malim, de iis, quae Thucydidē propria sunt, vel de iis, quae Thucydidē peculiaris sunt, id est, eius sermoni. Utitur autem hac voce ἰδιῶμα pag. 351 l. 5. Nam ibi postquam scripsit ἐφ' ᾧ τε ἐξίσσιν dictum esse pro ἐπὶ τῷ ἐξίσσαι, addit, ἰδιῶμα δὲ τοῦτο Θουκυδίδου. Pag. autem 337 vocum aliquot mentionem facit, quas apud Thucydidem esse ait ἰδίως. Sed falli possit lector interdum in quibusdam, quae pro Thucydidēis affert, cum ei peculiaris non fuerint. veluti cum de ἐπιχειρητέα nobis dicit, Θουκυδίδου esse λέξιν. nam ad terminationem respicit, & terminatione tenus esse Thucydidēum vocabulum intelligit, cum sit pro ἐπιχειρητέον. Quamquam ne hoc quidem modo vocari posse Thucydidēum id vocabulum videtur, ut suo loco docebo. Verum & de hoc monendus es, alicubi pro verbis illis, quae Thucydidis aliquod idioma habere annotaverat, alia supposita fuisse. Atque hoc pariter suo loco manifestum faciam.

Cum scribit, τοῦτο ὡς παρὰ Θουκυδίδου εἴρηται, intelligit, hoc dictum esse tanquam a Thucydidē, suam sententiam, seu iudicium suum, interponente. Atque hunc esse istorum verborum sensum, ex pag. 348 apparet. Pag. autem 346 reprehenduntur, qui de certis quibusdam verbis dixerunt, ea posse καὶ ὡς ἀπὸ Θεμιστοκλέους καὶ ὡς ἀπὸ Θουκυδίδου λέγεσθαι.

His verbis, τοῦτο δὲ ἢ τοῦ λόγου ἐπαγωγὴ δηλοῖ, quibus utitur pag. 571 l. 21, (nec non alibi, ut opinor) significatur, hoc declarant ea, quae subiunguntur. perinde ac si dictum esset, τοῦτο δὲ τὰ ἐπαγόμενα δηλοῖ, sive, τοῦτο δὲ ἐκ τῶν ἐπαγόμενων δηλῶν. Dicunt autem & τὰ ἐπιφερόμενα eadem de re: sicut οἷς ἐπιφέρει, & οἷς ἐπάγει, pro eodem: nimirum pro eo, quod dicimus, quibus subiungit. Pro quo dicere vulgus solet, quibus subiicit.

Verba haec, ὡς κατιών φησι (quibus per parenthesin utitur pag. 322 l. 35) significant, ut in sequentibus dicit. Cum tamen verbum κατιέναι sit descendere, sonant potius ut *infra dicit*: (quasi quis dicat, ut descendens ait, vel, in descensu) ut in eorum, quae praecedunt, mentione dici solet, ὡς ἀνω φησὶ, vel, ὡς ἀνωτέρω φησὶ, (aut λέγει) vel ἔφη, aut ἔλεξε, id est, ut *supra dicit*, vel *dixit*. Ceterum pro illo κατιών nonnunquam alio participio, videlicet προῖον, utentes, dicunt, ὡς προῖον φησι. Ita pag. 360 l. 26, καὶ προῖον εἰρηκεν, id est, *progrediens, vel ulterius pergens*. Sunt, qui in *progressu* hac de re dicant. Magis alioqui usitatum est in *sequentibus*: quod respondet huic loquendi generi, ἐν τοῖς ἑξῆς.

Scripta seu narrata κατὰ διέξοδον, sunt ea, quae fuisse scripta sunt, & non διὰ βραχέων ut pag. 337 l. 32, ταῦτα πάντα παρ' Ἡρόδοτον κεῖται κατὰ διέξοδον. Sic etiam pag. 313 l. 1, ἡ δὲ ἱστορία κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ἡρόδοτον. Item pag. 401 l. 20, τοῦτο Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἱστορίᾳ κατὰ διέξοδον.

Ubi aliquam obiectionem quaestionemve proponit, (nam & hoc ab eo fit haud negligenter) non solum utitur particulis καὶ μὲν, & καίτοι, quarum postea fiet a nobis mentio, sed nonnunquam interrogativam particulam huic sermoni adhibet: ut pag. 305 l. 20, πῶς ἡμῶν ἀμφοτέροι παρασκευῇ τῇ πᾶσιν εἶγε τοῖς Πελοποννησίοις χρημάτων ἐνέδει; Alicubi vero dicit, ἐζητήται πῶς ut pag. 554 l. 14, ἐζητήται πῶς Δεκελείας ἐπιτελιζομένους ἑμελλον οἱ Ἀθ. &c. Cui obiectioni respondens scribit, φαμέν οὖν ὡς ἦν τις πρ. &c. At vero pag. 333 utitur vocabulo ἀπορον. Nam l. 21 legimus, ἀπορον πῶς οἱ Φορμίων τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c. atque hanc ἀπορίαν solvens, addit, καὶ φαμέν ὅτι τὸ πρὸς τῇ Παλλ. &c.

Alicubi autem ostendit, quomodo Thucydides obiectionem, quae mota fuisset, anteverterit: ut pag. 466 l. 22, ἐπειδὴ εἶπε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἴπῃ, καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγένετο γὰρ νύξ. Ubi observa, particulam vel potius particulas καίτοι eum usum habere, quem dari ab illo voculis καὶ μὲν, postea ostendam: id est, eodem adversativas esse modo, quo apud Latinos *atqui*. (At vero ἐν μέσῳ memineris significare, quod dicimus *per parenthesin*: qua de significatione dictum a me antea fuit.)

Sed & duabus illis voculis καὶ μὲν (quae inter coniunctiones numerantur, & sonant, quod Latini dicunt *atqui*) utitur quibusdam in locis, ubi obiectionem, quae assertur aut afferri potest adversum eos, proponit. Qua certe in re, non

minus quam in alia ulla, boni interpretis partes implere dici potest. Sic autem pag. 321 l. 9, καὶ μὴν ἄνω τρισχιλίουσιν ἡτοιμαζον. Ad quam quomodo sit respondendum addens, dicit, ῥητέον οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χρ. &c. Enimvero cum duobus modis illam ad obiectionem responderi posse dicat, ego his & alios duos adiiciam. Una certe est, cui easdem illas voculas adhibet, sed responsum nullum addit: pag. 373 l. 27, καὶ μὴν Ἡρόδοτος λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τοῖς Μηδικοῖς. Verum ad hanc quoque videro, quid possit responderi.

Illis v oculis comitem dabo vocem ὅτι, (sive inter Coniunctiones illas, sive inter Adverbia ponenda est) non illum consuetum & passim obvium, sed alium quendam usum (qui veteribus, ut opinor, ignotus fuit) habentem. Eius exemplum est pag. 337 l. 8, ὅτι ἡ πρέσβευσις, ἡ καταβήσις, καὶ τὸ καταβῶν, παρὰ Θουκυδίδην ἰδίως. Nam cum particula illa ὅτι a praecedentibus minime pendeat, sed orationem ipsa inchoet, mirerur quis non immerito, quidnam illa sibi velit. Sciendum est igitur, ellipticum esse hunc illius usum, & pendere ab aliquo verbo subaudito. Nullum autem aptius in mentem mihi venit, quam σημειῶσαι praesertim cum nonnullis etiam in locis apud hunc quoque legatur, de iis, quae notatu digna videntur. ut dictum a me fuit in illis, quae ante hanc Parascueu de hisce scholiis praefatus sum: ubi & alia exempla vide. Ceterum eundem usum vox ἰστέον (quae sonat sciendum est) alicubi habere videtur, quem & σημειῶσαι. Utitur autem illa pag. 379 l. 37.

Leges aliquot locis παραγράφους & παραγραφὴν de locis, quibus aliqua σημείωσις, seu aliqua annotatio (& quidem critica plerumque, seu censoria) adscripta erat: adeo ut nihil commune habere dici possit illa παραγραφὴν cum vocē παράγραφος, de qua apud Hephaestionem & enarratorem Aristophanis. Cum autem illius παραγράφῃς mentionem in meis Schediasmatis fecerim, & ita quidem, ut, quid de illa scirem sentiremve, dixerim, eo te remittendum (si quid ex me de hac scire cupis) existimavi. Neque tamen tam longe abeundum tibi erit, ut aliquid amplius de ea intelligas. duo enim eius exempla, & quidem diligenter a me examinata, suppeditabunt tibi meae in pag. 345 & 346 annotationes.

Loci quidam sunt, quos duobus modis scribi nos admonet: nonnulli, quos bifariam interpungi: quidam etiam, quos bifariam exponi. Primum illud significare cum vult, dicere solet, ἐν ἄλλῳ κεῖται, vel ἐν ἄλλῳ κεῖται, & subiungit

suam diversam lectionem. Subaudit autem hic βιβλίους vel ἀντιγραφοίς & illic itidem vel βιβλίῳ vel ἀντιγράφῳ. Sic autem cum aliquam vocem in alio vel in aliis non inveniri annotat : ut pag. 334 l. 25, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται τὸ ἄρα. At pag. 582 l. 12 dicit, ἐν ἄλλοις οὐχ εὐρίσκεται. Ceterum ad vocem κεῖται quod attinet, ea utitur & cum significare vult, quandam vocem apud hunc vel illum scriptorem exstare : ut pag. 344 l. 22 de voce τιμωρητέον scribit, ἀπαξ κεῖται ἡ λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι, id est, *semel exstat*, vel potius, *semel posita est*. Ex hoc autem verbo, istum habente usum, factum fuit iocosum nomen seu cognomen, quod impositum cuidam fuit : videlicet Κεῖ-τούκειτος, ut testatur Athenaeus : quem vide. Ceterum illis prioribus exemplis usus verbi κεῖσθαι addi potest ex nostro scholiaſte, ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται, pag. 440 l. 22. Ubi etiam non aptius interpretari posse videmur, (verbum verbo reddentes) quam si dicamus, *in alio posita est*. Id est, *posita est* haec lectio, vel *haec scriptura*. Vulgo certe dicimus, *in alio scriptum est*, vel, *in alio exstat*, vel, *in alio legitur*. Quidam vero dicunt etiam, *in alio habetur*. Ceterum non minus frequenter, vel potius frequentius, utitur eadem de re verbo γράφεται, quod sonat *scribitur* : sed subauditur illud ἐν ἄλλῳ, vel ἐν ἄλλοις. Interdum vero addita copula καὶ dicitur, γράφεται καὶ, sequente diversa, quae affertur, lectione.

Secundum illud oium vult indicare, locum videlicet quempiam duobus modis interpungi, dicit, τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ, sequente post τὸ illa voce, cui interpunctionem subiungunt. Sic pag. 389 l. 6, in hunc Thucydidis locum, Περικλῆς δὲ, στρατηγὸς ὦν καὶ τότε περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθην. &c. praefixis hisce verbis, στρατηγὸς ὦν καὶ τότε, annotat, τινὲς εἰς τὸ ὦν, τινὲς εἰς τὸ καὶ τότε στίζουσι. Alicubi vero & ὑποστίζειν dicit.

Tertium quod ab eo annotari de quibusdam locis dixi, est istud, eos duas expositiones habere, sive duobus modis expositos inveniri. Atque hic item ellipsi utitur, sed diversa. dicit enim, ὡς τινὲς, vel ὡς ἔνιοι non addens verbum, sed subaudiendum id relinquens, sive λέγουσι, sive φασι. Nonnunquam vero dicit, τινὲς δὲ, vel ἔνιοι δὲ, οὕτως ἤκουσαν, id est, *ita intellexerunt* ; vel, οὕτως ἐδέξαντο, id est, (verbum e verbo) *ita acceperunt*. Sic pag. 595 l. 2, ἔνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Quin etiam verbo ἔλαβον ita utitur pag. 499 l. 3, ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον. Ubi etiam subiungit, ἢ οὕτω νοῦνται, ἥτοι, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττ. Haec au-

tem verba, ἢ οὕτω νοῦται, sonant, ut ita intelligatur. Estque supervacanea, quae illis adicitur, particula ἤτοι. At vero verbum ἀκούσαι in illa significatione habes cum alibi, tum pag. 509 l. 34, ἐνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἤκουσαν. Quin etiam verbo ἐξηγεῖσθαι utitur, eadem de re loquens: ut pag. 455 l. ult. ἐνιοι δὲ τὸνδε τὸν τρόπον ἐξηγήσαντο.

At vero cum significare vult, unam expositionem potius amplectendam esse, quam alteram, variis loquendi generibus utitur. Nam pag. 499 l. 5 dicit, καὶ δεκτέον τοῦτο, ist est, estque recipiendum hoc; vel, estque hoc admittendum: alia, quam paulo ante dictum est, significatione, in hoc loquendi genere, ἐνιοι δὲ οὕτως ἐδέξαντο. Sed frequentius (quantum meminisse possum) ea de re utitur his verbis, ὃ καὶ μᾶλλον, ubi iterum loquitur ἐλλειπτικῶς. Alicubi vero dicit, ὅπερ ἄμεινον ut pag. 362 in haec verba ἀνὴρ Ἀργίλιος, scribit, τινὲς κύριον, τινὲς ἐθνικόν, ἀπὸ πόλεως Θράκης ὅπερ ἄμεινον, id est, quod satius est. Illa autem verba, ὃ καὶ μᾶλλον, habes aliquot in locis: quorum est hic pag. 505 l. 33, Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι) βεβαίως φίλιον τοῖς Λακεδαιμονίοις γενέσθαι. ἢ, αὐτοὶ βεβαίως ἠπίσταντο. ὃ καὶ μᾶλλον. Sic & pag. 511 l. 34, (sed absque copula καὶ) ὃ μᾶλλον. ubi & animadvertendum est, per parenthesis poni. Non male autem (meo quidem iudicio) verbum δεκτέον hic subaudiri dixerimus: quod paulo ante ex pag. 499 attuli, ubi legimus, καὶ δεκτέον τοῦτο.

Elliptica loquendi genera hanc meam ad lectionem huius scholiastae Proparascueu claudent: de quorum nonnullis obiter iam dictum fuit. Inter illa igitur frequens est id, cui adhibetur praepositio πρὸς: ut pag. 344 l. 28, τὸ γὰρ, δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε, & pag. 343 l. 23, ὃ δὲ τε σύνδεσμος πρὸς τὸ οὐ ἐπὶ ῥῆμα. Hunc item in locum, pag. 391 l. 19, ἥς ἐς αἰδίων τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἢ καὶ νῦν ὑπερδῶμεν ποτε (πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι) μνήμη καταλελείπεται, annotat ista, τὸ ἥς πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείπεται τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου. Vocula ἥς, inquit, ad illa spectat, μνήμη καταλελείπεται. cetera enim per parenthesis. vel, ad illa pertinet. vel, ad illa tendit. vel, ad illa fertur. Graeco autem, quod subaudiri possit, verbo, nullum aptius in mentem venit, quam id, quod huic ultimo Latino, fertur, respondet. Nam verbum φέρεται in scholiis hunc usum habere videmus. Perinde igitur erit, ac si scriptum esset, φέρεται πρὸς τὸ, μνήμη καταλελείπεται. Eodemque modo in praecedentibus locis, φέρεται πρὸς τὸ οὐ ἐπὶ ῥῆμα, & φέρεται πρὸς τὸ ἔλεξε. Non ignora

alioqui, & *τείνειν* ac *συντάττεσθαι* aliquando de hac re dici, videlicet de vocabulo, quod cum alio iungitur: etiam si interiecta quaequam sint, quae aliquod inter illa intervallum ponant: sed potius dicendum est *συντάττεται τῷ*, quam *πρὸς τῷ*. Fieri tamen potest, ut hoc etiam modo loqui sibi permittat.

Nec vero nihil de illa particula τὸ dicendum hic fuerit: illa, inquam, cuius usus aliquot exempla in iis, qui allati sunt, locis habes. Cum ea certe, pro loco, vel hoc vel illud subaudiendum relinquatur. Ibi quidem, ubi dicitur τὸ ἦς, apte *ὑπακούειν* poteris *ἄρθρον*. Alicubi vero subaudiri poterit *ῥῆμα*: ut pag. 391 l. 8, *ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύειν*. Alicubi *ἐπίρρημα*, alicubi *ἄρθρον*. Alicubi etiam *μόριον* (eā in significatione, qua dicitur aliqua vox esse *μόριον τοῦ λόγου*, id est, pars orationis) hunc usum praestabit. Nonnunquam autem dicitur, ὁ δὲ, item ὁ καὶ, & ita in aliis, & tum intelligitur *σύνδεσμος*, id est, *coniunctio*. Quod si dicatur ἢ πρὸς, vel ἢ παρὰ, vel alia eiusdem generis particula post articulum ponatur, subauditur *πρόθεσις*, id est *praepositio*. Verum ad articulum τὸ ut revertar, hoc potissimum animadvertendum est, hunc articulum non uni tantum vocabulo, sed & pluribus praefigi: veluti cum dicitur, in eo quod ex p. 344 allatum est exemplo ellipseos verbi, τὸ γὰρ, *δείξας τὸ χωρίον αὐτοῖς*. Neque vero suspecti esse debent huiusmodi loci, quasi mendose singulare τὸ pro plurali τὰ in iis scribatur: sed hoc privilegium dari articulo isti sciendum est: sicut & cum dicitur *ἀντὶ τοῦ*, pluribus etiam verbis sequentibus. Verum quod vel hic vel illic apte subaudiri queat, invenire minus facile est. Nisi forte perinde esse putandum est, ac si diceretur *πρὸς τὸ ἐπαγόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐπόμενον*, vel *πρὸς τὸ ἐξῆς*. Sed ubi dicitur *ἀντὶ τοῦ*, & plura vocabula subiunguntur, magis laborandum est, ut inveniri queat, quod cum τοῦ subaudiamus. Ac quaestionem certe hic propono, in qua haerendum, fortasse vel illis ipsis, qui identidem hoc loquendi genere utebantur, fuisset. Sed tantisper dum aut mihi, aut alii quippiam aptius in mentem veniat, perinde esse aio ac si diceretur, *ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔχοντος λόγου*, vel, *ἀντὶ τοῦ λέγεσθαι εἰωθότος*. Falleretur enim, ut opinor, qui infinitivum *λέγειν*, vel *εἰπεῖν*, vel alium huiusmodi in locis omitti putaret. Latini dicere solent, *pro eo quod est*. Ceterum exempla horum verborum *ἀντὶ τοῦ* talem usum ἑλληνικῶς habentium frequenter tibi occurrent: atque adeo in eo, quod proxime sequitur, huius capitis tmemate.

At vero ubi dicit, *ὡς ἐγώ*, vel *ὡς τινες*, manifestum est

subaudiri vel λέγουσι, vel φασί, vel οἶονται, aut certe ἤκουσαν· quo uti illum dixi, volentem significare, intellexerunt: vel ἐδέξαντο, ut dicimus, acceperunt. Saepe autem praecedente particula ἢ haec ellipsis occurrit: ut pag. 570 l. 5, haec Thucydidis verba, καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκύβαντες, duobus modis exponens, scribit, ἀντὶ τοῦ, προκοπὴν μεγάλαν τῷ ναυτικῷ στόλῳ παρασχόντες. Quibus addit, τουτέστι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παρασχόντες εἰς τὰς ναυμαχίας. Deinde aliam expositionem illi subiungens, scribit, ἢ (ὥς τινες) ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκύβαντες. Atque ut hic legis ἢ (ὥς τινες), sic etiam leges ἢ (ὥς ἐνιοί) pag. 534 l. 11. Neque tamen negaverim, alicubi aliquid aliud potius dicendum esse ἐλλείπειν post illam particulam ὥς, subiunctum habentem aliquod nomen: ut pag. 309 postquam in hoc loco, ἔφερον γὰρ ἀλλήλους, verbum ἔφερον exposuit ἐβλαπτον, & adiecit ἐληστευον, addit, ὥς καὶ Ἡρόδοτος. Hic enim aliud quippiam subaudiendum est: cuiusmodi fuerit verbum χρῆται, vel χρῆται τῇ λέξει, aut τίθησι τὴν λέξιν. Verum ut ad illam verbi λέγουσι ellipsin revertar, alicubi vel hoc plurale vel singulare λέγει ipse subaudiendum reliquerit, an librarius omiserit, dubitari potest: ut pag. 322 l. 5, αἰ Θουκυδίδης τὸν πλείστον ἀρσενικῶς. Eodemque modo pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. Sic etiam pag. 333 l. 11, εἰδει γὰρ διὰ τοῦ δ. subaudi λέγειν, vel γράφειν, nisi librarius & hic verbum omiserit: sed potius scholiastem reliquisse ipsum subaudiendum, & in hoc loco, & in praecedentibus crediderim. Mire enim amat ellipses hic scholiastes non in iis tantum locis, qui huiusmodi sunt, verum in aliis etiam: ut pag. 341 l. 26, πένητες γὰρ, pro πένητες γὰρ ἐσμέν.

Illius autem ellipseos, quae est, ubi dicit, δ μᾶλλον, vel δ καὶ μᾶλλον, facta fuit antea mentio: sed adiiciendum est ad illa superiora, inveniri alicubi & haec, δ καὶ μᾶλλον εἰκός. Neque tamen εἰκός existimandum est id esse vocabulum, quod ἐλλείπει huic sermoni: sed potius δεκτέον, quemadmodum ibi dixi: praesertim cum etiam καὶ δεκτέον τοῦτο apud eum legamus.

Aliquid & de ellipsi, quae est in usu illius adverbii ἄλλως, cuius fuit antea facta mentio, dicendum est. Ac cum iam docuerim, quomodo Latino sermone suppleri posse videretur, quod huic vocabulo deest, vel potius quod cum hoc vocabulo subaudiendum relinquitur, nunc, quid sermo Graecus possit ὑπακούειν, videndum est. Fortasse igitur perinde est, ac

si diceretur, ἄλλως ἐξηγῶνται τινές, vel ἐξηγήσαντο; vel, ἄλλως ἐδέξαντο τινές, aut etiam ἤκουσαν (nam horum itidem utroque ita uti & hunc scholiastem, in praecedentibus admonui) οὕτω δηλονότι. Scio autem, νοεῖν quoque pro *intelligere* (ea in significatione, qua dicitur hac de re) in usu esse: ideoque possit etiam dici, ἄλλως νοοῦσι τινές vel ἐνόησαν.

Haecenus de certis quibusdam verbis, seu loquendi generibus, quae apud hunc scholiastem frequenter occurrunt, & velut notae quaedam sunt scholicae, id est, scholiis convenientes: de quarum usu qui edoctus non erit, haerere in multis, quibus adhibitae sunt, locis coetur.

Nunc autem alia quaedam ad horum lectionem pertinentia libet adiicere, de quibus si te commonefecero, utiliore tibi illam reddidero. Primum est de verbis contextus, quae inde excerpta scholiis inserta fuerunt, ea videlicet, in quae quippiam est annotatum, in iis inde huc transferendis alicubi esse peccatum, idque tribus modis: a quorum uno in singulis (de illis loquor, in quibus peccavit librarius) cavendum sit. Nam vel pro iis verbis, ad quae ipsum scholium pertinet, id est, ad quorum expositionem scriptum est, alia omnino a librario translata inde fuerunt: vel partem eorum, sive aliquod saltem omisit: aut contra, quae plane supervacanea sunt, cum ad eorum usque expositionem scholium non extendatur, adiecit. Ad primum illud peccatum quod attinet, eius exempla propemodum innumera inveniet, qui editiones aliorum, quae meam praecesserunt, cum ea conferet. nam (ut alibi dixi) in illis editionibus passim fere ea textus verba, quae alicui scholio praefixa sunt tanquam eo exposita, ab eo sunt prorsus aliena: aut, si mavis, scholium ab illis omnino est alienum: & interdum ex alio, qui longissimo ab illis remotus est intervallo (atque adeo ex alio quaedam libro) immigrarunt. Neque tamen prior mea editio nihil hac in parte emendandum huic reliquit: ac ne ab hac quidem nihil meis in haec scholia annotationibus relictum fuit: quod nonnulla partim non satis cautos oculos, partim indagationem meam subterfugerint. Cum autem in his annotationibus, non tantum quae hoc modo, sed etiam quae aliis duobus peccata sunt, & emendanda supersunt, vel omnia, vel magna saltem ex parte, emendem, cur potius exempla eorum huc afferam, quam tibi sumenda inde relinquam?

Ad illa igitur potius veniam, de quibus tibi monito utilitorem horum Scholiorum lectionem futuram esse dixi. Ea sunt

duo: unum, plerasque unico loco adhibitas non solum expositiones, (ex iis etiam, quae minime vulgares sunt) sed σημειώσεις quoque, ad alios plerosque locos, si eas attente lectas memoriae mandaveris, esse tibi profuturas. Alterum hoc est, multa scholia, sive multas annotationes, non ea tantum verba Thucydidis, quae illis praefixa sunt, aut eam periodum aut periodi partem, cuius initium illis praefixit librarius, tibi exponere, sed ulterius progredi, aut insertas obiter & quasdam alio pertinentes expositiones includere.

Earum, quas multis posse locis accommodari dixi, expositionum habes exemplum in ea, qua δῆμον significare δημοκρατίαν dicit, pag. 594 l. 18, δῆμον γὰρ νῦν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Multi enim aut etiam plurimi sunt alii loci, ubi δῆμον id significare comperies: quorum unus est, ubi dicitur τὸν δῆμον κατέλυσε. Verum hoc incommode lectori cedit, quod plerumque non in primo, ubi occurrit vocabulum, loco, sed vel in extremo, vel quopiam, qui fere extremus est, sua illi expositio datur. Ad illud certe δῆμος quod attinet, multae ipsam habent paginae, quae illam (pag. nostram 144) praecedunt. Ex quibus est pag. 97 (f. lib. 8, c. 64) καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν θάλασσαν, τὸν δῆμον κατέλυσε. Verum & in aliis, qui longissimo intervallo hunc praecedunt, locis vocabulum illud in δημοκρατίας significatione positum (illo tamen de eo tacente) invenies. Idem vero & in quibusdam non inutilibus alioqui admonitionibus usu venit. Earum e numero una est in pag. 586. nam cum dicatur a Thucydide, προσέθηκε τε (ὡς ἐλέγετο) ἐπὶ ἰδίῳις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ab illo annotatur, haec verba, ὡς ἐλέγετο, hic etiam adiecta sunt ad ostendendum ipsum de rebus incertis non valde contendere. Atqui loci hunc praecedunt quamplurimi, quibus admonitio ista non minus conveniebat, cum habeant & ipsi ὡς λέγεται. Illud quidem certe, quod hic ab eo dicitur, hic quoque, (nam id sonat πάνταυθα) Thucydidem his verbis alibi etiam talem usum dare indicat. Nec vero dubitandum est, quin multas ad historiam pertinentes annotationes, multas de rebus necessariis admonitiones, multas multarum vocum explicationes habuissimus, (praeter illas, quas habemus) si integra scholia ad nos pervenissent.

Quod autem multo alias alijs doctiores & sermone magis puro scriptas habemus annotationes, hoc inde fit, quod ex diversis coacervatae sunt hae reliquiae. Interim certe fatendum est, nonnullas tam doctas esse, tam paucis tam-

Thucyd. Vol. VI.

C

que propriis comprehensas verbis, ut vel propter eas (utpote in quibus veterum scholiorum indolem agnoscimus) ei, cuius beneficio ad nos hae ἐξηγήσεις pervenerunt, magnas agere gratias debeamus. Unum ex quamplurimis eius, quam dixi, rei exemplum afferam, id quod mea mihi primum memoria suggestit. Id ex pag. 399 sumam. narrante enim Thucydide, Timocratem Lacedaemonium, navigantem, cum navis frangeretur, gladio se transegisse, (si tamen ἑσφαξεν ἑαυτὸν hoc potius, quam alio interpretandum est modo) scribitur, Λακωνικὸν φρόνημα τοῦτο, μὴ ὑπ' ἐχθρῶν ἀξιοῦν ἀναίρεθῆναι. Fateor tamen, annotationem hanc multo etiam magis illam veterum scholiorum indolem prae se ferre potuisse, si hac brevitate scripta fuisset, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα, non adiectis quae sequuntur. Quid si vero ab alio adiecta cetera fuisset (praesertim cum etiam sit quod illis opponi possit) dicamus? Sed de hac 7e plura, cum annotationibus meis locus ille propositus fuerit examinandus.

Non minus porro in istis, quam aliis scholiis, (id est, in plerisque horum scholiorum locis) ac fortasse magis etiam quam in ullis aliis, hoc tibi continget, ut quae expositio, simulatque fuerit lecta, displicuerit, eadem relecta placeat. Quin etiam sunt, quae primo aspectu videri ineptae tibi poterunt, cum iis relectis & intellectis, non eas, sed te ipsum, sis accusaturus. Eo ex genere ista est, pag. 346 l. 4, Σκεψάμενοι ἰδόντες, τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Annotantur autem haec in istum Thucydidis locum, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἀνδρας οἱ τινες χρηστοί, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. Quid enim ineptius prima fronte videri cuipiam possit, quam, hoc σκεψάμενοι exponentem ἰδόντες, ei τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι adiacere? An metuebat (inquiet) ne hoc de alia corporis parte, quam de oculis, intelligeremus? Sed audi: quo magis ineptum aliquid occurrit, & vel eo nomine a te accusatur, eo tua tibi accusatio magis suspecta sit. Documento certe hic esse locus potest. nam ecce, si expositionem istam attente consideraveris, nihil certe in ea dici, quod dici non debuerit, animadvertes; sed dativum τοῖς ὀφθαλμοῖς, quem ad participium ἰδόντες refert, ad alterum σκεψάμενοι referri a te debere. Perinde ac si diceret, verbum σκέπτεσθαι, non dicit hic (ut passim) de iis, qui mentis oculis σκέπτονται, sed de iis, qui oculis corporis. Fortasse igitur ita scriptam hic scholiastes expositionem istam reliquerat, Σκέψάμενοι ἰδόντες. σκεψάμενοι τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Interim tamen, multa in

his scholiis esse si non inepta, at certe ineptis persimilia, multa, quae is, qui scripsit, non satis diligenter ἐσκέψατο (non iam τοῖς τοῦ σώματος, sed τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς, intelligo) haud equidem nego: ac, negare si velim, quae inter meas in illa scholia annotationes sunt censurae, mihi reclamantes habebo.

A N N O T A T I O N E S

I N

S C H O L I A G R A E C A

C U M

AUCTARIO SCHOLIORUM.

ANTEQUAM ad horum scholiorum & mearum in illa annotationum lectionem venias, legisse te meam in illa *Proparascueu* velim, & non tantum quae ad illa intelligenda te instruunt in promptu habere, sed eorum etiam, quae de illis in fine illius tractatus dixi, meminisse: atque his ea, quae & in epistola de iisdem dixeram, adiungere. Hoc inprimis veniat tibi in mentem oportet, a diversis ea scripta esse, non tantum ab *Antyllo*, *Aesculapio*, & *Phoebamone*, sed ab aliis etiam, a quibus horum fieri mentionem videbis. Atque adeo pauciora ex aliquo trium illorum, quam ex aliis, esse scripta existimo. Utcunque autem se res habeat, quam multis in locis mihi non satisfaciant, hae annotationes, simul etiam alia duo quae promisi praestantes, te docebunt. Quod si cui durum tertium illud videbitur, quo censura agi in ea dicitur, ego me in ea tantum inquirere sum dicturus.

Titulus est hic (ut vides) Σχόλια παλαιὰ καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, id est, *Scholia vetusta & compendiaria in totum Thucydidem*. Quem titulum non itidem vetustum esse puto, sed longo post tempore a quopiam scriptum. Illa quidem certe potissimum, quae huic titulo adiungi dixi, ὃν χωρὶς οὐκ εὐξενετος ὁ συγγραφεὺς, (id est, *sine quibus non facile historicus hic intelligi potest*) nihil minus quam aliquam tituli vetustatem prae se ferunt: non tam quod ad verba, quam quod ad rem ipsam attinet. Nam & breviores & modestiores antiqui librorum, praesertimque huiusmodi scriptionum, tituli

erant. Fateor alioqui, quod titulus ille praedicat, in multis Thucydidis locis posse verum comperiri. Sed qualia sint haec scholia, (quantum quidem iudicare possum) a me partim iam dictum est, partim vero exemplis in his annotationibus ostenditur. STEPH.

Pag. 305. l. 5. Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος κατ' ἀρχάς, ἀντιδιαστ. &c.) Hic ita videtur uti adverbio πάντως, ut esse usum Thucydidem p. 307 scribit: videlicet pro ἐξ ἀνάγκης. Perinde ac si diceret, *neceffe Thucydidem habuisse nominis sui mentionem in principio operis sui facere: partim ut se ipsum ab aliis distingueret, qui iisdem annis cognomines erant; partim etiam ne alius quispiam historicum illud eius opus sibi vindicaret.* Obser-va autem, cum dicendum esset, ἅμα μὲν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, aut certe simpliciter, ἅμα μὲν τοῦτου ἕνεκεν, nove dixisse, ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν. Ceterum pro ἐν τοῖς ἔτεσιν scribo ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔτεσιν. quam lectionem in mea illa huius loci interpretatione agnosces.

Verum hic eorum te meminisse oportet, quae de hoc loco in principium prooemii Thucydidis dixi: in ea verba videlicet, Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. Ibi enim cum dixissem suspicari me, vel potius persuasum habere, scriptum a Thucyde fuisse, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου Ἀθηναῖος, & rationem huius meae emendationis attulissem: simul etiam inquires, esse verisimile, cum & alii eodem forent tempore, qui nomen idem haberent, eum aliquid, quo ab illis discerni posset, adiunxisse: illis adieci, id, quod esse verisimile dicerem, ab ipso Scholiaste tanquam certum tradi. Ab illo enim scribi, Thucydidem voluisse discrimen ponere (nam & ita interpr. ἀντιδιαστέλλειν) inter se & alios, qui idem eodem tempore nomen habebant. Unde etiam posse colligi, illum quoque ita, ut legendum mihi videri dicebam, legisse: videlicet, Θουκυδίδης τοῦ Ὀλόρου: cum alioqui nullam ἀντιδιαστολὴν posuisse videri possit. Ideoque non dubitare me, quin ab illo scriptum fuerit, Πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου καὶ τοῦ πατρὸς (vel, τοῦ τοῦ πατρὸς) ὀνόματος. Unde autem ortam esse hanc apud istum Scholiastem depravationem existimarem, ibidem declaravi. Nunc certe τῆς γνώμης (ut apud Thucydidem nostram loquitur Pericles) τῆς αὐτῆς ἔχουσαι: illud tantum adiiciens, mihi obiecturum fortassis aliquem, satis magnum hoc statui a nostro scriptore discrimen, quod se Atheniensem dicat. Verum in promptu est adversus objectionem illam responsio, ex tribus reliquis Thucydidis u-

num saltem fuisse itidem Atheniensem: eum nimirum, cuius ab hoc scriptore fit mentio I, 117, καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον προσεβόηθησαν τεσσαράκοντα μὲν αἰμετὰ Θουκυδίδου καὶ Ἀγνωνος καὶ Φορμίωνος νῆες, εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ Τληπολέμου καὶ Ἀρτικλέους. Hic autem sit necesse est, quem Marcellinus δημαγωγὸν fuisse & Pericli διαπολιτεύσασθαι scribit, (nisi potius συνδιαπολιτεύσασθαι, aut συμπολιτεύσασθαι dicendum est, ut apud eum διεπολιτεύσατο, in συνδιεπολιτεύσατο, aut συνεπολιτεύσατο mutetur) ubi quatuor Thucydidas énumérat. IDEM. Hic scripserat nescio quis in margine exemplaris cl. Wasse: *Non intellexit Stephanus, quid esset διαπολιτεύσασθαι. Vide Casaubonum ad Polyæn. I, 21, 3.* Ostendit ibi Casaubonus, in Polyæno non raro διαπολιτεύσασθαι legi pro ἀντιδιαπολιτεύσασθαι, & in eundem sensum locum Marcellini accipit.

cad. l. 9. Ἄλλο γράψαι.) Ἄλλο ἐστὶ γράψαι, & τοx τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ε. π. λ. Reg.

cad. l. 11. *Ξυγγράψαι, τὸ μετ' &c.*) Ante illud *Ξυγγράψαι* apte positum fuisset ἄλλως. nam haec sive sint eiusdem, sive alius, sunt certe aliam inter γράψαι & Ξυγγράψαι differentiam proponentis. Prius enim dicitur, aliud esse γράψαι, & aliud Ξυγγράψαι. nam γράψαι quidem de una re dici, at Ξυγγράψαι de multis. Postea vero additur, Ξυγγράψαι, esse, adhibita diligentia & adhibito studio componere: at γράψαι, esse, simpliciter & absque diligentia. Qui locus occurrit primus ex eorum numero, in quos esse inquirendum aio: sic tamen ut fatear, posteriore differentiam propius ad veritatem accedere, quam priorem. Id saltem ferri posse videtur, quod de composito Ξυγγράψαι dicit: sed de γράψαι dicendum potius fuisse, tam de iis dici, qui adhibita diligentia, quam de iis, qui negligenter id faciunt. Hoc certe constat, potius, ubicunque Ξυγγράψαι locum habet, ibi & γράψαι locum habere, quam vice versa. Sed quid de his verbis, τὴν ἀλήθειαν ἀνευρεῖν, dicemus? Dicendum fortasse fuerit, inter ipsa & adverbium ὁμολῶς nonnulla deesse, cum quibus ea iungebantur. Quorsum tamen veritatis inveniendae mentio fieri debeat, ubi agitur de significatione verbi γράψαι, ne suspicari quidem possum: alioqui desiderari tantum dicerem ὥστε inter ἐπιμελῶς & ἀλήθειαν ἀνευρεῖν. Ne istud quidem omittendum, scribendum paulo ante esse, τὸ μὲν γράψαι cui respondeat, τὸ δὲ Ξυγγράψαι. Alioqui τὸ μὲν, cum ad vicinior referri soleat, & ipsum de verbo Ξυγγράψαι intelligere necesse foret: quod nullo fieri modo potest. ΣΤΕΡΗ.

ead. l. 15. Οὐ μάτην) Quod dicit, *οὐ μάτην πρόσκειται*, intellige de his verbis, *πρὸς ἀλλήλους*, ea non frustra esse adiecta. Nam & bellum, inquit, adversus Xerxem eorundem erat, (vide licet Atheniensium & Peloponnesium) sed non eorum inter se erat. STEPH.

ead. l. 17. Ἀλλ' ἀπλῶς) Scribendum potius ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς, cum praecedat οὐ μόνον. IDEM. Ad voc. μέγαν e Reg. ἢ τῷ χρόνῳ, ἢ τοῖς πράγμασιν annotarat Rostgaardus.

ead. l. 20. Πῶς ἤκμαζον) Quomodo, inquit, utrique omni ad bellum apparatu florebant, si Peloponnesibus pecuniae deerant? Quaestionem proponit, quam non solvit: quod & alibi facit. Ego vero aliam de hac ipsa proponam, quid hunc enarratorem ad movendam quaestionem istam impulerit, & unde Peloponneses pecuniarum inopia laborasse didicerit. Verum non longe abeundum est, ut inveniatur locus, ex quo istud collegisse videri potest. Nam I, 19 scribit Thucydides, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, cum Atheniensibus tributum sui penderent. Sed si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnesibus pecunias defuisse, non est certe quod fidem illi habeamus: cum alii possent illis vicissim esse πύργοι, qui Atheniensibus non essent. Hoc quidem certe nullo credibile modo est, dicturum fuisse Thucydidem, utrosque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponneses a pecuniis imparatos fuisse scivisset: cum & ipse pecunias pro belli nervis habere se ostendat, cum alibi, tum ubi scribit, τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνῶμη καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι. Audimus vero & Hermocratem dicentem apud eundem VI, 34, χρυσὸν γὰρ καὶ ἀργυρὸν πλεῖστον κέκτνται, ὅθεν ὁ τε πόλεμος καὶ τὰλλα εὐπορεῖ. STEPH. Non possum divinare, quid Scholiastem ad movendam quaestionem istam impulerit, & unde Peloponnesios pecuniarum inopia laborasse didicerit. Locus, ex quo istud collegisse videtur, exstat (ut censet Steph.) I, 19, ubi scribit Thucydides, Lacedaemoniorum socios non fuisse illis tributarios, cum Atheniensibus tributum sui penderent. Sed (ut inquit idem) si non alio, quam hoc, nitens argumento dixit Peloponnesios pecunias defuisse, non est certe quod fidem illi habeamus: cum alii possent illis vicissim esse πύργοι, qui Atheniensibus non essent. Verum si respiciat (ut putat Acacius) ad orationem Archidami, bellum Lacedaemoniis dissuadentis, ab inopia pecuniarum &c. regeri potest, hunc, ut alia, sic inopiam quoque suorum, ultra modum exaggerasse: quin

& eius argumenta contraria oratione elevarit Sthenelaïdem. Praeterea (ut ait Steph.) nullo modo credibile est, dicturum fuisse Thucydidem, utrosque omni ad bellum apparatu floruisse, si Peloponnesios a pecuniis imparatos fuisse scivisset: cum & ipse pecunias pro belli nervis habere se ostendat plurimis in locis. HUDS.

ead. l. 25. Συνεμάχουν) Συνεμάχοντο Ἀθηναίοις. οἱ δὲ μετὰ αὐτὰ Ξέρξου. Rostg.

ead. l. 28. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα) Οἷον τὰς ἐκλείψεις καὶ τοὺς σεισμούς. Rostg. Paulo ante ad voc. ξυμβαίνει in Thucydide haec annotaverat Rostg. ξυμβαίνει, ἀντὶ τοῦ συνάγεται καὶ συγκεφαλαιούνται. τὸ δὲ ἐπὶ μακρότατον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς κείται. Eadem vir doctus, qui Thucydidem scriptum Bibliothecae Regiae cum edit. Hudsoni contulerat, descripserat.

ead. l. 29. Οὐ πάλαί βεβαίως) Οὐ βεβαίως ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ἢ μὲν οὕτως. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαί βεβαίως οἰκουμένη. Rostg.

ibid. Πρὸ τούτου) Quem non hoc solo, sed aliis quoque locis animadvertere licuit, errorem, nempe quod interpretationes adscriptae minus illis, quas numeri designant, Historici verbis convenient, sed vicinis potius, sive antecedentibus, seu sequentibus, nolim Scholiorum auctori attribuire, sed vel primis, qui ea typis exscripserunt, editoribus, vel Codicibus, quos ante oculos hi habentes, oscitanter potius quam religiose omnia, ut invenerant, expresserunt: sic nimirum eam, quae hic exstat, expositionem referas potius ad verba praecedentia: ἢ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. Quippe quibus recte opponitur hoc: πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. GRAMM.

Pag. 306. l. 1. Τὸ δὲ σχῆμα &c.) Schema τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, id est *similiter desinentis*, vel (si ita loqui liceret) *similis desinentiae*, est in οἰκουμένη & in καλουμένη. Habes enim ὁμοιοκαταληξίαν in locis valde vicinis, cum audis, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαί βεβαίως οἰκουμένη. Hoc autem schema, Γόργιον (sed malim Γόργειον aut Γοργίσιον) vocari ait. Atque ideo vocatum ita credibile est, quod Gorgias Leontinus crebrius, quam alii, eo uteretur: fortasse autem non solum crebrius, sed etiam κατακέρως, (ut de Hipponacte enarrator Aristophanis loquitur, dicens *tetrametrum Hippona-aeum* ita vocatum fuisse, διὰ τὸ κατακέρως αὐτὸν τούτῳ χρῆσασθαι) nam & Dionysius Halic. τοὺς περὶ Γοργίαν in talibus

πλεονάζει scribit, hunc & ipse locum afferens. Scio alioqui esse, qui ita dictum putent, quod a Gorgia inventum fuerit: sed eos falli constat. Idem porro schema vocatur etiam ὁμοιοτέλεutan & ὁμοιόπτωτον, sive plurali numero ὁμοιοτέλετας & ὁμοιόπτωτα, (quas voces Latini expresserunt, cum *similiter desinentia* & *similiter cadentia* dixerunt) sicut & multitudinis quoque numero ὁμοιοκατάληκτα dicitur. Ceterum eam, quae ab hoc nostro Scholiaste Γόργιος vocatur παρίσσωσις, in huius libri finem, idem illi esse schema, mox docebo. Falso autem eundem credidisse, adeo delectatum esse nostrum Thucydidem hoc schemate, ut etiam ad illud efficiendum vocem supervacaneam φιλέταιρος posuerit in illo tertii libri loco, τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη, cum ad ipsum venero, probare conabor. Scio alioqui, & a Dionysio Halic. nostrum hunc scriptorem de huius schematis usu reprehendi, vel potius irrideri: quippe qui, hunc locum sicut & alios in exemplum afferens, esse in iis dicat μεираκιώδεις σχηματισμούς τῶν ἀντιθέτων τε καὶ παρομοίων καὶ παρίσσωσεων. Ubi observa etiam duas appellationes, παρβολία & παρίσσωσις, quae illis, quarum mentionem feci, addi possunt. Posteriolem quidem certe & apud hunc Scholiastem habes duobus in locis: pro cuius vocabulo ὁμοιοκατάληκτον dicitur & ἰσοκατάληκτον. Ceterum idem Dionysius τοὺς περὶ τὸν Γόργιον in illis schematismis πλεονάζει scribit: atque idem non minus Platonem, quam Thucydidem, de illorum usu reprehendit: pro quorum utroque vide quae a me in quodam Schediasmatum dicuntur. STEPH. Hoc in editis Stephani Schediasmatibus non puto inveniri.

ead. l. 4. Οὐκ εἶπε δυνατῶν) Ineptit Scholiastes: quasi vero οἱ πλείονες non essent simul δυνατοί, quandoquidem praevaluerint? Nonne etiam his ipsis δυνάμεις μείζους tribuit Thucydides cap. 2? GRAMM.

ead. l. 7. Ἡ περιουχὴ) De hoc loco agit Stephanus in Proparascue pag. 8.

ead. l. 15. Ἐπικρατεῖν) Ad voc. ἀναγκαίου, quae lin. praeced. in Thucydidem legitur, in Reg. scriptum erat, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως.

ead. l. 16. Ὅση ἢν ἀρίστη) Non videtur necesse verba ὅσα ἢν κράτιστα istis exponere, ὅση ἢν ἀρίστη, (quae praecedunt apud Thucydidem) aut ὅση ἢν κράτιστη cum subaudiri commode possit μέρη vel χωρία cum κράτιστα. Ita certe loquitur & VI, 2, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν κα-

λεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ὥκησαν ἔχοντες. STEPH.
ead. l. 17. Τὰ στρατεύματα) Αἰδυνάμεις redduntur τὰ στρα-
τεύματα praeter auctoris mentem, quam rectius affecutus
interpres Latinus. GRAMM.

ead. l. 18. Οὖσαν, ἀντὶ τοῦ εἶναι) Licet participium infiniti-
vi locum saepe occupet, tamen hic etiam occupare, non li-
benter cum isto enarratore dixerim: si quidem οὖσαν cum
ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον iungere liceat, & intelligere, ἐκ τοῦ ἐπι-
πλεῖστον χρόνου. STEPH. Apparet, Scholiasten particulas ἐκ
τοῦ construxisse cum participio οὖσαν. male. Pertinent enim
ad ἐπιπλεῖστον, scil. ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον χρόνου. id quod mo-
nuisse etiam video H. Stephanum. GRAMM. Ἐπιπλεῖστον in
Cass. exponitur ἐξ ἀρχῆς.

ead. l. 20. Ὁ νοῦς) Post ὁ νοῦς, quo significatur (ut antea
docui) sensus est, solent sequi verba, quae locum exponunt:
sed hic intericiuntur ista, οἱ μὲν, οὕτω quibus respondent il-
la, ἄλλοι δὲ οὕτω. STEPH.

ead. l. 24. Ἄλλοι δὲ οὕτω) Posteriores hanc expositionem,
quam recte sequitur & in subiecta expositione illustrat Aemil.
Portus, auctoris verbis magis convenire iudico priorē illa,
quae Acacio, ut videtur, imposuit, ac forte etiam interpreti
Gallico Perrotto Ablancourt. GRAMM.

ead. l. 33. Οἱ Ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν εὐθὺς) Initio potentissi-
mos quoque Graeciae, bello pulsos, aut seditione aliqua,
intra urbem recipientes, civitate donarunt; atque ita effe-
re, ut immensus habitantium numerus esset. immo advenas
qualescunque statim cives faciebant. Verum postea cum mul-
titudine sua laborarent, restrinxere; ac statutum, si quem
honorare vellent, huic tantum ut ius civitatis iure largiren-
tur. Vide Meursium de Fortuna Attica c. 5. HUBS.

ead. l. 35. Οὐχ ἥκιστα) Ante hoc scholion in Schedis Rost-
gaardi haec annotata erant ad voc. Ἰωνίαν: Προληπτικὸν ἐστὶ
σχῆμα ὅταν τὸ συμβῶν ὕστερον προλαβόντες καλέσωμεν. ὃ γὰρ
ξυνέβη μετὰ τὴν οἰκισιν τῶν ἀνδρῶν λέγει δὲ τὸ κληθῆναι Ἰω-
νίαν· τοῦτο αὐτὴν προσηγόρευσε πρὶν ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἀνδρας,
προδιδούς καὶ προχαρίζομενος τὴν προσηγορίαν ταύτην τῇ χῶ-
ρᾳ. οὐ γὰρ οὕτως πρὸ τούτου τῆς Ἰωνίας ἀπέστειλαν ἐκείσε τὸν
ὄχλον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐφ' ᾧ κτίσειν καὶ οἰκῆσαι τὴν γῆν. καὶ οἱ
πεμφθέντες κατοικῆσαι οὕτω καλεῖσθαι τὴν χῶραν ὕστερον
παρεσκεύασαν. Τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ
ἐποίησεν εἰπὼν· λυσάμενη τὴν ζώνην ἐν Λωστήρῃ τῆς Ἀττικῆς. ὃ
δὲ νοῦς οὗτος. πολλῶν καταφυγόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ

ἀσφαλὲς εἶναι τὸ χωρίον, τοσοῦτον ἐγένετο πλῆθος, ὥστε τῆς Ἀττικῆς στενοχωρουμένης, καὶ μὴ οὔσης ἱκανῆς τρέφειν τὸν ὄχλον, ἀνάγκη γέγονε μερίσαι τὸ πλῆθος, καὶ εἰς ἀποικίαν ἐκπέμψαι. οὗτος δὲ προληπτικῶς χρησάμενος εἶπεν εἰς Ἰωνίαν ἐπεμψάν. Locus Aristidis est Tom. I, pag. 169 ed. Cant. Vide Meurfium de Pop. Att. in Ζωστῆρ. Deinde in iidem ad voc. εἶχεν, quae legitur lin. 13 in contextu Thucydidis, scriptum erat, ἀντὶ τοῦ εἶχεν; ad καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι p. 7, l. 1, ἀπὲ τοῦ οὐδ' ὅλος εἶναι; quae & Cass. habebat: & ad ἄλλα τε ibid. l. 2, οἷον Θεσσαλοὶ, Βοιωτοὶ, Ἀργεῖοι. ἢ ἐπὶ πλείστον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐπὶ πλείστον χρόνον ἐκλήθησαν Θεσσαλοί: e quibus quae post Ἀργεῖοι scribuntur, pertinent ad ἐπιπλείστον, quod post Πελασγικὸν est in Thucyd.

ead. l. 37. Πελασγοὶ μόνον) In praeced. editt. legitur πελάσγοι, pro πελασγοί. sed puto & alium errorem superesse. nam haud μόνον scriptum ab hoc enarratore fuisse, sed nomen alicuius Graecae gentis. ΣΤΕΡΗ. Non video, quid hic erroris sit in voce μόνον. Pelasgi, ait Scholiastes, tantum vocabantur Pelasgi, Boeotii tantum Boeotii, Argivi tantum Argivi, & sic ceteri; non uno communi nomine Ἕλληνες appellabantur.

ead. l. 38. Ἕλληνες) Post haec ad verba Thucydidis Ἕλλενος δὲ καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, in Rostg. erat, Ἕλληνες παῖδες Δῶρος, Εὐθῆος, Αἰόλος. ὥς φησὶ καὶ Ἡσίοδος, Δῶρὸν τε, Εὐθῆον τε, καὶ Αἰόλον ἱπποχάρμην. Haec ex Hesiodi Heroica genealogia affert Tzetzes ad Lycophronem v. 285.

Pag. 307. l. 1. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς) Mendum subest huic loco, & quamvis menti eius convenire videatur haec lectio οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἀπάντων, tamen, quod in voce γραφῆς vix ulla ferventur vocis κοινῆς vestigia, aliam emendationem desiderare hunc locum existimo. ΣΤΕΡΗ. Verbis γραφῆς δόξης mendum subesse iam olim annotavit H. Stephanus, nondum, quo emendaret modo, certus. Fortasse γραπτῆς δόξης Scholii auctor h. l. scripserit. GRAMM. Coniecturam Stephani videtur probasse Salmasius in libro de Hellenistica p. 348, ubi hunc locum ita interpretatur: *Mens Thucydidis est, τῇ ὁμιλίᾳ, id est, communi privatorum sermone vocatos potius fuisse Ἕλληνας, qui in singulis urbibus ex genere Ἑλληνικῷ habitabant, aut qui coloni ex Thessalia venerant, quam generaliter in id nomen concessisse omnes Graeciae regiones, quas incolebant. Exempli gratia, Diores, qui περὶ ὄρεον Παρνασσὶ montis infederant, a vicinis populis Ἕλληνες vocabantur, quia Ἑλληνικοῦ generis erant, quod ex Thessalia ad ea loca habitatum venerat. Scholiastes Graecus interpretatur ὁμι-*

ἀπὸ μᾶλλον οὐκ ἀπὸ κοινῆς δόξης ἀπάντων. Qui sciebant, eas ab Hellenibus descendisse, Ἕλληνας nuncupabant, non omnium generali notione ita vocabantur. Οὐκ ἀπὸ γραφῆς καὶ δόξης Scholiast. Cass. Ab eodem absunt hæc καλεῖσθαι μᾶλλον Ἕλληνας.

ead. l. 4. Ἐν ἑτέρῳ) Intellige, ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ, vel ἀντιγράφῳ. Ita, inquit, in altero exemplari, & recte quidem, scriptum est. Sed ratio, quam affert, ob quam sibi scripturam hanc, non alteram, probari ostendit, minime admitti potest: cum sit falsum, quod scribit, satis esse πολλῶν de tempore dicere, & ὕστερον ei per pleonasmum adiici: & contra post πολλῶν, ubi de tempore dicitur, necesse sit vel ὕστερον vel πρότερον, vel aliquid huiusmodi addi. STEPH.

ead. l. 8. Νενόθευται) Verbum νενόθευται significat, pro notho seu spurio habitum fuit, vel, tanquam nothum reiectum fuit. Scimus enim, apud Homerum quosdam versus esse, qui νόθοι (id est spurii) vocantur, tanquam ὑποβολιμαῖοι, id est, suppositiui. τὸ γὰρ Ἑγχείη &c. istud enim, inquit, Ἑγχείη &c. nothum fuit existimatum, a criticis videlicet. Perinde ac si dixisset, τὸ γὰρ Ὀμηρικὸν ἔπος, vel τοῦτο γὰρ τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος. Est enim Homeri aut saltem apud Homerum versus in Boeotia, Ἑγχείη δ' ἐκέαστο ἀν' Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Sed apud illum, in iis, quae a nobis versantur, exemplaribus legimus Πανέλληνας, non ἀν' Ἕλληνας. ut taceam de ἐκέαστο, pro quo hic ἐκέαστον habemus. Quae autem in superioribus horum Scholiorum edd. inter Ἑγχείη & illud ἐκέαστον lacuna est, repletur inferendo coniunctivam illam particulam: quamvis alioqui lacunae illius spatium multo longioris vocabuli sit capax. Ceterum non solum hic versus, sed etiam is, qui eum proxime praecedat, a Zenodoto quoque nothus fuit iudicatus: ut testatur Eustathius, qui & reclamatum illi fuisse scribit. De hac autem controversia, nec non de illa lectionis diversitate, in uno meorum Schediasmatum differitur. STEPH. In optimis Homeri exemplaribus sic legitur Iliad. β', 530, Ἑγχείη δ' ἐκέαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς. Aristarchus ut nothum reiciebat omnino hunc versum, ut notat auctōr breviorum Scholiorum ad hunc versum Homeri Iliad. ι', 395, Πολλὰ δ' Ἀχαιοὶ εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε. Vide Palmerii Gr. antiq. p. 10 & 15, & Stephani Schediasmata. HUDS. Quatenam sint illa Schediasmata Stephani, ad quae nos ablegat Hudsonus, non scio. In illis sex schediasmatum libris, qui exstant, nihil de his legitur. In Cod. Cass. post νενόθευται hæc addita erant, τὸ γὰρ βαρβαροφώνων Καρῶν νενόθευται. Est ex

Homeri Iliad. β, 867. Sed pertinet ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, οὐ μὴν οὐδ' ἐ βαρβάρους εἶρηκε. Neque tamen vel Eustathius, vel parvus Scholiaſtes Homeri, vel quifquam alius, quod ſciam, annotavit hunc verſum Homeri pro ſuppoſitio habitum. Alia ratione Thucydidem defendit Salmaſius. Vide Notas ad h. l.

ead. l. 9. Ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴſον &c.) Dicit, vocem ἀντίπαλος ſignificare & ἴſον & πολέμιον. oppoſiti enim Graeco barbarum. Fortaſſe autem deſunt aliqua verba, & ita ſcripſiſſe illum credendum eſt, ἀντίπαλον καὶ τὸ ἴſον καὶ τὸ πολέμιον. ἐνταῦθα δὲ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἑλληνι ὁ βάρβαρος. hoc ſenſu, vox ἀντίπαλον alicubi ἴſον, id eſt aequale, alicubi πολέμιον, id eſt adverſarium, declarat: ſed hic ſonat πολέμιον. opponitur enim Graeco barbarus. STEPH. Sic Heſychius: Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἐχθρὸν, Θουκυδίδης. Suidas: Ἀντίπαλον τρία σημαίνει, τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἰſόπαλον, καὶ τὸ ἰſόſτροφον. HUDS.

ead. l. 10. Ὁ βάρβαρος) Τὸ βάρβαρος. Caſſ.

ead. l. 13. Διὰ τριῶν συγκρίσεων) Haec omnia uſque ad τὸ τε ληſτικὸν abſunt a Caſſ. Ad ἐπιπλεῖſτον autem, quod eſt pag. 8, l. 9, in contextu Thucydidis, haec annotantur: ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ μέρος, ὃ ἐſτὶν ἐπὶ πολὺ μέρος τῆς ἐκράτηſεν — ἢ ἐπιπλεῖſτον ἀντὶ τοῦ πάνυ.

ead. l. 21. Ληſτικὸν τὸ ſύſτημα &c.) Intelligit, ληſτικὸν quidem ſcribi, cum ſignificatur ipſum ſύſτημα, (ſubaudi, τῶν ληſτῶν, id eſt, latronum) hoc eſt, cum dicitur de ipſo coetu, ſeu ipſa manu latronum: at vero ληſτρικὸν, cum κτῆμα declaratur, id eſt, cum dicitur de aliqua re, quae a latronibus poſſidetur. Verum hoc diſcrimen ſemper fervari vix crediderim: atque adeo lectio altera, τό, τε ληſτρικὸν, ei fidem derogat. Vide quae in Thucydidem de hac voce fuerunt annotata. STEPH. Infra pag. 313, Ληſτικὸν τὸ ſύſτημα τῶν ληſτῶν τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτῆμα τῶν ληſτῶν Caſſ.

ead. l. 23. Ἡ γὰρ μὴ ληſτενομένη) At mentem auctoris hanc dicimus, Minoa praedones fuſſe ac latrones, non tantum ut libere tutoque ea, quae penderent regi, habitatores inſularum colligerent, ſed ut commodius faciliuſque pervenirent ad ſε αὶ πρόσοδοι. Adeoque recte hic Gallicus: *il travailla a nettoyer la mer de pirates, pour aſſurer ſes revenus.* GRAMM. Poſt προſόδους Caſſ. λέπει δὲ ἡ ὑπέρ.

ead. l. 26. Ἡπειρος τριχῶς &c.) Non dubium eſt, quin omiſſa quaedam hic ſint, poſt θαλάſſους. nam cum eſſe tria ſcripſerit, de quibus dicatur Ἡπειρος, unum tantum huius voca-

buli usum affert, eum videlicet, quo mari opponitur, (ut Latine *continens*, sive *terra continens*) adeo ut manifestum sit, alteras duas significationes a librario esse praetermissas. STEPH. In Cass. post *θαλάσσης* haec addebantur: ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχὴν. καὶ μέρος τι τῆς. . . . Κεφαλληνίαν. Atramentum ita evanidum erat, ut omnia legi non possent. De voce ἡπειρος lege Spanhemium ad Iulian. Orat. I, pag. 122.

ead. l. 28. Θουκυδίδης, καὶ τὸν &c.) His verbis, Θουκυδίδης; καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, intellige Thucydidem, sicut dicit hic τὸν πλείστον τοῦ βίου, ita etiam alibi τὸν πλείστον τοῦ χρόνου. Locus autem est in hoc ipso libro, cap. 30, τοῦ τε χρόνου τὸν πλείστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης. ubi idem enarrator nos admonet, Thucydidem semper τὸν πλείστον dicere ἀρσενικῶς, id est, genere masculino. Ideo autem hac de re ab illo monemur, quod alioqui suspexam habere exemplarium fidem hic & illic possumus: cum alii potius τὸ πλείστον dicere in huiusmodi locis soleant, subaudiendo nimirum vel διάστημα vel μέρος. praesertim ubi sequitur genitivus χρόνου. Nam ubi sequitur βίου, aut alius huiusmodi, μέρος quidem, at non item διάστημα possumus ὑπακούειν. Ceterum ad illa enarratoris verba, quod attinet, Θουκυδίδης, καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου, non plenam esse hic scripturam existimo; sed ipsum enarratorem scripsisse, Οὕτω Θουκυδίδης, ὡς καὶ τὸν πλείστον τοῦ χρόνου aut certe tale quid ab eo scriptum fuisse, subaudiendum nobis relinqueret verbum λέγει, (vel aliud huiusmodi) sicut & in illo altero ad cap. 30. Alioqui dixerim, non absimile vero esse, reponendum Θουκυδίδειον pro Θουκυδίδης & sequi debere, ὡς καὶ τὸν πλ. STEPH. Cass. Οὕτω Θουκυδίδης, ut volebat Stephanus. Οὐ Θουκυδίδης voce truncata Rostgaard. Nec puto necesse esse addi ὡς.

ead. l. 31. Καλῶς ἀντὶ τοῦ &c.) Expositionem hanc adverbii καλῶς, sicut & alias plerasque, alius cuiusdam aut aliorum quorundam esse existimandum est, quam eius, a quo insignes multas habemus. Nam (ut quod sentio non dissimulem) inepte & ridicule exponi existimo adverbium καλῶς hoc in loco, cum dicitur eo significari εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, id est, pie & humane, sive cum pietate & humanitate; id est, pietatem & humanitatem servando, sive retinendo. Quomodo enim fieri potest, ut haec retinendo latrocinia exerceantur? Sed suae tamen expositionis (quicumque illius est auctor) rationem adiicit. Neque enim, inquit, bovem aratorem praedabantur,

neque noctu aut cum caedibus latrocinabantur. At ego tertium hoc non negarim, fuisse, qui ita praedarentur seu latrocinarentur, ut caedibus abstinerent: duo illa priora non facile admitterim, praesertimque de nocturno tempore quod dicit, id eos suis latrociniiis minime adhibuisse. Quamvis enim furum magis, quam praedonum, seu latronum sit, noctem quaerere, non tamen ea, quam affert, commoditate noluisse interdum uti hos quoque credibile est. Ad bovem autem aratorem quod attinet, quamvis agricolae nihil magis necessarium possit eripi, tamen verisimile non est, religioni illis fuisse hunc quoque praedari, nisi cum alia se sat magna praeda offerret. Ceterum & hoc mirari possit aliquis, cur post ἐλεηλάτου ad-dat ἢ ἐκλεπτον, cum sciamus, *praedas abigere* (quod sonat λεηλατεῖν) non dici de aliis, quam περὶ τῶν κλεπτόντων, vel (magis proprie loquendo) ληστεύοντων: adeo quidem ut etiam verbum illud λεηλατεῖν isto ληστεύειν exponatur. Sic apud Sophoclem ἢ τὸν εἰς ἀεὶ λεηλατεύσει χρόνον, enarrator postquam dixit esse λείαν ἐλάτει, addit ληστεύσει. Sed quonam igitur modo illud καλῶς exponendum esse dicemus? Valla quidem certe *egregie* interpretatur: sed ego simpliciter *mallem* reddere *bene*. Bene autem latrocinandi seu praedandi artem exercent, (si artis appellatione & hic utendum est) qui eius periti sunt: adeo ut fortasse illud καλῶς reddi etiam *perite* queat. STEPH. Stephanus (qui expositionem hanc adverbii καλῶς alius cuiusdam esse existimat, quam eius, a quo insignes multas habeamus) hoc quod sequitur ineptum & ridiculum esse pronuntiat: cum vix fieri possit, ut quis *pie & humane* latrocinia exerceat; nec verisimile sit, religionem illis fuisse bovem aratorem non abigere, nisi cum alia se sat magna praeda non offerret. Ceterum dici potest, priscos mortales (quibus non ignominiosa erant latrocinia) *cum humanitate* piraticam exercuisse, quoniam solum victus causa ea utebantur, exigua contenti stipe, secus atque nostris temporibus: ideoque καλῶς *pie & humane* exponi posse, & aptius forsan, quam *egregie* cum Valla, aut *bene* ceu *perite* cum Stephano. HUDS. Scholiastes καλῶς interpretatur εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως, cum significet potius h. l. ἐπαινετῶς, aut Latine *fortiter*, *praeclare*, ut alibi: nulla ratione habita εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας, quas quidem virtutes haud credimus sollicitè piratas quondam coluisse, aut istiusmodi vitae generi ulterius adiunxisse, quam quatenus rebus suis expediret, contentos quasdam observasse pietatis leges, quas recte quidem commemo-

rare Scholiaſtem, dabimus lubenter annotationis ad h. l. auctori Anglo, at praeter mentem tamen Thucydidis in adverbio *καλῶς*. Enenckelius hoc per *quandam moderationem* reddidit, quam in notis ita declarat, ut *caedibus ſcilicet & incendiis abſtineatur*, id quod neſcio unde hauſerit, cum de incendiis nihil plane meminerit Scholiaſtes. Ceterum ad illuſtrandum Thucydidis locum legas, quae annotat Euſtathius ad Odyſſ. γ', pag. 1457 ſq. GRAMM: Difficultatem, quam movet Stephanus, cur Scholiaſtes poſt *ἐλεηλάτουν* addat *ἢ ἐκλεπτον*, tollit Suidas in γ. *καλῶς*, ubi haec ita leguntur, *ἐλεηλάτουν, ἢ ἐκλεπτον νυκτός*.

ead. l. 33. Τὴν ληſτείαν) Ὅμηρος οἷα τε ληſτῆρες ὑπεῖρε ἄλκι. Roſt. Odyſſ. ι', v. 254.

ead. l. 35. Δίχα γὰρ ὁ νοῦς) Fallitur in eo, quod putat duplicem eſſe hic ſenſum poſſe, (nam hoc ſibi volunt iſta verba, *δίχα γὰρ νοῦς*, vel, *δίχα γὰρ ὁ νοῦς*, ſicut malim ſcribere) ut *οὐκ ὀνειδίζοντων* vel de iis, qui interrogabantur, vel de iis, qui interrogabant, accipiat: cum Thucydidēs ſicut de interrogantibus (nam haec, *οἷς ἐπιμαλὲς εἶναι εἰδέναι*, de illis intelligenda ſunt) dicit *οὐκ ὀνειδίζοντων*, ita de iis, qui interrogabantur, dicere neceſſe haberet *οὐκ ὀνειδίζομένων*. STEPH. *Διχῶς* legendum eſſe ſcripſerat Roſtgaardus. Et ita Caſſ.

ead. l. 36. Ὅθεν τὰς μαχαίρας &c.) Miretur aliquis, quorū ſum hic gladiatorum ſeu cultorum, qui *μαυλίας* dicebantur, mentionem faciat, quaſi huius potius quam alius generis gladiatorum aut enſium geſtatio confirmet, quod a Thucydidē *περὶ τοῦ σιδεροφορεῖν* dicitur. At ego ad nominis huius etymum hic ab eo puto reſpici: & perinde eſſe, ac ſi diceret, illos gladios, qui vocati ſunt *μαυλίας*, teſtari, quod ſcribit Thucydidēs, priſcos omnes Graecos ſolitos eſſe ferrum geſtare, & ita quidem, ut id nunquam deponerent, ſed eo ſemper accincti eſſent. Ideo autem in voce illa eius rei nos habere teſtimonium, quod dictae ſint *μαυλίας* quaſi *ὁμαυλίας*, videlicet, *διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι*, id eſt, quod contubernales eſſent. Sic certe qui hodie enſe accincti non ſolum iter faciunt, ſed cibum etiam ſumunt, enſem ſuum contubernalem habere, dici (meo quidem iudicio) poſſunt. Verum ad etymologiam hanc quod attinet, viderit hic Scholiaſtes, quomodo ea alteri huius vocabuli ſignificationi quadrare queat. de qua lege, quae ex diverſis collecta Theſaurus meus habet. Is certe (nam & hoc adiiciendum eſt) *μαυλὺς*, ſeu *μαῦλὺς*, tibi conſulenti exhibebit ex Nicandro, Hefychio, & Suida, at *μαυλίας*

non aliunde, quam ex eo, de quo agitur, istius enarratoris loco, & ex Suida: qui fortasse hinc istud, sicut alia multa, est mutuatur. Fateor autem, me ibi existimasse alio in huius vocabuli etymologia respici: sed credibile est, δευτέρως φροντισίας esse σοφωτέρας. STEPH.

ead. l. 37. Ἐν τούτοις &c.) Utrumque horum esse verum non potest, τοῖς pro τούτοις poëtice poni, & dictum esse ἐν τοῖς πρώτοις δὲ, pro ἐν τοῖσδε πρώτοις. Nam si ei fides habenda est de eo, quod scribit, particulam δὲ hoc loco ὑπερβιβάζεσθαι, id est traici, nequaquam poterit τοῖς usum illum poëticum habere. Ad vitandam igitur hanc repugnantiam, eo confugiendum esse putarem, ut duo a duobus annotata esse diceremus, si quidem scriptum esset, ὑπερβιβάζεται ὁ δὲ absque particula γάρ. At haec particula obstat, ne illud dicere queamus, cum rationem reddat, cur τοῖς pro τούτοις more poëtico positum sit: si tamen rationem reddere hoc est, id ad rationem reddendam asserre, quod qui dicit, aliquid rationi minime consentaneum dicit. Nam tantum abest, ut eo, quod subiungitur, adstruatur, quod praecedat, ut contra destruatur. Nam si verum est, quod subiungitur ab eo, (veluti tamen rationem suae expositionis reddente) traici particulam δὲ, quae cum τοῖς cohaerere deberet, ad efficiendum pronomen τοῖσδε, non minus solutae orationi, quam carmini, usitatum: falsum est, quod praecedat, esse τοῖς consuetudine poëtica dictum pro τούτοις. Ceterum utrum horum ad veritatem propius accedere, vel potius vere dictum esse existimem, ex iis, quae in contextum huius historici annotavi, disces. atque exemplis ibi allatis istud (si videbitur) adicies ex lib. III, cap. 81, διότι ἐν τοῖς πρώτοις ἐγένετο. Libuit hoc annotare, ut, quam caute legenda quaedam in his scholiis essent, ex eo quoque documentum darem. STEPH.

Pag. 308. l. 1. Τρυφηλᾷ καὶ) Pro τρυφηλᾷ, quin vel τρυφηλῇ, vel τρυφερᾷ, scribendum sit, minime dubito. Illud autem ἀνθηρᾷ, quod ei annectitur, parum apte περὶ τῆς διαίτης (meo quidem iudicio) dicitur: at vero de veste eorum, quorum est illa τρυφηλῇ, sive τρυφερὰ δῆλται, dici fortasse posset, ut dicitur ἀνθινὴ ἐσθῆς, & ἀνθινὴ στολή. Ceterum de hoc quoque monebo, debuisse hunc enarratorem vocem ἀνεμμένη, alia quam illa τρυφηλῇ, (ut scribendum esse dixi pro τρυφηλᾷ) sive τρυφερᾷ, exponere, cum proxime sequatur ἔς τὸ τρυφερώτερον. STEPH.

ead. l. 5. Πρεσβυτέρων. ὑπὲρ &c.) Neque necesse videtur, ut

dicamus a Thucydide οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων scriptum esse pro οἱ εὐδαιμόνες τῶν πρεσβυτέρων neque si hoc necesse foret, per antiptosin ita locutum esse dicendum putarem, sed potius per hypallagen: quod schema esse poeticum, & vix soluta in oratione locum invenire, satis constat. STEPH. Πρεσβυτέρων. ὑπερβατόν, διὰ τὸ ἀβροδίατον. Cass. sed coniungebantur cum superioribus τρυφηλᾷ καὶ ἀνθηρᾷ.

ead. l. 9. Ἡ ἐν πλοκῇ) Ἡ συμπλοκῇ. Suidas in ἐνέρεσει.

ead. l. 17. Μετρία &c.) Haec vocabula μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, sede sua mota esse existimo: & hunc enarratorem, postquam dixit deesse articulum τῇ, scripsisse, ἴν' ἥ (quo genere loquendi quomodo utatur, antea docui) μετρία ἐσθῆτι ἐχρήσαντο καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι οἱ τε μείζων κεκτημένοι, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίατοι κατέστησαν obiter etiam indicantem, πρὸς τοὺς πολλοὺς dictum esse pro τοῖς πολλοῖς. Neque enim eum ita legisse, sed illa constructione loco huius usum esse Thucydidem, ostendere voluisse arbitror. Quamvis autem tres illae voces, quas sede sua motas esse dixi, sint contiguae, fieri tamen potest, ut verbum ἐχρήσαντο post μετρία ἐσθῆτι positum ab eo non fuerit, sed post τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον, vel post Λακεδαιμόνιοι hoc videlicet modo, ἴν' ἥ, μετρία ἐσθῆτι καὶ τῇ ἐς τὸν νῦν τρόπον ἐχρήσαντο πρ. Λακ. vel πρ. Λακ. ἐχρήσαντο. Cum porro λείπειν, id est, deesse, aliquam vocem aut aliquas voces, dicit, quomodo sit hoc accipiendum, aptea monui, in mea ad lectionem horum scholiorum Proparasceue. STEPH.

ead. l. 21. Ὀμηρος) Odyss. σ', v. 30.

ead. l. 22. Ταῦτα δὲ ἐν &c.) Dicta esse per parechasin (id est digressionem) intelligit, non illa Homericæ, sed ista, quae sunt Thucydidis, ἐγυμνάσθαι τε πρῶτοι, & quae sequuntur. Quamquam παρέκβασις appellare possumus fortasse & quae parvo intervallo praecedunt. STEPH. Ὡς ἐν παρεκβάσει Cass.

ead. l. 24. Οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ) Depravate scriptum esse hunc locum, οὗτος δὲ οὐ ταυτὸ ἰνομάζει, persuasum habeo: sed (quod non, sicut & illud, dicere quilibet possit) quonam sit modo emendandus, id etiam videre me, mihi persuadeo; quoniam emendatio mea lectionem substituit, quae non solum aptissimum huic loco sensum habet, sed etiam vestigiis alterius insistit. Nam ex οὐ ταυτὸ faciendo οὕτως αὐτὸ, literam τ, quae cum αὐτὸ coaluerat, reddo praecedenti vocabulo, simulque duas literas, quae illi interciderant. Quod si liceret οὕτω voci a vocali initium habenti iungere, unicam adice-

Thucydid. Vol. VI.

D

rem, ex ου ταυτο faciens ουτω αυτο. *Homerus*, inquit, *ἔλαιος* dicit *λίπα* per epithetum: at hic ita ipsum appellat. Illa autem altera (quam mendosam esse contendo) lectio, sonat, at hic non idem appellat. Ceterum cum dicit ἐπιθετικῶς, (quod verti per epithetum) intelligit, Homerum nomini ἔλαιον vocem illam *λίπα* adiungere, seu associare, tanquam epithetum. Exemplum sunt apud Homerum non infrequentia. saepe enim occurrit *λίπ' ἐλαίω* ut *Iliad.* κ', in fine, *τῷ δὲ λουσσομένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίω*. De hac autem scriptura, *λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο*, nulla nobis dubitatio relinquitur, cum & apud Dionysium Halic. eam habeamus. *STEPH.* Est ex hoc loco in Dionysio περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος pag 145. Verba Scholiastae corrupta esse, recte animadvertit Stephanus. In *Cass.* est οὗτος δὲ ὄντως αὐτὸ ὀνομάζει.

ibid. Ἀπὸ Ὀρσίππου Μεγαρέως) Ab Orsippo (quem victorem commemorat Pausanias extrémis Atticis, quod cingulum decidere sivit, ut expeditius curreret: alii autem victum dicunt ob delapsum subligaculum) primum Acanthum nudum cucurrisse testantur Dionysius Halic. lib. vii, aliique. Illud autem admonendum est, aliquos Orsippum istum non Megarensem, cum Scholiaste dicere, sed Lacedaemonium, ut Dionys. Halic. Etymologici auctor in γυμνάσια &c. Vide *Meursii Miscell. Lacon.* l. 4, c. 18, & de *Arch. Athen.* l. 1, c. 6. HUDS.

ead. l. 27. Πρῶτος) Rectius (mea quidem sententia) legeretur πρῶτος δ' Ἑλλήνων. *STEPH.*

ead. l. 29. Περὶ τῶν Λακ.) Post Λακεδαιμονίων deest fortasse τοῦτο λέγων, aut tale quid: hoc sensu, sciendum est, cum hoc dicentem de Lacedaemoniis, non commemorare infirmas priscorum vires, (ad robur enim nihil interest, an nudi, an cum subligaculo) sed tantum ut ostendat, illos communia cum barbaris vitae instituta habuisse. *STEPH.*

ead. l. 30. Τῶν ἀρχαίων) Αὐτῶν ἀρχαίων. *Cass.*

ead. l. 32. Καὶ ἐξῆς) Duae istae voculae aliunde irrepsisse huc videntur, ubi nihil habent, quod agant. Interdum autem, cum allatis quibusdam Thucydidis verbis, sequentia omittit, dicere, non quidem καὶ ἐξῆς, sed καὶ τὰ ἐξῆς, docui in mea ad lectionem horum scholiorum Proparascue. *STEPH.* Τὸ δὲ ἐξῆς ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς Ἀσιανοῖς, οἷς νῦν, πυγμῆς καὶ πάλης ἅθλα τίθεται. *Cass.* Putavit scilicet, qui haec scripsit, hunc esse ordinem verborum, quae paulo post in Thucydide leguntur, ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, καὶ

μάλιστα τοῖς Ἀσianoῖς in quo illi non assentior. Recte illa ἔστιν οἷς vertit interpres Latinus.

ead. l. 37. Πανταχοῦ) Quandam observationem suam proponit enarrator, *Thucydides ubique homines maris accolae ditiores esse dicit*. Quae observatio verior est (quantum meminisse possum) ea, quam alibi refert: ubi se observasse ait, Thucydidem semper vocabulo τύχη de bello uti. STEPH. Ad ea, quae paulo post leguntur, *τείχεσιν ἐκτίζοντο*, Cass. haec annotata habet: *λείπει ἢ σὺν, ἢ ἢ σὺν τείχεσιν ἐκτίζοντο αἱ πόλεις*.

Pag. 309. l. 4. Ἀντισχοῦσαι) Ut persuasum nobis, ἀντισχοῦσαι minus recte expressum vulgatis editionibus pro ἀντισχοῦσαν, ita haud aequè probari potest ratio, qua Scholiasten excusare emendareque studuit H. Stephanus, invito, quantum mihi videtur, illo, cuius si mens fuisset ad *ληστειαν* referre τὸ ἀντισχοῦσαν, non aliter hoc exposuisset, quam Latini fecerunt interpretes: sat multa enim huius significationis (τοῦ ἀντέχειν) vel in ipso auctore nostro exempla obvia. Verum Latinos quando interpretes nominamus, excipiendus nobis Acacius Enenckel, utpote qui suo illo, *metu praedonum, quibus diu resistierunt*, satis declarat, sese in reddenda auctoris sententia Scholiastae potius, quam suo iudicio usum esse. GRAMM.

ead. l. 5. Ἐφερον, ἐβλαπτον) Τὸ ἔφερον ἀντὶ τοῦ ἐβλαπτον. Cass. Rostg.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ λίαν) Scimus, οὐχ ἥσσον sonare haud minus: & videmus, hanc expositionem isti etiam loco optime convenire: ideoque non solum mira, sed nec fide digna est istius enarratoris expositio, qua idem esse dicitur, quod λίαν, id est, *valde*. STEPH. Οὐχ ἥσσον λησται ἦσαν pro καὶ μάλλον ἐλήστευον. Priscianus. HUDS.

ead. l. 9. Οἱ Κάρες πρῶτοι) Annotatio haec ad illa potius respicit verba, *γνωσθέντες τῇ τε σκευῇ τῶν ὀπλῶν ζυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι δάπτουσι*. ut enim confirmet, quod a Thucydide scribitur, eos ex armis dignosci potuisse, quae confepulta essent, & ex eo sepulturae genere, quo tum quoque uterentur, haec scribit: *Cares primi clypeorum umbones & cristas invenerunt. Morientibus enim clypeolum quendam & cristam confepeliebant, inventionis eorum indicium. hinc agnoscebantur Cares. At Phoenices ex sepulturae forma. cum enim ceteri facerent, ut mortuorum corpora ad orientem spectarent, Phoenices consulto [faciebant, ut ea spectarent] ad occasum. Sed quod his subiungitur, alio pertinet: cur videlicet horum mentionem Thucydides*

fecerit. Ne, inquit, Graecam gentem criminetur, (vel, ne Graecae genti constet invidiam) Cares & Phoenices dixit. Sed dum hoc annotat, facit Thucydidi, quod illum Graecis facere noluisse scribit. illum enim διαβάλλει, dum ea de causa Carum & Phoenicum factam ab eo mentionem scribit: quoniam hoc est in leges φιλαληθείας peccare. STEPH.

ead. l. 10. Τοῖς γὰρ ἀποθν. Τοῖς οὖν ἀποθν. Reg. Cass. melius.

ead. l. 11. Εὐρέσεως) Εὐρήσεως Cass.

ead. l. 12. Ἐκ τούτου ἐγγωρ.) Καὶ ἐκ τούτου ἐγγωρ. Cass.

ead. l. 13. Τῶν ἄλλων) Vide Petiti Leges Att. p. 502, Meurfii Solonem p. 24, eundemque de funere c. 11. HUDS. Add. Casaubon. ad Diogen. Laërt. I, 48.

ead. l. 18. Τὸ σχῆμα) Quomodo figura, quae vocatur epianalepsis, (id est, resumtio seu repetitio) sub his esse verbis possit, cum nulla dum Minois facta mentio fuerit? Existimo igitur, non annotatum ab illo esse istud haec in verba, κατὰ στάντος δὲ τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, verum in haec, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ' ἀλλήλους. quoniam paulo ante dixerat, καὶ ἥδη πλωϊμωτέρων ὄντων. STEPH.

ibid. Ἐπανάληψις) Προαναφάνησις Rostg. Sed scriptum erat post ea, quae paulo superius leguntur, καὶ Φοίνικας.

ead. l. 21. Καὶ τοῦτο ἐπὶ παν.) Epianalepsin esse hic quoque scribit, quod praecesserit, τείχεσιν ἐπτίκοντο. nam ista respondent illis, τείχη περιεβάλλοντο. Sed non minus ista, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι, dicere possumus respondere illis, περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων. STEPH.

ead. l. 22. Τὸ ἐξῆς δις.) Cum dicit, τὸ ἐξῆς, Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν στόλον ἀγείραι, intelligit, secundum naturalem verborum seriem, priora haec Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ iungi cum illis posterioribus, τὸν στόλον ἀγείραι cetera autem esse posita διὰ μέσου. Verum istam admonitionem, quam in aliis quamplurimis locis huiusmodi alteri adiicit, hic omittit. IDEM. Hoc totum abest a Cass.

ead. l. 25. Ἴν' ἢ ἐπὶ ῥρ.) Admitti non potest, quod scribit, ita intelligendum hunc locum, ut σαφέστατα pro adverbio habeatur. Effet enim non dura solum, sed intoleranda articuli τὰ traiectione, si, ita scribens, οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι, voluisset tamen σαφέστατα esse adverbium, & ad δεδεγμένοι referri: perinde ac si ita locutus esset, οἱ τὰ Πελοποννησίων μνήμη παρὰ τῶν πρότερον σαφέστατα δεδεγμένοι. Cur vero de ista tam dura & modo non intolerabili (ut dixi) traiectione admittenda labo-

raremus, cum ne intersit quidem quidquam, quod ad sensum, hancne an illam verborum seriem habeamus? STEPH.

ead. l. 27. Ὅμως σχεῖν) Post ὅμως σχεῖν non dubium est, quin adiecerit τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας. Ceterum si πρῶτον iungi cum his verbis, πλῆθει χρημάτων, sive ad illa ferri, aut tendere, dicamus, cum hoc enarratore, pro primario (ni fallor) necesse erit accipere: ut dicatur Pelops, primarius multitudo pecuniarum fuisse; sive, primum locum inter eos, qui pecuniis abundabant, tenuisse. Verum praeterquam quod ita loqui non solet Thucydides, (quod sciam) multo magis rationi consentaneum est, ut post πρῶτον interpungamus, & cum his, ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν iungamus: ut dicatur Pelops, cum multitudo pecuniarum, quas attulerat ex Asia, potentiam sibi apud inopes (sive inter inopes) comparasset, regionis cognomen obtinuisse. Quomodo autem dicat, eum cognomen regionis obtinuisse, cum ea de nomine eius dicta sit, ideoque potius dicendum fuisse videatur, illum cognomen regioni dedisse, meae in contextum annotationes docebunt. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπία γὰρ &c.) Peloponnesus olim *Apia* dicta; διὰ τὸ ἐπιδαψιλύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτὸν, ὃ τοὺς ἀπίους φύει, quod abundaret ibi planta illa, quae pyra gignit, teste Athenaeo lib. 14, & Phavorino in Ἀπίος. Hodie *Morea* appellatur, item ab arborum, quae mora ferunt, frequentia. *Kuhniius.* HUDS.

ead. l. 29. Ὀμηρος) *Iliad. α', v. 270.*

ead. l. 38. Σθενέλειο) Ὀμηρος, Εὐρυσθεὺς Σθενέλειο πάϊς Περσπιάδαο Cass. Rostg. Locum ex Homeri *Iliad. τ', v. 123*, annotaverat Rostg.

Pag. 310. l. 1. Χρήμασι δηλονότι) Verum potuit & aliis benevolentiae signis eorum sibi animos conciliare. Θεραπεύειν τὸ πλῆθος est, generali notione, vulgi favorem captare. Ita Lacedaemonii socios suos θεραπεύειν dicuntur nostro, I, 19. GRAMM.

ibid. τὰ δύο σκῆπτρα) Melius ἂν πάντα χρήματα, nimirum ἃ μὲν οἱ Πελοπίδαι εἶχον καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἤρχε. IDEM.

ead. l. 2. Ὀμηρος) *Odyss. ε', v. 307.* Post φέροντες Cass. & Rostg. addunt λείπει σὺν ναυσί τε. Pertinet ad sequentia ναυσί τε πλείσταις.

ead. l. 5. Προσπαροσχὼν) Παροσχὼν Cass. Rostg.

ibid. διὰ τοῦ ἱκανὸς &c.) Dicendo ἱκανός, (inquit) fide dignum esse poetam ostendit. Atqui non dicit, ἱκανός γὰρ τεκμηριῶσαι,

vel, ἐπειδὴ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι; sed, εἰ τῷ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. STEPH.

ead. l. 6. Συλλογισμὸς &c.) Quomodo de his verbis, παντὶ ἀνάσσειν, aut etiam de toto versu, πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν, dici potest, esse hic schemā, quod συλλογισμὸς vocatur? At de proxime sequente loco, cuius initium est, οὐκ ἂν οὖν νήσων ἔξω τῶν περιοικ. dici posse videtur: nec dubito, quin illud in hunc locum fuerit annotatum. STEPH.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ ἀκριβές) Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκριβές Cass. Rostg.

ead. l. 17. Κατὰ ὑπόθεσιν.) Schemā hic esse dicit, quod vocetur κατὰ ὑπόθεσιν, quoniam scribitur, εἰ ἡ πόλις ἐρημωθεῖν, λειφθεῖν δὲ τὰ τε ἱερὰ &c. Sed paulo infra ait, hoc dici ex ὑποθέσεως. Ceterum vix quisquam ei (ut opinor) assentietur de eo, quod subiungit, *imprecatur autem Lacedaemoniis latenter*. Sed quis eum, qui dicit de quapiam urbe, *siquidem ei hoc infortunium accadat*, urbi, de qua hoc dicit, imprecari dicat. Verum plura hac de re ad l. 27 dicuntur. STEPH. Inique, immo falso supponit hic aliquam Thucydidis in Lacedaemonios iniuriam, & auctori affingit culpam praeter rem, merito igitur reprehensus ab alio Scholiasta ead. pag. Pariter sequente Nota vane auctori εὐσεβείαν tribuit, propter haec λειφθεῖν τὰ ἱερὰ, *futiles profecto*, ubi eiusmodi indulget observationibus, commentator. GRAMM. Vox πόλις in Cass. & Rostg. exponebatur ἡ μητρόπολις, ἡ Σπάρτη; & paulo post τῆς κατασκευῆς in Cass. τῶν κτισμάτων.

ead. l. 18. Εὐσεβῶς λέγει &c.) Scripsisse puto εὐσεβῶς λέγει, λειφθεῖν δὲ τὰ ἱερὰ, & intelligere, eum argumentum dare suae pietatis in eo, quod, etiamsi accideret Lacedaemoniorum urbi, ut vastaretur, seu desolaretur, de templis tamen, ea salva mansura, spem quodammodo concipere videtur. STEPH.

ead. l. 20. Καὶ τῆς Ἠλίδος) Ad hanc scripturam nulla propius accedit, (qua quidem locus hic emendari posse videatur) quam ista, καὶ τῆς Ἠλίδος. Fortasse tamen putet quispiam, fore satis Ἠλίδος pro Ἠλίδος reponere, & μέρος ita subauditum iri cum genitivo, ut apud ipsum Thucydidem cum quibusdam subaudiri genitivis scimus. Sed hoc mihi non fit verisimile. Ceterum ab aliis regiones Peloponnesi enumerantibus unam non Ἠλίδα, sed Ἠλείαν, vocari satis notum est, & quidem totam, non eius partem, illis annumerari: neque vero in quinque tantum, sed in sex regiones dividi. Atque adeo Eustathius, cum Peloponnesum in sex δυναστείας partitus esset, veterem divisionem sequens, Ἀργολικὴν & Μυκηνίδα, (cum

alii τὴν Μεσσηνιακὴν cum nostro Scholiaste in hoc numero ponant) item Λακωνικὴν & Πύλιον, nec non Ἠλείαν & Ἀρκαδικήν sed in quaestionem (inquit) vocandum est istud, quidnam sint sex *δυναστείας*, ne hac in re ab Herodoto dissentiamus, qui scribit, septem nationes Peloponnesum incolere. STEPH. Ἠλιδος Cass. Rostg.

ead. l. 23. Μεσσηνιακὴν. Ἰστέον ὅτι τῆς) Μεσσηνίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τῆς Rostg.

ead. l. 24. Ὑποδεέστερα πόλεως) Fallitur in eo, quod ὑποδεέστερα cum πόλεως iungendum putat. Neque enim dubium est, quin dicens ὑποδεέστερα, respiciat ad id, quod dixit πολλὴν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν: perinde ac si diceret, ὑποδεέστερα τοῦ αὐτῆς κλέους, ut I, 11, ὑποδεέστερα ὄντα τῆς φήμης. At vero illi participiorum genitivi ex iis sunt, qui a grammaticis absoluti vocantur, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, & οὔτε χρησαμένης, & οἰκισθείσης: perinde ac si scriptum esset, ἐπεὶ οὔτε ξυνοικισθῇ ἢ πόλις, οὔτε ἐχρήσατο, & οἰκισθῇ. Valla autem alio modo falsus fuit in huius loci sensu, ut ostendit mea interpretatio margini apposita: & ostendo etiam in quadam mearum in contextum annotationum; in ea videlicet, ubi pro ξυνοικισθείσης πόλεως dico scribendum videri ξυνοικισθείσης τῆς πόλεως. Iam vero monendus de hoc quoque est lector, non debere illum existimare, vocabulum εὐτελοῦς ab hoc Scholiaste afferri, tanquam hoc ipso Thucydides usus fuerit, sed tanquam πόλις οὐ χρησαμένη ἱεροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι censeri εὐτελῆς possit. STEPH. Ὑποδεέστερα τῆς πόλεως καὶ εὐτελῇ Rostg.

ead. l. 27. Ἐξ ὑποθέσεως &c.) Haec ab alio scripta sunt, quam ab eo, qui illud annotavit, de quo dictum modo fuit, *Thucydidem Lacedaemoniis latenter imprecari*. Idem enim (inquit hic) Thucydides de Athenis, quod de Lacedaemone dixit. At qui quomodo, cum Atheniensis esset, de Athenis idem per imprecationem dixisset? Ideoque frustra huic loco παραγραφὴ apposita fuit, inquit. Sed totum hunc locum interpretari libet. *Per hypothesein*, inquit, *de Lacedaemoniis dicit, si urbs illorum vastaretur (vel desolaretur) alioqui quomodo, cum esset Atheniensis, de Athenis idem imprecans (sive per imprecationem) dixisset? Itaque frustra huic loco paragraphe apposita fuit, quod latenter imprecetur Lacedaemoniis. Alienum enim istud ab historici instituto esse novimus (vel proposito).* Sic autem & alibi in his scholiis unius παραγραφὴν ab altero reprehensam invenies. STEPH. Totum hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 32. Τὸ ἢ συγκριτ.) Sic aliis plerisque in locis de hoc ἢ admonet, in iis esse συγκριτικὸν pro ἢ περ (id est, esse ἐπίρρημα συγκριτικόν, adverbium comparativum, sive, quod comparationi adhibetur: etiamsi alii inter συνδέσμους hanc voculam numerent, id est, inter coniunctiones, non minus cum hunc usum habet, quam cum διαζευκτικὸς est) quasi vero metuendum esset, ne non admoniti aliam ei significationem dāremus: cum tamen minime tale periculum subesse videatur. STEPH.

ead. l. 34. Ἡ διάνοια) Omnia usque ad ποιητὴν desiderantur in Cass.

ead. l. 37. Ἐπιτηδεῖας) Haec annotatio pertinet tam ad nomen ποιητὴν, quam ad verbum πεποιήκει, quod paulo inferior habes, ubi scribit, τοξότας γὰρ πάντας πεποιήκει τοὺς προσκώπους. Ceterum pro eo, quod dicit, eum ἐπιτηδεῖας ita locutum esse, (id est, *apte*, sive *apposite*, aut *accommode*) alii talia ἐτυμολογικῶς aiunt dicta esse. STEPH.

ib. Τὸ, ποιητὴς πεποιήκει) Τὸν ποιητὴν πεποιήκέναι Mf. Bas.

ead. l. 38. Τὸ, φιλόσοφος ἐφισολόφησε) Τὸν φιλόσοφον ὅτι ἐφισολόφησεν. Mf. Bas. Cass. Rostg. Addit Rostg. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ Ἡροδότου τοῦτο ὠφέληται. Eadem leguntur in Cass. sed alio loco, nec fatis cerni poterat, ὠφέληται esset, an ἀφέληται.

Pag. 311. l. 1. Εὐριπίδης) In Oreste v. 352, Andromach. v. 106, & Electr. v. 2. Lycophron v. 210. Ex Homeri catalogo conficitur numerus 1186 navium. Add. ad eos, qui ad Thucydidem laudari sunt, Potterum ad Lycophr. l. d. & Barnesium ad Euripidis Andromach.

ead. l. 3. Τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις) Τοὺς ἐρέτας τοὺς π. τ. κ. Reg.

ead. l. 4. Περίνεως τοὺς &c.) Miror magis, quam probō, hanc expositionem nominis περίνεως, qua dicit esse τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας, ἢ δούλους: cum ipse Thucydides reges etiam, & quos vocat τοὺς μάλιστα ἐν τέλει, inter illos, quos appellat περίνεως, numeret. STEPH. Τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας, οἷον δούλους Reg. Rostg. Cass. nisi quod hic pro περιττοὺς habet περί. Οἷον etiam Suidas in περίνεως.

ead. l. 9. Ἀλλὰ καὶ κάτω) Καὶ deest Cass.

ead. l. 10. Πλέοντας) Ἐπιπλέοντας Cass.

ead. l. 13. Ἔστιν ὃ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος) Ἔστι π' ε' Cass. Voluit, opinor, ὀγδοηκοντα πέντε. Paulo post ad voc. ἀχρηματία in Cass. annotabatur: συγκριτικῶς, ὅτι καὶ τοῦτο ἀκείμεν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἤρηται ἢ (fort. καὶ) ἀχρημασία: in Reg. ad βιοτεύειν, τροφὴν ἔχειν: & in Cass. & Rostg. ad μάχην ἐκρά-

τησαν, τῇ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν ξηρὰν τῶν νεῶν, ἐν ᾗ Πρωτοστ-
λαος πίπτει.

ead. l. 16. Ἐν τῇ ᾗ λέγει Ὅμηρος) Iliad. η', v. 337 & 436.

ead. l. 20. Διέφερον, ὑπέμ.) Ita & Suidas in voce διέφερον.
HUDS. Haec non leguntur in Cass. sed pro iis scriptum est ἡ-
νυον, εἰργάζοντο. & ἡνυον, ἡργάζοντο in Rostg.

ead. l. 21. Ἐνιοι συνεγχαλ.) Dicit, nonnullos enclitice scri-
bere hunc dativum, ut sit pro τινί. qua in significatione nou
τῷ, sed τῷ absque accentu, quasi ipsum in praecedentem syl-
labam reiecerit, scribendum est. Sed συνεγχαλίνουσι videri no-
vum hic possit, cum aliorum more loquendo dicendum po-
tius fuerit ἐγχαλίνουσι. Ceterum satius esse nostrum illud τῷ
retinere, quam in τῷ encliticum mutare, doceo in meis in
contextum annotationibus. STEPH.

ead. l. 24. Τριχῇ διείλε) In tres partes (inquit) divisit τὴν ἀρ-
χαιολογίαν, id est, antiquitatem (intellige τῶν Ἑλλήνων, Graec-
corum) in ea, quae fuerunt ante res Troianas, (sive, apud Troiam
gestas) in ipsas res Troianas, in eas, quae illis annexae sunt, vel,
quae cum illis cohaerent. Ceterum unicuique harum partium
διπλὴν παράγραφον appositam esse ait. STEPH. Τριχῶς Cass.
De diple, & aliis huiusmodi notis lege Scholiasten Aristoph.
ad Plut. v. 253, Victorium & Malaspinam ad Cic. VIII ad At-
tic. 2, & Menagium ad Diogen. Laërt. III, 65. Quemadmo-
dum autem διπλὴ per ellipsin τοῦ γραμμῇ dicitur, sic etiam
διπλὴ παράγραφος. Μοχ δ'ηλοῖ δὲ καὶ διὰ τούτων Cass.

ead. l. 30. Ἐπανελθεῖν) Hoc & cetera usque ad ἀφ' ὧν ab-
sunt a Cass.

ead. l. 31. Ἀφ' ὧν &c.) Immo vero, licet primo aspectu, ὧν
vel πόλεων vel στάσεων referre posse videatur, tamen ne illud
referre dicamus, obstat, quod sequitur, τὰς πόλεις ἐκτιζον.
Nam si intellexisset, ἀφ' ὧν πόλεων ἐκπίπτοντες, subiunxisset
potius, ἀλλὰς ἐκτιζον. Adde, quod ἐκπίπτοντες πόλεων, po-
tius quam ἀπὸ πόλεων, dicturus fuisse videtur. At cum di-
cit ἀφ' ὧν στάσεων, perinde est, ac si diceret δι' ἧς στάσεις.
STEPH. Cass. tantum habet πόλεων, cum potius deberet habe-
re στάσεων.

ead. l. 34. Διὰ τὸν Πάριδος θάνατον θήλειαν νόσον &c.) Fin-
gunt poëtae, Venerem solere turpibus amoribus vindicare
iniurias sibi ac suis illatas. Quare Philoctetem, quod interfe-
cerit Paridem, ulta est Venus hac poena, ut pathicus esset.
Vide Martialem lib. 2, Epigr. 84, & Aufonium, Epigr. 71.
Θηλείας νόσον meminit Herodorus citatus a Dionysio Longi-

no. Vide Tollii notas pag. 162. HUDS. Adde Leopardum VII Emendat. 10.

Pag. 312. l. 1. Πολλοί) Non dubito, quin locus hic, alii-
que multi huiusmodi, quibus pleraque ad historiam pertinen-
tia commemorantur, ex aliis multo amplioribus scholiis
(quorum antea mentionem feci) sumti fuerint. Curiosam cer-
te habemus hic perquisitionem exemplorum eius, quod a
Thucydide dicitur, de urbibus, quas condebant ii, qui ob se-
ditiones mutare sedes cogebantur. Sed vide tamen, an verifi-
mile sit, Thucydidem ad eos, quorum mentionem hic facit,
respexisse. *Exempli gratia* (inquit) *Teueer a patre eiectus*, (vel ex-
pulsus) propter *Aiacem*, in *Cyprum* se contulit: & *Philoctetes*, cum
propter *Paridis* mortem in muliebrem morbum incidisset, & dedecus
ferre non posset, relicta patria urbem condidit, quam ex eo, quod
acciderat, malo *Malachiam* appellavit. *Diomedes a Comete* expul-
sus ad *Liburnidas* insulas venit: & *Menestheus*, cum *Theseidae* eum
expulissent, in *Iberiam* profectus est. Quibus addit, καὶ ἄλλοι πολ-
λοι, id est, atque alii multi: quod non referendum est ad id,
quod proxime praecedit, quasi & alios multos expulsos in
Iberiam venisse intelligat; sed iungenda haec sunt cum iis
verbis, quae enumerationem istam praecedunt, πολλοὶ γὰρ
ἐξέπεσον. nam alatis aliquot exemplis, apta est haec loci istius
clausula, καὶ ἄλλοι πολλοί: ubi & repeti debet ἀπὸ κοινού ver-
bum ἐξέπεσον. STEPH.

ead. l. 2. Ἄρην πόλιν &c.) Vide Berkellii notas in *Stepha-
num Byzant.* v. Ἄρην. HUDS.

ead. l. 4. Δωριεῖς) De his quoque, quin ex illis multo am-
plioribus excerpta sint scholiis, minime dubito. *Heraclidae*
enim (inquit) cum in *Peloponnesum* vellent reverti, consuluerunt
Apollinem. ille ipsis respondit, ut per angusta, sive per angustias,
ingererentur. At illi arbitrati *Isthmum* ab eo dici, cum a mente ora-
culi aberravissent, *Peloponnesios* apud *Isthmum* adoriuntur. Ubi
superati, foedera inierunt, ex quibus ad centum annorum spatium
Peloponnesiis regione cedebant. Exactis autem illis centum annis,
rursus *Apollinem* de suo reditu interrogarunt. Hic respondit iterum,
ut per angusta (sive angustias) ingererentur. At cum *Dorientes*
huic responso contradicerent, ac se prius deceptos fuisse dicerent,
dixit, Non intellexistis oraculum. Angusta enim (sive angustias) ap-
pello *Crisaeum sinum*. Hi itaque hoc ex loco eos adorti (vel, bellum
aggressi) reditum consecuti sunt, annis post res *Troianas* nonaginta:
(ostoginta voluit scribere *Stephanus*) at prima invasio ante
viginti annos fuerat. Intellige autem, viginti annis res *Troia-*

nas, seu res ad Troiam gestas, praecessisse illam πρώτην ἐσβολήν. Non enim de illo temporis spatio, quod inter utramque intercessit, potest intelligi, cum centum annorum fuisse, ex iis, quae modo narravit, didicerimus. STEPH. Vide Herodot. l. 9, Pausan. l. 5, & Meursium de Regno Laced. c. 8. HUDS.

ead. l. 5. Εἶροντο) ἤροντο Cass. ut & paulo post. Item ὥστε ἑκατὸν ἔτη πάλιν ἤροντο, omisiss intermediis, qui obvius est error scribarum.

ead. l. 6. Διὰ τῶν στενῶν) Δι' ὁδοῦ στενυγρῶν est in oraculo, apud Eusebium V. Praeparat. 20. Add. Apollodor. II, 8, 3. humentes angustias quidam interpretantur.

ead. l. 15. Ὅσπερ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν π'.) Μετὰ θυδοήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν Cass.

ead. l. 17. Ἐπ' ἐρήμην) Scriptura haec ferri nullo modo potest. STEPH. Videtur voluisse legendum esse ἐν ἐρήμῃ, nempe χώρα. Ἐν ἐρήμῃ τόπῳ dicit ad II, 27, ut & Suidas in ἀποικησις & ἔποιος.

ead. l. 20. Τὰ ἐπιπολὺ) Potius τὸ ἐπιπολὺ, quam τὰ ἐπιπολὺ, scripsisse illum verisimile est. Sed cum τὸ ἐπιπολὺ, sicut ὡς ἐπιπολὺ, sive ὡς ἐπιτοπολὺ (nisi ὡς ἐπὶ πολὺ & ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ scribere malimus) ad tempus referantur, Valla, tanquam τὰ πολλὰ idem hic valeret, atque κατὰ τὰ πολλὰ τῶν χωρίων, interpretatus est passim. Ceterum ista, quae subiungit, τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος, (nisi potius τῶν τυραννίδων scribendum est) annotantur in ista verba, καὶ τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ποιουμένης, nec non ista, τῶν προσόδων μειζόνων γιγνομένων. STEPH.

ead. l. 21. Τῆς τυραννίδος) Τῶν τυράννων Rostg.

ead. l. 22. Ἦσαν καὶ ταῦτα &c.) Verba haec, ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ, sunt Thucydidis, ubi scribit, ἀλλὰ δι' ἀχρηματίαν, τὰ τε πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν, καὶ αὐτὰ γε δὴ ταῦτα, ὀνομαστότατα (nisi potius ὀνομαστότερα scribendum est) τῶν πρὶν γενόμενα. Sed quomodo rationi consentaneum est, ut eadem ἀσθενεία esse dicatur, & ubi est ἀχρηματία, & ubi contra χρημάτων κτῆσις maior quam antea fit? Dico igitur, enarratorem hic illius ἀσθενείας mentionem non debuisse facere, cum ei repugnet & quod a Thucydide dicitur, δυνατοτέρας δὲ γενομένης τῆς Ἑλλάδος. Sed hic enarrator istud dicit, tanquam duo potentiae genera nobis in Graecia consideranda essent: id est, non solum eorum, qui tyrannides occupabant, sed ipsarum etiam urbium, in quarum detrimentum illae occupabantur. STEPH.

ead. l. 24. Ἐπὶ φανεραῖς &c.) Non apte exponitur ῥητοῖς γέρας per φανεράς τιμὰς: ac videri certe potest φανεραῖς pro alia voce irrepsisse. Ac certe ῥητοῖς melius etiam vocabulo ὀρισμένοις, aut alio huiusmodi, quam illo ὁμολογουμένοις expositum ab eo fuisset. Aliud enim hic non intelligit Thucydides, quam quod Vallae nobis exhibet interpretatio, *at prius regna hereditaria erant, & certis honoribus definita*; nisi quod γέρας maluisse honorariis praemiis, quam simpliciter honoribus, illum interpretari: etiamfi & noster Scholiaſtes exponat simpliciter τιμαῖς. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν τυραννίδων) Τῆς τυραννίδος Caff.

ead. l. 26. Νόμον κρείττω ἔχει) Νόμον ἔχει Roſſig. Μόνον ἔχει Caff. Vulgata nihilo deterior est.

ead. l. 27. Ἀπὸ τῶν πατέρων &c.) Aptius quod Thucydides una voce dicit πατρικὰ, una itidem exposuisse, quae est composita: videlicet πατροπαράδοτοι. Sed quis illi de eo, quod subiungit, assentiatur? Thucydidem proponere differentiam, quae est inter tyrannidem & regnum, philosophorum more: at oratores indifferenter hisce duobus vocabulis solere uti. Immo vero tota oratorum cohors, duce Demosthene, non minus alacriter arma pro regibus adversum tyrannos corripuerit, quam ullae philosophorum turmae. STEPH. Ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβάνεσθαι non sunt in Caff.

ead. l. 30. Προσέειχον αὐτῇ) Sensus quidem non adeo violatur interpretatione hac, & προσέχειν τοῖς ναυτικοῖς phrasis Thucydeia est non uno in loco. Non tamen idem significare possunt h. l. προσέχω & ἀντέχω, nec regitur ab ἀντείχοντο τὸ, τῆς θαλάσσης, sed ab intellecta praepositione διὰ. Nam ἀντείχοντο, absolute, praevalebant, aut resistendi vim habebant (subintell. τῇ βίᾳ τῶν ἄλλων, ταῖς δυνάμεσι, τοῖς ἐχθροῖς) διὰ τῆς θαλάσσης. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐναλλάξαι &c.) Male verbum μεταχειρίσθαι ab hoc enarratore exponi verbo ἐναλλάξαι, cum in meo Theſauro Graecae linguae docuerim, ad eum te remittam. STEPH.

ead. l. 32. Ποιεῖν τριήρεις) Γὰρ ἐποίησαν τριήρεις Caff.

ead. l. 35. Γνωστέον καὶ &c.) Hinc etiam (inquit) cognoscendum est, Thucydidem dictionem scripsisse post historiam. Interpretor autem λέξιν, dictionem, verbum verbo reddens, & Latina illa voce utens: non autem abutens, cum illis, qui unam dictionem pro uno vocabulo dicunt. Intelligit autem, ut opinor, Thucydidem, post extemporariam quandam & rudem historiae scriptionem (per summa, ut credibile est, capita)

eandem magis accurato sermone pleniusque conscripsisse. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur, *usque ad finem huius belli*. Quomodo enim Thucydides, si hanc historiam, qualem habemus, non finito iam bello scripsisset, sed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progressu in ea, quam habemus, scriptione progredereetur, in ipso initio mentionem finis facere potuisset? Animadvertendum est autem, eum dicere, *Hinc etiam cognoscendum est*, tanquam & alii, qui nos id doceant, sint loci. STEPH.

ead. l. 37. Περιάνδρου τοῦ &c.) Vide Herodotum lib. 3, & Diogenem Laërtium in vita Periandri. HUDS.

ead. l. 38. Κορίνθου) Κορινθίῳ Cass.

*ibid. Διὰ τὸν νόμον Λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ) Διὰ τοῦ Κυ-
φελῶ τὸν υἱὸν* Rostg.

Pag. 313. l. 2. Παρ' Ἡροδότῳ) Lib. III, cap. 53.

ead. l. 7. Μετὰ τὴν Κορ.) Μετὰ τὴν τῶν Κορ. & post ἐπιμέ-
λεια, ἢ δὲ ἱστορία τῶν Ἴωνων δῆλη ἐν τῇ αἰστορία τοῦ Ἡροδό-
του Cass.

ead. l. 13. Φωκαεῖς, οἱ τῆς) Legimus tamen apud Eusta-
thium in Dionysii *περίγησιν*, de illis etiam, qui Massiliam
condiderunt, *Φωκεῖς & Φωκέων*: sed cum pro *Φωκέων* ex vet.
annotatum sit *Φωκαέων*, credibile est *Φωκαεῖς* itidem scriptum
fuisse; quemadmodum & *ῥκισαν*, non *ῥκησαν*, eum scripsis-
se, ubi legimus de Massilia, *Φωκεῖς δὲ ῥκησαν αὐτὴν*, mul-
ti multorum loci nos suspicari cogunt. sic tamen ut fatear,
quempiam dici posse urbem aliquam *οἰκίσαι*, deinde vero &
οἰκησαι. Quod autem attinet ad lectionem margini adscri-
ptam *Φωκαεῖς*, eam agnoscit Stephanus Byzant. cum ab illo
nomine *Φώκαια* non solum *Φωκαεύς*, sed *Φωκαιεύς* etiam dedu-
cat, nec non *Φωκαιίτης*. STEPH. *Φωκαεῖς*, & paulo post *Ἴωνες
ὄντες οἱ Φωκαεῖς* Cass. Ita saepe in nummis veteribus. Vid.
Holstenium ad Stephan. v. *Φώκαια*, & Spanhemium de Praest.
& Usu Numism. antiq. Dissert. IV, pag. 234.

ead. l. 15. Ἐπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἀφρ.) Haec, quae sequuntur,
sublestae fidei sunt. Nam certissimum est, Phocaeas illos Iona-
s Harpali Cyri regis praefecti inclementiam vitantes, Ita-
liam navigio petiisse, partemque in Lucania Veliam, par-
tem vero in Viennensi Massiliam condidisse. auctores sunt
Ammianus Marcellinus, Gellius, aliique, quos affert Mauf-
facus in notis ad Harpocr. voce *Μασσαλία*, & in Dissertatio-
ne Critica. Nec dubito, quin Scholiastes Massylorum, qui
sunt gens Africae, nomine deceptus fuerit. HUDS.

ead. l. 17. Ἡ δὲ Μασσαλία πόλις ἐστὶ τῆς Ἀφρικῆς) Falli in eo, quod hic de Massilia scribit, fatis notum est: quod si quis Μασσυλία illum, non Μασσαλία, scripsisse dicat, ex gentis nomine facientem urbis nomen, non iam vera comperientur, quae praecefferunt. STEPH.

ead. l. 24. Οἱ προσχόντες &c.) Falso existimat, verbum προσχόντες posse vel ad τοὺς ὑπηκόους, vel ad τὰ ναυτικά referri. Quorsum enim diceremus οἱ προσχόντες τοῖς ὑπηκόοις, cum nulla ὑπηκόων facta mentio fuerit, contra autem ναυτικά parvo intervallo praecedat? Adde, quod novum quoddam hoc esset ad comparandam potentiam artificium, τὸ προσέχειν τοῖς ὑπηκόοις: nisi & huic verbo προσέχειν nova quaedam & plane inaudita significatio tribueretur. At vero οἱ προσχόντες relatum ad dativum τοῖς ναυτικοῖς, Valla vertit, qui studuerunt. Ita enim locum hunc interpretatur, non minimam tamen, qui illis studuerunt, sibi vim (dicere potentiam maluissimam) comparaverunt. Quin etiam nomine, quod ex eadem familia est, utens, potius dixissem, (nam ναυτικά vertit classes) qui illarum studiosi fuerunt. paulo enim significantius dici hoc, quam illud, videtur. Nisi aptius utroque esse putandum est, qui dediti illis fuerunt. Nam minus significanter diceretur, qui animum ad illas intenderunt. Sed quod ναυτικά Valla vertit classes, de hoc certe illi non assentior, ac potius rem navalem debuisse interpretari, aut rem nauticam, existimo: illud tamen huic antepone. STEPH. In Cass. ad προσχόντες tantum annotatum est τοῖς ναυτικοῖς.

ead. l. 25. Ἡ οἱ καταστρέφοντες) Vult sub his verbis, ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν, subaudiri οἱ καταστρέφοντες, vel οἱ καταστρεφόμενοι. At hoc dicere; quidnam dicere est? Primum enim nec dicunt καταστρέφειν aliquam χώραν, cum significare volunt regionem aliquam subiugare, vel subigere: nec passiva voce καταστρέφεσθαι ab iis dicuntur illi, quorum regio subiugatur; sed tantum verbo medio καταστρέφεσθαι in ea significatione utuntur. Deinde, ut ad hunc Graecae linguae abusum conniveamus, & mentem potius, quam verba, consideremus, quomodo rationi consentaneum est, ut hoc de illis etiam dici possit, quorum regio subiugaretur, vel subigetur? hoc, inquam, illos regionem, quae διαρκὴς esset, (id est, a qua suppeditaarentur, quae ad victum sufficerent) non habuisse? Immo vero hoc magis tutos ab huiusmodi violentia eos reddidisset. Quorsum enim minime feracis soli incolae aliud, quod iridem minime ferax ac fertile foret, incolere vo-

luisſent? Contra certe, minime dubitandum eſt de eo, quod antea dixit, *μάλιſτα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίſτη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητῶρων εἶχεν* id eſt, ut autem quaeque terra optima erat, ita ſemper mutationibus incolarum maxime erat obnoxia. Quod etiam Artica teſtatur, in quam, quod eſſet *λεπτόγεως*, aliud hominum genus non immigrabat. Sed quae adiciuntur ad loci huius expoſitionem, recte & ipſa μὴ διαρκῆ χώραν tribuunt τοῖς καταſτρεφόμενοις· verumtamen ibi τὰς πορθουμένας πόλεις & τὴν ἀλλοτρίαν, quam illi καταſτρέφοντο, tanquam de diverſis dici, minime placet. Scribit enim Thucydides, ἐπιπλέοντες γὰρ τὰς νήſους καταſτρέφοντο, καὶ μάλιſτα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν· at in his ſcholiis dicitur οἱ καταſτρεφόμενοι τὴν ἀλλοτρίαν, οὗτοι μὴ διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπέπλεον πρὸς τὰς πορθουμένας πόλεις. Immo vero hae inſulae erant illa ipſa regio ἀλλοτρία, quam illi ἐπὶρῶν, ſive (ut loquitur Thucydides) καταſτρέφοντο. STEPH. Verba haec, ἢ οἱ καταſτρέφοντες, ἢ οἱ καταſτρεφόμενοι, non ſunt in Caſſ. & Roſtg. *ead. l. 28. Νήſους) Πόλεις Roſtg.*

ead. l. 29. Καὶ ſτρατείας ἐκδ.) Eis ſτρατείας ἐκδήμους Caſſ.

ead. l. 30. Οἷον ἀπὸ τῆς &c.) Verba haec, οἷον, ἀπὸ τῆς ιδίας οὐſίας ἕκαſτος τὸ φθάνον, aliunde huc migraffe dicamus neceſſe eſt. Videndum igitur, ne his exponantur iſta, ἀπὸ τῆς ἴſης. Verum & aliis duobus modis depravatum eſſe hunc locum exiſtimo: nam & participium φθάνον pro alio poſitum eſſe, & verbum quodpiam poſt ipſum eſſe omiſſum. Si enim aut hanc ſcripturam, ἀπὸ τῆς ιδίας οὐſίας ἕκαſτος τὸ ἐπιβάλλον ſυντελῶν, vel χορηγῶν, aut aliam, quae ſenſum eundem efficeret, haberemus, aptam (meo quidem iudicio) harum vocum ἀπὸ τῆς ἴſης expoſitionem in ea inveniremus. Sed & genitivus ἑκάſτου magis placeret, pariterque ſυντελούντος, vel χορηγούντος, id eſt, unoquoque ex ſuis facultatibus, quantum competeret, erogante. Hoc namque qui faciunt, ἀπὸ τῆς ἴſης κοινὰς ſτρατείας ποιοῦνται. Sed cum φθάνον fit vocabulum a noſtro ἐπιβάλλον modis omnibus diverſum, pro hoc quaerendum eſt aliud eiufdem ſignificationis, quod cum illo aliquid affinitatis habens in locum illius irrepiſſe veriſimile ſit. Videtur autem migrationi horum verborum in alienam ſedem occaſionem praeſuiſſe repetitio nominis ſτρατείας, annotatis iis in priorem locum habentem ſτρατείας, quae annotanda erant in poſteriore, in quo eadem vox legitur. Nec vero debet nos movere, quod alia aliorum vocabulorum ἀπὸ τῆς ἴſης expoſitio proponatur. Non pauci

enim sunt loci, in quorum unumquemque plures expositiones afferuntur. Ceterum ne hoc quidem praetermittendum, illud *οἷον* mutandum videri in *ἡγουν*. Tamdiu huic loco immoratum esse pueret, nisi eius examen lectori ad alios examinandos posse viam sternere compertum haberem. STEPH. In Cass. illa, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθάνον, primum scripta erant post νήσους; deinde adscripta verbis ἀπὸ τῆς ἰσῆς, quo ea pertinere putat Stephanus. Post οἷον autem statim legabatur scholion οὐκ ἐξίοντες ἐποιοῦν, quod in editis annotatur ad sequentia, οὐκ ἐξήσαν οἱ Ἕλληνες. Et hoc recte.

ead. l. 31. Οὐκ ἐξίοντες ἐποιοῦν) Scribendum potius ἐποιοῦντο, ut legitur apud Thucydidem. ex errore enim hanc passivae vocis mutationem in activam ortam existimo; cum huiusmodi loquendi generibus illa potius, quam haec, soleat adhiberi. Quoniam autem durum est, οὐκ ἐξήσαν στρατείας, hoc verbum in duo vocabula resolvit, in participium illius verbi ἐξήσαν & in ἐποιοῦν, vel potius (ut dixi) ἐποιοῦντο. STEPH. Neque a sensu textus aberrat quidem haec nota Schol. sed ratio constructionis & Atticismi in ἐξήσαν ἐκδήμους στρατείας melior reddetur ex intellecta praepos. εἰς. GRAMM.

ead. l. 33. Ἀνυπήκοι οὔσαι) Magna hic sub parva mutatione est lectionis diversitas, cum ex αἱ ὑπήκοι fiat ἀνυπήκοι. Non video tamen, qui negari possit, hunc enarratorem hanc, non illam, scripturam agnoscere; praesertim cum subiungat, οὐ γὰρ ὑπήκουον. At vero participium οὔσαι eum de suo adiacere, tanquam subaudiendum, credibile est. Sed de illo ἀνυπήκοι quid dicemus? an alteri lectioni αἱ ὑπήκοι illam anteponemus? Anteponendam haud censeo: primum, quoniam articulo hic videtur opus futurum fuisse, & dicendum, αἱ ἀνυπήκοι, aut potius, articulo cum alio nomine posito, ita locuturus fuisse Thucydides, οὐ γὰρ ξυνεστήκασαν πρὸς τὰς μεγίστας πόλεις αἱ μικραὶ (vel αἱ ἡσσούς) ἀνυπήκοι, aut ἀνυπήκοι οὔσαι. id est, αἵ τε δὴ ἀνυπήκοι οὔσαι. hoc sensu, Non enim parvae urbes cum maximis confociatae erant, utpote quae illis non parerent, vel, quae sub illarum ditigione non essent. Male enim Valla locum hunc, sicut alios quamplurimos, interpretatur, cum ξυνεστήκασαν reddit consurgebant. STEPH. In Reg. est ὑπήκοι οὔσαι οὐδὲ ὑπήκοι. Cass. quoque ὑπήκοι οὔσαι.

ead. l. 35. Λείπει τὸ συντελ.) Quomodo verum hoc comperietur, cum κοινὰς vocem συντελείας λείπειν, id est, subaudiendam esse? (nam eum verbo λείπειν, quod deesse significat,

ita solitum esse uti de iis etiam, quae praetermissa sunt non a librario, sed ab ipso scriptore, subaudienda ea relinquirente, in mea Proparascue docui) quomodo uni eidemque adiectivo duo substantiva, *στρατείας* & *συντελείας* iungi possint? Credibile igitur non est, eum ista in vocem *κοινὰς* annotasse, sed in vocem proxime praecedendam *ἰσῆς* tanquam Thucydide ἀπὸ τῆς ἰσῆς dicente ἐλλειπτικῶς pro ἀπὸ τῆς ἰσῆς *συντελείας*. **STEPH.** In Reg. & Cass. haec annotata erant ad vocem *ἰσῆς*. Κατ' ἰσότητα *μιγνύμενοι* defunt Cass.

ibid. Ἐπολέμουν οὗτοι &c.) Ne hoc quidem vere dici comperiemus, ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ Ληλαντίου πεδίου, siquidem annotetur in ista verba, κατ' ἀλλήλους δὲ μάλλον ὥς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. Quid igitur de hac annotatione sentiendum est? Ex sua sede & ipsa (meo quidem iudicio) migravit: estque adscribenda in hunc locum, πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων. **STEPH.** In Cass. ponitur post verba Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο.

ead. l. 36. Ληλαντίου πεδίου) Vide Strab. l. 10, p. 448 ed. Par. HUDS.

ead. l. 38. Δισσπάσθῃ &c.) Non dubium est, quin διίσταμαι plane contrariam habeat significationem illi ξυνίσταμαι, ex quo est ξυνεστήκεσαν, in iis, quae parvo intervallo praecedunt: & quin istud διέσθῃ non minus apte ἐμερίσθῃ, quam δισσπάσθῃ, utroque eundem sensum efficiente, possit exponi. Cum igitur iam verbo δισσπάσθῃ illud exposuērīt, cur & verbo ἐμερίσθῃ non audeat exponerē? Nimirum aut aliter scriptum locum hunc reliquisse hunc enarratorem, aut non bene mentem suam aperuisse, dicendum est. Verum illud potius, quam hoc, dixerim, cum ista etiam, οὐ συνεμάχῃσεν, iis, quae a Thucydide dicuntur, repugnent. Utitur porro eodem, quo hic, vocabulo & pag. 315, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἰ τινὲς τοῦ διασταίεν, ubi hoc exponit, διενεχθεῖεν, & στασιάζοιεν πρὸς ἀλλήλους. **STEPH.** Contrarium prorsus statuit menti auctoris Scholiastes hoc loco. Nam τὸ ἄλλο Ἑλληνικόν, reliqua Graecia, διέσθῃ, hoc est, ἐμερίσθῃ, ita ut pars Eretrienfis faveret, pars Chalcidenfis in societatem se adiungeret: tantum abest, ut vera sint, quae dicit Scholiastes, ὅτι μόνοι Χαλκιδεῖς μόνοις Ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. **GRAMM.**

Pag. 314. l. 5. Ἐδούλωσε δηλοῦντι) Ἐδούλωσεν ἀπὸ κοινοῦ. λέγει δὲ Χίων καὶ Σάμον. **ROSG.**

ead. l. 7. Τὸ μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς) Exponit quidem & alibi δὲ ἀκριβείας vocem μάλιστα, sed ibi certe, ubi de nu-

Thucyd. Vol. VI.

E

mero agitur. Videndum autem, an non potius tollenda sit interpunctio post ἡδύνατο, & ponenda post μάλιστα. Ita enim loquitur cum alibi, tum libro 8, c. 45, ἐπειτα ἑκάκου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. STEPH. Ἐς τὰ μάλιστα ἀντὶ τ. ἀ. Rostg.

ibid. λαμβάνει ὁ Θ. τὸ δὲ ὑπερβ.) Ἐῶθεν ἐκλαμβάνειν ὁ Θ. ὑπερβατὸν δέ. Ms. Basf.

ead. l. 8. Τὸ δὲ ὑπερβατὸν, τύραννοι γὰρ, φησὶ, τὰς) Τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, τύραννοι τὰς Cass.

ead. l. 9. Τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ) Non raro quidem δὲ pro γὰρ ponitur, & quidem ab hoc ipso scriptore: at vero γὰρ vicissim pro δὲ poni, vereor ne non rarum tantummodo, sed prope modum sit inauditum. Neque vero credibile est, eundem & hoc dixisse, videlicet γὰρ pro δὲ positum esse, & subiunxisse quae sequuntur, οὐ λέγω περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλείστον ἐχώρησαν δυνάμεως. Nam tam recte hoc dicitur, (meo quidem iudicio) quam male illud. Hoc, inquam, ut particula γὰρ respiciat ad ea, quae cogitata sunt a Thucydide, non autem & scripta. Verisimile est enim, eum in mente ista habuisse, Non loquor de tyrannis Siciliae. hi enim ad maximam potentiam pervenerunt; vel, excipio tamen Siciliae tyrannos. hi enim ad max. &c. STEPH.

ead. l. 11. Ἐπὶ πλείστον &c.) Non dubito, quin ἐπὶ πλείον, non ἐπὶ πλείστον, legerit: alioqui enim πλείστην δύναμιν περιεβάλλοντο, non πλείονα, ut opinor, dixisset. IDEM.

ead. l. 13. Κατὰ κοινοῦ τὸ κατ.) Primo quidem aspectu videri queat verum, quod ait, de repetendo verbo κατείχeto cum ἀτολμοτέρα εἶναι, nimirum ἀπὸ κοινοῦ, (ut alibi passim dicit, potius quam κατὰ κοινοῦ) sed ut convenienter dicitur κατείχeto κατεργάζεσθαι, ita etiam ἀτολμοτέρα εἶναι non bene cum κατείχeto cohaereret, sive, non cohaerenter illi verbo κατείχeto subiungeretur: cum potius verbum aut verba contrariae significationis subiungere oporteret: videlicet τολμᾶν aut εὐτολμοῦς εἶναι. Atque hoc animadvertit Val-la, qui vertit, Ita undique Graecia longo sane tempore prohibita est tum communiter quippiam agere illustre, tum per singulas civitates audacia uti. Neque enim eum aliam lectionem securum esse existimandum est, sed illam, quam dixi, incohaerentiam vitare voluisse. Haec autem eo facilius excusari potest, quod post κατείχeto sequatur quidem κατεργάζεσθαι, praefixam habens particulam negativam μήτε, at his verbis non itidem negativa, sed coniunctiva τε sit praefixa. Nam minus excu-

fari posse videretur, si dixisset, μήτε κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, μήτε κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι. Sed tamen & quam habemus lectionem adiuvandam nobis esse fateor, ut locum habere possit illud ἀτολμοτέρα εἶναι. Adiuvabitur autem, si vel perinde esse, ac si scriptum esset, κατείχeto, ὥστε κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, καὶ κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι, dicamus: vel in posteriori membro, pro κατείχeto aliud quoddam ei aptum verbum esse subaudiendum, non secus ac si particula μήτε inserta non esset; hoc modo, κατείχeto κοινή φανερόν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι ἡναγκάζeto. Eundem autem sensum nobis hic dedisset particula τι, quem dat μηδὲν, vacante videlicet negatione: cui tamen & alia accedit, in ea, quam habemus, lectione, cum μήτε praecedat. Sed idem hic a Thucydide fit post verbum κατέχεσθαι, quod facere consuevit post alia multa, & quidem (ut opinor) omnia; quae δυνάμει inclusam negationem habent, sive quibus vis negativa (ut ita loquar) inest. Ita igitur hic verbo κατείχeto negativas particulas subiunxit, ut verbo ἐκωλύeto subiunxisset: quo certe non minus, quam altero illo, uti hic potuisset. Atque ita examinatus hic locus lectorem in aliis huiuscemodi iuvare poterit. IDEM.

ead. l. 20. Καθόδου) Καθόδρας Rostg.

ead. l. 28. Γερουσία) Sic etiam pag. 316 γερουσίας Lacedaemoniorum mentionem facit. STEPH.

ead. l. 31. Οὐχ ὅτι διαν.) Dicit, Thucydidem mirari, quomodo id Atheniensibus in mentem venerit, cum tamen se id mirari Thucydides non dicat. Sed intelligit, quod ab eo dicitur, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, ac non ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, perinde esse ac si diceret, se mirari, eos illud διανοηθῆναι, id est, iis in mentem illud venisse. Alioqui certe verum est, quod ait, posse etiam dici aliquos διανοηθέντας facere aliquid, quod tamen non fecerint. Existimare enim debemus latere hoc sub istis verbis, οὐχ ὅτι διανοηθέντες, οὐκ ἐποίησαν. STEPH.

ead. l. 34. Οἱ Ἕλληνες) Poterat hic falli lector, potius quam aliis plerisque locis, ubi eadem est admonitio. Nam cum proxime praecedat Atheniensium mentio, primo aspectu Ἀθηναῖοι videri poterat is esse nominativus, qui cum διεκρίθησαν iungendus foret. IDEM. Ἕλληνες non est in Reg. & Cass. & ad πολλῶ διεκρίθησαν annotatur χρόνῳ διέστησαν.

Pag. 315. l. 4. Οὗτοι τοὺς συμ.) Desiderari dico vocem

ιδίους ante *συμμάχους*, & ea reposita legi debere, *ἔχοντες οὗτοι τοὺς ιδίους συμμάχους*. STEPH.

ead. l. 7. *ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτ.*) Caecutit hoc loco noster Scholiastes, cum dicit *ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτελείς*. Quid enim his vocibus significari nobis dicere posset? Sed prius interrogandus esset, quonam alio in loco illas legisset. Haberet certe nullum, quem proferret, nisi forte in aliquem eodem corruptum modo incidisset. Sed ne iste quidem in cunctis invenitur exemplaribus depravatus: cum (ut videre est) lectio alia sit in aliis, *φόρου* nimirum: quam & ista editio in contextu habet, sicut alteram illam in margine. Recte autem scribi *φόρου*, non *φόρους*, quamplurimi vel eiusdem Thucydidis testantur loci. STEPH. L. I, c. 56, *ἐαυτῶν δὲ συμμάχους φόρου ὑποτελείς*, & VII, c. 57, *καὶ τῶν μὲν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν*. HUDS. Totum hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 8. *Συμμάχους ἡγοῦντο*) Halucinatur hic non minus, nec minore cum periculo, quam in eo, qui proxime praecedit, loco. Quomodo enim concedere hoc possumus, Thucydidem talem antiptosin sibi permisisse, ut etiam *ἡγοῦντο τοὺς συμμάχους* pro *τῶν συμμάχων* dicere auderet, quin illius sermoni iniuriam faciamus, perinde ac si exlegem omnino esse clamaremus? Facit autem participium *ἔχοντες*, ut minime necesse sit, verbum *ἡγοῦντο* cum accusativo illo iungere: nam ille accusativus ad participium *ἔχοντες*, non ad verbum *ἡγοῦντο*, pertinet. STEPH. In Cass. quidem etiam legitur hoc scholion, sed simul super *ἡγοῦντο* scriptum est *αὐτῶν*. quod qui adscripsit, recte putavit id supplendum esse, nec coniungenda verba *τοὺς συμμάχους ἡγοῦντο*.

ead. l. 10. *ἡγοῦντο δηλονότι*) Immo vero κατ' *ἐλιγαρχίαν* non iungitur cum *ἡγοῦντο*; (quod repetatur ἀπὸ κοινού) sed cum *πολιτεύσασι*. Cum aliunde autem, tum etiam ex hoc loco, aliisque huiusmodi, Scholia haec symmicta esse & diversas diversorum expositiones alicubi habere apparet: nec solum diversas, sed quibusdam in locis & contrarias. Hic certe prima expositio l. 10 verba ista, κατ' *ἐλιγαρχίαν* δὲ, praecedentibus iungit, ideoque *ἡγοῦντο* repetendum censet. Secunda (mox sequens) cum nullam mentionem faciat illorum verborum κατ' *ἐλιγαρχίαν* δὲ, praecedentibus & ipsa iunxisse haec videri possit. Tertia (quam habes alteri subiunctam) ea demum est, ex qua iungi sequentibus debere, & dicta esse per appositionem, (ut grammatici vulgo loquuntur) discere possumus. quamvis, quicumque eius est auctor, ita loquatur,

ac si ἐξηγητικῶς sive ἐπεξηγητικῶς posita verba illa essent, (cum scribit, ὅπως πολιτεύσασιν ἐπιτηδεύσας σφίσιν αὐτοῖς, τούτέστι, κατ' ὀλιγαρχίαν) & tamen oporteat quae ἐξηγητικῶς dicuntur, id est per exegetin, (sive, ita ut exegetes speciem prae se ferant) non praecedere, ut haec praecedunt, sed sequi. STEPH. In Cass. non est haec interpretatio. Et potest sine damno abesse. Fortassis etiam in quibusdam exemplaribus cum superiore coniuncta, & scriptum fuit, τῶν συμμάχων ἡγοῦντο. Διανοῶντι deinde potuit addi, cum ἡγοῦντο loco motum & ad verba κατ' ὀλιγαρχίαν relatum fuisset.

ead. l. 11. Ἐπιτηδεύσας καὶ ὁμοίως) Non est ἐπιτηδεύσας ista expositio, quae ἐπιτηδεύσας vult a nobis accipi pro ὁμοίως. (nam cum dicitur ἐπιτηδεύσας καὶ ὁμοίως, particula καὶ hic, ut aliis plerisque locis, praefigitur voci, per quam praecedens explicatur) nam potius pro eo ponitur, quod Latini *accommodate* dicunt, vel *ex usu suo*. Neque tamen dicerem *accommodate sibi*, verbum verbo reddens; sed paulo liberius verterem, *accommodate ad statum suae reipublicae*. STEPH.

ead. l. 12. Πωλιτεύεσθαι). Minus etiam ferri potest ista expositio, quae πολιτεύσας dicitur esse πολιτεύεσθαι ἀναγκάσας. Scimus enim, πολιτεύειν Thucydidi hic, sicut aliis plerisque locis, nihil aliud esse, quam πολιτεύεσθαι. STEPH. A Cass. abest ἀναγκάσας. Sed ita imperfectus relinquitur sensus.

ibid. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Οἱ Λακεδαιμόνες Ms. Bas. Sic rursus pag. 324 l. 24. τοῖς Λακεδαίμοσι; & pag. 341 l. 27:

ead. l. 13. Θερραπεύοντες &c.) Quamvis tertiam hanc expositionem aliis praefarendam esse dixerim, est tamen & in ea, quod non placet. nam Θερραπεύοντες non libenter iunxerim cum subaudito accusativo Λακεδαιμονίους, cum absolute positum (sicut & alibi) dici possit. Ceterum ante τοῦτο μόνον particulam ἐς vel διὰ desiderari arbitror. STEPH. In Reg. post ὀλιγαρχίαν haec addebantur: ἢ ἐπιμελούμενοι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις διὰ τὴν ἔννεμον κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν. Cass. non habebat τὸ ἐξῆς, & quae inde sequuntur, pro quibus haec scripta erant: οἱ Λακεδαιμόνιοι μὲν ὀλιγαρχίας μᾶλλον ἐν τοῖς συμμάχοις καθίστασαν, Ἀθηναῖοι δὲ . . . δημοκρατίας καὶ φόρους ἐξέλεγον.

ead. l. 18. Ὅτε εἶχον) τὸ ἐξῆς, ἢ ἠνθισάν ποτε μετὰ τῆς ἀκρατοφροῦς ἔννεμον. ὅτε εἶχον. Ms. Bas.

ead. l. 24. Ταῦτα) Ἐν ταῦτα Cass.

ead. l. 29. Ταῦτα λέγει &c.) Iniuriam quodammodo facere huic scriptori videtur in eo, quod scripsisse eum ista dicit,

quoniam a Pisistratidis genus ducebat. Hoc enim φιλαλληλεία Thucydideae minime est consentaneum. STEP.H.

ead. l. 32. Ὑποτοπήσαντες, καὶ π. μεμνύσθαι, ἅμ' ἐβουλ.) Ὑποτοπύσαντες τὸ παραχρ. μεμνύσθαι. τὸ ἅμα ἐβουλ. Rostgaard. Vulgata est in Cass. nisi quod post μεμνύσθαι additum habet ὅτι. nec male. In eo, quod editur, aliquid deesse apertum est.

ead. l. 36. Τοῦτ' ἐστίν) Malim τοιοῦτ' ἐστίν. ut alibi τοιοῦτ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον. STEP.H.

ibid. Ἦρχε τυράννων) Scriptum fuisse & scribendum esse puto τυραννῶν pro quo paulo post τύραννος ὢν. IDEM.

Pag. 316. l. 1. Ἐπιβουλευσάμενοι &c.) Videtur dicendum potius fuisse ἐπιβουλεύσαντες Ἰππία. IDEM.

ead. l. 2. Τὸν αὐτὸν Ἰππ.) Malim αὐτὸν τὸν Ἰππαρχον. IDEM.

ead. l. 5. Παιδὸς) Παιδῶν Rostg. & mox Λεῶν pro Λεῶς sed rectum esse Λεῶς docuit Leopardus XIX Emendat. 23. Παιδῶν etiam Mf. Bas.

ead. l. 7. Καλούμενον) Τὸ καλούμενον Cass. Rostg.

ead. l. 8. Λεωκόριον) Hanc sequendo historiam, scriptura haec recipienda est, Λεωκόριον, altera, Νεωκόριον (quae est in margine) reiecta. STEP.H.

ead. l. 9. Τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ) Τὰ ἐγγὺς τῷ χρόνῳ Mf. Bas. Cass. Τὰ ἐγγὺς τῶν χρόνων Rostg.

ead. l. 13. Βασιλεῖς) Δύο βασιλεῖς Cass. Rostg.

ibid. Ἐκάτερος ἑνὲ) Videtur innuere, hanc vulgi de Lacedaemoniorum regibus falsam opinionem, quam Thucydides reprehendit, ex eo esse ortam, quod Lacedaemoniorum regum uterque unico quidem calculo sententiam ferret, sed qui duorum vim haberet. STEP.H.

ead. l. 15. Οἴονται μὴ) Non debuit omitti negativa particula μὴ ante μὴ. STEP.H. Hoc scholion non est in Cass.

ead. l. 16. Καὶ τὸν Πιτανάτην) Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος, Πιθανάτης κληθεὶς ἀπὸ Πιθάνης κόμης Λακωνικῆς. Mf. Bas.

ibid. Ἀπὸ Πιθάνης) De Pitane vico vide Meursii Miscell. Lac. l. 4, c. 9. HUDS.

ead. l. 21. Τὸν Ἡρόδοτον) His addita sunt in Rostg. Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ὅτι ἦν ὁ Πιτανάτης λόχος.

ead. l. 24. Προκατασκευάζει &c.) Verba ista nequaquam huc pertinent: nec dubito, quin annotata fuerint in ista Thucydidis, καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, &c. quae sequuntur. STEP.H. Confirmat coniecturam Stephani Cass. in quo haec

annotantur ad verba λόγῳ εἶπον ἕκαστοι. In Rostg. quoque non eo loco, quo in editis, sed tamen alieno post ἀρκεύοντες εἰπεῖν posita erant.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ ὄντα) Qui εἶναι pro ὄντα hic sumi crederet, ignoraret Atticae constructionis canones. Recte haec sane verba ceperunt Valla & Ablancurtius. Inepte transtulit Enenckelius: *quemadmodum se res priscae habuerint*. GRAMM. &

ead. l. 27. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὕτως δὲ ἵπλον) Ἡ περιοχὴ τοῦ λ. οὕτως, φησὶ, δὲ ἵπλον Mf. Bas. Ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου οὕτως φαίνεται. δὲ ἵπλον Rostg. Sed idem mox perperam ὥσπερ ἐπὶ, pro ὥς πρέπει.

ead. l. 28. Τῷ διηγούμενῳ) Τὸν παλαιὰ διηγούμενον Cass. Rostg.

ead. l. 29. Λεῖπει τὸ τοῖνον) Videtur intelligere, καὶ positum esse pro καὶ τοῖνον, cum dicit λεῖπει τὸ τοῖνον, intelligens esse subaudiendum. Qui autem subiungitur genitivus τῶν Πελοποννησίων, pertinet ad πόλεμος. STEPH.

ead. l. 31. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αὐτῶν &c.) Duplicem ponit genitivi αὐτῶν expositionem: ut videlicet περὶ τῶν ἀρχαίων dictum intelligamus, ex his, quae parvo intervallo praecedunt, τὰ ἀρχαία μᾶλλον θαυμάζοντων vel de Atheniensibus & Peloponnesiis, id est, de illorum potentia. Sed posterior haec expositio nimis longe petita, & inepta quadam subtilitate excogitata est: at illa prior, ut e propinquo sumta, ita etiam veritati consentanea est. Valla certe ita hunc locum interpretatus est, ut pronomen quidem retinuerit, sed nemini dubium reliquerit, quin illo referendum sit. Ita enim hunc locum vertit, *Et licet homines praesens bellum, in quo versantur, semper maximum iudicent, eoque finito vetera vehementius admirantur, tamen hoc bellum, animadvertentibus, ex ipsis operibus, maius illis se existisse ostendet*. Neque enim illis alio, quam ad vetera, referri quicquam dixerit: cum ad opera referre sit absurdum. De hoc tantum monebo te obiter, pleonasmum, qui est in hac interpretatione, ubi dicitur, *praesens bellum, in quo versantur*, non esse apud Thucydidem; cum is non dicat τὸν παρόντα ἐν ᾧ ἀν πολεμῶσι, sed haec verba praecedant illa τὸν παρόντα: & cum ἐν ᾧ non intelligendum sit πολέμῳ, sed χρόνῳ. id est, *quamdiu belligerantur, (vel, tantisper dum belligerantur) praesens bellum maximum iudicent*. Verum ad hunc nostrum enarratorem ut revertar, aliis plerisque locis idem, quod hic, fieri ab eo videmus: duas videlicet expositiones afferri, quarum una e propinquo sumta sit, altera autem longe sit peti-

ta, & inepta quadam subtilitate (ut modo loquebar) excogitata. fere autem usu venit, ut de priori quidem illud, at de posteriori hoc dici possit. Ad hunc quidem certe quod attinet locum, neminem mihi de illo refragaturum puto, quin quam recte dixerat αὐτῶν intelligendum de bellis antiquis, tam male postea addat posse etiam intelligi de Atheniensibus & Peloponnesijs: perinde ac si diceret, maiorem eorum potentia fuisse. STEPH.

Pag. 317. l. 1. Ἐπιτηδεύει) Dicit, illum apte ignorance suam praetexere, ut propriis enthymematibus utatur. Hoc autem nomine totum concionum artificium oratorium complectitur. STEPH.

ead. l. 3. Ἐπειδὴ φιλαθῆναιος δοκεῖ, τοῦτο λέγει, crediderim annotata fuisse in ista Thucydidea, οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει. STEPH.

ead. l. 8. Ἐρευνῶν) Ἐπεξελθὼν non ἐρευνῆσαι solam indicat, sed narrationem rerum diligentem atque singula persequentem. GRAMM.

ibid. Αὐτῶν τῶν λεχθ.) Cur αὐτῶν intelligi περὶ τῶν λεχθέντων, non autem περὶ τῶν πραχθέντων, dicemus? De his certe, non de illis, Thucydidem loqui tam manifestum est, quam nota cuilibet esse potest significatio istorum verborum, τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ. STEPH. A Cass. omnia absunt praeter ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

ead. l. 9. Τῶν ἐν τῷ &c.) Deesse puto praepositionem περὶ ante τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων. Quae autem subiunguntur, alio pertinent, ad illa videlicet, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτά. Sed haec, ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, puto ἐξήγησιν esse illorum Thucydidis verborum, quae mox velut per parenthesis a Thucydide ponuntur, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, sive ἀνθρώπειον. Alioqui certe inter vocabulum illud ὠφελείας, & ista verba ἐπειδὴ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα, deesse quaedam merito suspicamur. STEPH.

ead. l. 10. Περὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὠφελείας) Περὶ τῆς ἱστορίας, τῆς τε φράσεως αὐτῆς, καὶ ὠφελ. Mf. Bas.

ead. l. 12. Εὐνοίας, ἐπὶ Λακ.) Dicit εὐνοίας quidem ad Lacedaemonios, at μνήμης ad Athenienses respicere: hoc sibi volens, (ut opinor) Athenienses quidem, cum de re quapiam in bello gesta interrogarentur, respondere solitos prout meminissent: at vero Lacedaemonios aliquid amoris suarum partium (id est, quo partes suas prosequerentur) dare consuevisse. Sed ego subtiliorem, quam veriore, hanc exegesis esse existimo: & contra Thucydidem simpliciter (ut ita di-

cam) esse locutum, nihil sub his verbis occultantem. Quod si ita est, locum hunc ita intelligere debemus, ut non minus Athenienses, quam Lacedaemonios, aliquid illi suas in partes amoris potius, quam veritati, dare solitos dicamus. Valla autem ita Latinum fecit hunc locum, ac si vocola τῆς cum genitivo ἐκατέρων non iungeretur, sed genitivus εὐνοίας ad hunc ferretur, ἐκατέρων pro εἰς ἐκατέρους accipiendo. Haec enim sunt eius verba, *Quoniam qui singulis gerendis rebus affue- rant, non eadem de ipsis dicebant, sed prout quis aut in alterutros amore propensior erat, aut reminiscebatur.* Vallae interpretationem secuta est ista multis annis posterior, *Quod qui ipsi singulis rebus interfuerant, non eadem de illis narrare solebant, verum ut quisque erga alterutram partem vel benevolentia affectus erat, vel memoria tenebat.* At ego non video, quid obftet, quo minus utrumque, videlicet & ὡς εὐνοίας & ὡς μνήμης ἔχει, de utrifque dicatur, tam de Lacedaemoniis, quam de Atheniensibus: agnoscente Thucydide τὴν εὐνοίαν tam in his, quam in illis, superasse interdum τὴν φιλαλθείαν. Hoc autem a quibus admitteretur, admittendum & illud erit, iungi vocolam τῆς cum ἐκατέρων. STEPH. In Cass. & Rostg. ad ἔχει hic annotatum erat ἀντὶ τοῦ εἶχον. In Reg. ἀντὶ τοῦ εἶχεν.

ead. l. 13. πρὸς Ἡρόδ.) Dicitur solet potius τοῦτον αἰνίττεται, quam πρὸς τοῦτον & hic ipse alibi non hoc, sed illo est locutus modo. Habemus quidem certe paulo post absque illa praepositione, sed cum genitivo rei, non personae, αἰνίττεται δὲ τὰ Μηδικὰ Ἡρόδοτου. Vide in mea ad horum scholiorum lectionem Proparascue. STEPH. In Cass. & Rostg. est πάλιν πρὸς Ἡρόδοτον, & abest αἰνίττεται.

ead. l. 14. τὸ ἐξῆς &c.) Docui in Proparascue ad lectionem horum Scholiorum, τὸ ἐξῆς in iis vocari ordinem seu seriem verborum, eum videlicet ordinem, seu illam seriem, ad quam sunt revocanda: at vero διάνοιαν, sicut & νοῦν, appellari eorum sensum: & cum nonnulla iam habuimus exempla huius usus nominis διάνοια, tum vero in iis, quae sequuntur, habebimus quamplurima: ideoque & hic διάνοια ita accipiens, separo ab istis, quae subiunguntur, ἀρκούντως ἔχει. Sed cum haec, ἀρκούντως ἔχει, ἥτοι ἀρκέσει, nullum nominativum haberent, nomen illud διάνοια, tanquam eorum nominativus, iunctum iis fuit. Quorsum autem extrinsecus talem nominativum enarrator iste advocaret? Sed age, (dicit quispiam) alium mihi in huius locum substitue. Nullum equidem apud hunc enarratorem invenio, at vero apud Thucydidem vide-

re mihi videor, quomodo requirendus non sit nominativus: si videlicet dicamus, ante ἀρκούντως ἔξει subaudiendum esse dativum ἐκείνοις hoc pacto, ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, (& quae sequuntur) ἐκείνοις ἀρκούντως ἔξει, ὠφέλιμα κρίνεν αὐτά. Cur vero & enarratori (inquies) non licebit ad hunc dativum confugere? Quoniam sibi ad hanc dativi subauditionem praecludit viam, dum ὠφέλιμα iungit cum illis, ὅσοι βουλήσονται, ipse videlicet ὑπακούων dativum πᾶσιν ante ὅσοι. Ceterum fateor, me, cum ita dativum illum ἐκείνοις extrinsecus assumo, aliquantum ab ea interpretatione discedere, quam margini editionis meae apposui. Nunc enim locum hunc (paulo autem altius repetam) ita vertendum esse dico, *Ac quatenus quidem ea nihil fabulosi admixtum habent, minus fortasse auditu suavia erunt: sed quicumque volent veritatem eorum, quae evenerint, considerare, nec non eorum, quae (ut sunt res humanae) vel talia omnino, vel similia sunt evenitura, illis satis erit, ea esse utilia iudicare.* Fateor tamen, duriusculum posse hoc videri, *veritatem eorum, quae sunt evenitura:* quomodo enim veritatem eorum, quae nondum evenerunt, aliquis potest considerare? Sed, quamvis continuare orationem sub eodem casu maluerit Thucydides, videlicet genitivo, eumque comiteretur nominis σαφὲς repetitio, tamen non aliam Thucydidis mentem esse debemus arbitrari, quam si mutato casu dixisset, καὶ τὰ μέλλοντα ποτὲ αὐθις τοιαῦτα καὶ παραπλήσια ἔσονται. Denique eius mens, ut opinor, (si liberiolem & periphrasticam interpretationem licet adicere) est haec, *Ac ea quidem, quae a me in ista historia scribuntur, quatenus nihil fabulosi illis admiscui, minus fortasse aures delectabunt: sed quicumque volent quae evenerunt considerare, (a me nullis fabulis permixta illa quidem, sed ita narrata, ut se habere certo comperi) & in illis perpenderè, quam multis casibus vita humana sit obnoxia, ideoque vel talia omnino vel similia nos manere: illis quidem certe satis placere horum lectio poterit, vel eo nomine, quod ad paranda vitae suae documenta prodesse iudicabunt.* Considera, quam multa sub paucis Thucydidis verbis lateant, & quae in structura orationis eius duriuscula aut etiam dura sunt, quam facile molliri queant, si paulum a nobis eius oratio adiuvetur. Vide etiam, quam procul ab eius sensu lectorem abducant hic (ut & passim propemodum) vulgares interpretationes. Ita enim Valla: *Verum quia non fabulosae sunt res, minus erunt fortassis auditu suaves: tamen quicumque volet rerum gestarum sinceritatem intueri, & cum aliquando talia iterum similiisque (ut sunt*

res humanae) *ventura sint, discernere utilia abunde poterit. Scribo autem volet & poterit: cum alioqui, retinendo volens, quod respondet Graeco plurali βουλήσαντες, poterunt scribendum sit.* Huic autem Vallae interpretationi adiciam & alteram, multis annis illa posteriorem. ea est huiusmodi: *Atque ad aurium oblectationem haec nostra, non aspersa fabulis, minus fortasse iucunda videbuntur: sed qui rerum certitudinem considerare volent, & de futuris negotiis, quae, ut res sunt humanae, aliquando vel talia vel similia accidere possunt, quid ex usu sit, utiliter iudicare, his haec historia abunde sufficiet.* Vide, quanto magis licenter, sed non tamen magis fideliter hisce Latinis Graeca illa reddita sint. Scio esse & qui perinde interpretentur, ac si περὶ τῶν μελλόντων & ὀφελίμως scriptum esset. ita enim illi, & *de futuris utiliter, e superiorum temporum casibus, iudicare.* Neque tamen lectionem vulgarem suspectam habent, & ita emendandam existimant: sed hunc usum verba Thucydidis posse habere credunt. At ego ea ex huius historici consuetudine minime sensum hunc admittere, ideoque hanc etiam interpretationem vim illis asferre dico. Ad haec autem verba quod attinet, *e superiorum temporum casibus*, eorum adiectionem non improbarem, si ea, quibus interiecta sunt, tanquam Graecis respondentia, probarem. Ceterum illud σαφές reddi etiam *perspicuam cognitionem* non ignoro: sed *veritatem* & in quibusdam aliis Thucydidis locis significare, & huic eo magis convenire existimo, quod credibile sit, illum velle fabulofitati suum antithetum tribuere: quo esse aptius nullum potest, quam veritas. De illa quidem certe antithesi, qua ipsum suae scriptio- nis historicae utilitatem ei opponere suavitati dico, quam aliorum quorundam habent scripta, vel plane vel aliqua saltem ex parte fabulosa, neminem fore puto, qui mihi non suffrageretur. De qua tamen quicumque mihi assentientur, quomodo de illa, quam attuli, interpretatione a me dissensuri sint, non video. STEPH.

ead. l. 19. Κέρδος, κτῆμα &c.) Postquam κτῆμα esse dixit κέρδος, (quae expositio mihi non placet) addit κτῆμα esse τὴν ἀλήθειαν, at vero ἀγώνισμα esse τὸν γλυκύν λόγον id est, Thucydidem, ita loquentem, κτῆμά τε ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται, sua quidem scripta, quibus ἀλήθεια, id est, *veritas*, inest, comparare κτήματι at illum quorundam γλυκύν λόγον, id est, *illam suavem orationem*, aut etiam *narrationem*, ab eo comparari ἀγωνίσματι. His autem subiungit, illum αἰνίττεσθαι τὰ Μηδικὰ τοῦ Ἡροδότου,

ita vocans (ut opinor) τὰ Περσικὰ, Thucydidis & aliorum veterum Atticorum more. STEPH.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ) Mallem τὰ μυθικὰ, ut in Codice Parisiensi exstat, teste Rostgaardio. HUDS.

ead. l. 21. Ἀγώνισμα) Ἐπιδειξιν Cass. Nec habet ea, quae hic in editis leguntur.

ead. l. 23. Τούτέστι, σαφές ἐστὶ) Non recte exponitur ξυγκρίνεται verbo ξυγγράφεται: sed multo peius his verbis, σαφές ἐστὶ. STEPH.

ead. l. 28. Ἡ Ποτίδαια) Οἷον Ποτίδαια Rostg.

ead. l. 29. Ξυμνήχθη, ἀπὸ κοινοῦ) Dicit ξυμνήχθη repetendum esse ἀπὸ κοινοῦ, cum tamen non praecedat ξυμνήχθη sine adiectione, sed ξυμνήχθη γενέσθαι &c., finita periodo, quae habet ista duo verba, positum sit aliud in ea, quae illam excipit, videlicet ἡρημώθησαν. Sed tantum abest, ut verbum istud ἡρημώθησαν, quod propinquius est, reperti hic queat, ut nec cum his φυγαὶ τοσαυτὸς ἀνθρώπων, quae illi viciniore sunt, repetere quis audeat, utpote quod minime cum ipsis iungi possit; sed quod verbum ibi subaudiendum relinquitur, nimirum cum φυγαί, idem & cum sequentibus subaudiri debeat. videlicet cum his, φόρος, ὁ μὲν, κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, ὁ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν. (nam & quod in haec postrema verba, ὁ δὲ, διὰ τὸ στασιάζειν, hic annotari videmus, in illa, φόρος, & sequentia, annotandum erat.) Quam igitur vocem extrinsecus assumptam apte iungi his pariter & illis verbis dicemus? an ut enarrator hic ξυμνήχθη vult repeti, ita illic ξυμνήχθησαν repetendum censebimus? Immo vero malim, cum antea dictum sit, ξυμνήχθη γενέσθαι, nos ex illo γενέσθαι mutuari ἐγένοντο & ἐγένετο, hoc quidem, quod cum his posterioribus, illud vero, quod cum illis prioribus iungatur. Simul autem discendum nobis hinc fuerit, quod alios ad locos intelligendos sit adiumento: Thucydidem videlicet circa eam quoque repetitionem, quae fit ἀπὸ κοινοῦ, plus sibi, quam ceteros, permittere: idque duobus modis. Primum enim, cum praecedat ξυμνήχθη γενέσθαι, tamen potius ex posteriore, quam priore, verbo mutuari repetitionem oportet: deinde, licet aliud & aliud naturae verbum in sequente periodo interiectum fuerit, tamen ad prius illud nos vult reverti. STEPH. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυμνήχθη γενέσθαι Cass. Rostg.

ead. l. 30. Καὶ τὰ λεγόμενα &c.) Adverbium πρότερον, quod cum λεγόμενα iungi a Thucydide videmus, ipse cum ἐγένοντο iungit: nisi post ἐγένοντο distinguere illum velle dicamus.

Id vel hinc fit verisimile, quod in fine huius annotationis cum λεγόμενα ab ipso quoque iungitur. STEPΗ.

ead. l. 32. Ἔστιν ὅτε ἐγένοντο) Repono ἐγίνοντο. Iungitur autem ἔργω cum ἐβεβαίουντο, perinde ac si scriptum ab eo esset (adiecta etiam particula οὕτω) τοιαῦτά ἐστιν ὅτε ἐγίνοντο, καὶ οὕτως ἐβεβαίουντο ἔργω τὰ λεγόμενα ἀποῆ. Nec vero hunc dativum cum eodem participio λεγόμενα, quod statim post sequitur, ab eo praetermissum fuisse credibile est. STEPΗ.

ead. l. 36. Δεινότερα τοιαῦτα) Transpositum puto nomen τοιαῦτα, & post ipsum omissam copulativam particulam καὶ ut ita legatur hic locus, καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου τοιαῦτα, καὶ δεινότερα· ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον. Nec nullum tamen locum eadem coniunctio haberet & ante τοιαῦτα, utroque nomine sua in sede manente: hoc modo, δεινότερα, καὶ τοιαῦτα ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγ. &c. Suspiciari autem possit quispiam, non δεινότερα, sed πυκνότερα, scriptum ab eo fuisse, cum dicatur a Thucydide αἱ πυκνότεραι ξυνέβησαν. Sed ab eodem dici videmus in praecedente colo ἰσχυρότεροι. quod videri queat occasionem illi praebuisset utendi hic voce δεινότερα. Sive tamen δεινότερα in πυκνότερα aut ἰσχυρότερα mutetur, sive retineatur (ut malo) id quod a Thucydide uno tantum de genere malorum dicitur, ab hoc enarratore de omnibus dici videbitur. STEPΗ.

ead. l. 38. Σημείωσαι) Post σημείωσαι addi solet ὅτι, ideoque hic non immerito desiderari quis dixerit. STEPΗ.

ibid. Καὶ λοιμὸς) His addita sunt in Mf. Bas. τὴν δὲ λοιμῶδη νόσον παθημάτων φησὶ μείζονα.

Pag. 318. l. 6. Ἀντὶ τοῦ, γράψω &c.) Incredibile videri cuiquam possit, quod hic ab enarratore traditur, ἔγραψα πρῶτον, id est, *scripsi primum*, a Thucydide dictum esse pro γράψω μετ' ὀλίγον, id est, *paulo post scribam*. Aenigmaticum quidem certe istud esse merito quis dixerit: sed an ita loqui debuerit, & quomodo hoc aenigma solvendum sit, meae in ipsum Thucydidem annotationes te docebunt. STEPΗ. Haec in hunc locum Scholiastae scripserat Stephanus. Annotationem illius in Thucydidem huc quoque contulerat Hudfonus, haud dubie, quod magis ad Scholiastae, quam ipsius Thucydidis verba pertinet. Ea haec est. Sed quid de eo, quod a Scholiastae annotatur, dicemus? an illi de hoc assentiamur; praeteritum tempus pro futuro, videlicet *scripsi* pro *scribam*, vel *scribam paulo post*, (nam dicit, ἔγραψα πρῶτον, esse ἀντὶ τοῦ γράψω μετ' ὀλίγον) positum esse? Quamvis enim scia-

mus, Thucydidem omne novitatis genus in suo scribendi genere confectari, tamen illi venisse in mentem hac etiam enalage uti, qua tempus praeteritum pro futuro poneret, quis id fidem superare non dicat? Ac responderi quidem possit, ideo dixisse Thucydidem *scripsi*, non autem *scribam*, quod iam totam historiam scripisset, cum ad prooemii scriptionem venit: sed mihi non dubium est, quin Scholiastes illud annotans alio respexerit. Quid igitur eum sibi voluisse putem, illud scribentem, primum declarabo: deinde, an ita loqui aenigmatice debuerit, censurae tuae relinquam. Dictum ab illo antea fuit, Thucydidem historiam prius quam eius dictionem scrip-
 sisse, (si quis hunc eius sermonem ita interpretetur, ut verbum verbo reddat, ὕστερον ξυνέγραψε τὴν λέξιν τῆς ιστορίας) id est, Thucydidem, post extemporariam quandam & αὐτοσχέδιον, ideoque rudem & impolitam historiae scriptionem (per summa tantum, ut credibile est, capita) eandem magis accurato sermone pleniusque conscripisset. Colligit autem hoc ex eo, quod a Thucydide dicitur in hoc prooemio c. 13, *Suntque, ex quo hic ad Samios venit, anni usque ad finem huius belli, non minus quam trecenti.* Quomodo enim Thucydides, si hanc historiam, qualem habemus, non finito iam bello scripisset, sed paulatim dum gereretur, & ita ut cum belli progressu in ea, quam habemus, scriptione progredieretur, in ipso principio mentionem finis facere potuisset? Animadvertendum est autem, eum dicere, *hinc etiam cognoscendum est*, tanquam & alii, qui nos hoc doceant, sint loci. Ceterum cum hoc ita sit, poterat quidem, ad historiam iam a se αὐτοσχέδια γράφῃ scriptam respiciens, dicere, *scripsi*: sed quatenus lectorem alloquebatur, cui hoc ignotum esse verisimile erat, merito dicebat, *scribam*. Aut (ut brevius loquar) illum, ad suarum scriptionum priorem respiciendo, dixisse *scripsi*: cum habita posterioris ratione dicendum foret, *scribam*. Hanc fuisse mentem enarratoris, dum illa scriberet, nemo (ut opinor) mihi negaverit. At nunc lectoris iudicio atque adeo censurae (ut aiebam modo) relinquam, loquendumne illi ita fuerit, ut aenigma quoddam subesse verbis eius videre possit: & an non potius considerandum fuerit, haec ab illo dici in prooemio, quod alius etiam quilibet historicus suae historiae praefigens, de ea tanquam iam scripta loqui potest, etiamsi nondum scripta sit, sed tantum materia ad eius scriptionem praeparata, aut etiam animus tantum (ut ita dicam) ad eam praeparatus. Vide & quae annotavi in illum c. 97 locum, ἔγραψε

δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποισάμεν. STEPH. Sed ibi nihil, quod huc pertineat, annotavit. In Cass. ad verba Thucydidis, ἔγραψα πρῶτον, adscriptum erat μετ' ὀλίγον ἔγραψα, non γράψω. Paulo ante ad τριακοντούτεις idem, Reg. & Rostg. hoc scholion adscriptum habebant: μετὰ λοιπὸν ἔτη τῶν Μηδικῶν ἐγένοντο αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, καὶ ἐφυλάχθησαν ἔτη ιδ' ὡς γίνεσθαι ἔτη πεντήκοντα ἀπὸ τῶν Μηδικῶν ἕως τῶν Πελοποννησιακῶν.

ead. l. 9. Τὰ ὀνόματα) Non videtur dicere debuisset, illum ex nominibus verba fecisse, hoc quidem loco, sed tantum, fecisse verbum ex nomine. Neque enim aliud verbum hic est, pro quo Thucydides uti nomine potuerit, quam πολεμεῖν, dicens ἀναγκάσαι ἐς τὸν πόλεμον, non ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. Videndum igitur, ne dicendum sit ab hoc Scholiaste scriptum fuisse, τὸ ὄνομα, ῥῆμα ἐποίησε. Verum ne dignum quidem esse hoc videtur, de quo ab illo admonemur: cum non sit novus aliquis verbi usus vice nominis, (ut in quibusdam aliis huius historici locis) sed tam usitatus, ut nemini ignotus esse possit: & vero non minus verbum infinitivi modi praefixo articulo τὸ, quam nomen, (cui & ἰσοδυναμεῖ) talibus locis conveniat. STEPH. In fine Annotationum ad prooemium Thucydidis ita de hoc loco Scholiastae scribit: Hic incas in prooemium istud annotationes claudens, te monebo, Scholiastem ista, quae de hoc scribit loco, τὰ ὀνόματα, ῥήματα ἐποίησε. βούλεται γὰρ λέγειν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ ἄνθρωποι ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου, ista (inquam) ex Dionysio Halic. fuisse. Nam hic in libello de Thucydidis idiomatis exemplum proponere volens structurae illius scriptoris, in qua naturam verborum invertens, illis vice nominum utitur, hunc ipsum locum affert. Scribit enim, ὅταν δὲ ἀντιστρέψας ἐκατέρου τούτων τὴν φύσιν (dicit autem ἐκατέρου τούτων, tanquam hoc non minus ad novum verborum usum referens, quem iam ostenderat, quam ad novum nomen, quem nunc ostendit) τὰ ὀνόματα ποιῇ ῥήματα, τοῦτον τὸν τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν &c. sequente isto Thucydidis loco: deinde, βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. sed pro his nominibus, inquit, (ὀνομαστικὰ tamen dicens, non ὀνόματα) τῆς ἀνάγκης & τοῦ πολέμου, fecit verba (hic itidem ῥηματικά vocans, quae ῥήματα appellaverat) τὸ ἀναγκάσαι & τὸ πολεμεῖν. Verum (quod cum bona Dionysii venia dictum sit) aliud quaerere exemplum debebat eius novitatis, quam in Thucy-

dide offendere & quidem reprehendere volebat. Hic enim non secus locutum esse Thucydidem, quam ceteri Graeci, ne ipso quidem Dionysio excepto, loquantur, in quodam meorum Schediasmatum ostendo. Priorem annotationem omisit Hudsonus, posteriorem, offensus, credo, μακρολογία Stephani, in pauca contraxit. De Schediasmatibus suis quod dicit Stephanus, fortassis, ut alibi, cum ea laudat, de ineditis accipiendum est: nam in editis nihil huius generis invenio.

ead. l. 10. Οἱ ἄνθρωποι) Pro ἄνθρωποι substituendum esse Ἀθηναῖοι, assensuros mihi omnes puto. STEPH. Ita Dionysius Halic. Tom. II, pag. 134, cuius verba paulo superius ipse descripsit. Sic etiam Rostgaard. Error ortus est e compendio scripturae.

ead. l. 13. Δυρράχιον) Cur nomen mutarit Epidamnos, vide Palmerii Graec. Antiq. p. 117. &c. Eundemque ad Gr. Auctores pag. 8. HUDS. Ἐπίδαμνος, ἡ νῦν Δυρράχιον καλεῖται. ἦν τινα παραγραμματίζοντες Δοράκιον καλοῦσιν. Mf. Baf. Reg. Caff. Rostg. Παραγραμματίζειν Scholiastis est mutare, pervertere scripturam, ut Ἀμυνίας pro Ἀμινίας. Vid. Scholiasten Aristoph. Nub. v. 29, & Ran. 432.

ead. l. 15. Πέμπαντες ὄκισαν) Addit Mf. Baf. Καὶ γὰρ μετ' ὀλίγον φησὶ, πέμπουσιν ἐς τὴν Κερκύραν ἐς τὴν μητρόπολιν, οἱ μὲν οὖν Κερκυραῖοι πέμπουσι τὴν ἀποικίαν, ὁ δὲ Φάλιος, Κορίνθιος ὢν, καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὢν, συνεκπεμφθεὶς οἰκίζει τὴν Ἐπίδαμνον.

ead. l. 16. Ὁ παλαῖος &c.) Ista ὁ παλαῖος νόμος, & quae sequuntur, annotasse hunc Scholiastem puto in haec verba Thucydidis, κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον. STEPH. In Mf. Baf. haec annotabantur ad sequentia verba κατὰ τὴν τὸν &c. quo ea referenda recte putabat Steph.

ead. l. 17. Τῆς πατρίδος) Inter articulum τῆς & nomen πατρίδος deesse vocem quampiam suspicor, videlicet πρώτης aut ἀρχαίας. Sed in iis etiam, quae proxime sequuntur, aliqua verba omissa esse arbitror. STEPH.

ead. l. 18. Κορίνθιος) Γὰρ Κορίνθιος Mf. Baf.

ead. l. 20. Ὑπὸ ἐλασσόνων) Ἀπὸ ἐλασσ. Rostg.

ead. l. 26. Πρεσβείαν ὑπέδεξαντο) Deesse videtur negativa particula ante ὑπέδεξαντο vel potius, deesse illam manifestum est: alioqui contraria & iis, quae a Thucydide scribuntur, & iis, quae subiungit, diceret. Scribendum igitur οὐχ ὑπέδεξαντο nisi forte istud ὑπέδεξαντο pro οὐκ ἐδέξαντο irrepsisse suspicandum est: etiam si paucis interiectis idem compositum sequatur. An autem πρεσβείαν apud Thucyd. pro ἱεστείαν le-

gerit, an vocem hanc illa exponendam censuerit, incertum est. Neutrum certe probare possum. nam apud Thucydidem scripsisse *ικετείαν*, testantur haec, quae praecedunt, verba, *ικέται καθεζόμενοι*. quamvis alioqui paulo ante dixisset, *πέμπουσι πρέσβεις*, adeo ut *τὴν ικετείαν* intelligere illorum *πρέσβων* debeamus. At vero vocem *ικετείαν* exponi voce *πρεσβείαν*, ideo probare non possum, quoniam potius *πρεσβείαν*, si eo Thucydides usus foret, exponere oporteret *τὴν τῶν πρέσβων ικετείαν*. STEPH.

ead. l. 27. Τὸ τέλος &c.) Intelligit, Thucydidem brevitatis pariter & novitatis causa, ita locutum esse, ut dixerit, quod sequitur, pro eo quod praecedit. ita enim exponenda videntur verba ista, *τὸ τέλος ἀντὶ τῆς πράξεως*. nam si, inquit, dixisset, *Admiserunt quidem legationem, sed auxiliari recusarunt*, (suspectum autem hic est *κατέθεντο*) *verbosely locutus & phrasi consueta usus fuisset*. At ego nullam hic novitatem agnosco: brevitati autem consulere hic Thucydides si voluisset, poterat verba illa, *ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν*, praetermittere, cum hoc ex praecedente satis queat intelligi. Neque vero *ἀντὶ τῆς πράξεως*, sed *ἀντὶ τῆς προηγουμένης πράξεως*, hunc Scholiastem scripsisse puto, aut certe alia quapiam esse usum voce, quae praecedentem significet: & nos monuisse, illum, *finem pro ea, quae praecedit, actione dixisse*, id est, quod sequitur, pro eo, quod praecedit, ut artea dixi. Sed non video, qui verum istud hic possit comperiri: cum haec duo, *recusare auxilium, & non admittere preces eius, qui auxilium petit*, (sive, *precibus eius locum non dare*) sint *ἰσοδύναμα*, nec unum altero prius esse possit. At si dixisset tantummodo, *auxilium non miserunt*, tunc certe, quod sequitur, dictum videri posset pro eo, quod praecedit. nam praecedit, *preces eius, qui auxilium petit, non admittere*, sive, *locum precibus illius non dare*: sequitur autem, *auxilium non mittere*. Ceterum libuit refutationi huius annotationis immorari, ut vel ex ea cognosceres, quaedam ab hoc Scholiaste annotari, quae cum primo aspectu aliquid subtilitatis prae se ferant, vana, cum diligenter examinata sunt,prehenduntur. IDEM.

ead. l. 31. Βοήθειαν) *Ἐκδίκησιν, βοήθειαν*. Ms. Bas.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ παρόντος) Scripsisse illum puto *ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα*. Illa certe lectio, *ἀντὶ τοῦ παρόντος*, ferri non potest. Ceterum illa duo verba *εὖ δέσδαι*, quibus unum *δέσδαι* exponit, apud Thucydidem aliquot locis coniunguntur. STEPH. Mendum in his esse quivis viderit, librarii potius

Thucyd. Vol. VI.

F

vitio, quam ipsius Scholiorum auctoris. H. Stephanus putavit emendari posse ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα. At quid hoc, rem praesentem exponere per res praesentes? Nobis probabilius restituendum videtur ita: ἀντὶ τοῦ, τὰ τοῦ παρόντος, scil. χρόνου πράγματα. GRAMM. Inter haec & τὰ παρόντα non maximum discrimen, sed minor mutatio est.

ead. l. 36. Ἐφ' ὅσον οἰκιστῆς) Verba haec ἐφ' ὅσον οἰκιστῆς, & quae illis adiuncta sunt, annotatione proxime sequente repetuntur, pertinentque ad haec Thucydidis, εἰ παραδοίεν Κορινθίοις τὴν πόλιν ὡς οἰκισταῖς. Quod autem de Phalio hic dicitur, a Thucydide initio huius narrationis scriptum fuit. STEPH. Verba illa hic recte absunt a Cass.

ead. l. 38. Οἰκιστῆς) Ὁ οἰκιστῆς Mf. Basf.

Pag. 319. l. 5. Ἐνόμιζον γὰρ &c.) Quomodo dicere potest, illos coloniam magis suam, quam Corcyrensiū, existimasse, cum Thucydides dicere, non minus suam, quam Corcyrensiū, contentus fuerit? STEPH. Haec quoque non habet Cass.

ead. l. 6. Ἦγουν πέμψαντες &c.) Fallitur, cum ὄντες ἀποικοὶ exponit πέμψαντες τὴν ἀποικίαν, cum dicantur ἀποικοὶ, non οἱ οἰκισταί, (ut de Phalio est locutus) qui erant colonia. Contra igitur dicendum fuit, ὅπ' αὐτῶν πεμφθέντες εἰς ἀποικίαν. STEPH.

ead. l. 8. Ἀγῶσιν) Ἀγῶσιν. σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ πέμποντες ἀποικίας οὗτοι ἐποιοῦν τὰς πανηγύρεις, τὰς δημογραφίας ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, καὶ δι' ὁμογενῶν τῶν οἰκιστῶν ἀπέρχοντο τῶν ἱερῶν, τ. ε. τῶν θυσιῶν Mf. Basf.

ead. l. 9. Ὁ γὰρ παρέλκει &c.) Durus fuerit particulae γὰρ pleonasmus, & fortassis exemplo etiam carens. Assumere autem ἀπὸ κοινοῦ verbum παρημέλουν, ut ille vult, non possumus, propter negativam vocem οὔτε. quae ne obstarēt, dicendum esset, παρημέλουν γὰρ, οὔτε ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδ. &c. At tertium illud remedium, quod ab eo affertur, ut διδόντες accipiatur pro ἐδίδσαν, reiiciendum quidem omnino non est: sed malim suspicari, verbum ἦσαν relictum esse subaudiendum, aut etiam a librario fuisse omissum. Saepe enim praeteritum imperfectum ita circumloquitur. STEPH.

ead. l. 10. Ὁμηρος) Iliad. 8, v. 307. Annotat ibi parvus Scholiastes, Ἀττικισμὸν εἶναι βριθομένην pro βριθεται. Et Eustathius ad eum locum pag. 714 tradit, veteres quosdam interpretes in ea sententia fuisse. Ipse & ibidem & aliis locis putat suppleri posse verbum substantivum: ut in Thucydide hic Stephanus.

ead. l. 13. Διδόντες τὰς καταρχὰς) Pro καταρχὰς substituo ἀπαρχὰς. STEPH. Non omnino ausim reiicere καταρχὰς, cum constet, κατάρχεσθαι non minus verbum sacrorum esse, quam ἀπαρχεσθαι. In Cass. haec non leguntur.

ibid. Ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας) Quae de hoc more in Notis Hudsoni ad Thucydidem leguntur, sunt e Valesio ad Excerpta Peiresc. pag. 7. Sed videri debent, quae habet vir summus Ezech. Spanhemius Dissertat. IX de Praest. & Ufu Numism. ant. pag. 575.

ead. l. 17. Οὐ γὰρ πλέον &c.) Hoc dicere, οὐ πλέον εἶχον ναυτικόν, esset, ei quod a Thucydide scribitur, ναυτικῶ δὲ καὶ πολὺ προέχειν, contradicere: quare non dubito, quin librarius particulam τότε hic omiserit, cum scriptum esset, οὐ γὰρ τότε πλέον εἶχον ναυτικόν. Intelligit enim, Thucydidem dixisse ἔστιν ὅτε, id est, aliquando: quod non semper de iis dici hoc posset, atque adeo tunc verum id non comperiretur. STEPH. Οὐ γὰρ αἰεὶ πλέον Mf. Bas. Reg. Cass. Rostg.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως &c.) Cur non potius κατὰ τὴν προενοίκησιν a nobis διὰ τὴν προενοίκησιν exponetur, cum haec praepositionis κατὰ significatio & huic loco sit aptissima, & Thucydidī usitatissima? STEPH.

ead. l. 23. Ἀεὶ γὰρ τὸ μυθῶδες φεύγει) Scribit, Thucydidem semper fugere, quod fabulosum est, ideoque hoc de Phaeacibus, eos antea Corcyram incoluisse, tanquam ex ipsorum Corcyrensiū opinione, non sua, dicere. At huic annotationi opponi duo possunt: unum, Thucydidem, cum penes alios fidem aliquius rei esse, eamque tanquam certam a se non referri, ostendere vult, adiciere, ὡς λέγεται, (quod ab aliis etiam adiici videmus) cum tamen neque haec verba, neque alia huiusmodi hic adiiciantur: alterum, non esse rem minime verisimilem, & quae ideo fabulosa videri queat, Phaeaces Corcyrae priores incolas fuisse. STEPH.

ead. l. 24. Φαίάκων ἐς τὰ &c.) Particulam ἐς ab illo positam non puto, tanquam ex verbis Thucydidis sumtam, sed ut subaudiendam. Moris est tamen, voculam κατὰ in huiusmodi locis potius subaudire. STEPH.

ead. l. 26. Διὰ τὴν φήμην) Τοῦτ' ἐστὶ διὰ τὴν φήμην Mf. Bas.

ead. l. 37. Τοὺς πλουσίους &c.) Quod dicit τοὺς πλουσίους, sumit ex illo Thucydidis loco I, 24, ὃ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατοὺς. STEPH. Τοὺς φυγάδας absunt a Cass.

Pag. 320. l. 1. Στασιάσων) Hic in Rostg. haec addebantur: Τρία εἶδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησις, ἐπηρεασμὸς, καὶ ὕβρις.

τούτων γὰρ καταφρονεῖ τις, & μηδενὸς ἄξια ἡγεῖται. καὶ γὰρ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν. ἔστι γὰρ κατὰ Ἀριστοτέλην ὁ ἐπηρεασμὸς, ἐκποδισμὸς. Sunt ex Aristotele II Rhetoric. 2, ubi recte ἐμποδισμός.

ibid *Ἡ κατ' ἀπειλήν) Desunt Cass.

ead. l. 5. Καὶ ἐκστρατ.) Cur ἄλλὰ per καὶ hic exponeret? aut quomodo ita exponere posset? Potius certe, cum ἄλλὰ hic sit *itaque*, illum διδ καὶ hic scripsisse crediderim. STERH.

ead. l. 7. Τοῦτο γὰρ — προσλαβόντες) Non leguntur in Cass.

ead. l. 9. Γῇ ἀμφιθάλασσος) Pro his in Cass. est μεταξυλογία.

ead. l. 11. Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁ. ἰ. τ. Ἐ. δ.) Ἰσῇ καὶ ὁ. τ. Ἐ. δ. ἡλονότι. Cetera desunt Cass.

ead. l. 14. Ἀλλὰ ἔχειν &c.) Haec verba, ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, afferuntur ad expositionem istorum, quae mox sequuntur apud Thucydidem, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας. Sed videndum, an ista illis bene exponantur, cum aliud sit μετέχειν τῆς ἀποικίας, id est, participem fieri coloniae, quam ἔχειν λόγον ὅτι συνήργησεν εἰς τὴν ἀποικίαν, id est, reputari adiutorem deductionis coloniae, id est, adiumentum ad deducendam coloniam attulisse. STERH.

ead. l. 17 & 18. Πάλη & Σαμαία Cass. Rostg.

ead. l. 21. Σημειῶσαι — συναγωνιστάς) Non habet Cass.

ead. l. 26. Ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c.) Ista, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον δὲ ὅτι, ἐρωτήσωμεν καὶ τὸ μαντ. & quae sequuntur, ad sequentia pertinent. sunt enim expositio horum, ἤθελον δὲ καὶ τῶ ἐν Δελφοῖς μαντεύω ἐπιτρέψαι. STERH. Omnia, quae in scholio post κριθῆναι ἐβούλοντο leguntur, absunt a Cass. Verbis autem ἀντὶ τοῦ, ἔλεγον &c. in Mf. Baf. praeposuntur sequentia Thucydidis ἤθελον δὲ καὶ &c. quo pertinere viderat Stephanus.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ βιαζ.) Hanc activam vocem in meo Thesaurο non aliunde, quam ex Homero, exhibui: ac tutius fortasse fuisset huic Scholiaetae, admonere, βιαζομένων dici ἐνεργητικῶς, quam vocem illam ἐνεργητικὴν, quae in soluta oratione locum vix invenit, ad eius expositionem afferre. STERH.

ead. l. 35. Ἄλλους ἀπὸ &c.) Aliquis mendum huic subesse loco suspicetur: at ego dicere illum existimo ἄλλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων pro eo, quod est ἄλλους ἢ τοὺς παρόντας φίλους. Cum autem in hac expositione nulla ratio habeatur adverbii μᾶλλον, (de eo quidem certe taceatur) in sequente iungendum esse dicitur cum φίλους. Sed ad verbum ποιεῖσθαι referre malim, coactum se iri facere potius alios, quam qui nunc est

sent, amicos: ut intelligatur, se ad alias amicitias confugere coactum iri, potius quam talia paterentur. STEPH.

ead. l. 36. Τῶν νῦν &c.) Cum ὄντων, in sua significatione simpliciter acceptum, optime loco isti conveniat, mirum est, tam novam illi dari, cum pro ἰσχυρόντων positum dicitur: Ponenda certe haec ἐξηγήσεις fuerit (meo quidem iudicio) inter illas, quae a me voce nova δρασύναινοι appellantur. Dum enim ἐξηγηται, id est, ἐκρῶσιτορες, τὸ φιλόκαινον afferunt δρασύν, (id est, audax studium novitatis) aliquam περιέργως simul & ματαίως subtilem expositionem procul arcessunt, ubi simplici & e propinquo petita contenti esse poterant. STEPH.

ibid. Λέγει δὲ) Quod hic λέγει, alibi, magis apto verbo utens, dicit αἰνίττεται. STEPH.

ead. l. 38. Ἀπάγουσιν) Non ἀπάγουσιν, sed ἀπαγάσσωσιν, eum legisse ostendit ἀποστήσωσι. STEPH.

ibid. Οὐκ ἐναντία &c.) Merito certe huic etiam expositioni locus inter eas dabitur, quas modo dixi δρασύναινους a me appellari. Audax enim ea est in comminiscenda nobis nova verbi ἀντιλέγειν significatione, ubi ad novitatem confugere minime opus erat. Sed venia tamen paulo dignior hic, quam in loco illo, fuerit ista audacia: quod ad eam non tantum studio novitatis, sed aliqua etiam ex parte coactus devenisse videri possit, cum se ex illo ἀντέλεγον expedire nequiret, si suam et significationem relinqueret. Cum enim dicerent Corcyrenses se ποιήσιν ταῦτα, id est, se ista esse facturos, si vicissim (ita enim καὶ expono) illi eos, qui intra Epidamnium essent, abducerent: quomodo ἀντέλεγον hic de eo dicitur, quod contra ἔλεγον? Animadvertere igitur debuit, (attendat autem lector, ut discat, quomodo ex hoc aliisque similibus locis expedire se possit) sub ἀντέλεγον contineri etiam ἔλεγον, perinde enim esse, ac si diceretur, ἀντιλέγοντες ἐκείνοις ἔλεγον, vel, ἀντιλέγοντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, ἔλεγον. Ac, ne dubites, quia talis sit verbi istius usus, ita eum uti ostendam verbo ἀντειπεῖν, quod synonymum est. Nec, ut exemplum afferam, longe abibo. ita enim I, 40 dicitur, φανερώς δὲ ἀντεῖπομεν, τοὺς προσήκοντας ζυμμάχους αὐτὸν τίνα κολάζειν. Eodem enim modo ἀντειπόντες hic intelligendum est, ἀντειπόντες ἐκείνοις εἵπομεν, vel, ἀντειπόντες τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεγομένοις, εἵπομεν. STEPH.

Pag. 321. l. 2. Ἐτοίμως ἔχουσιν) Scribe ἐτοίμως ἔχειν, ut infinitivus infinitivo respondeat. Ceterum haec expositio particulam δὲ post ἀποκδᾶς non agnoscit: ac videtur certe il-

la loco huic magis impedimento, quam adiumento esse, & modo non eum corrumpere: cum ad hanc seriem reducenda esse verba existimem, *ἔτοιμοι δὲ εἶναι καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι ὥστε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται.* Idem autem & Scholiastae hic placuisse liquet, addenti per parenthesin, *εἰ μὴ ἐκείνο βούλονται.* Sed ὥστε desiderari puto ante μένειν idemque fortasse & de accusatīvo ἀμφοτέρους dici possit, qui exponitur illis verbis, *καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορ. &c.* Verisimile est enim, totum hoc Scholium ab eo ita scriptum fuisse, *ἀντὶ τοῦ, ἔτοιμῶς ἔχειν (εἰ μὴ ἐκείνο βούλονται) σπονδὰς ποιήσασθαι, ὥστε μένειν ἂν Ἐπιδάμνω ἀμφοτέρους, ἦγουν καὶ τοὺς πεμφθέντας Κορινθίων καὶ τοὺς πεμφθέντας Κερκυραίων, μηδὲν πρ.* Sed nec duo haec vocabula *κατὰ χώραν* ab eo fuisse praetermissa crediderim post μένειν. Ad eorum certe explicationem adiiciuntur ista, *μηδὲν πράττοντας εἰς κάκωσιν.* Atque his similia statim adiiciuntur in Scholio seq. ubi *κατὰ χώραν*, vel potius *κατὰ χώραν μένειν*, explicatur. postquam enim ἐφ' ἡσυχίας significare dixit, addit, *ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλήλους ἀδικῶσι.* Verum paulo liberior est haec expositio: simplicior autem fuisset, si dixisset, *μένειν κατὰ χώραν* esse, quod alibi uno verbo dicit *ἡσυχάζειν.* STEPH.

ead. l. 9. Καὶ μὴν) Obiectio haec, sicut & aliae nonnullae, quae ab eo afferuntur, (de omnibus enim non loquor) digna certe est, quae a nobis attente consideretur. Verum enim est, quod scribit, eum, cum hic dicat tantum millia duo militum gravis armaturae, antea tria millia dixisse, nam supra c. 27 legitur, *αὐτῶν δὲ Κορινθίων νῆες παρεσκευάζοντο τριάκοντα, καὶ τρισχίλιοι ὀπλίται.* Ad hanc objectionem ille ita respondet, ut dicat, vel aliis illis mille opus non fuisse, vel eos hoc fecisse, (id est, illis duobus millibus contentos fuisse) quod Corcyrenses contemnerent. Fortasse autem alia duo sunt, quorum alterum non male ad hanc objectionem responderetur: nimirum, vel tot milites haberi non potuisse, quot *παρεσκευάζοντο*, vel alterutrum locum apud Thucydidem depravatum esse. STEPH.

ead. l. 11. Ἡ καταφρονοῦντες &c.) Ἡ καὶ καταφρονοῦντες &c. Cass. Rostg. Ἡ καὶ καταφρονοῦντες τ. Κ. τ. ἐποίουν Mf. Bas.

ead. l. 17. Εὐτρεπίσαντες) Totum hoc scholion abest a Cass. in quo ad ζεύξαντες haec annotata erant: *ζεύγμα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι.*

ead. l. 22. Ἐπισκευάζω &c.) Expositionem hanc sequendo, dicendum esset, has quoque naves, quas Thucydides scribit

illos ἐπισκευάσαι, veteres fuisse: quod tamen ille nec dicit, nec a nobis vult intelligi: contra enim hasce alias (nam dicit τὰς δ' ἄλλας) distinguit ab iis, quas παλαιὰς vocavit. Erantne igitur novae hae aliae? Hoc certe negaret hic enarrator, cum in praecedente Scholio nullam fuisse novam dicat, atque hoc ex iis, quae ab hoc historico scribuntur, colligat. Verum dicere possumus, hasce alias, medias quodammodo inter veteres & novas fuisse. STEPH. Fateor, non deesse auctorum loca, quae, quam Scholiastes h. l. verbo ἐπισκευάζειν tribuit, significationem adstruant. Nihil tamen obstat, quo minus, si de refectione capiantur priora, ζεύξαντες τὰς παλαιὰς σ. π. s. altera illa, quae sequuntur manifeste satis distincta, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες, de apparatu seu instructione navium, non σαθρῶν, sed armamentis tantum indigentium intelligamus. Dicitur enim ἐπισκευάζεσθαι ἢ ναῦς eo modo, quo equus, scil. ut hic ephippio, habena &c. sic illa velis, remis, περιφράγμασιν, ἐπάλξεσιν &c. quod hodie appellamus equipper. GRAMM. Quae hic post οἰκοδόμος leguntur, non habet Cass.

ead. l. 25. Προῖπε γὰρ &c.) Hoc Scholium est in vocem τεσσαράκοντα. nam ostendere vult, consonum esse istud ei, quod dixit: id est, has 40 naves & illas 80 eum, quem dixit, numerum efficere, videlicet 120 navium. Harum autem mentionem habes in fin. c. 25, ubi triremes fuisse scribit. STEPH.

ead. l. 26. Τὴν ναυμαχίαν &c.) Dicit, hunc historicum exacta narratione istud navale proelium non esse perfectum, ideo fortasse, quod ante eius tempora fuerit. Sed considerare debuit, quod a Dionysio Halic. & observatur & reprehenditur, (iustius quidem certe, quam alia nonnulla) eum in huiusmodi narrationibus sui similem non esse, sed interdum quidem modum excedere, interdum contra ex iis etiam, quae necessario dicenda forent, quaedam praetermittere. Postquam enim dixit, illum minus esse accuratum περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν κεφαλαίων, atque πλείονας τοῦ δέοντος λόγους ἀποδίδναι τοῖς ἐλαττοῦν δεομένοις, vel contra ῥαθυμώτερον ἐπιτρέχειν τὰ δεόμενα πλείονος ἐξεργασίας, exempla huius rei ex eius descriptionibus proeliorum navalium affert. Deinde illum idem κατὰ τὰς περὶ κῆρας μάχας, quod περὶ τὰς ναυμαχίας, facere ostendit. esse enim & ibi quaedam μηκυνόμενα πέρα τοῦ δέοντος, quaedam etiam contra συναγόμενα εἰς ἑλαττον τοῦ μετρίου. STEPH.

ead. l. 29. Καὶ αὐταὶ μὲν &c.) Hanc narrationem, de qua ut imperfecta queritur, (cum dicit, eum ταύτην τὴν ναυμα-

χ'αν οὐκ ἀκριβῶς διηγεῖσθαι) quodammodo supplere voluisse videri potest, cum scribit, quindecim quidem illas Corinthiorum naves omnino profligatas, at vero ceteras perfoffas (vel vulneratas, retinendo Graecam metaphoram) fuisse: multosque fuisse abduftos captivos. STEPH.

ead. l. 36. Κορίνθιοι εἰσι) Post haec verba in Mf. Baf. Caff. & Rostg. ad voc. τροπαῖον haec scripta erant: τροπαῖον ἡ παλαιὰ Ἀτθῆς, ἧς ἔστιν Εὐπόλις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης, τρόπαιον (τροπαῖον rursus perperam Caff.) ἡ νέα Ἀτθῆς, ἧς ἔστι Μέναιδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Eadem sunt in Scholiaste Aristophanis & Suida. Vid. notata ad Thucydidem. In Caff. haec manu antiqua minio scripta erant.

Pag. 322. l. 5. Ἀεὶ Θουκ.) Nimum generaliter loqui hoc certe est, dicere, a Thucydide semper τὸν πλείστον dici, genere masc. neque enim (opinor) verum hoc alibi, quam in hoc loquendi genere, comperietur: quod & I, 5 habemus, ubi scribitur, καὶ τὸν πλείστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. Alii certe & hic & illic neutro genere utentes τὸ πλείστον dixissent. Sic vero παράλογον dici a Thucydide genere masculino annotat pag. 340, ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. De verbi autem ellipsi, quae in huiusmodi est locis, in Proparascuee admonui. STEPH. Ἀεὶ ὁ Θουκυδίδης Caff. & Rostg. & ἀρσενικῶς λέγει Rostg. Εἰωθε Θ. τ. π. λέγειν ἀρσενικῶς Mf. Baf.

ead. l. 7. Ὑπὸ τῶν Κερκ.) Fortasse ante haec verba ὑπὸ τῶν Κερκυραίων praecedebat aliquod passivum, quo ἐπόνουν exponebatur: cuiusmodi fuerit ἑταλαιπαρουντο. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ τόπος) Post ὁ τόπος deesse quaedam existimo. STEPH.

ead. l. 9. Ὁργῇ φέροντες) Vehementem quandam animi notat impatientiam, ad maius intensiusque studium incitantem, cladem sibi illatam ulciscendi. Vide, quae de ὀργῇ docte observat Eustathius p. 8. GRAMM.

ead. l. 12. Ὁ ἀπὸ πολ.) Vocabulum φίλος vel relictum esse subaudiendum, vel a librario praetermissum videtur post haec verba, ὁ ἀπὸ πολέμου. STEPH.

ead. l. 16. Μάλιστα συμφέροντα &c.) Fallitur in eo, quod μάλιστα cum ξύμφορα iungit, cum a Thucydide iungatur cum ἀναδιδάξαι. Hic enim, ut aliis plerisque locis (non minus apud ceteros scriptores, quam apud hunc) adverbio μάλιστα, sequente μὲν, respondent tres illae voculae, εἰ δὲ μή. cum quibus repetendum idem verbum, ἀπὸ κοινοῦ subauditum, sed ita ut infinitivus modus in alium mutetur, hoc pa-

το: ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὥς καὶ ξύμφορα δέονται· εἰ δὲ μὴ ἀναδιδάξαιεν, videlicet τοῦτο, ὅτι ξ. δέονται, vel, εἰ δὲ μὴ δύναιντο ἀναδιδάξαι τοῦτο. Deinde & cum ὅτε γε subaudiri idem infinitivus debet: ut perinde sit, ac si ita locutus esset, ἀλλὰ γε διδάξαι ὅτι οὐκ ἐπιζήμια, repetito ἀπὸ κοινοῦ verbo δέονται. Valla μάλιστα μὲν vertit, *quod maximum est*: cum potius reddere debuisset, *maxime quidem*, vel *potissimum quidem*. Terentius; (ut in meis Schediasmatis docui) *principio quidem* interpretatur: sed hic ista interpretatio aptum minime locum haberet, quod *primum* praecedat. STERH.

ead. l. 21. Ἡμᾶς τοὺς Κερκ.) Si ita scripsit; ἡμᾶς τοὺς Κερκ. male ex genere speciem fecit, id est, quod de omnibus illud quod ait facientibus dictum est, ad Corcyrenses restrinxit: ac non animadvertit, hoc sibi non licere per ea, quae sequuntur, verba, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν. Potius igitur mihi persuadeo, scriptum ab eo fuisse, ὥσπερ ἡμᾶς τοὺς Κερκ. ostendere volente, verba illa, quae sequuntur, ad articulum τοὺς pertinere, & nominativum ἡμεῖς in accusat. ἡμᾶς mutante: nisi forte hanc lectionem, non illam, in suo exempl. habuit. Sed neque nostram lectionem mutare, neque his verbis aliam dare sedem (in examinando sensu) oportet: cum subaudia- tur ἀπὸ κοινοῦ verbum δέόμεθα, hoc modo, ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἐπικουρίας δεησομένους, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς νῦν δέόμεθα. STERH.

ead. l. 22. Πέλας τῇ γνώμῃ) Ex non intellecto usu adverbii πέλας, articulum praefixum habentis, in ridiculum errorem incidit, cum πέλας iungendum cum γνώμῃ putavit. Ubi vero hunc dativum invenit? In iis, quae I, 32, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν. Hinc certe dativum γνώμῃ mutuatus, scribit, *Eos qui sunt πέλας τῇ γνώμῃ. Non enim Corcyra est πέλας τῶν Ἀθηναίων*, id est, *prope Athenienses*: (nisi potius Ἀθηνῶν scripsit: ita ut interpretantum sit, *non enim prope Athenas est Corcyra*.) Sed videamus, quomodo ex loco illo dativum hunc mutuari potuerit. Cum scribat Thucydides, τὸ μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν, quis fateri non cogatur, dativum γνώμῃ non cum πέλας, sed cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi? Quod tamen si cui manifestum non sit, at ipse manifestum faciam, ubi ad ea verba, quae de dativo illo γνώμῃ scribuntur, venero. Ceterum non in hoc solum, sed in aliis etiam Thucydidis locis, τοὺς πέλας, quod proprie sonat, *eos qui prope sunt*, seu *vicinos*, dici eo sensu, quo passim in Testamenti novi scriptis legimus dictum τοὺς πλησίον

σιον, (quod adverbium illi significatione respondet) Thesaurus meus satis docere potest. Non dubium certe est, quin in vulgari illo & Christiano homine digno praecepto, *Quod tibi fieri nolis, alteri ne feceris*, apte hoc *alteri* simus interpretaturi τῷ πέλας. Hoc Valla cum ignoraret, (quod minus mirum minusque venia indignum videri potest, cum idem hic Scholias, aut is saltem, qui scholium illud scripsit, ignoraverit) eius interpretatio ad hoc adverbium, habens articulum praefixum, tanquam ad scopulum quempiam, passim impigit, alio alibi modo id reddens. Hic certe a vulgari etiam & trita huius vocabuli significatione, (quae & non praefixo articulo ei datur) discedens, τοὺς πέλας vertit *externos*. STEPH.

ead. l. 25. Τὸ βέβαιον, δηλῶς) Fortasse scripserat σημειῶσαι τὸ βέβαιον δηλῶς. Non minus autem σημειοῦσαι dignum fuit I, 2 ἀναγκαῖον, positum itidem in genere feminino. STEPH. Σημειῶσαι τ. β. δ. Mf. Baf. ut coniciebat Steph.

ead. l. 28. Καὶ δικαίως &c.) Rectius scriberetur, διὸ καὶ δικαίως ἂν τυχεῖν ὧν δέονται. STEPH.

ead. l. 30. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γὰρ) Mirum minimeque fide dignum, quod hic scribit, voculam δὲ pro γὰρ esse positam: cum in his ratio eorum, quae dicta sunt, minime reddatur. Huic certe voculae aut solitum dari usum, aut, si pro alia poni, potius pro οὖν, quam pro γὰρ, putandum est: perinde ac si diceret, *Sciebant Corcyrenses aequum esse, ut qui aliorum opem imploratum veniunt, eos edoceant, tale esse, quod a se petitur, ut ipsis utilitatem aut saltem nullum damnum sit allaturum: sin minus &c.* Cum itaque firmam se fidem vobis saluros confiderent, nos miserunt. STEPH.

ibid. Μετὰ τῆς συμμ.) Μετὰ συμμαχίας προϋφειλομένης. Εὐτελίζει τῶν Κορινθίων τὴν χάριν τῶν κ' νεῶν. Rostg.

ead. l. 32. Δεύτερον &c.) Secundum prooemium ab his verbis incipere dicit, τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτ. &c. at ego secundam prooemii partem potius esse dicerem. Verum & tertium prooemium constituit, ut paulo post videbis. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιοπραγμονεῖν) Ἰδιοπραγεῖν Mf. Baf. & l. 34 εἴποιμι ἂν.

ibid. Λέγει ἐπιτήδευμα) Rostg. addit: ἀναφορὰν ὑμῶν εἰς ἡμῶν συμμαχίαν τὸ ἰδιοπιστεῖν ἡμᾶς καθὼς ἔρημοι ἐσμὲν συμμαχίας.

ead. l. 34. Ἄλλως) Vocabulum istud ἄλλως frequenter in aliis etiam scholiis occurrit, & sicut hic, ita & ibi, eum, quem in Proparascene dixi, usum habet: sed minus usitate

hic post illam vocem ἄλλως alius Scholiastes loquens inducitur, & iis, quae proxime praecedunt, ita contradicens, ἔγω δὲ ἐπιτήδευμα εἵπομι, (nisi εἵπομι ἂν scribendum est) τὸ αἶρ. &c. Verum, dum se contradicere putat, nihil minus quam contradicit: si modo verba illa ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν bene intelligantur. hic enim ἐπιτήδευμα (id est, institutum) esse dicit, μηδενὶ ξυμμαχεῖν, id est, nulli auxilium ferre; (nisi potius, ad exprimendam Graeci verbi vim dicendum est, sociale auxilium ferre) at ille, cum dicit ἰδιοπραγμονεῖν & ἡσυχάζειν, non aliud quam illud ipsum vult significare. Nam ἰδιοπραγμονεῖν, est, non res aliorum, sed suas tantum agere: (vel agere sua negotia, non se alienis implicantem) ἡσυχάζειν autem, quiescere: quae de illo apte dicuntur, qui nulli fert auxilium. Is enim alienis negotiis nequaquam se implicat. a qua re qui abstinet, is comparatus cum aliis, qui non tantum suarum, sed alienarum etiam, rerum curam gerunt, videtur ἡσυχάζειν, id est, quiescere. Thucydides autem non ἰδιοπραγμοσύνης, sed ἀπραγμοσύνης appellatione illam etiam ἡσυχίαν aliquoties indicat, quae bello opponitur, id est, pacem. STEPH. Secundum hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 36. Καὶ δέμεθα &c.) Cum verbo δέμεθα genitivum συμμαχίας scriptum fuisse existimo: & ἀφ' vel παρ' ante ὧν & hanc totius loci scripturam fuisse, νῦν γὰρ (φησὶ) καὶ συμμαχίας δέμεθα ἡμεῖς, καὶ ἀφ' ὧν, εἰ πρὶν ξυνεμαχοῦμεν, ἐμέλομεν νῦν βοηθείας ἀπολαύειν, ἀποτυγχάνομεν id est, Nunc enim (inquit) & nos sociali ope egemus, & a quibus auxilium accipituri eramus, si antea socii fuissetus, (vel, si antea societatem coivissetus) ab illis repulsam patimur. STEPH.

Pag. 323. l. 1. Καθὸ ἔρημοι &c.) Scholium hoc, καθὸ ἔρημοι ἐσμὲν ξυμμαχίας, videtur potius scriptum in ista verba fuisse, ἔρημοι δι' αὐτὸ κατέστημεν. Sed καθὸ abesse mallet. IDEM.

ead. l. 2. Ἡ ἰδιωτεία) Hic ἰδιωτεία nominatur, quae potius ἰδιοπραγμοσύνη vocanda esset, sequendo illum verbi ἰδιοπραγμονεῖν usum, de quo dictum fuit in Scholio in verba illa, τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα. STEPH.

ead. l. 3. Εἰ κατὰ πατέρων) Fortasse non πατέρων, sed πατρίδος, ab huius Scholii auctore scriptum fuit. Sed enim eum vix esse eundem illum crediderim, qui in praecedentibus, ubi dicitur ἡκοντας παρὰ τοὺς πέλας, dativum γνώμῃ cum adverbio illo πέλας subaudiendum existimat. Nam is, a quo ista scribuntur, animadvertisse videtur, dativum γνώμῃ cum verbo ξυγκινδυνεύειν iungi, & sensum esse, nolle, in praestando

sociali auxilio, periculū, quod ex alieno consilio impendat, (vel; quod alienum consilium affert) participm. esse. Observa autem, dictum esse ἐν ἀλλοτρίᾳ ζυμμαχίᾳ pro eo, quod est, ἐν τῷ ζυμμαχεῖν ἀλλοις, vel ἄλλῳ. Sic autem loquendo, pro τοῦ πέλας, dicendum fuisset αὐτοῦ hoc modo, τὸ μὴ, ἐν τῷ ζυμμαχεῖν ἄλλῳ, τῇ αὐτοῦ γνώμῃ ζυγκινδυνεύειν. Est porro dictum τὸ μὴ ζυγκινδυνεύειν pro eo, quod est τὸ μὴ βούλεσθαι ζυγκινδυνεύειν. Ceterum illa verba, ἐν ἀλλοτρίᾳ ζυμμαχίᾳ, cum praecipuum in hac periodo locum teneant, (quippe quae ad ea, quae περὶ τῆς ζυμμαχίας dicta sunt, referantur) tamen a Melanchthone fuerunt omissa; locum hunc ita interpretante. *Imque accidit, ut quod antea videbatur esse prudentiae, nolle implicari periculis alieno arbitrio, id stulte cogitatum fuisse & attulisse infirmitatem appareat.* STEPH. Ἡ κατὰ πατέρων Rostg. *ead. l. 4. Τρίτον προοίμιον*) Nihilo magis assentiri illi possum, tertium hic esse prooemium, quam secundum esse in eo, ubi illud constituit, loco. Neque tamen, sicut ibi secundam prooemii partem dicere maluissim, ita hic tertiam dixerim: quoniam haec periodus ex proxime praecedente pendet, cum ratio eius, quod in ea dictum est, reddatur. Ideoque quod de particula δὲ antea noster hic Scholiastes dixit, de hisce duabus iustius diceret, eas pro γὰρ poni. Rationem enim afferunt Corcyrenses, cur ἀσθένεια dixerint. STEPH.

ead. l. 7. Ἀττικὴ ἢ σύντ.) Atticae potius, quam communis linguae, esse hanc syntaxin, vix mihi persuadere queo. Nam si haec linguae Atticae est, quamnam communis esse dicemus? an syntaxin cum accusativo? Atqui in meo Thesaurō, ex iis etiam scriptoribus, qui Attici habentur, hanc quoque in eadem significatione constructionem affero. STEPH.

ead. l. 8. Ἦγουν, εἰ &c.) Haec, Ἦγουν, εἰ δουλωθείμεν αὐτοῖς, sunt expositio illorum verborum, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς (licet, ut tempus temporis responderet, dicendum foret, εἰ δουλωθῶμεθα αὐτοῖς) illa autem, quae de Attica syntaxi dicit, velut per parenthesis intericiuntur. Quae admonitio ad alios etiam quosdam locos reddat te cautiorem oportet. STEPH. Haec verba Ἦγουν, εἰ δ: ἀ. non sunt in Cass.

ead. l. 9. Ἀταραξία) Pro ἀταραξία substituo ἀπραξία. hanc enim expositionem etsi parum probo, tamen cum illa convenit, quam prius habuimus, ubi ἰδιοπραγμοσύνη & ἡσυχία coniungebantur. Ubi etiam ἰδιοπραγμοσύνην vocari, quod a Thucyde vocatur ἀπραγμοσύνη, dictum a me fuit. STEPH.

ibid. Ἐπεὶ οἱ ἀγῶνες) Quid significari pūtem in hoc Scholio ἀγῶνων appellatione, dixi in Proparasceue. STEPΗ.

ead. l. 11. Περιφραστικῶς &c.) Immo periphrasin hic esse minime credendum est, cum sensum aptissimum rei, de qua agitur, efficiat vox ξυντυχία, si sua significatio ei relinquatur. Perinde est enim, ac si diceret, ἡ γὰρ ξυντυχικυῖα ἡμῶν χρεῖα, καλὴ κατὰ πολλὰ ὑμῶν γενήσεται, id est, *Quae enim nobis contigit (vel supervenit) necessitas, vobis commoda multis modis erit.* Vel, paulo liberius, *Quod enim nobis contigit auxilio vestro indigere, id multiplicem vobis utilitatem est allaturum.* Recte enim καλὴ exponitur συμφέρουσα. STEPΗ.

ead. l. 12. Τὸ δίκαιον, πρῶτον &c.) Cum his vocibus τὸ δίκαιον, πρῶτον, subaudiri potest verbum προβάλλονται, ex pag. praecedente: quod Latino *allegant* sum interpreteratus. Eodemque modo l. 14, ubi scribitur, τὸ συμφέρον, δεύτερον. *Primum* (inquit) *aequitatem allegant, quemadmodum Corinthii: secundo autem loco, utilitatem.* Neque vero haec iis repugnant, quae antea dixit, *Corcyrensis concionem magis allegare utilitatem: Corinthii, magis aequitatem.* Neque enim necesse est, id, quo magis nitimur, priore loco a nobis statui. STEPΗ.

ead. l. 15. Μαρτύριον &c.) Nemo est, qui animadvertere non possit, μαρτύριον dici hic neutro genere: ideoque hic quoque vel legendum, vel perinde esse putandum est, ac si legeretur, σημειῶσαι ὅτι μάρτ. &c. STEPΗ. Τὸ μαρτύριον οὐδέ τέρως μόνος ὁ Θουκυδίδης Cass. & Roßg. qui addit λέγει.

ead. l. 16. Σπανιωτέρα μεγίστη) Non responderet vox μεγίστη, superlativi gradus, voci σπανιωτέρα, quae est comparativi: ideoque μείζων scriptum ab eo fuisse crediderim. Sed quid attinebat, aliam nomini σπανιωτέρα, quam suam, significationem dare? Adde, quod ista non cohaerent, vocem σπανιωτέρα, quae rarior sonat, exponere maior: & subiungere, *quae enim pulchra & utilia, ea sunt rara.* Sed potius, ut expositio cum iis, quae adduntur, conveniret, dicendum erat, σπανιωτέρα idem hic esse, quod καλλίων vel χρησιμωτέρα. tum enim apte secuta haec fuissent, τὰ γὰρ καλὰ καὶ χρήσιμα. Verum ne illa quidem vocabula καλλίων & χρησιμωτέρα quaerenda erant ad expositionem eius, quo Thucydides usus est: quin potius sua ei significatio relinquenda (uti dixi) erat: praesertim cum is, qui ita loquitur, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, id est, *quae felicitas rarior, voce utatur, quae latissime patet: cum res aliqua dici rara possit non solum ob magnitudinem, vel pulchritudinem, vel utilitatem, sed alia*

etiam de causa: &, cum rem aliquam ob raritatem commendamus, incertum relinquamus, quam potissimum praeferantiam in ea commendare velimus. Placuit autem & in hac expositione refellenda aliquid verborum consumere, ut eius etiam exemplo docerem, non quaslibet, quae in his scholiis occurrunt, ἀβασανίστως (ut vocabulo ipsius Thucydidis tuitur) admittendas esse: ac tum potissimum, cum vulgarem significationem convenire loco posse videmus. Quod si tamen (ut ad eum, qui prae manibus est, revertar) ex illis tribus affectatis expositionibus eligenda una esset, μείζων melius cum εὐπραξία quam καλλίων, melius καλλίων quam χρησιμώτερα quadraret. Nam εὐπραξία sub se τὸ χρήσιμον comprehendit, aut (si ita potius loquendum est) τὸ χρήσιμον in se inclusum habet. STEPH. In Cass. μεγίστη recenti manu atramento scriptum erat: cetera vetusta & minio.

ead. l. 17. Τὰ δὲ χερσεύονα &c.) Verba haec sumpta sunt ex Homero. nam finis Homericus cuiusdam versus est, ἐπεὶ τὰ χερσεύονα νικᾷ. Testimonium autem hoc afferens, intelligit, τὰ χερσεύονα dici ab Homero de iis, quae τοῖς καλοῖς & χρησίμοις sunt contraria. STEPH. Est Iliad. α', v. 576.

ead. l. 18. Ἀντὶ πολλῶν &c.) Periodus haec, aut saltem hoc orationis membrum, primae Demosthenis Olynthiacae principium est. Sicut autem eorum auctorem non nominat, ita etiam modo Homeri verba, eo non nominato, attulit: & non multo post Hesiodi versum, non praefixo eius nomine, allaturus est. Ceterum minime dubium est, quin hunc Demosthenis locum attulerit, quod eum a Thucyde suum loquendi genus mutuatum, aut saltem in eo imitatum esse Thucydidem, ostendere vellet. Verum animadvertere debuit, hunc scriptorem non itidem dicere εἰλεσθε ἄν, sed ἐτιμήσασθε ἄν & non contentum his verbis, πρὸ πολλῶν χρημάτων, adicere καὶ χάριτος. Adde, quod Demosthenes phrasin illam non aliunde, (ut credibile est) quam ab ipso vulgo, mutuari necesse habuerit. STEPH.

ead. l. 19. Ἠγοράσατε) Male omnino ἐτιμήσασθε exponitur Ἠγοράσατε. Atque hoc vel ex eo apparet, quod non dicitur aliquis ἀγοράζειν quippiam πρὸ πολλῶν χρημάτων, sed ἀγοράζειν πολλῶν χρημάτων. STEPH. Paulo inferius ad verba ὀλίγοις δὲ ἅμα in Rostg. annotatum erat, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγοις. Ὁμηρος, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες. Leg. παῖδα, ex Iliad. ε', v. 800: Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γαῖνατο Τυδεύς. ubi ὀλίγον eodem modo exponit Scholiafistes parvus, & οὐδὲ ἕλως. Sed non neces-

faria hic videtur illa interpretatio. Add. ad pag. 327 lin. 12.

ead. l. 23. Μηδὲ δυοῖν) Λεῖπει δάτερον. ἐν ὑπερβατῶ δὲ ἡ σύνταξις. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, μηδὲ ἀποτύχῃσι, & quae sequuntur. Cass. Rostg. Λεῖπει τὸ δάτερον Mf. Bas. cetera ut in Cass. & Rostg.

ead. l. 25. Προλαβεῖν) Τὰ πρῶτα λαμβάνειν Cass.

ead. l. 26. Ἀμαθεῖς &c.) Immo simplicius dictum hoc esse existimandum est, μαθέωσαν. perinde ac si ita loqueretur, μαθέωσαν τοῦτο, ὅπερ ἀγνοεῖν δακοῦσι, id est, *discant hoc, quod videntur ignorare*. At ille putat, eum usum esse verbo μαθέωσαν, significante *discant*, tanquam innuentem, eos esse ignaros ob illam, quae ipsis insit, improbitatem. Quasi vero improbi magis probis sint earum, quae notae esse debent, rerum ignari. STEPH.

ead. l. 30. Προεῖρηται) Suspicor scriptum ab eo fuisse ἐξ ὧν προεῖρηται volentem nos intelligere, *perspicuum est ex iis, quae iam dicta sunt*. Neque enim σαφές ἐστι dici potest significare προεῖρηται. STEPH. Non interpretandum ducō σαφές ἐστι per προεῖρηται, vel ἐξ ὧν προεῖρηται, (quemadmodum corrigere mavult Stephanus) nisi in hac ipsa oratione fatis iam prolata fuissent Corinthiorum ἀδικήματα, quorum potissimum mox sequentibus verbis commemoratur: προκληθέντες γὰρ &c. Igitur sensus erit: *Manifestum est, iamque exponam vobis*. GRAMM.

ead. l. 31. Παρακινήθες) Προκληθέντες clarum per se fatis, neque idem denotat h. l. ac παρακινήθες, sed *provocationem tantum litis dirimendae, aut componendae causa*. GRAMM.

ead. l. 35. Ἀπὸ τοῦ, ὁ. μ.) Quamvis Thucydides ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας λαμβάνων tantum dicat, vult nos intelligere, ὁ μηδ' ὅλως λαμβάνων· quod tamen non tam est exponentis, quod a Thucydide dicitur, quam corrigentis. Sic tamen & alibi sub voce ἥσσαν vult a nobis μηδ' ὅλως intelligi. STEPH.

ead. l. 37. Ἀσφαλέστατα) Ἀσφαλέστατος Mf. Bas. Rostg. Ita Thucydides.

ead. l. 38. Τὸ μὲν ῥητὸν &c.) Aut reliquit aliquod verbum subaudiendum, aut (quod potius credo) a librario fuit omisum. Atque id fortasse fuit illud προβάλλεται, quo utentem pag. 322 l. 18 audivimus. STEPH.

Pag. 324. l. 2. Ἡ ἐν ὑποστιγμῇ) Quid sit ὑποστιγμῇ, fatis notum est: sed quid sit κολακεύειν ἐν ὑποστιγμῇ, non minus aliis, quam mihi, ignotum esse puto: nec dubito, quin minime, quo sit haec vox modo hic exponenda, sed quae in e-

ius locum substitui debeat, quaerendum sit. Videtur autem adulationem huic loco subesse ex eo suspicari, quod dicat non tantum *καὶ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑπηκόων*, sed *καὶ οὐχ ἥμισυ ἀπὸ τῶν ὑμ. ὑπ.* quasi eorum ditio, magis quam alia ulla, milites suppeditare posset. Verum alii sunt in hac concione loci, qui multo iustius aliquid adulatorium habere dici queunt. STEPH. In Cass. haec alio loco scripta erant; sed non apparebat, quo pertinerent.

ead. l. 9. Λεῖπει τὸ χρῆ) Fallitur in eo, quod deesse putat verbum *χρῆ*, id est, subaudiendum esse: (nam ita accipi verbum *λείπει*, ostendi in Proparascue) cum praecesserit *δίκαιον*, quod hic repeti debet *ἀπὸ κοινοῦ*. Dicitur autem *δίκαιον* pro *δίκαιόν ἐστι*. STEPH. In Rostg. ad l. 10 *εἰ δὲ μὴ*, adscriptum erat *ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον*.

ead. l. 10. Ἀντίθεσις ἀπὸ τοῦ &c.) Annotatio haec fortasse scripta fuit in istum locum, *καὶ ὅτω τάδε συμφέροντα μὲν δοκεῖ λέγεσθαι, φοβεῖται δὲ μὴ δι' αὐτὰ πειθόμενος, τὰς σπονδὰς λύσῃ*. STEPH.

ead. l. 13. Τὸ μὲν δεδῶκε αὐτοῦ) Unicus tantum sensus inest auctoris verbis, quem perspicuum putamus satis, extra multiplicem Scholiorum, non unius h. l. auctoris, explicationem. GRAMM. In Cass. desiderantur omnia post *ἀδεέστερον ἢν αὐτοῖς* usque ad *οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι δεδιότες*.

ead. l. 24. Θαρσήσαντες &c.) Pro *θαρσήσαντες & ἀπωσάμενοι* potius *θαρσίσασι & ἀπωσαμένοις* dicendum fuisse videtur, ut hi dativi cum sequentibus convenirent. STEPH.

ead. l. 29. Εἰς τὸν σχεδὸν &c.) Locum hunc *ἑλληνῇ* esse puto, & ab eo ita scriptum fuisse, *εἰς τὸν μέλλοντα καὶ σχεδὸν παρόντα πόλεμον* ut vocabulo *σχεδὸν* exponatur Thucydidea vox *ὅσον*, cui tamen postea & alia expositio datur. IDEM.

ead. l. 31. Ἀπὸ τοῦ οὐχ ὅσον &c.) Aliter haec ab illo scripta fuisse persuasum habeo. STEPH. *Καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον* non sunt in Cass.

ead. l. 34. Ἀπὸ τοῦ ἀναγκῶν &c.) Prior expositio sequenda potius est, quae *καιροὺς* vult *εὐτυχίας & ἀτυχίας* esse: ut duo haec contraria illis duobus contrariis, *οἰκείουται & πολεμοῦται*, respondeant: referendo videlicet *εὐτυχίας* quidem ad *οἰκείουται*, at vero *ἀτυχίας* ad *πολεμοῦται*. STEPH.

ead. l. 36. Λεῖπει τὸ λέγομεν &c.) Non animadvertit, (quod mirum est) pendere haec a verbo *μάθοιτε*, ad quod tendit particula *ἄν* alioqui non dixisset *λείπειν* verbum *λέγομεν* quod ne ullum quidem habere hic locum potest. Videtur au-

tem alius enarratoris scholium esse istud, quo dativus pro nominativo positus dicitur, (quae certe mira & ne Thucydidi quidem usitata esset antiptosis) & intelligendum esse, μάθοιτε ἃν οἱ τε σύμπαντες καὶ καθ' ἑκαστον. Ac ne hoc quidem dicturus erat, si verba illa, τοῖς τε ζύμπασι καὶ καθ' ἑκαστον, in neutro genere posita esse animadvertisset. STEPH. In auctoris verbis, τῶ δ' ἐξύμπασι καὶ καθ' ἑκαστον, τῶ δ' ἂν — μάθοιτε, ellipsis est nostro & aliis familiaris. Intellig. praepos. ἐν. Facebat igitur Scholiastae illud λέγομεν, atque observatio de enallage dativi pro nominativo, inepta prorsus; nec enim in σύμπασι aut ἑκαστον intelliguntur homines, sed res potius ac momenta. GRAMM.

ead. l. 38. Προδῶτε) Cum πρόεδε exponat προδῶτε, eum ita legisse, non autem προέσδαι, manifestum est: sed tamen verbum μάθοιτε nullum huic lectioni relinquere locum videtur. STEPH. Perperam lectum Scholiastae in textu fuit πρόεδε pro προέσδαι. IDEM.

Pag. 325. l. 3. Ἄλλ' ἥδιον ἠΐαντο) Suspecta est vox ἥδιον: nec tam placet ἠΐαντο, quam placeret compositum καθήσαντο cum frequentior sit verbi καθάπτεσθαι usus pro perscringere, vel incessere: & quidem eo ipse etiam Thucydides utatur. Itaque Scholiastem hunc scripsisse, & scribendum esse crediderim, ἄλλ' ἥδη καθήσαντο καὶ ἡμῶν. STEPH. ἥδη est in Cass.

ead. l. 6. Μαχούμεθα). Vel hic scribendum μαχόμεθα, quod paucis interiectis praecedit, vel ibi quoque μαχούμεθα scribi debet: sed potius μαχόμεθα loco utrique convenit. IDEM.

ead. l. 10. Ἐχειν μάρτυρα &c.) Non verisimile est, illum αἰσχύνοσθαι putavisse exponendum ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης: ideoque potius pertinere hoc Scholium dixerim ad genitivum τῆς αἰσχύνης, ut hic genitivus cum verbis illis μάρτυρα ἔχειν subaudiendus dicatur. STEPH.

ead. l. 11. Πόλις αὐτῶν &c.) Vel αὐτῶν vel τῶν πολιτῶν redundare videtur: sed αὐτῶν potius expungendum crediderim. STEPH.

ead. l. 22. Αὐτάρκη δέσιν κειμένη) Urbs situ commodo gaudens adeo, ut tum facile praeda se offerat eius cupidis, tum in ea potiunda sibi ipsis cives sufficiant, nec aliena indigeant ope ulla vel societate, nec iudicium super hac re cuiusquam metuant. Id enim αὐτάρκης intelligi iubet h. l. Neque satisfactio expositio, vel quae in glossa Scholiastae, vel quae a Franc. Porto affertur, quam Latina ab Aemilio filio interpolata ver-

Thucyd. Vol. VI.

G

lio sequitur. Simplicius sane Valla ipse & Enenckelius, quorum hic: *Urbs sane eorum ad hoc ipsum opportune sita* &c. & similiter quoque Gallicus: quorum nullus omnem τοῦ αὐτάρκους emphasin expressit. GRAMM.

ibid. Ἡ δέσσις τῆς πόλεως) Ante haec verba in Rostg. erat περιτροπή τὸ σχῆμα.

ead. l. 24. Ἐστὶ τῆς προαιρ.) Fortasse ~~omissum~~ est quodpiam vocabulum, quod hosce genitivos τῆς προαιρέσεως & κακίας praecedebat: (cuiusmodi fuerit ὑπηρέτης) alioqui scripturum fuisse illum τῇ προαιρέσει & κακίᾳ negare nemo possit. STEPH.

ead. l. 25. Εἰ γὰρ ἐξέπλ.) Haec verba, εἰ γὰρ ἐξέπλεον ἀλαχοῦ, οἱ ἀδίκ. affert tanquam quae tacite Corinthiorum oratione includantur; hoc sensu: *Quod si ut alii navigantes appellere ad portum eorum coguntur, ita & ipsi ad alios navigarent, ii, qui iniuria ab illis afficiuntur, aliquos ex illis comprehenderent, obfides sibi futuros.* STEPH.

ead. l. 28. Ληστικῶς) Ληστικῶς, & mox ἀποδέχεσθαι Rostg.

ead. l. 32. Ἀκατηγορητότεροι) Cum hac expositione, qua ἀληπτότεροι dicit esse ἀκατηγορητότεροι, convenire non videntur quae subiungit, οἱ γὰρ εὐάλωτοι, φόβῳ τῶν πέλας, κολακεύειν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικούντας. Ubi etiam animadvertendum est, an non potius scribendum sit αὐτοὺς ἀδικούντας: ut οἱ πέλας illi ipsi sint οἱ ἀδικούντες. STEPH. Ἀκατηγορητότεροι non est in Cass.

ead. l. 34. Φιλίαν, δυν. συμ.) Quomodo ἀρετὴ tria haec significare potest? Immo vero considerandum erat, illum nunc ἀρετὴν dicentem, ad illud ἀγαθόν, quod praecessit, respicere. STEPH.

ead. l. 38. Ὑφ' ἡμῶν) Leg. ὑφ' ἡμῶν quod erratum editorum nullus hactenus emendavit. GRAMM. Ἡμῶν est in ed. Camer. quod securus sum, antequam haec videram.

Pag. 326. l. 5. Πρὸ τοῦ λαβεῖν αὐτὴν) At iam dicit Corinthius cepisse Corcyraeos urbem, eam per vim captam asserturos sibi τῇ δίκῃ, ἣν παρέσχοντο. Igitur potius esset pro τοῦ ἀφοεῖναι αὐτὴν, ἢ πρὸ τοῦ ἀπάγειν τὸν στρατόν. Vid. Thucyd. I, 27. Nisi λαβεῖν significatione retinendi, & perpetuae possessioni vindicandi sumas. GRAMM.

ead. l. 6. Λεῖπει εἰς ἣν) Scribendum videtur, λείπει εἰς, ἵνα ἦ, εἰς ἣν. Hanc autem praepositionem subaudiens, non dubium est, quin eam ad participium προκαλούμενον una cum

fuo illo accusativo ferri velit. Sic certe in sequentibus dicit
προκαλούμενον εἰς κρίσιν. STEPH. Λεῖπει εἰς ἣν absunt a Cass.

ead. l. 7. Δοκεῖν) Vides ab hoc Scholiaste infinitivum illum
τηρεῖν non agnoscī, sicut etiam ad Thucydidem monui. Sic
autem & in fine huius scholii, οὐδὲ δοκεῖ ὅτι λέγει τι, ἀλλὰ
καταφρονεῖν, nulla illius τηρεῖν facta mentione. STEPH.

ead. l. 10. Προσέχειν τὸν ἐκ τοῦ &c.) Consuetudo Graecae
linguae postulat, ut scribatur προσέχειν τῷ ἐκ τῶ ἀσφαλοῦς
καὶ ἰσχυροῦ προκαλουμένῳ εἰς κρίσιν. STEPH.

ead. l. 17. Λέγει τὸν κατὰ Σαμίαν καὶ Αἰγυπτῶν πόλεμον)
Non apparet quid haec pertineant ad verba ὅτε ἀσφαλέστατος
ἦσαν. In Cass. haec melius leguntur post μεταλαβόντες l. 21.

ead. l. 19. Μῆτε μεταδώσετε) Iungit negationem cum ver-
bo μεταδώσετε, cum dicit μῆτε μεταδώσετε & tamen ubi
dicitur, μὴδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυν. &c. cum μὴδ' repetendum
esse apparet infinitivum προσιέναι, sicut cum μὴ praecedente
repeti debere manifestum est: ubi dicitur, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς
μὲν ἡδ. &c. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δικ.) Immo haec verba, δίκαιοι
ἔστε, non cum εἰ δὲ μὴ, sed primum cum infinitivo στήναι,
deinde cum ἰέναι iungi manifestum est: at vero cum εἰ δὲ μὴ
repetendum quidem est prius illud verbum, sed in alio & mo-
do & tempore. Intelligendum enim est, εἰ δὲ μὴ ἐκποδὸν στή-
σεσθε. STEPH.

ead. l. 30. Ἀνάβλασις) Ἀναβολὴ Mf. Baf.

ibid. Ἄνευ ἔχειν) Scribendum ἄνω ἔχειν. STEPH. Sic Ety-
mol. M. in ἀναχωρεῖν, & Suidas h. v. qui descripsit Scholia-
sten. Nec aliter Mf. Baf. Cass. Rostg. & ed. Baf.

ead. l. 31. Πολλοί, φησὶν) Mf. Baf. Ἀπὸ κοινοῦ δίκαιοι ἔστε.
τὸ δὲ τὸν ἄρθρον περισσόν· πολλοὶ φησὶν. cetera ut in ed.

ead. l. 33. Καὶ κοινὸν &c.) Legisse videtur, καὶ κοινὸν νόμον,
non καὶ τὸν νόμον. Paulo post verbo δέξασθαι addendum cre-
diderim accus. Κορυφαίους. STEPH. Suspiciatur Stephanus, in
Thucydide pro τὸν νόμον Scholiasten legisse κοινὸν νόμον. Vide
eum ad Thucydidem.

ead. l. 36. Δισταζόντων &c.) Immo δίχα ἐψηφισμένων non
significat δισταζόντων, sed potius διχσυνωμονούντων vel ἀλ-
ληλοῖς διαφερομένων ἐν τοῖς αὐτῶν ψηφίσμασι. STEPH.

Pag. 327. l. 1. Μέλλει φανῆναι) Μέλλετε φαν. Mf. Baf.

ead. l. 5. Τοὺς ἐχθροὺς συγκροτοῦντες) Τοῖς ἐχθροῖς τι συγ-
κροτοῦντες Cass. Rostg.

ead. l. 6. Τὸ πολλάκις &c.) Quamvis pro ἀβυτι dicant po-

tius ἀποχρῆσθαι vel καταχρῆσθαι, interdum & παραχρῆσθαι, tamen & isti ἀποχρῆσθαι malim hic cum Valla significationem illam dare, quam exponere cum isto Scholiaste, *saepè uti*. STEPH. Suidas in ἐπιχρῆσθαι descripsit Scholiasten; sed pro χρῆσθαι habet κεχρῆσθαι. Retineo χρῆσθαι.

ead. l. 8. Ἦγουν διὰ) Non placet παρὰ hic exponi διὰ. sonat enim plane hoc loco, quod Latini particula *prae* exprimunt: adeo ut Valla, haec ita interpretans, *Atque iis temporibus hoc factum est, quibus homines, studio vincendi hostis, in quem eunt, cetera curare omittunt*, dicere potius debuerit *prae studio*. STEPH. Ἀπερίοπτοι, quod hic in Thucydide est ante παρὰ, in Cass. & Rostg. exponitur ἀπροόρατοι, ἢ ἀπρονόητοι, ἢ ἀν-επίστροφοι.

ead. l. 11. Ἀντὶ τοῦ ἀμύνειν &c.) Duobus modis exponitur verbum ἀμύνεσθαι: primum quidem male; deinde vero, recte. Neque enim ἀμύνεσθαι hic est ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν, sed ἀμείβεσθαι, ut postea explicat: addens, quosdam hanc significationis novitatem non admittentes, illud ipsum ἀμείβεσθαι substituisse. STEPH.

ead. l. 12. Ἀμύνεσθαι) Ante ἀμύνεσθαι ponendum fuerat illud adverbium ἄλλως, quo diversas expositiones separari antea docui. Hanc enim expositionem, quae vera est, ab altera distingui, quae ita diversa est, ut sit etiam falsa, rationi consentaneum erat. STEPH. Paulo post ad verba ἐν ᾧ ἂν τις ἐλάχιστα ἀμαρτάνοι in Cass. & Rostg. haec annotabantur: τὸ ἐν ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧ, τὸ δὲ ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. Si Scholiastes hic putavit praepositionem ἐν in hac oratione πλεονάζειν, non recte sensit: nam ea, si deesset, potius suppleri deberet. Nec magis placet, quod ἐλάχιστα interpretatur οὐδὲ ἐλάχιστα, quam quod supra pag. 94 ὀλίγοις dicit poni pro οὐδὲ ὀλίγοις.

ead. l. 16. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέλλον πόλεμος) Τὸ μέλλον τοῦ πολέμου non est ipse ὁ μέλλον πόλεμος, (nisi adiectum fuerit, ὃν ποιήσουσιν ἄρα οἱ Κορίνθιοι μετέπειτα τοῖς Ἀθηναίοις) sed expectandus aliquando eventus belli, iam excitati, quod quidem, si res ex voto caderent Corinthiorum, terminandum fore eis τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπιχείρησιν iactarant Corcyraei I, 33. Rectius igitur Scholiastes hoc ita exposuisset: τὸν μέλλοντα ὕμιν ἔσεσθαι ἐκ τούτου τοῦ πολέμου κίνδυνον. Sequuntur tamen hic Scholiastam preffo pede interpretes Gallicus p. 40, & Enenckelius p. 19. GRAMM.

ead. l. 17. Τὸ κελεύω) Intelligit, non eos tantum, qui supe-

riores sunt, dici κελεύειν. neque vero hic Valla κελεύουσι reddidit iubent, sed hortantur. STEPH.

ibid. λέγεται) Κεῖται παρὰ Θουκυδίδην, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων. Suidas. Sed hoc non ita accipiendum est, quasi apud solum Thucydidem, non etiam apud alios, hac significatione inveniatur κελεύειν.

ead. l. 19. Πανθηκονταετηρίδι) Hic in Rostg. addebatur, ἢ μετὰ τὴν ἔχθραν φιλία εὐκαίρως γινομένη. καὶ τὰ ἔξης. In Cass. haec melius adscripta erant ad verba sequentia, ἢ γὰρ τελευταία χάρις.

ead. l. 20. Τῷ πρὸς ὀλίγον) Mirum est, τῷ αὐτίκα exposuisse τῷ πρὸς ὀλίγον, cum τὸ αὐτίκα passim a Thucydide dicatur de eo, quod iam nunc est, quod praesens est, ac saepe ei τὸ μέλλον opponatur. Sed fieri potest, ut non πρὸς ὀλίγον, verum μετ' ὀλίγον, scripserit, quasi de re iamiam futura, velut de praesente, locutus esset Thucydides. Habes porro & paulo post aliud scholium in ista verba, τῷ αὐτίκα φανερόν. STEPH.

ead. l. 21. Τῇ δυνάμει &c.) Hoc Scholium cum praecedente non consentit. nam si τὸ αὐτίκα φανερόν dicitur περὶ τῆς δυνάμεως τῶν Κερκυραίων, vox αὐτίκα significare non potest πρὸς ὀλίγον ac ne μετ' ὀλίγον quidem. Subiungens autem illi expositioni ista, ἢ γὰρ ἐκ θεῶν βοήθεια κρυπτὴ καὶ ἀφανής, respicit ad vocabulum φανερόν, & ostendit, τῷ αὐτίκα φανερόν tacite opponi τὴν ἐκ θεῶν βοήθειαν, quae est κρυπτὴ καὶ ἀφανής. Quasi videlicet dicentes διὰ κινδύνων, illud innuerent. STEPH.

ead. l. 22. Οἱ ἐπίλογοι ἐντεῦθεν) Haec in Cass. annotabantur ad ἡμεῖς δέ; & ἐκ τύχης cum ceteris, quae sequuntur, ad περιπετωκότες.

ead. l. 23. Ἐκ τύχης τινός) Verba haec expositio esse videntur istorum, διὰ κινδύνων. Ubi autem legimus, καὶ ὅτι μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσῃτε, deesse existimo vel κίνδυνος, vel ὁράτε, ante μὴ. Nec dubium est, quin scribens μὴ καὶ αὐτοὶ περιπέσῃτε, ad illa respiciat, quae dicunt Corinthii, ἡμῖς δὲ περιπετωκότες οἷς ἐν τῇ Λακ. STEPH. Non assequor mentem Stephani. Hudsonus hanc annotationem neglexerat. Nec male.

ead. l. 25. Περιπέσῃτε) Περιπεσοῦνται. Cass. Rostg.

ibid. Οἷα ἐν τῇ Λακ.) Ante οἷα deesse quaedam verba suspicor. Neque enim verisimile est, illum aliud in hunc locum non fuisse annotaturum, quam οἷς pro οἷα esse accipiendum: praesertim cum ne hoc quidem vere dici possit, sed dicendum sit, οἷς πρᾶσιπομεν esse pro τοιοῦτοις οἷα προείπομεν, vel

potius ἐκείναις ἀπὸ προείπομεν. Videndum igitur, an non credibile sit, illum aliqua verba praefixisse, quae ellipsin, quam habet oratio Thucydidis, (id est, quae a Thucydide refertur) suppleret. Ego certe, eum βραχυλογούντα esse ita locutum dico, cum alioqui significare vellet, περιπεπτακότες τοιαύτη ἀνάγκη ὥστε δεῖσθαι ἐκείνων ἀ ἐν τῇ Λακ. &c. aut brevius, περιπεπτακότες τῷ δεῖσθαι ἐκείνων. Ad Scholiastem tamen nostrum quod attinet, fieri etiam potest, ut ita scriptum Scholium suum reliquerit: οἳ ἐν τῇ Λακ. εἵπομεν (τοιαῦτα εἵπομεν; τὸ τοὺς σφστ. ζυμμ. καὶ τὰ ἐξῆς) τοιαῦτα καὶ παρ' ὑμῶν κομίζεσθαι ἀξιούμεν. Sed nec εἵπομεν pro προείπομεν scripsisse illum verisimile est. STEPH. In Cass. pro τοιαῦτα εἵπομεν; τὸ, tantum legitur ὅτι.

ead. l. 29. Μηδὲ δίκην) Vide Stephanum ad pag. 323, l. 17.

ead. l. 32. Διαφέρει δὲ &c.) Aut fallitur is, a quo haec scribuntur, aut a librario permutatae sunt sedes horum nominum, συμμαχία & ἐπιμαχία, ut vel ex altero Scholio apparet, quod itidem, quid sit inter haec duo discriminis, ostendit: atque adeo ut ex ipsius Thucydidis verbis patet. Utroque igitur modo se res habeat, scribe, συμμαχίας μὲν, ὅταν ἀλλ. &c. ἐπιμαχία δὲ, ὅταν μόνον (nam simul hoc reponendum pro μόνον) Ἀθ. δ. Κ. β. Rectius autem & plenius traditur in altero Scholio, quae est inter haec voces differentia: & ita quidem, ut non quod hic, sed quod illic legimus, sequi debeamus. Ceterum de eo, quod pag. 330 scribit, ζυμμαχίαν appellatam, quae ἐπιμαχία vocabanda esset, videndum an illi assentiendum sit. STEPH. Totum hoc scholion, quod hic ad μετέγνωσαν legitur, abest a Cass.

Pag. 328. l. 1. Συμμαχοῦμένῳ) Habes & paulo post συμμαχοῦμένῳ unde quis suspicari possit, hunc Scholiastem, sicut συμμαχῶ ex συμμαχέω dicitur, ita etiam passiva voce συμμαχοῦμαι, ex συμμαχέομαι, usum esse. STEPH.

ead. l. 8. Ἐχειν τὴν Κέρκυραν) Aliqua ante ἔχουσιν desunt verba: five haec, καλὸν ἐφαίνετο ἔχειν τὴν Κέρκυραν, five alia huiusmodi scripta fuerint. Nam & pro καλὸν possit συμφέρον hic dici: accipiendo videlicet illud καλῶς, quo Thucydides utitur, pro συμφερόντως: sicut pag. 323 καλῶ exponi συμφέρουσα vidimus. Fortasse autem nec ἔχειν τὴν Κέρκυραν sine adiectione scriptum fuit, sed φίλῃν αὐτὴν φιλίαν ἔχειν τὴν Κέρκυραν. STEPH. Hic quaedam a Cass. absunt. Sed oblitus eram annotare, totum scholion, an pars eius deesset.

ead. l. 11. Αὐτὸς δὲ ἀντὶ &c.) Nihilo magis verum compe-

rietur, quod de hoc pronomine αὐτὸς scribit, *accipi pro πρώτος*, quam verum est de pronomine nostro *hui*, quod simili omnino generi loquendi adhibetur, cum videlicet dicitur, *hui cinquieme*. Ac ne ad illa quidem, quae paulo post addit, respicere putandum est Thucydidem, cum haec phrasi utitur. Neque tamen infirior, absumile vero non esse, illum alicuius magis notri, aut etiam magis celebris nomen in huiusmodi locis posuisse. STEPH.

ead. l. 12. Ἐπιστήμων). Ἐπιστημόνων Mf. Baf.

ead. l. 14. Ἄλλη Ἐφύρη &c.) Plures fuisse Ephyras docet Strabo l. 8, & Eustathius ad eum locum Odyss. α', ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα &c. HUDS.

ead. l. 19. Ἐτυμώτερον &c.) Voculam ἐπὶ in ἐστὶ depravatam fuisse manifestum est: aut certe praepositionem illam post verbum hoc fuisse praetermissam. Vocat autem ἐτυμώτερον, quod *etymo magis respondet*, vel potius adverbialiter, *significatione magis etymo respondente*. Verum non ἐτυμώτερον, sed ἐτύμως, dicendum hic esset: cum prior ille huius vocabuli usus ab etymo plane discrepet, ita ut catachresin habere dici possit. STEPH. In Cass. totus locus ita scribitur: τὸ στρατόπεδον σημαίνει δύο, τὸν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ λαὸς τοῦ στρατοῦ. καὶ ἐτυμώτερόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι, οἱ (προσῖον) τοῦ στρατοῦ πεδον. Postremum perperam pro τοῦ στρατοῦ πεδον. Suidas quoque in στρατοῦ πεδον, ubi haec prope iisdem verbis leguntur, ἐτυμώτερον δὲ ἐστὶν ἐπὶ π. τ. λέγεσθαι, & οἶον τοῦ στρατοῦ τὸ πεδον.

ead. l. 22. Τρεῖς εἰσιν &c.) Vide Palmerii Gr. antiq. p. 278. HUDS. Et Holstenium ad Stephanum v. Σύβοτα.

ead. l. 25. Τῆς γῆς) Haec de voce μετέωρος dicere videtur, ad ea, quae sibi fingit, etyma respiciendo. STEPH.

ibid. Ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς) Ἐκ μεταφορᾶς Suidas in v. μετέωρος. Μοχ τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς idem, Mf. Baf. Cass. & Rostg.

ead. l. 29. Περὶ τὸν κατὰ τῆς μάχης) Περὶ τ. κ. τ. μάχης Cass. Κατὰ τὸν κ. τ. μ. Suidas in σημεία ἀρθ.

ead. l. 30. Τὰ σύμβολα, ἤρχοντο) Τὰ σύμβολα τῆς μάχης, ἤρχοντο, Suidas. Nihil opus erat addi illa τῆς μάχης.

ead. l. 33. Διέκπλους ἐστὶ) Quae Suidas habet in διέκπλους, partim hic, partim pag. 397 leguntur.

ead. l. 35. Οὐκ ἤρχον &c.) Ideo vult positos esse hos nominativos οἱ στρατηγοὶ δεδιότες pro genitivis τῶν στρατηγῶν δεδιέτων, & ἤρχον non referri ad στρατηγοί, sed ad νῆες, quod

praecesserit αἱ Ἀττικαὶ νῆες φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Verum si nominativis illis suum usum relinquamus, & ἤρχον ad eos referamus. exemplo apud Thucydidem hoc ἀνακλινθῶν non carebit. STEPH. Non video hic ἀνακλινθῶν, si ἤρχον referatur ad στρατηγοὶ, quò sine dubio referri debet. Cass. non habet hoc scholion.

Pag. 329. l. 1. Διηλονότι τῶν &c.) Scribendum hic non διηλονότι, ut passim, sed διῆλον ὅτι, pro διῆλον ἐστίν ὅτι, & post εἰκοσι tollenda est interpunctio. Quin etiam Ἀθηναίων mutari debere in Κορινθίων, nemo, ut opinor, negaverit. Sed & pro ἀφείλοντο libenter ἐτρέφαντο scriberem. Illud autem καὶ, sive huic sive alteri illi verbo iunctum, non dubito, quin pro etiam si positum sit. STEPH. Κορινθίων Mf. Bas. & Rostg.

ead. l. 4. Ἀνεγκλήτως) Aut librarii aut huius Scholiastae error est in voce ἀνεγκλήτως. STEPH.

ead. l. 5. Ἦγουν τὰ πρ.) Subaudiendo τὰ πράγματα, adverbialiter poni οὐδὲν existimat: sed quid hac subauditione est opus? IDEM.

ead. l. 6. Σχετλιάζων) Unde scit, Thucydidem haec σχετλιάζοντα dicere? Potius certe dicendum erat, verisimile esse illum haec dicere σχετλιάζοντα. Atque idem & quibusdam aliis locis potest obijci. IDEM. Cur σχετλιάζων dixisse statim fingitur ea, quae omittere prorsus, extra partium studium quantumvis posito, ne licuisset quidem Historico? Inepta sane nimis affectatio ista indiciorum, quibus malus erga patriam animus Thucydidis arguatur. GRAMM.

ead. l. 8. Ἄ ἡμεῖς γαστέρας καλοῦμεν) Pro γαστέρας Rostg. habet γάστρους, Mf. Bas. & Suidas in σκάφη, γάστρας, quod verum est. Pollux I, 87, τὸ ἐδάφος τῆς νεὸς κύτος καὶ γάστρα. Et Eustathius ad Homer. Odyss. ε', p. 1532. Sic γάστρα τρίποδος apud Homerum Iliad. σ', v. 348. ubi idem, γάστρην τρίποδος τὴν κοιλότητα λέγει, τὴν οἶον γαστέρα. de quo interpretes Pollucis ad X, 81.

ead. l. 9. Ἀττικῶς ὧν κατέδυν) Attico more καταδύσειαν pro κατέδυν positum esse intelligit. Ex eo autem, quod ὧν κατέδυν hic legimus, non ἄε κατέδυν, conijci potest, eum apud Thucydidem quoque hunc genitivum ante καταδύσειαν legisse. Neque nos movere debet altera lectio huic Scholio praefixa: cum saepe ipsum Scholium lectionem ab ea, quae praefixa ipsi est, diversam sequi videamus. Cum tamen pag. 331 in loci huius mentione habeamus οὗς καταδύσειαν, ἄε potius quam ὧν in οὗς depravatum fuisse verisimile est. Lege

autem ibi & quae de τοῦα verbi καταδύειν significatione scribit. STEPH. Cum Scholiaste. fateor optativum pro indicativo positum esse: sed non video, quid obftet, quo minus servantes idem tempus, καταδύσειαν pro κατέδυσαν usurpatum dicamus, praesertim cum illud κατέδυσαν non excludat κατέδυον. Steph. in Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 136. HUDS! De Genitivo ὧν vid. Annotat. H. Stephani. At καταδύσειαν simpliciter positum esse vel pro κατέδυον vel pro κατέδυσαν, (vid. ibid. Steph.) nos non agnoscimus; verum optativum hunc adhibitum, ut in narratione circumstantiae, non praecise quidem ab illis, pugnae qui interfuissent, Thucydidi memoratae, quam autem ita contigisse, adeoque adiciendam esse necessario, iudicavit ipse. Latini subiunctivo rem efferunt, locumque, ni fallor, ita verterent: *Corinthii alveos navium, quas demersissent, (vel perdidissent) religatos (a navibus suis, de quo more apud nostrum alibi) trahere secum tunc neglexerunt.* Τὰ σκάφη imperite scaphas vocat Enenckelius pag. 22: *Corinthii non trahebant navium submersarum scaphas.* GRAMM. Pag. 331, ubi vulgo legitur οὐς καταδύσειαν, e Cass. edidi ἃς καταδύ.

ead. l. 15. λέγεται) Non est in Cass.

ead. l. 16. Ἀπολεσθῆ) Ἀπόληται Mf. Bas. Cass. Rostg. Ἀποκλασθῆ Suidas in ναυάγιον, quod praeferendum videtur. In fine huius scholii post λέγεται Cass. habet, τὰ δὲ νῦν οὐδέ τῶς εἰρηκε. Rostg. νῦν οὖν οὐ. εἰρ.

ead. l. 24. Ὑγίεις, ἀβλαβεῖς) Non statim αἱ λοιπαὶ significat τὰς ὑγίεις καὶ ἀβλαβεῖς, sed potius quae aliquo modo auferri poterant, etsi neo adeo ὑγίεις nec πλωῖμοι satis. GRAMM.

ead. l. 26. Ὡς ἐννάτη) Ὅτι ἐννάτη Mf. Bas.

ead. l. 27. Τὸ γὰρ ἐπὶ τῆς &c.) Vel τὸ γὰρ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, vel τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῆς ἐσπέρας, scribendum est. STEPH.

ead. l. 28. Δυο παιᾶνας &c.) Illum priorem ἐμβατήριον παιᾶνα congressivum paeana dixit Plutarchus in Lycurgo: hunc alterum ἐπινίκιον παιᾶνα victorialem in Romulo. Videntur cum cantu aut rhythmum quodam fuisse, atque ideo Paeanes dicti. Vide Lipsium de Mil. Rom. l. 4. HUDS. Eadem, quae hic in Scholiaste, etiam in Suida leguntur, v. παιᾶνας.

ead. l. 30. Ὡς ἐπίπλουν) Suspicio, (ut ad Thucydidem dixi) ὥς ἐς ἐπίπλουν scriptum ab eo fuisse. quam lectionem margini adscriptam habes. STEPH.

ead. l. 32. Ὡς ἐπίπλουν) Hic quoque fortasse ὥς ἐς ἐπίπλουν scriptum fuit, & scribi debet. Sed & ἐπιπλεύοντες po-

tius, quam ἐπιπλέοντες, scriptum fuisse crediderim. STEPH. *ead. l. 33.* Πρύμναν κρ.) Eadem habet Suidas: nisi quod ἀνα-
πρῦνσθαι legit pro πρῦνσθαι, & ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέφαι-
τας &c. pro ἀναχ. &c. HUDS. Τρέφοντας etiam Cass. item
δύξωσι μὴ, quod & Suidas habet. Paulo post pro ὑπαπίοντες
ἢ ἵνα μὴ, Suidas ὑπαπίοντες, ἵνα μὴ, vel, ut vetustiores edd.
habent, ὑπαπίοντες. ἵνα μὴ. Non dubito praeferre scriptu-
ram, quae est in Scholiaste.

Pag. 330. l. 7. Ἐπαναχωροῦντας) Forsan ὑπαναχωροῦντας
legendum. HUDS.

ead. l. 12. Τοὺς Ἀθηναίους οἱ Κερκυραῖοι) Haec in Cass. &
Rostg. adscripta erant ad sequens ὁρμίσαντο. Porrus in Scho-
liis Graecis ad h. l. putat, ὁρμίσαντο sic posse exponi, οἱ Κερ-
κυραῖοι τὰς Ἀττικὰς ναῦς εἰς τὸν ἐαυτῶν ὕμνον ἐκόμισαν, ἡγα-
γον, ἐδέξαντο. Sed non ostendit testimonio hunc usum ver-
bi ὁρμίσσθαι.

ead. l. 13. Ἀκραιοφανεῖς) Sub hac voce ἀκραιοφανεῖς often-
dere vult illius ἀκραιοφνεῖς etymum: ideoque scripsit fortasse
οἰοεὶ ἀκραιοφανεῖς. STEPH.

ead. l. 14. Ἡπόρου) Dicens ἠπόρου, respicit ad id, quod
(Thucydides) dixit, καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα.
Sic autem I, 55, de Corcyrensisibus captivis dicit, ἐφύλατ-
τον, καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ. STEPH.

ead. l. 17. Ὑπὸ ἐνὸς ἐρεττόμενον) Haec omittit Suidas, apud
quem cetera leguntur in καλήτιον.

ead. l. 19. Κηρύκειον) Suidas κηρύκειον, & ἀπέρχοντο, me-
lius quam ἀπέρχοντας. Deinde Cass. παρ' ἐνάτερα.

ead. l. 26. Τῶν δὲ &c.) Et de genitivo Κερκυραίων & de no-
minativo Ἀθηναίων, tanquam subaudiendis, loqui videtur:
cum tamen in ipso (ut vulgo loquimur) textu utrumque ha-
beamus. unde etiam translatus in illud Scholium fuit geniti-
vus Κερκυραίων. Ex iis autem, quae a Phoebamone scripta
esse tradit, an genitivum hunc inter Thucydidis verba le-
gerit, cognosci non potest. STEPH. Non est hoc Scholion
in Cass.

ead. l. 29. Τῇ τάξει δὲ τετάρτῃ) Numerus τετάρτῃ de ἀπο-
κρίσει intelligi sane nequit. Non enim tria leguntur ab Athe-
nienſibus responsa data sive Peloponnesiis sive aliis. τέταρτον
igitur τῇ τάξει λόγον, aut concionem, a Thucydide huic li-
bro insertam innuit, cum priores duae sint illae, quae ναυ-
μαχίαν praeceſſerant, longiores, & tertia Corinthiorum, cui
nunc respondetur. GRAMM. Et hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 32. Μᾶλλον δὲ) In Cass. post verba *ξυμμαχίαν λέγει* omnia defunt, usque ad *ἰδιοποιήσαντο*, quod est p. 331 l. 2.

Pag. 331. l. 3. Ἀπὸ τοῦ τρώσαντες) Merito in dubium vocetur haec verbi *καταδύειν* expositio. Alter autem locus, in quo eundem habere usum tradit, exstat supra, pag. videlicet 329, unde etiam *ἄς* pro *οὗς* mox reponendum est. STEPH. Non assentior Scholiastae, *καταδύειν* haud maiorem denotare cladem, quam ut per *τιτρώσκειν* reddatur, minusque adeo esse ac *διαφθείρειν*, quod sequitur itidem ex nota seq. Contrarium omnino quidem statuit Fr. Portus in Commentario. Ego vero synonyma paene dixero *καταδύω* & *διαφθείρω*, pugnae navali quonies applicantur. GRAMM. Suidas in *καταδύσαντες* itidem ut Scholiastes. Pro *οὗς* Stephanus recte scribit *ἄς*, & sic Mf. Baf. & Cass. Vid. ad pag. 329. Paulo ante ad *οὐκ ἐλάσσους χιλίων* in Cass. scriptum erat *χιλίας γὰρ ἦσαν καὶ πενήκοντα*.

ead. l. 5. Τὸ μάλιστα &c.) Immo vero non dubium est, quin *μάλιστα* ad praecedentem numerum, ut alibi passim, referatur. Atque adeo ipsemet (si tamen ab uno eodemque omnia haec Scholia scripta sunt) alibi hoc adverbio *τὴν ἀκριβείαν* significari ait. Quo pertinere videri potest & quod hic scribitur, *ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα* perinde ac si diceret, *τριάκοντα ἀκριβώς*, καὶ οὐχὶ εἰκοσιεννέα μόνον. hic autem *ἀκριβώς* fuerit, quod de numero dicimus nostro sermone iustement. STEPH.

ead. l. 10. Καὶ τὸ ἡμέρον &c.) Corinthiis tamen, qui & ipsi sunt Graeci, τὸ ὥμδν tribuit pag. 329 l. 10. STEPH.

ead. l. 15. Παλλήνην) Paulo post ad *ὁμήρους* in Cass. & Rostg. annotatum erat, *τοὺς ἐνεκα εἰρήνης διδομένους εἰς ἐνέχυρα*. Huc fortassis respexit Suidas in *ὁμηρον*, scribens: *Ὅμηρον. παρὰ Θουκυδίδην ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδομένον ἐπὶ συνθήκαις*. Quamquam etiam referri potest ad ea, quae l. 82 leguntur: nam ibi est *ὁμηρον*.

ibid. Ἐπιδημιουργούς) Hic locus ex iis est, in quo diversae eiusdem vocabuli expositiones absque illo *ἄλλως*, cuius antea mentionem fecimus, positaе sunt. STEPH.

ead. l. 16. Ἀσκληπίδης) Ὁ Ἀσκληπιάδης Cass. Rostg.

ead. l. 17. Ἐπιδημιουργοὶ — τῶν τευχῶν) Haec non leguntur in Cass. & pro iis post *λέγεται* scribitur, καὶ ὁμήρους δοῦναι, ἵνα ἐὰν ἀποστῶσιν, εὐάλωτοι γίνωνται. In Rostg. quoque eadem verba statim post *λέγεται* scribebantur. In editis sunt in fine huius scholii. Sed ibi ea non habet Cass. Videntur pertinere ad ea, quae praecedunt, *ὁμήρους δοῦναι*.

ead. l. 19. Ὀνομα ἀρχῆς ὁ Ἐπιδημιουργός) Ἐπιδημιουργός
ὄνομα ἀρχῆς Cass.

ead. l. 23. Βουλόμενοι κατέχειν — ἀποστῶσι) Haec in Reg.
referuntur ad ea, quae leguntur c. 57, προκαταλαμβάνειν τῶν
πόλεων τὰς ἀποστάσεις.

ead. l. 28. Καὶ Μακεδονίῳ) Vel Μακεδονία vel Μακεδόνι
scribendum videtur. STEPH.

ead. l. 36. Αὐτοῦ) Ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ
in aliam vel alias voces mutandum suspicor. IDEM. Suspica-
tur H. Stephanus, ante αὐτοῦ aliquid deesse, aut etiam αὐτοῦ
in aliam vel alias voces mutandum esse. Ergo intellectam illi
Scholiastae mentem vix credideris: quae inepta omnino foret,
si ad verba tantum τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις referretur. Re-
ctius igitur fecerimus, si in horum locum ad Scholiastae glos-
sam ponamus antecedens in textu verbum προκαταλαμβάνειν,
a cuius prima praepositione προ dependet genitivus Scho-
liastae αὐτοῦ τοῦ Περδίκκα. GRAMM. Sublata erit omnis dif-
ficultas, si sequemur scripturam Reg. & Cass. quae mihi omni-
no vera esse videtur. Nam hi ἐν τῷ κειμένῳ habent ἐπὶ τὴν γῆν
αὐτοῦ, cum distinctione post αὐτοῦ, & adscripto scholio, quod
hic legitur.

ead. l. 31. Τοῦ φιλέλλητος) Haec in Cass. & Rostg. referun-
tur ad vocem Ἀλεξάνδρου in principio cap. 57. Recte. vid. ad
Thucyd. Et sic Scholiastes infra ad cap. 137.

ead. l. 33. Οὐπω γὰρ ἦσαν ἀποδημήσαντες) Immo vero ἦσαν
ἤδη ἀποδημήσαντες, quod liquet ex verbis auctoris proxime
praecedentibus. Proprie igitur accipiendum τὸ ἐπιστέλλουσι,
Lat. per literas mandant. GRAMM.

ead. l. 37. Ἀρχοντας) Cum modo προάρχοντας dixisset, hic
ἀρχοντας dicit: qua generaliore voce & plerique alii voca-
bulum τέλη exponunt. STEPH. In Cass. hoc scholion ita legi-
tur: οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἀρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ τέ-
λος τοῖς πράγμασι τίθεναι. Cetera desunt. Non male. Sed non
foli Lacedaemonii magistratus vocabant τέλη. Vid. ad Thu-
cyd. Διὰ τὸ τέλος τ. π.: τ. etiam Mf. Basf.

Pag. 332. l. 1. Ἐπειδὴ οὐδὲν εὖρον ἐπιτήδειον) Verba haec
praecedunt apud Thucyd. itaque illi ἐπειδὴ reddi hoc τότε δὴ
indicat. Sed εὖροντο in Thucydidis textu legitur. STEPH.

ead. l. 7. Ἀπ' Ἀθηνῶν) Aptius fuerit Ἀθηναίων. STEPH. Ἀπὸ
Ἀθηναίων Cass. Paulo ante ad ἐσβεβληκότων in Reg. & Rostg.
erat ὥστε τὸν Περδίκκα μεταξὺ ἀποληφθῆναι.

ead. l. 9. Ψιλοὶ καλοῦνται) Eadem habet Suidas in Ψιλοῖ.

ead. l. 13. Τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς Μηδικοῖς) Non Aristeum, sed Adimantum. Nam Adimantum aequalem Themistocli fuisse, constat e Plutarcho in Themistocle, & Diodoro Siculo, qui eum anno quarto Olympiadis LXXV Athenis Archontem fuisse scribit. Inter hunc annum autem & eum, quo gesta sunt, quae hic narrat Thucydides, id est, eum, qui praecessit annum primum, belli Peloponnesiaci, quod inchoatum est anno primo Olympiadis LXXXVII, inter sunt anni XLIV. Alium Adimantum ducem Atheniensem sub finem belli Peloponnesiaci memorant Plutarchus in Alcibiade, & Diodorus lib. XIII; qui fortassis Aristei filius, Adimanti nepos fuerit.

ead. l. 16. Τὸ ἦ) Legi hic quoque ἦ non potest: sed ut alia affertur expositio, ita & aliter legere necesse est: ἦ videlicet. Ac videtur deesse aliquid ante τὸ ἦ. Fortasse igitur scriptum fuerat, γράφεται καὶ ἦ· ἵνα ἦ τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. STEPH. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἦ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. Cass.

ead. l. 17. Ὅτι ἡ νῦν) Hic locus ex iis est, ubi ante ὅτι subaudiendum aut etiam addendum videri potest verbum illud σημειῶσαι, de quo in Proparascue. STEPH.

ead. l. 18. Ἔστι δὲ — Βέρροια πόλις Μακεδονική) Ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ Πύδνα, καὶ Βέρροια πόλεις Μακεδονικαί. Cass. & Rostg. (sed hic recte Πύδνα) vitiose quaedam, sed pleraque non deterius, quam in editis. Ἐκαλεῖτο. αὕτη καὶ Πύδνα, καὶ Βέρροια, πόλεις Μακεδονικαί Mf. Bas. Ad προτέρους χιλίους in Cass. & Rostg. annotatur, τοὺς ἐν ταῖς λ' ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 27. Ἐν ἀμνηχανίᾳ ἐγένετο) Quae adduntur in edd. abfunt a Cass.

ead. l. 28. Ὡς ἐλάχιστον) Quamvis non solum hic, sed etiam paulo post non legatur particula ἐς post ὥς, non tamen ita scripsisse hunc Scholiastem, sed omissam a librario illam fuisse credibile est. STEPH. Quamvis Scholiastes legerit ὥς ἐλάχιστον, omisso eis, quod excidisse librarii errore credit Stephanus, rectam tamen iudicamus esse interpretationem eius posteriori allatam loco, nempe ut διάστημα τῆς Ποτιδαίας innuatur; reiectaque ita Vallae & Aemil. Porti sententia, Enenckelio & Gallico interpreti adstipulamur. Quin Thucydides ipsum substantivum χαρίον intellectum voluit in iis, quae aliquanto post sequuntur (ἀπέχει δὲ ἕξι μάλιστα σταδίου, καὶ ἐστὶ καταφανές.) nam, quod praecesserat, substantivum Ὀλυνθός, cui responderet alias, est femin. gen. GRAMM.

ead. l. 31. Ἐγγὺς γάρ) Ut ἐγγὺς in ἐγγίον mutemus, aut post ἦν scribamus μᾶλλον necesse videtur. STEPH.

ibid. Ἡπερ) Ἡπερ Cass.

ead. l. 33. Καλεῖται) Plurali καλοῦνται in huiusmodi locis potius utuntur. STEP.H.

ibid. Οἱ ἐμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους) Sic etiam Suidas: quod cum grano salis accipiendum dicit Kuhniius ad Pollucem I, 99. nam & naturales ἐξοχαὶ & prominentias terræ vocari χηλάς. Χηλὴν portus dicit Thucydides VII, 53, & VIII, 90. Et Suidas addit, χηλὴ καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. In Mf. Bas. haec ita leguntur: τὸ ἐμπροσθεν, & μοχ προβεβλημένον λιθοί.

Pag. 333. l. 9. Ἀπὸ Θράκης) Ἀπὸ τῆς Θράκης Mf. Bas. & μοχ ἢ Ἀφύτις.

ead. l. 11. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ δ.) Dicit διὰ τοῦ δ, id est per δ scribendum fuisse genitivum a nomine Ἀφύτις, nisi Ionico more dicere Ἀφύτιος maluisset. Intellige igitur, scribendum fuisse Ἀφύτιδος, interiecto δ. Est autem ellipsis infinitivi γράφειν, vel λέγειν, iungendi cum illo ἔδει, ut in Proparsceue docui. STEP.H.

ead. l. 12. Οἷον σεισμός) Verum esse, quod hic dicit, Graecos videlicet pedem referre orto terrae motu solitos, multi huius scriptoris ostendunt loci: sed videndum est, an ipse hic παράλογον dicens, aut terrae morum, aut tale quid intelligat. Malim autem scribere ἀναχωρεῖν, σεισμοῦ ἢ τοιοῦτου τινὸς γινομένου, vel γονομένου. IDEM. Ad σωτηρίας in Cass. & Rostg. annotatum erat, οὐ περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς Ποτιδαίης.

ead. l. 16. Οὐκ ἐπειθεν) Haec non ad sequentia pertinent, sed ad priora. Nam βουλομένος τὰ ἐπὶ τ. π. alterum consilium Aristei indicant, qui, cum non persuasisset prius, aliam inire rationem coepit, ut relicta Potidaea, aliquid extra eam ageret adversus hostes. Igitur ἐπὶ istud rectius intellectum interpretibus Latinis & Gallico, cum Scholiastam forte induxerit in errorem. GRAMM.

ead. l. 17. Δηλονότι ἐπολέμει τοῖς Χαλκιδεῦσι) Defunt Cass.

ead. l. 25. Φίλον) Φίλον Mf. Bas.

ead. l. 27. Παλληνηέων) Παλληνηίων Cass. Rostg.

ead. l. 33. Αἰγινήτας) Frustra asserit Scholiastes, Aeginetas sub ditione fuisse Atheniensium tum temporis, non vero ἐγγεγραμμένους ταῖς σπονδαῖς. An non vero contrarium patet ex Thucydide, fuisse nimirum eos non subiectos, sed ἐνσπονδούς Atheniensibus, ob quas σπονδὰς non αὐτονόμοι erant scilicet; ita ut haud consultum ipsis visum aperte συμπολεμεῖν

τοῖς Κορινθίοις, ideoque bellum κρύφα ἐνῆγον, ne transgressores foederum agnoscerentur. GRAMM.

ead. l. 36. Εἰωθότα) Rectius scribetur τὸν εἰωθότα. STEPH. Aldinus Codex habet τὸν εἰωθότα coniunctum cum λέγειν ἐκέλευον. Stephanus coniunxit cum superiore membro, secutus Scholiastem. F. Port. HUDS.

Pag. 334. l. 3. Ἦρετο ὁ, τι ἀθυμεῖ) Ἦρετο τί ἄρα ἀθ. Ms. Baf. ead. l. 4. Διὰ τοῦτο ἀθυμῶ — ἐκεῖνος) Διὰ τὸ μέλλειν με δοῦναι λόγον τῶν τοῦ Φειδίου χρημάτων ἀθυμῶ, ἐκεῖνος Ms. Baf.

ead. l. 7. Καὶ τῶν Ἀθην.) Οὕτως οὖν τῶν Ἀθην. Ms. Baf.

ead. l. 10. Ἐγκαλοῦντες) Malim simplex καλοῦντες. Succensentem autem de Aspasia Periclem, psephisma, cuius Thucydides mentionem hic facit, scripsisse legimus & apud Aristophanem in Acharnensibus: Κᾶθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύνας πεφυσισσόμενοι Ἀντεξέκλεσαν Ἀσπασίας πόρνα δύο. Κάντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη Ἑλλήσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν. Ἐντεῦθεν ὄργη Περικλέες Οὐλύμπιος Ἦστραπτ', ἐβρόντα, ξυεκύκα τὴν Ἑλλάδα, ἔτιθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους, ὧς χρὴ Μεγαρέας μὴτ' ἐν γῇ, μὴτ' ἐν ἀγορᾷ, Μῆτ' ἐν θαλάττῃ, μὴτ' ἐν ἡπείρῃ μένειν. Sed Scholiastes illum Megarensef criminatum esse scribit, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὄργαδα ἐγείρῃσαν. Observa autem, ut a Thucydide sic & ab Aristophane bellum dici καταρράγῃναι. STEPH. Est Acharnens. v. 525. Pro ἐγκαλοῦντες Ms. Baf. Cass. & Rostg. ἀποκαλέσαντες. ead. l. 14. Τῶν συμμάχων) Τὰ ἔξω πράγματα non sunt hic tantummodo τῶν συμμάχων, qui Lacedaemoniis essent, πράγματα, sed aliorum omnium in Graecia populorum, qui extra Lacedaemoniam essent Rempubicam. GRAMM.

ead. l. 15. Ἦ τὸ καλεῖν) Suidas in παρακαλεῖν. ead. l. 17. Καὶ τὸ δίκαιον) Hic ellipsis aliquam esse suspicatur Stephanus in Proparascue pag. 24. Sed fortassis δίκαιον eadem significatione per synonymiam dicit, qua ἀγῶνες accipit Stephanus. an κεφάλαια? ut alibi. Vid. Stephanum l. d. p. 23. In Cass. post δίκαιον erat κερά.

ead. l. 22. ὧς συνειδότες) Scholium hoc pertinere ad illa verba puto, καὶ ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους: ac scribendum esse συνειδότες & γινώσκοντας. Intelligit enim, (ut opinor) Corinthios, cum dicunt Athenienses iam a longo tempore res ad bellum necessarias praeparasse, innuere, illos hoc fecisse, quod sibi conscii forent eorum, quae in ipsos admisisse, & scirent ipsos ea non toleraturos, sed bellum illis illaturos. STEPH.

ead. l. 24. Ἀπὸ κοινοῦ) Omnia, quae hic in edd. leguntur; usque ad κρατῦναι absunt a Cass.

ead. l. 28. Γενήσεται &c.) Futurum hoc γενήσεται non respondet illis ἔδωκεν ἄν' sed potius dicendum fuerit ἐγ' ἐγένετο. STEPH.

ead. l. 34. Καὶ νῦν γὰρ &c.) Indicare vult, poni quod sequitur, quamvis non positum sit quod praecedit, sed relictum sit nobis subaudiendum. Nam perinde est, ac si dixisset, καὶ νῦν γὰρ ἀμφιβάλλεται εἰ ἀδικούμεθα καὶ μὴν οὐ χρῆν, εἰ ἀδικούμεθα, ἐτι σκοπεῖν. IDEM. In Cass. hoc scholion adscriptum erat praecedenti voci φανεροῖς. Et melius, puto.

Pag. 335. l. 3. Τοῦ ὑμᾶς ἀσφ.) Scribendum potius περὶ τοῦ ὑμᾶς ἀσφ. aut, τὸ ὑμᾶς ἀσφ. STEPH.

ead. l. 8. Ναυμαχήσαι &c.) Suspicor, quaedam inter ναυμαχήσαι & ὅστις deesse: alioqui dicendum fuisset ὃ (vel ὅπερ) ἐγένετο αἴτιον τῆς ἥττης. IDEM. Ναυμαχήσαντα Cass.

ead. l. 10. Ἀπὸ τοῦ, αὐτῶν &c.) Vult, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους dictum esse pro αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων, iungens illa verba cum participio περιγεγενημένους: sed minime credibile est, ita loqui sibi permisisse Thucydidem, (etiamsi multa sermone Graeco inusitata sibi permittat) nec talis constructionis exemplum ullum, ut opinor, inveniatur. Potius igitur credendum est, πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους perinde accipi debere, ac si dictum esset, ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολέμοις. STEPH. Credidit Scholiastes, verba haec πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους construi debere cum participio περιγεγενημένους, atque pari modo in oratione Graeca dici περιγίνεσθαι πρὸς τινα, ac περιγίνεσθαι τινος. Ita sane etiam persuasit Lexicographis, phrasin hanc, minus profecto Graecam, ipsius auctoritate fulcientibus, sed sublesto nimis tibicine hic usis. Sic enim potius construendus recteque intelligendus auctoris locus: καὶ ἐπιστάμενοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους πολλὰ ὑμᾶς (scil. ἀγωνιζομένους) ἥδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. Necessesse est enim, ut haec duo participia, ἐπιστάμενοι & ἀγωνιζόμενοι, e superioribus vel ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetantur, quorum posterius referatur ad ista, πρὸς τοὺς Ἀθην. Casus autem, a τῷ περιγεγενημένους regendus, per ellipsin hic occultatur. GRAMM. Ἀπὸ τοῦ, καὶ πρὸς αὐτῶν τ. Ἀθ. Cass.

ead. l. 12. Ἐπέπληξεν) Ἐπληξεν Cass. & νῦν pro τοίνυν.

ead. l. 14. Νόημα) Ἐκ νόημα si fiat νοῆσαι, aptiorem lectionem habebimus: sed de sequentibus quid dicemus? STEPH.

Mox ἐπει ἀποτροπή τοῦ τοιούτου. Cass. Fortassis ἀποτροπήν dixit pro ἀποτρόπαιον, & significare voluit, Corinthios maluisse dicere πάν, quam δύναμιν, quod δύναμιν dicere mali ominis esset.

ead. l. 16. Ἐφιδέμενοι) Ὁρεγόμενοι Cass.

ead. l. 18. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι &c.) Crederem illum ἐξικέσθαι exposuisse ἐπεξελεῖν, potius quàm ἀρκεῖν, nisi hoc ab illo scriptura etiam tam diversum esse viderem. STEPH. Τὸ δὲ ἐξικέσθαι ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν non sunt in Cass. ἀρκεῖν tantum inter verus manu recenti scriptum est: cetera huius scholii verusta, & minio in marg.

ead. l. 21. Ἀποβεβλ.) Non ἀποβεβλημένους, sed ἀναβεβλημένους scripsisse hunc Scholiastem, vel ex quodam paginae praecedentis loco possumus coniecere: eo, inquam, ubi καὶ οὐ μέλλοντες ἐπέρχονται exponit οὐκ ἀναβεβλημένως ἐρχονται κατὰ τῶν ἀγνοούντων. STEPH.

ead. l. 27. Ἡ ἀναπαύονται &c.) Haec verba, ἡ ἀναπαύονται, ἡ ἀδυμοῦσι, quem hic locum habent? Nullum certe, si ea praecedentibus iungere velimus: sed ego locum illis aptissimum post ἐπ' ἐλάχιστον daturus mihi videor, tanquam sequens verbum ἀναπίπτουσι exponentibus. Non dubium est autem, quin posteriorem expositionem priori anteferre debeamus. Ceterum huic expositioni, qua ἐλάχιστον pro οὐδὲ ἐλάχιστον positum esse dicitur, aliam similem antea vidimus. STEPH.

ead. l. 29. Ὡς ἀλλοτρίοις) Dubitari potest, sitne ex errore librarii nata haec lectio, an ipse Scholiastes non ἀλλοτρίοις, sed ἀλλοτρίοις apud Thucydidem legerit. STEPH. Particula ὥς nequaquam hic locum habet, ut existimavit Scholiastes, & persuasit quoque, ni fallor, Franc. Porto, cuius vid. annotat. ad h. l. nec non filio ipsius Aemilio, versionem veterem ita interpolanti, suis corporibus ut alienissimis pro Rep. defendenda utuntur: similiterque Io. Casae Archiepiscopo Beneventano, orationum nonnullarum Thucydidis interpreti p. m. 26. Paria fere habet Baro Hohenecius p. 30; illustratque eodem sensu in notis suis. Simplicius vero, adeoque rectius, auctoris verba reddidit H. Stephanus in Concionibus Graecis &c. editis 1570 in fol. sic nempe: *Ad haec, corporibus alienissimis pro civitate, at consilio maxime proprio utuntur.* Etenim manifeste inquit hic Corinthius orator consuetudinem Atheniensium, auxilii sociorum atque externo etiam milite conductio in bellis utentium, cum vero ipsi consiliis opportu-

Thucyd. Vol. VI.

H

nissimis domi militiaeque rem iuarent. Quin operae pretium fuerit conferre hunc locum alterius. Corinthii verbis, in oratione, quae postea occurrit hoc libro, cap. 121. Ita vero habent: ὑπολαβεῖν οἱοί τ' ἐσμεν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ὧν τὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία. ἢ δὲ ἡμετέρα ἦσσαν ἐν τούτῳ πάθοι, τοῖς σώμασι τοπλέον ἰσχύουσα ἢ τοῖς χρήμασι. Iam tum enim videtur invaluisse mos iste Athenienisium, ut numerato peregrinis militibus, quos ἀλλότρια σώματα vocat Corinthius, stipendio, suorum civium permultis otia facerent, approbante eum (qui & ipsius auctor a nonnullis traditur existisse) Pericle, ut plebis favorem captaret, verum sequentibus temporibus damnantibus eundem aliis, Demosthene inprimis, ut patet ex variis eius concionibus, speciatim illa περὶ Συντάξεως, in quam legendus Ulpianus. Et quod ad Periclem attinet, inducit ipsum Thucydides in luculenta illa oratione, qua bellum contra Peloponnesios suis persuasit, talia ad aures Atheniensium de paupertate hostium, suorumque facultatibus & viribus gloriose effertem, quibus innuat illos σώμασιν ἐτομοτέρους αὐτοῦργοις τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν, adeoque defecturos brevi cessurosque his esse, I, 141. Non igitur putamus quemquam acquiescere debere in expositione Scholiastae nostri, aut interpretum, quos nominavi, Latinorum, sed approbaturum potius nobiscum feliciorum illam Ablancurtii, qui ita transfert p. 61: *Ils deliberent eux-mêmes, & se servent de toute sorte de gens pour l'exécution.* Vid. & not. eiusd. p. 89, T. II. GRAMM. I, ἢ ὡς non fuit in Cass.

ead. l. 36. Αἰνίττεται &c.) Immo fortasse istud magis acute quam vere annotatur, in hoc dicto ad Lacedaemoniorum morem respici, qui festo die non militarent. STEPH.

Pag. 336. l. 9. Ὁμογνώμονι) Hanc expositionem examinare volentibus conferendus est hic locus cum illo I, 42, τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους, ἐχρηωτέρα δύναμεις. STEPH.

ead. l. 10. Ζηλούση) Ζηλούση τοῖς Ἀθηναίοις Cass.

ead. l. 12. Παρὰ τὸ Ὅμηρ.) Quis ei assentiatur, ad illud Homericum hic respici? STEPH. Est Odyss. α', v. 351.

ead. l. 15. Τοιούτους εἶναι) Τοιούτους εἶναι, καὶ ἀρχαῖα ἔθνη ζηλοῦν Cass.

ead. l. 16. Ἐπιτεχνήσεως) Suspicor illum scripsisse προσεπιτεχνήσεως & προσεξευρέσεως. STEPH.

ead. l. 18. Οἱ ἐπίλογοι ἐνθεν) Ἐπίλογος ἐντεῦθεν Cass. Ἐρτεῦθεν non improbandum est. Sed οἱ ἐπίλογοι etiam alibi dicit.

ead. l. 20. Πρὸς ἑτέραν) In Cod. Reg. etiam erat εἰς ἑτέρων φίλιαν. Et paulo ante ad voc. ξυγγενεῖς in Thucydide, Δο-
ριεῖς γὰρ οἱ Ποτιδαῖαι. Reg. & Cass.

ead. l. 23. Τραπεῖσθαι) Vel τραπεῖσθαι, vel τραπέσθαι ἄν
scribo. Sic male & apud ipsum Thucyd. τραπέσθαι pro τρα-
πέσθαι ἄν, I, 72, ut ibi docebo. STEPH. Τραπεῖσθαι Cass.

ead. l. 25. Συμμάχους) Idem de Argivis dictum iam fuit l.
20. STEPH.

ead. l. 28. Ἦτοι τῶν ζώντων) Mirum, quid huius scholii au-
ctori in mentem venerit, ut αἰσθανομένους, aut ζώντας, aut
φρονίμους, aut etiam ἥρωας significare diceret. Me certe expo-
sitiones tam ineptas aliis tam aptis, tam subtilibus & acutis,
aliis inquam a tanto iudicio profectis intermixtas videre pu-
det. Addidit scilicet Thucydides τῶν αἰσθανομένων, significare
ζώντας volens, ne de mortuis eum loqui putaremus: aut, ut
ostenderet se de heroibus loqui, adiecit αἰσθανομένους, pulchra
scilicet periphrasi heroas ἀνθρώπους αἰσθανομένους appellans.
Sed bene se res habet, quod inter hasce duas tam absurdas
ἐξηγήσεις una, quam non itidem absurdam aut ineptam vo-
care possumus, posita est. Ea est, qua αἰσθανομένων idem,
quod φρονίμων, valere dicitur. quae tamen mihi non omnino
satisfacit: quamvis eam secutus Vitus verterit, *Qua in re non
faceremus iniuste, nec contra Deum, nec apud homines prudenter
iudicantes.* At Valla ita hunc locum interpretatur, *Nihil profe-
cto iniuste acturos, aut erga Deos, quos iuravimus, aut erga ho-
mines, qui ista sentiant.* Ubi non solum significatio ab hoc lo-
co aliena verbo isti datur, sed tempus etiam mutatur: nec ali-
ter redditur, quam si non praesentis sed futuri temporis esset
αἰσθανομένων, aut certe pro eo legeretur αἰσθησομένων. Ego
in margine huius interpretationis Vallae adscripti, *Erga ho-
mines aliquo sensu praeditos.* Plura de hoc loco qui audire ex me
volet, Schediasmata mea consulat. STEPH. In sex editis Sche-
diasmatum libris nihil de hoc loco legitur.

ead. l. 31. Κρατεῖν, ἢ ἄγειν) Κρατεῖν ἄλλων Cass.

ead. l. 38. Μέγα φρονῶν) Μεγαλοφρονῶν Cass.

Pag. 337. l. 1. Ὡς κηδόμενος) Fortasse ἢ ὥς κηδόμενος, nisi
forte aliud potius quam κηδόμενος ab eo scriptum esse existi-
mandum est. STEPH.

ead. l. 4. Πλεῖον) Non ausus sum reponere πλεῖονα, quam-
vis ita scribendum esse constet. STEPH.

ead. l. 8. Ὅτι ἢ πρ.) Hic quoque ὅτι pro σημειῶσαι ὅτι.
STEPH.

ibid. *Ἡ καταβ.) Ante καταβόσεις non ἦ, sed ἦ, scribi debuit. STEPH.

ead. l. 9. Παρὰ Θουκυδίδη ιδίως) Οὐ λέγεται εἰ μὴ ιδία παρὰ Θουκυδίδη Cass. Sequitur Dionysium Halic. Vid. Notas ad Thucyd. Καταβολὴ δὲ οὐ λ. εἰ μὴ παρὰ Θ. Mf. Basf.

ead. l. 12. Ἐπελθόντες ἐπὶ ξένων) Sic rursus pag. 345 l. 36. Sed hoc discrimen inane est; certe non semper servatur. Vide Thucydidem III, 69. Aliter etiam Suidas in παρελθεῖν, & Scholiastes ad oration. Demosthenis περὶ τῶν ἐν Χερρόν. p. 58, & ipse Scholiastes Thucydidis p. 346; ubi vide Stephanum.

ead. l. 13. Ἄλλ' ὅπως μὴ ῥαδίως) Ante haec in Mf. Basf. & Cass. erat: ἐμέρισε πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν Κορινθίων τὴν ἀπολογίαν τῶν Ἀθηναίων. πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτῶν τὴν ἀντίθεσιν Ἀρχιδάμου τοῦ Λακεδαιμονίου.

ead. l. 20. Τὰ Μηδικὰ.) Διὰ τὰ Μηδικὰ. Cass.

ead. l. 21. Μὴ παντὸς) In Cass. vel ad haec verba, vel ad ea, quae paulo ante in Thucydidem leguntur, ἥς τοῦ μὲν ἔργου μέρος, annotatum erat, ἐπεὶ δὲ ἕως Μυκάλης ἐδίωξαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἕως Παμφυλίας. Vid. ad pag. 338 l. 30.

ead. l. 22. Τὸ δὲ στερισκ.) Vel ex his, quae scribit, ἐν ἧθει ἀναγνωστέον, conicere est, στερισκόμεθα, non στερισκόμεθα legisse. STEPH.

ead. l. 27. Ἔσχεν) Deest Cass.

ead. l. 29. Θαυμαστικῶς) Malim θαυμαστικῶς scribere: immo vero haud scio, an altera tolerari scriptura possit, ut sit ex nomine θαῦμα factum adverbium. At vero ut θαυμαστικῶς hic scribo, ita θαυμαστικὴν in simili observatione legimus pag. 345 l. 7. STEPH. Θαυμαστικῶς hic Reg. & Cass.

ead. l. 33. Ἦσαν γὰρ αἱ π.) Vide Herodot. l. 8, & Plutarchum in Themistocle. HUDS.

ead. l. 35. Αὐτοὶ τὸ δῖμοιρον) Αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ δῖμοιρον Cass.

ead. l. 37. Μακεδόνων) Hoc scholion in Cod. Reg. additum erat sequenti μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Recte.

Pag. 338. l. 5. Ἄλλως, τὰ οἰκεία) Haec omnia usque ad προλιπεῖν absunt a Cass.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ, ἡξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν) Haec quoque non habet Cass. Nec apparet, quis hic sit sensus verborum ἀλλὰ βοηθεῖν.

ead. l. 17. Οὐκ οὔσης τῆς πόλεως) Addita erat inter versus expositio in Cass. ἐφθαρμένης.

ead. l. 21. Ἀλλὰ μεταν.) Verba haec, ἀλλὰ μεταναστῆναι &c. ad participium διεφθαρμένοι non pertinent: ac posita sunt

se videntur post εἶσθῆναι εἰς τὰς ναῦς. Sed quoniam ἐτολμήσαμεν apte repeti cum illis non potest, (neque enim μεταναστῆναι εἰς ἄλλην πόλιν, tanquam ἀπόλιδας, esse τόλμης opus dici potest) credibile est, ἠδελήσαμεν aut ἐβουλήθημεν ab eo adiectum fuisse: ut totus locus (adiiciendo verba huius Scholiastae verbis Thucydidis) ita scribatur, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν ὥστερον εἰσθῆναι εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ μεταναστῆναι εἰς ἄλλην χώραν ἠδελήσαμεν, ὡς ἀπόλιδες. STEPH.

ead. l. 23. Ναῦς ἱκαν.) Praefigenda sunt haec verba, μὴ ἔχοντες ναῦς ἱκανὰς, ut iis conveniat, quae redditur ratio, δέκα γὰρ εἶχον μόνας ναῦς. STEPH.

ead. l. 26. Ἐν ἐρωτήσει) Non video, quomodo verum istud esse queat, legi haec per interrogationem debere, nisi, particula οὐκ addita, ἄρα οὐκ ἄξιον εἰμὲν scribamus. At Valla, non ἐν ἐρωτήσει, sed ἐν ἀποφάσει legens, vertit, quapropter digni sumus Lacedaem. STEPH.

ead. l. 28. Ἦγουν προαιρέσεως) Non προαίρεσιν, sed φρόνησιν, his verbis significari puto. STEPH.

ead. l. 30. Ἐως γὰρ Μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι) Defunt Cass. Vid. ad pag. 337 l. 21.

ead. l. 33. Ἦγουν δε.) Pro ἦγουν, quae est particula διασαφητικὴ, ponenda est διαζευτικὴ ἢ, vel ἤτοι. nam quod ab eo dicitur ὑπὸ δέους, ait posse intelligi de metu barbarorum, vel de metu eorum, qui sub illorum imperio malis affectu fuerant. Intellige autem de metu, quem afferebant. STEPH.

ead. l. 35. Τοῦ φόρου) Pag. 339 l. 11 ἀφέλειαν aliter exponit. STEPH.

ead. l. 37. Ἐχθρῶν) Quae nomini ἐχθρῶν subiunguntur, habere hic locum non videntur. STEPH. Ἐχθρῶν non est in Cass.

Pag. 339. l. 1. Ἀμεμπτον) Mf. Bas. ἀμεμπτον, ἀλογον.

ibid. Ταυτὸν εἰπεῖν) Post verba haec ταυτὸν εἰπεῖν nihil opus erat istis, ἀντὶ τοῦ nec dubium est, quin vel haec, vel illa expungi debeant. STEPH. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 7. Τὴν ὀλιγ.) Ad eorum oligarchiam sub illis verbis respexisse ait: pro qua expositione multi Thucydidis faciunt loci. Saepe enim de Lacedaemoniis ab eo dicitur, illos constituendae in aliis urbibus oligarchiae incumbere solitos fuisse, aut iam constitutam stabiliendae atque firmandae. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ τῆς Μυκάλης) Quomodo haec in ea, quae praefixa sunt, verba annotari dicere possumus? Nam cum illis verbis, καὶ εἰ τότε ὑπομείναντες, ista, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι, quid commune habent? Nihil certe. Sed aliam se-

dem illis, & eam quidem aprissimam, invenisse mihi videor: si nimirum in cap. 75 translata, tribuantur verbis hisce, ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῶν συμμάχων, id est, his verbis, illa, pro eorum expositione, apponantur, ἀπὸ τῆς Μυκάλης δηλονότι. Conveniet autem, quod hic dicitur, cum eo, quod scribere illum p. 338 l. 30 videmus, tantum ad Mycalen usque Lacedaemonios venisse. STEP.H.

ead. l. 9. Φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον) Ἐπὶ φιλελεύθερον εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι Mf. Basf.

ead. l. 11. Ἐλαττυόμεν) Ἀφίμεν Reg. & paulo ante ad διαδομένην idem κατὰ διαδοχὴν διδομένην.

ead. l. 14. Κατέχεσθαι, ἀρχεσθαι) Δουλοῦσθαι Cass. Et mox ad καθεστῶτος idem cum Reg. νομίμου ὄντος.

ead. l. 16. Μέχρις οὗ) Μέχρι οὗ Cass.

ead. l. 20. Ἀπὸ κοινοῦ &c.) Voculae νῦν hic praeteriti, paulo post autem praesentis temporis significationem dari mirum est, cum de uno eodemque loco agatur: nisi forte in duobus eam locis positam invenit. quam tamen alibi aptam habere sedem posset? Hoc etiam videri cuipiam novum possit, iungi hanc particulam ἀπὸ κοινοῦ his verbis, τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι, cum tamen non praecefferit, sed sequatur. Verum idem & quibusdam aliis fieri in locis videbit. STEP.H. Mox τὸν παρωχημένον Mf. Basf.

ead. l. 22. Λέγει τὴν &c.) Dicere maluissim, τὸν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. STEP.H. Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 23. Τὸ νῦν) Τὸν νῦν Rostg.

ead. l. 28. Τῇ παρεπομένη) Non placet, ἀνθρωπεία ita exponi. Primum enim, si nomine ἀνθρωπεία, aut etiam his duobus, ἀνθρωπεία φύσει, haec omnia includantur, τῇ παρεπομένη τῇ ἀνθρωπεία φύσει ἀρχῇ, cur ista, ὥστε ἑτέρων ἀρχεῖν, addita fuisse dicentur? Deinde ἀρχὴν naturae humanae παρέπεσθαι, quomodo verum comperietur? Nimirum περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀρχῆς, non autem περὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, dicendum hoc fuerit. STEP.H.

ead. l. 32. Βιαιότερον &c.) Malim βιαιότερον ἡμῶν ἀρχάντας. STEP.H.

ibid. Ταπεινοὶ ἐσμεν) Male hic, & alibi quoque, verbum μετριάξαι exponit. Neque enim μετριάξαι dicuntur, qui sunt ταπεινοί, id est, humiles, & animo demisso, sed qui modeste, seu moderate se gerunt; sive qui moderationem adhibent, aut moderatione & aequitate utuntur. STEP.H. Suidas etiam μετριάξαι exponit ταπεινόφρονεῖν.

ead. l. 38. Φιλονικεῖν) Φιλοδικεῖν Reg. Cass. Rostg.

Pag. 340. l. 1. Ὁμοίοις) Minime possunt ὁ ξένος & ὁ πολίτης vocari ὁμοιοι νόμοι, sed ὁμοιοι νόμοι dicendi potius fuerint οἱ τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ ὁμοίως κείμενοι, vel τῷ τε πολίτῃ καὶ τῷ ξένῳ ὁμ. κ. illius enim mentio facienda priore loco videtur. Non possunt, inquam, peregrinus & civis leges similes aut etiam eadem appellari, sed similes leges dicendae fuerint, quae utrique pariter positae sunt, & quae erga utrumque pariter servantur. Verum & hoc videndum est, ne, quod de similibus legibus dicit, male ad peregrinum & civem (nisi civis prius nominandus est) referatur, & referri ad focios debeat. Haec enim proxime praecedunt, καὶ ἐλασσούμενοι γὰρ ἐν ταῖς ἐμβολαῖσι πρὸς τοὺς ἐυμμάχους δίκαις. STEP. Non est credibile, quemquam tam stolidum esse, ut cives & peregrinos vocet νόμους ὁμοίους. Probabilius est aliquid excidisse, vel τῷ τε ξένῳ καὶ τῷ πολίτῃ legendum esse.

ead. l. 4. Ἐκωμωδοῦντο &c.) Athenienses, tanquam φιλοδίκους, id est, litium amantes, sive (uno verbo) litigiosos, male audisse, vel ex ipsis Aristophanis comoediis constat, (nominine φιληλιασταὶ eadem de re utentis) ideoque verbo ἐκωμωδοῦντο apte hic Scholiastes utitur. STEP. Suidas dicit, cicadas mensē unum aut alterum in ficibus cantillare, Athenienses autem per omnem aetatem in iudiciis cantare. HUDS.

ead. l. 5. Πέρσης &c.) Ut casus casui respondeat, scribendum est Πέρση, Σκύθη. Sed cur tam procul exemplum petit? cur e Graecia ad proferendum exemplum egreditur? Exemplum, inquam, huius rei esse alios, qui cum minus moderationis & aequitatis imperio suo adhibeant, non tamen tanquam litigiosi male audiant. STEP.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ &c.) Eodem peccat modo hic, ἥσσαν exponens οὐδὲ ἥσσαν, quo & antea peccavit, cum ἐλάχιστον exposuit οὐδὲ ἐλάχιστον. Immo & gravius etiam hic: quoniam particula οὐδὲ magis periculose contrarium sensum efficit. STEP.

ead. l. 8. Παρ' ἄλλοις) Παρ' ἄλλων Rostg. Non video, quam vim hic habeat praepositio παρὰ, & cur non maluerit sine ea dicere, ἄλλοις, ἀλλὰ μένοις ἡμῖν cum Thucydides in dativo dicat τοῖς ἔχουσιν ἀρχὴν, καὶ ἥσσαν ἡμῶν μετρίοις οὖσι.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ δικ.) De hoc gravi & pudendo errore, quo δικάζουσαι nove exponit δίκαια πράττειν, non tacent mea Schediasmata. STEP. Hoc quoque in editis Schediasmatibus frustra quaesivi.

ead. l. 10. Εἰθισμένοι) Non ad hoc tantum verbum respicit, quod hic annotatur, sed ad totum hoc membrum, *εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ ἰσίου ὁμιλεῖν*. Si enim consueverant eorum focii ex aequo cum ipsis agere, & pari iure iudicium experiri, novum certe illis erat deteriori conditione aliqua in re esse. Quia ex re τὸ σπᾶσιον τῆς ἀδικίας dicit ostendi, id est, *ταῖς* illis iniuriam fieri solitam fuisse. STEPH.

ead. l. 12. Μὴ δίκ.) Particula μὴ supervacanea hic est: sed ex Thucydide fumitur, hoc pleonasmō Attico (ut & paulo post ostendam) utente. Alioqui dicendum tantum fuisset *παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ δίκαιον εἶναι*. Sed & *εἰάν τι*, omīssa voce τοῦτο, dicere poterat. STEPH. Μὴ deest Cass. Rostg.

ibid. Οὐκ εἶπε &c.) Non dixit, inquit, τὸ δίκαιον, (intellige autem, *παρὰ τὸ δίκαιον* nisi potius haec ipsa scriptura substituenda est) sed *παρ' ὃ ἐκεῖνοι νομίζουσι μὴ δίκαιον*. Atqui (dicer aliquis) ne haec quidem verba apud Thucydidem comparent. Sciendum est igitur, eum dicere, *παρ' ὃ νομίζουσι μὴ δίκαιον εἶναι*, tanquam is sit sensus istorum Thucydidis verborum, *παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι*. Ubi etiam animadvertendus is est, quem dixi, voculae μὴ pleonasmus, & quo ipse Scholiaſtes in horum verborum expositione itidem utitur. Mirus est autem hic infinitivi apud istum scriptorem usus, *παρὰ τὸ μὴ οἶσθαι χρῆναι*, pro eo quod est, *παρ' ἐκεῖνο ὃ μὴ οἶονται χρῆναι*, aut (omīssa illa supervacanea negatione) *παρ' ἐκεῖνο ὃ οἶονται χρῆναι*. STEPH.

ead. l. 15. Ἡ λόγῳ ἢ) Sicut λόγῳ ponit pro expositione Thucydidei vocabuli γνώμη, ita etiam addi ἔργῳ, ad exponendum alterum δυνάμει, dicere (ut opinor) necesse habemus: sed quomodo hoc vocabulum (ut de altero taceam) istam admittere significationem potest? Valla certe ducbus his *verbo & facto*, quae duobus illis λόγῳ & ἔργῳ respondent, addens ista, *propter rationem imperii*, ostendit se non animadvertisse, dictum esse a Thucydide, non δυνάμει διὰ τὴν ἀρχήν, sed δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν· quod vereor, ne & ipse Scholiaſtes haud animadvertit. STEPH.

ead. l. 17. Τὸ ἢ &c.) Non minus absurdum, quam novum est, dicere, particulam ἢ pro ὡς positam esse: praefertim cum vulgaris illius usus, pro quo ἢ περ (id est, *quam*) ponitur, sententiae loci huius sit longe accommodatissimus. Fortasse autem non ἢ sed ἢ legens, ita exposuit: sed talem particulae huius usum ignorari a Thucydide, ignorare non debuit. Utramque tamen lectionem secutus sit, non existimavit, haec

verba, χαλεπώτερον φέρουσιν, continuanda esse cum sequentibus absque ulla interpunctione, sed post φέρουσιν interpungi debere: perinde ac si locus hic ita esset intelligendus, *Sed aliquid sibi deesse, magis aegre ferunt: quemadmodum si ab initio secum* (utor autem hic verbis Vallae) *non iure, sed aperte rapaciter egissemus.* Atqui & istud, ne ita intelligendum dicamus hunc locum, vetat, quod non χαλεπώτερον sed χαλεπῶς dicendum fuisset, id est, *aegre ferunt*, non autem, *magis aegre ferunt.* STEPH. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 18. Κατὰ τὸν τῆς &c.) Verba haec videntur expositio esse adverbii φανερώς. Sed quomodo hoc cum eo, quod dictum est, ἀποθέμενοι τὸν νόμον, consentire dicemus? Videtur enim loqui repugnantia, qui ait, *magis aegre ferunt, quam si ab initio deposita lege, plus nobis secundum imperii legem arrogaremus.* Quomodo enim aliquis deposita lege, (id est, deposita seu abiecta legis cura) ex lege plus usurpare velle dicetur? Responderi posse existimo, cum dicit ἀποθέμενοι τὸν νόμον, poni singularem pro plurali νόμους, & de iisdem illis intelligi, de quibus loquens dixerat, ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις: quod si deinde φανερώς cum Scholiaste exponamus κατὰ τὸν τῆς ἀρχῆς νόμον, hanc legem de ea dictum iri, quam introducit ἡ δύναμις τῆς ἀρχῆς: vel, ut eius phrasin sequamur, δύναμις ἡ διὰ τὴν ἀρχήν. haec enim δύναμις esse legislatrix solet, & quidem hoc munere alio fungi modo, quam functi sint legislatores illi, a quibus ortae sunt aliae illae leges. STEPH.

ead. l. 19. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Cum antea de quodam loco, ubi δὲ pro γὰρ positum aiebat, prorsus ab eo dissentirem, de hoc contra plane illi assentior. Rationem enim reddit eius, quod dixit, eos magis aegre ferre, quam si ab initio deposita legis cura plus sibi arrogarent. *Illo enim modo, inquit, non contradicerent, (vel, contradixissent) quin oporteat inferiorem superiori cedere; vel, (si quis ita interpretari mavult) nihil causae dixissent, quin par sit, inferiorem ei, a quo imperium tenetur, se submittere.* Cum autem dicit illo modo, (quibus verbis redditur adverbium ἐκείνως) intelligit, *si illud a nobis factum fuisset: videlicet, si deposita lege &c.* STEPH.

ead. l. 20. Ὁργίζονται) Cum apud Thucydidem nominativus verbi ὀργίζονται sit οἱ ἄνθρωποι, hic contra alium ei dativum dat, quem οἰκοθεν affert, videlicet οἱ σύμμαχοι vel non animadvertens, quod a Thucydide dicitur; vel (quod mihi magis sit verisimile) a genere ad speciem venire volens, id est,

quod a Thucydide de universo hominum genere (nempe de natura omnium hominum) dicitur, ad speciem accommodare. STEPH. Pro *aliū dativum* voluit scribere *aliū nominativum*. Et ita emendaverat Hudsonus, qui partem huius notae descripserat.

ead. l. 21. Ἡμῶν &c.) Scripsisse illum puto ἡμῶν. Nove enim, ut opinor, ἡμῶν hic diceretur. STEPH.

ead. l. 23. Προμάντ.) Observandum, quod dicit, hos Atheniensium legatos, ita loquentes, *si everso dominatu nostro ipsi dominaremur*, augurari, quod futurum erat. Lacedaemonios enim eorum muros diruisse. Aliquis tamen fortasse malit dicere, hoc tantum esse ominari: cum etiam verba, quae ab aliud cogitantibus dicebantur, omen habere existimarentur. At illa imprecatio Thucydidis in prooemio ab eo aliud cogitante profecta non itidem dici posset. Loquor autem de illis Thucydidis verbis, quibus idem Scholiastes eum Lacedaemoniis everisionem illorum urbis latenter imprecari scribit. Quis tamen esse eiusdem Scholiastae haec quoque possit affirmare, cum in eadem pagina Scholium, illi de imprecatione Scholio contradicens, habeamus? IDEM.

ead. l. 33. Eis ἀδηλότητα) Non possum illi assentiri, *τύχας* esse dicenti *ἀδηλότητα*, id est *incertitudinem*. Sic tamen & Valla, *belli enim diuturnitas solet plerasque res fortuitis obicere*. Et Vitius, *diuturnitas efficit varias vices*. Atqui bello cuilibet, non tantum illi, quod diuturnum est, incertitudo tribuitur: id est, incertus esse dicitur eius exitus: & hoc semper experientia confirmavit, ac quotidie confirmat. Adde, quod idem ter diceretur: nam sequitur, *καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδύλῳ κινδυνεύεται*. Atque ad eandem ἀδηλότητα pertinent & haec verba, quae proxime praecedunt, *τοῦ δὲ πολέμου τὴν παράλογον, ὅσος ἐστίν, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγωντε*: id est, *Quam multa inopinata (vel, quam multa praeter expectationem) in bellis evenire soleant; aut etiam, Quam praeter expectationem esse soleat bellorum exitus*. Accedit ad haec duo, quae adversus expositionem illam attuli, quod postquam dixit bellum diuturnum *ἐς τύχας τὰ πολλὰ* (vel *ταπολλὰ*, una voce) *περίστασθαι*, subiungit, *ὃν ἴσον τε ἀπέχουμεν* quod certe falsum erit, si ad ἀδηλότητα referamus. Nam ubicunque est bellum, falsum est, quod Valla habet interpretatio, *A quibus fortuitis utrique aequaliter absumus*: iridemque quod habet altera, *a quibus variis vicibus adhuc utrique absumus*. Nisi dicamus, hos legatos intellexisse, se a bello abesse. neque enim a belli fortuitis aut a

belli vicibus variis abesse potest, nisi qui a bello abest. Quomodo igitur τύχας exponemus? Ego *infortunia* significare hic dixerim: nec mihi huius significationis exemplum ex alio Thucydidis loco afferre difficile fuerit. Belli vero diuturnitatem solere infortunia (& quidem ipsis etiam victoribus interdum) afferre, omnes historiae testantur. Libuit in refutanda expositione ista immorari, quod interpretes eam secutos esse, & multos eam, ut prima fronte rationi consentaneam, secuturos esse viderem. Spero autem fore, ut eae, quas ita examinatas reiicio, cautiorem te ad alias pleraque excutientias, antequam a te admittantur, reddant. STEPH.

cad. l. 34. "Ομηρος) Iliad. ζ', v. 339.

cad. l. 37. "Οποῖον) Scribendum potius ὁπότερον. De hac autem expositione dicam in annot. sequente. STEPH.

ibid. Μετὰ κινδ. πρ.) Hic κινδυνεύεται significare non potest, quod ait, μετὰ κινδύνων πράττεται. Praesertim vero si praecedentium verborum expositionem eum hac iungamus, quam aliena sit ab hoc loco videbimus. Dicendum enim erit, καὶ μετὰ κινδύνων πράττεται ὁποῖον (vel potius ὁπότερον) μέρος κινδυνεύσει. Quod si diligenter illam expositionem praecedentem consideremus, in ea hoc ipsum κινδυνεύεται explicatum inveniemus, his videlicet verbis, ἀδελόν ἐστιν. quae explicatio minime, sicut altera, reprehendenda est: nisi in eo, quod minus significanter dicitur ἀδελόν ἐστι, quam κινδυνεύεται: ut minus significanter (& quidem multo minus) Latina lingua dicit, *incertum est*, quam, *in alea positum est*. IDEM.

cad. l. 38. Οἱ ἀπροβούλευτοι) Quod de universo hominum genere dicit Thucydides, ad inconsideratos & minime circumspectos restringit: sed responderet Thucydides, se ita loqui, quod a maiori hominum parte istud peccetur. *Inconsiderati* vero & minime *circumspetti* sunt, qui ab illo ἀπροβούλευτοι appellantur: & magis etiam proprie, qui non praemeditate & absque consultatione seu deliberatione aliquid agunt. Cum hoc autem male ἀνόντοι iungit, quod multo plus est: & ita quidem, ut ἀνόντοι agere multa soleant, quae non itidem agerent ii, qui tantum ἀπροβούλευτοι appellari merentur. IDEM.

Pag. 341. l. 1. Πρὸ τῶν βουλ.) Addendum hic adverbium πρότερον post τῶν ἔργων, vel potius πρότερον tantum hic ponendum est, cum verba haec non aliam vocem, quam illud adverbium, explicant. At vero genitivus τῶν ἔργων cum ἔχονται iungitur. τῶν ἔργων ἔχονται, inquit, πρὸ τῶν βουλευμάτων. Immo vero, si diligenter, quae a Thucydide dicuntur, consi-

deremus, videbimus, illum nihil cum suo πρότερον relinque-
re subaudiendum, & illud nobis exponere, cum ei ὕστερον opo-
ponit. Aut si quid subaudiri debet, id certe fuerit genitivus λό-
γων perinde ac si diceret, πρότερον τῶν λόγων ἔχονται τῶν ἔρ-
γων· vel potius, (ut plenior sit oratio) πρότερον ἢ ἀπτεσθαι
τῶν λόγων, ἔχονται τῶν ἔργων, ἀπερ ὁμοίως ὕστερον χρὴν δρᾶν,
καὶ μετὰ τὸ τῶν λόγων ἀφασθαι. Sed hunc genitivum λόγων
Valla rationem male interpretatur. Ita enim locum hunc red-
dit, Qui cupide bella ineunt, prius in negotiis versantur, quae pos-
teriora consilii esse debebant: iidem, cum advenit calamitas, tunc
ad rationem se conferunt. In qua interpretatione cum non illud
solum, sed & alia peccarentur, margini hanc adscripsi, Et ho-
mines, cum proelia ineunt, opera prius capeffunt, quae postea
gerenda erant: at cum aerumnis premi coeperunt, consilia instituunt.
Sed ne ego quidem mihi in genitivi λόγων interpretatione sa-
tisfacio: cum potius περί τῶν συμβατηρίων λόγων intelligen-
dum putem: ut hic locus ita reddatur periphrasi etiam uten-
do, Ac cum homines ad bella gerenda eunt, opera prius aggrediun-
tur, ad quae postea veniendum erat: cum vero aerumnis premi iam
coeperunt, ita ut ipsos bellorum poeniteat, tum demum sermonem de
compositione iniiciunt. STEPH.

ead. l. 5. Οὓς ἐν ταῖς) Μάρτυρας οὓς ἐν ταῖς Caff. Rostg.

ead. l. 6. Ὑπογῆσθε) Vide Stephani Append. ad scripta al.
de Dial. Att. p. 185. HUDS.

ead. l. 9. Παρὰ τὰς) Πρὸς τὰς Rostg.

ead. l. 10. Διῶκοντες) Malim ἀποδιῶκοντες. STEPH.

ead. l. 12. Ἐμπείρους) Λαίπει τὸ ἐμπείρους. Caff.

ead. l. 13. Γλυκὺς) E Pindaro, ut observavit Erasmus.

ead. l. 14. Ἦγουν δ' ἐλαχ.) Non γηγόμενον solum, sed iun-
ctum cum αἶν, significare potest γηγόμενον. Quod autem ἐ-
λάχιστον exponit δ' ἐλάχιστου καιροῦ, (dicens καιροῦ pro
χρόνου) non placet: ac potius non minimum bellum de maximo
intelligendum puto: ut sit figura μείωσις, sive λιτότης, quae
vulgo λιπότη perperam vocatur, ut docui in meo de abusu
Graecae linguae libello. STEPH. Ἦγουν δ. ἔ. καιροῦ καὶ ἔργου
γγησόμε. Reg. ἡ. δ. ἔ. καιροῦ γηγόμενον Caff.

ead. l. 15. Μέχρις &c.) Huc usque (inquit) est prooemium. At-
qui, cum proxime sequens periodus rationem reddat eorum,
quae hic Archidamus proponit, simulque ea confirmet, ideo-
que ab his pendere dicenda sit, quomodo haec claudere proo-
emium dici possunt? Ne tamen dicere audeamus, haec verba
μέχρις ὡς τὸ προοίμιον, post participium νομίσαντα ab illo

scripta fuisse, obstant, quae in illius sequentis periodi principium annotantur. STEP.H.

ead. l. 16. Οἱ ἀγῶνες καὶ τὸ δυνάτον) Absunt a Cass.

ead. l. 17. Πεζομάχοι) Ἐκ παραλλήλου πεζομάχοι Cass. Rostg.

ead. l. 24. Τοῦ ἔχειν χρήματα) Πένντες γὰρ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Cass. Rostg. Deinde, quae paulo post leguntur, πένντες γὰρ, non sunt in Cass.

ead. l. 25. Ἐκ τῶν &c.) Particula negativa οὔτε his praefigenda est verbis, ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. STEP.H.

ead. l. 26. Πένντες) Πένντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνες Mf. Bas.

ead. l. 27. Ὑπερφέρωμεν) Quae ad hanc vocem & sequentem δηοῦν annotantur, non habet Cass.

ead. l. 34. Τὸ μᾶλλον πρόσκειται) Τὸ μᾶλλον eos haud respicit, quos intellexit hic Scholiastes. Athenienses enim sunt, quos indicat Archidamus: prae illis utique videri possent Lacedaemonii pacis ruptae auctores, si bellum suadentibus morem intempestive gererent. GRAMM.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Homeri versum affert, quod Archidami dictum cum eo conveniat, non etiam (ut opinor) tantum ille ad hoc alludat. STEP.H. Iliad. γ', v. 160.

ead. l. 38. Τῆς γῆς) Ante haec verba in Cass. & Rostg. est ἦν τὴν γῆν αὐτῶν τάμωμεν.

Pag. 342. l. 6. Προσαθροίσει) Συναθροίσει. Cass.

ead. l. 7. Ἐκείνοις δηλονότι) Desunt Cass.

ead. l. 8. Πορισμὸν ζωῆς) Verba auctoris, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα, Scholiastes interpretatur, πορισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχωμεν, aberrans omnino a recto istorum sensu. Dixerat Archidamus, consultius fore, si aliquod temporis impenderent Lacedaemonii dissuadendo apud Athenienses bello, & de iis, quae necessaria ad bellum sibi forent, interim cauti prospicerent, προσλαβόντες συμμάχους Ἕλληνας καὶ βαρβάρους, quorum viribus ut etiam suas, per id temporis intervallum, quod daretur, collectas, adiungerent, hostibusque illas, quamvis non aperte bellum denuntiantes, (μὴ πτόλεμον ἄγαν δηλοῦντες) non obscure tamen ostentarent, suadet hisce, καὶ τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζόμεθα, quae recte satis affectu interpretes Latini, Valla, Enenckelius, & H. Stephanus in Concionib. Thucyd. Suidas: ἐκπορίζειν, ἐξευρίσκειν, συλλέγειν. Idem fere monuerat Archidamus paulo antea, in istis: καὶ τούτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύσθαι. Idem innuit & in sequentibus: πορισόμεθα ἂν πρῶτον (scil. δα-

τάνην, sumtus ad bellum faciendum necessarios) idem denique in fine orationis: *Καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πέμπετε μὲν — παρασκευάζετε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα.* GRAMM.

ead. l. 10. Πορεύεσθαι) ἴεσθαι ἐπὶ τινα semper apud nostrum est *hostiliter aggredi, bellum inferre*; quod per *πορεύεσθαι* significari adeo non potest. IDEM.

ead. l. 11. Ἐτοιμασίαν) Non habet Cass.

ead. l. 14. Διὰ τοῦ τεμεῖν) Liqueere existimo, *omissam esse in verbis Scholiastae haec explicantibus negandi particulam, & scripsisse eum, διὰ τοῦ μὴ τεμεῖν αὐτῶν τὴν γῆν.* GRAMM.

ead. l. 18. Ἐξαίρει τὴν δύναμιν) Quod hic scribit, Archidamum potentiam Atheniensium extollere, ut Lacedaemonios perterrefaciat, non minus ad haec, quam ad praecedentia, atque adeo ad magnam partem huius orationis pertinet. STEPH. In Cass. & Rostg. haec, *Ἐξαίρει τὴν δύναμιν*, cum sequentibus annotata erant ad verba cap. 82 ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. Nec tamen illis verbis satis conveniunt.

ead. l. 25. Τὴ αὐτῶν προΐδμεν) Haec inter versus recenti manu in Cass. scripta erant; cetera in margine manu vetusta. Idem etiam alibi saepe factum, & scholia vetustiora cum recentioribus ab his, qui ea publicarunt, in unum conflata esse deprehendi. In Reg. ad ἐπ' ἀμφοτέρω erat expositio καὶ νικῆν, καὶ ἦταν.

ead. l. 28. Καὶ νεμύμεθα) Dubium esse potest, an haec καὶ νεμύμεθα &c. ab ipsomet, an a librario per imprudentiam praeposita illis fuerint, *σπεύδοντες γὰρ, σχολ.* &c. Quod si ipsomet hoc ordine ista collocasse credamus, scripsisse καὶ γὰρ νεμύμεθα, verisimile fuerit. STEPH.

ead. l. 29. Ἐνδοξότεραν) Ἐνδοξοτάτην Cass. quod in Thucydide pro *ἐνδοξότεραν* scribi posse putabat Stephanus.

ead. l. 31. Ἵπποστικτέον) Videndum, ne alio pertineat haec de interpungendo admonitio: nisi dicamus, illud quod sequebatur exemplar, non haec verba *σπεύδοντες τε γὰρ* &c. sed alia illis καὶ αἰσχύνομεν subiuncta habuisse; cum alioqui de re manifesta admonere supervacaneum esset. STEPH.

Pag. 343. l. 1. Ἀσαφὲς τὸ χωρίον ποιεῖ) Scribit, *nominum enallagen* locum hunc obscurum reddere: cum αἰδῶ & σωφροσύνην, tanquam synonyma, eadem de re dicat, & tamen diversum illis usum dare videatur. Nec minus σωφροσύνην atque εὐνοσίμωμιν eandem illi rem significare, nos admonet. Quod igitur uni rei eodem in loco sua appellatio mutatur, hoc vocat *nominum enallagen*. Sed quaedam in hoc scholio mendosa sunt,

quaedam etiam illi defunt. Inter mendosa pono vocabulum τὴν λέξιν. Sensus enim poscit, ut τὰς λέξεις scribamus, cum de duabus loquatur, sicut paulo post de aliis duabus loquitur. Post illa autem verba δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, non dubium est, quin aliquid omissum fuerit. cum enim sequi debeant verba, quae doceant, quomodo locus sit intelligendus, (nam verba illa, δεῖ οὖν οὕτω νοεῖν, sunt promittentis se hoc docturum) tamen ista, quae subiunguntur, πολεμικοὶ τε γιγνώμεθα καὶ εὐβουλοὶ, διὰ τὸ εὐκοσμον, non alia quam Thucydidis sunt verba, nec ordine alio collocata. Fateor alioqui, illa verba, πολεμικοὶ τε γιγν. & quae sequuntur, videri etiam posse, non tanquam expositionem ab illo proponi, sed tanquam ea, quae nobis sit expositurus, his quae subiungit, ἀνάγκη γὰρ τοὺς εὐκ. &c. Verum hic aliquid est iis, quae annotavit, non satis consentaneum. Si enim τὸ εὐκοσμον (pro quo εὐκοσμίαν paulo ante posuit) & σωφροσύνη de una eademque re dicuntur, quomodo εὐκοσμοὶ σωφροσύνης πλείστον μετέχειν dicentur?

Adiuuans igitur hoc scholium, dico, primum quidem, τὸ μὲν referendum esse ad πολεμικοὶ & perinde esse, ac si dictum esset πολεμικοὶ μὲν. Deinde, haec, quae sequuntur, ὅτε αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδοὺς δὲ εὐψυχία, non secus accipienda esse, quam si iisdem eadem de re utendo verbis, dictum esset, ὅτι αἰδῶς τοῦ εὐκόσμου πλείστον μετέχει, αἰδοὺς δὲ εὐψυχία. Verum & alia enallage simul observanda est in eo, quod cum πολεμικοὶ dixisset, tamen, perinde ac si dictum fuisset εὐψυχοὶ, subiungitur εὐψυχία. Totus denique hic Thucydidis locus non aliter a nobis intelligatur, quam si ita scriptus esset, εὐψυχοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὴν σωφροσύνην γιγνώμεθα. εὐψυχοὶ μὲν, ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει, αἰδοὺς δὲ εὐψυχία. STEP.H.

ead. l. 3. Ἐμφασιν παρέχει) Hoc exponit Stephanus in Pro-parasceue pag. 18 sq.

ead. l. 7. Τοὺς εὐκ.) Suspiciari quis possit, scriptum ab illo fuisse, τοὺς πολεμικοὺς σωφροσύνης πλείστον μετέχειν. quomodo enim ferri possit scriptura haec, τοὺς εὐκόσμους σωφρ. πλ. μετέχειν, non video: cum (ut ante dixi) velle, τὸ εὐκοσμον (sive τὴν εὐκοσμίαν) non aliud esse, quam σωφροσύνην, deinde dicere τοὺς εὐκόσμους πλείστον μετέχειν σωφροσύνης, sibi constare non sit. Perinde enim fuerit, ac si τοὺς σώφρονας πλείστον μετέχειν σωφροσύνης aliquis diceret: cum necesse sit, εὐκόσμους & σώφρονας eosdem esse, si τὸ εὐκοσμον (sive εὐκοσμία) & σωφροσύνη eadem sint. STEP.H.

ibid. Διὰ τὸ εὐκοσμ. &c.) Scribo, διὰ τὸ τοὺς εὐκόσμως, καὶ αἰδήμονας εἶναι. STEPH.

ead. l. 10. Ὀμηρος) Homeri versus non recte tanquam testis eius, quod dixit, citari videtur. Neque enim hoc versu fortitudo sive animositas verecundiae plurimum habere, (quod tamen versu hoc vult confirmare) sed ex iis, qui verecundi sunt, plures evadere incolumes, quam interfici, dicitur. STEPH.

ead. l. 11. Ἡὲ πέφανται) Haec non sunt in Cass. δ' ἀνδρῶν est in Homer. Iliad. ε', v. 563; τ' ἀνδρῶν Iliad. ε', v. 531.

ead. l. 14. Παιδευόμεθα ὥστε) Cum παιδευόμεθα infinitivo iungi possit, ac debeat etiam, absque particula ὥστε, suspirator inter haec verba aliquid deesse. Sed quoniam, quidnam illud sit, assequi coniectura nequeo, de meo aliquid afferam. Videtur itaque locus hic ita exponi posse, (illa quidem certe Scholiastae verba ad meam expositionem accommodando) οὐ παιδευόμεθα μέχρι τῆς αὐτῆς πολυμαθείας ὥστε ὑπερορᾶν τῶν νόμων. Vel ita, οὐ παιδευόμεθα οὕτω μέγα περὶ τῆς μαθήσεως ἡμῶν φρονεῖν ὥστε ὑπερορᾶν τῶν νόμων. Crediderim tamen, hunc Scholiastem brevius esse locutum: ut certe possit quipiam multo brevius loquens, dicere, οὐ παιδευόμεθα τοσούτου ὥστε ὑπερορᾶν &c. Scio alioqui, non de fore etiam, qui nihil inter παιδευόμεθα & ὥστε desiderari, sed hoc adverbium παραλκόντως ante infinitivum positum esse putent. Apud Thucydidem certe in diversis loquendi generibus πλεονάζειν id observavi. Animadvertendum est autem, participium παιδευόμενοι apud Thucydidem debere resolvi in verbum παιδεύμεθα, praecedente particula ὅτι cum, sicut dixerat, πολεμικοὶ μὲν (nam duas hasce voces illis duabus ἰσοδυναμεῖν, & pro illis positas esse, ostendi) ὅτι αἰδῶς σωφρ. πλεῖστον μέτεσχει, ita sequi deberet, εὐβουλοὶ δὲ, ὅτι ἀμαθῆς. τῶν ν. τῆς ὑπεροφ. παιδευόμεθα. STEPH.

ead. l. 21. Ψηφίσματα τῶν λόγων) Inter ψηφίσματα & genitivum τῶν λόγων aliquid deesse suspicor. nam ψηφίσματα cum hoc genitivo τῶν λόγων non satis apte iungitur. Ac suspicionem auget, quod sequitur, οἱ γὰρ Λάκωνες, βραχυλόγοι. quorsum enim, de psephismatis loquens, βραχυλογίας mentionem faceret? IDEM.

ead. l. 22. Ὡς τῶν Κορινθίων) Hoc Scholium, ὡς τῶν Κορινθίων οὕτως ὄντων, scriptum esse puto in haec verba, καὶ μὴ, τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἀγαθόντες & deesse ξυνετῶν quo adiecto scribendum sit, ὡς τῶν Κορινθίων οὕτω ξυνετῶν ὄντων. Sed aliquis

fortasse & aliud mendum huic subesse loco, & Ἀθηναίων pro Κορινθίων substituendum esse dicat. STEPH.

ead. l. 23. Ἀντὶ τοῦ &c.) Aliud significare Thucydidem, cum dicit τοὺς πέλας, antea docui. IDEM.

ibid. Ὁ δέ τε &c.) Mirum, ni aliam apud Thucydidem lectionem secutus sit, aut hoc Scholium aliter scripserit. quomodo enim alioqui vel quod de particula τε, vel quod de vocula οὐ scribit, verum comperiri possit? IDEM.

ead. l. 24. Ἦν ἢ οὕτως ἢ σύνταξις) Infeliciter rem egit Scholias, syntaxin proponendo suam verborum Thucydidis, νομίζειν δὲ τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι. Neque enim in hisce locum habet particula negans οὐ, quae in sequenti commate reperitur. Sed coniungenda haec cum superius dictis ita, ut, in quo consistat εὐβουλία Lacedaemoniorum, declaretur per partes. Sic nimirum εὐβουλοὶ & hic dicuntur, καὶ οὕτως παιδεύόμενοι ὥς νομίζειν τὰς τε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ &c. H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 62 vertit, alios vere eadem, quae nos, sentire iudicemus. Ita nempe is, ut & ceteri interpretes Latini τοὺς πέλας per alios reddiderunt, secuti in hoc Scholias, qui τῶν πέλας ἀντὶ τοῦ τῶν ὁμοίων ἀνθρώπων hic poni asserit. At magis arrident nobis Gallica haec Ablancurtii, p. 77, Nous estimons que les sentimens de nos voisins sont pareils aux nôtres. GRAMM.

ead. l. 27. Λόγῳ λέγουσιν) Aliter scriptum ab eo fuisse existimo. STEPH.

ead. l. 32. Πρὸς τοὺς λ.) Cum dicit, illum ἀποτείνεσθαι πρὸς τοὺς λόγους τοῦ Κορινθίου, ad ista verba respicere viderur, quae leguntur I, 69, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ἡμῶν τιμωρίᾳ περιγεγεννημένους. STEPH.

Pag. 344. l. 4. Μὴ πως φθάσαντες) Haec verba διὰ ἰσχύον refert ad illud, quod dixit, βουλευσάμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν cum tamen non dubium sit, quin ad proxime praecedentia referantur. IDEM.

ead. l. 6. Τοὺς μὲν λόγους) Τὸν σκοπὸν φησὶ τοῦ λόγου. Cass. In Rostg. annotatum erat: ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγέμμασι. Est ibi pag. 1437 ed. Steph. Καθόλου δὲ ὁ μὲν ὄγκος καὶ τὸ μέγεθος τῶ πολιτικῷ (λόγῳ) μᾶλλον ἀρμόττει. παράδειγμα δὲ, οἷτε Φίλιπποι, καὶ τῶν Θουκυδίδου δημηγοριῶν, ἢ Σθένεα, ἢ δα τοῦ Ἐφόρου, καὶ Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς, καὶ Περικλέους ἢ μετὰ τὸν λοιμὸν.

Thucyd. Vol. VI.

I

ead. l. 10. Τὸν ἀριθμὸν) Eadem omnino verba exstant in Suida. Vide Meurfii Miscell. Lacon. l. 2, c. 4, & Valesii notas ad Excerpta Polybii, p. 343. HUDS.

ead. l. 11. Πόλεως) Πολιτείας Rostg.

ead. l. 16. Ἐπειδὴ &c.) Scribendum puto, ἐπειδὴ οἷδε οὐκ ἐτι μέλλ. An autem verisimile sit, Thucydidem hoc vocabulum subaudiendum reliquisse, ad Thucydidem dixi. Ceterum quamvis nolit μέλλουσι exponi βραδύνουσι, tamen μελλήσωμεν exposuit ὑπερθεσόμεθα. STEPH. Duplici hic nomine Scholastes censuram meruit, cum quod coniunctionem ἐπειδὴ verbis auctoris praefigendam voluit, clarioris sensus gratia, tum quod verbum μέλλουσι negavit ea significatione positum, qua βραδύνουσι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου. Utrumque fane erravit. GRAMM. Τὸ γὰρ μέλλουσιν οὐχὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ βρ. Cass. & Rostg. De ellipsi τοῦ ἐπειδὴ egit Steph. hic in Nota ad Thucydidem, quam in Var. Lect. contulit Hudf.

ead. l. 17. Οὐχὶ ἐπὶ) Οὐκ ἐπὶ Mf. Bas.

ead. l. 18. Ταῦτα πάλιν πρὸς Ἀρχίδαμον ἀποτείνει) Cum dicit πάλιν, significat etiam ante huiusmodi quid a se annotatum esse. Sed hoc in editis non invenias. In Rostg. post verba, quae ad l. 6 huius pag. descripsi, addebatur: τοῦτο πρὸς Ἀρχίδαμον λέγοντα ὡς δεῖ βραδύνειν, quae quidem non ad illum locum, sed ad verba Thucydidis οὐδὲ μελλήσωμεν τιμωρεῖν pertinent.

ead. l. 20. Πῶς ἂν.) Deest fortasse huic loco particula μόνον, & pro ἀλόγιστα substituendum est ἀλογα. Illa enim χρήματα & νῆες, sunt ἄψυχα & ἀλογα: tertium autem, ἵπποι, non ἄψυχον quidem, sed ἀλογον & ipsum est. Verum hic consideranda praeterea est antithesis, cuius fortasse mentionem factam inveniremus, si Scholium integrum esset. nam Atheniensibus quidem ἐμαρτύρησε μόνον ἄψυχα καὶ ἀλογα τινά: at suis Lacedaemoniis χρημά τι καὶ ἔμψυχον καὶ λογικόν: videlicet ξυμμάχους ἀγαθούς. STEPH.

ead. l. 25. Οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ) Οἱ Λακ. τῶν παρόντων α. β. Mf. Bas. Mox post ἡσυχάζουσι τινες idem addit τινὲς δὲ βοῶσιν ἐπαινοῦντες τὰ εἰρημένα.

ead. l. 30. Ἐπαγαγεῖν) Scholium hoc ad omnia ista verba pertinet, βούλεσθαι δὲ, καὶ τοὺς πάντας ξυμμάχους παρακάλεσαντες, ψῆφον ἐπαγαγεῖν. STEPH.

ead. l. 33. Διαπράξ.) De significatione, quam priore loco tribuit verbo διαπράξασθαι, minime dubitandum est: at de illa, quam posteriore, dubitare cogor. IDEM.

ead. l. 36. Χρηματίσαι) Suidas in *χρηματισάμενοι*. Mox pro *μένεσσι* Mf. Baf. *μέν γάρ ἐσσι*.

ead. l. 38. Ἰδική &c.) Vult, opinor, significare, quod de alia quadam voce scribit, peculiarem esse Thucydidi: sed *ιδίαν* ibi, non *ιδικὴν*, dicit. Potest autem dici peculiaris illi ea vox, quae ante illum usus nemo fuisset, etiam si postea alii, eius exemplo, usi fuerint. STEPH. Suidas in *διαγνώμη*, ἡ λέξις *ιδικὴ* *Θουκυδίδου*.

Pag. 345. l. 7. Θαυμαστικὸν) Observa, illum in his verbis ὑπὸ Ἑλλήνων admirationem constituere, sicut ante pag. videlicet 337 l. 29 constituerebat in his, *τοιούτου μέντοι τούτου συμβάντος, καὶ σαφ. &c.* Legimus enim ibi, *θαυματικῶς τούτο φησὶν*, sed *θαυμαστικῶς* scribo. STEPH.

ead. l. 8. Χώρας) Vocabulum *χώρας* locum hic non habere nemo non fatebitur, ut opinor: sed quid pro eo reponemus? Multis forsitan non displicebit *μοίρας*, quod si de facto Lacedaemoniis peculiari loqueretur, valde mihi placeret *μόρας*. Verum, in quemcunque genitivum ille mutetur, simul etiam pro *αὐτοῖς* scribendum est *αὐτῶν*. IDEM.

ead. l. 11. Χειμῶνα διαβιβάσ.) Aut mendose scriptum, aut omnino nove, ut opinor, dictum *διαβιβάσαντες* cum illo accus. *χειμῶνα*. IDEM.

ead. l. 14. Ἐκ Σαλαμῖνος) Καὶ ἐκ Σαλαμῖνος. Rostg.

ead. l. 15. Περιουσίαν) Scribo *οὐσίαν* & praepositionem *περὶ* ex vocabulo *περιούσαν*, quod apud Thucydidem est, irrepisse puto. STEPH.

ead. l. 16. Κυριώτεραν) Scribendum reor *κυριώτερον*. *Discrimen posuit* (inquit) *inter urbem & muros. Et magis proprie πόλεως appellationem de domibus accipere videtur*, Thucydides videlicet. Sed possit etiam nomen esse *κυριώτερον*, hoc sensu, *Et magis proprium videtur, πόλεως* (id est urbis) *appellationem de domibus accipere*. Rationem autem addit, *urbem enim muris non cinctam Lacedaemonii incolebant*. Hinc nimirum vult probare, *πόλιν* dici posse, & quae domos tantum, non etiam muros, seu moenia, habeat. IDEM.

ead. l. 18. Ὀμηρος) Nisi totus Homeri locus afferatur, similem in eo esse usum nominativi pro genitivo, cognosci non potest. Est igitur adeundus locus, qui exstat Odyssaeae libro μ', v. 73. Afferens autem istum Homeri locum, assentiri videtur iis, qui talem structuram *σχῆμα* Homericum vocant: cum tamen ipsemet alibi schema Atticum esse scribat. IDEM. Vide, quae ad Thucydidem IV, 70, annotata sunt.

ead. l. 22. Περίβολος δηλονότι) Non intelligo cum Scholia-
sta & interpretibus Latinis & Gallicis ad verbum *ξυνειστήκει*
nomen *περίβολος*. Et cur, si istud voluisset auctor, potius non
dixisset *ξυνειστήκεισαν*, cum plurali mox numero efferat *τοὺς*
περιβόλους? Mihi certe ὅσοις *ξυνειστήκει* nihil aliud est, quam
ad quosunque foedus Ἑλληνικὸν & societas pertinebat, vel quibus
societas cum Lacedaemoniis & reliquis Peloponnesiis intercedebat.
Populi enim & civitates Graeciae, quotcumque ex conven-
tione & foedere contra communem Graecorum hostem, Me-
dum, stabant, siue intra seu extra Peloponnesum essent, u-
num constituiebant *σύστημα*. Neque enim ii, qui ab hoc foe-
dere & societate exclusi essent, de diruendis itidem muris suis
solicitari erant. Ceterum ad significationem τοῦ συνίστα-
σθαι, quam suppono, probandam exempla nemo Graecae
linguae gnarus, ut puto, requireret, quippe quae satis ma-
gna copia Historici suppeditabunt, ipsumque Thucydidei o-
peris initium hoc dabit: καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον*
πρὸς ἑκατέρους. Et certi sumus, de sensu, quem dedimus hifce
ὅσοις *ξυνειστήκει*, litem a nullo peritiorē nobis movendam
esse. GRAMM.

ead. l. 28. Διὰ δὲ τοῦ ὑπ.) Nimis longe petita videtur haec
nominis ὑποπτον expositio: sicut & nimium subtiliter inqui-
rit (meo quidem iudicio) in illud loquendi genus τὸ βουλευ-
μενον τῆς γνώμης: cum & alibi hunc genitivum apud Thucydi-
dem παρέλκειν videamus. Ideoque hanc Vallae interpretatio-
nem probō, quid vellent ac suspicarentur, non patefacientes illi
quidem Atheniensibus. Ac ne hoc quidem placet, ἐν δὲ τοῖς ἐναν-
τίοις καὶ τὸ ὑπονοούμενον ἀποκρύπτεται. nam etiam ἐν τοῖς φί-
λοις hoc fieri nonnunquam videmus. STEPH.

ead. l. 29. Οἶον, ἐξ ἧς) Σημεῖον, ἐξ ἧς Mf. Baf.

ead. l. 36. Ἐπέρχεται) De ista verborum ἐπέρχεται & πα-
έρχεται differentia in proxima dicam annotatione. STEPH.

ead. l. 37. Οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή) Hoc scholium ad hanc
loci istius partem nullo pertinere modo potest: cum in eo de
duobus verbis agatur ἐπέρχεται & παρέρχεται, de quibus
& modo dictum fuit. Nec dubito, quin illa παραγραφή, quam
ἀκριβὴν fuisse negat, de his ipsis verbis ageret. Cum autem de-
pravatus sit hic locus, videor mihi assequi coniectura, quo-
modo suae integritati sit restituendus, quamvis non assequar
itidem, quid illa παραγραφή censura dignum iudicaret. Nam
si pro his αὐτοὺς γὰρ οὐ τοὺς, scribatur αὐτὸς γὰρ οὕτω, locum
hunc, paucis mutatis, restitueris. Sed post λέγει ponenda tan-

tum hypostigme fuerit. Sequuntur enim verba, quae ipsum (Thucydidem videlicet) de Atheniensibus dixisse scribit. Ac de illa quidem paragrapha dicam & postea. Quod autem de differentia verborum *παρελθεῖν* & *ἐπελθεῖν* addit, verum non puto: ideoque merito, tanquam rem sibi quoque dubiam proponens, dicit *μήποτε*. Sed occasionem suspicandi, talem esse verbi *ἐπερχεσθαι* significationem, praeuisse illi videtur hic locus, in quo, *οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν*, de eo dicitur, qui per multos iam dies *ἔρχεσθαι* distulerat. Atque ut hic dixerat *ἐπέρχεται*, ita huius verbi participio utens dicit paulo post de eodem Themistocle, *ἐπελθὼν τοῖς Λακεδαιμονίοις*. Ad verbum autem alterum *παέρχεσθαι* seu *παρελθεῖν* quod attinet, ne illud quidem, quod de eo dicit, videlicet significare *τὸ αὐτίκα*, ex eo, quem attulit, loco probari potest. Ad praecedentem vero illam differentiam ut veniam, qua traditur, *ἐπέρχεσθαι* quidem de peregrino, at *παέρχεσθαι* de cive dici, in ea, quantum ad verbum *ἐπέρχεσθαι* attinet, respici constet ad usum, quem habet *ἐπέρχεται*, ad illud inquam respici, quod hic de peregrino dictum sit: sed considerandum erat, non minus de peregrinis dictum esse supra *παρελθόντες* p. 337. Sic autem & aliae inter quaedam vocabula differentiae ab hoc Scholiaste afferuntur, quibus non sine cautione assentiendum est. Nunc vero audi, quid mihi in mentem de illa paragrapha venerit. Suspicio, hanc annotationem, qua differentia verborum *ἐπέρχεσθαι* & *παέρχεσθαι* traditur, adscriptam illi Thucydidis loco, qui habet ista verba, *ὅτι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν*, appellari *παραγραφὴν*. Ideoque post verba illa, *ἐπέρχεται ὁ ξένος, παέρχεται ὁ πολίτης*, (quae sint illius *παραγραφῆς* verba) hanc eius reprehensionem (expunctis illis duabus ex Thucydide sumtis vocibus *αὐτοὺς ὑπολειφθῆναι*) sequi debere, *οὐκ ἀκριβὲς ἡ παραγραφὴ* ut reprehensor ille & velut censor, qui hic introducitur, illi de horum verborum differentia annotationi eum ipsum Thucydidis locum opponere, deinde in vicem illius differentiae aliam a se excogitatam substituere dicatur. STEPH. Vid. ad Schol. pag. 337.

Pag. 346. l. 2. *κατ' ἀρχὰς*) Haec omittunt Suidas in *παρελθεῖν*, & Scholiastes Demosthenis ad orationem *περὶ τῶν ἐν Χέρρων*. p. 58. Contra a Scholiaste Cass. absunt illa, *χρόνον διαπράξασθαι*. Et possunt abesse sine damno sententiae. Scholiastes Demosthenis etiam habet *χρόνον δὲ, τοῦτο*. Salmasius ad Achillem Tatium pag. 664 ita citat: *τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνον διαπράξασθαι*.

ead. l. 5. Τοῖς ὀφθαλμοῖς) Defendam hic nostrum Scholiasten adversus eam, quae in promptu esse videtur, reprehensionem. *σκεψάμενοι* enim ab illo ita exponi, *ιδόντες τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι*, quis primo aspectu non carpat? Sed vicissim in promptu est defensio, si quis attente verbum Thucydidis cum illa explicatione conferat. nam qui inepte adderetur datus post *ιδόντες*, nequaquam inepte addi dici potest post *σκεψάμενοι* id est, nos de illo tanquam subaudiendo admoneri, ad ponendum inter alteram vocabuli illius significationem & hanc (quae alioqui rarior est) discrimen. *ΣΤΕΡΗ.* Add. quae annotat in Proparsceue pag. 34.

ead. l. 12. Τὸ σχῆμα πλάγιον) Ita vocare videtur eam orationis structuram, quae talis est, ut oratio vel *διηγηματικὴν* vel *μιμητικὴν* formam habeat. Vide plura in mea, quae proxime sequitur, annotatione. *ΣΤΕΡΗ.*

ead. l. 14. Κακῶς) Haec verba, *κακῶς καὶ τοῦτο παραγράφεται*, & quae illis subiunguntur, alicuius sunt itidem censorie hanc *σημείωσιν* (si ita vocanda est) reprehendentis, *τὸ σχῆμα πλάγιον. δύναται γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ Θεμ.* & verba haec *παραγραφὴν* vocantis. Atque ideo dicitur non *τοῦτο*, sed *καὶ τοῦτο*, quod alia iam *παραγραφὴ* paulo ante reprehensa fuerit: ea videlicet, de qua meam & ipse sententiam protuli. Quod si & de hac proferenda est, non immerito eam reprehendi dixerim. Quomodo enim ita locutus Thucydides dici potest, ut illa vel tanquam ab ipso, vel tanquam in Thucydidis persona dicantur? nam si Themistocles loquens induceretur, non diceretur, *ἡ μὲν πόλις σφῶν*, sed potius *ἡ μὲν πόλις ἡμῶν* deinde non *βούλονται*, sed *βούλεσθαι*, omisso etiam nomine *Λακεδαιμόνιοι* quin etiam alia aliter in sequentibus efferrentur: ac talis denique oratio Themistoclis esse deberet, *ἡ μὲν πόλις ἡμῶν τετ. ἡ δὴ, ὥστε ἱκανὴ εἶναι σ. τοὺς ἐνοικ. ἐν αὐτῇ. εἰ δέ τι βούλεσθε ὑμεῖς ἢ οἱ ξυμ. πρεσβ. παρ' ἡμᾶς, ὥς πρὸς διαγ. τολοιπὸν ἔρχεσθε τὰ τε σφίσιν αὐτοῖς ξ. καὶ τὰ κοινά.* At in sequentibus habemus *ἔφασαν*, tanquam non a Themistocle solo, sed ab aliis simul illa dicerentur. Enimvero alius hic modus superest. nam merito quidem, uti dixi, *παραγραφὴ* illa reprehensa fuit, quae ambiguitatem constituit, ubi nulla est, (non futuram tamen ullo modo periculosam, ideoque censura haud dignam) sed cum hic reprehensor dicere debuerit, *ἀντικρυς γὰρ τοῦ Θεουκιδίδου ἐστὶν ἡ φωνή*, dicentem audimus, *ἀντικρυς γὰρ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐστὶν ἡ φωνή* cum tamen, non posse haec in Themistoclis persona dici, aperte e-

stenderim. Aut igitur librarium Θουκυδίδου in Θεμιστοκλέους mutasse, aut illum Scholiastem non satis attente locum expendisse, & dum illius παραγραφῆς auctorem reprehendit; (merito alioqui, ut ante docui) ipsi quoque aliquid reprehensione dignum excidisse, dicendum est. STEPH. Κακῶς καὶ τοῦτο, & omnia quae deinde in edd. leguntur usque ad πρόσβεια πέμπειν, absunt a Cass.

ead. l. 21. Κατὰ κοινού τὸ ἐδόκει) Male: Non enim ἐδόκει, sed ἔφασαν κατὰ κοινού hic intelligendum. GRAMM. Ἀπὸ κοινού Ms. Bas. & rursus in Scholio sequenti.

ead. l. 27. Ἰσον τῶν ἄλλων) Observandum hic quoque ἴσου cum genitivo, ἴσου τῶν ἄλλων, pro ἴσου τοῖς ἄλλοις: ne altero in loco librarii errorem esse putemus. Simul etiam illud κατ' ἐκείνους pro ὁμοίως ἐκείνοις, aut etiam ἴσως ἐκείνοις, id est, acque atque illos, de quo admoneam dignum esse videtur. Immo vero totum hoc scholion dignum censeo, quod Latine interpreter: cum eo locus alioqui obscurus optime exponatur. Perinde igitur esse dicit hic Scholiastes, ac si legati illi haec loquerentur: *Nisi muros sicut ceteri habeamus, ne eandem quidem in bellis sententiam habituri sumus. Fortasse enim, cum hostes venerint, nos quidem non pugnandum, sed compositionem faciendam censebimus, quod muris careamus: at ceteri, dimicandum. Fieri enim non potest, ut qui ceteris par non est, aequae atque illi bono sit animo, & eandem sententiam ferat. Intellige autem qui ceteris par non est, vel aequalis, viribus. At ubi verti, ne eandem quidem in bellis sententiam habituri sumus, eam, quae hic est, lectionem minime secutus sum, sed πολέμοις in πολέμοις mutavi.* STEPH. Κατ' ἐκείνους non sunt in Cass.

ead. l. 34. Μηχανῇ) In marg. Rostg. ad vocem οἰκοδομία scriptum erat, τὸ οἰκοδομία τινὲς ὀξύνουσι.

ead. l. 37. Ἀπὸ βάσεων ἀνδρ.) Fortasse haec expositio ad vocem λίθοι potius, quam ad στήλαι, pertinet. STEPH.

ead. l. 38. Γεγλυμμένοι) Ἐγγεγλυμμένοι Ms. Bas. Rostg. Melius quam γεγλυμμένοι.

Pag. 347. l. 1. Ομηρος) Odyss. σ', v. 358. Hoc abest a Cassi.

ead. l. 4. Ἀρχάμενος &c.) Fallitur in eo, quod ὑπῆρκετο personale verbum esse putat, id est, verbi personalis locum hic habere: cum impersonale esse vel ex eo appareat, quod dicit ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς. si enim de Themistocle illud intelligi voluisset, non ἐκείνου, sed ἑαυτοῦ dixisset. STEPH.

ead. l. 6. Πρὸ δὲ τῶν Μηδικῶν) Vide notas ad Chronicon Marmoreum p. 78. HUDS.

ead. l. 10. Δύναμιν, ἥ γουν θαλασσίαν) Defunt Cass.

ead. l. 16. Ὑπαντ.) Pro ὑπαντώσας & συνεζευγμέναις scribo ὑπαντώσαι & συνεζευγμέναι, ut his participiis exponatur illud ἐναντία. STEPH.

ead. l. 17. Διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων) Διὰ τὰ μήκη τῶν λίθων καὶ τὰ μεγέθη Mf. Baf.

ead. l. 21. Ἀποτροπὴν ποιεῖν) Verbum ἀφιστάναι exponendo ἀποτροπὴν ποιεῖν, (quae expositio parum placet) accusativus ἐπιθέσεις, quo explicatur vocabulum Thucydidis, in gen. vertendus erat, dicendumque, ἀποτροπὴν ποιεῖν τῶν ἐπιθέσεων. STEPH. Pro ἀποτροπὴν ποιεῖν Cass. habet ἀποπέμπειν.

ead. l. 22. Ἐπιθέσεις) Haec vox ἐπιθέσεις, expositioni vocabuli Thucydidei adhibita, ostendit, eum alteram lectionem, videlicet ἐπιβολὰς, agnovisse. STEPH.

ead. l. 24. Νοήσας. διδ καὶ ναύμ. ἐκαλεῖτο) Non sunt in Cass.

ead. l. 25. Τοὺς Πέρσας) Rectior esset huius loci scriptura haec, τοῖς Πέρσαις ῥῶν εἶναι διὰ θαλάσσης ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. STEPH.

ead. l. 28. Τῇ γνώμῃ δηλονότι Θεμιστοκλέους) Hoc scholion supervacuum esse censet Stephanus in Proparsceue p. 13.

ead. l. 36. Κατεχάλασαν) Nec κατεχάλασαν possum admittere, nec, quod illi substituere possum, verbum invenio. Quid si vero κατεναυμάχησαν substituendum dixerim? STEPH.

ead. l. 38. Πόλει προσκαθεσθῆναι πολέμιους) Τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι τοὺς πολ. Mf. Baf.

Pag. 348. l. 1. Τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν π.) Τὸ εἰ καὶ εἰσελθόντας αὐτοὺς καταβαλεῖν τέως αὐτὴν τὴν π. Mf. Baf. Καταλαβεῖν Cass. & Rostg. Ita coniecerat Aem. Portus, & in Suida, in quo eadem leguntur v. πολιορκῆσαι, e Mss. restituit Kusterus.

ead. l. 7. Ἐφάνη) Pro ἐφάνη, (quod ferri non potest) φανείν scribendum videtur. Nisi forte illum his verbis ἢ ἂν φανῇ illa ἢ φαίνοιτο exponere maluisse putandum est. Dixi autem, illud ἐφάνη non posse ferri, quod nullo convenite modo queat cum καταστησόμενοι at cum καταστησάμενοι (si locum habere hic posset) conveniret quidem ἢ ἐφάνη, sed Thucydides ei non videtur subiuncturus fuisse ἢ φαίνοιτο. STEPH.

ead. l. 16. Ὅ ἐστι δημόσια) Defunt Cass.

ead. l. 27. Χείρους τῶν πρ.) Inter χείρους & τῶν Λακωνικῶν πραγμάτων aliquid deesse fateamur necesse est. Fortasse autem τὸ ἑλλίπες ita suppleri possit, καὶ χείρους περὶ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων τῶν Λακωνικῶν γένονται. Nisi διαχείρισιν, aut aliud synonymum quis malit. Non minus certe διαχείρι-

σιν, quam aliud ullum, probaverim: quoniam Thucydidea vox est, & quidem non longe petenda, cum paulo infra ea utatur, ubi scribit, καὶ διαχειρίσει πραγμάτων. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπαλλαξέοντες) E Thucydide laudat, & ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι exponit Suidas.

Pag. 349. l. 4. Πάντα γὰρ κοινῇ) Πάντες γὰρ κοινῶς. Rostg.

ead. l. 6. Ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ) Defunt Caff. Ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι Reg.

ead. l. 10. Ἐμποδίζοντας) Non placet προστυγχάνοντας ita exponi: ac malim intelligere *intervenientes*. STEPH.

ead. l. 11. Ἡ χρόνῳ) Ἡ τόπῳ Caff.

ibid. Ἐγραφεῖν) Admitti non potest ἔγραφεῖν, quoniam negaret, quod statim fatetur, cum dicit ἀλλ' ὅτι ὁμῶς γέγραπται. mutandum igitur illud ἔγραφεῖν in εἴρηκεν. nam οὐχ ὅτι ἤδη εἴρηκεν, conveniet cum his, quae sequuntur, εἰ καὶ μήπω εἴρηται. STEPH. Ὅμῶς non habet Caff.

ead. l. 14. τὴν ἐκτροπὴν) Addunt Caff. & Rostg. τὴν παράβασιν, ἢ μετάβασιν.

ead. l. 18. τὰ Τρωικὰ &c.) Scholium hoc non scriptum est in ista verba, ἢ αὐτὰ τὰ Μηδικὰ, sed in haec, quae praecedunt, τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν Ἑλληνικά. Nam res Troianae, Amazonicae, Thracicae, res a Graecis in bello Medico (id est Persico) gestas praecesserunt. Sed obiter addam, Vallae interpretationi deesse hic vocabulum *Graecas*. cum enim in ea legamus, *scribentibus aut res ante Medicum bellum gestas, aut ipsum bellum Medicum*, non dubium est, quin scribendum sit *res Graecas*, ut Thucydides post τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν addit Ἑλληνικά. Qua de re iam monui. STEPH.

ead. l. 20. Δύο Ἡῖνες &c.) Nugas agit Scholiastes, existimans hic Thucydidem de portu Amphipoleos loqui, & aliam adhuc praeter portum istum alibi in Thracia urbem exstare eiusdem nominis: nam Eion ad ostium Strymonis sita, xxv dumtaxat stadiis (teste Thucydide l. 4, c. 102) ab Amphipoli remota, commodissime pro Amphipoleos portu haberi potest, licet emporium fuerit satis celebre: nam Ἡὼν Lycophronis & Ἡῖδων Thucydidis diversa oppida non sunt. Berkelius ad Steph. Byzant. p. 378. HUDS.

ead. l. 21. Λυκόφρων) Vers. 417.

ead. l. 31. Ἀπὸ κοινῆς ἐδουλώθη) Non potest tamen subaudiri ἐκάστη cum ἐδουλώθη, cum hoc verbum non dativum, sed nominativum postulet: sed hoc annotatur, quod perinde fit, ac si dictum esset, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη, ὡς αὐτῇ

ξυνέβη. nam cum hoc ἐκάστη apte verbum ἐδουλώθη subaudiatur. STEPH.

ead. l. 32. Ἐκδειαὶ ἐκούσιον) Immo vero ἔκδειαν ullam esse ἐκούσιον credibile non est. IDEM. Habet haec etiam Suidas in ἔκδεια.

ead. l. 34. Ὅ μὴ δ. στρατεύεσθαι) Suidas v. λειποστράτις. *ead.* l. 38. Τὸ δὲ ἐν ἡδονῇ) Parum placet, quod ἐν ἡδονῇ exponit ἐν ἡλαρότητι. existimo enim, eum intelligere, illorum imperium non amplius gratum & acceptum fuisse; vel, illorum imperium non amplius eiusmodi fuisse, ut placeret. STEPH.

Pag. 350. l. 12. Παροξυνόντως) Haec quoque leguntur in Suida v. ἀντιπέρας. Addit, ἀντιπέρας θαλάσσης μέταλλά ἐστι χρυσοῦ; quae pertinent ad haec verba Thucydidis ἐν τῇ ἀντιπέρας Θράκη.

ead. l. 21. Διὰ τὸ περιρρ.) Ita Thucyd. l. 4, c. 102. HUDS.

ead. l. 28. Τοὺς δούλους &c.) Alii servos Lacedaem. Εἰλωτες dictos esse volunt ab ἐλαῖν. De Helotibus vide Cragium de Rep. Laced. l. 1, c. 11, & Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 6. IDEM. Eadem, quae Scholiastes, habet Suidas v. Εἰλωτες.

ead. l. 31. Ὅσοι τῶν πέριξ) Ὅσοι τῶν πρὶν Mf. Basf.

ead. l. 32. Λακεδαιμονίων) Post haec in Reg. & Rostg. ad verba ὅσα ἔδει scriptum erat, ἀναλωθέντα ἐν τῇ πολιορκίᾳ. Mox post Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων Rostg. habet, κατὰ τὸν Ἀριστίδην. Aristides verbo hanc rem tangit in Orat. II Leuctrica pag. 148.

ead. l. 35. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ) Hic quoque illi assentior, δὲ pro γὰρ positum esse dicenti. Possit tamen non incommode reddi Latine & particula at. STEPH.

ead. l. 36. Τῆς τέχνης δηλονότι) Haec potius pertinent ad hñ. Thucyd. 3. respicit enim ad id, quod περὶ τοῦ τετραμαχεῖν dictum est, quasi hoc sit τέχνης opus. IDEM.

Pag. 351. l. 5. Ἰδιώμα) An hoc sit Thucydidis idioma, in dubium vocari potest: sed hoc saltem constat, eum & alibi hoc uti. ut I, 113, ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κοινοῦνται. IDEM. Add. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dialect. p. 130.

ead. l. 10. Αὐτοὺς βοηθεῖν) Scribe αὐτοῖς βοηθεῖν. STEPH.

ead. l. 12. Πηγαί) Plinio aliisque Pagae. HUDS.

ead. l. 17. Τῆς ἀποστάσεως) Non videtur subaudiendus esse hic gen. τῆς ἀποστάσεως, cum verisimile sit, fuisse illum contentum dixisse, ἀπίσθησε, quod hic exponit, ἐποίησεν ἀποστήναι. Intelligendum igitur potius, illum imperio suo subiecisse eos, qui ipso auctore ab Artaxerxe defecerant. STEPH.

ead. l. 20. Ἰνάρχον) Scribe Ἰνάρων. HUDS.

ead. l. 27. Ἐπιδ' αὐρίων) Addit Rostg. πρὸς Κορινθίους.

ead. l. 30. Αὕτη ναυμαχία) Αὕτη ἡ ναυμαχία Cass.

Pag. 352. l. 2. Ὑπὸ γερόντων) Non tamen dixit Thucydides, in hoc Atheniensium exercitu fuisse tantum τοὺς πρεσβυτάτους, sed & τοὺς νεωτάτους. Adde, quod totus exercitus ex his non constabat. At vero quod scribit de Corinthiis, quasi illorum exercitus ex iuvenibus tantum constaret, unde nam scire potuit? STEPH.

ead. l. 5. Μετὰ βοῆς ἐξελθόντες) Ex hac expositione satis patere multi existimabunt, vocabulum ἐκβοήσαντες ab isto Scholiaste agnosci: sed fallentur. Nam hac ipsa pag. verbum quoque ἐβοήθησαν ab illo exponi videbimus ἑδραμιον μετὰ βοῆς: atque adeo βοηθία scimus dici quasi βοῇ δέω, id est σύν βοῇ vel μετὰ βοῆς δέω. Quod si tamen ab illo ἐκβοήσαντες agnosceretur, ego alterum participium nihilominus huic praeferrem, vel ea de causa, quam paulo ante dixi. IDEM.

ead. l. 15. Δωριᾶς Ἀττικῶς) Scribendum puto Δωριᾶς, si est pro Δωριέας. IDEM.

ead. l. 29. Βούλονται) Ἐβούλοντο Cass. Rostg.

ead. l. 38. Ἐπὶ βλάβης) Non dubium est, quin ἐπὶ βλάβῃ scribendum sit. Non est autem, quod putemus, verbo περιέπλευσαν illam βλάβης significationem includi: nec video, cur hac de re, videlicet hoc factum ab illis fuisse ἐπὶ βλάβῃ τῆς Πελοποννήσου, monendum lectorem censuerit, cum id, vel ipso tacente, futurum illi manifestissimum foret. STEPH.

Pag. 353. l. 8. Ἀεὶ ὥς τιμιον) Mirum, quod huius rei habeat argumentum; Thucydidem semper nomen Persae tanquam honorificum accipere. Nullum certe huius rei ne leve quidem indicium apud Thucydidem invenire potui. Quid? an dicemus, eum ad hoc respexisse, quod sicut hic, ita etiam paulo ante non simpliciter Πέρσιν, sed ἄνδρα Πέρσιν dicit? Atqui eodem modo ἄνδρα Σπαρτιάτην dicit, & aliis nominibus ἔθνικοις iridem illam vocem praefigit. IDEM.

ead. l. 14. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ) Suspicetur quispiam, fortasse eum verba haec ἐν Αἰγύπτῳ post vocem πράγματα legisse: cum verisimile sit, illum alioqui suum δηλονότι post ἐν Αἰγύπτῳ positurum fuisse. IDEM.

ead. l. 22. Αὐτοὺς) Seribo αὐτόν. STEPH.

ead. l. 27. Ὑποστικτέον) Merito de hac interpunctione admonet, cum dicit, εἰς τὸ πέραν ὑποστικτέον, id est, post πέραν est interpungendum, (ita enim solet loqui, non autem praepo-

sitione *μετὰ* uti) quoniam alioqui *πέραν* cum sequente genitivo iungendum videretur. Quod certe a Valla factum fuit, qui vertit, & *transmissa Acarnania, ad Oeniadas in expeditionem iterunt*. Est autem talis haec structura, qualis cum dicitur paulo ante, *τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον* & alibi *τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσίνα*. STEPH.

ead. l. 30. Χαιρώνειαν καὶ Κορώνην) Vocabula haec nequaquam huc pertinent: (quid enim Aegypto cum his urbibus, aut quid his urbibus cum Aegypto?) ac videndum, ne annotata essent in verba ista cap. 113, *ἐπὶ τὰ χωρία ταῦτα*. Ceterum alteram illam Boeotiae urbem non *Κορώνην*, sed *Κορώνειαν*, cap. 113 vocari videmus. IDEM.

Pag. 354. l. 3. Ταῦτα ταχέως) *Ταῦτα τὰ χωρία*. Mf. Bas. Rossig.

ibid. Ὅρχομενός Δηλυκῶς) Masculini generis est & apud Thucydidem IV, 76, & V, 61 & 62. HUDS.

ead. l. 11. Παράσημον) *Περίσημον* Mf. Bas.

ead. l. 12. Ἀνακλόνθον γὰρ) Non videtur animadvertisse, genitivum absolutum esse, *διαβεβηκὸς Περικλέους*, aut quocunque talis genitivus nomine est appellandus: perinde ac si diceretur, *μετὰ τὸ διαβεβηκέναι Περικλέα*, vel, *ἐπεὶ δὲ διαβέβηκε Περικλῆς*, aut *διαβεβήκει*. Quod cum ita sit, apte subiungitur, *ἡγγέλθη αὐτῷ*, minimeque *ἀνακλόνθον* hic esse dici potest. STEPH.

ead. l. 16. Εἰρηνικὴν ἐποίησαν) Scribendum potius *καὶ εἰρηνικὴν κατέστ.* STEPH.

ead. l. 17. Ἦτις νῦν Ὄρ.) Idem plane testatur Strabo l. 10 in initio. HUDS.

ead. l. 23. Καινοτομήσαι) Quae post *καινοτομήσαι* est inter-punctio, post *πολιτείαν* ponenda est. Nam *καινοτομήσαι τὴν πολιτείαν* illi id sonat, quod a Thucydide dicitur *νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν* cum alioqui verba haec absolute potius ponantur. STEPH.

ead. l. 25. Τῶν Ἀθηναίων) *Ἀθηναίοις διὰ τοὺς ὁμήρους* Mf. Bas.

ead. l. 30. Σάρδεις &c.) Vide Holstenium ad Stephanum *περὶ πόλεων*. HUDS.

Pag. 355. l. 1. Ἄγουσαι) *Ἐχουσαι* Mf. Bas.

ead. l. 3. Τρισὶ τάγμασι) Non placet haec expositio, nec posse ferri eam existimo. STEPH. Vid. Casauboni notas ad Polyb. p. 178. HUDS. Pro *τάγμασιν* in Cass. erat *τερχίσμασι*.

ead. l. 6. Ὅτι Στησαγ.) Hic locus ex eorum numero esse videtur, in quibus *ὅτι* pro *σημαίνει* *ὅτι* dicitur. STEPH.

ead. l. 13. Τὸ πᾶν) Dicit ἄθροον ἐκτίσαι τὸ πᾶν, pro ἄθροα ἐκτίσαι τὰ πάντα: perinde ac si non χρήματα, sed ἀργύριον Thucydides scripsisset. STEPH.

ead. l. 24. Ἦγουν, οὐκ ἦν.) Immo aliud sonat οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖσθαι, quam οὐκ ἀνέχεσθαι: ac fieri potest, ut quis ἀνέχεσθαι cogatur, quod tamen οὐκ ἀνασχετὸν ποιεῖται, id est ἡγείται, ut aliquando loquuntur. Neque vero tempus temporis respondet; nisi ἡνείχοντο scribatur. STEPH.

ead. l. 25. Τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις) Non debuit dicere, vocabulum ἐπιχειρητέα esse Thucydidis, quod eius terminationem esse Thucydideam censeret, posito videlicet ἐπιχειρητέα pro ἐπιχειρητέον. Ac ne terminatio quidem illa, Thucydidea, id est, Thucydidi peculiaris comperietur. Nisi forte frequentior huius apud eum, quam apud quemquam alium, usus, idioma eius vocari potest. eodem enim modo apud eum παραδοτέα, & διακριτέα, & τιμωρητέα, item παριτητέα, nec non πολεμητέα, dicuntur, pro παραδοτέον, διακριτέον &c. STEPH.

ead. l. 28. Τὸ ἐξῆς, κατὰ κρ.) Has voces κατὰ κράτος iungit illis verbis νίκην ἔσεσθαι, non autem participio πολεμουσι, cum tamen dici soleat πολεμεῖν κατὰ κράτος. Neque vero, si haec aenigmatice de magna illa pestilentia ab Apolline praedicebantur, ideo minus κατὰ κράτος cum πολεμουσι posse iungi videtur, ut significetur illam expugnatum tandem iri, si eam totis viribus oppugnarent. STEPH.

ead. l. 29. Κυρῶσαι) Verbum istud ἐπαγαγεῖν, per se, id est, sine adiunctione, significare non potest κυρῶσαι: ideoque accusativum ψῆφον huic praefigere necesse est. Sic autem statim post ψηφίσασθαι exponit διὰ ψήφου ἐπικυρῶσαι. Verum quod ad priorem illum locum attinet, in quo ψῆφον ἐπαγαγεῖν dicitur, videndum, an non potius dicendum sit, ψῆφον in eo σκέψιν significare; ut I, 125, ubi dicitur, ψῆφον ἐπήγαγον, ipsemet exponit. STEPH.

ead. l. 36. Προτιμᾶν) In hac expositione, qua προσκοπεῖν esse dicit προτιμᾶν, respicit ad προτιμῶνται, quod statim sequitur: sed hanc significationem verbum προσκοπεῖν non admittit. Ac multo aptior expositio ista videtur, providendū partes (seu prospiciendū) prae aliis suscipere; vel potius, providendū officio (seu prospiciendū) prae aliis fungi. Sed animadvertendus est alius, quam vulgaris, usus praepositionis πρὸ in verbo προσκοπεῖν, hoc quidem in loco: qualis est videlicet in προτιμῶνται. Ut enim προτιμῶνται sonat πρὸ τῶν ἄλλων τιμῶνται,

id est ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, sive μᾶλλον ἢ ἄλλοι· ita etiam προσκοπεῖν, illi respondens, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους σκοπεῖν, sive μᾶλλον ἢ τοὺς ἄλλους. ideoque in huius loci interpretatione non dixi tantum providendi officio fungi, sed *prae aliis fungi*. Alioqui certe non dubium est, quin in verbo προσκοπεῖν praepositio πρὸ, vulgarem usum sequendo, non aliud valeat, quam quod Latina *pro* in *providere* & *prospicere*. Verum & hoc addendum est, etiam si hic praepositio πρὸ in προσκοπεῖν alio, quam in vulgari usu respiciat, interim tamen simplex significationem compositi retinere, perinde ac si una eademque praepositio duos simul usus habere, sive ad res duas simul respicere possit. Quae res, si qua alia, quanta fuerit Thucydidis ad sermonis νεωτερισμὸν audacia, aperte nobis testatur. Alius enim ἐκ πάντων non minus ante προσκοπεῖν, quam ante προτιμῶνσαι, posuisset: hoc modo, τὰ κοινὰ ἐκ πάντων προσκοπεῖν, ὥσπερ καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶνται. Quid si vero ita, Thucydidem utrobique haec verba ἐκ πάντων, aut, si non utrobique, at certe ante προσκοπεῖν, ubi magis necessaria sunt, non ante προτιμῶνται, posuisse? STEPH.

ead. l. 37. Προεδρεία) Προεδρία Cass.

Pag. 356. l. 1. Καὶ ὁμολόγησαν) Καὶ ὁμίλησαν Mf. Baf.

ead. l. 2. Διαλλαγήναι) Haec iisdem verbis leguntur in Suida v. διαλλαγήναι & ἐναλλαγήναι· nisi quod pro ἐχθροῦ ὄντος σὺ πρῶτῳ φίλῳ habet ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Sed scripturam scholiorum merito praefert Kusterus. H. Stephanus in margine sui exemplaris Suidae, cuius usum debeo humanitati viri iuris consultissimi, & a nostris studiis non alieni, Franc. van Limborch, pro τὸ πρότερον scripserat τῷ πρότερον φίλῳ.

ead. l. 18. Ἐνίκησαν) Malim ἐνίκηθησαν. STEPH.

ead. l. 19. Εὐβούλων) Potius εὐβουλοτέρων dicendum fuerit, ut in hac oppositione comparativo ἀβουλοτέρων comparativus εὐβουλοτέρων respondeat. Sed non assentior illi de hoc, ut non aliud, quam maior hostium prudentia, eius mali, cuius meminit Thucydides, causa existimetur. STEPH.

ead. l. 20. Ἐνθυμεῖται ὁμοίως οἷς πιστεύει) Observa, exponi ὁμοία tanquam adverbialiter positum: quem huius nominis usum & alibi animadvertisse mihi videor. Ceterum cum hic locus, qui ex obscuris est, varias in partes in huius scholiis versetur, ego ab eo plane Scholiaste dissentio, quisquis est, (nam ex diversis collectam esse huius loci expositionem, vel potius, collectas esse expositiones, & ἄλλως ostendit, & alioqui multa sunt, quae indicent) qui verbo δοξάζειν idem signi-

ficari putat, quod ante verbo ἐνθυμεῖσθαι declaratum sit: ac potius δοξάζομεν ad dativum τῇ πίστει respicere existimo, ut perinde sit, ac si dictum esset πιστεύομεν. Nullus (inquit) res perpendit, & inito de illis consilio eas aggreditur eodem modo, quo fiduciam de illis capit. Sed contra plerique omnes de rebus, quas aggressuri sunt, tanquam tutis & felicem exitum habituris opinionem ac fiduciam concipiunt: verum postquam in eo sunt, ut cogitata exsequantur, eorum securitas, qua sibi omnia tuta promittebant, in timiditatem vertitur, & in opere medio sibi ipsis defunt. Vix enim ἐλλείπειν ausim hic reddere verbo deficere, quod non dici de iis existimem, qui animum despondent, sed de iis, quorum consilia, (quae ἐνθυμήσεις ex illo ἐνθυμεῖσθαι vocari posse videntur) consilia inquam ea, quae ad res exsequendas afferunt, illi praecedenti fiduciae minime respondent, sed omnino ei imparia sunt. Hoc denique sibi velle Corinthii videntur, *Tale est hominum ingenium, ut facile quidem fiduciam sumant de rebus, quas aggrediuntur, quod eas sibi tutas proponant, sed non eo consilio eaque providentia in illis gerendis utuntur, ut tales eas reddant, quales sibi proposuerunt.* Sed quaenam tanta esse εὐβουλία, quae tanta esse πρόνοια potest, ut μετ' ἀσφαλείας aggredi bellum aliquod dici possit? Minime certe convenire hoc videtur cum eo, quod ab Archidamo dictum antea fuit, (I, 80) de bello quovis generaliter loquente, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. tantum abest, ut in bello aggrediendo istud praecipue videndum sit, quam nobis ἀσφάλειαν proponere possimus. Nam quid hoc est, ἀσφάλειαν in bello, quo nihil magis est σφαλερὸν, quaerere? Praeter eam profecto, quam ipsa experientia nobis facit, τῆς ἀδελότητος belli fidem, (quam ea etiam, quae Marti tribuuntur, epitheta testantur) apud hunc ipsum scriptorem cum alia huius rei testimonia habemus, tum vero istud, ἄδεια γὰρ τὰ τῶν πολέμων. Quae cum ita sint, qui ἀσφάλειαν in bello quaerit, quod contra belli naturam est quaerere videtur. Respondendum puto, ἀσφάλειαν intelligi de tutis consiliis, quatenus ea in humanam prudentiam cadunt, id est, quam longe humana providentia extenditur; sive, quam longe humana mens eventura prospicere potest. Pro qua mea responsione facit, quod alicubi τὸ ἀσφαλὲς & τὸ λελογισμένον copulata inveniuntur: ut apud Dionys. Hal. lib. Antiq. Rom. IX, ὅταν τὸ ἀσφαλὲς καὶ λελογισμένον ἦκιστα οἱ καιροὶ δέχονται. STERN. Apage utriusque (nam gemina hic occurrit) expositionis taediosas nimis subtilitates. Verba auctoris sunt: ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει,

καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ubi τῇ πίστει non est, ut existimant Scholiastae & Fr. Portus in Comment. dativus ab adiectivo ὁμοία regendus, sed est (ut cum Grammaticis loquar) ablativus modi: & ἐνθυμείται τῇ πίστει opponitur sequenti ἔργῳ ἐπεξέρχεται. Ὅμοια vero est absolute *paria* vel *eadem*, idemque ac si poneretur hic adverbium ὁμοίως. Sententiam optime reddidit ac pari brevitate H. Stephanus in Concionib. p. 65: *Quia nemo tali opere tem exsequitur, quali fiducia deliberat. Aliter: Dissimiliter, neque eodem modo se res habent, quando cum fiducia deliberantur & agitantur animo, ac ubi opere ipso eas gerimus & exsequimur.* Recteque adeo Scholion, quod mox sequitur, τῇ πίστει interpretatur τῷ θάρρει. Ita fere quoque locutus τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ἔργῳ ἀναπειθομένους τε πολεμειν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. GRAMM.

ead. l. 35. Ἐνθυμούμεθα) Videmus hic aperte Scholiastem verbum δοξάζομεν exponere verbo ἐνθυμούμεθα, quasi, quod dixerat ἐνθυμείσθαι, id nunc δοξάζειν dicat; (licet ab uno ad alterum transiens addat, διὰ τὸ καθ' ἡσυχίαν δοξάζειν καὶ βουλευέσθαι) verum, cum πίστις sibi ἀσφάλειαν proponat, cur ἐνθυμήσει, si quidem haec eam itidem sibi proponeret, & τῇ πίστει, inter se non convenire diceret? STEP. H.

Pag. 357. l. 1. Ἐξεπίσομεν) Magis convenit praesens tempus ἐκπίπτομεν. STEP. H.

ead. l. 4. Τὸ δυν. κεφ.) Suspicetur quispiam, τοῦ δυνατοῦ κεφάλαιον esse scribendum: verum & alibi κεφάλαια vocat τὸ δυνατόν & τὸ δίκαιον. STEP. H.

ead. l. 5. Τὰ παρακινούντα) De hac expositione quid aliud, quam mendose scriptam esse, dicendum est? IDEM.

ead. l. 25. Εὐτρόπως) Haec pars huius scholii etiam in Suida legitur v. εὐοργύτως, qui post τρόπος addit παρὰ Θουκυδίδην. Sed non apud solum Thucydidem ita ponitur ὁργή. Vide ad Thucyd. I, 130 & 140.

ead. l. 29. Χωρισθέντας) Διαχωρισθέντας Reg.

ead. l. 31. Τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν) Haec nota commodam sedem non habebit, nisi ad sq. ὃ καὶ λόγῳ quo igitur hinc referenda. GRAMM.

Pag. 358. l. 4. Ἐπερχόμενοι) Ἐπεξέρχόμενοι Reg.

ead. l. 8. Οὐ κείται κυρ.) At ego hunc vocabuli ξυμφορὰν usum reprehensione minime dignum existimo. nam cum animo non minus, quam corpori, mala sua tribuamus, quin etiam non minus animi, quam corporis, morbos dicamus,

cur mala, quae illi insunt, (aut aliqua saltem eorum) *ξυμφορὰς* non vocabimus? Atque ipsemet certe, aut quicumque huius loci mentionem facit in iis, quae in pag. 177 scripta sunt, Scholiis, longe aliter de vocabuli huius hoc in loco significatione sentit. STEPH.

ead. l. 12. Ὅμηρος) Iliad. Ζ, v. 108. Stephanus & alii post eum ante verba Homeri non recte lineam posuerunt, quasi esset posterior pars versus, cum sit principium.

ead. l. 17. Τὰ πάτρια) Rationem expositionis huius non capio. Per ταῦτα certe indicantur praecise illa vitia, nuper Peloponnesiis exprobrata, ἀξυνεσίας, μαλακίας καὶ ἀμελείας, atque ita recte acceperunt interpretes Latini & Ablancurtius. GRAMM.

ead. l. 18. Τὴν κατ.) Non puto a Thucydide novam istam & plane inauditam significationem vocabulo isti dari: sed tantum respicere ad eius a verbo φρονῶ originem, quamvis praefixa praepositio significationem immutarit: atque ad significationem illius verbi φρονῶ respicientem, quasi quae nihilominus in eo quodammodo inclusa maneat, addere, quae καταφρόνησις, quia multos subvertit, mutato nomine ἀφροσύνη dicta est. Mirum vero, quantum hic a mente Thucydidis aberrarint, & quantum in loci huius interpretatione (si a sui scriptoris mente tam procul discedere, interpretatio vocanda est) & Valla & Vitus sibi permiserint. Ita enim Valla, *Neque tamen ut ista nomina fugiatis, excusationem praetendatis, quod temeritatem devitaveritis, plerisque perniciosam. quae excusatio quia multos decepit, contrario nomine sui accusatio vocatur.* Quid haec cum Corinthiorum mente, quid cum illis, quibus utuntur, verbis, commune habent? praesertim vero voci *accusatio*, quid cum voce ἀφροσύνη est affinitatis? Sed Vitus tamen Vallam potius, quam scriptorem suum, sequens, ita locum hunc reddidit, *Neque excusetis vos hoc praetextu, quod nolueritis aliquid temere agere. Nam talis circumspectio quia multis nocuit, contrario nomine stultitia vocatur.* At Thucydidem contra in hac καταφρόνησεως & ἀφροσύνης antithesi eo respicere, quo dixi, nihilque minus quam nomini καταφρόνησις significationem suam mutare, ostendo & in meis Schediasmatis, alium eiusdem scriptoris locum, ubi declarat, quam sit perniciofa, afferens. STEPH. Καταφρόνησιν Thucyd. hic vocat ὑπερφρόνησιν. nam κατὰ praepositio saepe, ut hic loci, intensificationem significat. Idem enim est, ac si dixisset, οὐ δύνασθε εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, ἀμελείαν, μαλακίαν, οὐ πολεμοῦμεν. ἀλλὰ διὰ τὴν Thucydid. Vol. VI. K

καταφρόνησιν, ὃ ἐστὶ διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν. καταφρόνησιν γὰρ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει, ἥ γουὶ τὴν ἀφροσύνην. Suidas. HUDS.

ead. l. 23. Οἱ γὰρ Λάκωνες τῶν προγόνων ἦσαν ὀλίγον εὐπορότεροι) Haec non habet Cass.

ead. l. 30. Λεῖπει τὸ δοκεῖ) Immo in huiusmodi locis censetur potius esse verbi ἐστὶ ellipsis. STEPH.

ead. l. 36. Ὅμηρος —) Homericum istud hemistichium ab iis, quae hic dicuntur, multi existimabunt alienum: & mirabuntur, curnam citatum ab eo fuerit, cum nihil habere cum hoc loco commune videatur. At ego HomERICA haec verba, tanquam proverbiale dictum de valde urgente necessitate, & re, quae differri non potest, afferri existimo: ideoque ad illa potissimum verba pertinere, ἀλλὰ νομίσαντες ἐπ' ἀνάγκη ἀφ' ἔχθαι. IDEM. Est Iliad. κ', v. 173.

ibid. Τὸ δὲ περιμέν.) Ad istud, quod scribit, περιμένοντας esse pro περιμενόντων, addam, quod licet auditu novum, verum tamen, ut spero, fatebuntur, qui diligenter hunc locum expenderint: nimirum non aliter esse intelligendum, quam si dictum esset, ὥς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένειν ἡμᾶς, καὶ περιμενόντων ἡμῶν, τοὺς μὲν, ἥδη βλ. id est, καὶ ἐν τῷ περιμένομεν. Sed videri etiam possunt haec partim in prima, partim in secunda persona dici: ut videlicet τοὺς μὲν ad secundam, sicut τοὺς δὲ ad primam referamus. STEPH.

Pag. 359. l. 5. Πλεονάζει) Observandus hic verbi πλεονάζει usus, pro eo, quod est saepe repetere: uno verbo, inculcare. Perinde ac si dicas, pluribus in locis id ponere, sive, eo uti. IDEM.

ead. l. 9. Ψῆφον) In hoc loquendi genere, Ψῆφον ἐπήγαγον, vult Ψῆφον nunc significare σκέψιν, cum antea (pag. videlicet 355) Ψῆφον ἐπήγαγον dixerit significare, ἐκύρωσαν. de qua expositione vide, quae ibi a me scribuntur. IDEM.

ead. l. 11. Τῶν Λακεδαιμονίων) Non solum vero πλεῖστος Lacedaemoniorum, sed & τῶν συμμάχων. Πλεῖστος igitur hic maiorem denotat partem, ut accuratius hic Valla reddidit, quam Enenckelius aut Gallicus ille. GRAMM.

ead. l. 12. Ἐκ τίνος πόρου λαμβάνειν) Post haec in Mf. Bas. sequentia leguntur: ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς ἄστυ κομίζειν, ὃ νῦν λεγούσιν σκα.... ζεῖν ἐν τῷ κάστρῳ εἰσάγειν κάστρον δὲ λέγεται τὸ ἄστυ, καὶ ἐστὶν λέξις Ἰταλική.

ead. l. 17. Τὸ κατὰ Κύλωνα) Vid. Scaligeri Animadv. in Eusebii Chron. & Marshami Chron. HUDS.

ead. l. 18. Ὁ τέχνογράφος) Multi scripserunt τέχνην ῥητορικὴν, quibus omnibus nomen τεχνολογῶν commune esse

potest. Sed fortassis designat Theonem Sophistam, qui in principio capitis secundi Progymnasmatum scribit, *χρὴ τὸν διδάσκαλον, ἐκαστοῦ γυμνάσματος εὖ ἔχοντα, παραδείγματα ἐκ τῶν παλαιῶν συγγραμμάτων ἀναλεγεῖν, προστάττειν τοῖς νέοις ἐκμανθάνειν* & inter elegantium narrationum exempla eodem capite pag. 15, 22 & 50 edit. Lugd. Bat. hanc Thucydidis de Cylonio piaculo narrationem recenset, & Herodoti atque Euphronis de eodem narrationibus praefert. Leo, quem Scholiastes nominat, potest esse Leo Alabandenſis, vel alius. Nam plures fuerunt hoc nomine Rhetores & *τεχνουργοί*, de quibus vide Fabricii Bibliothecam Graecam. Ceterum in iis, quae e Theone protuli, dubito an distinctio post *ἔχοντα* tollenda, & verba *ἐκαστοῦ γυμνάσματος εὖ ἔχοντα παραδείγματα* coniungenda sint: ut Theo dicat, praestantissima quaeque cuiusque exercitationis exempla discipulis proponenda esse. Interpres illa, *ἐκαστοῦ γυμνάσματος εὖ ἔχοντα*, ad διδάσκαλον retulit, & vertit, *praeceptorem singulorum exercitiorum peritum*. Scio illud, οὐκ οὐδ' αὖ παιδείας ὅπως καὶ δικαιοσύνης ἔχει, & alia huiusmodi: sed non credo ita defendi posse hanc interpretationem.

ead. l. 23. Ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης) Ea incidit in annum tertium Olympiadis LXXII. Cylonium piaculum in annum primum Olymp. XLV. Itaque immaniter peccavit Scholiastes ex sententia Petavii Rationar. Temp. Part. II, lib. 3, cap. 9. Marshamus in Seculo XVIII, p. 637 ed. Lips. Cylonem Olympiade XXXV Olympia vicisse, & rempublicam Atheniensium diu turbis ex hoc piaculo ortis agitam fuisse, scribit, atque ideo benigne capienda censet haec verba Scholiastae. Mihi verba Graeca τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη non videntur admittere benignam hanc interpretationem. Et si iam demus Marshamo, ea hoc sensu accipi posse, tamen Scholiasta reprehensione non careret, qui de alio tempore loquens, quam auctor, quem sibi explicandum proposuerat, maximam partem lectorum in errorem inducturus sit.

ead. l. 26. Κατέλαβον) Κατέλαμβανον Cass.

ead. l. 28. Ἐπειδὴ ἐστίν &c.) Celebrata etiam erant apud Smyrnaeos & Nicaeenses. Vide Meursii Graeciam feriatam, l. 5, p. 216, 217. HUDS. Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ Cass.

ead. l. 29. Τυραννήσων) Ὡς τυραννήσων Cass.

ead. l. 30. Περὶ τῆς τῶν Διασ.) Scribendum censeo, περὶ τῆς τῶν Διασίων ἑορτῆς. neque enim subaudiri posse hunc genitivum existimo, nisi ubi illius mentio praecedat. STEPH.

ead. l. 34. Τινὰ πέμματα &c.) Porcos Iovi immolasse testatur Xenophon lib. 7 ἀναβάσεως. & apud Aristophanem Strepsiades per Diasiorum festa, τὴν γαστέρα τοῖς συγγενεῖς, ventrem sive intestina consanguineis se affasse refert: ut non tantum libamentis fecisse, sed victimas quoque immolasse videatur. Vide Petr. Castellanium de Festis Gr. p. 73, 74 &c. HUDS. Pro τινὰ πέμματα Mf. Bas. habet πέμματα διάφορα.

Pag. 360. l. 2. Οἰκονομηθῆναι) Οἰκονομήσαι. Cass.

ead. l. 9. Πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγου) Vide Meziriacum ad Ovidii Epist. Hermiones pag. 272.

ead. l. 12. Ἡρόδοτος) Lib. V, cap. 70.

ibid. Ἡ δὲ ἔννοια, ἀμφίβολον) Non dubito, quin scriptum ab eo fuerit, ἡ δὲ ἔννοια ἀμφίβολος. STEPH. Ἡ δὲ ἔννοια, & paulo post φησὶ non sunt in Cass.

ead. l. 17. Μετὰ τὸν Κλεομένην) Haec verba respiciunt ad id, quod a Thucydide hac pag. dictum fuit, ἤλασε δὲ καὶ Κλεομένης. STEPH.

ead. l. 20. Τὸ ἐκβλ.) Ideo παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, intelligit τὸ ἐκβληθῆναι, quia Thucyd. ἐκπεσόντος αὐτοῦ dixit: tanquam videlicet ἐκπεσόντος idem valeat, quod ἐκβληθέντος. STEPH.

ead. l. 22. Τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν) Pleraque horum etiam in Suida legi v. ξυμφορὰν, observavit cl. Wasse ad Thucydidem.

ead. l. 23. Καὶ ἐν τῇ δημ.) Credibile est addidisse τῶν Κορινθίων vel ante, vel post δημηγορία. Exstat autem hic illius concionis locus I, 122; sed ibi τὰς (quod & Scholiastes agnoscit) scriptum est: nec non praefixa est particula negativa οὐκ ante ἀπήλλακται. Verum quid commune habet cum loco illo is, de quo nunc agitur, ad significationem vocis ξυμφορὰ quod attinet? Potius certe aliquam communionem cum aliis multis habet, in quibus sonat, quod Latine calamitates vel infortunia dicimus. cui posteriori interpretationi respondebit Graeca expositio, si δυστυχίας vel κακοπραγίας esse dicamus: ut ξυμφορὰν in eo, de quo nunc agitur, loco δυστυχίαν & κακοπραγίαν exponit: (adiectis tamen aliis verbis, quae quodammodo illorum significationem restringunt) atque ita in Periclis concione, II, 61, ξυμφοραῖς dictum legimus, χρεὼν καὶ ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι. Nec non in alia concione eiusdem, quae est I, 140, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. Quem locum hic, paucis verbis interiectis, sequitur, ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμ. verum hic ἀποτυχίας ab eo exponi vide:

mus, & quidem haec ipsa loci illius verba afferente. Ac, cum nunc exponat ἀποτυχίας, tamen cum ad eum locum ventum fuerit, significare dicet ἀποβάσεις, ut videbis pag. 366, ubi & meam de hac expositionum diversitate sententiam proferam. STEPH.

ead. l. 29. Διὰ τὸ ἄγος) Verba haec, διὰ τὸ ἄγος, prima fronte videri Thucydidea possint, quod iis subiungatur sua expositio: non Thucydidis sunt tamen, sed iis explicantur haec illius verba, διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφορὰν deinde, quod dixerat breviter διὰ τὸ ἄγος, pluribus verbis & apertius dicit, διὰ τὸ μὴ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῇ. IDEM.

ead. l. 31. Κατὰ τὴν ζωὴν) Eis τὴν ζωὴν Cass.

ead. l. 32. Ταίναρον) Ταίναρος Cass. pro Ταίναρος: nam apud omnes alios proparoxytonum est. Plerique etiam τὸ Ταίναρον. Pausanias III, 25. Strabo VIII, 363. Scholiastes Apollonii Rhod. saepe, apud interpretes Stephani v. Ταίναρος, & Eustathius in Dionys. Perieg. v. 498. Sed Scylax pag. 36 ed. Gron. Ταίναρος. Stephano Ταίναρος est urbs, Ταίναρον templum Neptuni, quod ibi erat. Idem scribit, Ταίναρος masc. & fem. genere dici. masculino est in versu apud Eustathium l. d. καὶ Ταίναρον ἠνεμόνευτα. In Reg. hic adscriptum erat, qui locus dicitur vulgarter Caromalis.

ead. l. 34. Χαλκίοικος &c.) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 1, c. 3. HUDS.

ibid. Ἡ Ἀθηναῖ ἐν Σπάρτῃ) Habet etiam Suidas in Χαλκίοικος, exceptis his, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι.

Pag. 361. l. 7. Διαφορὰ προσήκ.) Quoniam a Thucydide post προσήκοντες τινες additur καὶ συγγενεῖς, ne hanc adiectionem supervacaneam esse quis putet, differentiam inter haec duo esse admonet: sed qualisnam ea sit, cum ab eo additum fuisset, omissum esse a librario suspicor. STEPH.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ σοι) Vid. Corinthum de Dialect. & Scholia ad Aristophanis Plutum, v. 69. HUDS.

ead. l. 11. Γραφή, ἢ) Γραφή μὲν, ἢ Rostg.

ead. l. 12. Ἀπλῶς νῦν) Ἀπλῶς ὡς τὰ νῦν. Cass. Rostg. Suidas: Γραφή. ζωγραφία. κατηγορία. καὶ ἐπιγράμμασιν. Portus coniiciebat καὶ ἐπιγράμμα, quod se non aspernari scribit Kusterus. Apertum est ex hoc loco legendum esse καὶ ἐπὶ γράμμασιν id est, τίθεται καὶ ἐπὶ γράμμασιν, dicitur etiam de literis, vel, de scriptura.

ead. l. 14. Ὅντα δηλονότι) Ad haec ἐς Βυζάντιον non intelligas ὄντα, nam pertinet ad sequens διαπέμψαι, id quod cla-

rum satis; nisi fortasse scripserit Scholiastes, ὅντα ἐκεί δὴ λαμβάνει. GRAMM.

ead. l. 15. Ἡ σφραγὶς τοῦ Περσῶν βασιλέως) Est hic locus unicus de sigillo regis Persarum, ut putat Briffonius lib. I de Regno Persar. pag. 142.

ead. l. 27. Τρυφίλην) Μηδικὴν inter versus exponebatur in Cass. τρυφίλην in marg.

ead. l. 29. Πρώτον τε) In Cass. & Rostg. addebatur, ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ δευτέρα παρουσία.

ead. l. 31. Καθεσθεῖς) Ad vocem Τρωιάδας, quae in Thucydide est ante ἰδρυθεῖς, in Cass. & Rostg. annotabatur, εἰσὶ γὰρ καὶ Ἀττικάι. Athenis erat Κολωνὸς Ἰππιος & Ἀγοραῖος, non Κολωναί. Vide de iis Meursium de Populis Att. v. Κολωνός.

ead. l. 33. Τὴν ἀργίαν) Non placet, μόνην exponi ἀργίαν cum μόνην ποιῆσθαι non aliud esse putem, quam μένειν quo etiam modo dicitur aliquis a nostratibus *faire sa demeure*. At vero ποιῆσθαι τὴν ἀργίαν Graecae linguae ignotum est. STEPH. Μόνην non significare hic ἀργίαν, sed διατριβήν, moram, aut commorationem (quodque haereret diutius in istis locis) certi sumus. Addantur, quae & recte de isto loco monuit H. Stephanus in Notis. GRAMM.

ead. l. 34. Ἦν δὲ σκυτάλη) Vide luculentum A. Gellii locum l. 17, c. 9, Suidam in voce σκυτάλη, Tzetzis Var. Hist. Chil. 9, cap. 258, Meursii Miscell. Lacon. l. 3, c. 6, & Cragium de rep. Laced. l. 4, c. 7. HUDS.

ead. l. 36. Μίαν) Πρώτην Cass. & Rostg. Eadem, quae hic Scholiastes, etiam Suidas habet, praeter pauca, quae sensum non mutant.

Pag. 362. l. 1. Περιείλουν) Περιείλττον Rostg.

ead. l. 7. Σκυτάλην) Τὴν σκυτάλην Cass.

ead. l. 10. Τὴν παραβολήν) Quamvis hic τὴν παραβολήν, non τὴν διαβολήν, habeamus, tamen vox sequens, τὴν κατηγορίαν, expositio est alterius lectionis τὴν διαβολήν at quae ipsi subiunguntur, eam, quae hic posita est, videlicet τὴν παραβολήν, exponunt. Utram vero sequendam existimem, a me apud ipsum Thucydidem dictum fuit. STEPH. Assentior H. Stephano, (quamvis dubitanter pronuntianti) duorum enarratorum scholia hic exstare, quorum alter in suo Codice habuerit διαβολήν, quae lectio in impressis praevalet, interpretatus eam recte κατηγορίαν; alter vero legerit παραβολήν, quemadmodum in marg. annotatur adhuc, supposititium autem censetur Stephano. (Confer. Var. Lect. in edit. Oxon.)

Nobis nihil certi definire hic visum tutius. Quod enim exempla non in promptu sint statim, ad probandam notionem istam atque usum τῆς παραβολῆς apud scriptores veteres, Lexicaque hic, ut saepius, nos frustrentur, nulla ratio. Το παραβολὸν certe κίνδυνον notare, tritum. Et tali significatione παραβάλλεσθαι adhiberi in hac ipsa historia Pausaniae videbis nostro cap. 133, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο. Ac tandem quid de Cornelio Nepote dicemus, qui, de qua quaestio nobis iam est, Thucydidis locum ita prorsus expressit, *Sperans se etiam pecunia & potentia inslans periculum posse depellere?* Scio quidem, ad forum pertinere etiam periculi vocem, *iudiciaque & pericula* in Latinis melioris aevi auctoribus coniungi. At probabilius tamen videtur, Nepotem τὴν παραβολὴν ita reddere voluisse, quam διαβολήν. Non ausim igitur improbare h. l. Enenckelii versionem, quae ad exemplum Nepotis habet, *largitionibus quoque se declinaturum periculum sperabat*, pag. 53. vid. & Gallie. pag. 118. GRAMM. Verba haec, τὴν κατηγορίαν. τὸν κίνδυνον, non habet Cass.

ead. l. 12. Καὶ μὲν) In Proparascue mea voculas καὶ μὲν obiectioni servire docui: cuius rei & hic exemplum habemus. Sed ei, quam movit, obiectioni non respondet, quomodo Pausaniam vocet regem, cum esset tantummodo regis tutor. Ego eam solvi posse reor, si Pausaniam regis personam sustinuisse dicamus: aut certe Thucydidem, cum dixit, licet hoc ephoris adversus regem agere, voluisse a nobis intelligi, multo magis adversus eum, qui tantummodo regis tutor fit. STEPH.

ead. l. 14. Χρήμασι δηλονότι) Tollenda est distinctio post δηλονότι: nam cum διαπραξάμενος utrumque vult dativum subaudiri: atque hoc deinde exponit διακραυάμενος τὴν κατηγορίαν. Verum, quis accusativus cum participio illo subaudiat, tacere non debuit. ego certe βραχυλόως dictum puto διαπραξάμενος, quod dicendum erat τὰ πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς διαβολῆς διαπραξάμενος. STEPH. In Cass. prima pars huius scholii χρήμασι δηλ. καὶ λόγοις vetusta manu misio, altera διαπραξάμενος ἢ δ. τ. κ. recentiori & atramento scripta est.

ead. l. 21. Διὰ τὸ μὴ &c.) His verbis praefigendum erat τῇ τε παρανομίᾳ, illis enim constat hoc vocabulum explicari. Mutandum autem puto ἦθεσι in ἔθεσι, (licet paulo post illud item, non istud legatur) & fortasse inter παρούσι & τοῖς copula καὶ est inferenda. Vocat certe παρανομίαν Thucyd. quod dixit c.

130, Pausaniam non amplius posse ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ βιοτεύειν. STEPH. In Cod. Reg. hoc scholion in duo dividitur: nam ad παρανομία annotatum est, διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς Λακωνικοῖς· ad τοῖς περὺσι autem, τοῖς ἡθεσι τοῖς Λακωνικοῖς.

ead. l. 24. Ἀλλ' ἕτερόν τινα) Adi de hac re Spanhemium ad Callimachi Hymn. in Delum pag. 391.

ead. l. 29. Τοῖς ἡθεσι) Si pro ἡθεσι scribi debet ἔθεσι in illa expositione nominis παρανομία, idem certe & hic faciendum fuerit. Ac pro ista emendatione facit & pag. 365 locus, ubi τῶν ἐπιτηδευμάτων exponit τῶν ἐθῶν. Scio alioqui esse quosdam locos apud Thucydidem, qui utramque admittere posse scripturam videantur. Ex quibus est hic II, 61, ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκούντας, καὶ ἐν ἡθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. STEPH. Post τοῦ Μυδισμοῦ omnia absunt a Cass.

ead. l. 34. Δῆλον ὅτι) Scripsit fortasse ἐκ τούτου δῆλον, volens nos admonere, ex eo, quod dicit τὰς τελευταίας, manifestum esse & alias ab eo missas fuisse. Sed hoc vel eo tacente lectori in mentem venire poterat. STEPH.

ead. l. 35. Τινὲς κύριον) Stulta haec dubitatio, & homine indigna in Graeca lingua bene exercitato, utrum Ἀργίλιος nomen proprium sit, an ἐθνικόν· cum istud ἀνὴρ propriis nominibus praefigi non soleat. IDEM. Haud existimandus erit, me iudice, Scholiastes suam hanc facere dubitationem, sed aliorum potius referre. Interim videant doctiores, utrum censuram aequae effugerit Corn. Nepos, qui in historia hac Pausaniae, ex Thucydide ut videtur hausta, ἀνδρα Ἀργίλιον, adulescentulum vocat; atque in tota narratione, Argilii ita nomine utitur non semel, ut suspicari merito possis, potius κύριον hoc ipsi, quam ἐθνικόν fuisse habitum. Omnino vero reprehendendus Dion. Lambinus, in notis suis ad Nepotem p. 85 edit. Francof. 1608 in fol. Thucydidis verba, ἀνὴρ Ἀργίλιος, interpretatus, vir nomine Argilius. GRAMM.

ead. l. 37. Τοῦτο δὲ τινες &c.) Παιδικὰ saepe pro honesto amore capitur, licet aliter accepisse videtur Corn. Nepos. Vide Suidam in voce. HUDS.

Pag. 363. l. 1. Ἐρώμενος ἐθάῤῥει) Deest dativus ᾧ ante ἐθάῤῥει, & fortasse nominativus ὁ ante ἐρώμενος· ut scribatur, ὁ ἐρώμενος ᾧ ἐθάῤῥει. Post haec autem, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, deesse puto haec, τοῦτο δηλοῖ, aut his similia: vel scriptum fuisse, τοιοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πιστότατος ὢν. STEPH. Inferendum haud dubie, ante ἐθάῤῥει, relativum ᾧ. Recteque sic a Scholiasta exponitur auctoris mens in istis, Καὶ πιστότατος ἐκείνῳ.

id est, & cui maxime propterea fidem habebat: non ut Latini interpretes haec reddunt, Valla quidem, idemque illi fidelissimus, Enenckelius, amasius quondam & fidelissimus ipse; iungendusque his Ablancurtius, & qui lui doit très-fidelle. At nos ἐκείνῳ vertimus *carpropter*: nec enim pronomine hoc intelligendus Pausanias, sed est ἐκείνῳ τρόπῳ, vel πράγματι; scil. δι' ἐκείνο, ὅτι παιδικά ποτε ἦν αὐτοῦ, talis ab ipso habitus, in quo prae ceteris fiduciam collocaret. Ceterum de ultimis Scholiaetae his, τὸ γὰρ πιστότατος ὢν, videndus H. Stephanus. GRAMM.

ead. l. 4. Καὶ αὐτὸν) Scribe αὐτὸν, & ὡς ἂν εἰ, sicut alibi scriptum invenies. STEPΗ.

ead. l. 17. Ἀλκιθέα) Matri Pausaniae nomen fuit, si Polyae-no VIII, 51, credimus, Theano; si auctori Scholiorum in Aristoph. Equites v. 84, Ἀλκαθέα; sin Suidae in Παισανίας, Ἀγχιθέα. HUDS.

ead. l. 20. Τὸ ἐνεστὼς) Τὸ ἐνεστὸς. Cass.

ead. l. 21. Ἴνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσιν) Apertum est, haec non pertinere ad vocem ὑστέρησαν. In Cass. annotantur ad verba Thucydidis sequentia ἐτι ἔμπουν ὄντα.

ead. l. 26. Ἐμέλλησαν) Lectionem alteram ἐμέλισαν (nam ita hic quoque scribendum est) mirum est ab hoc Scholiaeta agnosci, & nullam alterius mentionem fieri: cum tamen pro ea quamplurimi huius scriptoris faciant loci, in quibus itidem post ἐμέλλησαν aut ἐμέλλησε subaudiendus infinitivus relinquitur. Fortasse tamen ita scripsit hunc locum, ut infinitivum ἐμβάλλειν non post ἐμέλλησαν ex sequentibus subaudiendum, sed post εἰώθεισαν ex praecedentibus repetendum ἀπὸ κοινοῦ reliquerit. Id enim dicendum foret, sicubi haec scriptura exstaret, καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν μὲν ἐς τὸν Καῖάδαν ἐμβάλλειν, οὐ περ τοὺς κακούργους εἰώθεισαν. Malim autem εἰώθεισαν, ut in Cod. vet. STEPΗ. Hoc scholion non est in Cass. In Rostg. erat ἐσκόπησαν, ἐβουλεύσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

ead. l. 27. Τόπος δὲ Καῖάδας) Cass. Ὁ Καῖάδας τόπος. & paulo post τοῦ Καῖάδου.

ead. l. 30. Τὸ σᾶμα) Violenta nimis ista expositio, qua dicitur sepulcrum de corpore vel potius cadavere, quod ei impositum est, intelligi. Quod si locutus ita esset Thucydides, audacia plusquam poetica atque adeo dithyrambica usus esset: quamvis enim saepe continens pro contento ponant, non tamen hac quoque in re figura illa utuntur. Quo igitur sensu transferri sepulcrum dici potest? audax (ac novum etiam fortasse) hoc loquendi genus esse fateor: sed qui sepul-

crum alicui alio in loco exstruit, deinde corpus in id transfert, ipsum quodammodo transferre sepulcrum videtur. STEPH.

ead. l. 31. Προπύλαια) Ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ προαστεῖα. Rostg. Suidas quoque προπύλαια, ἢ προάστεια exponit: Hesychius, προπύλαια ναῶν. Vide Spanhemium Dissert. IX de Praest. & Usu Numism. p. 716, & Kuhnium ad Pollucem I, 6.

ead. l. 32. Τους ἀνδριάντας) Post illa verba deesse crediderim participium *τιθέντες*, aut aliud huiusmodi. neque enim illum accusativum cum verbo *ἐσοφίσαντο* iungi placet. Utitur autem verbo *σοφίσασθαι* & pag. seq. STEPH. Diodorus Siculus tradit, corpus Pausaniae propinquis esse concessum, ut sepulturae mandaretur, sed Apollinem Lacedaemoniis iratum, quod supplicum perfugium violassent, consultum respondisse, *supplicem Deo restitui oportere*: quod cum fieri non posse viderent, pro uno corpore vivo duas statuas Pausaniae posuisse. Herodotus autem de concessio propinquis Pausaniae corpore nullum verbum facit, sed Deum consultum iussisse Lacedaemonios *duo corpora pro uno Minervae Chalcioecae reddere*: illos autem oraculum sic interpretatos esse, *ut pro uno Pausania necato, duas Pausaniae statuas dedicarent*. HUDS.

Pag. 364. l. 8. Εὐεργέτης αὐτοῖς) Librarii errori scripturam hanc imputo, & vel *αὐτῶν* vel certe *αὐτῆς* ipsum Scholiastem scripsisse arbitror. pro quo *αὐτῆς* alioqui figurate illud *αὐτῶν* positum fuisse dicendum erit. STEPH. *Αὐτοῖς* non habet Cass. *ibid. Διακομίζεται*) Ἀπέχθασθαι, quod ante hanc vocem est, in Reg. exponitur *ἐχθρούς γενέσθαι*.

ead. l. 14. Καταλῦσαι) Eadem in Suida h. v. legi observavit cl. Wasse. Paulo post ad voc. *ἐστίαν* in Rostg. annotatum erat, *ἐνθα τὸ πῦρ ἀνάπτεται εἰς τιμὴν θεοῦ τινός*.

ead. l. 18. Τὸ ἐξῆς, ὕπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου) Ὑπ' ἐκείνου τοῦ Ἀδμήτου. τὸ δὲ ἐξῆς Cass.

ead. l. 21. Χρεῖας τινὸς ἔξωθεν) Ante hoc adverbium deesse aliquid videtur: & scriptum fuisse *χρεῖας τινὸς τῶν ἔξωθεν*, vel *ἐν τοῖς ἔξωθεν* aut *χρεῖας τινὸς περὶ τὰ ἔξωθεν*. Videtur autem parum apte non solum *ζωῆς*, sed *θανάτου* etiam fieri mentio. nam qui dicitur cuiuspiam *ἐναντιωθῆναι περὶ ζωῆς*, (vel *περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς*, ut paulo post loquitur Thucydides) quomodo *ἐναντιωθῆναι περὶ θανάτου* eodem sensu dicitur? STEPH.

ead. l. 29. Τοῦ φιλέλλητος) Sic etiam supra p. videlicet 331, ubi mentio fit Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους, illum φιλέλληνα vocatum scribit. IDEM. Vide, quae ibi annotata sunt.

ibid. ἄλλο δυστ.) *Aliud*, inquit, *Themistoclis infortunium*. Atqui his, quae praefiguntur isti scholio, verbis nullum infortunium narratur: ideoque in haec verba, καταφέρεται χειμῶν ἐς τὸ Ἀθηναίων στρατόπεδον, annotasse illud Scholiastem reor. STEPH. Ita Cass. Quae hic in eodem & Rostg. annotantur, διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτῆς, ad Νάξον pertinere arbitror.

ead. l. 32. Ἀποδοῦναι) Scribo ἀποδώσειν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος) Haec etiam apud Suidam esse v. ἀποσαλεύσας, ad Thucydidem annotat cl. Wasse.

ead. l. 36. Ἦκω Δίδς παῖς ὢν) Miretur quis non immerito, quid haec verba ad Themistoclem pertineant. Ille igitur sciat, verba ista nihil ad eum pertinere, sed ad illam ellipsin, qua Thucydides illum utentem inducit. *Deest* (inquit) *in talibus* (intellige autem *in talibus loquendi generibus*, vel, *in talibus locis*) *participium ὢν ut sit*, Θεμιστοκλῆς ὢν. Sic etiam Ἦκω διδς παῖς, pro eo, quod est, παῖς ὢν. Sumtum est autem e tragodia istud exemplum, Ἦκω διδς παῖς post quae verba deest ἀντὶ τοῦ, ut ita legatur hic locus, Ἦκω διδς παῖς καὶ Θεμιστοκλῆς ὢν. Nam particula καὶ praefigitur verbis, quae in exemplum afferuntur. Estque observanda haec βραχυλογία, quam illa vocula efficit: perinde ac si diceretur, ac dictum est eodem modo illud, Ἦκω διδς παῖς. STEPH. Sunt verba Bacchi in Bacchis Euripidis v. 1: Ἦκω διδς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα Διόνυσος. Vide Priscianum lib. XVII, pag. 1071. Sic in Andromache v. 1032: Ἦκω θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.

ead. l. 38. Τὰ πράγμα.) Non animadvertit, haec verba, ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, sicut & illis opposita, ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ, tendere ad illa, ἢ ἀποκομιδὴν ἐγγίγνεται, ideoque nihil extrinsecus subaudiri debere. STEPH.

Pag. 365. l. 3. Τὸν Πέρσην) Hic ad verba τὴν τῶν γαυρῶν οὐ διαλύσιν in Cass. scriptum erat, ταῦτα κεῖται παρ' Ἡροδότου ἀκολουθῶς ὡς ἐπράχθη. Eadem erant in Rostg. sed non suo loco, ad illa, μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινός. Est in Herodoto VIII, 110. Pro παρ' Ἡροδότου, potius legas παρ' Ἡροδότῳ.

ead. l. 6. Ἐσκόπει γὰρ δε.) Istud scholium, quo dicitur de Themistocle, apud se enim cogitabat, (nam ἐσκόπει ita reddendum hic videtur) an Athenienses interim revocaturi ipsum essent, ad illa, quibus praefixum est, verba pertinere non potest. Non dubito autem, quin hoc scholium scriptum sit in ista verba, ἐνιαυτὸν ἐπισχῶν, ut mentem Scholiastae esse dicamus, in aperienda nobis ipsius Themistoclis mente, eum ideo

per annum ibi voluisse commorari, antequam ad regem accederet, quod cogitaret se interim experturum Atheniensium animum, nec plane desperaret futurum, ut, priusquam tempus illud elaberetur, ipsum revocarent. STEPH.

ead. l. 13. Ἀντὶ τοῦ διδόναι) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 164. HUDS. Stephanus ibi reicit sententiam Scholiastae.

ead. l. 14. Ἐγκόμιον Θεμιστοκλέους) Addit Mf. Baf. Τοὺς μακροὺς ἐπαίνους ἐν τούτοις ἀνέτρεψας, Θουκιδίδης, ἀφρονος ἔργον ἀνδρὸς δεδρακέναι δεῖξας. εἰ γὰρ τὸ μέλλον, ὡς ἔφη, προέβλεπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, πῶς ἂν μὴ ἦν δυνατὸς τελέσαι ὑπέσχετο, μὴ προγνοὺς ὡς ἡ τῶν Ἑλλήνων ἰσχὺς ἀκαταγώνιστος ἦν ἐκ τῶν προλαβόντων;

ead. l. 15. Εἰς τὴν ἰσχύϊν τῆς φύσεως) Εἰς τὴν φύσιν. Cass.

ead. l. 17. Ἄνευ μαθήσεως τὴν ξύνεσιν) Haec in Cass. referbantur ad v. ξυνέσει.

ead. l. 18. Ἀγαγὼν) Εἰσαγαγὼν Cass.

ead. l. 19. Ἦτοι τὴν ἰσχύϊν) Immo vero αὐτὴν ad ξύνεσιν referamus necesse est, cum proxime praecedat ξυνέσει. STEPH.

ead. l. 22. Ὡν δ' ἄπειρος — ἱκανῶς) Non sunt in Cass.

ead. l. 28. Ἐτοίμως λέγειν) Quidni etiam πράττειν? Etenim aut valde fallor, aut non tam loquendi expedite, quam agendi proprio ex consilio atque ex tempore τὰ δέοντα invenienti vim ac facultatem innuit h. l. auctor, & generali adeo notione verbum istud adhibet, Melius igitur, quam interpretes Latini, locum hunc mihi videtur Gallicus transtulisse: *il regloit toute sorte d'affaires en un instant*. GRAMM.

ead. l. 31. Πόλις Καρίας ὁ Μυοῦς) Stephanus & alii Myunta Ioniae urbem faciunt. Videat ergo, inquit Brissonijs I de Regno Persar. pag. 102, *Thucydidis interpres, quo auctore fretus, Μυοῦντα πόλιν Καρίας esse scripserit*. Lederlinus ibi putat, Scholiasten videri respexisse ad antiquiora tempora, quibus, ut Pherecydes apud Strabonem lib. XIV in princ. scribit, Cares Miletum, Myuntem, & quae circa Mycalen & Ephesum sunt, tenebant. Hoc verum est. Nam regio illa, quae Ionia appellata est, postquam eam Neleus coloniis Ionum occupavit, antea a Mygdonibus, Caribus, Lelegibus, aliisque barbaris tenebatur, ut tradit Aelianus VIII Var. Hist. 5. Itaque etiam Herodotus I, 152, Myuntem Cariae esse dicit.

ead. l. 32. Ὅσπερ σχετλιάζων) Non aliter accipienda haec sunt, quam si diceret, verisimile esse Thucydidem haec dicere ὥσπερ σχετλιάζοντα καὶ ἀνομιώζοντα. Affirmare enim hoc

non potest, cum nullum huius rei sermo, quo utitur, praebet argumentum: praesertim cum ne *σχετλιαστικὸν* quidem (quod vocant) *ἐπιβήρημα* ei sit adhibitum. Sic tamen antea quaedam *δαυμαστικῶς* dici annotavit, STEPH.

ead. l. 36. Ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτ.) Ista quidem verba respiciunt ad hunc Thucydidis locum, qui non longo sequitur intervallo, *εἰν δ' ἂν εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφείτε* sed quomodo cum praecedentibus his, *οὐ τὸ Μεγαρέων*, cohaerere possint, & cur negatio ponatur ante *εἶναι αὐτονόμους*, perspicere nequeo: nec dubito, quin hic aliquid mendose scriptum, aliquid omissum sit. IDEM. At nullius alterius hic, ut & ad l. 7 p. 198, fit mentio *ψήφισματος*, quam quod Megarenses respiciebat. De illo vero, quod intempestive allegat Scholiastes, meminerunt legati alii. Videantur, quae paulo post sequuntur in auctoris narratione, & in Periclis concione c. 140. GRAMM. Scholion illud in Cass. non hoc loco, sed tantum semel ad l. 7 p. 198 legitur.

ead. l. 37. Θεμιστοκλῆς) Περικλῆς Cass. & Rostg. Ita postulat historia, & ratio temporis. Megarensium defectionem ab Atheniensibus Diodorus Siculus lib. XII, pag. 293, ponit in anno tertio Olympiadis LXXXIII, quo Themistocles dudum e Graecia fugerat. Non potuit ergo huius *ψήφισματος* auctor esse, quod Pericli tribuit Aristophanes Acharnens. v. 531. Add. Plutarchum in Pericle.

Pag. 366. l. 2. Ἀπὸ τοῦ) Ἰδίως εἶπε νῦν ἀπὸ τοῦ Cass.

ead. l. 3. Περίττῃ ἢ πρόθεσιν) De hoc loco vide, quae dixi in Annot. in Thucydidem. STEPH.

ead. l. 8. Ἔστιν ἐκάστου τὸ δίκαιον τῆς διακρίσεως) Locum corruptum esse indicat asteriscus in editt. his verbis praepositus. Cass. & Rostg. *ἄτε οὐσα μεμερισμένη ἕως ἐκάστου*. Hoc intelligi potest. Pro *διακρίσεως* iidem, ut & Reg. habent *διακρατήσεως*: idque se etiam in alio Cod. Bibliothecae regiae, qui tamen pro *ἕως* habebat *ἔστιν*, invenisse scribit clar. Rostgaardus. Sed melius etiam, quam Cass. & Rostg. Suidas in *ἀβριςτος*, *ἕως ἔστιν*. Idem *διακρατήσεως* habet, quod vulgato *διακρίσεως* praefert Kusterus. H. Stephanus, qui in suo exemplari Suidae itidem annotaverat, articulum illum legi in Scholiaste Thucydidis, praeterea addebat *οὐ*, ut esset *ἕως οὐ ἔστιν*. In Mediolanensi & Aldina ed. Suidae non *ἐκάστου*, ut apud Scholiasten, sed *ἐκάστη* est; in Porri (Basileensis non ad manum est) *ἐκάστη* pro quo Portus *ἐκάστου*, vel *ἐκάστῳ* legendum putabat. Horum posterius arripuit Kusterus, & nulla

facta mentione Porti edidit *ἕως ἐστὶν ἐκάστῳ τ. δ. τ. δ.* Etiam aliis locis Portum *καίρια εἰπόντα* secutus est, & tamen indignum habuit, quem nominaret.

ead. l. 9. Τῆς πολλῆς) Quid sit *ἀόριστος γῆ* apud auctorem in controversiae Atheniensium cum Megarensibus narratione, non ex hac discies annotatione, sed & proxime praecedente. GRAMM.

ead. l. 10. Δούλους τοὺς ἀποφ.) Δούλους αὐτῶν ἀποφ. Cass.

ead. l. 13. Καὶ ἄλλας — Ἀρχοντας) Haec leguntur ad pag. 197 l. 1, nec sunt hoc loco in Cass.

ead. l. 17. Ὁργῇ) Suidas in *ὁργῇ*. Vide hic clar. Wasse ad Thucydidem, & annotata ad Scholiasten pag. 357.

ead. l. 18. Πρὸς τὰ συμβ.) Verbis hisce non praefigenda erant, quae praefixa videmus; verba, sed ista, *πρὸς δὲ τὰς συμφορὰς*. istud enim vocabulum illo explicatur. Qua de re ne dubitare quidem nos sinit similis, (non omnino eadem) quae paulo post legitur, expositio. nam & ibi *τὰς συμφορὰς* esse dicit *τὰς ἀποβάσεις*. Quem in locum quae a me annotantur vide. STEPH. In Reg. haec inter versus super *τὰς συμφορὰς* scripta erant.

ead. l. 21. Κοιτῇ δὲ ξασὶ μὴ βοηθεῖν) Ita quidem in omnibus editionibus habet scholion. Sed irrepsit sine dubio per errorem quendam τὸ μὴ, vel in alterius cuiusdam voculae (fortasse μὲν vel χρὴ) locum substitutum fuit. GRAMM.

ead. l. 24. Ἀντίπτωσις) Ego tamen μὴδὲ cum μεταποιεῖσθαι iungo, ut ad Thucydidem dixi. STEPH. Nulla hic antiptosis. Accusativus certe *καταρβούντας* construendus cum *μεταποιεῖσθαι*. Ad quem infinitivum etiam pertinet negans particula μὴδὲ, non vero cum *καταρβούντας* iungenda est, ut credidit Scholiastes, de quo dubitare merito possis, num intellexerit h. l. Periclis verba, quae vero Latinis aliisque interpretibus obscura non fuisse agnoscimus. GRAMM. Stephani annotationem in Varias Lect. transcripsit Hudsonus.

ead. l. 25. Τὰς ἀποβάσεις) Quamvis hic *τὰς συμφορὰς* idem esse velit, quod *τὰς ἀποβάσεις*, tamen ipsemet (si modo esse eundem credendum est) pag. 360 hunc ipsum locum afferens, exponit *ἀποτυχίας* cum in alio, quem eadem pagina habet, *συμφορὰν* esse *δυστυχίαν* & *κακοπραγίαν* dicat. At ego de huius quidem expositione illi assentior, & aliis plerisque locis *συμφορὰς* significare itidem *δυστυχίας* sive *κακοπραγίας*, fateor: verum ad hunc quod attinet, rectius in eo *συμφορὰς* exponi *ἀποβάσεις*, quam *ἀποτυχίας*, aio: quoniam voce ἀ-

ποβάσεις, exitus rerum seu eventus utramque in partem significatur: quod de altera illa non itidem dici potest. Ceterum etiam si hic συμφορὰς explicet ἀπὸ βάσεις, non male tamen in praecedentibus τὰς συμφορὰς exponi τὰ συμβαίνοντα, non autem τὰ ἀποβαίνοντα, putandum est, cum significatio τῶν συμβαινόντων interdum ad δυστυχίας restringatur, (ut apud Fabium vocis *accidentia*) sed non item τῶν ἀποβαίνοντων. STEPΗ.

ead. l. 28. Τῶν ὑποθέσ.) Non aliud tamen hic sonat vox διάφορα, quam alibi passim: ac mirum est, tali periphrasi hic ad eius expositionem esse usum. IDEM.

ead. l. 38. Κελευόμεθα.) Non κελεύόμεθα, sed κελεύησθε, cum διανοήθητε convenit. Sed fortasse ideo κελευόμεθα dicere sibi permisit, quod & apud Thucydidem post διανοήθητε ponatur prima persona, in πολεμίσομεν & κεκτήμεθα. IDEM.

Pag. 367. l. 2. Κατὰ κοινού τὸ, διαν.) Mirum, quid cogitaverit, cum dativum διανοίᾳ subaudiendum κατὰ κοινού scripsit: cum non praecedat hic dativus, & alium apud ipsum Thucydidem hoc ipso in loco habeamus: videlicet προφάσει. Quod si etiam praecederet alter ille, aut ex verbo διανοήθητε sumi posset, quis hic eius subauditi usus esse posset? STEPΗ. Προφάσει repetendum esse ἀπὸ κοινού etiam Portus purat. Cass. pro διανοίᾳ habet διανοήθητε, quod hic locum habere non potest.

ead. l. 4. Δεδοίκαμεν.) Cass. & Rostg. addunt πρὸ τοῦ δικάσασθαι.

ead. l. 15. Ὡς σώζοντες &c.) Scribendum σώζοντες. Ut autem τὸ μὲν exponit τὸ τῶν σωμάτων, ita τὸ δὲ exponi videmus τὸ τῶν χρημάτων. Perinde est autem, ac si τὰ σώματα & τὰ χρήματα diceret. STEPΗ.

ead. l. 28. Ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ.) Hoc scholium aliter scribendum esse video: sed quonam modo scribi debeat, coniectura non assequor. STEPΗ. In Reg. & Cass. ad χρόνιοι annotatum est διὰ χρόνου πολλοῦ. Illa autem, quae hic in edd. leguntur, ἐκ τοῦ πολεμεῖν τῇ ἀπουσίᾳ, a Cass. absunt, & post βοιωτῶν scribuntur ea, quae hic loco alieno annotantur ad verba Thucydidis, ἐν βραχεὶ μὲν μορίῳ.

ead. l. 29. Μορίῳ σκοποῦσι.) Μορίῳ ἡμέρας βουλευόνται. Reg. Cass.

ibid. τῆς δημοκρατίας διαβολὴν) Immo potius διαβολὴν societatis ac συμμαχίας multorum populorum, quam status popularis. Victorius lib. XXIX Variar. Lektion. cap. 9.

ead. l. 34. Πόλιν τινὰ) Τὸ πόλιν τινὰ Cass.

Pag. 368. l. 15. Τοῦτο ἡμῶν ὄντων) Veram scripturam esse arbitrator, τοιοῦτων ἡμῶν ὄντων. Sed & ἔχοντες in ἔχόντων mutandum, & ὡσαύτως pro ὡς scribendum censeo. STEPH.

ead. l. 18. Τῶν Λακεδαιμονίων μὴ ὄντων) Apparet ex scholio hoc, ut & sequenti, credidisse enarratorem, verba haec, μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐσβάντων αὐτῶν τε καὶ μετοίκων, de Lacedaemoniis interpretanda esse, cum Athenienses solos innuat his orator. Viderunt id, laudandi ea propter, Franc. Portus in Commentario, & Aemilius ipsius filius, versionem hic Laurentianam corrigens. Vidit Enenckelius quoque. At cum Valla erravere Io. Casa in sua versione orationis huius, p. 26 edit. Casel. & H. Stephanus in Concionibus Thucyd. p. 69, ex Scholiasta suum, ut credimus, errorem hunc derivantes. GRAMM. Cass. & Rostg. post ὄντων habent, καὶ αὐτῶν ναυτικῶν ὄντων, quae fortassis pertinent ad μετοίκων.

ead. l. 24. Αὐτῶν καὶ τ.) Αὐτῶν τε καὶ τῶν Cass. ut in Thucyd.

ead. l. 28. Ἐένους τῶν αὐτῶν) Pro αὐτῶν non dubium est, quin ναυτῶν scribi debeat. STEPH.

ead. l. 32. Ἰώνων) Nemo non suspicetur, mendose scriptum esse Ἰώνων sed quisnam quid pro eo reponendum sit, dicet? STEPH.

Pag. 369. l. 2. Τῶν ναυτῶν) Αὐτῶν Mf. Bas.

ead. l. 3. Κατοικίαν) In hoc loquendi genere accusativum πατρίδα potius subaudiunt. STEPH.

ead. l. 7. Ἦπερ ὅλη ἡ Ἀττικὴ) Ἦπερ ὅλην Ἀττικὴν Rostg. Sensus verborum Thucydidis postulare videtur, ut scribatur, ἡπερ ὅλης τῆς Ἀττικῆς, nempe ἡπερ ἡμεῖς βλαβησόμεθα ὅλης τῆς Ἀττικῆς δρωθείσης. Sed aliam, quam Scholiastes, rationem dicit Thucydides.

ead. l. 14. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Perperam τῷ ἡσυχάσουσι Lacedaemonios indicatos voluit Scholiastes. nec feliciter satis egit H. Stephanus in Concionib. cum verteret, neque enim Peloponnesii quiescent iam. De συμμάχοις enim, quorum nuper meminerat, pronuntiavit hoc Pericles, recte intellectus satis utrique Porto, Enenckelio, Ablancurtio, nec non Io. Casae. GRAMM.

ead. l. 22. Τὸ ξενηλατεῖν) His verbis praeposendum est τίς, quo ea recte refert Cass. In edd. duo scholia coniuncta sunt: quorum posterius in Cass. minio, prius atramento scriptum erat. Ad illa, quae paulo ante dicit Thucydides, ἦν καὶ Λακεδαιμόνιοι, haec annotabantur, ἀδύνατον αὐτοῖς ἀντεθεῖν κεν, ὅπερ ἐκεῖνοι ποιεῖν οὐκ ἠέσχοτο.

ead. l. 29. Ἡ τέχνη) Non τέχνη, sed τύχη, apud Thucydem legimus. ac germana certe nostra haec lectio, non illa, videtur, in qua γνώμη (quam exponit σύρεσις & φρόνησις) opponitur τύχη. Nam & I, 140, hanc antithesin habemus; ubi dicit Pericles, διότι καὶ τὴν τύχην, ὅσα ἂν παραλόγως ξυμβῇ, εἰδόμεν αἰτιᾶσθαι. facta enim fuerat ξυνέσεως mentio. STEPH.

ead. l. 30. Ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις) De hac Gorgiaca parisofi dictum antea fuit. Ea autem non extenditur ultra haec verba, γνώμη τε πλείονι ἢ τύχη, καὶ τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει. Hic enim πλείονι & μείζονι, pariterque γνώμη & τόλμῃ videntur παρίσσεσθαι. Atque ideo (ut opinor) hunc locum ἐπιπλέον τῶν ἄλλων figuram istam habere dixit, quod duabus contiguis vocibus duae contiguae sint ὁμοιοτέλευτοι. Comprehendi enim & vocem δυνάμει sub hac parisofi nullo verisimile modo est, cum non tria itidem praecedant verba, quibus tria haec responsura sint, & ultimae nominis δυνάμει syllabae aliam pronuntiationem, quam postremae nominum γνώμη & τόλμῃ, fuisse constet. Sed cum dicit ἐπιπλέον ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ἢ Γόργιος ἐλήφθη παρίσωσις, quid cum genitivo τῶν ἄλλων subaudiri dicemus? Nullus in mentem venit, qui aptius subaudiri queat, quam χωρίων. Ac dicetur ἐπιπλέον τῶν ἄλλων χωρίων pro eo, quod est ἐπιπλέον ἢ ἐν ἄλλοις χωρίοις. Ad hoc autem nomen quod attinet, illi ab ipso etiam usum istum dari videmus, cum alibi, tum in iis, quae praecedunt. veluti ubi scribit, θαυμάζεται τὸ χωρίον ἐπὶ συντομίᾳ καὶ σαφυνείᾳ. Ceterum an ipsi de hac parisofi, tanquam a Thucydide quaesita, assentiri debeam, in dubio est animus. STEPH.

ead. l. 33. Παισὶν ἡμῶν) Immo vero non solum παισὶν ἡμῶν, sed etiam παίδων πασίν, atque ulterius etiam: quam longe videlicet posterorum appellatio progreditur. STEPH.

Pag. 370. l. 4. Ἀπὸ τοσδε τῆς αἰτίας) De hac expositione vide, quae margini interpretationis Latinae sunt adscriptae. IDEM. Ibi haec scripta sunt: Hinc respondet Graeco ἐνθένδε, quo Schol. Graecus vult significari, ex hac causa. Sed a vulgata significatione nihil necesse est discedere.

ead. l. 5. Πολέμῳ. ἐν ᾧ, ἐξ οὗ) Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ Cass.

ibid. Κηρυκείας) Κηρυκείου Cass. ut pag. praecedente. Nec habet illa, quae adduntur in edd. ἀνευ κηρυκείου μᾶλλον καὶ προκαταγγέλεως.

ead. l. 7. Περὶ ἀλλήλους ἐρχ. ἐπιμιζίαν εἶχον) Ἐπιμιζίαν εἶ-
Thucydid. Vol. VI. L

χον πρὸς ἀλλήλους. Cass. Haec, ut puto, adscripta erant ἀέτι μίγνυντο. Seorsim & alio loco ἐρχόμενοι, ad παρ' ἀλλήλους.

ead. l. 10. Τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου) Non intelligendum est, ea omnia, quae sunt post haec quatuor verba, ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος, per parenthesin posita esse: quamvis dicat, τὰ γὰρ ἄλλα διὰ μέσου: sed cum illorum quatuor verborum mentione comprehendi existimandum est καὶ τὰ ἐξῆς, ut saepe loquitur: ac fortasse has voces adiecerat. Sive adiectae autem, siue relictæ fuerint subaudiendae, complectentur haec omnia, quae proxime sequuntur, & primam periodum absolvunt, verba, ἐνθὲν δὲ ἦδ' ἡ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, καὶ τῶν ἑκατέρωθεν συμμάχων, ut hinc incipiat parenthesiς, ἐν ᾧ οὐτὲ ἐπιμίγνυντο, & eam claudat nomen χειμῶνα. Ita certe illum de hac parenthesi sensisse constat. Sed ne assentior quidem omnino iis, quae de illa dicit: verum illam verbo ἐπολέμουν claudicio: ita ut quod annotat in haec, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα, annotandum fuerit in ista, γέγραπται δὲ ἐξῆς. ab his enim pendent, & cum his connexa quodammodo sunt illa, τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμ. &c. Haec autem admonitio velim cautum te & alibi reddat, in eorum videlicet locorum nonnullis, ubi de iis agit, quae per parenthesin posita existimare debemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ Χρυσίς &c.) Vide Valesii notas in Excerpta Polybii, p. 350 ed. Amstel. & Meursium de Archont. l. 3, c. 6. HUDS.

ibid. Ἡρίθμουν δὲ τοὺς χρόνους) Observanda, quam dat nomini huic χρόνοι, significatio, cum τοὺς χρόνους dicit pro eo, quod est τοὺς ἐνιαυτοὺς, id est, annos. Ita certe & alibi eadem voce utitur. STEPH.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ, σὺν αὐτοῖς ἐπλίσσεται) De hac expositione illi ὁμογενωμονεῖν nequeo. IDEM. Pro his in Cass. est πλῆσιον αὐτῶν.

ead. l. 32. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι) Non video, quid induxerit Scholiasten, ut intelligeret Athenienses in his, οὐδὲν ἐνεωτέριζον, cum in historia de Thebanis & Plataeensibus (non Atheniensibus ipsis, at quidem eorum sociis) tantum agitur. Cave etiam intelligas Plataenses, scil. primo casu. Erant certe Thebani viri, urbem Plataeam ingressi, qui initio εἰς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. Non secuti quidem errorem hunc interpretes Latini: at tamen obscurius locum transtulisse L. Vallam & Baronem Hohenecium non diffidendum; quae causa fuit, ut Aem. Portus inseruerit vocabulum *hostes*. Accurate ad sen-

sum Vitus Winfemius: *conditionibusque acceptis quiescunt*, (Plataenses viri nempe) *praesertim cum viderent, eos* (Thebanos) *nihil novi in quietam moliri*. Gallicus non minus bene: neque enim ambigui quidquam verba auctoris continent. Forte memoriae hoc vitium fuit in Schol. aut librarii alicuius oscitantia, qui scripsisset rectius, *οἱ Θηβαῖοι δὴλον ὄντι*. GRAMM. Vide annotata ad Thucydidem II, 3. Idem error est pag. 371 l. 5. ubi *φοβερώτεροι* exponit *οἱ Ἀθηναῖοι*, pro *οἱ Θηβαῖοι*.

ead. l. 34. Μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις) Haec abfunt a Cass. & sequentia, *Ἀττική ἢ φράσις*, rectius in eodem adscribuntur ad verba *οὐ βουλομένῳ ἦν*. Sed quod hanc Atticam phrasin esse dicit, non probat Stephanus. vide ad p. 480.

Pag. 371. l. 2. Ἴνα μὴ ἐν ταῖς οἰκίαις) Et mendose scriptum esse, & alio, quam huc, pertinere istud scholium videtur. STEPH. Fortassis coniungendum est cum praecedenti, in quo *οἰκῶν* malim, quam *οἰκούντων*. Pro *μόνοι* in Cass. est *μόνον*.

ead. l. 7. Καθὼ ἐνόμ.) Quod dicitur in hoc scholio, cum iis, quae illi praefixa sunt, Thucydidis verbis nihil commune habet: contra autem optime convenit cum istis, *οἱ δ' ὥς ἐγνώσαν ἐξηπατημένοι*. ratio enim illic redditur eius, quod hic dicitur. Sed *προσχωρῆσαι* in *προσχωρήσειν* muto. STEPH.

ead. l. 11. Ἀδίδακτοι Ἀπειρότεροι. In chartis Rostg. hoc ita scriptum erat, quasi Reg. in textu Thucydidis pro *ἄπειροι* habeat *ἀπειρότεροι*.

ead. l. 13. Γινόμενος ἦν ὁ π. φθινούσης σελήνης) Desunt Cass.

ead. l. 17. Τὸ βαλλόμενον εἰς τὸν μοχλὸν) Eadem leguntur in Scholiaste Aristophanis ad Vesp. v. 155, & Suida in *βάλλανος*, nisi quod in his, ut & hic in Cass. non est *βαλλόμενον* quod tamen non reiiciendum putem. Aristophanes Vesp. v. 200: *καὶ τὴν βάλλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν*.

ead. l. 19. Εἰκότως δὲ &c.) Vel omissum est verbum *φησὶ*, five *λέγει*, (ut scribatur, *εἰκότως δὲ φησὶ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἡμελησθαι*) aut certe non *εἰκότως δὲ*, sed *εἰκὸς δὲ*, scriptum fuit. Paulo post autem participio *ἐλπίζοντων* improprie utitur pro *φοβουμένων* sed eum sui scriptoris exemplo (non hic quidem, sed aliis quibusdam in locis) ita loqui, aliquis respondebit. Nam & p. 374 *ἐλπίζειν* exponi ab eo *φοβεῖσθαι* videmus. STEPH. *Ἐλπίς & ἐλπίζω* non solum apud Thucydidem, sed vulgo apud scriptores Graecos hanc significationem habent.

ead. l. 22. Ἐλαβον) Verbo *ἔλαβον* eum dat usum, quem alibi *τῷ ἐδέξατο* qualis est verbi *accipere*, (quod scimus in pri-

ma etiam & propria significatione τῷ λαμβάνειν respondere) cum dicitur, *ita accipit*, pro eo, quod est, *ita intelligit*. Sed dicit ἔλαβον τὸ ξύλον, cum, loquendo more consueto, dicendum potius esset, ἔλαβον ἐπὶ τοῦ ξύλου. Adverbium autem ἀνοήτως ad hoc ἔλαβον pertinet: hanc expositionem, ut stultam, a nobis repudiandam esse, indicare volens. Cur autem talem esse dicat, rationem addit. STEPH.

ead. l. 30. Θύραι) Cass. mutato ordine verborum: πύλαι, τοῦ τείχους θύραι, τοῦ οἴκου.

ead. l. 34. Ἀπὸ συνθήκης δηλονότι) Haec non pertinent ad ἐπεπράγεσαν. In Cass. referuntur ad praecedentia ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι.

ead. l. 35. Τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν) Τὸ ἅμα minus pertinet ad τὸ ἐπεβοήθουν, relinquendum omnino & annectendum his, καθ' ὅδον ῥηθείσης, ut recte animadvertit in Scholio, quod subiunxit veteri Aem. Portus, cuius correctionibus eius generis miramur tam raro in prioribus libris locum dedisse editorem Oxoniensem. GRAMM.

Pag. 372. l. 1. Πραγματικὴ ὕλη) Alibi (si bene memini) vocabulum hoc κατασκευῇ aptius ab eo exponitur. Nam verba haec, πραγματικὴ ὕλη, latius, quam quod illo significatur, patere mihi videntur. STEPH.

ead. l. 6. Οὐκ ἔστι παραχρῆμα) Subtilem hic nimis se praebet Scholiastes. Nihil vero prohibet, quo minus εὐθὺς hic significet παραχρῆμα. Bene ergo interpretes verterunt Latini. Sed amputavit & contractiorem iusto reddidit locum Gallicus pag. 141. GRAMM. Haec etiam habet Suidas in εὐθὺς, sed immixtis nonnullis alienis. Vide ibi Kusterum.

ead. l. 10. Πρὸς ὃν ἐλθόντες) Non necessarium esse subaudire hic participium ἐλθόντες, alii loci, in quibus eodem, quo hic, modo utitur verbo πράττειν, satis ostendunt. Pro loco autem modo hic modo ille accusativus cum illo ὑπακουστέος. alicubi certe τὴν προδοσίαν apte subaudiri videmus. STEPH.

ead. l. 21. Τοῦτο καθ' ἑαυτὸ) Haec verba, καὶ τῶν ὕστερον οὐδ' ἐν ἡδεσάν, seorsum ab alijs legenda esse ait, quod futura sit oratio ἀσύντακτος, si superioribus iungantur. utendum enim fuisse accusativo, si, quod dicitur, ad τὸν ἄγγελον referretur. Ita enim intelligenda haec videntur, εἰ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐποίητο. Sed pro αἰτιατικῶς scriptum ab illo fuisse crediderim ὀνομαστικῶς & intellexisse, iungendo haec cum illis verbis ὁ δὲ δεύτερος, (videlicet ἄγγελος) sequi debuisse, καὶ τῶν ὕστερον οὐδ' ἐν εἰδώς. Atque ita unica vox ὀνομαστικῶς (si

ita scripsit) significaret, μετοχῇ ὀνομαστικῇ χρώμενος, id est, ὀνομαστικῆς πτώσεως. itidemque αἰτιατικῶς dictum esset pro his, μετοχῇ αἰτιατικῆς πτώσεως χρώμενος, si hoc, non illud, ab eo scriptum foret. Ceterum quae sequuntur, πρὸς δ λέγομεν, alius sunt, ad illam annotationem respondentis. STEPΗ. Totum scholion abest a Cass. una cum eo, cui in edd. praefigitur στρατεύσαντες.

ead. l. 37. Ἐν τῇ Πλαταίᾳ κατέλιπον) Addunt Cass. & Rostg. οἵτινες καὶ συνεπολιορκήθησαν Πλαταιεῦσι.

ead. l. 38. Φανερώς) Suidas locum hunc Thucydidis laudans, λαμπρῶς, φανερώς καὶ οὐκ ἐνδύτως. Pro φανερώς etiam alibi est apud Thucydidem. Vide Indicem.

Pağ. 373. l. 6. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πρώτης) Cap. 1.

ead. l. 17. Εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως) Suidas in οὐκ ἀπεικόντως.

ead. l. 23. Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος) Iam antea haec verba attulit, non admonens esse proverbialia: quod satis notum id esse posset. Locus autem ille est supra, in concione Archidami, I, 80, ubi quemadmodum hic, ἀπειρίας fit mentio. Nam in haec Archidami verba; ὥστε μήτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινὰ τοῦ ἔργου, annotatur (p. 341.), γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος. perinde videlicet ac si diceretur, quod ab Archidamo dicitur, cum hisce proverbialibus verbis, quae a Pindaro fortasse manarunt, convenire. STEPΗ.

ead. l. 23. Ἐκεκίνηντο) Ἐκεκίνηντο Cass.

ead. l. 25. Λόγια ἐστὶ) Suidas in v. λόγια. Sed non semper servatur hoc discrimen. Aristophanes in Equit. v. 120 sqq. v. 194, 195, & alibi in eadem comoedia λόγια & χρησμούς proisdem dicit. Eustathius in Homer. Iliad. β, p. 233, τὰ λόγια, ἡγουν οἱ χρησμοί. Et λόγον Atticum esse docet idem in Odyss. α, p. 1426: Θεοπρόπιον δὲ τὸ χρησμάδιμα. δ καὶ λόγον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Pro eo, quod in Scholiasta ἐμφορουμένων legitur, Suidas habet θεοφορουμένων. Eodem verbo etiam alii probati scriptores de entusiasmo vatum, poetarum, & oratorum utuntur: ἐμφορουμένους quis eos dixerit, non scio.

ead. l. 27. Ἡρόδωτος) Vide notam Waff. ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 30. Ὅποῖον ἐν Δήλῳ ἡγουν) Haec non habet Cass.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ εὐνοικῶς εἶχον) Alteram lectionem ἐπῆες magis mihi placere, declaravi in iis, quae ad hanc Thucydidis paginam annotavi. Nonnunquam autem alicui scholio aliam loci Thucydidis scripturam praefigi, quam eam, quae agnita ab ipso Scholiaste fuerit, antea admonui. Sed utrocum-

que modo locum hunc scribendum censuerit, credibile est eum illud παραπολὺ simul exponentem, scripsisse, πολλῷ μᾶλλον εὐνοϊκῶς εἶχον τοῖς Λακεδαιμονίοις. STEPH. Idem dixit in Proparascue pag. 19. Τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀβίουν α Cass.

ead. l. 34. Τῶν Ἀθηναίων) Longe fallitur, qui putabit, hunc genitivum τῶν Ἀθηναίων ad illum Thucydidis τῶν ἀνθρώπων spectare: (quod tamen prima fronte videri alicui possit) cum necesse sit ad μᾶλλον referri: ideoque fatius (meo quidem iudicio) fuisset vocabulum istud solum huic Scholio praefigere. Verum & hoc addo, apertius locuturum fuisse Scholiastem, si ἐς τοὺς Ἀθηναίους dixisset, ut Thucydides dixit, ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. perinde videlicet ac si scriptum ab eo fuisset, ἢ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει (vel potius ἐπῆει) τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἢ ἐς τοὺς Ἀθηναίους. STEPH.

Pāg. 374. l. 6. Οἱ Ἀχαιοί. οὐ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι) Καὶ Ἀχαιοὶ, καὶ Ἀργεῖοι Reg.

ead. l. 9. Τὰ ἐπὶ Θράκης) Cum his verbis, τὰ ἐπὶ Θράκης, non dubium est, quin nomen χωρία subaudire oporteat: quod aliis etiam plerisque locis omittit. At pag. 380 adiectum est, ubi Scholiastem expositionem asserre aliam videbis. STEPH.

ead. l. 11. Οὐ λέγει &c.) Ego ita accipio, ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης &c. intelligit enim Sporades & Cyclades insulas. Aem. Port. HUDS.

ead. l. 12. Ἀνίσχοντα ἥλιον) Ἡλιον ἀνίσχοντα Cass.

ead. l. 14. Κάσος) Κάος Cass. Κίος Rostg.

ibid. Ὅσαι ἄλλαι) Αἱ ἄλλαι & manu recentiore alio loco ad verba Thucydidis ἦσαν ὅσαι· αἱ πρὸς τὰ δυτικά. Cass.

ead. l. 17. Μακρὸν πόλεμον) Duo haec vocabula, (undecunque irrepserint) ab hoc loco plane sunt aliena, nisi fallor. Nihil certe ad sequentem expositionem faciunt, ὥς τῶν Λακεδ. &c. his enim verbis exponit illa, κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημέτον. STEPH. In Cass. haec vocabula μακρὸν πόλεμον ita scripta erant, ut viderentur pertinere ad expositionem vocis ἀδελμοί.

ead. l. 18. Τῆς συντάξεως) Τῆς συντάξεως Rostg. non male.

ead. l. 20. Ἰνα ἐκάστη πόλις τὸ μὲν δῖμοιρον στρατεύσῃ) Haec nihil faciunt ad expositionem verborum Thucydidis, quae iis praeposita sunt. In Reg. &, ni fallor, Cass. nam parum accurate annotaveram, totum hoc scholion recte refertur ad verba Thucydidis, τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἐκάστης. Ad vocem ἰσθμὸς Cass. & Rostg. haec habent: ὁ γὰρ ἰσθμὸς καὶ μέσος τόπος καὶ πλησίον (καὶ πολλὰ Cass.) τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 29. Τὸν σκοπὸν) Non dubium mihi est, nec aliis futu-

rum puto, quin legerit *ἔννοιαν*, cum exponat *σκοπὸν*. Cur autem nihilominus alteram lectionem huic anteponam, ad Thucydidem ex me audire potuisti. STEPH. Thucydides: *καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὐνοίαν ἔχουσα, διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος, πράξει ἡμᾶς ἂ ἐπισποῦμεν*. Verba *εὐνοίαν ἔχουσα* Scholiastes vetus exponenda iubet esse, *σκοπὸν ἔχουσα*. Fr. Portus autem *ἐπιζουσα*. Uterque dependere ex istis censet infinitivum, qui sequitur, *πράξει*. minus recte. Quin nullam distinctionem aut interpunctionem Fr. Portus agnoscit in his, *εὐνοίαν ἔχουσα πράξει ἡμᾶς*. Qualis locutio cum dura ipsi videatur, conicit legendum potius esse *ἔννοιαν ἔχουσα*. Vide eius Commentar. p. 117 f. Verum falso innituntur principio antiquus aequae ac novus hic commentator. Quae enim infinitivum *πράξει* regunt, ea sunt, quae antecedunt, verba, *καὶ προσέχει τὴν γνώμην*. At *εὐνοίαν ἔχουσα* reddenda simpliciter, *benevole* (erga nos Lacedaemonios scil.) *affecta*, idque *διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος*. quae ideo separatim sumenda, ac (ut loquuntur Grammatici) *διὰ μέσου*, extra alteram illam constructionem. Aliud adhuc incommodum in expositione illa per *ἔννοιαν* aut *σκοπὸν* notavit H. Stephanus, cuius animadversiones non exscribimus. Igitur L. Vallae versioni, quin & Aem. Porti, praeferenda haec Philippi Melanchthonis: *Tota Graecia hoc nostro conatu erecta, intuetur nos, & optime cupit nobis, propter odium erga Athenienses, optatque, ut perficiamus, quae cogitamus*. Aca-

cius Enenckel. *animis studiisque ad nos inclinat* &c. GRAMM.
ead. l. 31. Τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου) Recte parenthesi haec etiam verba, *τούτων ἕνεκα*, includit, quoniam ex praecedentibus pendent. STEPH.

ead. l. 32. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ) Impersonale *χρῆ* referendum potius ad *προσδέχεσθαι*, a quo, non autem a *χρῆ*, reguntur sequentia, *εἰς κίνδυνόν τινα ἤξειν*. GRAMM.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. ε', v. 442, ἢ τ' ὀλίγη.

ibid. Τοῦτο δὲ φησι, τουτέστιν) Scribendum fortasse est, δὲ φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν &c. Ac pertinet hoc scholium ad verba illa, *καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται*. intelligit enim, Archidamum haec dicere, innuentem, fore ut illi ea in Atheniensibus vera experiantur. STEPH. Non male quidem Stephanus. Sed *τοῦτο δὲ φησι* non habet Cass. Ex sufficit alterum horum, vel *τοῦτο δὲ φησι*, vel *τουτέστι*. Paulo post ad verba Thucydidis ἐν τῇ πολεμίᾳ in Cass. est γῆ δηλονότι in Rostg. πηγῆς δηλονότι; quod se non videre quo pertineat, scripserat Rostgaardus. Nimirum corruptum est e τῇ γῆ δηλονότι.

ead. l. 36. Ἐν ᾧ τόπω) Immo non τόπω sed χρόνῳ subaudire hic oportet. STEPH. Ad haec auctoris, ἐν ᾧ οὕτω πάρεσμεν, Scholiaſtes: ἐν ᾧ τόπω δηλονότι. Ego potius dixerim, ἐν ᾧ χρόνῳ. Respondet enim relativum praecedenti νῦν. GRAMM.

ead. l. 37. Ὀρμηθῆσονται) Futurum istud ὀρμηθῆσονται non tanquam de suo addit, verum tanquam tacite inclusum in hac sermonis forma, & quod oporteat ὑπακούειν. ideoque suum δηλονότι post illud futurum ponere debuerat: sed aliis etiam plerisque in locis omitti videmus. Non minus autem commode illud ὀρμηθῆσονται post ἀλλὰ subaudiemus: hoc modo, εἰ μὴ καὶ νῦν ὀρμηνται, ἐν ᾧ οὕτω πάρεσμεν, ἀλλ' ὀρμηθῆσονται ὅταν ἐν τῇ γῇ ὀρώσιν ἡμᾶς θηοῦντάς τε καὶ τὰ κείνων φθείροντας. STEPH. In Cass. inter versus est ὀρμηθῆσονται δηλονότι.

ibid. Ὅραν πάσχοντάς τι) Haec verba male isti scholio praefixa sunt. Ista enim καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἦττον λογιζόμενοι, μᾶλλον θυμούμενοι, εἰς τὸ πολεμεῖν ἐπείγονται ῥιψοκινδύνης, nihil aliud sunt, quam expositio istorum Thucydidis aut Archidami Thucydidei verborum, καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστε χρόμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. Sed annotatio, quae illam horum verborum expositionem sequitur, scripta est in ea verba, quae praecedenti scholio male praefixa esse dixi: in haec videlicet, Ὅραν πάσχοντάς τι. In ea enim annotatione jubet nos observare hoc schema, id est, λόγον οὕτως ἐσχηματισμένον (orationem ita figuratam) πᾶσι πάσχοντάς, pro πάσχουσι. Verum mihi nequaquam persuadebit, ita rem se habere, id est, talem esse huius orationis structuram, ut πάσχοντάς pro πάσχουσι dictum esse existimare oporteat. neque enim hoc πάσχοντάς cum πᾶσι iungere est necesse: sed perinde est (ut opinor) ac si dictum esset, πᾶσι γὰρ ὀργὴν προσπίπτει, Ὅραν ἑαυτοὺς πάσχοντάς τι ἄηδες sed ad verbum Ὅραν adiaciuntur illa, quae emphasin addunt, ἐν τοῖς ὅμμασι καὶ ἐν τῷ παρρυτίκα. quorum prius poeticum, atque adeo Homericum habere pleonasmum dici potest. eodem enim loquendi genere utens Homerus, scribit, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμας, II. γ', v. 99: Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι. Quale (inquam) istud ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι, tale illud ἐν τοῖς ὅμμασιν Ὅραν. Sed ab Homericis istis verbis (quae obiter proponenda visa sunt) ad illa Thucydidea revertens, novam quidem & inusitatam esse fateor illam orationis structuram, πᾶσι γὰρ ὀργὴν προσπίπτει, Ὅραν πάσχοντάς τι ἄηδες, (pro Ὅραν ἑαυτοὺς πάσχοντάς, uti dixi) & fuisse alioqui dicendum ὀρώσι, vel διὰ τὸ ὀράν sed alteram illam aliquid magis insolens fuisse

habituram dico, si (ut vult Scholiaſtes) πᾶσι cum πάσχοντας ita iunxiſſet, ut πᾶσι πάσχοντας πρὸ πᾶσι πάσχειν dici neceſſe foret. STEPH.

Pag. 375. l. 1. Ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως) Ἐπείγονται ῥιψοκινδύνως, καὶ πάνυ ἀόργητες, ἐπειδὴν τὰ αὐτοῦ δεῖσθαι ὑφ' ἐτέρου φθειρόμενα, πρὸς ὄργην διεγείρεται, καὶ ἀμύνειν ἐπείγουται. Mf. Baf.

ead. l. 3. Οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν) Ἐπίλογοι Caſſ. Μεγάλην, ἴσπην, καὶ ὁμοίαν. οἱ ἐπίλογοι ἔνθεν Mf. Baf. Pro ἔνθεν alibi fere dicit ἐντεῦθεν. Paulo poſt ad ἐπ' ἀμφοτέρα in Caſſ. & Roſtg. erat, δόξα ἐπ' ἀμφοτέρα (ἀμφοτέρων Roſtg.) καὶ εὐκλείας καὶ δυνακλείας.

ead. l. 8. Μὴ ἀκούσαντες αὐτὰ) Μὴ ἀκούσαντες αὐτοῦ Caſſ. & Roſtg.

ead. l. 13. Ταπεινωθήσονται) Ἐνδιδόναι non idem, ac ταπεινωθῆναι: ſteſſi enim ac remittere de pertinacia ſua, non ſemper cum humilitate coniunctum. Recte igitur taxandus L. Valla, qui paulo antea haec, εἴτι ἄρα μᾶλλον ἐνδοίειν οἱ Ἀθηναῖοι, verit, ſi quid humiliter ſentiant. GRAMM.

ead. l. 16. Ἐτοίμων ὄντων &c.) Eſſe ἐν ὁδῷ, id eſt, eſſe in itinere, plus eſt, quam ἐτοίμους εἶναι ἵνα, id eſt, paratos eſſe ad eundem: ideoque haec expoſitio reprehendenda videri poſſit: ſed intelligi puto, ἐτοίμων ὄντων ἵνα εἰς τὴν Ἀττικὴν. STEPH.

ead. l. 23. Λέγων δ' ἡλ.) Huic Scholio (quo docemur participium λέγων ex praecedentibus ἀπὸ καινοῦ ſumere) praefigendus potius fuiſſet infinitivus κρατεῖσθαι. IDEM.

ead. l. 34. Πολλάκις ἐλθόντος) Suidas in ἀπὸφθον. Ad χρήμασι, quod eſt in Thucydide pag. 25 l. 10, Caſſ. habet ἐνεκα χρημάτων. Portus expoſuerat περὶ μὲν οὖν τῶν χρημάτων.

ead. l. 37. Ἀντὶ τοῦ ἐσέβαλον) Ieiuna interpretatio τοῦ ἐσέβαλον per ἐσέβαλον, neque enim illud huius loco auctor adhibuit. Senſus vero optativi ita exprimendus foret, ſi accurate verteretur locus: tum cum irrumperent hoſtes, vel irrupturi eſſent. Declarat hunc auctor mox pag. 26, ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις — ὅτε ἡ ἐσβολὴ τοπρῶτον ἐμελλε Πελοποννησίων ἐσεσθαι. Atque haec non levia adeo aut indigna notatu, ac imperitis videri poſſint. GRAMM.

Pag. 376. l. 3. Τοντέστι στάδιοι δεκαεπτὰ) Quod dicit, hanc partem fuiſſe ſtadiorum ſeptemdecim, id tanquam ex ipſo Thucydide a ſe ſumtum aſſert. Nam ſi totus circuitus erat ſtadiorum 60, & eius ſtadia 43 cuſtodiebantur, in reliquis autem cuſtodia nulla erat, hanc partem incuſtoditam fuiſſe ſtadiorum 17 neceſſe eſt. Sed quod dicit, totum circui-

tum fuisse stadiorum 60, ex hoc Thucydidis sumere loco non potest, cum minime de hoc circuitu seu ambitu haec paulo post dicantur a Thucydeide, *ἐξήκοντα μὲν στάδιον ὁ ἅπας περίβολος*. STEPH.

ead. l. 4. Τῶν μακρῶν τευχῶν) Caff. praeterea habet τὸ γὰρ μέσον οὐκ ἐδεῖτο.

ead. l. 5. Τοῦ Πειραιέως) Τοῦ Πειραιέως τὸ γεῦον εἰς τὴν ἡπειρον. Caff.

ead. l. 6. Τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευὴν) Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 12. Πρυτανεῖον) Vide Meursii Athen. Att. 1, 8. HUDS.

ead. l. 20. Ἄφ' οὗ Εὐμολπίδαι φυλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ) Alii scriptores Graeci de rebus Atticis agentes φυλὰς vocant, quas Latini tribus, quarum Athenis primum quatuor, deinde decem, at extremis temporibus duodecim fuerunt. Earum nomina recensent Pollux VIII, 109 sq. alique. Sed nulla est inter eas, quae ab Eumolpo nomen habuerit. Φυλὴν ergo dicit, quod Suidas & Etymologici M. auctor in Εὐμολπίδαι, γένος.

ead. l. 24. Ἀπροσδιόριστος) Retinendo hanc lectionem, id quod a Scholiaste dicitur, expositioni eius repugnat. Quomodo enim τῇ θεῇ significat τῇ Ἀθηνᾷ, si Athenienses Minervam & Apollinem θεὸν ἀπροσδιόριστος minime appellant? Sed cum ille contra haec subiungat, rationem suae expositionis reddens, non dubium est, quin id, quod aiebat, negetur, ita legendo, ἀπροσδιόριστος γὰρ οὐ φασι οἱ Ἀθῆναι. Dico igitur, negantem illam particulam hinc tollendam, & pro ea pronomen αὐτὴν substituendum esse. Quod autem de Minerva dicit, confirmant cum alii Thucydidis loci, tum vero (ne longe abeundum sit) quidam, quem lib. II pag. 25 habet, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσοῖς. STEPH.

ead. l. 27. Τῆς Δήμητρος) Non nego, confusa nonnunquam fuisse ab Antiquariis & Mythologis numina Terrae & Cereis. At distincta iis omnino templa dedicata Athenis fuere, ut testimoniis Nostri, Pausaniae, Plutarchi aliorumque satis clarum. Terram certe Athenienses & populi Atticae μεγάλην θεὸν appellabant, & antiquior videtur priusque eius cultus floruisse, quam τῆς Δήμητρος in istis locis. GRAMM.

ibid. Λίμναι, τόπος &c.) Errat Scholiastes, qui fuisse in arce dicit. nam extra eam omnino fuisse, verum prope, clare indicat Thucydidēs. Vide Meursii Athen. Att. l. 3, c. 4. HUDS.

ead. l. 31. Κατὰ νόμον ποιοῦσι) Huc fortassis respexit Suidas, νομίζουσιν exponens νομίσματι χρῶνται.

ibid. Τῶν Παισιστρατιδῶν) Fontem Callirhoën novem tubulis exornavit Pisistratus, quem deinceps appellarunt Enneacrunum, ut refert Pausanias. Cum autem filii quoque in eo ornando laborarint, hinc ab aliis ipsis adscribitur. Vide Meursii Pisistratum, pag. 63, 79. HUDS.

ead. l. 33. Ὡς ἀκροπόλει δηλονότι) Τῆς ἀκροπόλεως. Cass.

ead. l. 34. Λεῖπει εἰς) Vide ad Thucydidem.

ead. l. 36. Καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερὸς) De hoc admonet, quoniam dicit Thucydides, καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν, id est, & ad alia sacra: ne quis miretur, eum alia sacra dicere, cum vox ista non praecessisset. *Nuptiae enim, inquit, sunt sacrae.* Sed dicere maluissim, cum γαμικῶν subaudiri ἱερῶν atque adeo minime dubitassim locum hunc im reddere, ante coniugalia sacra (vel nuptialia) & in alia. Sic tamen Valla, ante coniugalia, & in alia, quae sacrorum sunt. STEPH.

ead. l. 38. Τῇ τε οὖν &c.) Ex duobus Scholiis potius faciendum erat unum, hoc modo: τῇ τε οὖν ἐπιπολὺ αὐτονόμῳ οἰκῆσει) ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ, τῆς τε αὖ ἐπὶ πολλὰ αὐτονόμου οἰκῆσεως. IDEM. Posterior pars, nempe αὐτονόμου οἰκῆσεως, non est in Cass.

Pag. 377. l. 3. Πανοικισία &c.) Non minus, ut opinor, πανοικισία scribi posset, ut μετοικισίαν dici videmus. Atque adeo hoc πανοικισία, non illud πανοικησία, habemus apud Dionys. Halicarn. STEPH.

ead. l. 4. Οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαρύντο) Suidas in ἐβαρύντο. Vide Graevium ad Luciani Soloecistam pag. 751.

ead. l. 7. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κληόμενα) Haec non habet Suidas. Καὶ τὰλλα ὁμοίως. Cass.

ead. l. 14. Ἄκρον τοῦ τέλους, τοῦ στίχου) Suidas, τὸ ἄκρον τοῦ τέλους τοῦ στίχου, & καλεῖται δέ. Cass. τὸ ἄκρον τὸ τέλος τοῦ στίχου, & itidem καλεῖται δέ.

ead. l. 17. Κατασκευὰς ἐποίησαντο) In Mf. Basf. additur: οἰκῆματι, ἢ ἀντὶ τοῦ κατέλυσαν τὰ σκευῇ, ὡν ἐναντίον τὸ ἀνσκευάσαντο. Οἰκῆματι videtur referendum ad sequens τῷ τελεῖ. STEPH.

ead. l. 21. Τοῦ βράδους) Quamvis cum pronomine αὐτοῦ subaudiat τοῦ βράδους, (perinde est enim, ac si dixisset, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βράδους δηλονότι, eo modo utens hoc adverbio, quo uti solet in plerisque locis, ubi vel ἀπὸ κοινοῦ aliquid repetendum est, vel pronomen relativum ex antecedente exponi debet) non tamen existimandum, eum nomen hoc in iis, quae praecedunt, legisse, sed ad ista, quae sunt ἰσοδύναμα, respicere, καὶ ἄλλως ἐνδείκνυσθαι χρόνον περὶ αὐτήν. Nam tan-

quam perinde sit, ac si dixisset, καὶ ἄλλος ἐβράδυναν περὶ αὐτὴν, postea cum ἀπ' αὐτοῦ subaudit illud βράδυνος, pro quo μοχ βραδυτῆτα dicit. STEPH.

ead. l. 28. Αὐτοὺς δηλονότι) Cum interprete Lat. intelligimus potius αὐτὸν, quam cum Scholiasta αὐτοὺς ad verb. ἀνεῖχεν GRAMM.

ead. l. 30. Τὰ δένδρα δηλονότι) Hanc expositionem ex iis sumere locis videtur, in quibus ipse Thucydides verbo δένδρα κοπεῖν utitur. Alioqui certe suspiceretur quispiam, latius verbi τέμνειν significationem patere, & quidem tam late, quam verbi δένειν quo saepe utitur cum accusativo τὴν γῆν vel τὴν χώραν. Atque adeo hunc ipsum accusativum nonnunquam & illi verbo τέμνειν tribuit: & quidem ita c. 18, τὴν γῆν τεμνέσθαι, itidemque c. 21, τῆς γῆς τεμνομένης legimus. STEPH. Thucydides: ἔτεμνον πρώτον μὲν Ἐλευσίνα. Scholiastes: ἔτεμνον τὰ δένδρα δηλονότι. Inepta nota, (nam loquimur de expositione huius loci, non de phraseos origine.) Verus autem hic additur accusativus in textu auctoris, & nota iam dudum in similibus significatio τοῦ τέμνειν, quod non amplius de arborum excisione sola interpretari convenit. GRAMM.

ead. l. 31. Ὀρος, Ρείτος Ἡρώδης, Ρίτος.) Quid in his inveniit Fr. Portus, quod moraretur, aut scrupulum iniiceret, sane non capio. At indicavit dubium ipse ac suspicionem suam, adscripta coniectura de emendatione h. m. π. ὄρος, ρείτος. Num igitur vitiose legi arbitratus est ὄρος, atque an montes esse τοὺς ρείτους in Thucydide voluit? Mihi certe non succurrit, quid in mentem ipsi venerit h. l. nec multum scire interest. Debuerat animadvertere, tantum de descriptione nominis huius sollicitum Scholiastam esse, duorumque Grammaticorum sententias referre, quorum alter Orus nomine, cum diphthongo, Herodes autem per i scripserit Ρίτος. Paria fere cum Scholiasta habet Erymolog. Magn. aut rectiora, uti existimo. Verba sunt: Λέγει Ὀρος διὰ διφθόγῳ ρείτης, καὶ ὀρύνεται· ὁ δὲ Ἡρώδιανός διὰ τοῦ ρίτης, καὶ βαρύνεται, ὡς σίτης. In quibus observabis, primo non Herodem, sed Herodianum laudari, deinde neutrum Grammaticorum scribendi rationem huius vocis eandem habere, quam exemplaria Thucydidis praesentant: haec enim constanter ρείτος scribunt, nam ρήτος Codicis Arund. & ρείτος Scholiastae in quibusdam editt. habenda sunt vitiosa. Pausanias constanter, quemadmodum O-rus, ρείτους scribit, Attic. l. 1, c. 38, & alibi: similiter Hesychius, apud quem insignis de Rhitis locus celebratur. Sed de

his plura nobis forte alio loco dicenda. GRAMM. In Scholiasta *ρείτος* habet ed. Camer. *ρείτος* ferri non potest. Pro *Ἡρώδης* mihi non dubium est, quin *Ἡρωδιδανός* scribendum sit, non solum propter auctoritatem Etymolog. M. sed etiam quia *Herodiani* Grammatici frequens ubique est mentio, *Herodis*, quod sciam, nusquam; & quia auctor Etymolog. M. eos etiam aliis locis coniungit. In Cass. est *Ἡρώδ.* unde suspicari licet, errorem ortum esse e compendio scribendi.

ead. l. 33. Οὐδέτερος φασίν) Αἰγύλεων ὄρος. Κρωπειαί. Rostg.

Pag. 378. l. 4. Ὡς προδότης τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατοῦ) Ita in omnibus edd. Sed quis *προδότης* ille τοῦ στρατοῦ; Non certe bellum Plataeensium adhuc exortum erat, cum Plistoanax ἐσβολὴν faceret in Atticam, de qua mentio in auctore. Credam igitur vitiose exaratum a librariis, aut lectum perperam fuisse ab iis, qui primi haec scholia ediderunt, *προδότης* loco horum, *πρὸ τούτου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατ.* notamque respicere haec auctoris, *πρὸ τούτου τοῦ πολέμου τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν.* Iudicent vero alii. GRAMM. Verba haec referri debere ad Πανσανίου, didici e Cod. Cass. in quo haec ita scribuntur, τοῦ προδότης τοῦ ἐν Πλαταιαῖς στρατηγού· in quibus si distinctio minima post *προδότης* ponatur, & pro *στρατηγού* *στρατηγῶ* scribatur, omnia plana sunt: nam nemo ignorat, Plistoanactem filium fuisse Pausaniae proditoris, ducis Graecorum in proelio cum Persis ad Plataeas. *Στρατοῦ* pro *στρατηγῶ* itidem e compendio scribendi ortum arbitror.

ead. l. 6. Ὅτι Θουκυδίδεϊα ἐστὶ) Quid hoc sibi vult? quae constructio Thucydidea subesse huic loco dici potest? Non certe ad haec verba pertinet illa annotatio, sed ad ista, quae parvo intervallo praecedunt, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευθίνα. Sic autem II, 18 dixit, τῆς Ἀττικῆς ἐς Οἰνών· & I, 111, τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ Φάρσαλον. item cap. eodem, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας. STERN. Adde, quae scribit in Append. ad scripta de Dial. A. t. p. 129.

ead. l. 10. Τῶν νεῶν) Ita omnes edd. quas vidi, pro νέων.

ead. l. 18. Ἠσύχαζε) Male exponit istud loquendi genus, δι' ἡσυχίας εἶχεν. Neque enim Pericles dicitur a Thucydide δι' ἡσυχίας ἔχειν, id est ἡσυχάζειν, quiescere: sed δι' ἡσυχίας ἔχειν τὴν πόλιν, id est, quietam tenere civitatem. Nam subaudire ἀπὸ κοινοῦ hunc accusativum oportet: quod ille non animadvertit, sed ἔχειν, quod active dicitur, neutra significatione poni existimavit. STERN.

ead. l. 22. Σύμμαχοι πάλιν ἐγένοντο τοῖς Ἀθηναίοις) Respi-

cit ad ea, quae lib. I, cap. 102 & 107 narrat Thucydides:

ead. l. 25. Μὴ δευθέντας σπονδῶν αἰτῆσαι) Scribo αἰτήσιος. Alioqui dicendum esset σπονδὰς αἰτῆσαι: verum illud malo. Ideo autem de hoc nos admonet, quod alioqui legamus alibi passim ὑποδ'πώδους τοὺς νεκροὺς ἀντίλοντο. *Sequestram pacem* (inquit) *ad eos humanos impetrare necesse non habuerunt, cum non omnino superati forent.* Interpretor autem, *omnino superati*, potius quam *valde superati*, quod vel παντι scriptum fuisse, vel illi πανν significationem huius datam existimem. STEPH.

ead. l. 29. Παράσιοι Ἀρκάδες) Scribendum Παρράσιος. HUDS. Recte: nam non Παράσιος, sed Παρράσιος sunt in Arcadia. Et fortassis ita scripserit Scholiastes, ut significaret, non esse confundendos Παρράσιους Arcadiae cum Παρασίοις Thessaliae. Sed quid est, quod addit Scholiastes, Παράσιοι Θεσσαλοί; aut qui sunt illi Παράσιοι Thessaliae, quos etiam Thucydides hic memorat? Eorum mentionem nusquam alibi invenio, & credo hoc nomen in Thucydide corruptum, ac pro eo Παράλιοι scribendum esse. Stephanus: Πάραλος ἐν Θεσσαλίᾳ, πόλις τῶν Μηλίων, ἧς οἱ πολῖται Παράλιοι. Et Thucydides III, 92: Μηλῆες οἱ ξυμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη, Παράλιοι, Ἰερῆς, Τραχίnioi. Alii ab his sunt Πειράσιοι itidem Thessali, quorum urbs Stephano est Πειρασία, πόλις Μαγνησίας ἑθνικὰ Πειρασίους & Πειράσιος: nam & urbs Πειρασιαὶ & Πειρεσία dicitur. Vide Holstenium ad h. l. Stephani.

ead. l. 32. Δημοκρατίαν) Videndum, an non scribi debeat διὰ δημοκρατίαν & δι' ὀλιγαρχίαν. STEPH.

ead. l. 35. Ὁ Σωφρονίσκου) Malim ἢ ὁ Σωφρονίσκου. ferri tamen & altera lectio potest. STEPH.

Pag. 379. l. 6. Μεγάλου κινδ. κρημ.) Non scio, quam bene hoc dicatur. Κινδ. ἐπικείμενος & ἐπικραμέμενος recte dicitur.

ead. l. 7. Ἐσέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸν Πειραιᾶ) Εἰσέβαλον εἰς τὸν Πειραιᾶ Cass.

ead. l. 9. Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ) Non sunt in Cass. nec magnopere requiruntur.

ead. l. 10. Τῶν ταλάντων) Videtur excidisse litera, nota numeri millenarii.

ead. l. 11. Λείπει πολλῶν) Quemadmodum hic vult a nobis πολλῶν cum ἀνθρώπων subaudiri, (nam ita intelligendum esse λείπειν, docui in Proparascue) ita etiam pag. 377 l. 9 τὰ ἄρματα τῆς πύλεως dici admonuit τὰ ὀλιγάθρονα: ita ut ideim hyperboles genus sit utrobique. STEPH. Agit etiam de hoc loco in Append. ad Scripta de Dial. Att. pag. 117.

ead. l. 15. Τὸ ἄραντες κυρίως) Suidas: ἄραντες παρὰ Θουκυδίδη ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Addidit παρὰ Θουκυδίδη, quod non est in Scholiaste: & recte. Nam non solum apud Thucydidem, quod prae se ferunt verba Suidae, verum etiam apud alios tam de maritimo, quam de terrestri itinere dicitur.

ead. l. 25. Ἐν ἐρήμῳ τόπῳ) Non cum περιπόμοι, sed cum οἰκῆσαι iunguntur haec verba, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ alioqui eis ἐρημον τόπον dicendum fuisset. Ceterum hanc differenziam ubique servari minime credendum est. STEPH. Haec etiam Suidas habet in ἀποίκησις, & ἔποικος, sed pro eo, quod hic est eis πόλεις, utroque loco ἐν πόλει. Et ita hic Cass. Adde Scholiast. ad I, 10.

ead. l. 33. Φίλον) Vel ante, vel post φίλον, aliqua deesse verba puto, quae nominis φίλος significationem latius, quam τοῦ πρόξενος, patentem restringant. STEPH.

ead. l. 35. Τήρης, Τήρεω) Ὁ Τήρης, τοῦ Τήρεω. Cass.

ead. l. 38. Ἐν τῇ συγγραφῇ) Qui εἰσάγει εἰς τὴν συγγραφὴν diceret, rectius loqueretur. STEPH.

ibid. Καὶ τοῦτον) Καὶ τοῦτο Cass.

Pag. 380. l. 3. Ἴτυλὸν καλοῦσι) Catullus Carm. LXVI; *Daulias absumti fata gemens Ityli.* ubi Vossius observat, etiam ita ab Homero eum vocari Odyss. τ', v. 522, Παῖδ' ὀλοφρομένη Ἴτυλον φίλον. Narrat quidem Homerus aliter fabulam; sed tamen Ἀνδρόνος filium facit Itylum. Etymol. M. Ἴταλος, ὄνομα κύριον, ὃ ἐκ ταιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος.

ead. l. 4. Διὰ τούτου) Ita edd. Cam. Steph. 2. & Hudf. Por-
tus ante hoc scholion posuit διὰ τούτου, quae sunt verba Thucydidis.

ead. l. 7. Χαλκιδέας, Βοττιαίους) Ex ipso Thucydide (si bene memini) sumpta est ista expositio: ipse tamen Scholiastes antea (pag. videlicet 374) in haec verba τὰ ἐπὶ Θράκης, scribit, οἷον Βυζάντιον, Πέρινθος. Non dubium est autem, quin χωρὶς ibi relictum sit subaudiendum, quod hic adiectum habemus. STEPH.

ead. l. 12. Πέλτη ἀσπίς τετράγωνος) Sic etiam Suidas, Πέλται, ἀσπίδια τετράγωνα, fortassis ad hunc locum respiciens. De figura peltae Thraciae, de qua hic agitur, videri possunt Lipsius in *Analect.* ad lib. III de Milit. Rom. cap. 1, Salmasius ad Vopisci Carinum cap. 20, Petitus de Amazon. cap. 25, & Cuperus IV Observat. 2.

ead. l. 18. Σάμας) Vide Holstenium ad Steph. v. Σάμας.

Σάμοιος, pro quo ibi emendat Σάμιος, est vitium ed. Porti. Σάμιος ἀπὸ Σάμου, Σαμαῖος ἀπὸ Σάμης. Cass.

ead. l. 21. ὄντες δηλονότι) Non animadvertit, sequi participium ἀνακομιζόμενοι, cum quo haec verba ἐν ταῖς ἐκατὸν ναυσὶν iungenda sint: alioqui participium istud ὄντες de suo non attulisset. STEPH.

ead. l. 22. Μεταξυλογίαι) Quae hic dicit esse μεταξυλογίαι, (quod sonat iniquiloquium) alibi dicere solet posita esse διὰ μέσου. STEPH.

ead. l. 27. Οἱ ἀκραίφνεῖς καὶ οὐ ξένοι) Scholium hoc emendose scriptum est. nihil enim commune habent verba ista, καὶ οὐ ξένοι, cum illo proxime praecedenti vocabulo ἀκραίφνεῖς. STEPH. Sed ἀκραίφνεῖς quoque non multum commune habet cum verbis οἱ ἐν Πρωταίᾳ, quae ante hoc scholion posita sunt. In Cass. haec melius referuntur ad praecedentia αὐτοὶ Ἀθηναῖοι. ξένων nomine autem comprehendī possunt & μέτοικοι, & illi, quos τὸν ἄλλον ὄμιλον ψιλῶν vocat, vel pars horum.

ead. l. 36. λαβεῖν δηλονότι) Potius προσποιήσασθαι, quod praecessit in Thucydide. Vid. Stephani Proparasceuen p. 12.

ead. l. 38. Τὸν πάτριον &c.) Quamvis manifestum sit, Thucydidem, haec verba, τῷ πατρίῳ νόμῳ χράμενοι, ad proxime sequentia verba referre, δημοσίᾳ ταφᾷ ἐποιήσαντο, ut πάτριον νόμον generaliter vocari existimemus, quaecunque ad illas pertinent; hic tamen Scholiasτες ad corporum cremationem eum in illis verbis respicere existimat. STEPH. Pluribus de hoc loco agit in Proparasceue pag. 14.

Pag. 381. l. 4. Πρὸ τρίτης ἡμέρας) Suidas: προτρίτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β' τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφοράς. Hoc Kusterus bene emendat, πρότριτα, τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρα. Sed πρότριτα ex hoc loco legendum iam ante Portus viderat.

ibid. ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς) Altera haec expositio admitti non potest. Sic autem & aliis quibusdam in locis duas expositiones affert, quarum unam meliorem esse dicit, cum tamen altera recipi nullo modo possit. STEPH.

ead. l. 6. Διὰ τὸ ἀσηπτον &c.) Scripsit fortasse, διὰ τὸ ἀσηπτον τοῦτο τὸ ξύλον εἶναι. alioqui subaudienda haec reliquifse putandus est. STEPH. Plura testimonia eorum, qui cupresum ἀσηπτον esse dixerunt, collegit Bochartus Phaleg. I, 4.

ead. l. 8. Τὸ καλ. Κεραμεικὸν) Nomen loci Κεραμεικός, ut ex Aristophane in Avibus elicitur: Ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ &c. Palmerius. Forfan ideo Ceramicum δημόσιον σῆμα vocabant, quod ibi eos, qui in proelio pro patria occubuerant, publico

sumtu sepeliebant. Vide Meursii Ceram. Gem. c. 20. HUDS.

ead. l. 21. Καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι) Fallitur in eo, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι (exponens ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι) iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accusativo ἀρετὰς fieret? & quomodo eo, qui non solum vicinus, sed contiguus etiam est, praeterito, ad vocem πιστευθῆναι, quae aliquo intervallo remota est, veni-remus? Sed quoniam quod de accusativo illo dico, manifestum est, at non item quid fieri debeat illo infinitivo πιστεῦεσθαι, id est, quo referri a nobis oporteat: meam hac de re sententiam proferam. Non video certe, quid obftet, quo minus particulam ὥστε ante illum infinitivum subaudiamus, atque adeo tanquam extrinsecus subsidio venientem, illi praefigamus: ut perinde sit, ac si Thucydides ita locutus esset, καὶ μὴ ὅφ' ἐνδὲς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κινδύνον καθίστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι, (intellige autem περὶ αὐτῶν, videlicet τῶν ἀρετῶν) id est, Non autem ab uno viro multorum virtutes in discrimen adduci, cum futurum sit, ut ipsi de illis virtutibus credatur, sive bonam, sive malam de illis orationem habuerit. Quod referendum ad illos, quibus eloquentia destitutis accidere potest, ut orationem habeant, in qua non dignis laudibus virtutes illorum ornent, & ita ingenii sui culpa (ut loquitur Horatius) laudes eorum deterant. Verum improprie dicit εὖ εἰπόντι, cum satis esset χεῖρον εἰπόντι quia non ἀπὸ τοῦ εὖ εἰπόντος, sed tantum ἀπὸ τοῦ χεῖρον εἰπόντος potest esse periculum. STEPH. Qui lapsus Scholiastae indicare, ne quem legentem forte ab auctoris sententia avertant, instituiamus, hic defendere eundem non verebimur, contra animadversionem insignis alias viri & γραμματικωτάτου H. Stephani. Ut autem, quae mens nostra, intelligatur, en Thucydidis primum verba: Καὶ μὴ (scil. ἐδόκει) ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. Schol. ἀντὶ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδύνῳ γίνεσθαι τὸ πιστευθῆναι. Ad haec H. Stephanus: Fallitur (inquit) in eo Scholiastes, quod cum infinitivo κινδυνεύεσθαι iungit alterum illum πιστευθῆναι, cui articulum τὸ praefigit, ut quodammodo nominis locum obtineat. Quid enim accusativo ἀρετὰς fieret? & quae plura ibidem addit, prolixiora, quam necessum esset. Subaudiendam autem vult ante infinitivum particulam ὥστε, ut perinde sit, ac si Thucydides ita locutus esset, καὶ μὴ ὅφ' ἐνδὲς ἀνδρὸς πολλῶν ἀρετὰς εἰς κινδύνον καθίστασθαι, ὥστε ἢ εὖ ἢ χεῖρον περὶ

Thucydid. Vol. VI.

M

αὐτῶν εἰπόντι πιστευθῆναι. Verum, nisi magnopere fallor, receditur aliquantum ista interpretatione a vero & genuino sensu verborum gravissimi oratoris, qui omnino non putavit periclitari virtutes defunctorum in eo, *quod fides de iis haberetur tam bono, quam malo oratori*, sic enim omnibus crederetur aequali modo; (quod non vellet tamen Stephanus, & talis sensus ex paraphrasi ipsius sequitur.) Sed significatum potius Pericles voluit, *prout bonus aut malus contigerit orator virtutibus enarrandis, ita fidem illas quoque apud auditores invenire*, diversam nempe pro facultate & eloquentia oratoris. Veram ergo putamus constructionis rationem esse, quam dedit Scholiaſtes, & accusativum ἀρετὰς potius a πιστευθῆναι regi, quam τῇ κινδυνεύουσαι. Ita non dubitem praeferre interpretationem Porti h. l. Stephanianae, omnibus vero istam doctissimi Camerarii, in versione Concionis funebris Pericl. talis quae legitur: *neque periculum adiri, ut in unius alicuius oratione meliore aut deteriore virtutis multorum versaretur fides*. Is videtur constructionem ita cepisse verborum, uti nos ostendimus. Cepit ita etiam Fr. Portus in Commentario. Ceteri omnes, Valla, Philippus, I. Casa, Enenckelius, errore levi quamvis, in hoc offendent, quod accusativum ἀρετὰς pertinere proxime ad κινδυνεύουσαι iudicent. GRAMM.

ead. l. 23. Περιφραστικῶς ἢ ἀλήθεια) Nemo non mihi assentietur, ut spero, dissentienti hic quoque a nostro Scholiaſte. cur enim Thucydides, si aliud quam ἢ ἀλήθεια dicere noluisse, pro eo periphraſtice ἢ δόκσεις τῆς ἀληθείας dicere maluisse? aut quod talis periphraſis afferri exemplum potest? Ad interpretes autem quod attinet, prioris certe interpretatio multo magis, quam posterioris, tolerabilis est. Ita enim Valla: *Arduum enim in dicendo servare temperamentum in ea re, in qua vix etiam veritatis opinio afferri potest. At Virtus ita, nulla veritatis facta mentione: Difficile est enim convenienter dicere ea de re, de qua orator vix impetrare potest, ut sibi credatur. Ac refert etiam hic, quomodo adverbium μετρίως interpretemur, cum ita reddere ipsum oporteat, ut sequentibus respondere possit. Non respondebit autem, si convenienter, (contra etiam consuetum usum) nec si pro dignitate (ut Scholiaſtes ἀξίως exponit) reddamus; ideoque huius etiam adverbii vim rectius, meo quidem iudicio, Valla expressit. Hanc enim Periclis mentem existimo: Difficile enim est ita modum servari ab eo, qui dicit, ut res nihil nec minuantur, nec augeantur, cum ex iis sunt, de quibus dicendo vix efficere potest, ut quales revera sunt, tales videantur*.

ur. Quod si verus hic est verborum Periclis sensus, (ut esse fatabuntur, opinor, qui totum locum penitus introspexerint) vide, quam procul a veritate absit, quod a Scholiaste hic scribitur, ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας periphrastice pro ἡ ἀλήθεια dictum esse. Tot certe stadiis, aut etiam parasangis, ab eo remotum est, quot illud de periphrasi inde ab eo dictum: videlicet, ἡ ξυντυχία τῆς ξυμμαχίας periphrastice non aliud esse, quam ξυμμαχία. STEPH.

cad. l. 28. Ἔστι δὲ σχῆμα) Imperfectum esse reor hoc Scholium: & post ἔστι δὲ σχῆμα addidisse, cur sermonem hunc ἐσχηματίσθαι diceret. Ratio autem haec est, ni fallor, quod sit numeri enallage, cum singulari pluralis subiungatur. Sic autem & pag. seq. l. 10 dicitur σχῆμά ἐστι: sed alia de causa. STEPH. Ἔστι δὲ σχῆμα hic non sunt in Cass.

Pag. 382. l. 1. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς) Hoc scholium non habet Cass.

cad. l. 11. Αἰνίττεται τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων) Haec ita scribuntur in Rostg. αἰνίττεται Λακεδαιμονίους. Λυκούργου τοὺς Κρητῶν καὶ Αἰγυπτίων ζηλώσαντος, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω πρὸς Λακεδαιμονίους. Cass. ad verba Thucydidis χρώμεθα γὰρ πολιτεία haec habet: τὸ β' κεφάλαιον τοῦ ἐγκωμίου, ἡ ἀγωγή.

cad. l. 14. Καὶ ὄρα) Καὶ ἑώρα Cass.

cad. l. 21. Τὸ δὲ ἢ, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον) Quomodo ἢ pro μᾶλλον positum dici potest? Respondet certe adverbio τὸ πλεῖον, (pro quo saepe τοπλεῖον occurrit) & perinde est, ac si dictum foret, οὐκ ἀπὸ μέρους μᾶλλον ἢ ἀπ' ἀρετῆς. STEPH. A Cass. haec omnia absunt.

cad. l. 22. Ὅ δὲ ἀντὶ τοῦ μὲν κεῖται) De hac item annotatione quid dicemus? quī verum hoc comperietur, particulam δὲ pro μὲν positam esse? Inauditum certe talem voculae δὲ usum esse existimo: sed eum intellexisse arbitror, perinde esse ac si dixisset Thucydides, εἰ μὲν ἔχει τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν. Atqui dicendum potius fuisset εἴγε ἔχει. At Latina particula quidem (quam aliqui illi μὲν respondere notum est) locum hic post si habere posset. apte enim diceretur, siquidem habeat: non minus, quam si modo habeat. Verum aliud hoc de loco dicendum arbitror, quod Scholiastae in mentem non venit: Thucydidem in his verbis κατὰ περίαν tacite inclusisse conjunctionem μὲν, cui δὲ respondet: ut haec, οὐδ' αὖ κατὰ περίαν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, non secus a nobis accipiantur, quam si dictum foret, οὐδ' αὖ πένης μὲν ὢν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν δρ. &c. STEPH. Et hoc scholion ignorat Cass.

ead. l. 36. Κατὰ κοινοῦ τὸ πολιτευόμεθα) Defunt Cass. In Mf. Basf. additur: ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν δηλοῖ.

ibid. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθεδόνας) Neque hic aliquid in Scholiasta, erudite Lacedaemoniorum nobis auctoritatem depingente, lubet animadvertere. Saltem de Fr. Porti emendatione, quae in margine textus conspicitur, ulteriusque in Commentario declaratur, hoc monebimus, parum eam nobis probari. In Periclis verbis est, οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθεδόνας προστιθέμενοι. Eius loco vult uterque Portus *προτιθέμενοι*, *proponentes*. Ast *προστιθέμενοι* retinendum sane existimamus, & vertendum simpliciter, *addentes*, *adiicientes*. Sed & maior latet emphasis in hoc verbo, uti hic quidem adhibetur; implicat enim simul notionem *instituti* aut *legis*; quasi dixeris, *adiicientes* (& *imponentes ex lege quadam & consuetudine civitatis*) dolores civibus, poena quidam qui careant, sed tamen acerbos visu. Sic enim verbum hoc politicum & forensē nonnisi quā usum habet, quod norunt ii, qui Demosthenem & oratores ceteros diligentius eolverunt. Noster huius ipsius orationis initio: ἐπαινοῦσι τὸν προσέζοντα τῷ νόμῳ λόγον τόνδε. Pollux, eo capite, quo δικαστικὰ περτρεῖται: Τὸν δὲ οὐ βουλευόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτεον, ἀνάγκη τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. l. 8, c. 6. Porro, nil dicit Portus, cum *προστιθέμενοι*, aut ut ipse legendum putat, *προτιθέμενοι* construendum iubet cum τῇ ὄψει, *proponentes oculis aliorum*, eos scil. quos contumelia publice afficimus. Pertinet enim τῇ ὄψει ad λυπηρὰς, ut sit, dolores aspectu ipso acerbos ac visu horridos. Non vacat ad examen hic revocare interpretes Latinos, quorum unusquisque aliquid singulare attulit h. l. nemo autem, quod exacte & penitus satisfaciāt. Quin alioqui longius recesserunt ab auctoris mente. Illa autem non alia hic, quam in parte eorum, quae antecesserunt, & quae sequuntur, per aliquot multas periodos, nimirum ut conferat Atheniensium mores cum institutis reipubl. Spartanae, quae & allatis verbis indigitat, speciatim αἰνιττόμενος τὰς διαμαστιγώσεις καὶ κόλασεις illas, quas Xenophon aliique nobis memorant. His nempe duriter & acerbe, etiam si extra ζημίαν seu poenam, ut Pericles dicit quoque, Lacedaemonii cives suos tractabant; cum contra Athenienses repudiatis eiusmodi moribus & regendi artibus ἀνεπαχθῶς cives suos degere paterentur, ac deliciis ludorum certaminumque λυπηρὸν omne ἐκπλήσσειν atque abstergere, quemadmodum in sequentibus orator explicat. GRAMM. Quam hic Scholiastes ἐπιείκειαν Lacedaemo-

niorum dicat, non intelligo: nam illi omnibus rebus magis ἀνεπίεικειαν, quam ἐπιεικειαν prae se ferebant.

Pag. 383. l. 8. Ἡ ζωγραφία) Hoc corruptum puto. Fortassis scripsit ψυχαιγωγία. Ammonius in χαρὰ, τέρεϊν definit εἶναι τρέφειν καὶ ψυχαιγωγίαν ἀπὸ τοῦ ἀηδοῦς ἐπὶ τὸ κρεῖσσον.

ead. l. 15. Πληρώσας) Nove dictum πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, pro eo, quod est, cum plene, & quantum satis est, de illis dixisset. STEPH.

ead. l. 24. Εἰς τὰ πολέμια) Hic πολέμια (ne cui suspectum sit) pro πολεμικά dicit, sicut & pag. sq. lin. 20 & 24. Nec certe mirum videri hoc debet, cum & Thucydidem, & post eum Dionysium Hal. ita vocabulo illo uti ostenderit. STEPH.

ead. l. 26. Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 2. HUDS.

ead. l. 27. Ἡ ἐπὶ τὰν (τούτέστι μετ' αὐτῶν) ἀναιρέθητι) Quomodo ἐπὶ τὰν significare possit μετ' αὐτῶν, non video: nec alius quisquam, ut opinor, videbit. Quod si quis τὰν scriptum ab eo fuisse dicat, ne huic quidem lectioni satis expositio ista conveniet: ut omittam, eodem utrobique modo scribi hanc voculam debere; quod fieri nullo modo posset. Nec vero dubium est, quin apud alios, hunc Laconicum loquendi morem narrantes, cum τὰν subaudire ἀσπίδα oporteat, perinde ac si diceretur ἢ ταύτην τὴν ἀσπίδα, ἢ ἐπὶ ταύτην. Volebant enim eum monere, ne unquam ῥίψασπις esset, sed ipsum clypeum (qui a Graecis ἀσπίς vocatur) referret, aut faceret, ut inter strenue pugnandum mortuus super eo referretur. Ac scio, a quibusdam ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς, eodem sensu scribi. Pertinetque huc, quod de quodam Thrasymbulo Lacedaemonio legimus in III Anthologiae Epigrammatum libro: Τῷ Πιτάνῃ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους. Verum considerandum est, Scholiastem non solum ἀσπίδος mentionem facere, sed δόρυ illi adiciere. Simulatque (inquit) Lacedaemoniis infans e matris alvo exierat, clypeo illum imponebant, iuxta quem erat hasta: & illi inclamabant, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰν. Quod si & in iis, quae illi inclamabant, non tantum τῆς ἀσπίδος, sed etiam τοῦ δόρατος, mentionem facere volebant, veram lectionem esse crediderim, ἢ τὰ, ἢ ἐπὶ τὰ. STEPH. Sed ita non tollitur difficultas: nam ne quidem ἐπὶ τὰ, nempe τὸ δόρυ & τὴν ἀσπίδα, significare potest μετ' αὐτῶν. In Cass. omissis his, ἐπὶ τὰν τούτῃστιν, est, ἢ ταῦτα σώσον, ἢ μετ' αὐτῶν ἀναιρέθητι melius, quam in ediris. Et ita etiam haec in Meursii Miscell. Lacon. II, 2, leguntur. Pro ἐπὶ τὰν, quod & in Suida est v. ἢ τὰν &

Λυκούργος, Kusterus legit ἐπὶ τᾶς, vel ἐπὶ τῇ. Hoc probavi ad Florum I, 18, auctoritate praecipue Plutarchi: nunc nihil murandum censeo. Nam pro ἐπὶ τὰν Aristoteles apud Stobaeum Serm. VII, ἐπὶ ταύταν, & Sext. Empiricus III Pyrrh. Hypotypof. 24, p. 181 ed. Fabric. ἐπὶ ταύτην habent. Loca illorum laudavit Meursius.

ead. l. 31. Οἱ πλείους ἐνεγκόντες) Nempe πληγὰς; ut πολλὰς τύπτεσθαι apud Aristophanem, & plura huiusmodi apud alios in Stephani App. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 12.

ead. l. 32. Τὸ τοῖς ἀνδρ.) Immo τὸ ἀνδρείον hic substantivi nominis sedem occupat, & τὴν ἀνδρείαν, (sive ἀνδρίαν, ut alii scribunt) id est *fortitudinem*, significat. Neque enim dubito, quin τὸ ἀνδρείον μετέρχονται sonet *fortitudinem confectantur*, sive, *quae ad fortitudinem pertinent*. Valla tamen vertit, *virile robur nanciscuntur*. STEPH. Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 34. Μεμέρισται γὰρ αὐτῶν τὸ στράτευμα) Haec non multum faciunt ad interpretationem vocabuli ἐπιμέλειαν, ac potius videntur pertinere ad praecedentia ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν.

ead. l. 35. Εἰς στρατ.) Ἐκστρατίαν Cass. pro ἐκστρατεύειν.

Pag. 384. l. 9. Καὶ ταπεινότητος) Desunt Cass. Mox post τὸ ἄσωτον ἔπεται Mf. Bas. addit: τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ τὸ μαλακὸν καὶ ἀνεμμένον.

ead. l. 12. Τὸ δυσχ.) Non placet ita exponi verbum φιλοσοφοῦμεν licet Valla hanc interpretationem sequens dixerit, *philosophamur autem (id est, inopiam toleramus) citra animi enervationem*. At Virtus magna licentia, nulla autem prudentia utens, interpretatur, & tenuiter visitantes, *sine mollitie*. Ego vero ab usitata verbi φιλοσοφοῦμεν significatione non procul difcedendum, sed tantum paulo extendendam latius dixerim: ita interpretando, *litteras tractamus sine mollitie, vel studia literarum tractamus*. Obiiciebatur enim illis, (sicut & aliis obiici solebat) a studiis literarum molles atque effeminatos reddi. STEPH.

ead. l. 13. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κ. λ.) Ἐν τῷ καιρῷ ἔργῳ καὶ οὐ κ. λ. Cass.

ead. l. 15. Γνώμης ἀρίστης) Hoc scholion non habet Cass.

ead. l. 17. Δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κτηνοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις) Δημιουργοῖς, καὶ κτηνοῖς, καὶ ἰδιώταις. Cass.

ead. l. 21. Τῶν πολεμικῶν) Aut mendum librarii est τῶν πολεμικῶν, pro τῶν πολιτικῶν, aut reprehendendus Scholiastes, qui, cum nulla militarium rerum hic mentio, sed generatim

de omnibus ad remp. spectantibus agatur, quorum pars tantum τὰ πολέμικα, ad speciale hoc tamen mentem auctoris restrinxit. Quod miror non tam dimisisse sine censura Stephanum, sicut multa alia, quam quodammodo approbasse notis in Schol. ad p. 383. GRAMM. Stephanus ad pag. 383 ostendit, Scholiasten hac pag. etiam πολέμια dicere. Itaque non respexit ad hoc scholion, in quo est πολεμικῶν, sed ad haec verba praecedentis, οἱ δὲ τὰ πολέμια πάντες. Ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, καὶ αὐτοὶ ἦτοι κρίνομεν, in Cass. ex Hesiodi ἔργ. v. 291 annotatum erat, Ἡσίοδος, οὗτος μὲν παν-ἀρίστος, & Ἑσθλός δ' αὖ κἀκαῖνος.

ead. l. 25. Τὴν φιλίαν καὶ εὐεργεσίαν). Varias pro varietate locorum dat expositiones huic vocabulo ἀρετῇ. quas nullo probare modo possum. Ex illis est ista, qua ἀρετὴν amicitiam & beneficentiam (nam εὐεργεσίαν de ea potius, quam simpliciter de beneficio intellexisse credibile est) significare dicit. Non enim video, quid obstat, quo minus nomini ἀρετῇ suum usum relinquamus: ac tolerabilem Vallae interpretationem censeo, in eo, quod ἀρετὴν virtutis officia vertit. at vero Viti interpretationem quomodo tolerari posse existimem, cum in ea mentio virtutis nulla fiat? Ita enim ille, in communicatione officiorum etiam quaedam aliter facimus, quam multi. Quasi vero virtutis appellatio augustum aliquid non habeat, quod nobis non repraesentamus, cum communicationem officiorum legimus: ut omittam, hoc esse significationem illius restringere. Ego igitur ita malui locum hunc interpretari, verbum verbo red- dens, in iis etiam, quae ad virtutem pertinent, a vulgo discrepamus: cum Valla quidem non male ἀρετὴν virtutis officia vertisset, sed male reliqua. ita enim ille, iidem erga multos virtutis officii fungimur: non quod haec ex iis, quae a Pericle dicuntur, colligi non possint, sed quod ista verba erga multos fungimur, cum istis, ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, nihil habeant commune. Ac mirum certe, quid illi ita haec vertenti in mentem venerit, nisi quampiam valde a nostra diversam lectionem (ad illa quidem certe verba quod attinet) secutus sit. Ceterum habebis & paulo post nomen ἀρετὴν expositum εὐεργεσίαν de qua expositione ibi quoque dicitur. STEPH.

ead. l. 28. Σάζειν, &) Σάζειν ἐκείνον δηλονότι, & Cass.

ead. l. 29. Ὁ δὲ πᾶσχαν) Non πᾶσχαν sine adiunctione scripsisse, sed ei particulam εὐ adiecissee credibile est. Cum porro participium ἀντοφείλων ita exponit, id quod sequitur, pro eo, quod praecedat, a Thucydide poni ostendit. STEPH.

Coniecturam Stephani firmat Cass. in quo est ὁ εὖ πάσχειν. *ead. l. 30.* τὴν εὐεργεσίαν) Hic ἀρετὴν non iam φιλίαν & εὐεργεσίαν, sed tantum εὐεργεσίαν exponit: qua voce & in altero loco aptius Graecam explicari non infitior: sed cum illic *beneficentiam*, quam *beneficium*, mallem reddere, hic retineri interpretatio illa non potest, ac potius *beneficii* appellatione utendum est, cum dicatur τὴν ἀρετὴν ἀποδώσαν. Valla tamen non *beneficium redditurum*, sed *gratiam redditurum* vertit. At ego *virtutis* appellationem non minus hic, quam in praecedente loco retinens, (ut a fideli interprete retinendam fuisse puto) dixissem περιφραστικῶς, *virtutis officio in reddenda gratia functurum*; vel (ut haec etiam verba εἰς ὀφείλημα possent comprehendere) *virtutis officio in reddenda, quae debetur, gratia functurum*. Quamquam apertior quodammodo est pleonasmus, cum dicitur in reddenda, quae debetur, gratia, (nam ex illo reddenda satis intelligi potest hoc, quae debetur) quam sit apud Thucydidem in his εἰς ὀφείλημα, quae sonant ad [persolvendum] debitum. Hunc autem pleonasmum quodammodo tegit atque excusat antithesis: nam illis verbis εἰς χάριν, opponuntur ista εἰς ὀφείλημα. Observavi autem, saepe apud Thucydidem quaedam per antithesin poni, quae aliqui omitti potuissent: ut hic satis esse poterat dicere, εἰδὼς οὐκ εἰς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσαν. Verum, ad Scholiastem ut revertar, ne hic quidem ἀρετὴν debuisse exponi εὐεργεσίαν simpliciter, sed τὴν ἀπ' ἀρετῆς εὐεργεσίαν, dixerim. Paucis certe istis posse verbis includi existimo haec omnia, ἀποδώσαν τὴν εὐεργεσίαν, ὥσπερ εἰώθασιν ἀποδίδοναι οἱ τῆς ἀρετῆς ἀντιποιούμενοι. Dicit autem paulo post ἐλευθερίαν. STEPH.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ μεγ.) Qui fieri possit, ut ἀδελῶς pro μεγάλως ponatur? Sic tamen Valla, *magnifice gratificamur*. Quin etiam praecedentia ita vertit, ut si scriptum esset, οὐ τοῦ συμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ, ἢ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐλευθερίας. Ita enim totus hic locus ab eo redditus est, *idem sibi non emolumentum magis, quam liberalitatis fideliter exercendae, ratione habitata, aliis magnifice gratificamur*. Ceterum in ea, quae praecedit, Scholiastae expositione fortasse scriptum fuerat, καὶ μὴ φόβῳ τοῦ δεῖσθαι ἄλλων quibus verbis aliter illud ἀδελῶς explicabatur: ut is *fidenter liberalitatis iussa exsequi diceretur, qui non timeret, ne aliorum opera egeat*. Sed ne hic quidem, ἀλλὰ τῷ εὐεργετῇ, plena esse scriptura videtur. STEPH. Cass. ἀλλὰ τῶν (perperam pro τῷ) ἀεὶ εὐεργετῶν.

ibid. Εἰς πολλὰ πρ.) Fortasse haec verba, εἰς πολλὰ πρᾶγ-

ματα, in eadem verba scripta sunt, in quae & illa, quae proxime sequuntur. STEPH.

Pag. 385. l. 2. Πολυσύνδ.) Haec annotatio pertinere ad ista verba non potest: sed quod ea dicitur, verum potius comperitur in his, καὶ οὐ δὴ τοι ἀμαρτυρόν γε· sic tamen ut alii plerique sint apud eum loci, de quibus iustius hoc dicturus fuisset videatur. IDEM.

ead. l. 3. Οὐτε Ὀμήρου) In Cass. praeter scholion editum haec leguntur: Ὁ γὰρ Ὀμηρος πεποίηκε πάντων ἀρίστα ἀνθρώπων κοσμεῖν ἵππους τε καὶ ἀνδρας ὀπλίτας. καὶ δῆλον ὅτι τοῦτο σοφίας περιουσία καὶ ἀρετῆς γίνεται. ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσεΐα πεποίηκε περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς θεοῦ οὐτως. Ἰκετο δ' ἐς Μαράθωνα καὶ εὐρύαλυσαν Ἀθήνην. καὶ τὰ ἐξῆς. ἅπερ καὶ ταῦτα ἐγκώμιον τῆς πόλεως. Posterior locus est Odyss. η', v. 88; prior Il. β', v. 551 seqq.

ead. l. 5. Κακῶν, πρὸς τ.) Videtur intelligere, dictum esse κακῶν respiciendo ad eos, qui cladem patiuntur. STEPH. Hoc & praecedens scholion non habet Cass.

ead. l. 6. Οἱ τε) Scribendum videtur οἶδε τε, & expungendum γενναίως ut intelligamus οἶδε οἱ κείμενοι· at vero γενναίως ad participium μαχόμενοι fertur. STEPH.

ead. l. 8. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα) Defunt Cass.

ead. l. 10. Κρίπει ἢ εἰς) Vult & positum pro εἰς &, ut cum dicitur ἐπαίνῳ αὐτὸν εἰς ταῦτα. Stephanus Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. pag. 95.

ead. l. 14. Οἷον κλοπὴν) Εἰς κλοπὴν Cass. Puto eum voluisse τᾶλλα hic esse pro εἰς τὰ ἄλλα, ut paulo ante & pro εἰς ἅ. Quod autem dicit οἷον κλοπὴν, μοιχείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, melius videtur convenire vocabulo κακὸν, quod in Thucydide pag. 64 l. 2 legitur. Nec recte in verbis, quibus hoc scholion adscribitur, editur πολλὰ pro τᾶλλα. Est error e secunda ed. Stephani in Porti & Hudsoni edd. propagatus. Basileensis τᾶλλα, ut in Thucydide.

ead. l. 18. Τῶν ἀρετῶν) Quamvis longo intervallo ἀρετῶν mentio praecedat, ad eas tamen recte retulisse videtur: cum aliud, quo illae voculae referri possint, non compareat. Nam ne τῶν δὲ κινδύνων intelligamus, obstat, quod praecedit μετ' αὐτοῦ, videlicet τοῦ κινδύνου. STEPH. Thucydides, τῶνδε ἐφίεσθαι· Scholiafles τῶν ἀρετῶν intelligendum iubet, approbante H. Stephano, cuius in annot. haec verba: *quantis longo intervallo &c.* Mirum, non vidisse eum, aut expendisse, quae periodo proxima praecesserunt. Laudavit orator magnitudi-

nem animi & iudicium civium fortissimorum, quorum animis nec divitiarum fructus languorem, nec paupertatis vitandae spes timorem periculorum iniecerat, atque hos modo id recte sensisse praedicat, sicque existimasse, sese una cum hostium ultione utrumque bonum (nempe & fructum divitiarum & paupertatis remedium) consequi debere. ἄβουλήσαν μετ' αὐτοῦ (κινδύνου) τοὺς τιμωρεῖσθαι (πολεμίους scil.) τῶν δὲ ἐφίεσθαι (nimirum τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου, καὶ διαφυγῆς τῆς πενίας.) Quis nihil clarius. Hic autem fateri par est, concinniores ceteris & accuratam ad auctoris mentem assequendam esse interpretationem Baronis Hohenecclii: *Horum vero nullus, aut divitiarum illecebris emollicitus, fegrior remissiorve est factus; aut spe paupertatis in meliorem fortunam commutandae, pericula detrectavit. Sed hostium ultionis, quam suae salutis avidiores, & id genus periculi pulcherrimum iudicantes, simul & hostes profligare, & istis potiri statuerunt. Camerarius paulo uberius παραφράζει, negligenter autem nimis rem agit Ablancurtius, illa, quae hic exposuimus, plane praetermittendo.* GRAMM.

ead. l. 19. Νικήσουσιν) Νικήσωσιν Cass.

ead. l. 20. Τῷ ἔργῳ) Verba Periclis sunt in Thucydide: καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἢ γησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Ad haec Scholiafies: Ἐν αὐτῷ) τῷ ἔργῳ. Ἠγησάμενοι) ἀπὸ κεινοῦ τὸ κάλλιστον. Consentirem facile, si de lectione loci Thucydidei, uti in vulgatis habetur editionibus, omnino efflemus certi. Atque ita legi non in impreffis tantum (excepta posteriore H. Stephani) observatur, sed & Mss. nonnullis, teste Hudsono, unico tantum discrimine, τῷ ἀμύνεσθαι pro ἀμύνασθαι. Sed aliter videtur existisse in Codice Dionysii Hal. qui ita allegat: ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἢ γησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σώζεσθαι. Omittit is copulam καὶ & pronomen αὐτῷ, nec distinctionem inter παθεῖν & μᾶλλον agnoscit, ut quam vere expungendam credidit. Sed quod ad καὶ attinet, potuit facile haec particula ex Dionysii libris excidere. Αὐτῷ semper potius absuerit: nam constructio sine pronomine illo perfacilis atque commoda. Et vix crediderim, ipsum h. l. (qui est p. 136) tam multa verba, in quibus tortuosam adeo, implicatam intricatamque agnoscit entymematicam constructionem, ex memoria citavisse, sed ex libris potius exscripsisse. Quod si retinere placeat αὐτῷ, minime repugnabo, vix tamen intellecturus cum Scholiafite τῷ ἔργῳ, licet in praecedenti membro habeatur, sed pertinere il-

lud quoque ad τῷ ἀμύνεσθαι plane sentiens. Nec cogitasse auctorem puto de repetendo ἀπὸ τοῦ κοινοῦ κάλλιστον, cum scriberet μᾶλλον ἡγησάμενοι, non magis, quam cum in praecedentibus ἀξιοῦντες. Carebit igitur oratio commode utroque Scholiastae supplemento. A quo tamen eo se seduci passus est H. Stephanus, ut in istius gratiam, quasi haud aliter locus construi posset aut capi, in secunda editione sua textum sic mutaverit, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ ἐνδόντες σώζεσθαι, contra fidem non tantum Dionysii Hal. quod vidimus, sed & Codicum omnium, in quibus tum quoad verba, tum quoad distinctionem, plerisque rectiora exhibet Mf. Hafnienfis illustriff. de Rostgaard, ita nempe: Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι, καὶ παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι. GRAMM.

ead. l. 23. Ὡς δειλοὶ) Ὡς ἀκούσαι δειλοὶ Mf. Bas.

ead. l. 24. Τύχην αἰ) Quod dicit, Thucydidem semper τύχην vocare ipsum bellum, minime verum comperietur: sed hoc tantum, dubios belli eventus τύχην appellare, sicut Latini fortunam vocant. Hic vero cum τύχης quin subaudiatur τοῦ πολέμου, minime dubito. STEPH.

ead. l. 29. Μᾶλλον ἡγουν τοῦ δέους) Scripsisse puto μᾶλλον ἢ τοῦ δέους. STEPH. Distinctio maxima post μᾶλλον, quae etiam in aliis edd. est, non potest locum habere. Pro ἡγουν Cassi habet ἢ γάρ.

ead. l. 35. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυμούμενοι) In Cassi. refertur ad στερίσκειν. Sed non tam ad unum aliquod verbum pertinet, quam ad totum hoc colon. Ac neque ἐνθυμούμενοι, quod hic ἀπὸ κοινοῦ repetendum esse dicit, in superioribus est, sed ἐνθυμουμένοις, vel potius, ut omnes Mff. & edd. ante Stephanum, ἐνθυμουμένους.

ead. l. 36. Συνεισφορὰν) Potius συνεισφορὰν ab eo scriptum fuisse crediderim. STEPH. Ita Suidas, Hesychius, & auctor Etym. M. A Cassi. hoc abest, ut & quod mox post προΐεμενοι legitur, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκτέσαντο.

Pag. 386. l. 4. Καὶ ὁ σπουδαῖος) In Cassi. additur, Ὁμηρος. ἡμῖσι γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπὸ αἰνυται. Est in Odyss. ρ', v. 322, ubi edd. habent ἀποαίνυται.

ead. l. 8. Τοῦτο οὖν ὁ Περ.) Immo non idem, quod Theognis, sed potius contrarium Pericles pronuntiat, ut ipsemet Scholiastes in praecedentibus fatetur. Videndum igitur, ne hic scribi debeat, ταῦτα οὖν τοῦναντίον ὁ Περικλῆς ἀποφαίνεται. STEPHAN. Τοῦτο οὖν ἐναντίας ὁ Περ. ἀπαφ. Cassi. Idem, quod hic,

est initium versus prioris in Aphthonii Progymnasmatibus c. 8, pro quo edd. Theognidis v. 175 habent ἦν δὲ χρὴ φεύγοντα, quod refertur ad πονή in disticho praecedenti.

ead. l. 14. Οὐχ οἱ &c.) Latere sub hoc loco videtur aliquis librarii error. nam si haec dicamus annotata esse in ista Thucydidis verba, ὑμεῖς δὲ, λύπης, quid attinebat de eo, quod manifestum est, admonere? STEPH. In Cass. pro παρόντες est περιόντες, & post γονεῖς additur λείπει τὸ ἐν ἐκείνοις.

ead. l. 22. Φιλάργυροι &c.) In his verbis, φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες, respicit ad illud τὸ κερδαίνειν. STEPH.

ead. l. 25. Ἐναντίον) Addit Ms. Bas. τὸ θενέως. Mox post ἀναμφιβόλῃ in eodem erat: οἱ γὰρ ζῶντες πρὸς τοὺς ζῶντας φθοιούσιν καὶ ἀντιπαλ... τοὺς δὲ τελευτήσαντας, καὶ ἔχθροι τυγχάνουσιν ὄντες, ἐπαινοῦσι.

ead. l. 26. Ἀρετὴ γυναικὸς σιωπομένη κρύπτεται) Quid hoc fibi velle putabimus? nam dici itidem potest, ἀρετὴ ἀνδρὸς σιωπομένη κρύπτεται. STEPH. Cass. κηρύττεται exhibet pro κρύπτεται. Optime, ad mentem Thucydidis, ut eam exponit Plutarchus, cuius locum annotavit clar. Wasse. Habet autem speciem quandam versus, & testimonii vetusti alicuius scriptoris, sine nomine, quemadmodum & aliis locis, laudari. In Rostg. ad verba Thucydidis γυναικείας ἀρετῆς, adscriptum erat, ἥτις γυναιξὶν ἀνήκει. ἴσως σωφροσύνην αἰνίττεται.

ead. l. 28. Οὐ γὰρ ἀνδρεία) De hoc illi minime philosophi assentientur, non cadere iustitiam aut prudentiam in feminas: multo vero minus ipsae illi hoc concedent, de quibus certe male meretur. Immo vero & ipsae suam se habere fortitudinem contendent. STEPH.

ead. l. 31. Λεῖπει τὸ παρὰ, ἢ παρ' οἷς) H. Stephanus in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 93 putat, non necessarium esse hic ellipsin statui, & haec ita resolvi posse, οἱ ἔχοντες ἄλλα κείμενα. In Cass. hic tantum est παρὰ, recenti manu inter versus scriptum. Ab eodem abest, quod proxime praecedit scholion, μέχρι ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν.

ead. l. 34. Τὸ δὲ λεγόμενον) Intelligit, cum dixisset ἡ νόσος, tamen subiunxisset τὸ λεγόμενον, non ἡ λεγομένη: perinde videlicet ac si praecessisset τὸ νόσημα, non ἡ νόσος. Iridemque Homerum hoc in loco, — νεφέλη δὲ μὴν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὐποτε &c. cum praecederet νεφέλη, tamen subiunxisset τὸ μὲν, tanquam praecedente non femineo nomine νεφέλη, sed neutro νέφος. STEPH. Melius Suidas in voce Θουκυδίδης, qui dicit hoc fuisse praecipuum in Thucydide, ἀπὸ τῶν Σηλυκῶν

εις οὐδέτερα μεταβαίνειν, quod & inter eius idiomata ponit Dionys. Halicarn. Atticismum agnoscit Portus, sed deducit ad Latinismum, & λεγόμενον dictum putat absolute pro λεγόμενον, ut Livius dicit *nuntiatum pro cum nuntiatum esset*. Vide Fabium Paulinum p. 94. HUDS. In Cass. praeter annotationem editam hoc insuper erat: σχῆμα ἢ νόσος λεγόμενον. τὸ πρᾶγμα δηλονότι. Idem pro ὡς πρὸς τὸ νέφος ὑπήντησεν habet ὡς π. τ. ν. ἀπῆντησεν. Sic etiam Scholiastes parvus Homeri ad l. d. Odyss. π', v. 74, idque, ni fallor, usitatius est in hoc genere, quam ὑπαντᾶν.

pag. 387. l. 3. Εἰ γὰρ ἤδειςαν) Haec εἰ γὰρ ἤδειςαν &c. respiciunt ad vocem illam Thucydidis ἀγνοία: tanquam Thucydides dicat, quod medici initio curationes & remedia aegrotantibus adhiberent, id ex eo contigisse, quod morbum, quo illi laborabant, pestem esse ignorarent. Si enim id scivissent, non fuisse aggressuros id facere, contagionis meru. Quasi vero eo tempore timidiore, quam hoc, medici forent, quo multi ad curandos, quos peste laborare sciunt, accedere non dubitant. STEPH.

ead. l. 5. Μάλιστα ἐθνησκον.) Scholium hoc apponi debet verbis μάλιστα ἐθνησκον. Vide Fab. Paulinum p. 98. HUDS.

ead. l. 7. Τὴν Περσίδα) Huic expositioni praefigenda sunt haec verba, τὴν βασιλέως γῆν. STEPH.

ead. l. 9. Τὸ δεῖνδν δηλονότι) Quid necesse est hic nominativum extrinsecus sumtum subaudire, cum ἡ νόσος, deinde & λοιμὸς praecedat? IDEM. Ad sequentia verba Thucydidis, καὶ ἐθνησκον πολλῷ μᾶλλον, in Cass. annotatum erat ἢ κατὰ τὴν Πειραιᾶ, & ὅσῳ ἦν πολυάνθρωπος ἢ ἀνω πάλαι: hoc minio & manu vetusta, illud recenti & atramento.

ead. l. 14. Τοῦ στόματος δηλονότι) Aut librariorum ex errore, corrupte, quamvis in cunctis edd legitur στόματος, pro σώματος, aut Scholiastes fortasse, τὰ ἐντὸς legens, de aliis corporis partibus non cogitabat, quam quae proxime memorantur, faucibus nempe & lingua, quas igitur ἐξηγητικῶς auctorem nominasse hic putaverit. Sed & idem recurrit error haud longe post l. 24, ubi M. Fabius Paulinus, criticus eruditissimus, qui Praelectiones in historiam pestis Thucydeam edidit, putat translatum huc inepte Scholion & repetitum e priore loco, propter vuculas τὰ ἐντὸς iterum in auctore obvias. Id quod verisimile quoque arbitror. GRAMM.

ead. l. 15. Ὡν εἶπεν) Mox in Cass. ad voc. βράγχος hoc scholion erat: βράγχος ὀνόματι περιττὸν (πρὸ πρὶ τὸν)

βράγχον, ὃ τὰς σῦς μάλιστα διαφθεῖρει. Ita fortassis etiam in Hesychio voc. βράγχος legendum est, pro eo, quod editur, ὅταν ὕς μάλιστα διαφθεῖρηται. Aristoteli quoque VIII Histor. Animal. 21 hic morbus suum est βράγχος. Suidas βράγχον vocat h. v. & in Διάβρωσι. Sed cum ea ex Aristotele descripta sint, non video cur in Suida idem, ut in Aristotele, non debeat legi βράγχος.

ead. l. 16. Οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ) Cass. ὅτι καρδίαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν στέρμαχόν φασι, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τοῦ στομάχου. ση. ἡρωϊκὸς ἐστὶ, vel τι, nam non satis assequi poteram scripturam. Quid sibi haec postrema velint, non intelligo. Suidas in καρδία & στέρμαχος eadem habet, sed sine ἰατροὶ in καρδία, & ibidem ἐνθεν καὶ καρδιωγμὸς, & in στέρμαχος, ἐνθεν καὶ καρδιωγμὸς, omiſſis ceteris, quae Scholiastes addidit.

ead. l. 19. Τῆς δυσεντερίας) Ταλαιπωρία hoc loco idem valet ac κακοπάθεια. F. P. HUDS.

ead. l. 21. Ἱπποκράτης) Puto eum respicere ad ea, quae Hippocrates VI Aphorism. 39 scribit: Σπασμοὶ γίνονται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος. οὗτοι δὲ καὶ λυγμοί.

ead. l. 24. Μελανίας, οἶοναὶ μολυβδ.) Μελανίας, οἶοναὶ μολυβοειδές. Cass. Pro μετέχον Suidas, & ex eo Phavorinus, in πελιδνὸν habent μεταξὺ, & pro μολυβοειδές, μολυβδόχρον.

ibid. Τοῦ στέρμα.) Haec verba ad locum in princ. h. p. annotata inepte hic a librario repetuntur; quare potius legendum existimo, Θώρακος δηλονότι. F. P. HUDS.

ead. l. 26. Ἡ σύνταξις οὕτως) Non eam esse, quam putat, verborum seriem, (id est, in eam seriem non esse reducenda) ostendit mea in ipsum Thucydidis locum annotatio. STEPH.

ead. l. 28. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ) Ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ, & deinde τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ. Cass.

ead. l. 31. Καὶ πολὺ) Scribendum καὶ ὁ πολὺ. alioqui unus & idem esset, qui parum & multum habere diceretur. STEPH.

ead. l. 34. Δυσεντερίας) Hoc verbum affigi debere puto ad vocabulum ἐλκώσεως, cum sit proprium dysenteriae exulcerare intestina. F. Paulinus. HUDS.

ead. l. 35. Κινδύνον δηλονότι) Ἐκ παραδόξου. λέγει δὲ κινδύνον. Cass.

Pag. 388. l. 6. Ἄλλο τι &c.) Scribo ἄλλα τι ἀνθες vel, ἄλλ' ἄλλο τι ἀνθες. STEPH. Ἄλλο τι non est in Cass.

ead. l. 7. Τὸ σχῆμα καὶ) Verendum est, (ut monuit Steph. ad Thucydidem) ne in alia quaeſiam verba istud ab eo fuerit annotatum, nam in iis licet sit pleonasmus, nihil tamen καὶ

νοπραπές. Sed fortasse ad sequentia pertinet, in quibus novitas quaedam in syntaxi. Vide Fab. Paulinum. HUDS.

ead. l. 10. Ἡ ἀνελπιστία τῆς ὑγιείας) Cum τὸ ἀνελπιστον non sit nominandi, sed accusandi casus, τὴν ἀνελπιστίαν scribere necesse habemus. STEPH.

ead. l. 12. Ἡ σύνταξις δὲ οὕτω) Ἡ σύνταξις οὕτω. Cass.

ead. l. 14. Ὅτι τὰ πρόβ.) De hoc scholio dixi in iis, quae in haec Thucydidis verba annotavi, ὥσπερ τὰ πρόβατα. STEPH.

ead. l. 16. Ἡ ἀπόγνωσις φηλ.) Ne hic quidem nominativus extrinsecus nobis est asciscendus. haud enim dubium est, quin τοῦτο sit τὸ ῥηθησόμενον ut ab eo interdum cum τῷδε subaudiri τῷ ῥηθησομένῳ, & cum τοῖσδε itidem τοῖς ῥηθησομένοις, videmus. Verum hic animadvertendum est, τοῦτο non minus ad praecedentia, quam ad sequentia, referri: cum haec, quae sequuntur, in posteriore quidem certe periodi parte, sint eorum, quae dixit, velut ἐπεξήγησις. nam cum verbo προσίοιεν intelligendum est ἀπὸ κοινοῦ participium θεραπεύσοντες. at vero qui accedebant θεραπεύοντες, illi discedebant θεραπεύειας ἀναπιμπλάμενοι quae verba apud ipsum Thucydem exposui. IDEM.

ead. l. 17. Φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης) Hic quoque peccare videtur in expositione nominis ἀρετῇ. neque enim ἀρετῇ nihil aliud est, quam φιλανθρωπία, sed potius ita vocatur ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς φιλανθρωπία. Nisi potius dicendum sit, ἢ ἐκ τῆς ἀρετῆς αἰσχύνη, respiciendo ad ea, quae proxime sequuntur, αἰσχύνη γὰρ ἡφείδουν σφῶν αὐτῶν. Verum & ista αἰσχύνη ad φιλανθρωπίαν, seu ad φιλανθρωπίας officia, compellere illos dicitur. in hoc enim ipso ἐφιλανθρωπεύοντο, quod ἡφείδουν σφῶν αὐτῶν, ἐσιόντες παρὰ τοὺς φίλους. STEPH.

ead. l. 18. Ἡ πρὸς) Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Art. p. 93. Μοχ καὶ τοὺς θρήνους Cass.

ead. l. 20. Τὸν θάνατον) Inepte τὸν θνήσκοντα exponas τὸν θάνατον. In Cass. hoc recte referebatur ad vocem praecedentem διαπεφευγότες.

ead. l. 21. Τὴν ἀσθένειαν) Ne suspicemur eum scripsisse non τὸν πονούμενον, sed τὸ πορούμενον, u: pote exponentem τὴν ἀσθένειαν, vetat expositio verborum praecedentium: cum his verbis τὸν τε θνήσκοντα eodem modo significari τὸν θάνατον velit. STEPH. Si scholion τὸν θάνατον perperam relatum est ad vocem θνήσκοντα, quod & ratio, & auctoritas Cod. Cass. ostendit, facile intelligitur, τὸν πονούμενον quoque non recte exponi τὴν ἀσθένειαν, pro τὸν ἀσθενούντα, Cass. non habet illa τὴν ἀσθένειαν.

ibid. Περιχαρεῖ) Huic voci περιχαρεῖ praefigendae sunt hae, τῷ παραχρήμα. nam ut περιχαρεῖ exponitur περιχαρεῖα, sic etiam τῷ ἐνεστώσῃ expositio sunt illarum τῷ παραχρήμα. STEPH. A Cass. abest scholion.

ead. l. 22. τῆς κουφιζούσης αὐτοὺς) De hoc scholio lege, quae annotavi e regione verborum Vallae locum hunc interpretantium. STEPH. Descripta sunt in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 24. Τῷ δέρει δηλ.) Ego ita potius verba Thucydidis explicavisse, πνευμαῖς διὰ τὴν ὄραν τοῦ ἔτους. δέρος γὰρ ἦν. STEPH. Τῷ δέρει λέγει. Cass.

ead. l. 25. Ὅσιων ὁμοίως) Haud assentior illi, non ὁσίων neutro, sed ὁσίων feminino genere scribenti, (& in exemplum afferenti istum Homeri versum, Οὐχ ὅσιν κακὰ ῥάπτ. ἀλλ.) quoniam qui ἰσὰ καὶ ὅσια dicit, duo plane similia nomina iungit: at qui ἰσὰ καὶ ὁσῖαι diceret, dissimilia iungeret, non tantum quod diversi generis sint, sed etiam quod substantivum hoc, adiectivum illud. Adde, quod non ut ἐνικῶς dicitur οὐχ ὅσιν, ita etiam πληθυντικῶς dici οὐχ ὁσῖαι posset, mea quidem sententia. STEPH. Homerus Od. π, v. 423, Οὐδ' ὅσιν.

ead. l. 28. Ἀλλοτρίας, ξένας) Fortasse non haec tantum, ἀλλοτρίας & ξένας, scripserat, sed quaedam adiecerat: alioqui certe debuit αἰσχύνησθαι, dum illam vocem ἀναίσχυντους ita exponeret. STEPH. Legibus & institutis Atheniensium vetitum erat, aliquem in alienum sepulcrum ingerere. ideo impudentiam sapiebat, morem istum non revereri. Vid. Fabium Paulinum p. 533. HUDS. Paulo post Cass. ad verba τοὺς τῆσά-τας habet scholion: τοὺς ἐπιξυνάξαντας καὶ ἐτοιμάσαντας τὰ τῆς πυρᾶς ξύλα.

ibid. Ἀρχὴ γέγονεν) Post haec ad sequentem vocem ἐπιπλέον in Cass. annotatum erat: Διαβολὴν ἐμφαίνει τῶν Ἀθηναίων τὸ ἐπιπλέον κείμενον.

? *ead. l. 29.* Ἐγγυτέραν) Non est in Cass.

ead. l. 34. Τὸ δεῖον δηλ.) Has voces τὸ δεῖον annotari potius crediderim in istas Thucydidis τὸ μὲν. nam verbo ἀπειργε suus est nominativus, & quidem duplex. Quamvis autem praecesserit non δεῖον, sed δεῶν φόβος, tamen cum τὸ μὲν subaudire τὸ δεῖον conceditur, atque adeo ἀπὸ κοινοῦ quodammodo talis etiam subauditio fieri existimatur. Cuius rei exempla tibi in his scholiis minime sunt defutura. STEPH. Scholiastes verbo ἀπειργε nominativum adiungit τὸ δεῖον, quod nusquam in textu legitur, ubi nominativus occurrit duplex, δεῶν φόβος & ἀνθρώπων νόμος, ut absurdum sit, tertium adhuc

figere, ad supplendam ellipsin, quae hic nulla est, praeterquam accusativi τοὺς ἀνθρώπους. Hoc videntes H. Stephanus atque Aemil. Portus existimarunt motam loco suo annotationem hanc, & referendam esse vocem θεῶν ad sequentem proxime articulum τὸ μὲν. Miramur Stephani iudicium viri Graece doctissimi, qui tamen adeo facile sibi imponi passus est a Grammaticis longe indoctioribus. Quos si neglexisset h. l. non difficulter animadvertisset Atticismum in istis, τὸ μὲν, κρίνοντες &c. quæis, partitive positæ, alterum mox respondet membrum: τῶν δὲ ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων. — Intellexit partitionem Laur. Valla, adeoque haec τὸ μὲν & τῶν δὲ utrinque partim vertit, secus ac in secunda sua edit. Stephanus. Cepit & recte locum Lucretius, ut ex versibus ipsius patet, pulcherrimam nostri hic paraphrasin exhibentibus. Ceterum quod de Atticismo diximus, non possumus melius, quam eruditissimi Fabii Paulini verbis exponere. Ego, inquit pag. 561, arbitror esse Atticismum non solum in illo τὸ μὲν, quod respicit ad φόβος θεῶν, sed & in voce κρίνοντες, quæ in casu nominativo pro genitivo ponitur. Rectissime. Atque pari modo de sequentibus pronuntiandum, τῶν δὲ ἀμαρτ. οὐδεὶς ἐλπίζων, quæ respicere dicas ad ἀνθρώπων νόμος, ut adeo bipartita ratio, quæ affertur, exegesis contineat gemini nominativi, qui praecefferat. GRAMM.

ead. l. 38. Ὀμυρος &c.) Homeri locum afferens respicit ad ista verba, (quæ ideo illi praefigenda potius erant) ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων καὶ γῆς ἔξω θρουμένης. STEPH. Ex Iliad. α', v. 61. Paulo post ad voc. ἔπους in Cass. scriptum erat ἐκ πυθοχρήστου στίχοι, pro στίχου, puto.

Pag. 389. l. 5. Παραβαλ.) Ad sequens Λαυρίου Rostg. hoc scholion habet: Λαύριον ὅρος ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐ μετὰλλα ἀργύρια.

ead. l. 10. ἦλθεν) Scribo ἦλθον nec dubium est, quin ita scripserit, cum intelligendum sit, οὐ προσχώρησεν αὐτοῖς τὸ εἶναι τὴν πόλιν. Utitur autem hoc verbo cum aliis in locis, tum cap. 58, προὔχῳρει δὲ αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως. STEPH.

ead. l. 12. μέρος τι) Quorsum μέρος τι poni hic dicemus? Haud certe in haec Thucydidis verba πόλισμα ἐπιβαλάσσιον annotavit illas voces, sed in ista, τῆς τε γῆς ἔτεμον docere volens, (quod & alibi docet) cum hoc genitivo oportere ὑπακούειν verba ista μέρος τι. at vero in fin. c. 57 non τῆς γῆς ἔτεμον, sed τὴν γῆν ἔτεμον, & quidem πᾶσαν adiiciens, dicit. STEPH.

Thucyd. Vol. VI.

N

ead. l. 15. Ὅτι ἀσεβὲς τοῦτο ἐνόμιζον) Aliter, ut opinor, Thucydides ipse quaestionem hanc solveret. STEPH. Εἰ δέ τις εἴπῃ Cass.

ead. l. 20. Ἡ πόρθησις) Non synonyma sunt ἡ αἵρεσις & ἡ πόρθησις τῆς πόλεως, quod vel tirones norunt. Id quoque animadvertendum ad pag. 393 l. 35. GRAMM.

ibid. Εἰς τὴν Ποτιδαίαν) Ideo videtur εἰς τὴν Ποτιδαίαν, non ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ, dixisse, quod iungat ἐνταῦθα cum participio ἐπιγενομένη. Sed videndum, an non ἐνταῦθα hoc loco esse temporis adverbium possit. STEPH.

ead. l. 24. Καὶ προσδεδυμένῳ μοι) Hic in Cass. manu venusta adscriptum erat, ταύτης τῆς δημηγορίας μέμνηται Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγγέλμασι. Est ibi pag. 1437 ed. Steph.

ead. l. 37. Μετόχῃτε τῆς π. δ.) Desunt Cass.

ead. l. 38. Παραγραφικὸν ἐν δεινότητι) Haec quoque non habet Cass.

Pag. 390. l. 5. Ἦγουν μέγ.) Dum τοιούτῳ exponeret μέγαν, non animadvertebat, haud poni ἀπολύτως, sed cum adiectione ista, ὅς οὐδ' ἐνός ἥσσαν οἶομαι εἶναι. pendent enim haec ab illo τοιούτῳ perinde ac si diceretur, τοιούτῳ ὥστε οὐδενὶ ἥσσαν οἶσθαι εἶναι. STEPH.

ead. l. 8. Λεῖπει ὁ δὲ) Non male fortasse diceremus, aut nihil, aut certe non tantum δὲ, sed ὅμως δὲ, subaudiri: hoc sensu, haec mihi quamvis mediocriter tantum, magis tamen, quam ceteris, inesse. Dixit autem μέσως, (inquit) id est mediocriter, non σφοδρᾶ, id est valde, δὲ τὸ φορτικόν, id est, quoniam odiose dictum hoc fuisset. STEPH.

ead. l. 12. Τοῖς Λακεδαιμονίοις) Cum axioma ac civile monitum quoddam generali loquendi modo proferat Pericles, eius applicationem auditoribus relinquens suis, per τοὺς πέλας quoscunque vicinos denotaverit. Atheniensium autem erat, effata haec modo ad se ipsos & vicinos sibi Lacedaemonios prudenter referre. GRAMM.

ead. l. 13. Τὸν ἐχθρὸν) Scribendum est τῶν ἐχθρῶν, cum verbum περιγίγνεσθαι genitivo iungatur. Sed quid opus est, genitivum hunc extrinsecus arcescere, cum dictum sit τοῖς πέλας, & inde sumere ἀπὸ κοινοῦ vel τῶν πέλας, vel αὐτῶν possimus? STEPH. De eo iam ante monuerat in Proparasc. p. 13.

ead. l. 15. Ἀληθῆ) Ut hic ἐρθὸν esse vult ἀληθῆ, ita & l. 26 ἐρθῶς exponit ἀληθῶς. STEPH.

ibid. Παρέχει) Mira videri haec expositio possit, qua ἐχθρῶν

lem, quod παρέχει, valere dicitur: sed invenitur tamen & libi, si bene memini. atque hoc saltem fatendum est, alium ic παρέχει potius dicturum fuisse. IDEM.

ead. l. 16. Ἀπὸ τοῦ παραπλησίους) Potius (meo quidem fuficio) dicere debuit, ἀξίους τοῦ μεγέθους τῆς πόλεως: ut qui- em cum huius loci exegefi conveniant, quae subiunguntur, εἰ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ φρονήματα ἔχειν, id est, oportet enim, quales sunt urbes, tales etiam spiritus gerere; vel, pro ignitate urbium magnifice de se sentire. STEPH. Ἀπὸ τοῦ ἴσους αὐτὰ παραπλησίους τῷ μεγέθει, & τὰ φρονήματα εἶναι. Cass. Παραπλησίους, ἰσοπάλους Mf. Basf.

ead. l. 18. Ἀμετακινήτους) Explicare maluissem ὑφίστασθαι verbo ἀνθίστασθαι, αὐτὰ ἀντέχειν, quo utitur & c. 65 cum lativo πολεμίοις. Si tamen totius sententiae ratio habeatur, non alienum est ab hoc loco, quod dicit, ἀμετακινήτους εἶναι, immo etiam convenit cum eo, quod antea dictum a Pericle fuit I, 140, πρὸς τὰς συμφορὰς μὴ καὶ τὰς γνώμας τρέπεσθαι. Qui enim ad calamitates sunt ἀμετάτρεπτοι, dici etiam ἀμετακίνητοι possunt. STEPH.

ead. l. 24. Ἀπὸ τοῦ παυσαν.) Suidas in ἀπαλγῆσαντας. ead. l. 27. τὴν ἀπαγγελίαν) Est vero προσποιήσις h. l. in Thucydeide assimilatio, ὑπόκρισις, atque id, quod Latini specie appellat, potius quam ἀπαγγελία, ut Schol. reddit. GRAMM. Hoc scholion non est in Cass.

ead. l. 28. Καταπεσπασκότας) Magis placeret καταπτηχό- τας τῷ φόβῳ. STEPH.

ead. l. 32. Ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ) Verba auctoris, ἐν τῷ πα- ροντι, inepte satis interpretatur ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ, cum sim- pliciter χρόνῳ intelligatur. GRAMM.

ead. l. 34. Ἀλλὰ μείζ.) Verba haec, ἀλλὰ μείζων δηλονότι, respiciunt ad illa, οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν. STEPH.

ead. l. 37. Ἄλλοι δὲ τὸ κήπιον) Ante haec verba in Rostg- πατ, τινὲς κήπιον ἦτοι γήδιον. De tonsura, quae κήπιον vo- cabatur, quaedam habent Hadr. Iunius in Commentar. de Coma p. 536 ed. Roterod. & Salmasius in Ep. de Coma p. 24.

Pag. 391. l. 3. Αὔχημα φησὶν) Αὔχημα ἐκάλουν. Cass.

ead. l. 41. Τῷ ἡγεμόνι) Videri possit scripsisse τῷ ἡγεμόνι ἵπποι. STEPH. In Cass. hic locus manu vetusta minio ita scri- bitur: φησὶν τῷ τιμαρμένῳ τῆς πόλεως, ὃ ἐστὶ τῷ ἡγεμονίᾳ (& in margine interiore τῇ δόξῃ) τῆς πόλεως βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκόσ. ἀγάλλεσθε deinde atramento scriptum erat.

ibid. Τῇ δόξῃ &c.) Rectior, ut opinor, esset ista huius loci scriptura, ὥσπερ τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθαι, οὕτω καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. STEPH.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ) Κατὰ κοινοῦ Cass. His eadem significatione sine discrimine utuntur Scholiastae.

ead. l. 21. Πταίσωμεν) Pro πταίσωμεν suspicor scribendum πτήσωμεν. Neque enim qui ἐνδίδωσι, vel ὑπενδίδωσι, dici etiam potest πταίσιν, sed ideo ἐνδιδόναι vel ὑπενδιδόναι, quia timet τὸ πταίσιν. Atque ex hoc πταίσιν (sicut ex eius metu) nascitur etiam illud πτήσσειν. nam ita Xenoph. Paed. l. 3, καὶ εὐτυχοῦντα ἐξυβρίσαι, καὶ πταίσαντα ταχὺ πτῆξαι. STEPH.

ead. l. 23. Τὸ ἐπιζήλον) Quamvis idem saepenumero ζῆλος vitium denotet ac φόβος, tamen qui accuratum verborum delectum adhibent ac sectantur, rectius ea distinguunt. Fecit id Thucydides in Periclis oratione hac, verbis quae afferemus: καίτοι ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν, ὃ δὲ δρᾷ τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει· εἰ δέ τις μὴ κέκτηται, φοβήσεται. ubi is, qui φοβᾷ, diversum quid agere ab eo, qui ζηλοῖ, innuitur. Parum igitur recte in iis, quae mox sequuntur, ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθονον λαμβάνει, ὁρθῶς βουλευέται, Scholiastes voluit ἐπιφθονον sumi pro ἐπιζήλῳ, confundens ita ea, quae ab auctore curatissime fuere distincta. Etenim orator Atheniensibus vult persuadere τὸ δραστήριον καὶ τὸ ὁρθῶς βουλευεῖν eo praecipue argumento, quod invidiam ceterorum provocassent, scil. τῶν μὴ κεκτημένων τὴν ἀρχὴν, qua nunc ipsi (Athenienses) gloriabantur. Haec autem invidia non ζῆλος amplius aut aemulatio appellanda erat. GRAMM.

ead. l. 25. Ἐπεὶ) Ἐπεὶ τινες. Cass. nec habet τὸ ὧς.

ead. l. 29. Τὴν ἰσχὺν) Defunt Cass.

ead. l. 31. Εἰς τέλος ἐρχόμενα) Κατορθούμενα opponit auctor τοῖς σφαλεῖσιν. Ergo ut notum fatis, quid sit κατορθοῦσθαι, non exponenda illa tantum εἰς τέλος ἐρχόμενα, potius εἰς τέλος καλὸν, h. e. εὖ πεπραγμένα, καλῶς ἔχοντα. GRAMM.

ead. l. 32. Ἰδιώτας καλεῖ &c.) Mirum est, illum non didicisse ex tot Thucydidis locis, τοὺς ἰδιώτας, oppositos τῇ πόλει, non dici παρὶ τῶν ῥητόρων καὶ δημαγωγῶν, sed generaliter de omnibus civibus, uniuscuiusque res privatas considerando, & seorsim ab iis, quae ad ipsum reipublicae statum pertinent. STEPH.

ead. l. 33. Ἰδιώται εἰσι) Εἰσὶ & paulo post εἴρηκε non habet Cass.

ead. l. 38. Λεῖπει τῶν Λεορτίων) Defunt Cass. Cetera atra-

mento scripta erant, & minio insuper αίνιττεται τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην.

Pag. 392. l. 4. Τῷ Σικελικῷ) Σικελικὸν appellat τὸ εἰς Σικελίαν πεμφθέν. STEPΗ.

ead. l. 8. Οὐ τις &c.) Scribo, οὐ τις καὶ Κύρου ὁ Ξενοφ. &c. Alioqui enim cur τὰς ἀναβάσεις, non τὴν ἀνάβασιν, de solo Cyro loquens, dixisset? STEPΗ. Βασιλέως λ. τ. Δ. τοῦ ὕ. Ἀ. οὐ Κύρου καὶ Ξενοφῶν τὴν ἀνάβασιν ἔγραφε. Rostg.

ead. l. 17. Ἄνευ τοῦ κοινοῦ) His verbis ἄνευ τοῦ κοινοῦ exponit adverbium ἰδίᾳ. STEPΗ. Γράφεται ἰδίᾳ, Πόλις ὄνομα κύριον desunt Cass.

ead. l. 19. Τὸν ἐγγρ.) Fortasse τὸν ἐγγραφέντα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ab eo scriptum fuit pro expositione illorum verborum, τὸν γεγεννημένον Ἀθηναῖον. STEPΗ.

ead. l. 28. Μετάβασις) In Cass. ad ἀναστήσαντες scriptum erat scholion διεγείραντες εἰς συμμαχίαν.

ead. l. 32. Τῇ οἰκ.) Immo vero ἡ κατάστασις significare τὴν οἰκισιν non potest: nec dubium est, quin cum hoc nomine subaudiatur genitivus τῶν πραγμάτων ut perinde sit, ac si τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων dictum esset, id est statu rerum. Quid si vero non οἰκῇσι, sed διοικήσει, scriptum ab illo fuisse dicamus? Valla tamen quam habemus scripturam sequens, interpretatur, exosus Argi domicilium. Ego vero margini haec adscripsi, cum ei non placeret habitatio apud Argos, vel potius, status rerum, qui erat apud Argos. verum haec tantum interpretatio posterior recipienda est. STEPΗ. Cass. neque hoc scholion habet, neque ea, quae paulo post ad ἐπηγάγοντο, & καὶ ἐλληνίσθησαν in edd. leguntur.

ead. l. 36. Οἱ δὲ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροι) Οἱ γὰρ Ἀμφίλοχοι βάρβαροι Cass.

Pag. 393. l. 1. Φίλοις οὗσι δηλονότι Ἀθηναίων) Οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν φίλοις οὗσιν Ἀθηναίων Cass. Vitiose, ut apertum est. Si quis putet, legendum esse φίλοι εἰσιν, restat quaerendum, quae sit sententia verborum διὰ τὴν μητρόπολιν vel, an illa, οἱ πάντες διὰ τὴν μητρόπολιν alio referri possint.

ead. l. 5. Μετὰ δὲ τοῦτο) Stephani annotationem in haec verba in Var. Leß. Thucydidis contulit Hudsonus.

ead. l. 10. Ταύτης) Αὐτῆς Cass. Locus Dionysii est v. 855.

ead. l. 12. Τὰς τριάκοντα) Fortasse scripsit ἐς τὰς τριάκοντα δύο πόλεις, referendo ad ἐξῆλθον. nisi forte alius huic loco subest error. STEPΗ.

ead. l. 13. Ἀνδραπ. &c.) Verba haec scripta esse videntur in

haec Thucydidis, Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς τε στρατηγοὺς ἐπαιτιάσαντο ὅτι ἀνευ αὐτῶν ξυβέβησαν ut videlicet iis ratio reddatur, cur illos incusaverint. STEPH.

ead. l. 14. Δηλονότι) In Cass. ad principium orationis Archidami manu vetusta haec scripta sunt: Μέμνηται καὶ ταύτης τῆς δημηγορίας Πλούταρχος ἐν τοῖς πολιτικοῖς παραγέλμασι. Vid. ad pag. 389. Ad voc. ὑπολαβὼν haec annotantur: ἀποκριθεὶς, ἢ ὑπονοήσας, ἢ ἐνθυμηθεὶς.

ead. l. 23. Πρεσβ. πρὸς τοὺς Ἀθην.) Ista verba expositio esse videntur illorum, Ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον. Neque enim hoc aliter, quam διὰ πρεσβείας fieri poterat. STEPH. A Cass. haec absunt.

ead. l. 25. Διαφόρως) Non dubito, quin ἀδιαφόρως scripserit: sed miror, cur hoc in istum locum potius, quam in alios multos similes, qui praecedunt, annotarit. STEPH. Cass. ἀδιαφόρως.

ead. l. 29. Οἱ θεοὶ δηλονότι) Nihil opus erat admonere de subaudiendo hoc nominativo θεοί, cum eos Archidamus compellet. STEPH. Hoc & plura id genus etiam in Proparascēue pag. 12 annotavit.

ead. l. 32. Ὁ Ἀρχιδάμος δηλονότι) Absunt a Cass. qui pro iis habet περιεχράκωσεν. hoc atramento scriptum est; deinde minio, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ὀρθὰ, & quae sequuntur.

ead. l. 34. Τὸ δένδρος εὐθεῖαν) Est quidem δένδρεσι dativus pluralis tanquam a nominativo singulari δένδρος, sed eo tamen, ut opinor, minime usitato. STEPH. Vide Stephani Animadv. in Corinthum de Dial. p. 25. HUDS. Ad verba Thucydidis πρὸς τὴν πόλιν Cass. hoc scholion habet: οὐ διὰ παντὸς τοῦ τείχους, ἀλλ' ἐν μέρει τινί.

ead. l. 35. Φορμὸς γὰρ ψίαθος) Vide Spanhemium ad Aristoph. Ran. v. 574.

ead. l. 36. Ὅστις ἐναλλάξ) Ὅστις, & paulo post ἐστὶ non habet Suidas in φορμός.

ead. l. 38. Τὸ ἀνύττειν) Librarii errore ἀνύττειν pro ἀνύειν positum hic esse credibile est. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 146. HUDS. Eustathius in Homer. II. v, p. 1216: Ἰστέον ὅτι Ὀμηρος μὲν ἀνύω φησὶν ἐν ἑκτῇ συζυγίᾳ. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύτειν φασὶν ἐν τρίτῃ συζυγίᾳ. Auditor Etymol. M. & ex eo Phavorinus: Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω ἀπὸ τοῦ ἀρύω καὶ ἀνύω γέγονε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. Suidas in ἀνύειν· Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. Cass. hic, Οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀνύειν ἀνύττειν φασί. in quibus haud

duble *ἀνυσω* perperam pro *ἀνύειν* scriptum est, facili errore. Haec omnia confirmant sententiam Stephani, hic pro τὸ *ἀνύπειν* legendum esse τὸ *ἀρύειν*. Sed in eo Suidas & librarius Cod. Cass. ab aliis abeunt, quod scribunt Atticos *ἀνύττειν* dicere, quod aliis est *ἀνύτειν*. Verum est, in Atticis quibusdam scriptoribus etiam *ἀνύττειν* inveniri. Sed tamen credo rectius esse *ἀνύτειν*. Vide Stephanum in Thes. Ling. Gr.

Pag. 394. l. 1. τὸ *σίτον* οὐδ' ἑτέρως) Vide, quae annotavi in haec verba Thucydidis, ὑπὸν τε καὶ σίτον αἰρεῖσθαι. STEPH. Nihil in haec annotavit. Scholiastes secutus est discrimen, quod Grammatici inter ὁ *σίτος* masculinum & τὸ *σίτος* neutrum statuunt, quorum illud *ἀκατέργαστον*, scilicet frumentum, hoc *κατεργασμένον* esse dicunt, & ἄρτον ac βρῶμα vocant. Ita compluribus locis Eustathius: Sed vide, quae de hoc discrimine scribit Stephanus in Thes. Hic quidem e Thucydide ipso non ostendi potest, eum potius τὸ *σίτον*, quam τὸν *σίτον* dixisse: nam neque articulum huic nomini addit, & ὁ *σίτος* etiam pro cibo & *ἀππονα* sumi docet Stephanus. Et ita scriptor *ἀνώνυμος* apud Suidam in *αἰρούμενος*: Σίτον τε αἰρῶ τὸν αὐτὸν ἐκείνοισ, καὶ πῶμα παραπλήσιον.

ead. l. 2. Οἱ τῶν *μισθοφ.*) Haec etiam in Suida legi observavit clar. Wasse.

ead. l. 7. Ὁρυγμα) In Cass. post hanc vocem scriptum erat διὰ τεκμηρίου τινὸς ἐρχόμενοι ὑπὸ τὰ χωμάτιον; quae ad ξυντεκμηράμενοι pertinent.

ead. l. 10. Ἀπὸ τοῦ, ἑκατ.) Huic Scholio, ἀπὸ τοῦ ἑκατέροθεν βάλλεσθαι, alia debere verba praefigi puto: haec videlicet, ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. neque enim dubito, quin illud Scholium pro horum expositione afferatur. Nec obstat, quod eadem sequuntur, haec saltem, μᾶλλον γίγνεσθαι: iterum enim proponuntur aliam ob causam, nimirum ut lector de accusativo, qui cum isto infinitivo subaudiendus est, admonetur. Sic autem saepenumero eadem Thucydidis verba bis proponit, quod res diversae in iis sint annotandae. STEPH. Διπλάσιον πόνον ἔχειν cogerentur Peloponnesii, Plataeam qui obsidebant, atque iste labor, non quidem ἐν τῷ ἑκατέροθεν βάλλεσθαι consisteret, ut vult Schol. sed in eo, quod alterum adhuc aggerem exstruere necessum foret, capto videlicet τῷ μεγάλῳ τείχεσι. Haec sponte sequitur explicatio: ex auctoris verbis. Hinc etiam verisimilem iudico sententiam H. Stephani, arbitrantis ad sequentia verba ἐν ἀμφιβόλῳ γίγνεσθαι, notam hanc pertinere, eaque potius, quam quibus ad-

scripta est, interpretari. Quod si non sufficiat ista, addas ei velim ingeniosam hanc & opportunam Fr. Porti: ἐν ἀμφιβόλῳ & in maiore periculo constituti. Rationem non affert aperte: sed ea posita est in verbo μνησιδής. GRAMM.

ead. l. 16. Σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, ἃς βρόχοι περιβάλλοντες) Thucydides: ἃς (scil. μηχανὰς) βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς. Quid offenderit singulare in his verbis Grammaticus noster, non capio. An voluit βρόχους per hypallagen quarto casu poni, pro βρόχοι; At hoc minime opus, cum nominativus mox adest Πλαταιῆς. Nec speciem quidem figurae verba auctoris habent. GRAMM. A Cass. abest inepum hoc scholion, & solum βρόχους inter versus σχοινία exponitur.

ead. l. 18. Τὸ προβεβλημένον) Ad ἀπεκαύλιζε in Cass. annotatur, ἀπέτεμε τὸ ἀκρον.

ead. l. 20. Ἐπινοίας δηλον.) Si genitivum istum hic oportet ὑπακούειν, idem & aliis plerisque locis est faciendum, cum eadem loquendi forma & in aliis locis occurrat. STEPH. Paulo post in Cass. ad φακέλλους minio scriptum erat φορτία, & deinde atramento, φάκελος, δεσμός, φορτίον, καὶ τὸ ταῖς κεφαλαῖς φορούμενον. ἦτοι τὸ φασκόλιον. Sed non puto φασκόλιον idem esse, quod φάκελον.

ead. l. 22. Ἔστι γὰρ καὶ αὐτόματος) Intelligit, Thucydidem ideo χειροποίητον adiecisse, quod etiam φλῆξ nonnunquam sit αὐτόματος: quo vocare nomine possumus eam, cuius ab ipso Thucydide fit in proxime sequentibus verbis mentio. Hanc autem velle illum excipere constat. quod Valla ut apertius redderet, de suo adiecit dumtaxat. Vertit enim, unde tantum flammae excitatum est, quantum nemo unquam ad tempus illud inspexit (dumtaxat) manu & industria factum. Sed ego maluisssem, manu (quidem certe) & industria factum. Quin etiam incendium libentius dixissem. STEPH.

ead. l. 25. Ὀλίγου &c.) Quasi vero qui ἐλαχίστου dicit, non plus dicat, quam qui ὀλίγου. IDEM.

ead. l. 29. Οἱ διελόντες) De hac divisione quid mihi videretur, dixi in iis, quae in titulum illum annotavi ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΤΩΝ ΕἰΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. IDEM.

ead. l. 32. Ἡ Σπάρταλος προπαροξύτονον) Non habet Cass.

Pag. 395. l. 1. Ὑπεχώρου) Istud ὑπεχώρου expositio esse videtur (ut ad Thucydidem dixi) verbi ἐνεδίδουσαν. Nam qui ὑποχωρεῖ, is ἐνδίδωσι, & non ἀντέχει, ut ipse interdum loquitur: ceteri autem saepe pro illo ἐνδίδουσι dicunt οὐχ ὑπε-

μένειν. utiturque his verbis & iste scriptor II, 81, ubi & ἐγ-
δόντας eadem de re dictum habemus. Ita enim ibi, καὶ οἱ ἄλ-
λοι βάρβαροι ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ὑπέμειναν, ἀλλ'
ἐς φυγὴν κατέστησαν. STEP.H.

ead. l. 3. Συμφέρειν) Συμφέρον Cass.

ibid. Τὸ δὲ δοκοῖ τρίτης συζυγίας) Miretur quispiam non
immerito, cur haec addiderit, cum dici de illo Thucydidis
loco non possit. Videndum igitur, an non scribendum sit τὸ δὲ
δοκοῖ ἔστι καὶ τρίτης συζυγίας. Verum & aliud mirabitur in
hac scriptura, sicut in altera, qui non multum in Graeco ser-
mone erit exercitatus, quomodo possit etiam tertia coniuga-
tio circumflexorum (nam de iis intelligendum) suum δοκοῖ
habere. Sciat igitur, hoc δοκοῖ esse a nomine δοκός, *trabem* si-
gnificante: atque huius verbale nomen δόκωσις apud Hefy-
chium existare. STEP.H. Haec non sunt in Cass.

ead. l. 5. Ἐκαστος ἦλθεν) Expositio haec ad plerosque alios
locos, in quibus idem loquendi genus occurrit, tibi est pro-
futura. STEP.H. Ἀναλόμενοι in Cass. exponitur ἀναλαβόντες.

ead. l. 9. Τῆς Κορίνθου δηλονότι) Pro his Cass. habet ὅτι Ἀμ-
πρακιῶται ἄποικοι Κορινθίων.

ead. l. 11. Μὴ νομίζοντες) Intellige, μὴ νομίζοντες, non pro
non existimantes, sed pro eo, quod Latini dicunt, *in more non*
habentes: ut Thesproti ἀβασίλευτοι ideo vocentur a Thucy-
dide, quoniam patrius illorum mos non est, reges habere, sed tan-
tum ἡγεμόνας & ἄρχοντας. Quoniam autem alia alibi erat eo-
rum, qui ἡγεμόνες, nec non eorum, qui ἄρχοντες diceban-
tur, potestas, atque adeo non una est horum nominum signi-
ficatio, debuit de hac re aliquid adiicere. STEP.H.

ead. l. 20. Χάρᾳ δηλονότι) Abest a Cass. in quo haec manu
vetusta minio scripta leguntur: Ὅμηρος, Τρῶες μὲν κλαγγῇ,
οἱ δ' ἄρ' ἦσαν σιγῇ, & sub his, τὸ τὸ περιττὸν κεῖται. Est ex II.
γ', v. 2 & 8, in quo legendum est ἴσαν, ut in Homero, idque
ad ῥύμη, vel αὐτοβοσί, posterius autem ad τὸ στρατόπεδον re-
ferendum puto. Nam & sic VI, 64 dicit στρατόπεδον κατα-
λαμβάνειν, & III, 33 στρατόπεδον ποιεῖσθαι, non addito ar-
ticulo τό.

ead. l. 21. Ἀξιοι κριν.) Male hic ἀξιούμενοι exponit ἀξιοι κρι-
νόμενοι, cum non aliud hic sonet, quam νομιζόμενοι, ut qui-
dem hoc verbum in vulgari significatione accipitur. STEP.H.

ead. l. 22. Βοῇ μὲν &c.) Vid. Suid. in voce αὐτοβοσί. HUDS.

ead. l. 25. Ἥγουν, φυγ.) Talis expositio & alibi apud hunc
occurrit: ubi, sicut & hic, de ea dubitari potest. STEP.H.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ &c.) Scripsisse illum arbitror, εἰς ἀντι-παράταξιν πλεόντας· intelligentem, praepositionem ἀντὶ, quae huic participio πλεόντας praefixa est, sonare εἰς ἀντι-παράταξιν. STEPH.

ead. l. 32. Τὸν Κρισαῖον φησὶ) Τὸν Κρισαῖον. ἔστι δὲ πορθμῶς ἀμφίγειος θάλασσα. Cass. Idem habet Suidas in πορθμῶς.

ead. l. 37. Ἦν γὰρ καὶ ἐν) Ἦν γὰρ ἐν, &c paulo post τῆς κου-ρᾶς τῆς ἀχρὶ Cass. Articulus τῆς etiam repetitur in Suida v. ἐν χερσὶ. sed pro Ἦν γὰρ ἐν, idem habet οἷον ἐν. Utrumque recte. Quod autem hic est ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κ. ille habet ἀπὸ τῆς κ. Nam quod in ed. Kusteri omittitur ἀπὸ, id operarum ty-pographicarum vitium est.

Pag. 396. l. 5. Συμβουλευόντων) Si συμβουλευόντων scripsisse illum putemus, etiam παραγγελλόντων legisse existimabimus. Alioqui certe παραγγελλομένων voce itidem passiva συμβου-λευομένων exponi debuisset constat. Potius tamen tam adi-vam, quam passivam, vocem aliis exponi debere verbis di-co. Eundem certe usum illius passivi participii habemus & II, 89, τὰ τε παραγγελλόμενα ἑξέως δέχσασθε. STEPH.

ead. l. 6. Τὼν στρατηγῶν) Non dubito, quin aliter scriptus ab eo locus hic fuerit: cum minime credibile sit, eum vocabulum κελευστῶν voluisse περὶ τῶν στρατηγῶν quoque intel-ligi. IDEM. Fortassis per compendium scriptum fuerat τριηρα-ρχῶν, unde oriri potuit στρατηγῶν. Suidae κελευστῆς est τριη-ραρχος, πρῶτος. dicitur enim τριηράρχης & τριηραρχος.

ead. l. 10. Τὸ ἐμπόριον) Πᾶν ἐμπόριον Cass. Sic etiam p. 322.

ead. l. 11. Παρὰ τὸ ἐπιν.) Cum dicit παρὰ τὸ ἐπινέχεσθαι αὐτὸ τῇ θαλάσσῃ, ostendit, se a verbo νεῖν id deducere: sed cur non potius ἀπὸ τῶν νεῶν id derivatum dicemus? STEPH.

ibid. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὀκκίδας) Suidas in ἐπίνειον.

ead. l. 16. Κατὰ ἐμπειρίαν) Κατ' ἐμπειρίαν Cass.

ead. l. 21. Σχεδὸν σταδίους χιλίους) Distabat Cydonia (ut dicit Strabo) aequali spatio a Cnossō & Gortyne, ad octin-genta circiter stadia. HUDS.

ead. l. 35. Ὁ ἄνεμος) Potius utendo accusandī casu dicen-dum erat τὸν ἄνεμον, & τὴν ἐν κύκλῳ τάξιν τῶν νεῶν. STEPH. Videtur non incommode suppleri posse aliquid, v. g. οἷα, vel ταῦτα δὲ ἦν ὁ ἄνεμος.

ead. l. 37. Διὰ τοῦ ἀν. στρατ.) Ista verba, διὰ τοῦ ἀνέμου, quid hic agunt? videntur certe ex alio scholio irrepsisse. STEPH.

Pag. 397. l. 1. Νικηθέντας κατὰ κράτος) Scribo νικηθέν κα-τὰ κράτος. IDEM. Sic Cass. & ipse Thucydides.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον) Non solum illud δίκαιον repetere ἀπὸ κοινοῦ oportet, sed simul etiam infinitivum νομίσαι. Ac fortasse ita scripsit, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δίκαιον νομίσαι. **STEPH.** Ἀπὸ κ. δ. τ. δίκαιον εἶναι. **Cass.**

ead. l. 9.* Ὡς ἐπιπολὺ) Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. **Suidas in τὰ πολλά.

ead. l. 13. Μάχονα) Μαχάονα **Cass.** ut plerique **Mss.** II, 87.

ead. l. 14. Τῆς παρασκευῆς δηλ.) Τῆς παρασκευῆς τοῦ πολέμου δηλονότι. **Cass.**

ead. l. 17. Τὴν πείραν) **Quomodo** τὴν ἀξίωσιν significare τὴν πείραν persuadere nobis poterit? Immo vero ne ipse quidem, ut opinor, istud persuasum habuit: neque tamen ullum vocabulum in mentem venit, quod illius nominis expositioni conveniat, & scriptura ad istud accedat. **STEPH.**

ead. l. 18. Γράφεται τῶν ἐναντίων) Non habet **Cass.** nec in **Mss.** Thucydidis ulla varietas scripturae est. In **Cass.** super ἐναντίων aliquid scriptum erat, quod videbatur esse νεῶν nam atramentum ita evanuerat, ut non satis legi posset. Sed si νεῶν est, non tam pro varia lectione habendum est, quam pro supplemento substantivi, quod hic desiderari putabat, qui id scripsit, ex ipso Thucydide, qui c. 88 & 89 dicit πλεῖστος νεῶν.

ead. l. 21. Ἐν τῇ πεζομαχίᾳ) Poterat, & quidem rectius, dicere ἐν τῷ πεζῷ, ipsum Thucydidis vocabulum retinendo: quem animadvertendum est dicere ἐν ἐκείνῳ, non ἐν τούτῳ. alioqui enim videretur intelligi debere ἐν τῇ ναυτικῇ, quod propinquius est. **STEPH.**

ead. l. 24. Ἡμᾶς) Scribendum ὑμᾶς, ut apud Thucydidem legitur. ubi ἡμᾶς locum habere non posse ostendit praecedens verbum παρέχετε. Sed & εἰ μὴ μέλλοντας, aptius (meo quidem iudicio) scriberetur. **IDEM.** Ἡμᾶς ἄλλως ἢ μέλλοντ. **Cass.**

ead. l. 27. Δηλονότι οἱ Ἀθηναῖοι) Defunt **Cass.**

ead. l. 28. Παρέλκει Ἀττικῶς) Παρέλκεται κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν. **Cass.** Sed παρέλκει longe usitatus est.

ead. l. 33. Τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχ.) Vide ad **Schol.** p. 328.

ead. l. 34. Ὑποχωρ.) Etiam ἀνακάμψεις exponitur in **Cass.**

ead. l. 35. Τούτων μὲν οὖν ἐγὼ τὸ ἐπιχ.) Immo vero verba haec sunt tantum illius epicherematis clausula: at initium sumit ab his, τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κάλπῳ ἐκὼν εἶναι ποιεῖσθαι, οὐδὲ πλ. &c. **STEPH.**

Pag. 398. l. 2. Καὶ συμφέρον &c.) Malim, τὸ καὶ συμφέρον ὃν τοῖς μετ. **IDEM.**

ead. l. 6. Ἐσωτέρω τῶν ὀρίων) Fortassis ἐσ. τῶν ὀρίων. Vide ad Thucydidem II, 86.

ead. l. 13. Βοηθείας δηλονότι) Sicut hic cum ἐρήμω subauditur genitivum βοηθείας, ita pag. 395 l. 17 ἐρήμην esse dicit ἐρημὸν φυλάκων, itidemque pag. 336 in nomen ἐρημίαν annotat συμμαχίας δηλονότι. STEPH.

ead. l. 14. Τὴν οἰκίαν δηλ.) Immo vero γῆν generaliter dicit Thucyd. & eo modo, quo dici ab aliis solet, hoc ipso loquendi genere utentibus, πλεῖν παρὰ τὴν γῆν. STEPH.

ead. l. 15. Ὡσανεῖ) Scribendum ὥς ἂν εἰ ἔλεγε, sicut alibi scriptum invenitur: pro eo, quod Latini his verbis significant, *perinde ac si diceret*. IDEM. Sic & ante in Proparalceue pag. 7. Cass. ὥσει pro ὥς εἰ.

ibid. Μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἐτέρᾳ) Suidas in ἐπακαίρω, ubi vide Portum & Kusterum.

ead. l. 16. Δημοῖ) Καλεῖ Cass.

ead. l. 17. Ὡσανεῖ) Hic certe eodem scribendum modo fuerit, ὥς ἂν εἰ ἔλεγε. STEPH.

ead. l. 18. Τὸ δὲ σημείου, ἀπὸ τοῦ μιλίου) Omnino explodenda est ista prior expositio, & posterior recipienda, etiamfi eam tanquam minus certam afferat. Vel ex eo autem iudicare possumus σημείου illam priorem expositionem non admittere, quod vox ista apud eos tantum, qui multo Thucydidē posteriores fuerunt, illa in significatione inveniatur: nisi forte meo Graecae linguae Thesauro adiici aliquod exemplum ex magis etiam antiquo scriptore quopiam potuit. IDEM. Verba Sophani nonnihil obscuritatis habent. Sed hoc vult, recipiendam esse expositionem, quae continetur his verbis Scholiastae δύραται δὲ λέγειν καὶ τὸ σύνθημα. Hanc illius mentem fuisse liquet e Thef. Ling. Gr. in quo inter alia loca, in quibus σημεῖον est *signum pugnae*, & hunc, & alium e lib. III, c. 91, profert, ubi Scholiastes ἀπὸ σημείου exponit ἀπὸ συνθήματος. Sed quo pertinere dicemus illa, τὸ δὲ σημείου, ἀπὸ τοῦ μιλίου; Nihil sane huc pertinent, & credibile est, ea ab aliquo, qui sciebat ea, quae σημεία dicuntur, id est, *Lapides*, sive *mililaria*, a Graecis recentioribus etiam μίλια vocari, huc adscripta esse, quamquam plane ab hoc loco aliena. In Cass. hoc scholion ita legitur: οὐ δ' ἐπ' ἐντέροις πολλῶν σημείων, ἀλλ' ἐν-θὺς ποιοῦντες ὅπερ ἐδόκει. Cetera desiderantur.

ead. l. 23. Μέτωπον τῆς νεῶς) Suidas in μέτωπον.

ead. l. 27. Ἀπὸ τοῦ ἰκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν) Thucydides: ἐξέωσαν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας καὶ διέφθειραν, scil. τὰς ναῦς. Hic manifeste distinguuntur ἐξωθεῖν & διαφθεῖρειν, quorum hoc consequens habendum prioris. Recte interpretatur

τὸ ἐξέωσαν Scholiaſtes, πρὸς τὴν γῆν ὀκεῖλαι ἐποίησαν. Non itidem poſterius verbum διέφθειραν, exponens h. m. ὀκεῖλαι αὐτὰς ἐποίησαν. Ita, ſi ipſum audiamus, ſynonyma plane erunt ὀκέλλειν, ἐξωθεῖσθαι, διαφθεῖρεσθαι, quoties de navibus uſurpantur. Coniuncta ſaepius eſſe & ſe invicem ſequi haec πάθη, non diffiteor: attamen non ſunt confundenda. Hoſtis perſequens ἐξωθεῖ, navis ὀκέλλει nonnunquam ſine inſigni damno, cum autem διαφθείρεται, quis non putet ἐξοκεῖλασαν naufragium feciſſe, vel διαλυθεῖσαν, vel καταδυομένην, vel alio modo affectam? Hinc in proeliorum navalium deſcriptione frequentiffimi uſus τὸ διαφθεῖρειν. Noſter II, 92, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . τὰς ἐαυτῶν (ναῦς) ἀφείλοντο, ὡς ἐκείνοι πρὸς τῇ γῇ διαφθείραντες, τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. Interpretes Latini vulgari verbo *corrumpere* hic utuntur, Enenckelio potius videtur *demergere*, cui & nos adſtipulamur, ulteriorem expoſitionem horum alii argumento reſervantes, cum vix quidquam ſufficiens afferant, qui de nautica re veterum & militia navali commentarios edidere. GRAMM. Scholion, quod recte impugnat vir clariff. abeſt a Caſſ. Ad ἐξέωσαν haec tantum in eo annotantur, ὀκεῖλαι ἐποίησαν.

ead. l. 28. Ἐξέκλιναν τῆς προκειμένης ὁδοῦ) His non exponitur τὸ ἐξένευσαν. Videntur potius pertinere ad ἐξέωσαν.

ead. l. 29. Ταύτη οὕτως) In Caſſ. nihil eſt eorum, quae hic in edd. leguntur.

ead. l. 31. Ἐλλομενίζουσαι. ἄλλη ἀρχὴ, τὸ καὶ ἰσχυροῦσαι) Non liquet, quid ſignificent haec verba ἄλλη ἀρχή, niſi fortaffis volunt indicare hinc inchoari narrationem alterius pugnae. A Caſſ. abſunt illa ἄλλη ἀρχὴ, τὸ καὶ ἰσχυροῦσαι, & ἔχουσαι τὰς πρῶτας cet. referuntur ad ſequentem vocem ἀντίπρωροι, ad quam quae annotantur in edd. in illo Cod. non comparent.

Pag. 399. l. 3. Ἡ περὶ τὴν ὀλκάδα καταδῦσα) Deſunt Caſſ. . ead. l. 4. Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο) Vocabulo utitur, quod Lacedaemonii viri ingenio optime convenit, cum dicit, Λακωνικὸν τὸ φρόνημα τοῦτο. Sed cur potius unum mortis genus, quam alterum, timuiſſe hunc, & manus ſibi ideo tantum attuliſſe, ut unius metu ſe liberaret, dicemus? id eſt, timuiſſe potius, ne ab hoſtibus interficeretur, quam ne a mari abſorberetur? Nam vel Homerus genus hoc mortis terribile nobis prae quovis alio reddit: ſi quidem Syneſio credimus, quendam eius verſum afferenti, & ex eo iſtud probare conanti. Fuſe autem de verſu illo differui in quodam meorum Schediaſmatum. STEPH. Ineditorum nimirum. Syneſius

Epist. IV affert hunc versum Homeri de Aiaçe Οἰλεῖ: Αἶας δ' ἔξαπλόωλεν, ἐπεὶ πῖον ἄλμυρον ὕδωρ. Is Odyss. δ', 311, ita legitur: Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπλόωλεν, ἔ. π. α. ὕ. ubi Eustathius annotat, veteres interpretes tradere, eum in nulla Homeri ἐκδόσει legi, atque ideo mirari, cur Aristarchus oblitus fuerit eum obelo notare. De hoc loco Scholiastae agit etiam Stephanus in fine Proparasceues.

ead. l. 5. Ἀξιῶν) Ἀξιῶσαι Cass.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς τροπῆς) Vide Stephanum ad hunc locum Thucydidis. Ἡ σύνταξις οὕτως ὥς νενικηκότες ἔτεκεν τῆς τροπῆς περὶ τῶν νεῶν, ἃς πρὸς τῇ γῇ διέφθειραν addit Mf. Bas.

ead. l. 7. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα) Immo vero ὑπὸ νύκτα hic, sicut & alibi, non dubito quin id sit, quod a Latinis *sub noctem* dicitur, utentibus praepositione, quae illi Graecae respondet. STEP. Adde huc, quae in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. scribit pag. 93; ubi etiam de ellipsi praepositionis διὰ, de qua Scholiastes in praecedenti annotatione, agit.

ead. l. 9. Ἰσχυεῖν τοὺς Ἀθηναίους) Non ἰσχυεῖν tantum, sed ὑπερισχυεῖν verbo Thucydidis ἐπικρατεῖν significatur: ideoque non illud, sed hoc, scriptum fuisse suspicor. STEP. Non habet hoc scholion Cass.

ead. l. 10. Ὑπέρσιόν ἐστι πρὸ κῶας) Nonnulla aliter, atque hic leguntur, habet Suidas in ὑπείρεσιον, & ὑπέρσιον. Vide ibi Kufterum, & Iungerm. ad Pollucem X, 40.

ead. l. 14. Εἰς τὰ Μέγαρα δηλονότι) Desunt Cass.

ead. l. 17. Φρυκτοὶ εἰσι λαμπάδες) Ante haec verba Cass. habet, λαμπάδες πολεμίους δηλοῦσαι.

ibid. λαμπάδες) Vide Suidam in voce, & Lipsium de Militia Rom. l. 5, Dial. 9. HUDS.

ead. l. 18. Τύλων) Suspectum esse possit hoc vocabulum τύλων, nisi quamprimum illi praeter vulgares significationem demus. Fortasse autem aliquis de tomento, quo culcitra infercitur, (aut, si mavis, quod culcitrae infercitur) intelligendum putet. STEP. Apud Suidam ξύλων legitur. HUDS. In Stephani coniectura primum non intelligo, quis possit esse usus tomenti, quo culcitra infercitur, ad facies: deinde, si de eo scripsisset Scholiastes, non τύλων, sed τυλῶν potius, si tamen τυλη est *tomentum*, dicturum fuisse puto. Τύλον apud Aristophanem Acharn. 552 a Scholiaste exponi *clavum ligneum*, & in loco Polybii apud Suidam pro *clavo* sumi, atque etiam Hesychium τύλον, αἰδοῖον, & ξύλον interpretari, ipse Step-

mus in Thef. Ling. Gr. annotavit. Arrianum quoque Π de Exped. Alexandri 3 τύλον vocare *paxillum*, sive *clavum* per temonem traiectum, observarunt alii. Haec significatio vocis τύλος an ad hunc locum Scholiaetae accommodari possit, videbunt alii. In ξύλων, quod Suidas voc. φρυκτοὶ habet, nihil difficultatis est.

ibid. "Ας τινές) "Ας τινες Cass. & Suid.

ead. l. 20. "Ως ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι) Πρὸς τὸ δεῖν προφυλάττεσθαι Ms. Bas.

ead. l. 22. Αὐτοῖς) Deest Ms. Bas. Cass. & Suid.

ibid. Πάλιν τὰ τῶν) Πάλιν διὰ τῶν. Suidas. HUDS. Ms. Bas. & Cass. Mox ὅτε μὲν & ὅτε δὲ Ms. Bas.

ead. l. 24. Ἡρεμοῦντ.) Suid. ἡρεμοῦντας. Praefero ἡρημοῦντες.

ead. l. 25. Δηλοῦντες τὸν φόβον) Haec absunt a Cass. a Suida & haec, & praecedentia τοὺς φρυκτοὺς.

ead. l. 29. Μέλλουσιν ὀσπλεῖν) Scribo μέλλαν ὀσπλεῖν, ut ad Thucydidem admonui. STEP.H.

ead. l. 30. Μετὰ βοῆς συνδραμόντες) Defunt Cass.

Pag. 400. l. 15. Ἀπαιτῆσαι) Hic, ubi Thucydides de Perdicca rege Macedonum, & eius fratre Philippo agit, in Cass. haec series generis regum Macedoniae erat:

Γένος Τημενίδων
Ἀλέξανδρος
Περδίκκας Φίλιππον
Ἀρχέλαος Ἀμύνταν
Φίλιππον
Ἀλέξανδρον. τὸν μέγαν, δὲ
τὴν Περσῶν δυναστείαν
κατέλυσε.

ead. l. 18. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἦγε) Verbum ἦγε repetendum ἀπὸ κοινοῦ cum iis, quae haec praecedunt, verbis, καὶ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις nec non cum istis, quae sequuntur, καὶ ἦγε μὲν Ἀγνονα. STEP.H.

ead. l. 21. Στράτευμα δημοῦ) Ante haec verba Ms. Bas. habet ἐπάγεται.

ead. l. 23. Ἐθνῶν) Γένη ἔθνων Ms. Bas.

ead. l. 26. Λήγει) Καταλήγει Cass.

ead. l. 34. Ἐμποδίζον) Τὸ ἔμποδίζον Cass.

ead. l. 37. Λεῖα, τὰ λιτὰ) Omnia αὐτολεξεῖ habet Suidas.

Pag. 401. l. 4. Ὅπερ καὶ νῦν ἐν Ῥωμαίοις) Nisi ὅπερ in ὅσπερ mutetur, vel γίνεσθαι, vel aliud huiusmodi verbum deesse videri poterit. Illud autem γίγεται vel post νῦν, vel post ἐν Ῥω-

μαίσις collocari poterit. ΣΤΕΡΗ. Haec appendix huius annotationis in Cass. manu recenti atramento scripta erat: cetera vetusta, & minio.

ead. l. 6. Πλέον) Μᾶλλον, & paulo post λαβεῖν, ἥτερ δαῖτα Cass.

ead. l. 7. Τῇ τῶν Σκυθῶν) In Cass. ad hunc locum Thucydidis adscriptum est: περὶ Σκυθῶν τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος λέγει.

ead. l. 9. Ἄλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι) De Thracibus ita auctor: οὐ μὲν οὐδ' ἐς τὴν ἀλλήν εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. Quibus glossam adscribit Scholiastes: ἄλλ' ὑπερβάλλουσι δηλονότι. Dicis Thracem fuisse natione hunc Grammaticum, qui audacter adeo, ut civibus suis gloriam vindicaret, in contrarium sensum vertere conatus auctoris verba. Ea enim certe ne comparandos quidem, h. e. inferiores esse ceteris nationibus solertia atque prudentia Thracas innuunt. Unde &, qui liberius solet transferre, Virus Winfemius h. l. *consilio & prudentia in rebus ad vitam necessariis ab aliis longe vincuntur*. Ablancurt. *Pour l'esprit & la conduite ils sont fort au dessous des autres*. Forte etiam non ἄλλῃ, sed ἄλλοι scripserit annotationis auctor, hoc modo: ἄλλοι ὑπερβάλλουσι δηλονότι (nempe τοὺς Θράκας.) GRAMM.

ead. l. 11. Σίντων καὶ) Ad ἄρας, quod paulo ante haec verba in Thucydide legitur, in Cass. explendae ellipses gratia annotatur τὸ σπράττυμα.

ead. l. 21. Κατὰ διέξοδον) Sic & alibi aliud ab Herodoto referri ait κατὰ διέξοδον. De quo loquendi genere aliquid in Proparascue dixi. ΣΤΕΡΗ. Pag. 26. De hac re in lib. IX Herodoti non multum relatum est, nisi quod Alexander ibi c. 44 dicit, se vetusta origine Graecum esse. Quod autem hic scribit Thucydides, Temenidas, Alexandri maiores, Macedonia positos fuisse, id multis exsequitur Herod. VIII, 137.

ead. l. 23. Ἡρόδοτος) Non Ἡρόδοτον, sed Ἡρόδορον, hunc grammaticum alicubi nominatum inveni. ΣΤΕΡΗ. Grammaticum hic designari satis apparet. Sed is Ἡρόδορος est, non Ἡρόδοτος. Cass. Ἡρωδιανός quod verum puto. Idem nomen etiam pag. 377 corruptum erat. Καὶ Ἡδῶνας. οὕτως Ἡρόδοτος abfunt a Ms. Bas.

ead. l. 25. Οἱ κάτω Μακεδόνες) Qui sint Macedones οἱ κάτω, & qui οἱ ἀνω, ex iis, quae l. 16 sq. dicta sunt, discimus. ΣΤΕΡΗ.

ead. l. 30. Ἀπὸ τοῦ περικλείοντες) Cur passivum verbum περικλείμενοι activo περικλείοντες ab eo exponi dicemus? Po-

tius certe videndum est, an non hoc περικλειόντες in περικλεισθέντες mutare debeamus. STEPH. Thucydides: ὑπὸ δὲ πλῆθους περικλειόμενοι. Scholiafies: ἀντὶ τοῦ περικλειόντες οἱ Θρᾷκες δηλοῦντι. Annotatio gemino insignis vitio, & falsitate utrinque laborans. Stephanus alterum curare tentavit, coniiiciendo περικλεισθέντες legi debere pro περικλειόντες, alterum vero neglexit. Non capio certe aut assequor, quomodo intellexerit locum Scholiafies, omnium minime obscurum. Quod si maxime περικλεισθέντες scripserit, (quod ineptum satis foret, praesens scilicet particip. pass. per aoristum pass. exponere,) fallitur tamen nominatim addendo Θρᾷκες, cum ab eorum numero agmine circumveniri (περικλειόμενοι) dicantur Macedones, non ab his illi. GRAMM.

ead. l. 38. Οἰνιάς) Singulariter exprimit nomen urbis Οἰνιάς, contra omnium antiquorum consensum, qui pluraliter eam appellant Οἰνιάδας. Palmerius III Graec. Ant. 8. Adde Gronovium ad Liv. XXVI, 25. Dragamesto recentioribus temporibus dictam fuisse, etiam Ortelius annotavit e Sophiano. Cass. nec hoc, nec sequens de Dolopia scholion habet.

Pag. 402. l. 2. Ἐξ ἀνατ.) Haec verba iuspicionem mihi movent, vocabulum illud Ἀνόβλαχα mendose scriptum esse: ac eum ita id scripsisse, ut eius a voce ἀνατολή deductio agnosceretur. STEPH.

ead. l. 8. Ὁ γὰρ Ὅμηρος πελαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει) Videtur descripsisse e Strabone lib. XII, pag. 536: Ὁ ποιητὴς δὲ τὴν Φάρον πελαγίαν ὑπάρχει πρότερον εἶπεν, νυνὶ πρόσγειον οὖσαν τῇ Αἰγύπτῳ. Homerus quidem eam πελαγίαν non vocat, sed Scholiafies epithetū illo respexit ad haec Homeri Odyss. δ', v. 354, Νῆσος ἔπειτα τις ἐστὶ πολυκλύστη ἐνὶ πόντῳ, Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δ' ἐκικλήσκουσι. Vide ibi Eustathium pag. 1500. Rursus Strabo lib. I, pag. 58: Ἡ δὲ Φάρος ἡ κατ' Αἰγύπτου ἦν ποτε πελαγία· νῦν δὲ τὸν τρόπον τινα χερρόνησος γέγονε. Paulo ante in Scholiafite ὅπερ καὶ ἐν τῇ habet Cass.

ead. l. 14. Τὸ ἐξῆς, δίαίτα) Haec annotatio non est in Cass.

ead. l. 16. Τὴν βασιλ.) Quamvis ἐδυνάστευσε exponat τὴν βασιλείαν ἔσχε, non est tamen quod putemus, δυναστείαν a Thucydide non de alio, quam regio dominatu dici. STEPH.

ead. l. 17. Πρότερον γὰρ Κουρήτις ἐκαλεῖτο) Vide Strabonem l. 10, p. 465. HUDS. Et Palmerium III Graec. Ant. 1, & IV, 2. Versus Homeri est Iliad. I, 525. Μενεχάρμαι δεῖστ Cass. ut & paulo post ἐλυτρώθησαν.

ead. l. 27. Λέπει ἢ διὰ) Cum verborum Thucydidis hunc Thucyd. Vol. VI.

O

esse sensum constet, & *militum levis armaturae multitudinem*, quae plurima erat, prohibebant, ne ante gravem armaturam excurrentes vicina urbi loca vastarent: quem hic locum praepositio διὰ habere potest? Ea enim addita hic esset sensus: *prohibebant propterea quod non vastarent*. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 22. HUDS.

ibid. διὰ τὸ μὴ) ἴνα ἢ διὰ τὸ μὴ Ms. Bas.

ead. l. 31. Τοῦ Πελοποννησιακοῦ) Cass. insuper habet σημείασαι τὴν σύνταξιν. Nempe Λέσβος βουλευθέντες. Sed hoc obvium est in utriusque linguae scriptoribus.

ead. l. 34. Ὡς ἄλλην) Ὡς καὶ ἄλλην. & paulo post pro ἀπὸ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ τέθηκεν ἐν ἴσῳ τέθηκεν ἐν τῷ τούτῳ χρόνῳ Cass.

Pag. 403. l. 6. Δυσέκπλωτοι) Potius Δυσείσπλωτοι. Hoc scholion abest a Cass.

ead. l. 10. Τῷ κατὰ στάσιν συντακτέον) Scholiastes iubet haec, μνηστὲς γίνονται, construi cum verbis, quae leguntur in praecedentibus, κατὰ στάσιν scilicet; sed quod citra traiectionem insignem fieri non potest, nec debet certe. Dicitur enim indices isti Mitylenaei fuisse *hospites* (πρόξενοι) Atheniensium redditī κατὰ στάσιν. Adeoque στάσις tantum fit mentio, quatenus causa haec exstiterat exsilii atque hospitii, Athenis quod obtinuerant isti homines, non vero quod emigraverint eo fine, ut Atheniensibus indicium afferrent, quod recepti celare utique noluerunt. GRAMM. In Cass. & hoc & cetera omnia, usque ad ea, quae ad προσπολεμώσασθαι (lin. 20.) annotata sunt, desiderantur. Sed ad ξυνοικήσουσι haec scripta sunt: ἐβούλοντο γὰρ ἐκ μιᾶς πόλεως ὁρμώμενοι πολεμῆν & ad ξυγγενῶν in Thucyd. p. 175 l. 4: δεῖ ὑποστίξαι εἰς τὸ Λακεδαιμονίων, ἐξ ἧς δὲ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἀναγνωστέον. Αἰολέων γὰρ ἀποικοὶ Λέσβιοι, Αἰολεῖς δὲ καὶ Βοιωτοί. αἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι Δωριεῖς.

ead. l. 23. Τῆς Λέσβου εἰς τὴν Φοινίκην) Non facile dictu est, quid sibi velint verba εἰς τὴν Φοινίκην. Cass. hoc scholion non habet.

ead. l. 25. Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας) Addit Cass. μεγάλου μοι Ἀχαιοὶ Ἀρσαντες, quae sunt Iliad. α', v. 135. Cetera desiderantur. Idem, quod hic Scholiastes, etiam Eustathius ad Homerum l. d. pag. 66 observat, & usum huius figurae multis veterum scriptorum testimoniis ostendit. Et rursus Scholiastes pag. 454 eodem hoc loco Homeri.

ead. l. 28. Τοῖς Ἀθηναίοις) Hoc & sequentia usque ad Γεραί-

σὺνδὲ non habet Cass. deinde in eodem nihil illorum, quae in edd. post λιμένα sunt, legitur usque ad ἀντίπτωσις.

ead. l. 36. Ἀθηναίων) Post Ἀθηναίων addi debet καταπλευσάντων, ut docet Corinthus. Cur tamen aliquid in orationis structura (ut censent Schol. & Corinth.) innovaretur, non video, cum nominativus Ἀθηναῖοι suum verbum habeat; neque negare quisquam possit, illud ἑώρων cum Ἀθηναῖοι iungi. Vide Stephani Animadv. in lib. de Dial. p. 27. HUDS. In Homero Odyss. μ', v. 73, pro ἀμφὶς est εὐρύν.

Pag. 404. l. 3. Συνθήκη) Συνθήματι Cass.

ead. l. 6. Λέσβου) Ad verba τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Cass. haec minio scripta habet: τοῖς πράγμασι δηλοῦσι, ἀπὸ πλίζον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λή-φει. Eadem deinde alia manus recens atramento scripserat, sed pro ἀπὸ πλίζον melius ἔπερ ἡλ-πιζον. Duo sequentia scholia ad p. 179 l. 1 & 5 ab eo abfunt.

ead. l. 14. Τοῖς Μιτυληναίοις) Et hoc & tria sequentia scholia desiderantur in Cass.

ead. l. 20. Τὴν μὴ ἀπόφασιν περιττήν φασι) Vide, quae ad Thucydidem huius libri cap. 3 annotata sunt.

ead. l. 25. Πρὸς βοήθειαν δραπεδόντες) Hoc & alia omnia usque ad Ἀναστήσας defunt Cass.

ead. l. 28. Ἀπὸ τοῦ περὶ) Ἀπὸ τῆς περὶ. STEPH. In Proparascene pag. 30.

ead. l. 30. Μετοικίσας) Abest a Cass. Et post ἐκβαλὼν sequitur διατρεῖται ἢ δημηγορία, omisiss ceteris.

ead. l. 35. Κεφαλαίοις τῷ δικαίῳ) Κεφαλαίοις τοῖςδε τῷ δ. Et mox γινόμενας pro παρατεινόμενας Cass.

Pag. 405. l. 4. Καθεστὼς δὲ νόμιμον, τὸ ἔθος λέγει) Defunt Cass. una cum duobus sequentibus scholiis.

ead. l. 8. Τὸ χεῖρους οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κακούς) Sed non credam, eos, qui συγκριτικῶς sumant, aberrare a mente auctoris, cuius & hoc commate verba & sequenti ita sunt comparata, ut innuant, proditores maiore odio, quam hostes ipsos, a quibus defecerint, dignos existimari a prudentibus. Recte ergo H. Stephanus τοὺς χεῖρους peiores vertit, fecus ac Valla alique, Scholiastam hoc loco secuti. GRAMM. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 14. Ἰσοσθενεῖς δὲ ταῖς δυνάμεσιν) Defunt Cass. & pro ἰσθπαλοὶ est ἰσθπαλεῖς.

ead. l. 17. Μῆδεῖς ἡμῶν) Μῆδεῖς ὑμῶν Cass.

ead. l. 24. Ἀπὸ τοῦ τῆς δοκουμένης καὶ νομιζομένης) Τῆς φι-λίας καὶ ἀγάπης νομιζομένης.

ead. l. 26. Κάνταῦθα δὲ ἡ ἀρετὴ ἀντὶ τῆς ἀπλότητος κεῖται) Defunt, ut & illa, quae hic annotantur ad p. 184 l. 2, 5, & 7 ἔχθραν ἀνιέντας, cum verbis τοῖς συμμαχοῖς δουλείαν ἐπαγογντας, quae sunt l. 35 Schol.

ead. l. 28. Αἱ διαφοραὶ γίνονται) In Mf. Baf. additur: τὸ τοιοῦτο μεταποιήκει ὁ Φιλόστρατος, ἐξ τῶν ἀντιζήλων ἔφη φύεται μῖσος αἰτίαν οὐκ ἔχον.

ead. l. 37. Τοὺς δεσμίους) Τοὺς δεσμούς. Μοχ παριστῶντες.

Pag. 406. l. 3. Πολυπραγμοσύνην) Πολυγλωσσόσυνην. deinde χωρὶς ἕκαστοι, & τοῖς Ἀθηναίοις ἀντέχειν.

ead. l. 7. Αὐτῇ ἀληθείᾳ) Αὐταῖς ταῖς ἀληθείαις.

ead. l. 10. Ἔως τοῦ νῦν) Ἔως τοῦ νῦν ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. ταῦτα πάντα τὰ ῥήματα, ἕως τοῦ ὁ γὰρ παραβαίνειν, πρὸς τὸ παρωχημένον σύντασσε. Mf. Baf.

ead. l. 12. Τοὺς πλείστους) Τοὺς πλείους.

ead. l. 16. Τῶν Ἑλλήνων δηλονότι. ἤγουν) Defunt, & omnia, quae deinde edita sunt usque ad τὸ δὲ ἀντίπαλον lin. 26.

ead. l. 26. Τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν μία πίστις) Πρώτου τοῦ μ. τ. σ. πίστις.

ead. l. 28. Δεδιέναι) Δεδιέναι. ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ προκείμενον ἀνωτέρω τί ποτέ ἐστι τὸ ἀντιπάλους εἶναι τῇ παρασκευῇ.

ibid. τῆς συμμαχίας — τὸ ἐξῆς) Defunt. Post συνθήκας additur: ἔστι δὲ τοῦτο αἰτιῶδες τοῦ τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς συμμαχίαν.

ead. l. 34. Ἀρχὴν, τὴν δούλωσιν) Ἀρχὴν φησὶ τὴν δ. Μοχ καὶ γὰρ αὐτονομίους & pro τοὺς ὅλους χειρῶσονται, τοὺς ἄλλους χειρώσ. (τοὺς ἄλλους etiam Mf. Baf.) & pro παράδειγμα, παραδείγματι.

Pag. 407. l. 8. Τὶ τῆς μάχης) Τοῖς συμμαχοῖς. Duo sequentia scholia desiderantur.

ead. l. 10. Ἀκουσίῳ) Ἐκουσίῳ & μοχ ἐκόντας scribere Stephanum & Aem. Portum annotat Hudfonus in Var. Lect. Portus ita coniecérat in edit. Wechel. Stephanus in margine sec. suae ed. scripserat in Thucydide fortasse legendum esse ἐκόντας. Unde recte confecit Hudfonus, eum etiam in Scholiafa voluisse legi Ἐκουσίῳ & ἐκόντας, etsi de eo nihil dicit.

ead. l. 24. Ἀπέσχοιτο ἡμῶν) Ἡμῶν deest. Verba tertiae personae τέθεικε & συνίστησι videntur requirere αὐτῶν, pronomen itidem tertiae personae. Vel in ἡμῶν fortassis est compendium aliquod scripturae pro Μιτυληναίων.

ead. l. 34. Ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις) Καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ. ὅπερ δὲ τοῖς ἄλλοις Mf. Baf.

ead. l. 37. Διὰ τὸν φόβον) Addit Mf. Baf. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Μυτιληναίους ἐν τῷ πολέμῳ, μὴ ἀποστῶσι, καὶ ἐθεράπευον αὐτούς. οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἡσυχίᾳ, μὴ δουλώσωσιν αὐτούς, καὶ διὰ τοῦτο ὑπέεικον αὐτοῖς ὥστε ἐκάτεροι διὰ φόβον προσεῖχον ἀλλήλοις, καὶ διὰ τοῦτο ἄπιστος ἦν ἡ φιλία ἀμφοτέρων.

Pag. 408. l. 1. Οὕτω καὶ λύσ. ἔμ.) Puto οὕτοι, ut in Thucyd.

ead. l. 4. Διὰ τὸ ἐμβραδύναι) Διὰ τὸ μὴ ἐμβραδύναι. Melior est scriptura vulgata, διὰ τὸ ἐμβραδύναι, scil. τοὺς Ἀθηναίους, quibus exponuntur haec Thucydidis διὰ τὴν ἐκείνων μέλλεισιν.

ead. l. 13. Τῶν Ἀθηναίων) Omnia defunt usque ad l. 20 κατὰ δύο τρόπους. In Mf. Baf. legitur ἀναβολὴν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 21. Τοῦτο μὲν ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς — ἀλλὰ) Τοῦτο μὲν, ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν αὐτοὶ κακῶς ὑπ' αὐτῶν ὑστερον· τοῦτο δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆσαι κακῶς μετ' Ἀθηναίων τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ.

ead. l. 22. Μεθ' ἡμῶν) Non satis decernere poteram ἡμῶν an ὑμῶν effert in Mss. Portum legisse ὑμῶν liquet ex supplemento in interpretatione Latina ed. Wechel. sed una vobiscum ipsos in libertatem vindicemus. Et hoc videtur postulare sententia.

ead. l. 24. Τούτέστιν ἀποστῆναι) Ἦγουν ἀποστῆναι. Ex his, quae dehinc leguntur usque ad p. 409 l. 10, Mf. nihil habet, nisi scholia ad l. 14 h. pag. & l. 1, & 14 p. 189, & l. 5 p. 190.

Pag. 409. l. 10. Κτήσεσθε) Defunt itidem omnia usque ad lin. 33, praeter annot. ad l. 12 & 14 h. p. & ad p. 191 l. 1 (τὸν κίνδ.) 11, 12, 13, & p. 192 l. 7 ἐγγνώκασιν.

ead. l. 15. Ὅμοιοι καὶ ἴσοι ἐκέταίς ἐσμεν) Defunt.

ead. l. 20. Ἀπολύσητε) Infringit vim verbi πρόσθε, & efficaciam orationi detrahit Scholiastes, exponendo πρόσθε simpliciter & ἀνεμφάτῳ hoc ἀπολύσητε, quod synonymum istius haberi vix poterit. Sensus est legatorum: nolite nos deferere, (H. Stephanus prodere) vel ne permittatis sive obiciatis nos hostium violentiae & iniuriis. GRAMM.

ead. l. 21. Τοῦτο ἐπὶ τῆς δαπάνης ἀκουστέον) Thucydides: ἴδιον μὲν κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους. At de sumptibus belli & fortunarum impensis qui potuit Grammaticus interpretari τὸν κίνδυνον, quem corporum vitaeque esse difer-tis adeo verbis indicatur: nisi τῷ τῶν σωμάτων alium adhuc genitivum superadiiciendum fortasse voluerit. GRAMM. Mf. post ἀναλωμάτων haec insuper habet: ἡμέτερός, φησιν, ὁ κίνδυνός ἐστιν· ἡμεῖς γὰρ δαπανῶμεν.

ead. l. 25. Τριτημόριον) Τρίτον μέρος, & paulo post φυλάττον τὴν πόλιν.

ead. l. 30. Ἀντιφορικῶς) Vel hoc adverbium indicio est, hanc expositionem adscribendam esse verbis sequentibus Thucydidis βραδέως τε ξυνελέγοντο.

ead. l. 34. Πολιτικά συντάγματα, δι' ὃν τὸ εὖ πορ.) Quanto melius Mf. Πολιτ. συντάγματα δ', ὃν τὸ εὖ πορ. Vid. Harpocr. Suidam in ἰππᾶς, & qui laudantur in Notis ad Thucydidem.

Pag. 410. l. 1. Δεῖξιν φανεράν) Deest cum sequente scholio.

ead. l. 4. Ἐζήτουν). Ὁ ἐστὶν ἐζήτουν. Sed melius huic loco conveniunt significationes verbi ἐπαγγέλλειν, quae sunt in Suida: ἐπαγγέλλει, ἀπὲρ τοῦ ἐπιτάσσει, ἐντέλλεται, διακελεύεται.

ead. l. 5. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις) Verba Thucydidis: Καὶ κατὰ τὸν χρόνον τούτον . . ἐν τοῖς πλείστοις δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο. Hic ad illa, ἐν τοῖς, duplicem leges notam: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἢ τοῖς Ἀθηναίοις. Prior merito relicitur, propter ταυτολογίαν, cum praecefferit, κατὰ τὸν χρόνον τούτον. Posterior nostro iudicio vera est. Nam si antecedentia conferas, videbis, ἐν τοῖς (pro ἐν αὐτοῖς) ad proxime memoratos referri, nempe Athenienses, cum per τοὺς ἐκάστους intelligantur Lacedaemonii. Displicet ergo interpretatio Fr. Porti, ἐν τούτοις τοῖς πράγμασι, quam transtulit in versionem Latinam suam Aemilius. Stephanum autem nobiscum sentire, in editione secunda videbis, uri & Enenckelium ac Winsemium. Altera annotatione Scholiastes vocabulum ἐνεργοὶ recte quidem exposuisset his, πλοῖμοι καὶ χρησταί, si solum illud in auctore lectum esset; nunc cum κάλλει coniunctum plus aliquid notat, quod bene interpretibus Latinis est observatum. Ast quae antecedunt proxime, ἅμ' αὐτοῖς, ad ea nemo ullus videtur animum attendisse: sensum certe genuinum, si vel omnes editiones consulueris, expressum haud deprehendes. Verrenda omnino erunt, una cum ipsis, videlicet nautis & classariis, qui non minus, quam naves, ἐνεργοὶ κάλλει praedicantur, tali quidem denominatione, quae fortitudinem simul & speciei praestantiam significet, cum ἐνεργός, inter alia, epitheton quoque sit ducis, imperatoris ac militis strenui, testante haud uno loco Iul. Polluce. GRAMM.

ead. l. 15. Ἰσχυρὰ ποιήσαντες) Ἰσχυροποιήσαντες.

ead. l. 24. Ἀνεβάλοντο) Deest. Scholiastes etiam pag. 350 ἀπόκνησιν exponit ἀναβολήν. Sed plus est ἀποκνεῖν & ἀπόκνησις, quam ἀναβάλλεσθαι & ἀναβολή. In omni ἀποκνήσει est ἀναβολή; sed non quicumque ἀναβάλλεται aliquam rem, etiam ἀποκνεῖ.

ead. l. 31. Καχρισμένον) Post hanc vocem ad ἡριθμοῦντο annotatum est ἀντὶ τοῦ ἡριθμοῦν. Putavit hic non minus ἡριθμοῦν potuisse dici, quam paulo post ἀριθμοῦντες. Deinde ζυμμέτρῃσιν exponitur ἐξίσωσιν.

ead. l. 37. Ἦθελεν ἀπελθεῖν) Ἐλθεῖν ἤθελε.

ead. l. 38. Καπνώδης) Πνευματώδης.

Pag. 411. l. 6. Εὐζωνοι) Addit Mf. κούφην ὕπλισιν περιβεβλημένοι.

ead. l. 10. Λεῖπει ἐν ἄλλῃ τὸ ἦν) Defunt, & paulo post ea, quae annotantur ad ἀλλ' ἐν ἀπόρῃ ἦσαν.

ead. l. 29. Ἦδη γὰρ εἶπε περὶ τοῦ ἔνδου) Defunt, una cum iis, quae ad pag. 206. l. 2 & 3 leguntur. Μετάβασις potius annotandum erat ad seq. verba Thucydidis, ἐκ δὲ τῆς Λακ.

Pag. 412. l. 15. Ἐπέδραμον) Ἐπέδραμον τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι.

ead. l. 16. Ἐν τινὶ τόπῳ πολὺν) Ἐν τινὶ χρόνῳ ἢ τόπῳ πολύν.

ead. l. 18. Ὑπήκουον τοῖς ἀρχουσι) Deest cum scholio seq.

ead. l. 22. Βουλευσέσθαι) A Mf. omnia absunt, quae annotantur ad p. 209 l. 6, 10, 14, p. 210 l. 7, 9, 12, & p. 211 l. 10.

ead. l. 34. Τὸ ἀφύλακτον δηλονότι) Et hoc deest.

ead. l. 37. Ἐν τοῖς πολεμίοις) Ita quidem etiam Mf. sed non dubito, quin legendum sit ἐν τοῖς πολέμοις.

Pag. 413. l. 1. Τὸ διάκειναι καὶ ἀρχὴν τοῦ π.) Τὸ διάκειναι ἔργον τοῦ π.

ead. l. 6. Προσέχων) Deest.

ead. l. 7. Λεῖπει ἢ ἀπὸ) Hoc non potest pertinere ad verba τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. Mf. non habet.

ead. l. 14. Οἱ μὲν εἰς τὸ) Ἀντὶ τοῦ, ἐφορμούντων αὐτοῖς τῶν Δακεδαimoniῶν, δαπάνη γὰρ Ἀθηναίοις ἢ γίγνεται ἐκπίδα εἶναι. οἱ μὲν εἰς τὸ. Mf. Bal.

ead. l. 19. Ἄλλως καὶ — ὑποστικτέον) Omnia absunt a Mf.

ead. l. 25. Ὁ περισσώτερος σκοπὸς) Ὁ πλεῖστος σκοπός.

ead. l. 31. Τοῖς Ἀθηναίοις) Verum quidem: sed tamen aptius hic indvid. intelligemus ducem Atheniensium, rescribendo, τῷ Πάχῃ. Et subiicitur continuo, ὃ δέ. GRAMM.

Pag. 414. l. 1. Ἐπαχθέντων) Ἐπαλθέντων. Et quoad ἐπαχθέντων annotatur, deest.

ead. l. 3. Λεῖπει ἢ ἀπὸ) In Mf. desiderantur scholia ad pag. 216 l. 2, 11, 12, p. 217 l. 14, p. 218 l. 5, 6 καὶ τοὺς ἀπαντας Μτ. & pag. 219 l. 4 τοῦτο τῶν Μιτυλ.

ead. l. 12. Εἰς τοὺς Ἀθηναίους) Εἰς τὰς Ἀθήνας.

ead. l. 13. Ἔστιν ἂν πρᾶξαι) Deest.

ead. l. 32. ἰσχυρὸς) Βιαιότατος aliud quid significat, quam ἰσχυρὸς h. l. recteque ab interpretibus Latinis *violentissimus* redditur. GRAMM.

ead. l. 33. Πολλάκις μὲν) Ad haec Mf. Basf. Ἡ αἰτία τοῦ πολλάκις μὲν ἔγωγε, καὶ τῶν ἑξῆς, ὅπερ ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει, τοῦτο γοῦν τέλος ἐστὶ τῇ τυραννίδι διὰ τὸ φυλάσσειν ἑαυτὴν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀδεῶς βίου.

ead. l. 35. Οὐδέτερός) Οὐδέτερος Mf. neque Cleon scilicet, neque Diodotus.

ead. l. 36. Ἀδικησάντων. ὃ δὲ λέγει) Ἀδικησάντων. Ξαυμάσσει δὲ τις τὸν συγγραφεὰ πῶς ἐν ὁμοίᾳ . . διαβέβηκε . . καὶ παραδόξοις ἐννοίαις κατὰ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν τινὰ τὴν τάξιν τῆς δημηγορίας ἐτήρησεν ὃ δὲ λέγει.

ead. l. 37. Ὅτι πολλάκις ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν) Πολλάκις ἔγνων ὅτι δημοκρατία ἀδύνατόν ἐστιν. Paulo post ad ἀδεῶς haec annotata erant: τοῦτο ἡ τυραννὶς οὐκ ἔχει. ἢς τέλος τὸ φυλάσσειν ἑαυτὸν τινὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἀδεῶς βίου.

Pag. 415. l. 5. Μαλακώτερον καὶ πρᾶότερον ἐνεχθήτε) Μαλακώτεροι καὶ πρᾶότεροι προσενηχῆτε.

ead. l. 15. Οὐκ ἐξ ὧν σφαλλόμενοι) Huius & sequentis annotationis loco, quibus non multum sani inest, eligamus expositionem Aem. Porti, qua locus, haud utique difficillimos inter numerandus, (etsi impeditum prorsus & extricare se quasi nescientem offenderit Grammaticum istum veterem) planus redditur & perspicuus. Huius glossae Aemilianae potiore partem inter annotatiunculas, subiectas textui, recepit Anglus editor. Ex versionibus autem Stephaniana arridet magis. GRAMM.

ead. l. 16. Οἱ ἀφιστάμενοι ὑμῶν) Οἱ ἀφ. ἡμῶν, & mox οὐχ ὑπακούουσιν ἡμῶν.

ead. l. 19. Καὶ ἀκριβῶς πράττει) Καὶ ἀκρίτως εἰσπράττονται.

ead. l. 20. Ἀσαφές τὸ χωρίον) Totum scholion desideratur.

ead. l. 22. Ὡφειλε γὰρ βλαπτομένους καὶ ἀκρ. εἰπεῖν) Scholasten refellit Stephanus in App. ad Scr. de Dial. Att. p. 128.

Pag. 416. l. 12. Τοιοῦτος, οὐ β. ἐστὶ) Τοιοῦτος, βέλτιον ἐστὶ.

ead. l. 13. Ἡ συνετατέρος τυγχάνοντας, εὐμεταβλήτως ἔχειν) Ἡ συνετοὺς τυγχάνειν εὐμεταβλήτως.

ibid. Εὐμεταβλήτως ἔχειν) Addit Mf. Basf. Κρείσσων ἀμαθὴς καὶ σώφρων, ἢ ἀκόλαστος ἀμαθής. Κρείσσων ιδιώτης δίκαιος, ἢ ἄρχων ἄδικος.

ead. l. 16. Οἱ φρόνιμοι) Οἱ συνετατέροι. Cass. Οἱ φρόνιμοι, συνετώτεροι Mf. Basf.

ead. l. 20. Δηλονότι) Δηλονότι, οἱ φαυλότεροι Mf. Baf.

ead. l. 26. Ἦγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμμένω, & μοχ τὴν ἀργίαν τῆς τιμωρίας τῶν Μιτυληναίων. Σημείωσαι ἄλλως) Desunt. Ad δεινότητι scriptum erat, τουτέστι τῇ ῥητορικῇ δυνάμει, & ad θαυμάζω, σημείωσαι τὸ θαυμάζω μετὰ γενικῆς ἐπὶ καταφορᾶς λαμβανόμενον.

ead. l. 30. Ἡ τοῦ πάθους ὀργὴ) Ἡ τοῦ παθόντος ὀργή.

ibid. Ὀργή. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι) Ὀργή, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου πραῦνεσθαι. καὶ Εὐριπίδης, χρόνος μαλάξει σέ. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι. Est ex Euripidis Alcesti v. 381.

ead. l. 34. Ὅπερ συμφέρεи τοῖς ἡδικοῦσιν) Hoc scholion non est in Mf. praeter ea, quae leguntur in fine, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ χρόνου cet. eaque in praecedenti post ὀργὴ scripta erant.

Pag. 417. l. 1. Ὁ γὰρ ἀμυνόμενος — τιμωρία) Deest.

ead. l. 2. Ἀντίπαλον, ἦγουν) Ἐναντίον. ἀντίπαλον, ἦγουν Mf. Baf.

ead. l. 10. Θαρρήσας τῇ δυνάμει) Ἦγουν τῇ δυνάμει.

ead. l. 11. Ἀποφῆναι ἔστι) Τὸ φανερὸν καὶ ἐγνωσμένον, ἀποφῆναι ἔστι Mf. Baf.

ead. l. 18. Τὰ κέρδη) Τὰ κέρδη, τὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν Mf. Baf.

ead. l. 19. Τοῖς ῥήτορσιν) Τοῖς δημηγοροῦσι, τοῖς ῥήτ. Mf. Baf.

ead. l. 21. Τὸν ἀγῶνα) Τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 22. Οὐ σκοποῦντες) In Mf. Baf. additur ἀναπύδοτον.

ead. l. 31. Τῶν ἀτόπων, καὶ) Τῶν ἀτόπων λόγων, καὶ Mf. Baf.

ead. l. 36. Τῶν πρεπόντων) Τὰ εἰωθότα quis crederet Scholiastae idem significare hic, atque τὰ πρέποντα; cum propria & vulgaris notio tantam parit sententiae elegantiam. GRAMM. Mf. non habet hoc scholion.

Pag. 418. l. 2. Κατὰ τὴν γνώμην) Thucydides: μὴ ὕστερος ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ. Construendum δοκεῖν cum seq. τῇ γνώμῃ iudicat Schol. hocque idem esse, ac κατὰ γνώμην. Perperam τῇ γνώμῃ ita se habet in constructione huius loci, ut partim ad ὕστεροι pertinere, partim quoque ad ἀκολουθῆσαι, ideoque ad finem reiectum hic videtur. Declarabit rem talis interpretatio: ne inferiores aut posteriores in ferenda sententia videamini, ab aliis prolatam amplexi si fueritis. Faciunt hic satis ad istum sensum versiones Vallae & Stephani. GRAMM.

ead. l. 5. Ῥητορικῶν) Χάριτι, γλυκύτητι, κολακείᾳ. καὶ ἄλλως ἀκοῆς ῥητορικῶν λόγων.

ead. l. 12. Ἡδονὴ δὲ, ἀντὶ τοῦ κολακείᾳ) Desunt.

ead. l. 18. Ἦγουν τοὺς Λακεδαιμονίους) Haec, & quae ad p. 225 l. 3 & 8 ἡ παρούσα annotantur, desunt.

ead. l. 22. Μηδὲν ἀδικήσασιν) Addit Mf. Baf. ἐπαράστασις, ἢ φατέρᾳ ἐναντίωσις, ἀποστάσις δὲ, ἢ τῶν σπουδῶν ἀνευ πολέμου διάλυσσις, αἰτίαν ἔχουσα εὐλογον.

ead. l. 34. Βιοτεύειν) Ζῆν.

Pag. 419. l. 4. Τρέπεσθαι) Hoc in praecedente annotatione aliter expositum est. Mf. non habet hoc *τρέπεσθαι*, & credo ab aliquo adscriptum esse, qui putaverit non posse explicari sensum verborum Thucydidis, nisi *τρέπειν* passiva significatione acciperetur.

ead. l. 8. Τιμᾶσθαι) Τετιμῆσθαι.

ead. l. 21. Τὴν ἀπόστασιν δηλονότι) Non est in Mf. Nec erat cur repeteretur, quod in superiore annotatione ad l. 12 pag. 226 dictum fuerat. Nec omnino necessarium est, etiam si hic de ἀποστάσει agitur, nomen illud supplere.

ead. l. 22. Συμμαχίδα) Hoc non suo loco poni, ac potius ad haec verba Thucydidis, πρὸς ἐκάστην πόλιν, referendum arbitror. Ad ἀποκεκινδυνεύσεται adscriptum erat, εἰς κίνδυνον ἔρχεται καὶ ζημίαν.

ead. l. 23. Τοῦ μετὰ ταῦτα κέρδους) Defunt.

ead. l. 26. Συγγνώμην λήσανται) Συγγνώμην ἔχονται. Alterum est ipsius Thucydidis.

ead. l. 29. Συγγνώμη. Ὅμηρος — τεθνεώτος. Καὶ ῥ' ὁ μὲν) Συγγνώμη. Καὶ ῥ' ὁ μὲν, omiffis ceteris. In Homero II. ε', 630, αὐτοῦ legitur, pro αὐτόθι, non, ut hic αὐταῦ.

ead. l. 34. Μὴ μεταμελεία δεῖναι) Nec hoc, nec sequens scholion habet Mf.

Pag. 420. l. 1. Διαθήσει ὄντας) Addit Mf. Baf. οἷοι περ' ἦσαν πρότερον, ἢ καλούς.

ead. l. 2. Τοῖς Μιτυληναίοις ἀχαρίστοις) Tota annotatio abest a Mf. Locus Homeri est Odyss. δ', v. 695.

ead. l. 4. Εὐεργέων) Εὐεργέων. οὐχ ἔχουσι ἡμῖν χάριν ἐάνπερ μηδὲν ὑφ' ἡμῶν ἀνήκαστον πάθωσι. τότε γὰρ ἔχει χάριν ὁ παθεῖν μέλλον τῷ διασώσαντι, ὅτε κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ προκειμένῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ θανάτου τὸ ζῆν αὐτὸς μᾶλλον ἐληται καὶ συγχωρήσει αὐτῷ. Mf. Baf.

ead. l. 6. Ἀρχεῖς) Addit Mf. Baf. οὐ δεῖξετε δικαίως ἔχοντες ὃ ἔχετε, ἡγουν τὴν ἀρχήν.

ead. l. 17. Κολάζειν, χρη) Κολάζειν αὐτοὺς, χρη.

ead. l. 34. Ἡ ἀπόδειξις — εἰργάσαντο) Defunt.

Pag. 421. l. 16. Μὴ ἐνδόντες) Hoc & sequens scholion abest a Mf.

ead. l. 20. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἥσσαν) Haec expositio non potest adhiberi ad explicanda verba Thucydidis, & est, ni fallor, sine exemplo, ut ἥσσαν pro οὐδὲ ἥσσαν dicatur. Infra pag. 437 ἥσσαν exponit οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον· IV, 53, οὐδαμῶς, & VII, 17, οὐδ' ὅλως. Et ita hic quoque eum scripsisse, vel certe scribere debuisse, intelligi potest e versu Homeri, quem laudat ex Iliad. ε', 800. Nam in eo parvus Scholiastes ὁλγόν exponit οὐδὲ ὁλγόν, οὐδὲ ὅλως. Et Eustathius pag. 610, τὸ δὲ ὁλγόν ταυτὸν ἐστὶ νῦν τῷ ἥττον. αὐτὸ δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Adde Stephanum in Append. ad Scripta de Dialect. Att. pag. 74.

ead. l. 33. Διὰ τὸ ἰδίον) Thucydides: ἢ ἰδίᾳ τὴν αὐτῇ διαφέρει. Scholiastes: τοῦτέστι, διὰ τὸ ἰδίον τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρον. & ad διαφέρει duplex interpretatio, l. 34 ἀφελῇ, & l. 37 λυσitelῇ. Hinc Latina Porti: *privatim aliquid ipsius interest.* Valla: *putat suū aliquid interesse.* Verum de commodi aut emolumentum alicuius fructu non videtur orator hic praecise loqui: potius arrogantiam studiumque auctoritatis sibi conciliandae nonnullorum civium, qui praestare suam ceteris sententiam cuperent, ut populum, quo vellent, pertraherent. Ergo videndum, an non melius foret, *privato studio aliquid sibi* (plus quam ceteris & reipubl.) *deferre.* Iuvat hanc expositionem quodammodo, si cum Cod. Arund. legamus αὐτῷ, ipsa etiam, nisi fallor, auctoris exegesis in sequentibus, quae sic veram: *plus iusto sibi tribuit, si existimet, non posse se belle & eleganter differere de re turpi & improba, cum talem aliquam persuadere velit; sed ubi strenue accusare & calumniari instituerit alios, tum terrorem iniicere & contradicentibus & audientibus se posse ostendat.* Id enim (vult dicere) si semel obtinuerit talis rhetor, idque si ei concesserimus, nemo non bene sentiet de oratione eius & consilio, cum non potuerit (ipsi si credamus) nisi optima instructus causa efficaciter & bene dicere. Illustrant ulterius sensum hunc verba, paulo post quae afferuntur: Χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβεῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα. ubi ἀπὸ τοῦ ἴσου & seqq. recte declaravit Stephanus in marg. *ex aequo sententiam pronuntiare, nihil sibi praeter alios ea in re arrogando, sed parem illis potestatem relinquendo.* GRAMM.

Pag. 422. l. 13. Τοῦ σκοποῦ δηλονότι) Fortassis ad voc. ἀξυνεσίας, quae hic in Thucydide est, pertinet hoc Suidae, ἀξυνεσία. Θουκυδίδης γ', ἀνοία.

ead. l. 18. Τοῦ ἐξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβεῦντα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄμεινον λέγοντα) Videtur infinitivum φαίνεσθαι ad

utrumque participium ἐκφοβοῦντα & λέγοντα referre. Sentio cum interprete, qui ἐκφοβοῦντα ad ἀγαθὴν πολίτην, & φαίνεσθαι ad λέγοντα solum putavit pertinere. Φαίνεσθαι λέγοντα, pro φαίνεσθαι λέγειν, ut quamplurimis aliis locis. Ἀπὸ τοῦ ἰσοῦ in Thucydide non eodem modo vertunt interpretes. Mihi videtur idem esse, quod *aequa conditione*: nam qui alium pecuniarum captarum suspectum facit, quo potissimum hic respicere puto Diodorum, & hoc obiecto crimine terret, is non relinquit ei aequam secum conditionem.

ead. l. 23. Καὶ ἀδίκᾳ) Ἡ τὰ χαλεπώτατα addit Ms. Baf.

ead. l. 24. Καὶ ἀπατᾶν) Καὶ ἀπατᾶν ὅτι καλὰ ἔσται ταῦτα Ms. Baf.

ead. l. 32. Τῶν ἀσκέπτως λεγόντων) Deest.

ead. l. 38. Τὰς πόλεις) Τῆς πόλεως.

Pag. 423. l. 3. Τῇ πιθανολογίᾳ τοῦ Κλέωνος) Τῷ πιθανῷ.

ead. l. 5. Μετὰ τῶν Μιτυληναίων) Κατὰ τῶν Μιτυληναίων.

ead. l. 16. Καὶ τοὺς Μιτυλ. ἀποκτ.) Καὶ εἰ τοὺς Μιτ. ἀποκτ.

ead. l. 37. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ἠθικοῖς) In ipso principio Nicomacheiorum.

Pag. 424. l. 1. Οἱ ξυντυχόντ.) Ms. non habet hoc scholion.

ead. l. 4. Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπῖς) Est in Ἔργοις v. 96. Sed Ms. Μοῦνη δ' αὐτόθι ἐλπῖς, καὶ τὰ λοιπά. Cetera desunt. Non male, & ex more veterum in citandis notis testimoniis scriptorum, quem alibi quoque sequitur Scholiastes, omittis etiam illis καὶ τὰ λοιπά. Vide interpretes Ciceronis ad VI Epistol. Famil. 18, & Casaubonum ad Sueton. Tiber. XXI. Adde, quae infra ad pag. 454 annotantur.

ead. l. 6. Ἀπὸ κοινοῦ — κινδύνους) Non est in Ms.

ead. l. 7. Τὴν εὐπορίαν, τὴν ἀνυσιν) Haec non pertinent ad interpretationem vocis ἐπιβολήν, quae absolvitur una voce τὴν ἐγχείρησιν. Inde inchoandum erat novum scholion, τὴν εὐπορ.) τὴν ἀνυσιν. Ms. διὰ τὴν ἀνυσιν. Nihil mutandum puto.

ead. l. 8. Ἐξω φροντίδος) Thucydides: ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων. Schol. ἐκφρον. ἔξω φροντίδος τιθέμενος. Quo nihil contrarium magis auctoris menti, ac significatui ipsius verbi. Dixerat orator, duas res, spem nempe & amorem praeceptas tenere partes in magnis facinoribus audendis, *huncque ducem praeberē se, illam vero comitem*: non potuit ergo subicere id, quod Scholiastae vult expositio, nimirum, *amorem extra omnem curam positum, vel rationem gerendae rei negligere*. Decepit Scholiastes Vallam; ut verteret allata verba, *hic infidiarum vitandarum immemor*: (nempe legerat in suo Codice

βουλὴν scriptum pro ἐπιβολὴν, eandemque nos varietatem
 servavimus in Cod. Rostg. quapropter condonandus hic
 allae error de insidiis.) Ipse H. Stephanus in Thesaurο suo
 non dubitat aliquam itidem rationem habere Scholii, Vallam-
 te in tantum corrigit, ut credat, τὸν ἔρωτα a Thucydide δι-
 ἐκφροντίζειν τὴν ἐπιβολὴν, quatenus non finit nos curare seu co-
 rare, quid aggrediamur; atque adeo velut excusit ex animo cogita-
 nem de facinore, quod aggredi paramus. Vides hic stabilitam
 modammodo suffragio insignis Lexicographi auctoritatem
 holiastae d. l. Nec dissimulat quidem Stephanus, aliam sese
 interpretationem in editione sua Thucydidis margini adscri-
 isse, pariter loco isti commodam, vix tamen suam hanc au-
 t alteri vetustiori praeferre. Quidquid sit, locum is, haud
 imus tamen, ineptae expositioni dedit in suo Lexico, (Tom.
 7, v. ἐκφροντίζω) quem obtinuit postea in Dictionariis fere
 omnibus, allegato nonnunquam Thucydide, nusquam, vel
 ro, Scholiastae mentione facta, interdum neutrius, quasi
 certa esset extraque dubium. Melius egerunt interpretes
 Latini, qui post Vallam manus nostro admoverunt, H. Ste-
 phanus in marg. Winsemius, (aut Melanchthon potius, quip-
 : cui omnium concionum interpretatio debetur apud Win-
 sem.) Acacius, Casa, Ae. Portus, singuli suis quidem, nec
 dem verbis, at eodem sensu veram notionem locutionis sen-
 tentiaeque emphasin exprimentes. Hesych. ἐκφροντίζων, βου-
 νόμενος. & ad Aristoph. Nub. v. 695 Scholiastes verus, ἐκ-
 φροντίζειν, per σκέπτεσθαι καὶ διανοεῖν exponit. Nec datur, ut
 edo, dissimile in aliis testimonium, cum, quemadmodum
 πονέω, ἐκποιέω, ἐκμελετάω, pluraque his paria, ita ἐκφρον-
 τίζω non privationem, sed actionem, quae in simplici verbo
 t, maiore cum studio ac molimine coniunctam, significet.
 RAMM. Vide, quae his nondum lectis ad Thucyd. annotavi.
 ead. l. 25. Βεβαίω) Haec expositio tota abest a Ms. Sed Sui-
 is in ἐχέγγυος partem illius habet: παρὰ δὲ Θουκυδίδη, in-
 nit, ἰσχυρὸν, ἐγγυῆσαι δυνάμενον.
 ead. l. 34. Φιλίαν) Quae hic, item ad l. 11, & ad pag. 239 l.
 καὶ τῆς προσόδου, l. 10 καὶ βίᾳ, & pag. 240 l. 6 τοῖς ἀπο-
 γήσασιν annotantur, non sunt in Ms.
 Pag. 425. l. 1. Ἀπαριθμησιν) Deest, ut & l. 2 ὑμεῖς οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, l. 5 τοῦ ἀρχεσθαι, & l. 8 καὶ τὰ ἐξῆς.
 ead. l. 23. Οἷς οἰκτῶ καὶ ἐπιεικείᾳ) Neque haec, neque ea,
 ae ad pag. 242 l. 2 & 3 leguntur, habet Ms. In eo, quod l.
 8 dicit ὀπίσω εἶπεν, respicit ad cap. 41, sed nova significatio-

ne utitur τῷ ὀπίσω, pro *supra*, ἐν τοῖς ἄνω. Quae ad pag. 242 l. 3 scribuntur, referenda sunt ad verba Thucydides, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα.

ead. l. 33. Ἐγγύς, ἴσαι) Deleatur, meo iudicio, interpunctio inter ἔγγυς & ἴσαι. Nam, ut doctissimus recte interpretatur Hesychius, Ἀγχώμαλον, ἐγγύς ἔχον τὴν ὁμαλότητα. Idem, Ἀγχώμαλοι, περὶ μικρὸν ἴσαι. Delectatur hoc vocabulo, sane, ubi res fert, aptissimq, quamvis τραχὺ illud existimet Iul. Pollux, Thucydides, usulque saepius. Loca ista collegerunt Commentatores Pollucis ad lib. 5 § 157. Sed utcumque hic Grammaticus iudicet, adhibuerunt tamen, Thucydides exemplo, scriptores emendatissimi, Plutarchus, Polybius, ipseque acerrimus Nostri censor, idemque diligentissimus imitator, Dionysius Halic. in Antiqq. haud uno loco. GRAMM. Si Scholiastes fem. genere dixit ἴσαι, apertum est, eum in animo habuisse γνῶμαι, vel ψῆφοι. Sed potius scribendum puto ἴσαι, nempe, οἱ Ἀθηναῖοι ut ἐγένοντο ἀγχώμαλοι ad eosdem Athenienses referatur, de quibus Thucydides dicit οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον ἐς ἀγῶνα. In notis Spanhemii ad Ranas Aristophanis v. 697 haec verba Scholiastae itidem sine distinctione scribuntur; quasi & ipse putaverit eam tollendam esse.

ead. l. 35. Ἐλάμβανον) Deest.

Pag. 426. l. 12. Ἐν τῇ δευτέρῃ) Cap. 93, 94

ead. l. 17. Ἀντὶ τοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ) Nequaquam locum habebit Scholion, uti nunc sunt exemplaria, nec tamen auctorem eius culpandum censeo. Videtur enim in Codice, quod utebatur, non habuisse illud ἦν, quod hodie in omnibus legitur, at sic potius, εἰρημένον γὰρ αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμόνος. Forte & ita rectius: nam potuerit adiectum esse ἦν a quodam, Atticissimi minus intelligente. GRAMM. Thucydides hoc, & aliis participiis neutr. gen. absolute positis, saepe utitur pro genitiuis. V, 30, Εἰρημένον, κύριον εἶναι ὃ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων ψηφίσσεται. Ibid. 39, Εἰρημένον, ἀνευ ἀλλήλων μὴτε σπείρειν δροδαί τῳ, μὴτε πολεμεῖν. Et VII, 10, Εἰρημένον ἐν ταῖς πρώτοις ξυνθήκαις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν quibus locis Scholiastes haec recte per genitivum exponit. Sed ea figura hic non potest admitti, cum non absolute εἰρημένον, sed, addito verbo substantivo, εἰρημένον ἦν dicatur, quod nihil aliud est, quam εἰρηται. Haec ante ad hunc locum annotaveram, priusquam Grammatici notam inspexissem. Et maneo adhuc in eadem sententia, cum bona, ut spero, illius venia, cum alias ob causas, tum

quod puto in hoc genere loquendi rarius addi γὰρ, nec id, si
 ἢν tollatur, optime huic loco convenire.

Pag. 427. l. 5. Ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους) Haec absunt a
 Mf. nec quidquam idonei sensus habent hoc loco. Ex iis, quae
 deinde hac annotatione scribit Scholiastes, liquet, ea ad se-
 quentia verba Thucydidis, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, referenda,
 & non ὑμῶν, sed ἡμῶν legendum esse.

ead. l. 17. Αὐτοὺς ὑμᾶς) Deest.

ead. l. 21. Ἐκλύκωσεν) Περιεκύκλωσεν.

ead. l. 31. Σπονδῶν τῶν εἰρηνικῶν) Σπονδῶν οὐσῶν εἰρηνικῶν.

ead. l. 35. Δηλονότι) Δηλονότι. ὠφέλιμοι ἐφάνησαν ὑμῖν δη-
 λονότι, ἢ καὶ ὠφελιμώτεροι. Mf. Bas.

Pag. 428. l. 5. Ἀνδρείαν) Ἀνδρίαν. Vide ad Thucydidem
 III, 82.

ead. l. 11. Παρέχωσι) Deest. Et dubitari potest, an ἔχωσι
 hic exponi possit παρέχωσι.

ead. l. 15. Ὑμῶν δηλονότι) Ἡμῶν δηλονότι. Hoc postulat
 sententia.

ead. l. 18. Τὸ ἀποδέξονται) Τὸ οὐκ ἀποδέξονται.

ead. l. 19. Ὅν ὁ Πausanias ἐποίησε) Communi consensu
 Graecorum. Vide Herodotum IX, 80, & Thucydidem I, 132.

ead. l. 27. Ἀξιούμεν, ἀπὸ κοινοῦ) Deest. Nec, si retineatur,
 referri potest ad verba οὐς μὴ ὑμῖν πρέπει sed ad ἀνταπαιτη-
 σαι, & alios infinitivos sequentes pertinet.

Pag. 429. l. 3. Ἀπὸ τοῦ ἀδέξου) Haec nihil faciunt ad ex-
 positionem verborum οὔτε ἐς τὰ κοινὰ, quae delenda, & hanc
 & praecedentem annotationem uno tenore coniungendas ar-
 bitror.

ead. l. 9. Ἐνεκα δηλονότι) Scholiastes putat, ἔλλειψιν Atti-
 cam hic esse. Sed, ni fallor, Protopopoeia est. F. Port. HUDS.

ead. l. 10. Νεκροῦς) Addit Mf. Bas. καὶ Ὀμήρος, καὶ ὕπερθε
 καμύοντες. Οἱ ὑπένερθε καμύοντας Ἀνθρώπους τίνυσσον, est in
 Homero Iliad. γ', 278.

ead. l. 13. Ὀμήρος) Odyss. μ', v. 342.

ead. l. 21. Πρὸς τινα) Melius Portus, τὰ κατηγορήματα, τὴν
 κατηγορίαν.

ead. l. 23. Ὀμήρος) Iliad. υ', v. 434.

ead. l. 26. Ἡ δοκῶσα παρ' αὐτοῖς κακία) Suspectum est mi-
 hi κακία. Portus ἡ τούτων δόξα non male exponit, ἥς οὗτοι διὰ
 τὴν οἰκείαν ἀρετὴν αὐτοὺς ἀξίους εἶναι ἔλεξαν. Potest etiam ac-
 cipi, ἢν αἰεὶ προβάλλονται καὶ καυχῶνται, ut paulo post Schol.

ead. l. 28. Συνοίκησιν) Ἀν συνοίκησιν;

ead. l. 38. Ἀτταγίνου) De eo Herodotus IX, 15 & 85.

Pag. 430. l. 6. Νῦν προθύμως) Ante nūc videtur excidisse καί, quod in Thucydide est.

ead. l. 9. Ἄξιοι πάσαν ζημίαν παθεῖν) Mf. ἄξιοι πάσης ζημίας.

ead. l. 17. Ὅτι ἡμῶν παθεῖν) Ὅτι ἡμῶν τι παθεῖν.

ead. l. 18. Ἐδουλοῦσθε) Thucydides: εἴ τι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων. Schol. προσήγεσθε) ἐδουλοῦσθε. Interpretatio eo reprehendenda magis ob fallaciam suam, quo certius est, interdum προσάγειν & προσάγεσθαι idem significare ac δουλοῦν, subigere, in potestatem suam redigere. Minime vero hoc loco, ubi de συμμαχία tantum est sermo, cui verbum quoque hoc commodissimum. Itaque & de societate extra δουλείαν usurpat auctor, lib. IV, c. 86, in Brasidae concione: οὓς ἂν ἔγωγε προσαγάγωμαι συμμάχους, ἐσεσθαι αὐτονομούς. & in hac ipsa Thebanorum III, 67, ὧν οἱ πατέρες πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἀγαγτες, ubi recte Aem. Portus, eius societatem vobis conciliantes. Frequentius tamen, fateor, hoc sensu, ἐπάγειν adhibet. Est vero & alteri notioni, τῆς δουλώσεως nempe, locus suus in Nostro haud rarus. lib. II, 30, Κεφαλληνίαν τὴν νῆσον. προσηγάγοντο ἀνευ μάχης. bene ibi Schol. ἐχειρώσαντο. & lib. III, 91, τοὺς Μηλίους. ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι, ut alia taceamus. GRAMM.

ead. l. 20. Τοὺς ἄλλους Ἕλληνας) Deest.

ead. l. 23. Εἰς τὸ βοηθῆσαι δηλονότι) Εἰς τὸ βοηθῆσαι ὑμῖν δηλ.

ead. l. 30. Καὶ ἀνδρείας) Mf. Baf. post haec habet: τῶν ἔργων. ἢ τῶν ἀπὸ τούτων κινδύνων.

ead. l. 38. Λεῖπει) Thucydides: πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο. Scholiafles: λείπει ἢ ὑπὸ. Rectius λείπει ἢ ἐν. GRAMM. Λεῖπει ἢ non sunt in Mf. & ὑπὸ recenti manu inter versus scriptum est.

Pag. 431. l. 8. Μεταστατικὸν. οἱ περὶ Ναυκλείδην) His praefscribenda sunt verba, quae sequuntur in Thucydide, εἰ δὲ ἀνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι quibus remouet culpam a Thebanis, quod μεταστῆναι τὸ ἔγκλημα, & μετὰστασιν dicunt Rhetores. Vide Hermogenem περὶ τῶν στάσεων pag. 14, & Quintilianum VII Instit. Or. 4. De Nauclide est in Thucydide princ. lib. II.

ead. l. 14. Ῥιψοκινδυνεύοντες) Ῥιψοκινδυνεύοντες.

ead. l. 15. Μᾶλλον γενέσθαι. χεῖρους δηλονότι) Desunt.

ead. l. 24. Ἰκέτας γενομένους) Pag. 428 exponit ἰκετεύσαντας. Hesychius: προῖσχομένου, προτείνοντος χεῖρα. Haec confirmant coniecturam Porti in Suida pro προῖσχομένου, προεπίνοντος, legentis προῖσχομένου, προτείνοντος.

Pag. 432. l. 3. Ἀποσδῶμεν) Ἀποσδῶμεν περιβρισμένοι. Ad ea, quae paulo post dicit Thucydides, οὐ λόγων τούτοις ἀγῶνας προθήσονται, haec annotata erant: περιττεύει τὸ τοὺς ἀρδρον, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. οἶον, οὐ προθήσετε λόγων ἀγῶνας τοῖς Πλαταιεῦσι δηλονότι, ἀλλ' ἔργων. Nempe legit Scholiafles hic in Thucydide itidem, ut plerique Mss. λόγων τοὺς ἀγῶνας, vel λόγων τούτοις τοὺς ἀγῶνας.

ead. l. 6. Προεβάλλοντο) Ita etiam Suidas & Hesychius.

ead. l. 17. Τὸν χειμῶνα διαβιβάσασαι) Haec est satis insolens significatio vocis διαβιβάζω. Interpretes Latini recte verunt τὸ χειμασθεῖσαι, & Scholiafles ipse alibi eo sensu verbum illud exponit. An hoc etiam dici possit τὸν χειμῶνα διαβιβάζειν, non scio.

ead. l. 27. Ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος) Omnia αὐτολεξεῖ habet Suidas in ἐβελοπρόξενος.

ead. l. 31. Βουλῆς, ὁ βουλευτῆς) Videtur Scholiafles hac in re falli: nam τὸ βουλῆς est a recto βουλή. Verba igitur Thucydidis idem valent, ac si dixisset, ἐτύγχανε γὰρ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς ὦν, ut patet ex sequentibus τὸν τε Πειθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλλους τῶν τε βουλευτῶν &c. F. Port. HUDS. Vide etiam clar. Waff. ad Thucydidem. Ὁ βουλευτῆς συγκλήτου βουλῆς Mf. Bas.

ead. l. 34. Οἱ πέντε ἄνδρες) His non praeponenda sunt verba Thucydidis οἱ δέ τινες, sed δράσαντες δὲ τοῦτο, ut recte Mf.

Pag. 433. l. 11. Τοῦ ἡλίου περὶ δυσμᾶς ὄντος) Pertinet ad sequentia verba περὶ δέειαν ὤφειαν.

ead. l. 24. Ἀπὸ τῶν νηῶν) Ἀπὸ τῶν νεῶν Mf. & sic pag. 434.

ead. l. 25. Ἀπὸ τοῦ οὐδ' ὅλως, ἢ ἔλαττον) Ἦσσον etiam pro οὐδ' ὅλως poni, ostensum est supra pag. 219. Sed non necesse est id ubique ita accipi, & posterior expositio cum hic, tum alibi, locum habere potest.

ead. l. 31. Τῷ πράγματι, τῷ δεινῷ) Haec, & mox διαπεραίωσιν non habet Mf.

Pag. 434. l. 8. Ὀλίγων νηῶν, & mox τῶν νηῶν) Ὀλίγων νεῶν, & τῶν νεῶν ut pag. 433.

ead. l. 10. Τῶν νηῶν τῶν Κερκυραίων) Potius τῶν Πελοποννησίων, ut ostendit sequens τὴν περικύκλωσιν. Nec Athenienses metuebant numerum navium Corcyraearum, quae sociae iis erant, sed ἀταξίαν.

ead. l. 18. Ἀρχομένης ἡμέρας) Haec est nova interpretatio phraseos ὑπὸ νύκτα, quam si exposuisset ἀρχομένης νυκτὸς, ferri posset. Nam quomodo, si iis ἀρχομένης ἡμέρας significatus fuit adventus classis Atticae, deinde τῆς νυκτὸς εὐθὺς discesse-

Thucyd. Vol. VI.

P

runt, quod dicit Thucydides? Ἐπὶ νύκτα nunquam vel apud Thucydidem, vel apud alios, ni admodum fallor, est ἀρχομένης ἡμέρας. Vide Thucyd. II, 92, IV, 67, & VIII, 35. Homerus Iliad. χ', v. 102, Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν, id est, κατὰ, ut ibi Eustathius. Sed huic scholio nonnulla ab imperita manu affuta esse, liquet e Mf. Cass. in quo illa διὰ φρυκτοῦ ἐμπύθουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀρχομένης ἡμέρας, non leguntur. Rursus quaedam his non dissimilia scribit Scholiast. p. 465, ubi vide Notas.

ead. l. 27. Περίεπλεον) Deest unacum sequente annotatione,

ead. l. 29. Νυν ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦς) Sic etiam Suidas in ἁλλήλων exponit illud II, 70, καὶ τινες καὶ ἁλλήλων ἐγείντο.

ead. l. 30. Μετεωρίζομενοι δηλονότι) Hoc, & quae hac pagina ad l. 11 & 13, & ad pag. 287 l. 5, & 7 καὶ περιεκοδομήντες annotantur, non sunt in Mf.

ead. l. 35. Τὰ χρήματα) Τὰ χρήματα δανεισθέντων Mf. Bas.

Pag. 435. l. 5. Πρώτης) Πρώτη.

ead. l. 10. Λεῖπει τὸ ἀξιούτων) Hoc nimia brevitate satis obscurum est, cum nullus in Thucydide sit genitivus, ad quem referri possit ἀξιούτων, sed dativὶ προστάταις & ὀλίγοις. Porro multo ambitu verborum utitur ad inveniendam ellipsin τοῦ ἀξιούτων, hunc in modum: ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς τῶν δῆμων προστάταις καὶ τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοῖς τῶν δῆμων προστάταις πρὸς τοὺς ὀλίγους, ἐκείνων μὲν τοὺς Ἀθηναίους, τούτων δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπάγεσθαι ἀξιούτων. Mihi nihil opus videtur esse tam molesto supplemento, & puto haec ita posse accipi, διαφορῶν οὐσῶν τοῖς τῶν δῆμων προστάταις ἕνεκα τοῦ, vel, διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις ἕνεκα τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους.

ead. l. 13. Πρὸ πολέμου) Πρὸ τοῦ πολέμου.

ead. l. 18. Ῥαδίως ἐκότεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο) In his nullum idoneum sensum invenio. Thucydides dicit, ῥαδίως αἱ ἐπαγωγὰ νωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. In his verbis οἱ νωτερίζειν τι βουλομένοις sine dubio sunt iidem, qui illi, quos paulo ante τοὺς τῶν δῆμων προστάταις, & τοὺς ὀλίγους dixerat: ἐπαγωγὴ autem non aliorum est, quam Atheniensium, aut Lacedaemoniorum. At hoc invertit Scholiastes, cum dicit, ἐκότεροι παρὰ Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπήγοντο. Mf. habet παρὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Si sententiam Thucydidis sequimur, non potest aliter legi, quam ἐκότεροι Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐπήγοντο vel certe cum Mf. παρὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, ut suppleatur τινὰς, συμμάχους, vel si quid convenientius est.

ead. l. 36. Οἱ ἰδιόζοντες ἀναιμένους ἔχουσι τὰς γνώμας) Abest a Mf. Nec scio, quam bene ἀμείνους exponatur ἀναιμένους. Pag. 436. l. 10. Καινοτόμα εἶναι) Deest.

ead. l. 13. Περινοία) Τῇ κακουργίᾳ, περινοία Mf. Baf.

ead. l. 14. Τὴν σημασίαν εἶπε) Τὴν σημασίαν εἶπε. περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα εἶρηκε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων. Mf. Baf.

ead. l. 22. Τὴν δ' εὐλάβειαν καὶ τὴν μέλλησιν) Totum hoc scholion desideratur, nec quidquam aliud hic scriptum est, quam τὸ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ προμηθείας.

Pag. 437. l. 3. Ἡ οὕτως — ἐπηνεῖτο) Non sunt in Mf.

ead. l. 11. Οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους) Neque haec, neque ea, quae hac p. ad l. 9 καὶ τὰς ἐς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις, & ad p. 291 l. 1 & 4 annotantur, habet Mf.

Pag. 438. l. 25. Ἦγουν τιμωρούμενοι ἐπιτεταμένους ἐποίουν) Ἦγουν τὰς τιμωρίας ἐπιτεταμένους ἐποίουν. Ad verba Thucydidis, ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, quae paulo post leguntur, haec scripta erant: οἱ καταψηφίζόμενοι, φησὶν, ἀλλήλοις ἀδίκως, ἢ τῇ χειρὶ καὶ τῇ δυνάμει κρατοῦντες, ἢ τοῖς ὕπλοις, ἐξέπιμπλασαν τὰς φιλονεικίας, τουτέστιν, ἐμπιμπλῶντο καὶ ἦδοντο τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. in quibus legerim ἢ καταψ. φ. ἀλλήλων ἀδίκως.

ead. l. 37. Οὐ συνηγωνίζοντο τοῖς στρατιώταις παρακαλοῦσιν) Quinam sunt illi στρατιῶται, de quibus ne γὰρ quidem Thucydides? Puto legendum στασιώταις. Res ipsa loquitur, nec quisquam, qui Thucydidem inspexerit, dubitabit. Idem vitium est in Procopii Histor. arc. pag. 34 ed. Alem. Iudices, inquit, non pronuntiabant secundum iura & leges, ἀλλ' ὥσπερ τῶν διαφερομένων ἐκάστω τὰ ἐκ τῶν στρατιωτῶν δυσμενῆ τε καὶ φίλα ἐτύγχανεν ὄντα. Non fugit hoc Alemannum, quod ex eius interpretatione constat: sed ut factiosi erga litigatorum quatuor vel bono essent animo, vel malo. Deinde etiam Holstenius e Cod. Mediol. Bibl. Ambros. ad eum locum στασιωτῶν pro στρατιωτῶν annotaverat. Id exemplar autem ab ipso Alemanno multis locis emendatum, & ad secundam ed. paratum, Holstenius additis e Mf. Mediol. variantibus lectionibus quondam ad Elzevirios publicandum miserat: cuius copiam mihi fecit Dionys. Andr. Roëll, Consul Daventr. consobrinus meus.

Pag. 439. l. 1. Ὡς ἀπειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες) Si Scholias tes haec eo loco posuit, quo nunc leguntur, non dubito affirmare, eum non percepisse mentem horum verborum Thucydidis ἢ φθόγῳ τοῦ περιεῖναι, sed suspicor, ea, cum post vo-

cem παρακαλοῦσιν scripta fuissent, deinde in alium locum migrasse, & post στασιαζόντων nonnulla intercuisse, quibus declararetur, quid id esset, quod mediis civibus invidebant, quod Thucydides τὸ περιεῖναι fuisse dicit.

ead. l. 9. Τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀπόνηρον. σημαίνεται τὸ εὐηδες ἐπὶ καλοῦ) Τὴν χρηστότητα λέγει ἐνταῦθα εὐηδες, τὸ ἀπλοῦν &c. Mf. Baf. Τὸ ἀπλοῦν. καὶ ἄλλως Cass. & deinde post τὸ ἀπιστεῖν ἀλλήλοις, quae hic ad l. 3 annotantur: εὐηδες ἀπὸ τοῦ ἀπόνηρον.... ἐνταῦθα ἐπὶ καλοῦ. Pro eo, quod in editis est σημαίνεται, Scholiastae frequentius dicunt σημειῶσαι, quod saepe tantum primis aliquot literis in Cass. scriptum erat.

ead. l. 16. Τὸ ἐντεῦθεν ἀντιτάττεσθαι) Desunt.

ead. l. 29. Τὴν ἑλλειψιν τῆς γνώσεως) Τὴν ἑλλειψιν τῆς γνώμης.

ead. l. 31. Εἶναι συνετοὶ) Εἶναι σοφοὶ συνετοί.

ead. l. 33. Ἀφρακτοὶ διεφθείροντο) Post haec verba Mf. ita: — τὰ ὠβελισμένα οὐδενὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔδοξε Θουκυλίδου εἶναι. Sed non apparebat, quo pertineret, hec in τῷ κειμένῳ quidquam obelo notatum inveniebam.

Pag. 440. l. 10. Εἵργοντο οἱ Λεοντῖνοι) Mf. non habet hoc scholion, neque id, quod infra ad pag. 298 l. 5 legitur.

ead. l. 12. Συμμαχίαν) Cur non ναυς; Mox ad οἰκειότητος annotabatur in Mf. διὰ τὴν συγγένειαν, & ad βουλόμενοι, κατὰ τὸ ἀληθές.

ead. l. 19. Διάλειψις, ἀναβολή) Post haec Mf. Baf. addit: γράφεται καὶ διακοπή. Suidas tantum una voce διάλειψις utitur in exponendo τῷ διακωχή. Ammonio ἀνακωχή est διάλειψις τις καὶ ἀνεσις. Nec fortassis omnis διάλειψις & ἀνεσις potest dici ἀναβολή.

ead. l. 22. Ἐν ἄλλῳ δὲ κεῖται — τὴν δύναμιν) Omnia desunt.

ead. l. 25. Δηλονότι) Δηλονότι. τῶν λεγομένων ἀλλαγαῖν Mf. Baf.

ead. l. 27. Πολύμηλον) Iliad. β', v. 605.

ead. l. 28. Μινύειον) Iliad. β', v. 511.

ead. l. 30. Αὕτη τοπαλ. ἢ Λιπάρα) Strabo lib. 6, ἡ Λιπάρα Κνιδίων ἀποικος ἐκαλεῖτο πρότερον Μελιγουνίς. HUDS.

ead. l. 31. Καλλίμαχος) Hymn. in Dianam v. 48, ubi vide Frischlinum & Spanhemium.

ead. l. 32. Ἡ αἰτία — τῶν Λιπαράων) Desunt.

Pag. 441. l. 14. Ἡ Πεπάρηθος — τῶν Κυκλάδων) Non habet Mf. nec illa, quae sunt in scholio sequente, ἀπὸ τοῦ, ἐγγεῖνο κύματος.

ead. l. 18. Νομίζω) Ἐγὼ νομίζω.

ead. l. 36. Ἀλλήλοις) Deest.

Pag. 442. l. 6. Ῥαδίως) Ῥαδίαν.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν) Vide supra pag. 65 fin.

ead. l. 12. Κατὰ τῆς Εὐβοίας) Desunt. nec opus erat hic repeti, quae iam ante ad pag. 305 l. 6 annotata fuerant.

ead. l. 13. Κώλυμα) Mf. κώλυμοι quod nusquam alibi inveniri. Post τὴν πάλιν additur, ὃν ἐπὶ κακῷ τῆς ἐκτίζετο . . αὐτὴν. Αὐτὴν alio referendum videtur. Pro κακῷ τῆς e Thucydide legi potest κακῷ τῆς γῆς.

ead. l. 17. Ἐδάμασαν) Non satis apte hoc verbo exponitur τὸ ἐξετρύχωσαν nam etsi qui hostem ἐκτρυχοῖ, facile eum δαμάζειν potest, tamen δαμάζειν latius patet, quam ἐκτρυχούν, & multi sunt alii modi ac rationes τοῦ δαμάζειν hostes, quam τὸ ἐκτρυχούν. Nec δαμάζειν recte adhiberi potest in multis generibus loquendi, in quibus Graeci τῶς τρυχοῦν & ἐκτρυχοῦν utuntur. Portus hic bene vertit atterere. Suidas & auctor Erym. M. τρύχεται expronunt κακοπαθεῖ, κατασπονδῇται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνεύρισταί. Hesychius τρύχειν, φθείρειν, τήνειν. Thucydides IV, 60: Ὅταν γινώσκῃς ἡμᾶς τετρυχωμένους. Et VII, 28: Ἦδη τῷ πολέμῳ τετρυχωμένοι κατὰ πάντας. Ἐκτρυχωθεῖς (ita enim recte Kusterus pro ἐκτριχωθεῖς) Suidas est ἐκπιασθεῖς, ἐκφθαρεῖς. ἐκτρύχωσον Hesychio ἐκτριψον. Thucydides VII, 48: Χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχώσεν. Sed ut in Suida probo ἐκτρυχωθεῖς Kusteri, ita etiam coniecturae Porti locum dandum fuisse existimo, pro ἐκπιασθεῖς ibi legentis ἐκπιασθεῖς. Nam sic ipse Suidas, τρυχωθεῖς, πιασθεῖς, φανερωθεῖς. Quod autem in Hesychio editur ἐκτρυχωθεῖς, ἐκφθαρεῖς, id ἐκτρυχωθεῖς emendandum, & in Suida voc. τρυχωθεῖς, non φανερωθεῖς, quod merito suspectum est Kustero, sed φθαρεῖς, vel ἐκφθαρεῖς e collatis inter se Suidae & Hesychii locis legendum puto.

ibid. Ἦγουν κατὰ τὴν πρώτην οἰκισιν) Κατὰ τὸ πρῶτον.

ead. l. 18. Οὐχ ἦσαν δὲ) In Mf. οὐ μάντοι ἦσαν praeterea exponitur, ἀντὶ τοῦ μάλιστα.

ead. l. 26. Κούφη) Vide Scholiastem ad I, 84.

Pag. 443. l. 10. Τοῖς ἐρέταις) Vide Schefferum de Militia navali pag. 103. HUDS.

Pag. 444. l. 1. Οὗτοι διεσκοδάσθησαν) Καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὀπλίται) Haec verba καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, quae sunt Thucydidis, nihil pertinent ad expositionem eorum, quae illis praescribuntur. Delenda sunt illa οὗτοι διεσκοδάσθησαν, & hoc scholion ita scribendum:

Καὶ αὐτοὶ ἐνεκμήκεσαν) οὐχ οἱ τ. ἀ. οἱ δ. Mf. quoque non habet illa καὶ αὐτοὶ ἐνεκμήκεσαν nam in eo plerumque non scribuntur verba Thucydidis, quae explicantur, sed notis quibusdam in ipso textu & margine positis significantur.

ead. l. 8. Ὑπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις) Λαίπει ἢ ἐπὶ) Hoc ita scriptum est, quasi plena oratio esset ὑπελείφθη ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. Non credo, hanc fuisse mentem auctori huius scholii, sed eum potius voluisse in his verbis Thucydidis τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους esse ellipsin praepositionis ἐπὶ, & τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος pro ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις φοβ. dici. Mf. haec non habet.

ead. l. 21. Καὶ ἐξῆς) Καὶ τὰ ἐξῆς.

ead. l. 28. Τάφοι) Deest.

ead. l. 30. Οἱ περιοικῶντες) Quae hinc sequuntur in Mf. alio, quam in edd. ordine scripta erant. Οἱ περιναϊεῖτάουσι. εὐκτίμενον δὲ, in eo non legebantur. nec possum satis constituere, unde εὐκτίμενον δὲ, τὸ καλῶς οἰκούμενον, huc venerint, cum nec in Homero Odyss. β', v. 65, unde cetera descripta sunt, nec in Thucydide sit εὐκτίμενον nisi fortassis mutilus est locus, & quaedam de etymo vocis περικτίονες dicta fuerant, quae perierunt. Nam & sic Eustathius in Homer. Iliad. τ', pag. 1175, de voce περικτίονες agens, δοκεῖ δὲ, inquit, προϋπάρχειν αὐτοῦ ῥῆμα τὸ κτίον. ἐξ οὗ — καὶ τὸ εὐκτίμενον πτολίεθρον, καὶ ἡ εὐκτιμένη ἀλώη. Et Etymol. M. ἀμικτύονες οἱ περιοικῶντες. τὸ γὰρ κτίσαι ἐπὶ τοῦ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί, ὥς φησιν Ὅμηρος, εὐκτίμενον πτολίεθρον, καὶ, εὐκτιμένην κατ' ἀλώην. Et hanc suspicionem confirmat Mf. in quo post περιοικῶντες ita est: Ὅμηρος τὸ καλῶς οἰκούμενον. καὶ, Ἄλλους — ἀνθρώπους. in quibus post Ὅμηρος probabile est scriptum fuisse crebrum illud apud poëtam, εὐκτίμενον πτολίεθρον. Certe locum aliquem Homeri laudatum fuisse, ex eo liquet, quod ibi post οἰκούμενον est καί.

ead. l. 37. Συναβροίζονται) Deest. atque etiam quae annotantur ad pag. 323 l. 7.

Pag. 445. l. 3. Ἠσύχα, ἀθρόως) Ἠσύχως. Pro ἀθρόως aliud scriptum erat, quod legendo assequi non poteram.

ead. l. 10. Μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀμπρακίᾳ) Thucydides scribit, Ambraciotas, cum intellexissent, Acarnanas auxilia Atheniensium advocasse, & ipsos auxilia suorum ex Ambracia arcessivisse, quod vererentur, ne Eurylochus ab Acarnanibus transitu prohiberetur. At Scholiastes dicit, eos metuuisse, ne Ambraciotae ex Ambracia possent transire prae-

fidia Acarnanum, & Peloponnesiorum, qui cum Eurylocho erant. Haec non cohaerent. Posterior pars huius expositionis nonnihil iuvare potest, si, sublata interpunctione, quae post φυλάττοντας est, legatur φυλάττοντας καὶ τοὺς μετ' Εὐρύλοχου Πελοποννησίου. Priorem corruptam esse, res ipsa loquitur. Nec video, quo referri possint ea, quae in fine huius scholii leguntur, ἰδρύονται ἐν τῇ Μητροπόλει sed suspicor adscripta fuisse illis, quae deinde dicit Thucydides in princ. cap. 107, καθίζουσιν ἐπὶ τὴν Μητρόπολιν.

ead. l. 20. Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφόρμουν παρὰ τὸν λόφον) Καὶ αἱ μὲν νῆες ἐκ θαλάσσης ἐφόρμων περὶ τῶν λόφων.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ πρόδωτον) Κατὰ τὸ πρόσωπον. Ita loquuntur Graeci. obvia sunt testimonia.

ead. l. 38. Τῷ εὐνόμῳ κέρατι. περιεγένοντο) Defunt, ut & scholia ad p. 329 l. 3 & 8, cum verbis ἦγον ἐσπέρας ad l. 12.

Pag. 446. l. 28. Μελέεω) Μελεδαίω. & ita recte emendarat Portus. Paulo post Mf. non habet μὴν ante Ἀμπρακιῶται.

ead. l. 33. Λαχάνων συνάθροισιν) Neque haec, neque ea, quae ad lin. 5 h. p. scribuntur, in Mf. sunt.

ead. l. 36. Ἀπιῖναι) Ἀπιῖναι.

Pag. 447. l. 1. Πῶς εἰς πολλούς) Bafil. recte πῶς εἰς πολλούς.

ead. l. 2. Μετέστρεψαν οὕτω) Mf. κατέστρεψαν οὕτως.

ead. l. 5. Παρ' Ὀμήρῳ) In Homero Iliad. v, v. 516, est τοῦδε βαδὴν ἀπίντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. Hoc Scholiasten ante oculos habuisse puto. Nam quod Iliad. ζ', v. 461 legitur, καρπαλίμως δ' ἀπίντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, longius abit a scriptura, quae hic est.

ead. l. 15. Μιμούμενος τὸν Ὀμηρον) Quaero, ubi Homerus de pluribus iaculantibus utatur numero singulari. Tis propter ἀοριστίαν etiam πλῆθος significare multis locis ad Homerum monet Eustathius, sed nullo eorum de iaculantibus agitur. Pro εἰς ἐνικὴν Mf. πρὸς ἐνικὴν.

ead. l. 24. Προσέπαυσαν) Abest a Mf. Vide, quae ad Thucydem annotavi.

ead. l. 26. Εἰς τὸ) Πρὸς τὸ, & paulo inferius πρὸς τὸν Εὐρύλοχον, pro vulgato εἰς τὸν Εὐρύλοχον.

ead. l. 31. Ἡ ἐν τῇ γῇ κατὰ τοὺς Ἀ. τ. δ. ἢ κατὰ τοὺς ἐν) Ἡ ἐν τὸ (pro τῇ) πρὸς τοὺς Ἀ. τ. δ. ἢ πρὸς τοὺς. Quod hic est ἐν τῇ φυγῇ, Thucydides c. 113 dicit ἐν τῇ ἀποχωρήσει, ubi id in Mf. itidem exponitur φυγῇ.

ead. l. 38. Τῶν ἰδίων) Τῶν οἰκείων.

Pag. 448. Ad finem huius libri Mf. habebat τῶν εἰς γ' τέ-

λος τῆς ε' καὶ ἀρχὴ τῆς στ'. Significare voluit auditor annotationis, eos, qui Historiam Thucydidis in tredecim libros partiebantur, hic fecisse finem libri quinti, & initium sexti.

ead. l. 14. Τὴν τῶν ἀστάχυν ἐκ τῶν καλύκων γένεσιν) Suidas in αἰτου, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

ead. l. 25. Ἦγουν ὀρμητηρίῳ χρ.) Ἦγουν ὡς ὀρμητηρίῳ χρ.

Pag. 449. l. 1. Περίττος ὁ καὶ) Deest. Nec necesse est hic pleonasmum statui.

ead. l. 2. Μεταβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ δοτικῆς ἐπὶ αἰτιατικῇ) Thucydides saepissime casum participii mutat in alium ab eo, qui praeceffit. IV, 30: Τῶν στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων — τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας ἀριστοποιεῖσθαι. Add. alia in Notis ad Thucydidem. Hanc Scholiastes vult esse enallagen casuum. Potest dici plerisque locis, ubi casus participii mutatur in accusativum, esse ellipsin alicuius accusativi orationi convenientis; ut hic αὐτοὺς, quod si suppleatur, enallage ista facile carere poterimus: nam recte dicas, εἴρητο τοῦτοις — αὐτοὺς παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι.

ead. l. 22. Ἐκλελεγμένους λίθους) In Mf. haec praeterea legebantur: οἱ μὲν τοὺς ἐπιτυχόντας ἤκουσαν. ἀμεινον δὲ τοῖς ἐπιλέκτους, ὡς καὶ ἄνδρας λογάδας. τειχοποιούντες γὰρ χαρὶς σιδηρίων οὐκ ἐμ. . . ὃν ἐβ. . . ὃν τοὺς τυχόντας συνθ. . . λίθους ὥστε ἀσθεν. . . ἐργάσασθαι τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἐπελέγοντο ὁμοίους τοῖς εἰργασμένοις, τουτέστι τετράποδας.

ead. l. 24. Ὡς ἐκάστῳ ἐμελλε συναρμόσσεσθαι) Ὡς ἐκάστο ἐμελλον συναρμόσσεσθαι. Bene, si pro ἐκάστο legas ἐκαστοι.

ead. l. 34. Οὐχ ἰκανὴν εἶχον τροφὴν) Addit Mf. εἶχον σπᾶνιν τροφῆς.

Pag. 450. l. 8. Διέσπλους) Ἐσπλους, non διέσπλους vocat Thucydides. Paulo post Mf. δύο τριήρεις ἅμα εἰσπλεῖν, non δ. τ. ἅμα πλεῖν.

ead. l. 14. Τὸν ἔσπλουν) Post haec Mf. Basf. habet: ἔστι ρῆμα βύω, τὸ ἀσφαλίζω, καὶ βύω, τὸ . . . φράττω.

ead. l. 20. Περίττος ὁ καὶ) Deest. H. Stephanus ad Corinthum Artic. XLV scribit, Scholiasten hoc rectius dicturum fuisse de illo καὶ, quod ante διεβίβαζον est. Καὶ saepissime apud Thucydid. post δοκεῖν videtur abundare. Vide ad VIII, 8.

ead. l. 27. Ὁρθὰς ἔστησεν) Scil. τὰς ναῦς. Haec nimis preesse secutus Acacius, προσεσταύρωσε vertit, rectas constituit. Aem. Portus, transversas pro vallo collocavit. Sed praeferenda, nostro iudicio, illa in prioribus Scholiis ad l. 11 Grammatico-

rum nota: ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς· quod alibi No-
 ster appellavit, σταυροὺς πρὸ τῶν νηῶν κατεπήγνυεν. vid. de
 hac ratione naves vallo muniendi Scheffer. l. 3, c. 4, p. 207
 sq. & in addendis p. 337, Eustath. in Il. η', p. 567, ac Tzetz.
 Schol. ad Lycophr. v. 290 sqq. Bene ergo Winfemius locum
 Thucyd. de quo agimus, sic transfert: *naves sub muro val-
 lis cingebat & communiebat. Ablanc. les enferma d'une palissade.*
 GRAMM. Add. quae annotavi ad hunc locum Thucyd. idis.
 Ms. non habet hoc scholion.

ead. l. 28. Ταῖς τυχοῦσαις, ταῖς ἐπιτυχοῦσαις, καὶ εὐτελέ-
 σιν) Ταῖς ἐπιτυχοῦσαις.

ead. l. 29. Οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ τὰ ἐξῆς) Desunt.

ead. l. 32. Μεσσηνιοὶ ἤγουν — τῶν Μεσσηνίων. ἐστὶ δὲ τρια-
 κόντορος) Μεσσηνιοὶ. ἐστὶ δὲ τριάκοντορος, omisiss, quae in me-
 dio sunt.

ead. l. 36. Ἦγουν ἀποδιώκειν τὸν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς στρατὸν, ἢ
 προσβάλλει τῷ τείχει) Τὸν ἀπὸ τῆς ξηρ. στρατὸν. Cetera desunt.

ead. l. 38. Ἐκ τῶν προσηκόντων τῷ τείχει) Ἐκ τῶν προσόν-
 των τ. τ. Paulo post in Thucyd. ad χαλεπὰ adscriptum erat
 δύσβατα.

Pag. 451. l. 3. Περιττὸν δὲ τὸ προθυμήσεσθαι) Thucydides:
 ἐπισπᾶσθαι αὐτοὺς ἤγειτο προθυμήσεσθαι. Melior censen-
 da expositio, posterior quae in Scholiis se offert, ut sit ἐφ-
 ελκύσεσθαι εἰς προθυμίαν. Non enim otiosum putabimus τὸ
 προθυμήσεσθαι, ut is voluit, cuius haec adscripta: περιττὸν
 δὲ τὸ προθυμήσεσθαι, ἥκει γὰρ τὸ ἐπισπᾶσθαι. Qui atten-
 derit ad rem ipsam, & descriptionem auctoris, inveniet con-
 venienter plane adhibitum, nec bene potuisse omitti, integra
 loci sententia. Ergo nec interpretes Latini neglexere, diver-
 sam licet viam ingressi quoad ἐπισπᾶσθαι, quippe quod
 verbum hi duo Valla & Winfemius intelligendum volunt de
 muris revellendis, hoc modo: suspicabatur, hostes murum, quia
 fragilissimus erat, revellere ausuros. Ceteri autem cum Scholia-
 sta agnoscetes rectius, ἐπισπᾶσθαι ad obfessores ipsos
 referri, exposuerunt, alluci, incitari, moveri, intellecta sic an-
 te sequentem infinitivum προθυμήσεσθαι praepositione εἰς.
 H. Stephanus: quia murus hac parte minime firmus erat, spera-
 bat fore, ut hoc eos ad audendum alliceret. & eodem sensu Aca-
 cius p. 166. Non haerebit in eligenda alterutra constructione,
 qui usum verbi, de quo quaeritur, Thucydidi, Xenophonti,
 aliis satis familiarem observaverit. GRAMM.

ead. l. 8. Τὴν Πύλον) Τῆς Πύλου.

ead. l. 12. Τους ἐπλήτας δηλονότι) Admittam perfacile emendationem Fr. Porti, qui χωρήσας legit. Hunc enim auctorem ea habet, non Aemibum, quod dicit Oxon. editor, qui erravit quoque χωρήσαι scribendo pro χωρήσας. GRAMM. Haec παροράματα iam ante haec visa emendaram, quod posterius culpa typographorum, prius eorum, quorum opera in his describendis fortassis usus fuisset Hudsonus, tribui posse existimabam.

Pag. 452. l. 13. Καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνέμων, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν) Haec nihil faciunt ad explicationem verborum καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἐστι. Videntur reiicienda ad verba sequentia, αἷς πολλὰ τὰ καίρια.

ead. l. 15. Αἷς τισὶ πολλῶν χρεῖαι) Hoc & sequens scholion non habet Mf.

ead. l. 22. Ἐξεστὶ λέγειν πλῆθος) Mf. Ἐξεστὶ λέγειν τὸ πλῆθος. In Homero Iliad. ρ, v. 330, est πλῆθει, & ἔχοντας.

ead. l. 32. Ὅθεν τὸ νώτιον) Ὅθεν καὶ τὸ νώτιον.

Pag. 453. l. 16. Ἐλλιμενίσαι) Sed inter haec non parum interest. Nam qui portum capere, id est, ἐλλιμενίζειν non possunt, ἐκέλλουσι, id est, litoribus illidunt naves.

ead. l. 20. Τῆς πρώρας) Addit Mf. Baf. παρεξαιρεσίαν λέγει τὸ ἄκρον τῆς νηὸς τὸ ἔξωθεν τῶν ἐδολίων, καὶ τῶν καθεδρῶν, ἐφ' αἷς καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

ead. l. 21. Ἀντὶ τοῦ τροπαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ ἀποτροπαίῳ) Si haec ita scripsit Scholiastes, mihi videtur mire nugatus esse. Prior expositio tamen aliquanto tolerabilior est posteriore: nam ita quodammodo accipi potest, ut hoc Virgilii III Aen. 286, *Aere cavo clypeum, magni gestamen Abantis, Postibus adversis figo.* Sed neque haec mens Thucydidis est, qui nihil aliud significat, quam Athenienses inter alia spolia hostilia, quibus tropaeum huius victoriae exornarunt, etiam clypeum Brasidae adhibuisse.

Pag. 454. l. 5. Τὸ σχῆμα ἀνταπόδοτον. καὶ Ὀμπρος) Huius loci Homericus testimonio eiusdem rei causa etiam supra usus est Scholiastes pag. 403.

ead. l. 6. Μεγάθυμοι Ἀχαιοί, Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται) Defunt. Vide, quae ad p. 424 annotata sunt.

ead. l. 13. Εὐρέθεισαν) Εὐρέθησαν Mf. Ἐν τῷ hic perperam editum est pro ἐν τῷ. Error ex ed. Oxon. irrepsit.

ead. l. 28. Ἦγουν ἀκαταλύτους ἀποδύνασθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις) Defunt.

ead. l. 33. Καὶ ὃ ἂν ὑμῖν ὠφέλιμον ἐσόμενον ἐπίδ.) Καὶ ὃ ἂν ἡ-

μῖν ὀφέλιμον ἐπιδ. Ms. Ἡμῖν etiam ed. Oxon. Correxī ex ipso Thucydide, ex edd. Basil. Steph. 2. & Porti.

ead. l. 35. Ἦρκαί γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηχανοῦμεν) Stephanus in Proparascēue pag. 15 sq. haec reprehendit tanquam supervacua. Non maxima, ut mihi videtur, de causa. Totum hoc scholion abest a Ms.

Pag. 455. l. 13. Αὐτῶν τεύξεσθαι) Αὐτοῦ τεύξεσθαι Ms. nempe τοῦ πλείονος.

Pag. 456. l. 3. Οἷον ναυμαχῶν, κατὰ τ. σ.) Οἷον ναυμαχῶν, ἢ πελοπονησιακῶν, κατὰ τ. σ.

ead. l. 7. Εὐπραγεῖν αὐτοῖ) Εὐπραγεῖν αὐτούς.

ead. l. 10. Ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῖεν) Fortassis α. τ. εἰ εὐτυχοῖεν.

ead. l. 11. Ἐν εὐπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον) Atqui quam maxime suadent Atheniensibus, ut rebus secundis bellum ponant, non, οὐκ ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον. Bene Ms. ἐν εὐπρ. καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ, ἀποθέσθαι τὸν πόλεμον.

ead. l. 25. Τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀνδρας) Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρας. Alterum habet Thucydides.

Pag. 457. l. 4. Τῶν ἐναντίων) Τῶν πολεμίων.

ead. l. 7. Ταῦτα πεῖσαι τὸν ἡττηθέντα) Post δυνάμενος αὐτὰ omnia usque ad finem annotationis defunt; ut & paulo post μετὰ ταπεινοφροσύνης.

ead. l. 34. Φησὶ, διαλλαγῆναι) Φησὶ, τὸ διαλλαγῆναι.

Pag. 458. l. 14. Πολεμοῦνται γὰρ) Non habet hoc scholion Ms.

ead. l. 19. Ἦπερ βιασθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν) Refert βιασαμένοις, quod in Thucydide est, ad Lacedaemonios: nam nihil in his verbis suppleri potest, quam τῶν Λακεδαιμονίων. Sed e superioribus patet, βιασαμένοις ad Athenienses referendum esse. Et ita hic recte interpretes. Nec ulla ratio est, cur participio medio βιασαμένοις hic significatio passiva tribuatur.

ead. l. 31. Τῶν Λακεδαιμονίων) Ast δέδομενοι non erant Lacedaemonii, sed contra Athenienses. Forte destinata fuit haec glossa ad illustrandum in sequentibus τῶν σπονδῶν, quasi dicat, Lacedaemoniorum foederibus Athenienses indigebant: quamquam & ibi melius omittetur. GRAMM. Quid si hoc ad μᾶλλον pertinere, & ἢ τῶν Λακεδαιμονίων legendum esse coniciamus?

Pag. 459. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς πόλεμον καθίστ.) Deest.

ead. l. 15. Τὴν σφετέραν) Portus in scholio Graeco bene disputat, νῆσον, quam Thucydides dicit a navibus Articis obfesi-

sam fuisse, esse Sphaeteriam: sed tamen putat, Scholiasten scripsisse σφετέραν. Vix credo, eum tam stolidum fuisse, ac potius mihi persuadeo σφετέραν corruptum esse e Σφακτηρίαν.

ead. l. 18. Ἡ εἰς τὸν μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσηνίας ποταμὸν ῥέουσα) Quis est ille fluvius inter Rhegium & Messaniam, in quem mare influit? Hic sine dubio aliquid viniatum est. Ms. non habet ποταμὸν quod si tollatur, pro τὸν scribendum videtur τῷ; ut paulo post in Thucydide ἐσπίντουσα ἡ θάλασσα εἰς αὐτό ubi Portus ait esse figuram πρὸς τὸ σημαίνοντες, pro εἰς αὐτὸν τὸν πορθμὸν. Sed nihil vetat, quo minus suppleatur διάστημα, aut si quid eo melius. Cui hoc non placebit, is pro ποταμὸν legat πορθμὸν.

ead. l. 29. Ἀποσημωσάντων) Τὰ σημεῖα τῆς ξυμμαχίας ἀρμμένων καὶ ἀναδειξάντων Ms. Baf. Secutus est hanc interpretationem Valla, qui vertit, & illis dato signo prius invadentibus. In Thucydide est ἀποσημωσάντων.

ead. l. 38. Τοῖς Μεσσηνίοις δηλονότι βοηθοῦντες κατὰ τῶν Μεσσηνίων) Concurrerant ad opem ferendam non Messanen-sibus adversus Messanenses, sed Naxiis adversus Messanenses. Itaque legendum est τοῖς Ναξίοις. Sed Ms. τοῖς Μεσσηνίοις, ἢ κατὰ. Unde suspicor, hic aliquid annotatum fuisse de duplici significatione phraeos βοηθεῖν ἐπὶ τίνα, quam in utramque partem accipi docet Index.

Pag. 460. l. 4. Γράφεται ἐπείρων) Haec non sunt in Ms.

ead. l. 8. Ἐπιτεθέντες) Ἐπιτιθέντες Ms. Vulgatum ferri non potest.

ead. l. 12. Τὸν κάχληκα) Ad hanc vocem margo Cod. Gr. adscriptam habebat expositionem, κάχληκες λίθακες ἐν τοῖς ὕδασι. Est e Suida in κάχληκες.

ead. l. 23. Ἀπορον γὰρ ἦν δηλ.) In Cass. solum est τὴν νῆσον.

Pag. 461. l. 6. Πέμπειν) Πέμπειν. κήρυκα καὶ πρεσβείαν ἐπὶ ξυμῖα (fort. pro ξυμμαχία) καὶ φίλια προπέμπειν. Ms. Baf.

ead. l. 14. Ἐφίμενον παραδῶσειν τῷ Νικίᾳ) Aem. Portus recte vidit, legendum esse τὸν Νικίαν. Et sic Ms.

ead. l. 19. Τῶν Ἀθηναίων) Ad τῇ ἀπορίᾳ, quod l. sq. in Thucydide legitur, annotatum erat, τῇ ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων.

ead. l. 22. Αὐτοὺς βάλλειν) Qui haec verba ante annotationem Scholiastae scripsit, secutus est lectionem marginis. cetera exemplaria βλάπτειν, non βάλλειν habent.

ead. l. 28. Αὐτοὺς τοὺς Λάκωνας) Haec nihil faciunt ad exponenda verba Thucydidis ἐπ' ἐκείνοις. Fortassis annotata fuerant ad αὐτοὺς in expositione praecedenti, & cum in aliis

Codd. scriptum fuisset τοὺς Λακεδαιμονίους, in aliis τοὺς Λάκωνας, temere huc translata sunt.

ead. l. 30. Μάχης) Nemo non videt, hoc corruptum esse. Ms. μαχομένους.

ead. l. 32. Τοῦ πάθους δηλονότι) Thucydides: ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο. In his μέρος dicitur pro κατὰ μέρος, ut saepe alibi. Scholiastes cum hoc exponit τοῦ πάθους, potest videri in Thucydide legisse οὗ διὰ τ. ὕ. non ὃ. Sed puto, eum voluisse significare, ὃ μέρος τι ἐγένετο, idem esse, ac si scriptum fuisset οὗ πάθους μέρος τι ἐγένετο.

ead. l. 36. Ὅμηρος) Iliad. ε', v. 262. Ms. hic ἐρυκακύνειν, quod nusquam alibi inveni.

Pag. 462. l. 2. Ἀντὶ τοῦ, οὗ χάριν) Ita alibi recte exponitur ἐφ' ᾧ hic expositio illa locum habere non potest. Interpres recte ea conditione, ut millies ἐφ' ᾧ apud omnes scriptores Graecos.

ead. l. 9. Τοῖς πρώτοις φυλάσσουσι) Τοῖς πρώτοις φυλάσσουσιν Ms. Ad hunc locum Thucydidis potuit respexisse Suidas, qui φυλακτῆριον exponit τόπον, ἐνθα οἱ φύλακες.

ead. l. 21. Φρούριον) Hoc cum duobus sequentibus scholiis deest.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. η', v. 479, & saepe alibi.

Pag. 463. l. 3. ἵνα λέγη τῷ πεζομαχεῖν) Hoc mihi nonnihil suspectum est: nam non solet hoc sensu adhibere ἵνα λέγη, sed ὥς ἂν εἰ ἔλεγε.

ead. l. 22. Πίλοι εἰσι τὰ ἐξ ἑρίου) Haec illustrari possunt ex iis, quae Lipsius habet lib. III de Milit. Rom. Dial. 6.

ead. l. 34. Ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου τῶν Λακεδαιμονίων) Ἐκ τοῦ μὴ β. τοῖς Λακεδαιμονίοις.

ead. l. 36. Κατὰ τὸ ἐνδιδούν) De hoc vide ad hunc locum Thucydidis.

Pag. 464. l. 3. Ἀφῆκαν) Deest.

ead. l. 10. Προσίσσσαι τὰ κεκηρυκμένα) Προσίσσσαι τὰ κεκηρυγμένα.

ead. l. 21. Περὶ τοῦ μέλλοντος προφανὲς ἀπόφασις) Melius Ms. π. τ. μ. προπετὴς ἀπόφασις. Et σημειῶσαι μανιώδης ὑπόσχεσις.

ead. l. 29. Ἀθηναίων σύμμαχος τις ἀχθόμενος) Utramque expositionem Scholiastae ἀπροσδιόνυσον esse ostendit responsum Spartani. Valla in Thucydide verba Graeca δι' ἀχθηδὸνα verterat per contumeliam, quod Stephanus emendandum putavit prae tristitia. Sed Valla mentem Thucydidis recte asse-

cutus est, & post eum Aem. Portus, cuius hoc scholion Graecum est: διὰ λύπην, ἵνα τὸν αἰχμάλωτον τοιοῦτῳ σαρκασμῷ καὶ ἐπηρεασμῷ μᾶλλον λυπήσῃ.

ead. l. 37. Προσέσχον) Mf. Baf. addit ἐλλιμένισαν.

Pag. 465. l. 2. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόφου) Ἀνωτέρω αὐτοῦ τ. λ.

ead. l. 3. Ἀπὸ τοῦ, ἐκείνων τῶν) Ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς ἐκείνων τῶν.

ead. l. 4. Προσβोधῆσαι τοῖς συμμ.) Εἰς βοήθειαν τοῖς συμμ.

ead. l. 5. Ἐξω τούτου τοῦ ἰσθμοῦ) Ἐκτὸς τοῦ ἰσθμοῦ.

ead. l. 10. Δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι τὸ, ἡμέρας γενομένης) Id vero minime necessarium est. Ἄρσις illa σημείων fiebat φρυκτοῖς, facibus accensis & elatis, ut compluribus locis ostendit Thucydides, quarum nullus, vel certe exiguus usus est, vel ad classis hostilis aut amicae adventum, vel ad aliam quamcunque rem significandam, cum iam dies illuxit. Itaque etiam Thucydides omnibus locis, quibus de his agit, mentionem noctis facit. Vid. II, 94, III, 22 & 80, hic, & infra c. 110, 111, ubi Thucydides dicit, ἔπειτα τὸ σημεῖον τοῦ πυρὸς, ὡς εἰρητὸ ἀνίσχον. Nec quidquam obstat, quo minus hunc locum ita accipiamus, exercitum Corinthiorum, qui ad Isthmum turandum convenerat, cum eum fefellisset adventus classis Atticae, quod ea noctu ad aliud litus appulsa fuerat, a vigiliis & excubiis per litora dispositis, quae senferant, eadem nocte de eo sublatis φρυκτοῖς certiores factum fuisse. Adde, quae ad pag. 434 annotata sunt.

ead. l. 12. Σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις) Haec non sunt in Mf. Recte. nam nec opus est praepositione repetita, quae in verbo composito inest, nec Graeci dicunt συμβάλλειν σὺν τοῖς πολεμίοις, sed συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.

ead. l. 15. Δύο παιᾶνες) Eadem habet Suidas in Παιᾶνας. In Mf. additur expositio ἀλαλάζοντες.

ead. l. 24. Τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων) Verba Thucydidis non pertinent ad Athenienses: neque enim hi, sed Corinthii, se in loca edita receperunt.

ead. l. 34. Τοὺς ὑποπέμπτους, τὸ εἶναι, καὶ διδάξ.) Desunt.

ead. l. 37. Ἀπὸ τοῦ εὐτρεπισάντων εἶπε) Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων, μηχανησαμένων δὲ λέγει, οἰοῦναι εὐτρεπισάντων.

ibid. Αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει Κερκυραίων) Absunt a Mf.

ead. l. 38. Συνελάβοντο δὲ τοῦ τοιοῦτου οὐχ ἥκιστα) Ἀπὸ τοῦ συμμετέσχον οὐκ ὀλίγως τοῦ τοιοῦτου πράγματος.

Pag. 466. l. 6. Πιθανὴν καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ Πτυχιᾷ ἀνδράσι δηλονότι) Haec temere e superiore annotatione repetita sunt, nec leguntur in Mf.

ead. l. 19. Ὡς περ σχοινία, οὕτως αὐτοῖς ἐχρῶντο) Ὡς περ σχοινοῖς οὕτως ἐχρῶντο.

ead. l. 20. Οὐδετέρως δὲ τὸ σπάρτον) Ὡς ἀπὸ εὐθέος οὐδετέρου τὸ σπάρτον.

ead. l. 22. Μὴ τις εἴποι) Μὴ τις εἴπη. Et mox τὸ ἐπεγένετο γὰρ νύξ.

ead. l. 27. Τιθεῖς, τοὺς δὲ ἄλλους πλαγίως ἐπιβάλλον) Τιθέντες, ἄλλους δὲ πλαγίως ἐπιβάλλοντες.

ead. l. 33. Ἀφ' ἐκάστης γὰρ Ἀκαρνανίας) Quid sit ἐκάστη Ἀκαρνανία, nemo facile dicat. Mf. ἀφ' ἐκάστης πο' Ἀκαρνανίας, id est πόλεως.

ead. l. 35. Ἀχθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου) Haec non habet Mf. Ad Ἡϊόνι manu vetusta annotatum erat e Lycophrone v. 417. Ἡϊὼν. Λυκόφρων τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὼν Στρυμόνος Βισαλτία.

Pag. 467. l. 16. Στρατοπεδεύοντες) Στρατοπεδεύόμενοι. & post χωρίων. Καιρός. ἀντὶ τοῦ, ὅπου δυνατὸν ἐφαίνετο αὐτοῖς καὶ χρήσιμον τῆς. τῇ ἑαυτῶν δηλονότι.

ead. l. 24. Ἡ στέρησις) Ὑστέρησις Caff. Ὑστέρησις ἐ. τ. προσδοκηθέντων. οἷς Ἀθηναίοις μόνον ἐκεῖνο ἀπρακτὸν τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον, ὥς δήλου ὕψος. . . . σὺκ ἦν αὐτοῖς ἀπρακτὸν μὲν τὸν θελήσασιν οὐδέν. Mf. Βαί.

ead. l. 26. Μηκέτι μηδενὶ) Μηκέτι μηδέν.

Pag. 468. l. 5. Οὐ γὰρ λέγει κατασχόντες ἀντὶ τοῦ κρατήσαντες) Οὐ γὰρ λέγει κρατήσαντες.

ead. l. 20. Τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες) Τὸν πόλεμον φεύγοντες.

ead. l. 23. Μετὰ παρρησίας φρονήματος περιερχόμενοι) Μετὰ παρρησίας καὶ φρονήματος προερχόμενοι.

ead. l. 25. Ἡ πόλις αὐτῶν καταπονείται) Ἡ πόλις αὕτη νῦν καταπονείται.

ead. l. 33. Δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο, καὶ) Defunt. ut & paulo post illa αἶκε πόρῃσιν. Prius est ex Iliad. β', v. 200; posterius ex Odyss. β', v. 186.

Pag. 469. l. 3. Φησὶν, ἐπιλεγόμενος) Καὶ ἐπιλεγόμενος.

ead. l. 5. Δι' ἀγνοίαν ἐν ἡμῖν) Ἐν ἡμῖν non habet Mf. Et recte abesse potest. Non enim tam de Siculis loquitur, quam sententiam & generale pronuntiatum de bello in universum effert.

ead. l. 10. Δουλεύσαι τιςιν) Δουλεύσαι τινί.

ead. l. 12. Τῶν κερδῶν δηλονότι ἐφίεμ.) Τῶν ἐξ αὐτοῦ κερδῶν.

ead. l. 19. Γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος) In Mf. addebatur, Ὁμηρος, οἷά τε ληιστῆρες. Odyss. γ', v. 73. Sed non convenit in verba Thucydidis.

ead. l. 22. Τὸ δι' ἀντιρρήσεων κ. λ. δηλοῖ τὸ δὲ κατ. τὸ διακλ.

ἴσον δὲ φησι τὸ π. ἐκ.) Δι' ἀντιρρήσεων κ. λέγων. Τὸ δὲ κατ. δι-
αλλαγήναι. ἴσον δὲ τὸ π. ἐκ.

ead. l. 25. Νῦν, φησὶν, ἐὰν μὴ προχωρήσῃ) Εἰ νῦν, φησὶν, μὴ
προχωρήσει.

ead. l. 30. Ὅμηρος) Odyss. l, v. 42.

ead. l. 33. Βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι) Desunt.

ead. l. 35. Κρίνω) Mf. Baf. addit: ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ, ἢ ἢ,
χρῆ νομίσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκαιοτέρους τῶν ἐμῶν λόγων.

ead. l. 37. Τινὰ τῶν βιβλίων τὸ βλέγαις ναυσὶν) Τινὰ τὰ ἐπι-
γραφὰς ναυσὶν.

Pag. 471. l. 2. Δόξαν ἐπέρχεσθαι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρῆ.

ead. l. 16. Ἐν πρώτοις τοῦτο φ. κ. εὐ δ. ὅ ἐστι, τὴν δούλωσιν)
Ἐν πρώτοις φ. κ. εὐ δ. τουτέστι, τὴν δούλωσιν.

ead. l. 19. Τὸ δὲ ἐξῆς, πρὸς βύτατον — τουτέστι τὴν δούλω-
σιν) Absunt a Mf. Recte: nam pleraque in superiore anno-
tatione leguntur. Pro iis post ὁμοίως scribitur: ὥς καὶ Ἰππι-
κράτης, δύο πόγων ἅμα γινόμενων ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὴν
ἕτερον. Est in Aphorism. II, 46. Paulo ante κοινῶς φοβεροὶ ἢ
δούλωσις.

ead. l. 31. Οὕτω δηλαδὴ ὥς εἶπεν. ἦτοι εἰ) Οὕτως ὥς εἶπεν. εἰ.

ead. l. 36. Διὰ τὸ συμβῆναι) His additum erat ex Homeri
Iliad. l, v. 63: Ἀρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος.

Pag. 472. l. 2. Τὴν οἰκίαν οἴσιν) Τὴν ἰδίαν οἴσιν.

ead. l. 6. Καὶ ἐκάτεροι) Καὶ ἕτεροι. Ita Thucydides.

ead. l. 8. Διὰ τούτων δὲ) Διὰ τοῦτο δέ.

ead. l. 23. Καὶ νῦν) Ἡ διάνοια, καὶ νῦν.

ead. l. 26. Φοβεροὺς ἡμῖν εἶναι) Εἶναι deest.

ead. l. 37. Πεισθέντες μὲν ἔμοι) Πεισθέντες ἔμοι.

ead. l. 38. Ἀφ' ἧς ὁρμ.) Ἀφ' ὧν ὁρμ.

Pag. 473. l. 1. Τὴν ἰδίαν) Haec, & quae mox leguntur ad
verba ἀφ' ἧς αὐτοκρ. & ad l. 10 & 11 non habet Mf.

ead. l. 7. Ἐγκέκοπται) Ἀποκέκοπται.

ead. l. 8. Τιμωρήσασθαι τίνα δηλονότι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ τιμω-
ρήσασθαι τίνα. Δηλαδὴ & δηλονότι etiam in his, quae ad l.
13 & 14 annotantur, a Mf. absunt, ut & saepe aliis locis.

ead. l. 16. Ἦτοι προνοῦντας) Ἦ προνοῦντας.

ead. l. 22. Εἰς τοὺς ἄλλους κοινωνία) Κατὰ τοὺς ἄ. κ.

ead. l. 34. Σικελικὸν πόλισμα) Ante haec verba scripta e-
rant, ἀντὶ τοῦ ἀποδοθῆναι, quae in edd. ad l. 36 voc. ἀποδοῦ-
σιν leguntur, cui expositio appposita non convenit.

Pag. 474. l. 13. Τὰ πάντα κατεργάζεσθαι) Τοῦ πάντα κατ.
nempe ἐλπίδας τοῦ δύνασθαι κατ.

ead. l. 23. Τὸν ἄλογον) Hoc palam vitiosum est. Mf. bene τὸν σύλλογον.

Pag. 475. l. 27. Ἦγουν ἀποθησόμενον) Deest.

ead. l. 36. Καταγγέλλει) Hoc, & omnia, quae hac pag. leguntur, usque ad l. 4 p. 19. ἂντὶ τοῦ, οὐδὲ ἄλλως, absunt a Mf.

Pag. 476. l. 7. Λιθουργός) Hoc, & scholia ad l. 10 δένδρα καὶ ὕλην, l. 14 καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, & p. 103 l. 1, desiderantur.

Pag. 477. l. 30. Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγαρέων) Στερηθῆναι τοὺς Λακ. τῶν Μεγάρων. Et μοχ. κρατήσῃν τῶν Μεγάρων, non Μεγαρέων.

Pag. 478. l. 9. Ἐκάτεροι δηλονότι) Deest cum duobus scholiis sequentibus.

ead. l. 15. Ἐφωράθησαν) Neque hoc, neque ea, quae ad l. 12 ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς, & pag. 111 l. 6, & pag. 112 l. 10 annorantur, habet Mf.

ead. l. 21. Τὴν κατὰ τὸ Βυζάντιον) Addita sunt haec: ὅτι ἡ κατὰ Βυζάντιον Χαλκηδὸν ἢ Μεγαρέων ἐστὶν ἀποικία.

ead. l. 25. Ὁν δηλονότι) Et haec, & quae hac pag. ad l. 4, 5, 11 & 12 voc. καταστήσῃν leguntur, a Mf. absunt. Ad voc. κινούμενοι, quae est in Thucydide pag. 114 l. 5, annotatum est ἀντὶ τοῦ ταραττόμενοι.

Pag. 479. l. 3. Διοδεύσαι) Desunt, ut & scholia ad l. 10, & ad pag. 117 l. 1 & 2.

ead. l. 10. Φίλοι) Ex omnibus scholiis usque ad l. 9 pag. 120 Mf. tantum tria habet, nempe ad p. 117 l. 13, & p. 120 l. 1.

ead. l. 16. Ἦγουν τῷ) Ἦγουν τοῖς Χαλκιδεῦσι, καὶ τῷ Mf. Baf.

ead. l. 22. Ἔργον εἰς τοὺς Εἴλ.) Ἔργον τὸ εἰς τοὺς Εἴλ.

ead. l. 28. Ταπεινὸν) Deest, ut & scholion ad p. 124 l. 14.

ead. l. 30. Διαιτητῇ) Mf. Baf. addit: ἡ τῶν προϋχόντων ἀρετὴ ἐν τε πόλεσι καὶ ἐν στρατείαις πανταχοῦ καθίσταται τὸ ὑπήκοον, καὶ τῶν ἐναντίων ποιεῖ μὴ καταφρονεῖν. ἐν μὲν τοῖς Ἕλλησι τὸν Βρασίδαν, καὶ τὴν αὐτοῦ στρατίαν, ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ Βελισάριον εἰς παράστασιν τοῦ παρόντος λόγου παραβάλλομεν.

ead. l. 36. Ὀμηρος, ἦτοι — μάλα λιγύως) Ὀμηρος, Παῦρα μὲν, ἀλλὰ. Cetera desiderantur. Est Iliad. γ', v. 213.

Pag. 480. l. 8. Παρέσχεν) Παρέσχεν. ἔδωκέν ὁ καιρός. Mf. Baf.

ead. l. 15. Ἡ δὲ σύνταξις Θουκυδίδεος) Fallitur. Est genus loquendi commune omnibus scriptoribus Atticis. Nec recte σύνταξιν vocat, cum ad σύνταξιν non pertineat, nec circa Thucyd. Vql. VI.

Q

eam versetur. H. Stephanus ad Scr. al. de Dial. Att. pag. 130. Sic etiam supra Scholiastes p. 370. Ad κινδυνον ἀνερέψαμεν in Thucydide scholion habet Mf. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ — τῶν Λακεδαιμονίων) Desunt. Paulo post ad verba Thucydidis οὐχ ἵνα συμμάχους ὑμᾶς ἔχαμεν, adscriptum erat οὐ γὰρ δέομεθα συμμαχίας.

ead. l. 33. Ἐλάσσους) Hinc in Mf. sequitur ad voc. πάτριον in Thucydide: εἰ τὴν πάτριον ἐκάστοις πολυτελεῖαν καταλύσας ἢ τὸν δῆμον καταδουλώσιν τοῖς ὀλίγοις τῷ δήμῳ.

ead. l. 35. Ἦγουν ἐφ' οἷς) Deest & hoc, & sequens scholion. Sed ad ὑποδείξας adscriptum est: Ὅμηρος, Ἄλλ' οὐ γὰρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔντα Λάβρη ὀπιτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὼν, αἶ κε τύχωμαι. In Homero Iliad. η', v. 243, vulgo editur ὀπιτεύσας, & τύχομαι quam lectionem etiam Scholiastes secutus est, & ex Eustathio annotavit Barnesius.

ead. l. 37. Περισκεψιν, ἢ περιάρησιν, ἢ πρόνοιαν, ἢ ἐξέτασιν) Deest ἐξέτασιν. Perperam relata est haec expositio ad voc. ἀρετήν nam pertinet ad περιωπὴν, quod paulo inferius legitur in Thucyd. pag. 128 l. 10. Pollux II, 54: περιωπὴ, ἢ περιάρησις, ὡς Θουκυδίδης. Et Suidas in περιωπὴ καλεῖ δὲ (ὁ Θουκυδίδης) περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν. Hoc etiam animadvertisse videtur Hudsonus in Indice Scholiorum.

Pag. 481. l. 1. Τοῖς γὰρ δυνάμει (φυσὶν) εὐδύν) Τοῖς γὰρ ἐν δυνάμει φ. οὐ. Ad voc. αἰσχυρὸν haec annotantur: χειρόνως καὶ πλείονος μίσους κατακτώμενοι τὴν ἀρχήν, ἢ ὁμὴ προεπαγγελάμενος.

ead. l. 22. Τῷ ἡμῶν) Deest cum duobus sequentibus scholiis, quae nihil opus erat e praecedenti annotatione hic repeti.

ead. l. 29. Ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων) His non exponuntur verba τοῖς ἀπὸ ὑμῶν expositioni praefixa. Puto ea pertinere ad illa, quae paulo post dicit Thucydides, οἱ δὲ Ἕλληνες, & Scholiasten hoc voluisse, Thucydidem, cum paulo ante dixisset τὸν μὲν Λακεδαιμονίων, scilicet ἔνεκα, nunc mutato casu dicere οἱ δὲ Ἕλληνες, pro τῶν δὲ Ἑλλήνων ἔνεκα.

ead. l. 34. Τοὺς Ἀθηναίους) Hoc quoque non recte adscriptum esse verbis τοὺς πλείους, & ad praecedens pertinere existimo.

Pag. 482. l. 2. Ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες) Totum hoc scholion αὐτολεξεῖ legitur in Suida v. πιστώσαντες, praeterquam quod pro ἀντὶ τοῦ ὅρκον, habet α. τ. ὅρκους, & πιστοῦμαι σε ὅρκῳ, omisso δὲ, quod hinc recte abesse potest. Mf. praeterea etiam haec habet: ἀντὶ τοῦ εἰς ὅρκον αὐτὸν ἐμβαλόν-

τες, καὶ ἐκ τούτου πίστιν δέξάμενοι. Et paulo post ad Στάγειρος, ἢ τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους πατρίς.

ead. l. 13. Πόλις βοιωτῶν) In ed. Camerarii erat ὑπὸ τῶν βοιωτῶν. Stephanus omisit, quod quidem non magnopere reprehendi potest, sed sunt tamen & alia nihilo maioris momenti, quae idem retinuit.

ead. l. 16. Ἦγουν, ἐν ᾧ) Ἔως ἐδίδου ὁ καιρὸς, ἦγουν, ἐν ᾧ Ms. Baf.

ead. l. 20. Ἦγουν) Hoc & sequens Scholion non habet Ms.

ead. l. 24. Χρὴν μὲν) Ad haec verba in Ms. Baf. sequentia annotantur: Ἡ παρούσα δὴμηγορία πλεῖον ἔχει τοῦ ἀναγκαίου, ἀφ' οὗ καὶ ἀρχεται, ὥστε ἀνάγκη πολεμεῖν πολεμίοις οὖσι.

ead. l. 25. Ἡ μὲν πρότασις) Ante haec verba Cass. habet διαιρείται ἡ δὴμηγορία αὕτη τῷ συμφέροντι καὶ τῷ δίκαιῳ, ὑπαφαίνει δὲ ὀλιγάκις καὶ τὸ δυνατόν.

ibid. Πρότασις, ἐπιπλήξως) Πρότασις ἐξ ἐπιπλήξως.

ead. l. 27. Πανταχού ἐχθροὶ) Hinc in Ms. sequuntur, quae hic sunt l. 36, hoc modo: τὸ δὲ συμπέραμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πρακτέα, κατὰ διόρισμόν τισι τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ μᾶλλον προμηθεόν. Omnia melius, quam in editis, in quibus apertum est, posteriora a suo loco avulsa esse.

ead. l. 32. Ὀμηρος) Iliad. χ', v. 161. Habebat Ms. insuper aliam expositionem ad verba οὗ γὰρ τὸ προμηθεύς, quam descripsi ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἰπποδάμοιο) Ms. Baf. addit: οὗ γὰρ ὁμοίον ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τῆς σφετέρας μαχεῖσθαι καὶ ὑπὲρ πλείονος. τοῦτο μὲν γὰρ φανερώς ἀδίκον, ἐκεῖνο δὲ καὶ μᾶλλον δίκαιον.

ead. l. 35. Ὡς περ οἱ Ἀθηναῖοι) Haec non sunt in Ms. nec referri possunt ad verba οἷς ἂν ἄλλας ἐπὶ, sed ad sequentia Thucydidis, τοῦ δὲ πλείονος ὀρεγόμενος. De illis μᾶλλον προμηθεύς dixi ad lin. 27.

Pag. 483. l. 2. Καὶ τρόπου) Post hanc annotationem in Ms. ad verba Thucydidis πρὸς τε γὰρ τοὺς, haec scripta sunt: τοῖς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἀντιπάλοις ἴσοις καθισταμένους. Quae autem hic annotantur ad l. 10 & 11, ab eo absunt. Deinde post scholion ad pag. 136 l. 1. scriptum est, ἐλευθερία περιγίνεται. διόπερ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός: quae est expositio verborum καὶ ἐλεύθερον καθίσταται.

ead. l. 7. Μέχρι θανάτου) Addit Ms. ἀντὶ τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς μάχης ἀπαντῶντος.

ead. l. 8. Ὑπόκειται) Ὡς αὐτοῖς ὑποτέτακται, ὥς ἔχει πρὸς αὐτούς.

ead. l. 9. Ἀντὶ τοῦ ἀναμφίβολος) Sunt hic & alia scholia in Mf. quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 13. Τοῖς αὐτοῦ) Τοῖς αὐτῶν Mf.

ead. l. 15. Ὀμηρος) Iliad. ζ', v. 209.

ead. l. 23. Κλίναντος ἡλίου) Κλίναντος τοῦ ἡλίου.

ead. l. 27. Τοῖς Βοιωτοῖς) Deest, ut & sequens scholion.

ead. l. 29. Σχῆμα Ὀμηρικόν) Hoc & supra annotavit laudans illud Homeri, οἱ δὲ δύο σκόπελοι. Ante σχῆμα in Mf. Basf. legitur Ἀθηναίων. Paulo superius ad haec verba Thucydidis ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσιν, haec annotantur in Caff. οἷον ὡς ἐπιπάντας τοὺς στατηγούς τοὺς αὐτῶν οἱ Θηβαῖοι εἰς κ' καὶ ε' τάξεις ἔταξαν κατὰ βάθος.

ead. l. 32. Λόγου δηλονότι) Auctior est Mf. hac annotatione: ἦτοι δι' ὀλίγου λόγου, ἢ ἐν βραχείῳ χρόνῳ. τὸ ἴσον δὲ ἔχει τοῖς πολλοῖς λόγοις, καὶ ὑπομιμνήσκειν μᾶλλον ἢ προτρέπειν δύναται.

ead. l. 33. Πιφοκινδύνως λαμβάνομεν) Adduntur haec: ἀντὶ τῶν οὐ προσηκόντων τοσόνδε κίνδυνον ἀναδεχόμεθα.

Pag. 484. l. 2. Ἦγουν οὐ συνάμιξαν) Deest cum iis, quae ad lin. 10, 13 & 14 h. p. & ad pag. 142 l. 1 annotantur, & pro his omnibus ad ξυνεστήκει in Thucydide, scribitur ἐκατέρωθεν ἑστὼς ἐμάχετο.

ead. l. 8. Τὸ ἔτι τὴν μάχην ὑπομέτρον) Mf. praeterea, πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ μὴ ἡττώμενον.

ead. l. 9. Κρεῖττον ἦν) Haec & quae ad καὶ ὠσάμενοι & ad p. 143 l. 14, p. 144 l. 1, 2 & 6 leguntur, a Mf. absunt: in quo ad verba Thucydidis pag. 144 l. 4, πρὶν ἂν αὐτὸς, haec scripta sunt: πρὶν φησὶν ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτότε.

ead. l. 16. Ἐν τῷ Δηλίῳ) Δηλονότι τῶν πολεμίων νεκρῶν, ἵνα μὴ ἀσπόνδους αὐτοὺς ἀνέλωνται οἱ Ἀθηναῖοι. Melius, quam vulgatum ἐν τῷ Δηλίῳ nam hoc adhuc tenebant Athenienses.

ead. l. 27. Ὑδρεύεσθαι) Deest.

ead. l. 29. Οἱ συμμετέχορτες) Suidas in ὁμοχαίτας. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ἦγουν, οὐδ' ἐν παραλυμῆνασθαι) Deest.

ead. l. 35. Τοὺς Ἀθηναίους) Et haec, & ea, quae ad pag. 146 l. 3 & 4 scribuntur, ignorat Mf.

Pag. 485. l. 5. Τοὺς Βοιωτοὺς) Τοὺς Θηβαίους ἀξιούοντας κομίζεσθαι μὲν τὸ ἱερὸν τὸ ἐπὶ Δηλ. ἀνταποδιδόναι δὲ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀσεβεῖν μᾶλλον ἢ τοὺς Ἀθηναίους μὴ δέοντας κομίσασθαι τὰ μὴ πρέποντα τοῖς ἱεροῖς νεκροῖς θεῶν ἀντικαταλλάττεσθαι. Caff. Ἀσεβεῖν τοὺς Θηβαίους ἀντὶ τῶν ἱε-

ρῶν, ἥγουν λαβόντας τὸ ἱερὸν, ἀποδιδόναι τοὺς νεκροὺς. Reg.
 Deinde ad verba Thucydidis pag. 147 l. 6, εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων,
 Caff. haec habet: εἰ δὲ δοκοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίαν εἶναι τὴν γῆν
 ἐν ἣ οἱ νεκροὶ κεῖνται, αὐτοὶ τὸ ποιητέον γιγνωσκέσασαν. Ad
 verba καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν ibid. l. 9, καὶ
 οὐκ ἂν τοὺς Βοιωτοὺς κατισχύσειν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Ὀρωπία
 ὡς τοὺς νεκροὺς κατασχεῖν αὐτῶν. Ad sequentia οὐδ' αὖ ἐσπέν-
 δοντο δῆθεν, l. 10, οὐδ' αὖ ἐσπένδοντο προφάσει ὡς δῆθεν Ἀθη-
 ναίων οὐσης τῆς γῆς. τί γὰρ καὶ εἶδει περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ τοῖς
 Βοιωτοῖς σπένδεσθαι; Ac denique ad εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνα-
 σθαι, l. 11, εὐπρεπὲς δὲ εἶναι ἀποκρίνασθαι ἐκ τῆς Βοιωτῶν
 ἀπίοντας τοὺς Ἀθηναίους ἀπολαβεῖν ἅπερ αἰτοῦσι.

ead. l. 7. Κατὰ φύσιν) Paulo post ad ἐσεσιδήρωτο scriptum
 est, ὥστε ὑπὸ τοῦ πυρὸς μὴ βλάπτεσθαι τὴν κεραίαν.

ead. l. 12. Ἀμφίπολις) Paulo post ad Ἀρισταγόρας ὁ Μιλή-
 σιος in Mf. est: οὗτινος καὶ Ἡρόδοτος μέμνηται πολλάκις. Et ad
 ὑπὸ Ἡδῶνων ἀπὸ τῆς Ἡδῶνες πλ. καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς Ἡδωνοί. ὅθεν
 ὑποκατιῶν Ἡδῶνας ἔφη, καὶ οὐχὶ Ἡδωνούς.

ead. l. 13. Τὸν Στρυμόνα) Deest. Ad περιφανῆ hoc scholion
 legitur: ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ κατῴκισεν, ὁ περιφανὲς ἕκ τε γῆς καὶ
 θαλάσσης ἐστίν.

ead. l. 23. Διαπεραιώσεως) Hoc, & quae ad l. 11 h. p. & l.
 2 & 8 pag. 155 scribuntur, non habet Mf.

ead. l. 38. Μεταβληθὲν τὴν γνώμην) Μεταβεβλημένον τῇ γνώμῃ.
 Pag. 486. l. 1. Τὸν Βρασιδαν) Deest, una cum illis, quae ad
 l. 12 h. p. & l. 3 & 5 pag. 158 annotantur.

ead. l. 5. Ὁ Βρασιδᾶς) Hoc quoque, ut & annotationes ad
 l. 10 & 11 h. p. & l. 9 pag. 159, l. 13 pag. 160, & l. 2 pag. 161,
 a Mf. absunt. Ad ἀσφαλεῖ, quod est pag. 160 l. 12 in Thucy-
 dide, scriptum est πάρισον· qua figura delectari Thucydidem,
 etiam Dionysius Halic. observat. Deinde illa, εἰωθότες οἱ ἄν-
 δρωποι, exponuntur scholio, quod in Notis ad hunc locum
 Thucydidis descripsi.

ead. l. 18. Ἐθνος δηλονότι) Ante haec ad v. Ἄθως p. 162 l. 8
 in Thucydidē, est μέρος ὧν τῆς ἀκτῆς δηλονότι. Et ad διγλώσ-
 σων l. 13, ἀντὶ τοῦ, πολυγλώσσων.

ead. l. 20. Τὴν Τορώνην) Non est in Mf. nec haec, nec se-
 quens expositio.

ead. l. 22. Τῆς προσοδίας) Illis, quae paulo post in Thucyd.
 leguntur, ἐτήρουν τὴν πρόσodon; adscriptum est παρεφύλαττον
 τὸ τῆς παρουσίας. Et ad φρουροὺς, pag. 164 l. 7, τὸ ἐξῆς, τοὺς
 φρουροὺς διέφθειραι.

ead. l. 31. Ταῖς ἡμέραις δηλονότι) Haec, & omnia, quae sequuntur, usque ad pag. 170 l. 9 ἐπιφερόμενος abfunt a Mf. excepto eo, quod ad pag. 168 l. 2 legitur. Sed ad verba Thucydidis ἐλθεῖς τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῃ παραπλήσια, adscriptum est: ἐν τῷ αὐτῷ τῶν συγγραφεῶν διάλεξις Βρασίδου πρὸς Τωροναιῶς. Haec apparet ab aliquo scripta esse, qui sequebatur divisionem Historiae Thucydidis in XIII libros. Neque tamen carent errore. Nam siue auctor illius annotationis indicare voluit summam orationis Brasidae ad Toronaeos, quam hic exponit Thucydides, siue orationem eiusdem ad Acanthios, quae c. 85 huius libri legitur, debuit dicere ἐν τῷ ζ'. Illi enim, qui Historiam hanc in XIII libros partiebantur, librum septimum inchoabant ab iis, quae in principio capitis 78 huius libri scripta sunt, Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον cet. ut ibi monet Scholiastes.

ead. l. 35. Τοῖς προδοταῖς) Post haec ad verba Thucydidis pag. 168 l. 8, ἡγούμενος οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ, hoc scholion habet Mf. ἡγούμενος μὴ χείρους φαθήσεσθαι περὶ ἡμῖν αὐτοὺς διὰ τὸ Ἀθηναίους γεγενῆσθαι φίλους.

Pag. 487. l. 18. Ἦγουν κατὰ τὴν π. τ. π. ν.) Desunt, una cum iis, quae ad pag. 173 l. 3 ὅπως, leguntur.

ead. l. 32. Ἦγουν, κύριοι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων) Haec in Mf. atramento & manu recenti scripta sunt, vetusta & minio illa: ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορες ἄντες, ὥς κύριοι εἶναι συμβῆναι ἄνευ τῶν πόλεων αἷς ἐπύρχοντο.

Pag. 488. l. 4. Τῶν Πελληνῶν) Deest. Quae deinde scribit Thucydides pag. 177 l. 12 αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ cet. ita exponuntur: ὁ Βρασίδας εἰς τὴν Σκιάωνην ἔπλει ἐν πλοίῳ μικρῷ, προαγούσης τριήρους, ὅπως εἰ μὲν αὐτὸς ἐντύχοι πολεμίῳ πλοίῳ ἢ τριήρῃ ἐπελθοῦσα βοηθήσειεν αὐτῷ. εἰ δὲ ἀντίπαλος τριήρῃ ἐξεναντίας ἐπιφέροίτο, αὐτὸς ἐν τῷ κελητί διασωθεῖν. ἐμελλε γὰρ ἢ τριήρῃ ἢ πολεμίῳ οὐκ ἐπὶ τὸ καλῆτιον ὁρμήσαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τριήρην.

ead. l. 5. Δι' ἀτολμίαν) Hoc itidem recentius & atramento scriptum erat, antiqua & minio scripta haec: οὐχ ὑπέμειναν οἰκήσαντες περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐν ἀνάγκῃ γενέσθαι. οἰκίσιν γὰρ ἀγαθὴν τὴν ἐλευθερίαν λόγῳ. Οἰκήσαντες vel corruptum est, vel aliquid excidit.

ead. l. 24. Ἀντὶ τοῦ) Deest & hoc & sequens scholion.

ead. l. 37. Ἦγουν, οἱ ἐμελλον ἥξειν) Haec, ut & ea, quae ad l. 14 h. pag. & ad pag. 185 l. 7, & l. 8 διὰ τὸ δέος annotantur, non habet Mf.

Pag. 489. l. 14. Ἦγουν ἔταξε) Tota haec pars. huius scholii deest.

ead. l. 22. Περὶ τῆς δημοκρατίας φησὶ) Τὴν δημοκρατίαν λέγει.

ead. l. 33. Τοῦ ἐπιέναι δηλονότι. Ἦγουν, ἐκφοβουσι μέλλοντες ἐπιέναι) Desunt, & pro iis tantum est οἱ βάρβαροι.

ead. l. 36. Δέος ἐμποιουσι) Non est in Mf. Paulo post δήλωσιν ἀπειλῆς exponuntur. ἐμφασιν καταπλήξεως.

Pag. 490. l. 33. Τοῦ τόπου τοῦ Περδίκκα) Abest a Mf.

Pag. 491. l. 10. Μακροτέρα δὲ κατ' ἐκείνῳ). Ἄλλη μακροτέρα δὲ.

ead. l. 19. Ἦγουν, δημότου ἐναντιωθέντος) Hoc scholion non habet Mf. Pro eo ad κατὰ τὸ στασιαστικὸν scriptum est, κατὰ τὸ ἀντιστασιάζαν.

ead. l. 32. Βιασάμενοι τὴν φ. ν. ἀ. πρὸς θάλα.) Ὑπερβατόν. βιασάμενοι τ. φ. ν. ἀ. παρὰ θάλα.

ead. l. 36. Ὁ Περδίκκας δηλονότι) Ad ea, quae in Thucydide p. 198 l. 10 leguntur, ἐνδηλὸν τι ποιεῖν Mf. habet expositionem, quam vid. in Notis ad Thucyd.

Pag. 492. l. 4. Οὐκ ὄντας νομικοῦ). Οὐκ ὄντος νομίμου. Et sic rursus paulo post.

ead. l. 7. Καὶ μὴ τοῖς εὐτυχοῦσι. Γράφεται ἐντυχοῦσι) Haec non sunt in Mf.

ead. l. 8. Καὶ τὰς πόλεις μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν) Thucydides: ἴαστε τῶν πόλεων ἀρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. Hic Scholiastes ἐντυχοῦσι nihil aliud iubet denotare, quam τυχοῦσι. nec aliter intelligens Valla, cum Aem. Porto, quibuslibet vertit. Enenckelius, cuilibet ex vulgo. Ablancurtius vero, Graecum propius redditurus, afin d'empêcher qu'on n'y mit les premiers venus. Quam interpretationem ut meliorem ceteris habeo, ita plus aliquid dicere, quam τυχοῦσι aut cuilibet ex vulgo existimq. Uterius progressus Winsemius hīc, neque enim gubernationem civibus in singulis civitatibus permittebant, satis indicat, ἐντυχοῦσιν idem sibi significare visum, ac ἐνοικῶσιν, h. e. τοῖς πολίταις. Sed cum aliunde haud possit forte demonstrari talis significatus verbi, nec necesse sit, contenti erimus illud ex Gallici interpretis mente fumere, ac ita breviter circumscribere: neque gubernationem eis, in quos forte primos civium, sese ad hoc offerentes in urbibus istis inciderent, permittere. Forsan quoque aptius hoc modo omne illud, quod in ἐντυχοῦσιν emphaticum habetur, expresserimus. GRAMM.

ead. l. 10. Ἦγουν ἐγκαλέσαντες) Deest cum omnibus, quae

in edd. leguntur usque ad pag. 201 l. 10 τοῦ γὰρ κώδωνος, exceptis expositionibus ad l. 11 h. p. & p. 200 l. 6 & 14. Praeter ea autem, quae in edd. sunt ad p. 200 l. 6, in Mf. etiam alia leguntur, quae vide in Notis ad Thucydidem.

ead. l. 19. Ἰσθῆς) Σημείωσαι ἀγγώματος μάχη.

ead. l. 21. Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος) Θουκυδίδης, τοῦ γὰρ κ. π. ἀρσενικῶς. Σοφοκλῆς, Καλκοστίμου κ. ὡς Τυρσνικῆς, θηλυκῶς. Locus Sophoclis est in Aiaçe v. 17.

ead. l. 25. Προσδεῖναι) Mf. προῆναι. E sequentibus, quae sine causa repetita sunt, liquet legendum esse προσδεῖς.

ead. l. 28. Ἡ πρόσδεσις ἐγένετο. Ὑπερβατὸν) Desunt.

ibid. Τοῦ κώδωνος (φῆσι) παρενεχθέντος) Τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος· & coniunguntur cum praecedenti scholio.

In fine libri Mf. haec habet: ἀπορούσι τινες ψυχὰν ἀπορίαν, διὰ τοῦ Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς δ', ἣ συνεγράφατο ἱστορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ ἡ, εἶπε δ', ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα. ὅτι ἐπειδὴ, φασιν, ἀπὸ τοῦ ἡ ἕως τοῦ ς', δ' στοιχειᾷ εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ δ' ἕως τοῦ θ', ὁκτώ εἰσι· τὸ πρῶτον ἐνταῦθα τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες καὶ τὸ ὕστερον· ἡ δὲ ἀληθεστέρα λύσις τοιαύτη, ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱστορίας, ἀλλὰ ᾧ συνεγράφατο. καὶ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ὁκτώ, οἱ δὲ εἰς 17', τὴν πρῶτην εἰς β', καὶ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'. Est hoc vere frigidum ζήτημα, & frigidior etiam illius λύσις. Quod hic scribitur Ἡρόδοτος εἶπε δ', mihi suspectum est, & Scholiastes fortassis scripserat ἔλιπε δ'. Quid autem in his verbis, ἀλλὰ ᾧ συνεγράφατο, sit ᾧ, non scio; sed sensus est idem, ac si dixisset ἀδιαιρέτως.

Erat ibidem & alia annotatio his verbis: Ἰστέον ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Θουκυδίδης Αἰσχύλον καὶ Πίνδαρον ἐμιμήσατο. εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα. εἰς δὲ τὴν λέξιν Προδίκον, ὅθεν καὶ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειούμεθα. εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τοὺς Ἰσοκρατικούς, Εὐριπίδην καὶ τοὺς ἄλλους τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν. εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητὴν. Haec omnia manu vetusta scripta erant.

ead. l. 31. Ἡ ἐφ' ἐνός) Abest a Mf.

ead. l. 34. Οἶονεἰ ἐχεχειρία) A. Gellius l. 1, c. 25: Graeci cessationem pugnae pactiniam ἐχεχειρίαν dixerunt, exemta una litera sonitus vastioris, & subiuncta lenioris. nam quod eo tempore non pugnetur & manus cohibeantur, ἐχεχειρίαν appellarunt. HUDS. Mf. Οἶον· καὶ ἐχεχειρία. Suidas, apud quem in ἐχεχειρία haec leguntur, ἐχεχειρία τις οὐσα.

Pag. 493. l. 4. *Ωρου) Asteriscus appositus indicio est, eos, qui haec ediderunt, putasse hanc vocem corruptam esse. Si quid emendandum est, putem legendum esse *Ωρος, & designari *Orum* Grammaticum, cuius testimonium Scholiastes Thucydidis etiam alibi, & veteres Critici saepe advocant. Suidas: 'Αδραμύτειον. οὕτως Εὐπολις, καὶ 'Αδραμυτηνός. ὁ δὲ Θουκυδίδης 'Ατραμύττειον.

ead. l. 15. Τὸ καινόν) Defunt.

ead. l. 18. Τὸ μέρος δηλ.) *Ἡ τὸν περίβολον. τὸ μέρος δηλ. Ms. Baf.

ead. l. 31. Εἰς τὴν πόλιν) Εἰς τὴν πολιτείαν.

ead. l. 33. Τῶν Λεοντίων) Non habet Ms.

Pag. 494. l. 1. Πρασίης) Πρασίας, & paulo post Βρικιννίας.

ead. l. 9. *Ὠμίλησε) *Ὠμίλησεν. ἔταξε δοῦναι χρήματα ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας. Posterior interpretatio aliena est ab hoc loco. Vid. ad V, 61, & VI, 62.

ead. l. 12. Σικελιῶται λέγονται) Verius Ammonius in libello de *similibus & differentibus vocabulis*: Σικελὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς Σικελίας ὢν. Σικελιώτης δὲ, ὁ Σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν αὐτὴν οἰκῶν. HUDS. Nulla est pugna inter Scholiastēn & Ammonium. Barbari indigenae sunt Σικελοί. Graeci, & alii, qui aliunde in Siciliam venerant, Σικελιῶται. Eodem modo Ammonius distinguit Ἰταλοὺς & Ἰταλιώτας. Ms. in fine huius annotationis recte, οὕτω καὶ ἐπὶ Ἰταλιωτῶν καὶ Ἰταλῶν.

ead. l. 14. Συνήεσαν) Συνήεσαν Cass. Συνήεσαν, εἰρήνην ἐποίησιν Ms. Baf.

ead. l. 22. *Ἀντὶ τοῦ) Deest.

ead. l. 25. Τῇ ἀργίᾳ) Τῇ ἀργότητι.

ead. l. 31. *Ἀναλογίστας) *Ἀλογίστως.

Pag. 495. l. 9. Συγκλύδων) *Ἐπηλύδων.

ead. l. 11. *Ἡ αἰνευ πρόβλεως. ἥγουν οὕτως — τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος) Omnia absunt a Ms.

ead. l. 18. *Ὤετο) Deest.

ead. l. 30. *Ἀτολμίαν παράσχη. ὑμῖν δηλονότι) *Ἀτολμίαν. Δειλίαν.

ead. l. 38. *Ἀρμοττομένου) *Ἀρμοττόμενος.

Pag. 496. l. 1, Παρέχει) Hoc inter versus recenti manu scriptum erat. Κλέμματα, quod l. praecedenti dicit Thucydides, exponitur στρατηγήματα.

ead. l. 3. *Ἀπαράσκευοι εἶναι) *Ἀπαράσκευοι εἰσίν.

ead. l. 4. Πρὸ τοῦ οὖν ταχθῆναι) Πρὸ τοῦ συνταχθῆναι.

ead. l. 9. Φαίνονται) Deest.

ead. l. 10. Ὀμηρος) Iliad. ε', v. 531.

ead. l. 37. Περιττός ὁ καὶ) Suspicio, annotatiunculam non respicere verba, quibus adscripta est, sed suo loco motam, retrahi debere ad antecedentia haec καὶ δις ἡ τρις προσβαλόντα. Hic enim poterat ratione quadam (quamvis & isto loco fallente) cogitare Grammaticus de superflua praepositione καὶ, cum ne species quidem πλεονασμοῦ in verbis, quae vulgo indicantur. GRAMM. Recte Grammius. Mf. περιττός ὁ καὶ σύνδεσμος. Hoc manus vetus nota quadam apposita ad καὶ δις retulerat. Eam deinde recentior cancellaverat, & ad alterum καὶ, cui in edd. haec annotatio adscribitur, apposuerat. Add. H. Stephanum ad Scripta de Dial. pag. 33.

Pag. 497. l. 30. Οἱ δ' αὖ Λακ.) Ad haec Mf. Bas. ἀπὸ κοινοῦ εἶχον τὴν γνώμην πρὸς τὴν εἰρήνην νοητέον. Mox ad ξυνέβαινε in Thucyd. p. 227 l. 4 idem habet: ἐνταῦθα ἡ ἀπόδοσις τῆς ὅλης ἐννοίας ἀπὸ τοῦ, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον.

ead. l. 35. Μήπως αὐτομόλησωσιν) Ἡ δὲ ἐννοία, μήπως αὐτομ.

Pag. 498. l. 3. Μετὰ σπονδῶν ποιεῖσθαι) Μετὰ σπ. ποιῆσαι.

ead. l. 13. Ἦτοι προσδεχομένους, δηλοῦντι τὴν εἰρήνην) Προσδεχομένους. λείπει τὴν εἰρήνην.

ead. l. 15. Προσδεχομένους) Thucydides: ἀπιστότερος διαβάλλων. Scholiastes: διαβάλλων) προσδεχομένους, λείπει τὴν εἰρήνην. Loquitur auctor de Cleone, quod paci ideo adverteretur, quod putaret in illa flagitia sua manifestiora fore, suamque imminutum iri auctoritatem in obtrektando. An igitur legerat Scholiastes in suo Thucydidis exemplari διαβάλλων προσδεχομένους; ita quodammodo videtur. cur enim ellipsin indicaret suppleretque hic non auctoris, sed suae locutionis? nisi recentior fortasse Grammaticus antiquioris glossam suppleverit. Sed rem ipsam inspiciamus. Sane qui ad τὸ διαβάλλειν intelligi debet accusativus, non tam erit τοὺς προσδεχομένους τὴν εἰρήνην, quam potius in genere quosvis τοῖς πράγμασι προσεστώτας καὶ τοὺς στρατηγούς. Hos enim bello durante, impune insectari promptum erat Cleoni, & nunquam deficere poterat occasio obtrektandi, prono scilicet ad credenda quaevis eius generis Atheniensium vulgo: πολέμου γὰρ καθεστῶτος, αἰ ἀνάγκη εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν συμφορῶν διαβάλλεσθαι, dicit, ex sententia Plistoanactis Noster c. 17. Talis etiam describitur character Cleonis lib. 4, c. 28. At restituta pace cessatura haec omnia esse prospiciebat facile ἀνδρ κακούργος. GRAMM. Mf. non habet hoc scholion. Et apertum est temere repetitum esse ex iis, quae ad l. 5 anno-

tata sunt. Non raro eandem expositionem his aliis atque aliis locis scriptam inveni, primum a vetustiore, deinde a recentiore librario, qui scholia ex aliis Codicibus suppleverat, nec statim animadverterat, quaedam iam adscripta esse.

ead. l. 20. Ἦγουν ὑβρίζομενος) Deest Cass. In Reg. ad ὑβρίζομενος haec manu vetusta scripta sunt: Πλειστοάναξ ὁ Πανσα- νίου βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, δὲ φεύγων κάθοδον εὗρετο. ἔφην- γε δὲ, διὰ τὸ ποτὲ πρότερον δόξαι δῶρα παρ' Ἀθηναίων λαβὼν ἀπαχωρῆσαι τῆς Ἀττικῆς. In Thucydide est ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

ead. l. 23. Ἦγουν, τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας) Non est in Cass. nec quae ad l. 4. & 5 ἀναφέρειν, & ad l. 13 annotantur.

ead. l. 37. Οἱ μὲν τὴν δόκησιν) Luisse operam prolixiore hac annotatione Scholiastes censendus, cum hodierna lectio δοκοῦσαν pro δόκησιν, sensum loci ponere extra dubium videatur. Infolens enim nimis, dura atque infuavis foret locutio, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δῶρων δόκησιν ἀπαχω- ρῆσιν. GRAMM.

Pag. 499. l. 2. Μᾶλλον) Abest.

ead. l. 4. Ἰν' οὕτω νοῦται) Ἰνα ῆ.

ead. l. 7. Ἐν Λυκαίῳ) Ἐν Λυκαίῳ e Thucydide scribebat Aem. Portus.

ead. l. 9. Ἐτι ἐνδὲς δέοντι) Amplectamur potius emendationem Fr. Porti ἔτι, legentis pro ἔτι, quam & ex duobus Codd. Mss. Anglicis confirmatam dedit Oxoniensis editor, & nos damus ex Hafnienſi Roſtgardiano. GRAMM.

ibid. Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ. Ἦγουν μετὰ τὸν χρόνον τῆς προρρήσεως τῆς μαντ. προτρέψαι τοὺς Λακ.) Τοῦτο συντακτέον τῷ χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους. Non necessaria sunt, quae in edd. interponuntur. Sententia est, illa τῷ χρό- νῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύ- καιον ἔτι ἐνδὲς δέοντι εἰκοστῷ καταγαγεῖν, & cetera, quae in Thucydide inter Λύκαιον & ἔτι sunt, διὰ μέσου poni.

ead. l. 14. Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξῃ) Μὴ ἂν αὐτὸς παρέξῃ. Sic Thucydides in infinitivo, ἀνεπίληπτος εἶναι, non εἰόμενος.)

ead. l. 25. Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας) Αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλῳ συντελοῦντας. recens manus super ἄλλῳ scripserat ἄλλοις. Sed haec non ad verba τὴν Νί- σαιαν, verum ad αὐτοτελεῖς, quod pag. 232 l. 14 in Thucyd. legitur, pertinent. Vide ibi.

ead. l. 27. Ἦγουν, τοῖς καθ' αὐτοὺς νόμοις χροαμένοις) Desunt.

ead. l. 29. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς) Παρ' αὐτοῖς δι- κας διδόντες καὶ λαμβάνοντες, καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων κρινόμενοι. α-

πρὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν ὑποτελεῖς. Cetera post αὐτοτελεῖς desunt. In omnibus, quas vidi, edd. nec minus in Ms. hic perturbatus est ordo scholiorum, qui ita restitui debet. Thucyd. p. 232 l. 1. Τὴν Νίσαιαν) Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἔχειν. lin. 11 & 14, ut in edd. ibid. Καὶ αὐτοτελεῖς) αὐτοτελεῖς αὐτοῦς, καὶ μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. ibid. Καὶ αὐτοδίκους) αὐτόδικοι ἄνθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τὴν διαφορὰν δίκη λύοντες, καὶ μὴ μετάγοντες αὐτὴν εἰς ὑπερρίους ἀνθρώπους.

Pag. 500. l. 10. Παρελθουσῶν) Πρὸς ἀκρίβειαν. παρελθουσῶν. ead. l. 11. Ἦγουν, ἀκριβὲς ἢ ἀλήθειά ἐστιν) Absunt a Ms. Sed puto ad ἀκριβὲς annotatum fuisse, quod paulo ante ad παρ-εγεγκουσῶν legebatur.

ead. l. 21. Τὸ αἴτιον τοῦτό ἐστι τοῦ τὸν Θουκυδίδην) Αἰτία δὲ τούτου ἐστὶ τοῦ καὶ τὸν Θουκυδίδην.

ead. l. 36. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Deest.

Pag. 501. l. 16. Τὴν ἐπελθούσαν πόλιν) Ita καταλύειν esset evertere. Sed non puto hanc sententiam esse, & potius cum interpretibus supplendum τὸν πόλεμον; ut infra cap. 47 in foedere inter Athenienses, Argivos, Mantinenses, & Eleos: καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢ μὴ ἀπάσαις δοκῇ. Neque tamen alibi apud Thucydidem hac significatione καταλύειν sine accusativo πόλεμον positum inveni. Stephanus hic annotat, Scholiasten verbum καταλύειν aliter accepisse, quam Vallam, & de hoc loco aliquid dicturus fuerat, si ultra librum secundum annotationes produxisset.

ead. l. 19. Ἦγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων) Non est in Ms.

ead. l. 23. Ὡς μετεῖχον καὶ οἱ σύμμαχοι) Et hoc deest, & sequens scholion.

Pag. 502. l. 5. Προσγόμενον) Δεγόμενον.

ead. l. 15. Μετὰ τοῦ πολέμου κατέστη) Desideratur una cum scholio sequenti.

ead. l. 30. Οἱ συντεταγμένοι τοῖς Ἀργείοις, ἤγουν συνθέμενοι) Οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις.

Pag. 503. l. 7. Τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες) Huc respicere potuit Suidas: ἐκκαρπώσαντες προσόδους μεγάλας λαβόντες.

ead. l. 30. Ἦγουν ἡτιῶντο) Hoc inter versus scriptum erat super εἰ Ἀργείοις. Significare voluit scriba, repetendum esse e praecedentibus ἡτιῶντο.

Pag. 504. l. 5. Τοῖς ἐπὶ Θράκης) Additum est, ἀντὶ τοῦ, ἄλλους ὅρκους: quo exponitur ἰδίᾳ.

ead. l. 26. Τῆς δίκης δηλονότι) Deest.

Pag. 505. l. 12. Οἱ Μαντινεῖς) Οἱ Μαντινεῖς, οἱ Παρράσιοι, ἤτοι τοὺς Παρράσιους, οἱ ἦσαν ἐν Κυλλήνῃ. Mf. Bas.

ead. l. 32. Τοῦ λῦσαι τὰς σπονδὰς) Haec manu vetusta ad verbum γυγκώσκειν adscribebantur; cetera, quae ibi leguntur, recenti inter versus.

ead. l. 36. Οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλον) Οὐκ ἔστι κατάλληλον conicit H. Stephanus in Proparascue pag. 16 & 18. Sic Mf.

Pag. 506. l. 1. Το μὲν Πάνακτον ἐ. Β. οὕτω ποιῆσαι) Το μὲν τοι Πάνακτον ἐ. Β. οὕτως ποιῆσαι.

ead. l. 7. Φησὶ δηλονότι) Desunt. Stephanus in Proparascue dicit, Scholiasten ad nauseam usque uti τῷ δηλονότι. A Mf. quamplurimis locis abest, ut & φησί.

ead. l. 12. Γράφεται παρακινῶντες) In Mf. tantum παρακινῶντες inter versus recenti manu super προκαλούμενοι scriptum erat; pro interpretatione scilicet τοῦ προκαλούμενοι, ut multa alia.

ead. l. 30. Ἄλλ' ἐλπίζοντες. ἤτοι φροντ.) Ἀπὸ τοῦ, ἐλπίζοντες. Pro διανοία ἐπημένη puto legendum διανοία ἐπημένοι.

Pag. 507. l. 12. Πιστοὶ ἦσαν πείθοντες) Πιστοὶ sine dubio corruptum est. Non invenio nunc, quod in locum illius substitui possit, nisi forte πολλοί.

ead. l. 13. Τὸ γένος τῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου προγόνων) Haec deinde ad voc. πάππου annotantur.

ead. l. 15. Αὐθὶς τε ὁ Ἀλκιβιάδης) Αὐθὶς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης.

ead. l. 30. Γράφεται ἀποστῇ) Etiam si utraque ferri potest lectio, ἀποστῇ vel ἀπωσθῇ, & commodè, utramvis elegeris, hic exponi, non dubito tamen, quin qui verba totius loci, altius paulo repetiti, accuratius expendant, ἀπωσθῇ alteri anteponant. L. Valla nobiscum facit, vertens, ne Argivorum societas respueretur: quam interpretationem retinere placuit H. Stephano & Ae. Porto. Sed ἀποστῇ exprimit Enenckelius: ne Argiva ad irritum caderet societas, pag. 242. GRAMM. Mf. hoc non habet.

Pag. 508. l. 6. Γράφεται, ὥσπερ γ' αὐτοὺς) Ignorat Mf.

ead. l. 7. Τὸ ἐπὶ Ἀθηναίους cet.) Haec quoque desunt.

ead. l. 14. Οἱ ἐπιδημοῦντες ἄρχοντες) Mf. ita: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλὴ, αἱ ἀρχαὶ, οἱ Πρωτάνεις. ἐν Ἀργεὶ ἡ βουλὴ, οἱ ὀγδοηκοντα, αἱ ἀρτυναί. ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοί, ἡ βουλὴ, αἱ ἄλλαι ἀρχαί, οἱ Δεωροί, οἱ πολέμαρχοι. ἐν Ἠλιδι οἱ δημιουργοί, οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, οἱ ἑξακόσιοι, οἱ Δεσμοφύλακες.

ead. l. 22. Γράφεται, ἦν ἔκτω Ὀλυμπικῇ) Desunt.

Pag. 509. l. 8. Βεβαιότερους ἐποίει) Βεβαιότερον ἐποίει.

ead. l. 9. Μετὰ βοήθειας δραμόντες) Sic rursus l. 28 ἐβοήθησαν exponit μετὰ βοήθειας ἦλθον. Sed hoc & hic & ibi a Mf. abest. Et rectius dixisset μετὰ βοῆς δραμόντες, & μετὰ βοῆς ἦλθον ut II, 4, βοηθήσαντες, μετὰ βοῆς συνδραμόντες. Monet etiam supra alicubi Stephanus.

ead. l. 24. Γράφεται ὁμολογεῖν) Deest.

Pag. 510. l. 13. Τοῖς ἰδίοις συμμιῖξαι συμμαχίαν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν) Τοῖς ἰδίοις συμμιῖξαι συμμαχοῖς, τ. κ. ἂν ἐξεστράτευσαν.

Pag. 511. l. 6. Προσθεθεῖον) Ad ἔχοντες, quod paulo post in Thucydidē legitur, adscriptum erat, σημειῶσαι τὴν σύνταξιν nempe τὸ στρατόπεδον ἔχοντες ἀνεχώρουν καὶ διελύθησαν.

ead. l. 12. Περ' Ὀμήρῳ) Iliad. β', v. 605. Vide supra p. 440.

ead. l. 16. Ἡμέλουν τῶν κατὰ τὴν πόλιν πραγμάτων) Haec non est sententia verborum Thucydidis, quam recte expresse-
runt interpretes. Nec Mf. hanc expositionem habet. Auctorem illius deceptum credo alia significatione τοῦ ἐνδύναι pro cedere, remisse agere. Sed Thucydides saepe ἐνδύναι urbem dici pro tradere, etiam per proditionem.

ead. l. 28. Γράφεται καὶ ὡς οὕτω) Absunt a Mf. ut & mox γράφεται ἐς Ὀρίσειον.

Pag. 512. l. 8. Διὰ τὴν ἐξ Ἀργεῦς δηλονότι ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην) Διὰ τὴν ἐ. Ἀ. ἀναχώρησιν ἐν αἰτίᾳ γενομένην. Hoc praefero vulgatae scripturae. Ἐν αἰτίᾳ ἐστὶν & αἰτίαι ἔχουσιν infinitis locis dicitur homo, qui in culpa est.

ead. l. 11. Ἀπὸ τοῦ) Non habet Mf. hoc scholion.

ead. l. 21. Ἐπὶ τῶν ὀπλιζομένων) Ἐπὶ τῶν πλοῖζομένων. Vide ad Thucydidem.

ead. l. 33. Ὁρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς. πρώτος) Defuncti, & deinde omnia nomina numeri, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος.

ead. l. 36. Διὰ τούτων χωρῶσι) Διὰ τοῦτο χωρῶσι.

Pag. 513. l. 17. Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιος γίνεται ἀνδρῶν πεντακλῶσιον καὶ δυοκαθῆκα) Ὁ δὲ λόχος τούτων τετραπλάσιος (voluit τετραπλάσιον) γίνεται ἀνδρες πεντακκαί β. Cass. Τετραπλάσιος Mf. Baf.

ead. l. 19. Λόχοι, ἀνδρες) Ante ἀνδρες aliquid scriptum fuerat, sed vetustate ita detritum, ut legi non posset.

ead. l. 20. Μετὰ τῶν ἐξακροσίον Σκιριτῶν γίνονται ἀνδρες εἰ πάντες Λακεδαιμονίων) Μετὰ τῶν Σκιριτῶν χ' γίνονται ἀνδρες τῶν Λακεδαιμονίων. Plerique alii numeri quoque non integris

vocalibus, sed literis, notis numerorum, scripti erant. Numerum militum in singulis λόχοις varie ab antiquis tradi, docet Spanhemius ad Iuliani Oration. I, p. 236.

ead. l. 21. Τετρακισχίλοις ἑκατὸν ὀγδοηκοντατέσσαρες) Χίλιοι σ. Mf. Baf.

ead. l. 23. Πρωτοστάτας) Προστάτας Mf. Baf.

ead. l. 27. Καὶ γίνονται τῶν ζ λόχων ἐνομοτίαι ριβ.) Καὶ γ. τῶν κη' πεντηκοστῶν ε. ριβ. Res eodem redit. Sed non videtur debuisse redire ad λόχους, cum proxime praecedat ἑκάστη πεντηκοστής.

Pag. 514. l. 6. Ἡ γράφειν προτροπτικά) In his nullus sensus est Mf. ἢν δὲ προτροπτικά.

ead. l. 7. Ἐμβατήρια.) Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 2, c. 11. HUDS.

ead. l. 8. Μεμνήσθαι & μεμαθ.) Μεμνήσθαι ὡς μεμαθήκεσαν.

ead. l. 11. Ἐκ πολλοῦ γέγονυιαι) Additur, ἢ ὑπὸ τῶν καλῶν (fortassis καλῶς) ῥηθέντων λόγων.

ead. l. 21. Ἐκ τοῦ ἀπάγειν. ἀποστέλλειν) Ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν καὶ ἀποστέλλειν.

ead. l. 23. Τῷ πεπυκνῶσθαι ὑπ' ἀλλήλων πεφράχθαι) Τῷ πεπυκνῶσθαι καὶ ὑπ' ἄλλ. πεφρ.

ead. l. 28. Τὸ μέσον κενόν) Τὸ ἐν μέσῳ κενόν.

Pag. 515. l. 6. Πεντελόχοις) Πεντελόχοις. ὡς ἀρχιλόχοις.

ead. l. 15. Ἀποθῆναι) Vix credo, ἀποθῆναι dici ea significatione, quam hic locus postulat, in quo apertum est ἀπογενέσθαι pro μορί, vel, ut hic interpretes, pro desiderari, poni. Itaque pro ἀποθῆναι puto scribendum ἀποθανεῖν. Thucydides paulo post, ἐλέγαντο δὲ περὶ τριακοσίου ἀποθανεῖν. Suidas: ἀπεγάνετο. ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Et ἀπογενέσθαι ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν. ἀμφω Θουκυδίδης. Pro μορί, etiam II, 34 & 51 ἀπογενέσθαι dicit Thucydides.

ead. l. 22. Φίλοι) Φίλοι.

ead. l. 30. Αὐτῆς τῆς γῆς) Αὐτοῖς τῆς γῆς.

ead. l. 31. Στέλλειν) Στέλλειν. τέλος τῆς δαριστὶ ὁμιλίας.

ead. l. 34. Διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες) Διοικονομοῦντες.

Pag. 516. l. 3. Ἀρμοζόντως) Deest.

ead. l. 5. Τοῖς ἐναντίοις ἐλεγαρχ.) Τοῖς ἐν αὐτοῖς ἐλεγαρχοῦσι.

ead. l. 20. Τῶν εἰσαγωγίμων ἢ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν) Τῶν εἰσαγωγίμων τῆς θαλ. α. ἀπ. Mf. Pro αὐτοὺς in marg. ed. Wechel. scripta est coniectura Ποτὶ αὐτοῖς errore operarum, opinor, pro αὐτόν.

ead. l. 24. Γράφεται, μεθ' ἑτέρων) Deest.

ead. l. 35. Ἐκαστον γὰρ δὲ λέγομεν δακιδάζοντες) Ἐκαστον γὰρ ὅν λέγομεν δοκιδ.

ead. l. 36. Πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτιθεῖσθαι ἔχειν ἀποκρίνεται) Πρὸς τὸ μ. δ. ἐπ. ἔχειν ὑποκρούετε. Non sine ratione fuscipari quis possit, pro hoc substitutum verbum usitatus ἀποκρίνεται. Ὑποκρούειν ea significatione, quam hic locus postulat, non raro apud Aristophanem legitur.

Pag. 517. l. 1. Ἐτόλμωσε συνθεῖναι) Ἐτόλμωσε συνθεῖναι, ἐπὶ δὲ ἐργάζεται τὴν ἀσάφειαν μάλιστα διὰ τὸ δύσκριτον τοῦ παρ' ἑκατέρων λόγου, διαιρετέον κατὰ πρόσπα τὴν ῥῆσιν.

ead. l. 3. Βούλεται. τοῦτ' ἐστὶ σκοπὸς τῆς εἰς Ἑλλήνας προαγωγῆς) Deest & hoc & sequens scholion. Ἑλλήνας hic plane locum habere non potest. Non enim hos, sed τοὺς ἑλγους dicit Thucydides.

ead. l. 14. Καθ' αὐτῶν) Καθ' ἑαυτῶν.

ead. l. 22. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ εἴπερ) Διαζευκτικὸς σύνδεσμος. Et mox ad verba ἢ ἐκ τῶν παρόντων, ἀντὶ τοῦ ἦπερ.

ead. l. 23. Καὶ ἐπινοοῦντας) Καὶ ὑπονοοῦντας.

ead. l. 24. Καὶ οὐ συγγινώσκετε) Καὶ συγγινώσκετε.

ead. l. 25. Λέξων εὐπρεπῶν) Additum erat: Τὸ ἐξῆς. ἡμῶν τοίνυν οὔτε λόγων μῆκος ἀπιστον παρέξομεν. Nec multo post ad verba οὐθ' ὑμᾶς ἀξιούμεν τὸ ἐξῆς, οὔτε ἀξιούμεν οἰεσθαι λόγοντας ὑμᾶς πείσειν ἡμᾶς. Et ad διαπράσσεσθαι ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀξιούμεν.

ead. l. 32. Ἡμῖν προσήκειν) Ὑμῖν προσήκειν. Vide annotata ad Thucydidem.

ead. l. 38. Παράδειγμα πάντως τοῖς ἄλλαις) Deest, ut & paulo post verba καὶ αὐτοὶ τοὺς. Ad τὸ κοινὸν ἀγαθόν, l. 11 in Thucyd. adscripta est expositio, τὴν ἐλευθερίαν οὕτω φησί.

Pag. 518. l. 8. Οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσθ.) Οὗτοι γὰρ, ἅτε οὐκ εἰσθ.

ead. l. 11. Τοῦ πολέμου δηλοτότι) Scholiastes cepit τῶν ἀρχάντων eo sensu, ut sit eorum, qui bellum incesperint. Verum nihil certius, quam denotari hic τοὺς ἀρχοντας, qui aliis imperant, quod & interpretes viderunt Latini & vernaculi. GRAMM. Τοῦ πολέμου. Ἀθηναῖοι γὰρ πρεσβεύουσι. Mf.

ead. l. 15. Οἱ Ἀθηναῖοι δηλοτότι πρεσβεύουσι) Deest.

ead. l. 18. Χρήσιμον ὥσπερ ὑμῖν) Χρήσιμον ἐστὶν ὥσπερ ὑμῖν. Et mox τὸ δουλεύσαι.

ead. l. 20. Εἰ μὴ διαφθείρωμεν ὑμᾶς, ἔχομεν ὑμῖν εἰς δέσιν χρῆσθαι) Μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς ἢ ὑ. ἢ δ. χρῆσθαι, καὶ γὰρ βεταὶ κέρδος ἡμῖν ἢ ὑμετέρα σωτηρία.

Pag. 519. l. 7. Καταστρέφεισθαι) Καταδουλοῦσθαι Mf. Baf. ead. l. 31. Τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀρχῆς. ἤγουν τῇ δουλείᾳ) Deest.

Pag. 520. l. 2. Οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε. καὶ γὰρ ἐλάσσονες ἡμῖν ὄντες αἰσχροὺς ἠγάσασθε) Γὰρ ἐλάσσονες absunt Mf. Fortassis οὐ γὰρ περὶ ἀρετῆς ἀγωνίζεσθε ἡμῖν, καὶ ἐλάσσονες ὄντες αἰσχροὺς ἠγάσασθε pro οὐκ αἰσχροὺς, ut οὐκ repetatur e superioribus. Μὴ, quod in Thucydide ante αἰσχρὴν ὀφλεῖν est, exponebatur ὥστε.

ead. l. 7. Προσέχετε δὲ, καὶ τοῦτο γίγν.) Προσέτι δὲ κ. τ. γ.

ead. l. 11. Αὐτὸ μόνον παρηγοροῦσιν) Sensus apertus est, sed verba corrupta: quae probabiliter emendare non possum.

ead. l. 21. Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καταφεύγουσι, μαντικὴν τε καὶ χρησμὸν δηλαδὴ) Ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται (& alio loco καταφεύγουσι) μαντικὴν τε καὶ χρησμούς.

ead. l. 22. Καὶ ὅσα τοιαῦτα λυμαίνεται ἀνθρώπους ἐν ἐλπίδι ποιοῦντες) Καὶ ὁ. τ. μετ' ἐλπίδων λυμ. ἀ. ἐ. ἐ. ποιοῦντας.

ead. l. 28. Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, καθὰ καὶ τὸ προτεθὲν Ὅμηρον δηλοῦν, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. τουτέστι) Τὸ δὲ ἐπὶ ῥοπῆς, τουτέστι. Homeri verba alio loco scripta erant, ita, Ὅμηρος, ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς. Sunt Iliad. κ', v. 173. Ῥοπῆς exponebatur κινήσεως.

Pag. 521. l. 1. Ἦγουν ἀντιστάμεθα) Deest.

ead. l. 21. Τὰ πλείστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι) Ad ἀρετῇ, quod est in Thucydide pag. 346 l. 5; adscriptum erat scholion εὐταξία.

Pag. 522. l. 5. Διὰ συγγένειαν) Apparet, hic deesse quaedam, quibus exponebantur verba Thucydidis πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.

Pag. 523. l. 3. Ἀντὶ τοῦ, ἀνοήτους αὐτοὺς συνέβη νομίζεσθαι) Μετὰ τοῦ ἀνοήτους αὐτοὺς νομίζεσθαι.

ead. l. 28. Καὶ ἔρυμα ἔχοντες) Addita erat & alia expositio, ἐπιτρέψαντες παραβόλως.

Pag. 524. l. 1. Ἐν εἴκοσι σταδίοις) γράφεται) Haec non habet Mf.

ead. l. 11. Περὶ τὸ Λιλύβαιον καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου) Περὶ τὸ Λιλύβαιον, ἀκρωτήριον τῆς νήσου.

ead. l. 13. Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας δηλοῦν) Διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας Σικελοὶ δηλοῦν.

ead. l. 14. Ἀντὶ τοῦ ἀποτειχ.) Totum scholion deest.

ead. l. 19. Τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Σικελίας) Deest aliquid post Σικελίας, forte quod significaret, haud procul aberant, vel oppositi erant. Cluver. Sicil. p. 42. HUDS.

Thucyd. Vol. VI.

R

ead. l. 21. Καὶ Κορίνθιοι εἰσι) Κορίνθιοι εἰσι.

ead. l. 24. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σικελία, ἔξω πόλιν) Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔξω πόλιν. Puto insuper legendum ἢ ἔξω πόλιν.

ead. l. 32. Εὐβοίας) Paulo post, ubi de ratione nominis Zancles agit Thucydides, annotatum erat, σημείωσαι ὅτι τὸ δρέπανον ζάγκλον οἱ Σικελοὶ καλοῦσι.

Pag. 525. l. 5. Οἱ Χαλκιδεῖς) Post haec ad verba Thucydidis ἀσκήμου ἀργυρίου scriptum erat, σημείον μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ μαζία τινά. Eadem leguntur ad II, 13. Vide du Cange Glossar. Graec.

ead. l. 7. Ψευδῆ μὲν, ἱκανὰ δὲ) Ψ. μ. πιθανὰ δέ. & ad ἐπαγωγὰ alio loco ἐφεκκυστικά.

ead. l. 11. Ἡ μάλα τοι μεγάλων) Ἡ ῥα νύ τοι μεγάλων Mf. ut in Homero Iliad. κ', v. 401.

ead. l. 28. Ἡμᾶς δηλονότι) Deest una cum duobus sequentibus scholiis.

ead. l. 38. Αὐτὸν διαβάλλειν) Ἐαυτὸν διαβάλλειν.

Pag. 527. l. 16. Δηλονότι τῶν πολεμίων) Verba Niciae sunt in concione ad Athenienses: χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρρῆϊν. Ibi Scholiastes: ἀλλὰ τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. Non potest negari quidem, quin sententiam aliquo modo ferendam, multo minus absurdam, pariat expositio fundamento isto nixa. Talis est Acacii Enenckelii: *verum non in adversa hostium fortuna tollere animos oportet: sed si consiliis superemus ipsos, ibi spiritus gerere decet.* Is certe Scholiastae opinionem secutus, istam textui impressit emphasin, quam, si Graeca tantisper seposueris, non incongruam neque inelegantem dixeris. An vero & eadem prorsus auctor noster cogitaverit, dubitare licet. Scopus Niciae tantummodo, ut iniecto civibus suis ex Spartanorum vicinia, quantumvis victorum nuper, metu aliquo, diffuadeat longinquam expeditionem, quam in insulam longe diffitam Athenienses meditabantur: hortatur igitur eos, ne propter adversam Lacedaemoniorum fortunam effervant animo, sed ut moderate sentiant potius, cohibeant cogitationes & vana consilia de imperio latius proferendo, recte scilicet facturi, si affectus suos atque spiritus reprimendo, gaudeant acquisitis, & fiduciam virium suarum potius & prudentiae, quam insolentiam ex secundis rebus ostendant. Hoc enim illud est, quod appellat noster, τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρρῆϊν. Dico διανοίας, non quidem τῶν πολεμίων, sed τὰς αὐτῶν. Atque hoc vocabulo proprie tales cogitatio-

nes & consilia, quae ex cupiditate, superbia, ambitione, & istiusmodi affectibus oriuntur, denotare consueverunt. Κρατεῖν autem & κατέχειν tales dicitur, qui imperat iis, continendo scilicet & reprimendo. Thucydides lib. 1: καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἐδύνατο. Additur his θαρρῆν verbum fortitudini proprium, ac timiditati aequae, & insolenti temeritati oppositum, quo innuat orator, haud se omnem opinionem potentiae atque virium animis civium suorum evellendam cupere; perquam sapienter sane: nempe quibus τὸ ἐπαίρεσθαι & ὑπερφορεῖν dissuadet maxime, iisdem τὸ θαρρῆν, ne virium & magnanimitatis suae obliviscantur, cum continentia tamen & consiliorum maturitate coniunctum commendare vult. GRAMM.

ead. l. 25. Τοῖς Ἐγχεσταιοῖς τὸ καλῶς πρόσκειται cet.) Τὸ καλῶς πρόσκειται διὰ τὸ μὴ πεφορᾶσθαι ψευδόμενον. Paulo inferiorius ad χάριν μὴ ἀξίαν εἶδέναι in Thucydide, adscribebatur, Ὅμηρος, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθεν. Ex Odyss. δ', v. 695.

ead. l. 27. Διὰ τὸν στρατηγὸν Ἀλκιβ.) Haec bis erant scripta, primum minio & vetusta manu, quae scripserat ταῦτα δ. τ. συστρατηγὸν Ἀλκιβ. deinde recentior atramento expresserat id, quod est in edd.

ead. l. 30. Ἀλαζονεύεσθαι) Ἐναλαζονεύεσθαι.

ead. l. 33. Ὅμηρος) Iliad. α', v. 156.

ead. l. 36. Δευτέρας ψήφους τίθει) Male exponit ἐπιψήφισε per δευτέρας ψήφους τίθει, cum hoc sit ἀναψήφισεν. HUDS. Vide Notas ad Thucydidem. A Ms. abest haec annotatio.

Pag. 528. l. 14. Ἦτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ὁ.δ.) Διαπρέψαντος ἐμοῦ ἐν τῇ Ὁ.δ.

ead. l. 18. Ἀναλώσιμα) Ἀναλώμασι. & paulo ante ad φθονεῖται. Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἔρπει.

ead. l. 21. Οὐκ ἀχρηστός μου ἐστὶν ἡ ἀγνοία) Οὐκ ἀχρηστός ἐστὶ μου ἡ ἀγνοία. De hoc dictum est ad Thucydidem.

ead. l. 23. Εὐπραγοῦντα) Mox ad verba Thucydidis οὐ προσαγορευόμεθα annotatum erat: ἀντὶ τοῦ ὑπερορώμεθα τέθηκεν. ἐπεὶ συμβέβηκε τοὺς παρορωμένους ὑπὸ τῶν πέλας μὴ προσαγορευέσθαι.

ead. l. 27. Καταφρονήση) Καταφρονεῖτω.

Pag. 529. l. 18. Οὐ ταῖς νομιζομέναις) Thucydides: οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς. Scholiastes: οὐ ταῖς νομιζομέναις, ἀλλὰ ταῖς ἱκαναῖς· οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀλλήτῃν φαμέν. Non repugnabo, quin per νομίμους κατασκευὰς tales intelligantur, quae ἱκαναὶ sint. Sunt tamen νόμι-

μοι proprie αἰ νομιζόμεναι, eiusmodi scilicet, quales respublica requirit a bonis civibus, communis patriae legibus, ut eam rite instructi defendant, obligatis. Clara etiam satis auctoris verba, quod non aliam voci significationem addant, haec scilicet, ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις, hoc est, in ipsa illa regione usitatis, ut recte Aem. Portus vertit. Voluit tamen Enenckelius Scholiasten potius sequi, sic transferendo, aut alio in regione apparatu, sufficienter est instructus; nulla ratione, ut puto. Et, ut ad Grammaticum nostrum revertamur, neque δ νόμιμος ῥήτωρ alio modo est ἱκανός, quam quatenus τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις exacte obsequi non minus quam τῆς ῥητορικῆς studet. Bene igitur monuit eruditiss. Iungermannus ad Pollucem l. 4, c. 4: *Notandum hoc νόμιμος de rhetore bono & legum observante, quod forte sic in Lexicis non reperias.* Ita ille. GRAMM.

Mf. τὸν νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανόν, καὶ νόμιμον ἀθλητὴν φαμέν. ead. l. 24. Ἐμφαίνεται γὰρ καὶ ἐντεῦθεν) Ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθεν.

Pag. 530. l. 6. Καὶ ἐπιχειροῦσιν) Καὶ προεπιχειροῦσιν.

ead. l. 30. Οὐ λόγων κομπέυσει, ἀλλ' ἔργων ἔξει) Οὐ λόγων κομπάσει, ἀλλ' ἔργων ἔξειν.

ead. l. 33. Ἀντὶ τοῦ, τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις) Deest. Oratio postulat χρώμενος.

Pag. 531. l. 7. Τὰς πόλεις) Τὰς ἐπτὰ πόλεις.

ead. l. 16. Χρήσιμον εἰς τὴν ἡπείρον στρατὸν) Nec hoc, nec duo sequentia scholia habet Mf.

ead. l. 27. Οὐχ ὁμοίως ἐμέλλετε) Οὐχ ὁμοίως εἰ μέλλετε. & ποx τοῖς ὑπηκόοις συμμαχοῦντες.

ead. l. 31. Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτισθέντες, ἀπελαθέντες) Ἀντὶ τοῦ, ἀπαρτηθέντες, ἀπελθόντες.

Pag. 532. l. 1. Λόγῳ, φησὶν, ἔτοιμα εἶναι, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐ) Λόγῳ, φησὶ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὐκ εἶναι.

ead. l. 4. Παρασκευαζόμεθα) Παρασκευασόμεθα.

ead. l. 8. Οὐς, ἤγουν — πλείοντας) Deest.

ead. l. 18. Τῷ Νικίᾳ) Paulo post ad haec Thucydidis, καὶ ἔρως ἐπέτεσε τοῖς πᾶσιν, adscriptum erat: Ὀμηρος, τοῖσι δ' ἄφ' αὐτοῦ πόλεμος γλυκίων γένετο. Ex Iliad. β', v. 453.

ead. l. 19. Ἐρως ἐνέσκη-θεν) Ἐρως ἐνέπεσεν.

ead. l. 26. Περίττος δ' μὲν) Thucydides: ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπε. Coniunctio μὲν superflua hic non censenda: habet enim emphasin necessariam, & refertur ad ἄκων, non vero ad verbum sequens. Ergo recte hic recentior (&, ut videtur, priorem corrigens) Glossator: καίτοι, δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δέ. GRAMM. Μὲν hic quidem non supervacuum esse, sed tamen in hac an-

notatione aliquid turbatum esse, credo: nam μὲν hic pro δὲ accipi posse non liquet. In Mf. posterior pars expositionis καί-ται δὲ ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δὲ, ad μέντοι, quod paulo inferius legitur, referebatur. Sed ne ibi quidem locum aptum habere potest.

ead. l. 32. Ἐπεὶ φασὶ τὸν Ἑρμῆν) Totum hoc scholion prope iisdem verbis legitur in Suida v. Ἑρμῶν.

ead. l. 36. Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ) Ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτῇ αὐτῇ. Mf. Ὁ. ἑ. π. αὐτῇ ἑαυτῇ. Suidas.

ead. l. 37. Καὶ πολυσχιδές) Addunt iidem καὶ ἑαυτῶ μάλιστα ἀσύμφωνον.

ead. l. 38. Πausanias) Huius Pausaniae Lexicon Atticum saepenumero commemorat Eustathius, cum in Commentariis ad Homerum, tum etiam ad Dionysium. HUDS. Vid. Fabricium IV Biblioth. Graec. 34, 4, & Maußacum in Dissertat. Critica pag. 393.

Pag. 533. l. 3. Ἑρμοκοπίδας) Suidas h. v. & Scholiastes Aristophanis Avib. v. 767, ad Suidam laudatus a Kußtero, ac rursus Scholiastes ad Lyfistat. v. 1095.

ead. l. 8. Ἀντὶ τοῦ, ὑπόθεσιν) Desunt.

ead. l. 29. Εὐριπίδης ἐν Μῆδειᾳ) Vers. 60. Habet etiam Suidas v. μεσῶ.

Pag. 534. l. 33. Ἦγουν ὁμῶς οὐ — ὑπειληφθαι. Οὐ καταφοβ,) Ἦγουν, οὐ καταφοβηθεῖς. Quae in medio sunt, desiderantur.

Pag. 535. l. 6. Ταπεινώσωμεν) Desst.

ead. l. 16. Δι' ἀπορίαν ἐπιτηδεῖων) Δι' ἀπορ. τῶν ἐπιτηδεῖων.

ead. l. 19. Ἐν ἐλπίσι) Ἐν ἐλπίδι.

ead. l. 20. Τῆς νίκης ἕτερον) Τῆς νίκης ὡς σφαλισσομένων τῶν Ἀθηναίων περὶ αὐτοὺς, ὃν περὶ τρόπον ἐσφάλισαν οἱ Μῆδοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἕτερον.

ibid. Τὸ μόνον Συρακουσίους) Τὸ μόνους Συρακουσίους.

ead. l. 21. Τοὺς Ἀθηναίους· τρίτον δὲ) Τοὺς Ἀθηναίους· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐπὶ Συρακουσίους ἐκεῖνοι προηγουμένως στρατεύονται. καὶ γὰρ τὸ μὲν δὲ (τὸν Μῆδον puto scripsisse) ὑπὸ πάντων νενικημένων (potius νενικημένων) τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ μέρων τῶν Ἀθηναίων ἡττησθαι νενομισθαι· διὰ τοῦτο ὅτι ἐπ' Ἀθήνας λόγος ἦν στρατεύειν αὐτόν.

ead. l. 22. Συρακουσίους) Συρακουσίους· ἐπεὶ γὰρ καταπεπλήγασιν ἀκοῇ τοὺς Ἀθηναίους νενικηκότας τὸν Μῆδον, παραδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι ὁ Μῆδος αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ πταίσας τὰ πλεῖστα τὴν δόξαν τῆς νίκης ἐκείνοις προσέθηκε.

ead. l. 30. Φοβοῦνται Καρχηδόνιοι μὴ) Προσδοκῶσι γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι καὶ φοβοῦνται μὴ.

ead. l. 34. Λάβρα τῶν Ἀθηναίων πέμψαντες) Λάβρα τ. Ἀ. πέμψαντες. ἐν δὲ τῷ, ἢ ἐξ ἐνός γε τρόπου, περιττὸς ὁ ἢ σύνδεσμος. παρὰ γὰρ τὸ ἢ κρύφα ἢ φανερώς ἀμύναι τρίτον οὐδέν ἐστι.

ead. l. 36. Τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους) Non habet Mf.

Pag. 536. l. 13. Ἐκπεσεῖσθαι εἰς καιρὸν) Ἐκπεσεῖσθαι τὸν καιρὸν.

ead. l. 15. Εἰς ἀξιομαχίαν) Paulo inferius ad verba Thucydidis πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γινώμαι annotatum erat: Ὀμηρος, τοιοῦς γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἀγῆσι. Odyss. σ', v. 135.

ead. l. 21. Μᾶλλον ἂν) Ante haec ad παρὰ γράμην τολμήσαντας est expositio, παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν διαρρήσαντας.

ead. l. 23. Τὸ ἀντεξορμήσαι τοὺς Ἀθηναίους) Τὸ ἀντεξορμήσαι ἐπὶ τοὺς Ἀθην.

ead. l. 24. Περὶ ἀνθρώπων) Deest.

ead. l. 34. Θαυμάζω δηλονότι) Ἐνεκα θαυμάζω δηλονότι.

ead. l. 36. Ἐπιλυγάζονται) Ἐπιλυγάζονται.

Pag. 537. l. 1. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγελίαι) Non est in Mf.

ead. l. 2. Ἀλλ' ἐξ ὧν) Τὸ ἐξ ἧς, ἀλλ' ἐξ ὧν.

ead. l. 22. Ψευδεῖσι λόγοις συντρέχει) Abest a Mf.

ead. l. 33. Εἴπερ καὶ πάσχει τις κακῶς πρὶν αἰσθῆται ἂν) Non habet hoc scholion Mf. neque posterius ex iis, quae hic leguntur ad l. 14.

ead. l. 38. Ὁ δὲ νόμος κωλύων ἐτέθη διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς ἀρχεῖν, μᾶλλον ἥτερ) Ὁ δὲ νόμος ἐτέθη δ. τ. μ. δ. ὑμᾶς ἀρχεῖν κωλύων ἥτερ.

Pag. 538. l. 4. Τουτέστι τὴν ἀριστοκρατίαν) Deest.

ead. l. 5. Ἀπὸ κοινοῦ — βούλεσθε) Haec non habet Mf. in quo pro his est ἰσότημαι εἶναι μετὰ τῶν πολλῶν.

ead. l. 18. Ἀπὸ τοῦ προαισθησόμενον) Thucydides: καὶ τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὥς προαισθησόμενοι καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας ἀπαλλαγῆτε. Scholiafles: ἀπὸ τοῦ προαισθησόμενον καὶ μὴ ἐπιτρέψοντων ὑμῶν. Habet suffragantes sibi Scholiafles H. Stephanum ac Melanchthonem apud Winsemium, minus autem Aem. Portum & Acacium Enenckelium, quorum posterior sic transtert: *Quin & ab nuntiis talibus abstinete, praesensimus enim nos, & haud quaquam patiemur.* Recte hoc, ut omnino credimus, & elucescere ex iis, quae hac tota oratione dicta sunt, sensum istum putamus. Accusativus autem, quem per Atticismum absolute hic poni censent, regitur ab intellecta praepositione πρὸς, q. d. ἀπαλλαγῆτε τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὥς πρὸς ὑμᾶς προαισθησόμενοι, (ut qui istam praesensimus, non veto

πραϊσθησόμενος, ut Scholiastes vult,) καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας
(*nec permittemus vobis cogitata perficere.*) Confer etiam Aem.
Porti paraphrasin, quam & notulis suis inseruit Oxoniensis.
GRAMM. Ms. ἀντὶ τοῦ, ὡς πραϊσθησόμενων, κ. μ. ἐπιτρέψον-
των ἡμῶν. Vide ad Thucydidem annotata.

ead. l. 22. Αὐθαίρετον δουλείαν) Deest.

ead. l. 34. Διμέσι) De hoc actum est ad hunc locum Thucyd.

ead. l. 38. Ὀλκάδες) Ταχεῖαι hic in Ms. exponuntur πρὸς
ναυμαχίαν ἐπιτήδειοι.

Pag. 539. l. 2. Στρατιώτας τοὺς πεζομαχίῃσοντας ἄγουσαι)
Haec nihil faciunt ad explicanda verba Thucydidis ὀπλίταις
δὲ τοῖς ξύμπασι. Ms. ea recte refert ad praecedens vocabulum
στρατιώτιδες. Scholiastes ad I, 116: στρατιώτιδες, στρατιώ-
τας ἄγουσαι τοὺς μέλλοντας πεζομαχεῖν.

ead. l. 16. Φρούρια, ἃ περιπλέοντες εἰσῆγον εἰς αὐτὰ φρου-
ροὺς) Φρούρια τῶν περιπόλων. Cetera defunt.

ead. l. 23. Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ) Haec sine ratione re-
petita sunt ex annotatione praecedente. Nec habet ea Ms.

ead. l. 27. Ἐν τριήρεσιν) Ἐν ταῖς τριήρεσιν.

ead. l. 35. Κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει. ἢ γουν κίνδυνον προξενεῖν τῇ
πόλει) Κινδυνεύειν τῇ πόλει. Reliqua desiderantur.

ead. l. 38. Χειρώσαμένους) Deest. Nec χειρώσασθαι idem est
quod προσαγαγέσθαι; cuius significationem interpretes Latini
bene expressit.

Pag. 540. l. 13. Καὶ οὐ διαστήσειν) Καὶ οὐ διατάσειν.

ead. l. 18. Συντόμως) Thucydides: ἐπὶ Συρακούσας ἔπλεον,
ἐπικαίρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. Scholiastes: ἐπικαίρως.
συντόμως, τεταγμένως. L. Valla: *classe opportune digesta*. Quam
versionem H. Stephanus emendare in animo habens, ad an-
notationes suas hic, ut alibi, nos remittit, quas vero nun-
quam in hunc librum, aut ceteros, excepis prioribus duo-
bus, edidit. Praestitit, quod is omisit, aliquatenus Aem. Por-
tus; lectionem ἐπὶ κέρως, neglecta altera in versione sua ex-
primens h. m. *agmine longo ceteris navibus instructis*. Optime.
Confirmant lectionem ἐπὶ κέρως Codd. Arund. & alter Oxon.
teste Hudsono, Hafniensis item in Bibliotheca illustr. Rost-
gaardii, & si nulli firmarent, res ipsa loqueretur tamen, &
argueret errorem scriptionis, ex confusione αι & ε ortum.
Quales librariorum lapsus admodum frequentes sunt in vocibus,
quas sive recte scribas, sive tali modo corrupte, Graece
tamen aliquid significare possunt, quod textui sensuique
convenire iudicet lector aliquis, non multa aut sufficienti e-

ruditione instructus, quales exscriptores plerumque fuisse constat. Exemplo sit, quod prae manibus habemus, ἐπικαίρως, non tantum hoc loco vitiosum, sed & in Suida: Ἐπικαίρως παραπλέοντας, τούτέστι μίαν παρακολουθούσαν τῇ ἑτέρᾳ. & in Maximo Tyrio Dissert. XC, quando cernas ait natat ὥσπερ στρατόπεδον ἐπικαίρως βαδίζον, ubi (etsi inemendatum reliquit Heinsius) omnino legendum ἐπὶ κέρως. apud Athenaeum quoque, in Eubuli versibus lib. 13, pag. 568, γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπικαίρως τεταγμένας. nec enim dubitamus & hic similiter rescribere, quamvis erudita sint, quae de ἐπισχερὸν & ἐνσχερὸν affert Casaubonus. ac denique in nonnullis Codicibus Thucydidis nostri lib. 6, ubi rectius hodie: καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες. Quid vero locutio ipsa denotet, exposuit alibi Scholiastes, nempe ad haec II, 90, ἰδόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας. Scholiastes: ὥσπερ ἑλθόντες μίαν κατακολουθούσαν τῇ ἑτέρᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐπὶ κέρως δηλοῖ. Non ergo fuit ratio, cur Acacius Enenckeliius Porti interpretationem, quam sibi ignotam non fuisse fateatur in notis, negligeret, hancque substitueret pag. 289, cum opportune ceterae quoque naves venissent. Winsemius ad tempus futurum, pugnaeque opportunitatem spectare ἐπικαίρως, iudicans, talem dedit: reliquarum navium acie ad dimicandum instructa. At Ablancurtius plane novam finxit: le reste demeurant près de là pour la plus grande sûreté. Ita nimirum ille τὸ ἐπικαίρως ἔχειν τὰς ἄλλας vertendum censuit p. 48. GRAMM. Adde, quae annotat Kusterus ad Suidam v. ἐπικαίρως. Ms. non habet hoc scholion: quod argumento est, in Cod. illo Thucydidis, e quo librarius scholia descripsit, non ἐπικαίρως, sed ἐπὶ κέρως fuisse.

ead. l. 22. Πολεμεῖν δυνατόν ἔσοιτο) Hoc quoque abest a Ms. Nec est cur aliter interpretemur πολεμητέα, quam alia verbalia in τέον & τέα.

ead. l. 27. Ναῦς ναυτῶν πληροῦσιν) Ita edidi ex auctoritate Ms. & coniectura Aem. Porti. Ante erat ναῦν ν. π.

Pag. 541. l. 2. Τοὺς ἐναντία γενομένους ἀπολῦσαι ἀνεξετάστως) Hoc non potest intelligi, nec ea est verborum Thucydidis, τινὰ αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν, sententia. Scribendum videtur τοὺς ἐν αἰτίᾳ γενομένους, vel γινομένους, ἀπολῦσαι ἀνεξ.

ead. l. 4. Γενομένην ἐν τελευταίοις χρ.) Ἐν τοῖς τελευταίοις χρ.

ead. l. 24. Τοῖς πρὶν) Ante haec ad διέφερον annotatum erat διήρουν, & ad τὰ δὲ ἄλλα, ad indicandam ellipsin, κατὰ

ead. l. 26. Προσοικοδομήσας) Super Πυθίου, quod paulo ante in Thucydide legitur, scribitur τῷ τόπῳ.

Pag. 542. l. 27. Ἐτη τρία) Ad epigramma praecedens hae interpretationes adscriptae erant: Ἀριστεύσαντος) ἀρίστου γενομένου. Ἰππίου) Συγατέρα. Ἀτασθαλίην) Αὐθάδειαν, ἀλαζονείαν.

ead. l. 29. Ὡς Ἰππίας — ἀπέδραμε) Defunt. Et sine ullo damno abesse possunt. Saepe quaedam huius generis scripta sunt in margine librorum vett. cum notabile aliquid narrat scriptor.

ead. l. 34. Ζήτησιν ποιῆσαι) Καὶ ζήτησιν ποιῆσαι.

Pag. 543. l. 1. Οὐ γὰρ ὑπώπτειον ἔτι ἀλλήλους) Haec nihil commune habent cum ἐτοσιμώρητο, cui exponendo adhibentur. Videntur in alienum locum venisse, & ad sequens ὠφέλητο referenda esse.

ead. l. 2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἢ πόλις) Hic locus mihi de mendo suspectus. HUDS.

ead. l. 4. Ὑποπτεύοντας ἐπιτίθεσθαι τοῖς Ἀργείοις) Ὑποπτευθέντας ἐπιτ. τ. Ἀργ.

ead. l. 26. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον) Post στρατόπεδον adde e Mf. καταλαβεῖν. Sed refertur ad sequens δυνηθέντες, non ad καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες.

Pag. 544. l. 17. Φύλαγμα) Deest.

ead. l. 19. Λογάδας) Vide hic ad Thucydidem annotata.

Pag. 545. l. 3. Ἐμπροσθεν τῆς στρατηγίας ἐσφάζοντο) H. Stephanus in Thes. Ling. Gr. voc. σφάγιον emendat, ἔμπροσθεν τῆς στρατείας ἐσφαγιάζοντο; & in προφέρω melius, ἐ. τ. στρατιᾶς ἐσφαγιάζοντο. Ἐσφαγιάζοντο etiam Mf.

ead. l. 16. Ἦτοι συνελθόντες ἐγγύς) Priore interpretatione admissa, posteriore carebimus. GRAMM. In Mf. erat συνελθόντες & συνελθόντων. hoc melius.

ead. l. 23. Οὐχ ὥς οὐ τὸ σύνολον, ἀλλ' ὥς τότε οὐχ ἡττημένοι) Οὐ τὸ σύνολον, ἀλλὰ τότε οὐχ. ἡττ.

ead. l. 33. Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῶν) Ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ. Pertinet potius ad verba praecedentia Thucydidis μετὰ κινδύνων μελετωμένῃν.

ead. l. 38. Εἰδὼς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) Defunt. nec iis hic locus est. Vide ad pag. 116 l. 7.

Pag. 546. l. 2. Τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι περὶ Ἀλκιβιάδου τοῦ διώκοντος) In Mf. haec tantum annotabantur pro expositione, τὰ τῆς προδοσίας δηλονότι. Περὶ Ἀλκιβιάδου seorsim, in margine exteriori, scriptum erat, ut multa alia. Vid. ad p.

542. Τοῦ διώκοντος alio loco in margine interiore, sed non apparebat, quo referendum esset.

ead. l. 4. Ἦγουν εἰδὼς τὸ μέλλον) Cum hoc coniungitur in Mf. sequens scholion.

ead. l. 7. Οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους) Credam excidisse ex verbis Scholiastae, exscribentis culpa, particulam μὴ ante haec, οἱ βουλόμενοι δέχεσθαι. Secus enim contrarium auctoris textui erit Scholion. GRAMM. Addidi μὴ ex Mf. in quo est οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι, non, ut vel meo, vel operarum errore expressum est, οἱ βουλόμενοι μὴ δέχεσθαι. Idem habet Μεσσηνιοί, non Μεσσηνιοί.

ead. l. 10. Οὐδὲν ἠκούετο ὑπ' αὐτῶν) Pro ἠκούετο puto scribendum ἠνύετο. Paulo post ad voc. σταύρωμα in Mf. haec annotatio erat: ὅρια περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι. οἱ μὲν τὰ νεώρια ἠκούσαν ἀκολουθήσαντες Ὀμήρῳ εἰπόντι, οὐρούς τ' ἐξ-εκάθειρον· οἱ δὲ ἀποθήκας. Duae posteriores expositiones tuto reiici possunt. Non est obscurum, quid sit σταύρωμα. Vide Thucydidem VI, 64, 100 & 101. Est in Homero II. β', v. 153.

ead. l. 11. Οἱ Καμαριναῖοι τοῖς Ἀθηναίοις) Addit Mf. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ. Significat, ante προσχωρῶσι repetendum esse μὴ e superioribus μὴ οὐκέτι βούλωνται.

ead. l. 13. Ἀπὸ κοινοῦ δέισαντες) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ δέισαντες.

Pag. 547. l. 3. Ὅτι ὁ φοβούμενος αὐτοὺς μᾶλλον ἀπολέσαι σπουδάζει) Ὅτι ἄρα ὁ φοβ. αὐτοὺς πολὺ μᾶλλον ἀπολ. σπ.

ead. l. 12. Ἰκα σωφρονισθῶμεν) Ad φοβεῖσθαι adscriptum erat: τὸ τὸ φοβερὸν εἶναι, καὶ φοβεῖσθαι. ὡς καὶ Σοφοκλῆς, πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φόβος ἔρπει. Aiac. v. 157.

ead. l. 13. Τοὺς Συρακουσίους τῷ πολέμῳ) Τοὺς Συρακουσίους περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ. & μοχ καθυπέρτεροι τῶν Ἀθ. γέν.

ead. l. 21. Βουλήσεται μὲν) Totum hoc scholion desideratur. Deinde ad ea, quae sequuntur in Thucydide, λόγῳ μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζει ἂν τις, annotata sunt, quae pag. sq. l. 3 leguntur, τοῦτο ἐξήγησίς ἐστι ταῦ προτέρου. ὁ μὲν γὰρ & seqq. usque ad finem illius annotationis. Et plane illi loco conveniunt; ab hoc aliena sunt.

ead. l. 29. Καὶ δέεσθαι ἂν ἡμῶν) Ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν. fortassis καὶ ἐδεῖσθε ἂν ἡμῶν.

ead. l. 30. Ἐπὶ ταῦτα τὰ εἰρημένα) In hoc scholio nihil est, quod ad verba ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου pertineat, praeter postremam partem, τὸ ἐξῆς, ἐκ τοῦ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακλενομένης. Nec illa ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς κινδυνεύοντα cum praecedentibus cohaerent, & haud dubie perperam repetita

sunt ex iis, quae ad l. 6 annotantur. Illa, τῷ λόγῳ μὲν συμ-
μαχεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς Συρακουσίοις, possunt referri ad ver-
ba Thucydidis, καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν. Mf.
hic nihil nos iuvat. In eo pro ἔργῳ δὲ, ἑαυτὸν καὶ μεθ' ἡμᾶς —
παρακελευομένους, legitur ἔργῳ δὲ ἑαυτῶν εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ
κίνδυνος. E quibus illa, εἴπερ ἐκ διαδοχῆς ὁ κίνδυνος, avulsa
videntur ab iis, quae ad l. 6 scribuntur, καὶ μεθ' ἡμᾶς εὐθὺς
κινδυνεύοντας.

Pag. 548. l. 4. Οἴσεται σώζειν) Οἴησεται σώζειν.

ead. l. 7. Σωτηρίαν σώζειν) Σωτηρ. σώζοι.

ead. l. 8. Λεῖπει) Thucydidēs: καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν;
ἔταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὥσπερ νῦν, τοὺς πέλας ἀδικῶ-
σι. Scholiastes: ἔταν ὑπ' ἄλλων. λεῖπει τὸ, ἐπιόντων, ἀδικούν-
των. Sed quis tali indigeret explicatione? quod si ellipsin sup-
plere velit Grammaticus, dicat potius, λεῖπει τὸ, ἀδικῶνται.
GRAMM.

ead. l. 22. Ἡ κεν γηθῆσαι Πρίαμος) Quae hinc sequuntur, a
Mf. absunt, ex more veterum citandi testimonia scriptorum,
de quo supra dictum est. Est tritum ex Iliad. α', v. 255.

ead. l. 32. Καὶ γὰρ ὥσπερ λεγόμενον δικαιοφανές ἐστι) Por-
tus coniicit καὶ γὰρ οὐχ ὥσπερ. Ita legendum liquet e verbis
Thucydidis. Nec dissentiam, si quis putet articulum τὸ ante
λεγόμενον addendum esse.

Pag. 549. l. 11. Πρὸς μὲν τῷ δέομεθα, ὅτι προδεδόμεθα ὑπὸ
τῶν Ἰωνῶν πρὸς δὲ τῷ μαρτυρόμεθα) Πρὸς μὲν τὸ δ. ὁ. ἐπιβου-
λεύομεθα ὕ. τ. ἰ. πρὸς δὲ τὸ μαρτ. Td postulat ratio linguae
Graecae, ἐπιβουλεύομεθα sensus, & ita ipse Thucydidēs.

ead. l. 16. Καὶ οἷον ἐπινίκιον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑμεῖς γεγενῆσθαι
αἴτιοι δουλωθέντες τῆς νίκης) Καὶ ὁ. ἐ. οὐ. ἀ. ἢ ὕ. γενήσεσθαι
δουλωθέντες, οἱ τῆς νίκης αἴτιοι. Recte, si pro γενήσεσθαι scri-
batur γενήσεται, vel γενήσεσθε. Sed potius puto γενήσεται.

ead. l. 19. Ἡ δουλεύειν τοῖς Ἀθηναίοις) Ἡ εὐθὺς δουλεύειν τοῖς
Ἀθ. Voluit τῷ εὐθὺς exponere Thucydidis αὐτίκα.

Pag. 550. l. 6. Ὡς ξυγγενῶν ὄντων φασὶ δεσπόζειν ἡμῶν Συ-
ρακούσιοι) Ὡς ξυγγενῶν ὁ. φ. δ. ἡμᾶς οἱ Συρακούσιοι. Pro ὥς
etiam malim ὦν. Thucydidēs enim οὐς ξυγγενεῖς φασὶν ὄντας.

ead. l. 15. Ὑπὲρ τῆς Ἰωνικῆς ἐλευθερίας) Ὑπὲρ τῆς τῶν Ἰω-
νῶν ἐλευθ.

ead. l. 18. Ἄνω κείμενον) Quae ἀπὸ κοινοῦ adsciscuntur, e su-
perioribus plerumque sumuntur: & tamen verbum ἀποφαί-
νομεν non ἄνω, sed κάτω videmus κείσθαι, ait, & se hoc lo-
co de eo monitum promittit Stephanus in Proparascue p.

10. Ille quidem non praestitit, quod in animo habebat : sed mihi verbum ἀποφαίνομεν, neque ad praecedens ὁρῶμεν, neque ad sequentia commodè referri posse videtur.

ead. l. 24. Φοβερόν τι) Φοβερώτερόν τι.

ead. l. 32. Ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλώσῃναι) Thucydides : μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες. Recte, ut quidem opinamur, reddit L. Valla, immo potius, ut ne hoc patiantur, prohibeamus. Nec culpandus Aem. Portus, secunda persona utens, ne hoc vobis accidat. Pari modo Acacius & Ablancurrius. Intelligent hic nempe Siculos, quos μὴ παθεῖν sinerent Athenienses. Scholiastes contra patientem personam facit populum Atheniensium hisce : μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες) ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλώσῃναι καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τούτῳ μᾶλλον συνῆδεν. Immo dicam, non debere sequentia hic multum respici, (in quibus non negaverim aliquid esse pro Scholiasta,) dum praefens periodus sensum parit tam congruum, tam rotundum. Persuadere enim istis conatur verbis Euphemus, Siculorum rempublicam & libertatem nec a suis (Atheniensibus) aliquid damni passuram esse, nec aliorum iniuriis & oppressioni exponendam, paratis Atheniensibus quemvis ab ea attentanda hostem arcere. Non dissimulandum interim, Phil. Melanchthonem cepisse locum eo modo, quo Scholiastes, ac vertisse ita : sed potius ut impediamus eos, qui nostrae libertati insidiantur, vel qui nobis formidabiles sunt. Alteram tamen, ut dixi, sententiam praefereendam puto. GRAMM.

ead. l. 34. Οὐδεμιᾶς συγγενείας οὔσης) Thucydides : ὑπολάβη δὲ μηδεὶς ὥς οὐδὲν προσήκον ὑμῶν κηδόμεθα. Scholiastes : οὐδὲν προσήκον. ἦγουν, οὐδεμιᾶς συγγενείας οὔσης. Verum nulla hic cognatio indicatur, sed necessitudo talis, quae in conservanda utriusque reipublicae salute communi studio versari debet, hancque συμμαχίαν adeo non minora, quam cognitionem, iura exposcere, orator innuit, ea propter his iam insistent, quia Hermocrates Syracusanus praecedente oratione τὴν συγγένειαν suorum & Camarinaeorum crepabat identidem, ad invidiam Atheniensium. Igitur concludit quoque periodum (quam allegata incepterunt verba) h. m. καὶ ἐν τούτῳ προσήκете ἥδη ἡμῖν τὰ μέγιστα. IDEM.

Pag. 551. l. 20. Εἰσφέρειν εἰς τὸν πρὸς Πελοποννησίου πόλεμον) Εἰσφέρειν πρὸς πόλεμον.

Pag. 552. l. 27. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαμέν) In Ms. annotatur ad σύμμαχοι, quod est pag. 135 l. 2 in Thucyd. & paulo post rursus ad μὴθ' ὥς σωφρονισταὶ ibid. l. 5.

ead. l. 31. Ὑπερβατὸν) Deest. In fine huius expositionis est χαλεπὸν δὲ ἢ δὴ ἐστὶ τὸ ἀποτρέψαι ἡμᾶς.

ead. l. 34. Καὶ πολλάκις) Καὶ πολλάχϋ.

Pag. 553. l. 22. Διὰ τὸ υποπτεύειν με) Additum erat manu recenti τῇ κατ' ἐμαυτὸν ὑποψία.

ead. l. 24. Κακῶς ὀργιζόμενος) Κακῶς ὀργιζετό μοι.

ead. l. 26. Τῶν Ἀθηναίων δηλονότι) Deest.

ead. l. 32. Ὁμολογουμένην ἀγνοίαν) Thucydides: ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης ἀγνοίας οὐδὲν καινὸν λέγοιτο. Scholiastes: ὁμολογουμένην ἀγνοίαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Recte de Democratia. Sed quod ἀγνοίας legerit, quodque editores praestantissimi H. Stephanus, Aem. Portus, Hudsonus in textum receperint, non laudamus. Potiorem iudico lectionem marginis, quae & edd. Aldinae, Florentinae, Hervagianae, & Codicum trium Anglicorum nostratisque Rostgaardiani est, ἀνοίας nempe. Hinc Valla, quem ex Aldina vertisse verisimile, *amentiam* reddidit, quod retinuere Stephanus, Portus, Acacius. *Stultitia* Philippo dicitur. Aptius forte *vãcordia*. Vide Casaubonum ad Theophr. Char. p. 177. GRAMM. Mf. ὁμολογουμένην ἀνοίαν. Add. quae hic annotantur ad Thucydidem.

ead. l. 36. Ἦγουν ἀποπειρασόμενοι) Non habet Mf.

Pag. 554. l. 1. Ὡστε εὐπωρότερον ἂν εἴη σίτου καὶ χρημάτων) In his nullus sensus est. Videtur aliquid excidisse.

ead. l. 6. Εἰς Σικελίαν δηλονότι) Deest. Mox ad φανερώτερον scribebantur haec, ἥτοι φανερώς πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, ἢ ἐπιφανῶς καὶ μεγάλως, quae ad pag. 147 lin. 8 non suo loco leguntur.

ead. l. 17. Δωροδοκίας) Vide Petitum in Leges Attic. p. 313.

ead. l. 27. Ἦτοι φανερώς) Non pertinent huc, ut modo dixi.

ead. l. 29. Διὰ τὸ μὴ προθυμηθῆναι με φεύγειν) Particula μὴ abest a Mf. Rectius, ni fallor, quam in edd. Nec tamen ita optime exprimitur sententia verborum Thucydidis, quam bene affectus est Portus.

Pag. 555. l. 13. Μὴ ἐπὶ τοῦ ἐξηρτῆσθαι καὶ μετεωρῆσθαι ἀκούεσθαι) Μὴ ἐ. τ. ἐ. καὶ μετεωρίσθαι ἀκούειν. Bene μετεωρίσθαι. ἀκούειν accipi potest, ut in aliis, in quibus Infinitivus pro Imperativo poni dicitur: quae κατ' ἑλλείψιν τοῦ χρὴ dici dudum ostenderunt alii.

ead. l. 22. Περὶ τὸν Λάβδαλον) Περὶ τὸ Λάβδαλον. Ita Thucydides VII, 3.

ead. l. 25. Πορρώτερον προΐεναι) Πορρώτέρω προΐεναι.

ead. l. 28. Ἐπὶ χερρόνησον) Ἐπὶ χερσησῶ.

Pag. 556. l. 5. 'Ολίγα γὰρ ἐπιβασιῶναι δυνάμενα) 'Ολίγα δὲ τὰ ἐπιβασιῶναι δυνάμενα.

ead. l. 13. Πρὸς τὴν Συράκουσαν) Πρὸς τὴν τῶν Συρακουσίων.

ead. l. 19. Οὐ καθὼ τὸ ἐλὸς ὑδατῶδες ἦν) Καθὼ τὸ ἐλὸς οὐχ ὑδατῶδες ἦν.

ead. l. 21. Γράφεται — μετ' ὀλίγων) Non est in Mf.

ead. l. 25. Κατεφρόνου) Thucydides: οἱ πρότερον περιεωρῶντο. Scholiastes: ἤγουν κατεφρόνου. Non inepte adeo quoad sensum. Sed probem tamen magis paraphrasin hic Aem. Porti, ut & H. Stephani, cuius ad hunc locum atque praecedentem annotationes, ad quas in margine remittit, desiderantur. Sufficere interim debent, quae idem diligentissimus vir in Thesauro observavit de alio auctoris nostri loco, (quem habes hoc ipso libro 6, c. 93) ubi eiusdem facit erroris reum Scholiasten, quod περιορώμενοι exponat καταφρονοῦντες, pertracto in partes suas Enenckelio, temere hic a Valla & Ae. Porto discedente, sed qui (Acacius nempe) accuratiorem se praestat in ultimo loco, (οἱ πρότερον περιεωρῶντο) eleganter transferens, qui prius dubii eventum expectaverant. Winfemius utrobique nobiscum sentit, neglectis Scholiis. GRAMM.

ead. l. 26. Τῆς φιλιώσεως) Deest.

Pag. 557. l. 29. 'Ο Γύλιππος) Θέμενος praeterea exponitur ἀποθέμενος.

ead. l. 35. Τὴν ἐφόρμησιν) Ita ed. Oxon. Τὴν ἐφόρμωσιν Baf. Steph. 2. Port. & Mf.

Pag. 558. l. 5. 'Ἐπιθέσεως τῆς πολεμικῆς) Ἐφοδος, ἐπιδρομή, ἐπιβουλή, ἢ μηχανή.

ead. l. 13. Ἦδ' ἢ τε ἐγγὺς ἦν) In Mf. hic est ordo verborum: τὸ τεῖχος τὸ ὑπὸ τῶν Σ. Ὑ. Ἐ. κ. τ. τ. 'Αθ. διατειχίσματος ἦδ' ἐγγὺς ἦν παρεληλυθέναι καὶ Ὑ. τ. τ. τ. τ. 'Α. διατειχίσματος.

ead. l. 17. Μὴ παραλλάξαντος) Μὴ delendum putat Aemil. Portus.

ead. l. 19. Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμελλον ἔσεσθαι) Ἐν ἀσφαλείᾳ ἔμ. ἔσ. σθαι. & paulo post εἴτε μάχοιντο, non εἴτε μάχοισιν.

ead. l. 22. Ἦγουν τοὺς ἵππεῖς τῶν Συρακουσίων) Deest & repugnat sententiae verborum Thucydidis.

ead. l. 25. 'Υπ' αὐτῶν Ἀθηναίων) 'Υπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων.

ead. l. 32. Γραμματέα λέγει τὸν εἰσθότα) Οὐ κυρίως γραμματέα λέγει τὸν ἀρχὴν ἔχοντα, ἀλλ' ὑπηρέτην τὸν εἰσθότα.

ead. l. 33. Ἀναγιν.) Ἀναγινώσκειν. τοῦτο δὲ οὐκ ἐντιμον ἦν.

Pag. 559. l. 4. Τὸ πολιורκεῖσθαι μᾶλλον) Hoc scholion, ut & ea, quae ad pag. 189 l. 1, 4 & 11 leguntur, non habet Mf.

ead. l. 15. Σεσηπιῖαι) Thucydides: νῦν δὲ αἱ τε νῆες διάβροχοι. Scholiafles: διάβροχοι. σεσηπιῖαι. Non sequitur, quia διάβροχοι, ideo putrefactae. Σεσηπιῖα vix amplius utilis aut πλώϊμος, utpote διερρώγητα, ut interpretatur Hesychius. Διάβροχος vitium quidem fecit, sed quod emendari potest, modo exsiccetur navis, quod & indicatur verbis mox in nostro sequentibus: τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνεκλύσαντας διαλύξαι. Id & non longe post ἀποξηρᾶναι. auctor vocat. Opponuntur ergo naves διάβροχοι, hoc est, madore penitus hausso vitiosae, ταῖς ξηραῖς, nec non ταῖς διεψυμέναις. Conf. de istis doctorum virorum annot. ad Polluc. lib. 1, § 121. GRAMM.

ibid. Ὀμηρος) Iliad. β', v. 135. Addit Mf. ex eodem loco, καὶ σπάρτα λέλυνται.

ead. l. 16. Ἦγουν ἐν θαλάττῃ οὔσαι) Deest, cum iis, quae ad pag. 190 l. 1, διὰ τὸ ἀντιπάλους, pag. 191 l. 7, & pag. 193 l. 1 scribuntur.

ead. l. 25. Πόλεων) Πόλεως legit Hofstenius ad Stephanum. HUDS. Πόλεως pro πόλεων reposui e Mf.

ead. l. 32. Ἀντὶ παθητικοῦ) Ἀντὶ ἀρχθῆναι παθητικοῦ. Ad-dendum fuerat τοῦ ante ἀρχθῆναι.

ead. l. 34. Ἀντὶ τοῦ κατεργασθῆσεται) Ἀντὶ τοῦ κατεργασθῆσεται αὐτοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.

ead. l. 36. Ὡν ἕνεκα ἤλθομεν) Ὡν ἕνεκεν ἤλθομεν.

Pag. 560. l. 1. Ἀντέχειν αὐταρκούντων, ἥτοι δυναμένων) Ἀντέχειν δυναμένων.

ead. l. 34. Φοβεροὺς φαν.) Φοβερωτάτους φαν.

ead. l. 38. Εὖ εἰδέναι) Ante haec ad voc. ὑποσχεῖν annotatum erat: ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ἢ ὑποβάλλειν.

Pag. 561. l. 3. Διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν π. τ. ν.) Διὰ τῆς ἰδίας ἐμπειρίας εἰς τ. π. τ. ν.

ead. l. 13. Ἦγουν, κατὰ τὴν πρώτην εἰσβολὴν) Haec non sunt in Mf. Nec omnino necesse est ita exponi πρῶτον, et si Thucydides deinde dicit illud ῥᾶδίως ληφθῆναι.

ead. l. 17. Οἱ ἐκ τῶν τεύχων τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ τῷ Πλημυρίῳ) Perperam hoc loco ponitur. Referendum est ad illa, quae paulo post dicuntur, οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾶον παρέπλευσαν. ubi Mf. non habet τῶν Ἀθηναίων, quod ibi in edd. legitur.

ead. l. 30. Καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων) Thucydides: πλοῖα γέμοντα χρημάτων. naves pecunia onustas plerique vertunt interpretes. Scholiafles χρήματα non hac vulgari & re-

centiore (ceu putat) significatione videtur accipere h. l. sed vix attendendus, nisi quis utramque coniungere velit, cum Acacio, *naves pecunia omnique rerum copia plenas.* pag. 326. GRAMM.

ead. l. 38. "Ονευος μηχανή ἐστὶ περιαγωγῆς) Quid sit μηχανή περιαγωγῆς, ab aliis doceri velim.

Pag. 562. l. 1. "Ονευος, ἐστὶ μηχανή) Totus hic articulus legitur apud Suidam in ὄνευον ubi pro ὄνευος est ὄνος, quod non immerito praefert Kusterus. Nam & ὄνοι, non ὄνευοι, aliae quaedam machinae dicuntur.

ead. l. 2. Περιβάλλοντες βρόχας, τοὺς σταυροὺς ῥαδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων.) Suidas: περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς, ῥαδίως ἐκ τ. β. ἀνέσπων. Sic quoque emendandum putem Scholiaften: nam & ita Mf. Βρόχη pro βρόχος invenio annotatum e Tzetze ad Lycophron. v. 61, βρόχαις ἀπαγχεῖσα.

ead. l. 5. Καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαιλίχοντας ἔχοντες ἀλιεῖς ἡλεκάτην) Suidas: καλοῦσι δ. τ. μ. οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἔλκοντες ἀλιεῖς ἡλεκάτην. Quid sit χαμαὶ λείχοντας, vel χαμαιλίχοντας, non magis intelligo, quam Por-tus & Kusterus. Nam de χαμουλλοῖς hic vix cogitari posse arbitror, quod hi non sunt piscatorum. Sed cum de machina loquatur, praefendum videtur ἔλκοντες. Et sic etiam scholion Cod. Camerar. Ἠλεκάτην quoque apud alios video scribi, non ἡλεκάτην. Ἠλεκάτη autem etiam est inter instrumenta mulierum nentium, quemadmodum & ὄνος apud Pollucem VII, 32, & X, 125.

ead. l. 7. Ὅταν καὶ πρὸ αὐτῆς τεθεῖν) Apertum est, hic aliquid deesse. Suidas: ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθεῖν.

ead. l. 14. Θαῖρρουντων ἄλλη στρατιά, ἐλευσομένη δὴλ.) Θαῖρρουντων ἄλλην στρατίαν ἐλευσομένην δὴλ.

ead. l. 18. "Η τὸν χ') Quid hoc fit, non assequor.

ead. l. 21. Τῆς ἐνδ' εὐς) Deest, ut & tria sequentia scholia.

ead. l. 26. Γράφεται τῶν Δακικοῦ) Haec non sunt in Mf. qui pro iis habet, τοῦ Διακοῦ γένους. Δίοι Θρακῶν γένος, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ λέγει. Ab eodem abest expositio ad l. 3.

ead. l. 28. Μετὰ τὸ πλεῦσαι δὴλ. τὸν Δημοσθένην) Μετὰ τὸ ἀποπλεῦσαι δ. τ. Δ.

ead. l. 29. Πολυδάπανον, δαπανηρὸν, πολλὰ τελούν. ἐξ οὗ καὶ πολυτελὲς δεῖπνον) Δαπανηρὸν, πολλὰ τελούν, omiffis ceteris.

ead. l. 33. Ἀδιαστάτως ἐπικαθημένων τῶν Λακεδαιμονίων) In Mf. tantum est Λακεδαιμονίων.

ead. l. 34. Τῆς τετ. δηλοῦντι φησὶν) Ἰσὴς τεταγμένης λέγει.

Pag. 563. *l.* 2. Εἰσαγωγίμων ἐξ ἁλλοδαπῆς) Non est in Mf. Ad ea, quae paulo post dicit Thucydides, ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι, adscripti sunt duo iambici senarii, quos vide in Notis ad hunc locum.

ead. *l.* 7. Γράφεται, οὐδὲν ἐλάσσῳ) Deest.

ead. *l.* 21. Ὑστεροῦντο Δημοσθένους. ἐλθόντας καὶ μὴ φθάσαντας τὸν Δημοσθένην) Ὑστερον τοῦ Δημοσθένους ἐλθόντας, καὶ μὴ φ. τ. Δ. Praecedens scholion non habet Mf.

ead. *l.* 22. Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν) Deest & hoc, & quae ad *l.* 11 h. p. & ad p. 218 *l.* 2 καὶ αἰρεῖ, *l.* 3 ἐπιπλεῶν, p. 219 *l.* 3, 11 & 13, leguntur.

Pag. 564. *l.* 1. Ἀξιοί, φησιν, ὁλοφυρμού τὸ) Ἀξίον, φ. ὁ. τό.

ead. *l.* 12. Ἦγουν τοὺς Κερκυραίους) Immo Demosthenem & Eurymedontem, ut recte Aem. Portus.

ead. *l.* 15. Συνῆρχε γὰρ ἥδη Δημοσθένης) Ita rescripti e Mf. & ipso Thucydide, pro eo, quod edebatur, συνῆρχαν ἥδη Δημοσθένης.

ead. *l.* 38. Τὸ κατὰ τὴν πρόραν) Suidas eadem habet in παρ-εξαιρεσία. sed pro ὡς ἂν εἴπῃ τις, apud eum & in Mf. est, ὡς ἂν εἴποι τις.

Pag. 565. *l.* 1. Ἐπωτίδες εἰσι) Haec quoque leguntur in Suida, v. ἐπωτίδες.

ead. *l.* 8. Ὡς εἶδον πλέον τὶ σχήσοντες. τουτέστι πλεονεκτή-σοντες) Desunt. pro iis ad σχήσοντες scriptum est: σχήσει, χαθήξει. σχήσουσι, καλύσουσι. σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. σχήσεται, ἐπισχεθήσεται.

ead. *l.* 16. Γράφεται ἐπισκευασάμενοι, ἤγουν) Absunt a Mf. una cum scholiis ad *l.* 2, 3, 6, 7, 11 & 12.

ead. *l.* 21. Οὐκ ἀντίπρωροι ἐνέβαλον ταῖς ἐναντίαις ναυσὶν) Οὐκ ἀντίπρωροι ὁρμαῖς ἐνέβαλλον τῶν ἐναντίων ναυσὶν. Haec non sine vitio sunt. Sed ἐνέβαλον est error operarum ex ed. Oxon. in hanc propagatus. Baf. Steph. 2. & Porti, itidem ut Mf. ἐνέβαλλον.

ead. *l.* 24. Τῶν Συρακουσίων) Ad ἐμβόλοις, quod paulo ante in Thucydide legitur, adscripta erat expositio: ἔμβολον χάλκωμα ὥραϊον περιθέμενον κατὰ πρόραν ναυσὶν. Pro ἔμβολον Suidas habet ἔμβολος sed ἔμβολος & ἔμβολον dici, docet Eustathius in Odyss. ω', pag. 1959. Maior discrepantia est in eo, quod in Suida pro ὥραϊον est πεπυρωμένον. Portus & Kusterus id corruptum putant. Idem de voc. ὥραϊον dicendum videtur.

ead. *l.* 26. Ἑρμηνεία τοῦ διεκπλεῖν — εἰς τοὐπίσω γενέσθαι) Haec omnia desiderantur in Mf. In Suida v. περιπλεῖν ad ver-
Thucyd. Vol. VI. S

bum leguntur, nisi quod in eo pro καθίσταται est καθίστασθαι, & pro τεμώντων τεμόντα; utrumque melius, quam in Scholiaste. Vide Kuhnium ad Pollucem I, 123. De διεκπλεῖν confer, quae habet Scholiastes ad I, 49, & II, 89.

ead. l. 33. Περιττὴ δὲ πρὸς τὸ μὴ περιπλεῖν ἢ μία ἀπόφασις) Nimirum quia καλύειν ipsum est verbum ἀποφατικόν, supervacuum erat alteram negationem μὴ apponere τῷ περιπλεῖν. Ita haec verba fortassis possunt exponi. Videndum tamen, an rectius sit, περιττὴ δὲ πρὸς τὸ περιπλεῖν ἢ μὴ ἀπόφασις. Non multo post ad verba Thucydidis ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσσεσθαι, adscriptum erat: ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρῆμναν κρούειν. In quibus articulum τὸ ante ἐπὶ excidisse puto.

Pag. 566. l. 1. Τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ) Neque hoc, neque quidquam eorum, quae deinceps hac pagina usque ad l. 22 leguntur, habet Mf. praeter id, quod ad p. 237. l. 8 annotatur.

ead. l. 22. Ἀντὶ τοῦ αὐτῶν) Deest itidem. Ad κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, in princ. c. 41 Thucydidis, annotabatur: εὐχὴ κατὰ κράτος ναυμαχῆσαν (pro ἐναυμαχῆσαν, vel ναυμαχοῦντες) ἀλλὰ κατὰ κράτος ἐνίκησαν. Vult κατὰ κράτος non cum ναυμαχοῦντες, sed cum ἐνίκησαν iungendum esse.

ead. l. 29. Συνταττόμενον πρὸς τοῖς Συρακουσίοις) Συντ. πρὸς τὸ τοῖς Συρακ.

ead. l. 31. Ἦγουν κατεφρονήθη) Ex omnibus scholiis hinc sqq. Mf. tantum ea habet, quae ad l. 4 & 11 leguntur.

Pag. 567. l. 1. Οἱ Συρακουσιοί) Omnia desunt usque ad lin. 25, praeter scholia ad p. 242 l. 1 αὐτὸ, l. 2 ἠπείγετο, a quo tamen etiam absunt verba ἤγουν ἐγχειρῆσαι, & p. 244 l. 11.

ead. l. 8. Τροπαιονχῆσας) Thucydides: ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξειν Συρακούσας. Scholiastes: ἤγουν τροπαιονχῆσας. Metonymice nimis interpretatur. nihil aliud est κατορθώσας in se & proprie sua emphasi, quam *secunda fortuna usus, re prospere gesta*, quod vulgare fatis. GRAMM.

ead. l. 25. Οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων) Προσεγένετο οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων. Annotationes ad l. 14, ad p. 247 l. 5 καὶ πᾶν, l. 7, 10, 13, & p. 248 l. 2 non habet Mf.

ead. l. 33. Ἦγουν τραπέντων) Deest.

ead. l. 37. Διέφυγον αὐτοὺς πολέμιοι) Διεφ. αὐτοὺς οἱ πολ.

ead. l. 38. Γράφεται, ἐκείνων ἐπιστάντων) Lectionem ἐπισταμένων, vel ἐπιστάντων, quam habuit in suis exemplaribus Scholiastes, reiiciunt facile sensus & constructio ipsa huius loci. GRAMM.

Pag. 568. l. 6. Ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἐπιστάντες ἀπὸ τῆς τῶν
Επιπ. δ. α.) Ἀλλὰ κ. ε. φ. καθίστασαν τῆς ἀπὸ τ. Ἐ. δ. α.

ead. l. 7. Ἐπὶ τῶν Συρακουσίων) Deest, cum iis, quae legun-
tur ad l. 13, & ad pag. 249 l. 8 & 13.

ead. l. 23. Τῶν Ἀθηναίων) Non habet Ms. nec scholia ad lin.
10, 12 h. p. & ad pag. 252 l. 2, 9 & 12.

ead. l. 35. Ἀπὸ τῶν Συρακουσίων δηλονότι) Et hoc, & scholia
ad p. 253 l. 5 & 8, p. 254 l. 1 & 5, & p. 255 l. 8, absunt a Ms.

Pag. 569. l. 3. Περιδρομοῖς) Τὰ περιπόλια interpretatur
Scholiastes hoc loco περιδρομούς. Satis imperite. Ergo eundem
hunc non esse Grammaticum credam, ac qui supra ad lib. 6,
c. 45, pro corrupta in textu voce περίπλοια, meliorem indi-
cavit hanc περιπόλια, ac interpretatus est τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρού-
ρια. Est quidem περιδρομος etiam inter vocabula munitionum.
Hesychius, περιδρομοῦς· τεύχους (scribe τεύχος) περὶ τοὺς
βεβλημένους τοίχους κύκλῳ. Sed ista significatio nequaquam
conveniens huic loco, ubi, neglecto Scholiasta, recte vide-
runt Winslemius, Portus, Acacius. Loca alia, ubi περιπο-
λίον meminit auctor noster, indicavit praeclarus Commenta-
tor Godofr. Iungermannus ad Polluc. lib. 9, c. 4, § 16. Cete-
rum haud abs re erit animadvertere, non adeo certam posse
& constantem etymionem dari huius vocabuli, ac viden-
tur existimasse Sylburgius in annott. ad Dionys. Halic. An-
tiq. lib. 9, c. 56, p. 612, ut cui displicet περιπόλια verti sub-
urbia, cum sit potius circumfusa urbis castella; & Henr. Vale-
sius in nott. ad Maussac. p. 318, asserens Dionysio ita vocari
castella, in quae se recipiebant περίπολοι τῆς χώρας τῶν Ῥω-
μαίων. Nempe legerat vir doctissimus memoratos aliquoties
eidem historiae Rom. scriptori περιπόλους τῆς χώρας, τῆς γῆς,
τῶν ἀγρῶν, quod ille vocabulum ex militari Atheniensium re
desumptum Romanis accommodaverat. Sit ergo περιπόλιον a
περίπολος, neque hoc negare est animus; nam & Thucydides
lib. III quod περιπόλιον τῶν Λοκρῶν appellaverat, τὸ ἐπὶ Ἀ-
λκμει ποταμῷ, alibi vocat τὸ Λοκρῶν φρούριον; & περίπολοι,
φρουροὶ Hesychio, nempe qui λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ πα-
ρά τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατριβουσιν ἐν τοῖς
φυλακτηρίοις, ut describit Aristoteles apud Harpocrat. vid. &
Maussac observata ibid. An vero semper περιπόλια istam no-
tionem obtineant, dubitare licet. Videntur simpliciter sic di-
cta interdum suburbia, aut minores urbes in regione ac agris
maioris alicuius sitae, nempe a πόλις. Sic interpretor Stra-
bonis locum lib. 17, p. 837, τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια,

ἦτε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Τεύχειρα, καὶ Βερενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον. Certe enim πόλεις hae ipsae vocantur quoque Ptolemaeo lib. 4, c. 4, qui τὰ φρούρια Συραναϊcae regionis seorsum antea recensuit. Addatur Macca-baeor. auctor lib. 1, c. 11, v. 4 & 61, καὶ ἐνεπύριζε τὰ περι-πόλια αὐτῆς πυρὶ ubi de suburbiis aut oppidis circumiacentibus, quibus imposita non semper praesidia, capi putem. Omnino ita quoque acceperunt, qui 1 Paralip. 6, v. 56 & 199. τὰ περισπόρια constanti immutatione transformarunt in περιπόλια plus quadragies, sicuti repraesentant edd. Complut. & Aldina, atque ex hac expressae: etsi enim genuinam lectionem agnoverim potius περισπόρια, quemadmodum in Iosua semper legitur, tamen fatendum, Graecos illos, qui mutationis 1 Paralip. 6 fuere auctores, suburbia voluisse appellare περιπόλια, vel ut Hieronymus in Quaest. Hebraicis loca ista reddit, suburbana eius. GRAMM.

ead. l. 5. Μισθοφόρων τῶν Συρακουσίων ὄντων) Μισθοφόροι τοῖς Συρακουσίοις ὄντων.

ead. l. 9. Γράφεται, χρήμασιν ὡς πολὺ) Deest.

ead. l. 11. Τῷ καιρῷ δηλονότι) Deest cum tribus sequentibus scholiis.

ead. l. 15. Δεισιδαιμονήσαντες) Ἀποδεισιδαιμονήσαντες.

ead. l. 18. Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας) Παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας.

ead. l. 19. Γράφεται, πρὶν ὥς οἱ μάντις) Omnia, quae hic usque ad lin. 33 ὁ μὲν συνδ. περ. leguntur, in Ms. desiderantur.

ead. l. 38. Τῶν Ἀθηναίων) Melius Portus τῶν Συρακουσίων. Ms. non habet. Quae paulo ante ad verba Thucydidis πολλῶν δὴ μᾶλλον ἠθύμουν annotata sunt, vide in Notis ad Thucyd.

Pag. 570. l. 2. Δέξασθαι) Deest.

ead. l. 8. Κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν Συρακουσίων) Haec non leguntur in Ms. ut nec ea, quae in sequenti annotatione sunt, ἦγον πολλοὶ — συγκτήσασθαι χώραν. Pro iis ad verba ἔβη γὰρ πλείστα δὴ haec scribuntur: πλὴν ὅσα συνήλθεν ἔθνη πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους ἐν παντὶ τῷδε πολέμῳ. πλὴν γὰρ τοῦ ξύμπαντος λόγου τὰ ἐν παντὶ τῷδε τῷ πολέμῳ ἔθνη πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πόλιν συνελθόντα, τοῦτέστι, πλείστα ἔθνη περὶ Συρακουσίων μαχόμενα ἦλθε, πλὴν γὰρ δὴ οὐ τοσαῦτα ὅσα πρὸς Ἀθηναίους καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους προσενημήθη.

ead. l. 18. Ἀποικοὶ ἦσαν, Ἑρετριεῖς) Ἀποικοὶ ἦσαν. Ἑρετριεῖς.

ead. l. 26. Συμμαχήσαντες ἀλλήλοις) Abest a Ms. cum

scholiis ad pag. 267 l. 8, 9, 11, & pag. 268 l. 10. & 12.

Pag. 571. l. 3. Παροιμία, Πιπράσκει) Haec ad sequentia ἄμα μὲν κέρδει annorabantur, & post ἀργύριον, τοῦ Καλλιμάχου. Si hoc Callimachi est, eo augeri possunt fragmenta illius.

ead. l. 6. Ἀντὶ τοῦ συγκρίσαι) Ἀντὶ τοῦ συγκρίσασαι.

ead. l. 7. Ἐπεσπάσαντο) Absunt omnia a Mf. usque ad l. 20, praeter scholia ad l. 1 p. 271, & l. 1 p. 272.

ead. l. 10. Κατὰ Ἀθηναίων) Addit Mf. Συρακόσιοι, Καμαρινάιοι, Γελῶοι, Σελινούντιοι, Ἰμεραῖοι.

ead. l. 12. Νεοδαμώδης) Sic & Suidas h. v. sed caute apponens, ἥτοι ἐκ τῶν Εἰλώτων.

ead. l. 20. Ἀπλουτέρας οὐ — ἱσταμένας) Suidas in ἀπλουστέρας. Sed quod ἀπλουστέρας dicit a Thucydide vocari has naves, nullius Mf. auctoritate confirmatur: omnes enim tam scripti, quam editi libri Thucydidis hic habent ἀπλωότερας. Idem pro τὰς ἀπλους παντάπασι habet τὰς ἀπλους παντελῶς. Et deinde διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἀπλόους ἱσταμένας in quibus praefero scripturam, quae est apud Scholiastem.

ead. l. 24. Νεότητος) Omnia, quae hinc sequuntur, scholia usque ad l. 30 ἔπειτα, absunt a Mf.

ead. l. 34. Ξυρὸς Ἐνυάλιος) Hoc solum habet Mf. sine altera parte versus. Desunt etiam expositiones ad l. 14 h. p. & ad p. 277. l. 12, 13, 14 & 15. Locus Homeri est Iliad. σ', v. 309.

Pag. 572. l. 10. Ἀντὶ τοῦ καταβάλητε — ἀποστήσετε) Eis τὴν θάλασσαν καταβάλητε.

ead. l. 12. Τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικόν) Thucydides: καὶ ταῦτα τοῖς ὀπλίταις οὐχ ἥσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν ἀνῶθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. Scholiastes: τὸ μᾶλλον οὐκ ἔστι συγκριτικόν, ἀλλὰ διασαφητικόν. οὐ γὰρ οἱ ναῦται τοῦ ἀπαράττειν τοὺς πολεμίους συναίτιοι. At, quod si μᾶλλον non debeat hic esse συγκριτικόν, neque erit antecedens ἥσσον, sed utrumque est. Neque enim iuvat, quod nautis non incumberet τὸ ἀπαράττειν, ut militibus, cum haec, ταῦτα παρακελεύομαι, non solum hoc opus spectant, sed omnia munia illa ac officia, a singulis, nautis aequae ac militibus, instanti pugna totis viribus exsequenda. Conceditur quidem, militum maiorem hic operam exspectari, idque his orator innuit, ὅσῳ μᾶλλον &c. at quin nautae quoque suis defungi deberent partibus, ἐν τῷ μὴ ἐξωθεῖσθαι, μὴ ἀνακρούεσθαι, μὴ πρότερον ἀπολύεσθαι, ἢ μὴ οἱ πολέμιοι ἀπαραχθῶσι, quis negaverit? GRAMM. Adde Stephanum ad Scr. al. de Dial. Attic. p. 103.

ead. l. 13. Οὐ γὰρ οἱ ναῦται) Οὐ γὰρ καὶ οἱ ναῦται.

ead. l. 18. Ἀξίον ὅτι δεῖ διαφυλάσσασθαι) Ἀξίον ἔστιν ὅτι δεῖ διαφυλάσσασθαι.

ead. l. 29. Ἀνδρῶν δηλοῦν) Hoc cum quatuor sequentibus scholiis a Ms. abest.

ead. l. 30. Ἡ ἀντίληψις) Thucydides: προηγγέλθη δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν. Testatur Hudsonus ἐπιβολὴ legi in Cod. Ms. Oxon. additque sic legisse videri Scholiasten atque Vallam. De posteriore non dubito. De Scholiasta haud aequae res certa est, cum in omnibus impressis sic exstant ipsius verba: καὶ ἡ ἐπιβουλὴ) ἡ ἀντίληψις. Sed quia ἐπιβολὰς supra l. 7 reddiderat ἀντιλαβὰς, atque hoc ἀντίληψις, putat Hudsonus ipsi eandem utrobique vocem in textu lectam. Fortasse: neque tamen accurate adeo rem egerunt semper Grammatici isti: Quod ad Thucydidem vero, optima sane ratione retinebitur antiqua lectio, ἐπιβουλὴ. quid enim, si in prioribus ἐπιβολὰς dixerit, an debuit ea propter necessario idem vocabulum usurpare hoc loco, qui nescio cur respuat istud ἐπιβουλὴ; Potius consilium hostium ac τέχνημα ita exprimitur, cui apte convenit. Transtulit ergo Winse-
mius: *indicata enim eis erat insidiosa illa manuum ferrearum machinatio.* Nec dissentit Acacius. Quin, si ἐπιβουλὴ maneat, non alius tamen erit loci sensus, quam qui percommode expressus in versione Gallica: *on avoit déjà eu avis de l'invention des harpons de fer*, pag. 158. etiamsi alteram lectionem praeferant H. Stephanus & uterque Portus. GRAMM.

Pag. 573. l. 3. Ἀντὶ τοῦ ἡσθάνεσθαι) Si hoc non corruptum est, Scholiasten errare puto, qui hic ἀντιλαβέσθαι exponat αἰσθάνεσθαι. Thucydides saepe ἀντιλαμβάνεσθαι dicit ea significatione, quam hic expressit interpres.

ead. l. 4. Ἦτοι κατὰ τῆςδε τῆς χώρας) Non habet Ms. nec id, quod annotatur ad l. 9 h. p. & ad l. 2 p. 283.

ead. l. 8. Οὐδὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.) Εἰ μὴ δὲ ὅλως τι κατ' ἀρχ.

ead. l. 12. Τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως ἡμῶν) Ἡμῶν hic locum habere non potest. Nam est generale effatum de omnibus, quibus idem accidit, quod tum Atheniensibus, ut, cum vident se spe, quam conceperant, excidisse, etiam minus praesent, quam possint, & abiectionibus sint animis, quam pro viribus, quae iis supersunt.

ead. l. 26. Τοὺς ἀπείρους θαλασσῶν φησὶν) Τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει.

ead. l. 32. Ἐκαστος ἐπὶ τῶν νεῶν κινούμενος) Ἐκαστος ἐπὶ τ. π. κινεῦμενοι.

Pag. 574. l. 15. Ὅμηρος) Iliad. κ', v. 68.

ead. l. 18. Τοῦτο καθ' ὑπερβατόν. συντακτέον δὲ τῷ πατρώδην
ἐπονομάζων) Hoc longe petitum est. Melius in verbis Thucy-
didis cum interprete ἀπὸ κοινοῦ repetetur ἀξίων, per ellipsin
pronominis, hoc modo, καὶ ἀξίων μὴ ἀφανίζειν τὰς πατρι-
κὰς ἀρετὰς ἐκείνους, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι.

ead. l. 28. Πρὸς τὴν παρούσα· ὑπόθεσιν) Πρὸς τ. π. περίστασιν.

ead. l. 35. Μετὰ βίας ἐξελθεῖν) Abest a Mf. cum tribus se-
quentibus scholiis, & iis, quae leguntur ad p. 290 l. 11 & 13.

Pag. 575. l. 11. Συμπεπλέχθαι) Ἡρτῆται, κρέματα, ἢ δέ-
σεται.

ead. l. 17. Ὑπὲρ τῶν κελευστῶν) Ὑπὸ τῶν κελευστῶν.

ead. l. 19. Ἦν γὰρ κ. φ. τὸ, πολλὰ γὰρ δὴ ὁ κ. παρεκελεύον-
το) Ἦν γὰρ κ. φ. π. γ. δ. ὁ κ. ἀλλήλους (leg. ἀλλήλοις) παρ-
εκελεύοντο.

ead. l. 22. Μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι) Deest, ut & ea,
quae ad p. 292 l. 3, 11 & 14 annotantur.

ead. l. 28. Μετὰ πόνου κεκτ.) Μετὰ πολλοῦ πόνου κεκτ.

ead. l. 32. Ὁ Συρακούσιος στρατηγός) Ὁ Συρακούσιος στρα-
τὸς recte legit Portus.

Pag. 576. l. 10. Ἄλλοι δὲ, φησὶ, τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες)
Ἄλλοι δὲ τῶν α. τ. γ. ἰδόντες.

ead. l. 12. Πότερον νικῶσι) Πότερον νικῶσι.

ead. l. 16. Ἰσα) Mf. ignorat & hoc, & scholia ad l. 13.

ead. l. 17. Ὅμηρος) Iliad. δ', v. 450. sequens locus Homeri
est Iliad. χ', v. 409.

ead. l. 23. Παρεβαῖθουν) Nihil eorum, quae hic leguntur us-
que ad l. 28, habet Mf. nisi scholion ad l. 9 h. p.

ead. l. 24. Τὸ ἐξῆς ὑπερβατόν, καὶ οἱ διαβεβληκότες) Τὸ ἐξῆς,
καὶ οἱ διαβεβληκότες. Perperam quidem διαβεβληκότες. Sed
neque recte edd. διαβεβληκότες· nam cum dicat τὸ ἐξῆς, id est,
series, five ordo verborum, legendum est διαβεβηκότες, ut
in Thueydide, cuius verba in ordinem redigit.

ead. l. 29. Τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον. τ. ὁ. ἢ. α.) Haec tantum, &
quae ad p. 300 l. 8 annotantur, sunt in Mf.

ead. l. 37. Ὁ καὶ περιττ.) Ὁ καὶ σύνδεσμος περιττός. De hoc
pleonasmō τοῦ καὶ vide Stephanum ad Corinthum Art. XLV.

ead. l. 38. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀλγεῖν) Deest, ut & scholia ad p.
302 l. 13, p. 303 l. 3, p. 304 l. 1 & 5.

Pag. 577. l. 1. Παράκλησιν. ἀντιβολία, δέσις, ἰκεσία) Ab-
sunt a Mf. Et mox idem δάκρυα, καὶ στεναγμός· melius, quam
in edd. δάκρυα, καὶ σταλαγμός.

ead. l. 3. Θεῖον ἐπικλήσεων) Θειασμός, εὐχὴ καὶ μαντεία. Suidas, locum Thucydidis laudans v. ἐπιθειασμός, eadem verba habet, quae Scholiasτες vulgatus.

ead. l. 10. Ἰσομοιρεῖν κακῶν) Ἰσομοιρεῖν τῶν κακῶν. Paulo ante δηλονότι, & δηλαδὴ non habet Mf. Et ita saepissime alibi.

ead. l. 24. Ἀγεγνέσιν, ἤγουν ἀνάνδροις) Non habet Mf. nec ea, quae ad p. 305 l. 4, 5, 7, & 10 ἢ φθόνου scribuntur.

ead. l. 26. Πεπολίτευμαι νομίμως) Deest, ut & l. 28 ἀνεπαίσχυτος.

ead. l. 36. Ἦγουν οἴκησιν ἀδιάδοχον σχόντας) Omnia desiderantur in Mf. usque ad p. 278 l. 2, praeter τὸ σύνολον.

Pag. 578. l. 2. Ὀμόπεδον) Pro hoc Suidas v. ἄπεδον, ut ad Thucydidem annotavit cl. Wasse, habet ἰσόπεδον. Illa, ὡς καὶ ἄλοχος, ἢ ὁμόλεχος, non sunt in Suida.

ead. l. 4. Πῶς χρῆται τῇ ἀπὸ ἐπιτατικῶς) Πῶς χ. τ. ἀ. ἐπιτατικῶς γάρ.

ead. l. 12. Ἦγουν οὕτω) Hoc scholion cum sequenti abest a Mf.

ead. l. 19. Ἀντὶ τοῦ, ἐκύκλουν ἐς ἐλάχισον χωρ.) Εἰς ἐλάχιστον χωρ.

ead. l. 23. Ὡς ἐν φανεράς οὔσης τῆς εὐπραγίας) Hoc solum paginae 315 scholion habet Mf.

ead. l. 32. Ἦγουν, διελθόντες τοὺς φύλακας σὺν βία) Deest cum scholiis ad p. 318 l. 8, p. 319 l. 7, & p. 320 l. 6.

ead. l. 35. Ἀντὶ τοῦ, συμπλεκόμενοι κατέπιπτον. ἐτόμως ἐπιπτον) Ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. Suidas exponit ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ.

ead. l. 37. Ἦγουν σπουδαιότατον) Thucydides: καὶ περιμάχῃτον (τὸ ὕδωρ) ἢ τοῖς πολλοῖς. Scholiasτες: περιμάχῃτον. Ἦγουν σπουδαιότατον. Castigavit hanc expositionem H. Stephanus in Thes. ad voc. περιμάχῃτος. cuius sententiae non tam firmandae, quam illustrandae, adscribemus saltem Scholion interp. veteris ad Aristoph. Thesmophor. v. 326: περιμάχῃτον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τούτο κτῶνται. GRAMM.

Pag. 579. l. 5. Ἐμοὶ δὲ φαίνεται γεγράφθαι — ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο) Thucydides: πλείστος γὰρ δὴ φόνος οὕτως, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. Arbitratur Scholiasτες, Thucydidem potius hic scripsisse ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ, & rationem affert, quia in fine historiae huius scribit auctor, bellum hoc omnibus fuisse maius funestiusque iis, quae Graeci antea sustinuerunt. Imbecillis admodum ratio, immo nulla. Etenim adversatur opinioni isti

um allatus iam locus auctoris, in quo τῶν ἐν Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ non alias pugnas, quam quae hoc ipso bello Siculo pugnae, indicant; tum is, quem Scholiastes pro se allegat, similia quippe repraesentans: συνέβη τε ἔργον τοῦτο (pugna haec) Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε (in hoc bello, hoc est, ipso hoc Siculo) μέγιστον γενέσθαι. quibus cum subiicitur, δοκεῖ δὲ ἔμοιγε, καὶ ὧν ἄκοη Ἑλληνικῶν ἴσμεν, apparet factis, Ἑλληνικὰ ἔργα cetera s. πολέμους distingui a praesenti bello in Sicilia ab Atheniensibus gesto. GRAMM. Sequens scholion; ἦγον φυλακὴν, non habet Ms.

ead. l. 16. Διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν) Thucydides: ἡκιστα δὲ ἄξιός ὢν (Nicias nempe) ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν. Scholiastes interpretatur, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, διὰ τὸ πᾶσαν ἀρετὴν νομίμως ἐπιτηδεύειν. οὐ γὰρ δὴ νενομισμένην ἀρετὴν τὴν δοκοῦσαν φησί. Quis feret, quaeso, talem expositionem? An pro synonymis habenda ἡ εὐσέβεια, vel ἡ εἰς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσις, & πᾶσα ἀρετή; an etiam, quod νενομισμένον, in oppositione sic dicitur ad τὸ δοκοῦν; dico vero, auctorem unius tantum virtutis, non πασῶν ἀρετῶν, laudem & gloriam Niciae hic tribuere. Multis quidem dux ille ornamentis animi insignis, integritate, continentia, fortitudine bellica, liberalitate & aliis, haud tamen omni culpa absolvendus erit, si Plutarchum in parallelis audiamus. Qua vero maxime excelluit, interque suos ferebatur virtute, ea ubique tum ab auctore nostro, tum Plutarcho commendatur, istiusque ipsius fit mentio Thucydidis loco nunc allato. Erat ea religio, & sacrorum patriorum summum studium. Νενομισμένον enim dicitur, quod ex patriae legibus fit rite ac reverenter, speciatim in sacris rebus Deorumque cultu. Taliū autem observantissimus, si quis unquam Atheniensium, δεισιδαιμόνων sat omnium fuit Nicias. Hinc de se ipse praedicat in concione sua ultima: πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα (ex patris institutis) δεδίηται, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. H. Stephanus autem ad laudatum Thucydidis locum, quem examinandum sumimus, probe videns, adhaesisse temere Scholiastae interpretationi Vallam, sic vertentem, ob studium virtutis, quod omne in illam conferebat, annotat in margine: vocat hic fortasse Thucydides τὴν ἐς τὸ θεῖον ἐπιτήδευσιν, quod antea θείας μὲν, de eodem Nicias loquens, dixit: eamque ulterius sententiam, sed imbecillius, ut apparet, probare nititur voc. θειασμός. Ast non de-

bet confundi specialis haec τοῦ Θείου, quatenus in praedictionibus & μαντείαις occupatur, observantia, cum generali Θεοσεβείᾳ. Nec, quae congeffit Iul. Pollux capite illo, quod respexit Stephanus, omnia pro synonymis, accurate dictis, accipienda. Θειασμός semper id denotat, quod neminem Graece doctum latere potest, nunquam adeo late patet, ut ea omnis significetur εἰς τὸ Θεῖον ἐπιτήδευσις. Et cum Θειασμός προσκείμενος Nicias nostro dicitur, fit hoc in narratione illa eclipseos lunaris, quam ominosam is prae ducibus ceteris, factis & iis prodigio hoc territis, habebat. Nec aliter Plutarchus, quidquid dixerit Stephanus, intelligendus, quando phrasi ista ex Thucydide desumpta utitur. Quin ille vitarum scriptor, eodem respiciens in parallelismo ducis huius atque Crassii, prope fin. describit Niciam, ut μηδενὸς ἀπὸ μαντικῆς καταεργεῖν οὐντα. Ceterum in quo spectabatur maxime tantum eius Divinatum sacrarumque rerum studium, idque νενομισμένον praeferim, exponit idem Plutarchus pag. 540, ubi ἀνὴρ Θεοφιλὴς, καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα λαμπρυνόμενος πρὸς τὸ Θεῖον appellatur: eiusque λαμπρότητος partem quandam specialius attingit infra pag. 565, ἀναθήμασι καὶ γυμνασιαρχίαις καὶ διδασκαλίαις χορὸν φιλοτιμούμενος. Hoc autem erat πολλὰ νόμιμα διαίτασθαι, haec ἐπιτηδεύσεως pars magna, τῆς ἐς τὸ Θεῖον νενομισμένης, ut alias taceamus, in vita eius apud utrumque scriptorem obvias. Igitur deferendi Scholiafles & Valla h. l. nec attendendus multum H. Stephanus. Melius sane defunguntur hic partibus suis interpretes ceteri, praesertim Winsemius, sic transferens: *propter studium & pietatem erga religionem legibus patris constitutam*. GRAMM. Partem primam huius scholii, nempe verba διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν, non habet Mf. Quae in fine sunt, ita leguntur: οὐ γὰρ δὴ νομιζομένην τὴν δοκοῦσαν λέγει.

ead. l. 22. Ἦγουν ὠκονόμησαν) Deest.

ead. l. 25. Διὰ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ἰνομαστὶ εἰπεῖν) Haec annotatio non suo loco ponitur. Pertinet ad ea, quae paulo ante dixit Thucydides, πάντα τε ποιοῦντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ quae bene illustravit dar. Wasse.

ead. l. 30. Μεγάλως κακοπαθήσαντες) Additum erat in Mf. οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες. οὐδὲν ὥς ὅτι οὐχ ἀπόλετο. Posterius ad παναλεθρία referendum est.

Pag. 580. l. 3. Δηλονότι ἐπὶ ἡλπίσαν) Ἐν ἐλπίδι ἐποίησαν.

ead. l. 9. Τοὺς πολίτας εὐτελέστερον εἶναι βιοῦν) Τὸς π. ε. πεῖσαι βιοῦν.

ead. l. 10. Ἦγουν ἕως ἀν) Deest.

ead. l. 24. Ἦγουν, τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων) Thucydides: μάλιστα δὲ τῶν συμμάχων διασποπῶντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται. Pronomine σφῶν velim intelligas hoc loco solos Athenienses, (non, ut Scholiastes iubet, Lacedaemonios pariter ac Athenienses) tum quia proxime fit mentio eorum, quae circa ναυπηγίαν & munitiones, etiam in ditio-
ne Laconica, curaverant Athenienses, quae continua serie excipiunt verba modo allata; tum etiam, quia paulo ante cautia exstat huius Atheniensium cautionis, μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, nimirum propter acceptam cladem Siculam diffidentes potentiae illorum, quod & ne facerent οἱ ἑυμάχοι, iam prospectu opus erat. Verum fortasse nulla hic culpa Scholiastae, sed librarii alicuius, qui annotationem, haud suis verbis appositam, debuisse adiicere his sequentibus, πρᾶσσύντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων. GRAMM. His apponitur in Ms. & Aem. Portus quoque videtur animadvertisse eo pertinere.

ead. l. 26. Ταῦτα ἐτοιμαζόντων) Ἐκαστα ἐτοιμαζόντων.

ead. l. 32. Ἀντὶ τοῦ, φοβερὸς τοῖς Λεσβίοις) Ἀντὶ τοῦ φοβερὸς. Ms. Cetera inepte assuta sunt e sequentibus.

Pag. 581. l. 7. Κλεινίας δὲ ὁ Ἀθηναῖος) Alcibiadis stemma sic deducit Meursius. Primi Alcibiadis filius erat Axiochus, eius Clinias, eius Alcibiades secundus, eius Alcibiades tertius. Quatuor vero fuisse Alcibiadas, tradit Scholiastes ad Aristophanis Ranas: hisce ideo tribus quartus addendus Lacedaemonius, cuius meminit Polybius Legat. Ecl. XLII. Quin hoc sciendum, Laconicum proprie illud nomen fuisse, & maiori Alcibiadi a patre impositum, quia is Alcibiadis Spartani hospitio usus esset. Errat ergo Scholiastes, qui minorem Alcibiadem a Thucydide hic loci designari putat. Quomodo enim per minorem nomen illud in familiam illatum est, cum iam proavus eius id habuisset? certe maior Alcibiades fuit, qui ius hospitii cum Lacedaemoniis & inter eos cum Alcibiade exercebat: cui postea renuntiavit Axiochus filius, Alcibiadis secundi avus; quodque secundus renovare animum induxit. Vide Meursii Attic. Lect. lib. 6, c. 12. HUDS. Adde Notas ad hunc locum Thucydidis.

ead. l. 9. Φιλίαν) Deest, cum scholio sequenti. Ad περίοικον autem, quod mox est in Thucydide, scriptum est: περίοικαί εἰσιν οἱ ὑπήκοοι γείτονες τῆς Σπάρτης.

ead. l. 19. Περιττὸς ὁ καὶ) Π. ὁ καὶ σύνδεσμος.

ead. l. 26. Θεωροὶ ἐγίνοντο) *Ἐπεμπον θεωροῦς. Sic θεωρεῖν exponit V, 18. Ad ἐπηγγέλθησαν annotatum est αἰσποῦναι δηλονότι.

ead. l. 29. Ὅπως εἰς τὸ πέλαγος προκαλέσονται) Ὅπως ἑ. τ. π. ἐκείνους προκ.

ead. l. 37. Οἰοῦναι κοπιᾶσαι) Καὶ οἰοῦναι κοπιᾶσαι.

Pag. 582. l. 3. Ἀπὸ τοῦ, τὰς ἐπὶ τοῖς χιλίοις ταλάντοις ἐπικειμένους ζημίας) Sed non erat pecuniae imposita poena, sed pecuniae ingratum usum suadentibus. Ergo erit, τὰς ἐπὶ τῷ εἰπόντι κινεῖν τὰ χίλια τάλαντα ἐπικειμένους ζημίας, scil. ἐλῦσαν. Constructio clara satis in auctore. GRAMM.

ead. l. 6. Προσέδξαντο) Tollatur omnino e verbis auctoris, huic scholio praemissis, αἱ Ἀθηναῖοι. Non enim Athenienses recipiebant, sed Teii, idque post Atheniensium fugam. Textum Thucydidis inspicienti res liquida. IDEM.

ead. l. 11. Τὸ — ἀφιστῶντ.) Totum hoc scholion abest a Mf.

ead. l. 23. Εἴτι (φησὶ) παρὰ λόγον ἐσφάλησαν) Εἴτι παρὰ λόγον ἐσφάλησαν. Et mox τὸ τὴν ἀμαρτίαν συνέγνωσαν.

ead. l. 25. Ἦγουν ἀποτίθενται) Mallem exponi στρατοπεδεύουσι. Vide Annot. ad II, 2. HUDS.

ead. l. 29. Προσταχθέντος τῷ Θηραμένει — τὰς ναῦς) Deest.

Pag. 583. l. 7. Ἀπὸ τοῦ, ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ) Τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ.

ead. l. 35. Ἠπέλυσεν τοῖς χίλοις, ἥτοι μὴ ἐπιβονθήσειν αὐτοῖς) Mf. non habet ἥτοι, nec ei hic locus est. ἢ μὴν recte dixisset, ut Thucydides cap. 33, de hac re agens.

Pag. 584. l. 2. Οὐ γὰρ ἐστὶ καὶ ἄλλη, ἀλλὰ μόνη αὐτὴ) *Ἀλλη γὰρ οὐκ ἐστὶ Κῶς.

ead. l. 7. Οἱ Λακεδαιμόνιοι) Paulo post ad Καμείρω adscriptum erat: Κάμιρος Ἡρώδ. καὶ Χοιροβ. Puto eum significare, Herodianum & Choeroboscum Grammaticos Κάμιρος voluisse scribi, non Κάμειρος. Κάμιρος etiam in Thucydide quidam libri scripti habent. Sed variat scriptura. Vide Holtenium ad Stephanum.

ead. l. 18. Ὡστε δόντα χρήματα) Τὸν Τισσαφέρην δηλονότι. Ἡ σύνταξις οὕτως, ἐδίδασκεν ἔτι τὸν Τισσαφέρην ὥστε δόντα χρήματα αὐτὸν πείσαι καὶ τοὺς τριπράρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πλοίων, πλὴν τῶν Συρακουσίων, συγχωρῆσαι αὐτῷ ταῦτα. Mf. Baf. Paulo ante ad verba Thucydidis, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες in Cass. scribebatur: οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολίπωσιν οὐχ ὑπολείποντες (pro ὑπολείποντες) εἰς ὁμηρίαν τὴν προσοφειλόμενον μισθόν. Non male, si οὐχ demas.

ead. l. 23. Τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκειν) Διὰ τὸ ἐκ τῶν ἰ. ἀ.

Pag. 585. l. 25. Ἡ ἄλλοι ἄν) Οἱ ἄλλοι ἄν.

ead. l. 28. Γράφεται οἰκεῖν) Deest. Tamen recentiore manu ad οὐκ οὐν annotabatur οἰκεῖν.

ead. l. 35. Μὴ ὑπεναντίως τῇ γνώμῃ κατελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης κακῶς) Μὴ ὑπεναντίως τῇ γ. αὐτοῦ κ. ὁ Ἀ. κ. αὐτόν. Φησὶ quoque, ut saepe alibi, deest.

ead. l. 38. Δεξίωσιν φιλικὴν) Ad ἄλλως τε Mf. haec habet: ἄλλως τε οὐδὲ διανοεῖτο τιμωρεῖσθαι καὶ ταῦτα οὐδὲ συμμίσγοντα αὐτῷ.

Pag. 586. l. 2. Τοῦ περὶ ἀδύλων) Τοῦ περὶ τῶν ἀλλήλων. Sed male ἀλλήλων. Post διαταίνεσθαι additur: τὸ δὲ προσέθηκεν, ἀντὶ τοῦ προσέθετο.

ead. l. 5. Ἦγουν ἢ πῶς) Ἦγουν πῶς. Aem. Portus coniiciebat ἤγουν ὅπως.

ead. l. 12. Κατεψεύσθαι δὲ ταύτης Φρυγίχου) Κατεψεύσθαι δὲ ταῦτα Φρυγίχου.

ead. l. 20. Ἦγουν κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντετμημένως λέγοντες) Desunt.

ead. l. 22. Ὁ δὲ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται) Vide Stephanum Animadversum in lib. de Dial. p. 27. HUDS. Stephanus ibi putat orationem ita suppleri posse, καὶ ἄλλα μὲν τινα, μάλιστα δέ.

ead. l. 28. Δυσανασχετῶν ἦν) Additur in Mf. σκληρὸς ἦν καὶ ἀνένδετος. leg. ἀνένδοτος.

ead. l. 32. Πάντες ἐν αὐτῷ) Πάντες ἐν αὐταῖς.

ead. l. 38. Ἦγουν ἐμελέτων) Deest.

Pag. 587. l. 8. Τῇ αἰτήσῃ δηλονότι) Non habet Mf.

ead. l. 10. Καίπερ δίδοντας τὰ αἰτούμενα) Paulo post ad ἡζίουν annotatum erat, Ἀλκιβιάδης δηλαδὴ καὶ Τισσαφέρνης. Sic quoque Aem. Portus.

ead. l. 11. Τῇ ἰωνίᾳ) Mox ξυνόδῳ exponebatur συνελεύσει, ὁμιλίᾳ.

ead. l. 17. Εἰς τροφὴν δηλονότι τῶν νεῶν, καὶ εἰς ἄλλην δαπάνην) Haec nihil faciunt ad interpretationem verborum Thucydidis, ἐπὴν αἱ βασιλεῶς νῆες ἀφίκονται, quibus adscripta sunt. Rectius referentur ad ea, quae non multo post dicuntur, τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὅποσα ἂν λάβωσιν.

ead. l. 20. Γράφεται τοῖς Ἀθηναίοις) Abest a Mf. ut & φησί.

Pag. 588. l. 8. Εἰς τὴν Λακεδαιμόνα δηλονότι) Hoc repugnat sententiae totius loci apud Thucydidem: nam exsules

Thasii, qui apud Lacedaemonios erant, non id agebant, ut auxilia navium Lacedaemoniarum Lacedaemonem, sed in Thasum mitterentur. Itaque pro εἰς τὴν Λακεδαίμονα, vel legendum est εἰς τὴν Θάσον, vel, quod voluit Portus, ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.

ead. l. 12. Ἄλλως οὖ — σχόντες) Deest.

Pag. 589. l. 7. Βουλὴν) Non legitur in Ms. nec ea, quae ad p. 103 l. 2 annotantur.

ead. l. 28. Ἦγουν διὰ κλήρου ἀποκατ.) Non sunt in Ms.

ead. l. 35. Διὰ στάσιν) Διὰ τὴν στάσιν.

Pag. 590. l. 1. Διὰ τὸ αἰετὸς πρὸς ὑπερορίους πολεμίους πολέμους εἶναι) Portus omisit πολεμίους. Nec id e Ms. cum quo illius editionem contuli, annotaram. Mox pro ἐπηγυγίλαται ποιήσιν Ms. ἐπαγγέλλοντο.

ead. l. 16. Τὸ ἀξίωμα) Τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ.

ead. l. 19. Ἄλλως ἐν τούτῳ) Ἡ ἐν τούτῳ.

ead. l. 22. Καὶ εἰ μὴ εἶναι τυχερὸν) Καὶ εἰ μὴ εἶναι τύχοι.

ead. l. 33. Γράφεται — καὶ οὐδέν) Haec omnia desiderantur in Ms.

Pag. 591. l. 3. Ἦγουν ἐκ τῆς Σάμου) Recte Portus, ἐκ τῆς Ἀθηνῶν. Sequens scholion, γράφεται, διήλθε τὸ Ἀθηναίων, non habet Ms.

ead. l. 15. Χείρους ἐκείνους νομίζειν) Χείρους ἐκείνων νομίζειν.

ead. l. 24. Ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτω) Ante hoc scholion ponenda sunt verba, quae paulo post in Thucydide leguntur, καὶ αἱ μὲν Δήλου λαβόμεναι αἱ πλείους.

ead. l. 35. Μετὰ ὀλοφυρμῶν διηγῆσάτο) Est error operarum pro διηγήσάτο, quod est in Camer. Steph. 2. Port. & Oxon. Et tamen id quoque vitiosum esse, ac διηγῆσάτο legendum puto. A Ms. totum scholion aberat.

ead. l. 36. Οἱ Πελοποννήσιοι) Ms. Ἀθηναῖοι, ni fallor: nam non accurate satis annotaram. Sed ita omnino scribendum est.

ead. l. 38. Ἦγουν, κομπωδῶς λέγων) Deest haec & sequens annotatio.

Pag. 592. l. 2. Μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους) Haec in fine sequentis scholii scripta erant.

ead. l. 3. Ὁ Τισσαφέρνης δηλονότι, πιστοὺς κρίνη τοὺς Ἀθηναίους) Ἄν Τισσ. π. κ. τ. Ἀθηναίους, οὐκ ἀπορήσειν αὐτοὺς τραπεῖας, μέχρις ἂν ἐξαρκῇ τὰ Τισσαφέρνους.

ead. l. 24. Βροτοῖς σώφροσι) Βροτοῖς σώφροσιν. ἀντὶ χαρίζεται τοῖς σώφροσι. leg. ἀντὶ τοῦ χαρ.

ead. l. 25. Τῷ Ἑρμοκράτει) Fallitur. Vide Hudsonum in

Var. Lect. ad hunc locum Thucydidis. Ms. non habet hanc expositionem.

ead. l. 26. Ἐπαντείνετο πλήζων) Ἐπαντείνετο ὡς πλήζων.

ead. l. 37. Γράφεται, πέμπουσι πρέσβεις) Deest.

Pag. 593. l. 8. Παρέσχεν ἂν βασιλεὺς) Παρέσχεν ἂν βασιλεῖ.

ead. l. 15. Ὡς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε) Ita haec edidit Hudson. Basf. & Steph. 2. ὥς λέγομεν τὸ, οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Portus, vitio typographorum, ὥς λ. τὶ οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Ms. ὥς λέγομεν οὐ τόδε, ἀλλὰ τόδε. Nec possunt abesse illa ἀλλὰ τόδε, quae in ed. Oxon. errore operarum videntur intercidisse.

ibid.* Εἶστι δὲ παρακελευστικὸν) H. Stephanus ad Corinthum Art. XXXVII nihil ob stare putat, quo minus hic usitata significatione accipiat. Homeri locus est Iliad. v, v. 292. Ms. Basf. exhibet παρακελευσματικὸν, ὡς παρ' Ὁμήρω.

ead. l. 22. Μὴ τι κακὸν ἐργάζονται τὴν πόλιν) Μὴ τι κ. ἐργάζονται τ. π.

ead. l. 31. Τοῖς ἰσχυροτάτοις) Immo ἐναντίοις οὔσι. Vid. Stephanum Append. ad Scripta al. de Dial. Attic. p. 182.

ead. l. 32. Ἦγουν ἐν Ἀθήναις) Hoc tantum refertur ad verba τὰ αὐτοῦ. Itaque tollenda sunt illa καὶ ἐκ τῆς Σάμου. A Ms. abest hoc scholion.

Pag. 594. l. 14. Εἰς ὀλιγαρχίαν ὄντες) Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ὄντες.

ead. l. 29. Καὶ οὐκ ἀμαθῶς) Καὶ οὐκ ἀληθῶς. Sequens scholion non est in Ms. Vide, quae dicta sunt ad Thucyd.

Pag. 595. l. 4. Μεθέξων αὐτῆς) Μεθέξων αὐτοῖς.

ead. l. 21. Ἦγουν ἀπέχιν) Hoc nonnihil suspectum est. Fortassis ἐπέχιν, vel κατέχιν, ut cap. 100.

ead. l. 23. Ἦγουν, ἐτοίμοις ναυσὶν) Nulla ratio est, cur hic πληρώματα magis voluerit interpretari ναῦς, quam VII, 12, ubi exponit ναύτας neque enim hic de navibus agit Thucydides, sed de iis, qui eas conscendunt.

ead. l. 27. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνοντες) Deest, una cum scholio ad l. 11.

ead. l. 32. Ἦγουν, τὸ μήνυμα τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ γενομένων) Haec quoque absunt a Ms.

Pag. 596. l. 2. Ἐπολιόρουν οἱ Κορίνθιοι, παραλαβόντες) Ἐπολιόρουν οἱ Κ. τὴν Οἰνόνην, παραλαβόντες.

ead. l. 6. Πεφδρηκότες οἱ Κορίνθιοι) Πεφρουρηκότες οἱ Κορίνθιοι.

ead. l. 17. Ἦγουν μαθὼν) Non est in Ms. Καθέξειν exponitur ἐν διατρίψει.

ead. l. 21. Ἐπιχώρια) Καὶ ἐπιχώρια.

ead. l. 24. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἔλαθον τοὺς ἐν Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας) Qui haec non inspecto Thucydide legat, facile putare possit, Atheniensium sedecim naves fuisse, quae Lacedaemoniorum erant, Atheniensium autem duodeviginti, ut ipse Thucydides scribit. Itaque illa ἐν ταῖς ἑκκαίδεκα ναυσὶν, si non legendum est ἢ, nam haec notis numerorum scripta fuisse e Mf. colligo, in quo est *ιστ*, coniungenda sunt cum sequentibus, & verba ita ordinanda, οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαθον τοὺς ἐν ἑκκαίδεκα ναυσὶν ἢ Ἀβύδῳ Πελοποννησίους παραφυλάττοντας.

ead. l. 30. Πρώτερον συμμίζαι) Πρώτεροι συμμίζαι.

ead. l. 35. Μὴ ἐπὶ τάξει προϊέμενοι) Μὴ ἐπὶ τάξει προῖεναι.

ead. l. 36. Ἐφεδρευούσας) Melius Aem. Portus: ἐπεχούσας, ἑαυτὰς δηλονότι, τουτέστιν παυσάμενας τοῦ σφίσιν ἐπικεῖσθαι καὶ προσπεσεῖν, καὶ οὐκέτι σφίσιν ἐπιπλεούσας, ὥς πρότερον. Nec aliter scholion vetusta manu & minio in Mf. ad ἐπεχούσας τὰς ἐπικειμένας ναῦς. Ἐφεδρευούσας, quod est in edd. recenti & atramento scriptum erat.

ead. l. 38. Ἦγουν ιδιωσάμενοι) Deest cum scholiis ad pag. 173 l. 1 & 6.

ead. l. 44. Διὰ τοῦ εἰρηκέναι) Διὰ τὸ εἰρηκέναι. & mox διὰ τοῦ ὅρους, δηλονότι ἔστι. Fort. διὰ τοῦ ὅρους, τουτέστι.

ead. l. 46. Ἦγουν διέσφαξε δι' ἀκοντίων) Non est in Mf.

ead. l. 47. Ἐβρισθῆναι) Et hoc abest.

I N D I C E S.

INDEX RERUM

IN

HISTORIA THUCYDIDIS

ET IN SCHOLIIS GRAECIS

MEMORABILUM.

Prior numerus volumen, posterior paginam designat.

A.

A**B****D****E****R****A**, Abderorum urbs II, 157 sq. vide Herodotum I. 1, c. 168.

Abronychus, Lyficlis fil. I, 128. huius meminit Herod. I. 8, c. 21.

Abydus, Milefiorum colonia V, 94. in Hellesponto sita, *ibid.* vide Strabonem I. 13. deficit ab Atheniensibus ad Dercylidam & Pharnabazum, *ibid.*

Acamantis tribus III, 175.

Acamas, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Acanthus Lacedaemonius III, 236.

Acanthus, Andriorum colonia III, 124. ubi sita, vide Herodotum I. 6, c. 44. ei bellum infert Brasidas III, 124. deficit ab Atheniensibus III, 130.

Acarnania ab Acarnane Alcmaeonis filio dicta II, 170. olim Curetis appellata, *Schol. ad lib. II, p. 170, l. 4.* ubi sita, vide Palmerii Graec. ant. p. 366. ad eam subigendam Cnemum mittunt Lacedaemonii II, 124 &c. Acarnanes optimi funditores II, 129. vincunt Ambraciotas II, 329. pacem cum eis faciunt II, 338. in Atheniensium societatem veniunt II, 106.

Acefines, Siciliae fl. III, 38. Plinio, aliisque dicitur *Afines*. Vide Cluverii Sicil. p. 92, 93.

Achaia, quot urbes habeat, *Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9.* vide Herod. I. 1, c. 149, & Strab. I. 9. Achaia, quae in Peloponneso, in Atheniensium societatem assumpta I, 154. Peloponnesiis reddita ab Atheniensibus I, 158. eam reposcunt III, 32. Achaei Phthiotae V, 7. Vid. *Hellenes*.

Acharnae, maximus Atticae pagus II, 34. Vide Meursium *Thucyd. Vol. VI.*

I N D E X

de Pop. Att. p. 18. obsidentur II, 35 &c. magna pars civitatis Atheniensis, *ibid.*

Achelous fl. ex Pindo monte per Dolopiam, Agraos &c. fluit II, 168. *Schol. ad lib.* II, p. 168, l. 5. Vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 423.

Acheron agri Thesprotici fl. I, 67.

Acherusia palus, *ibid.* Vide Strabonem l. 7, Livium l. 8, & Palmerii Gr. ant. p. 281.

Acrae urbs Siciliae IV, 11.

Acraeum Lepas IV, 308.

Acragas urbs & fluvius Siciliae IV, 9. vide *Agrigentum*.

Acrothoi urbs III, 162.

Astatae civitates III, 77.

Aste regio III, 162. quas urbes contineat, *ibid.*

Asium agri Anactorii, ubi templum Apollinis I, 45. Vide Polybium l. 4, Strab. l. 10, & Palmerii Graec. ant. p. 373, 377.

Adimantus l. 84, & *Schol. ad lib.* I, p. 84, l. 2.

Admetus rex Molossorum I, 191. profugum Themistoclem recipit I, 192.

Adramyttium. vide *Atramyttium*.

Aeanides tyrann. Lampfacenus IV, 92 sq.

Aegaleos mons Atticae II, 34. vide Herodot. l. 8, c. 90.

Aegina. vide Strabonem l. 10, & Pausaniam in Corinthiacis. oppugnatur ab Atheniensibus I, 145 sq. iisdem per deditionem tradita I, 151. incursionibus infestatur V, 145. Aeginae sinus, V, 146. Aeginetae classe olim valuerunt I, 24. bellum adversus Athenienses suadent I, 92. ab Atheniensibus navali proelio victi I, 145 sq. quomodo & cur ex Aegina ab Atheniensibus expulsi II, 44. Thyream a Lacedaemoniis incolendam accipiunt, *ibid.* capta Thyrea, quomodo ab Atheniensibus tractati III, 83 sq. Aegineticus obolus III, 282. Aeginetica drachma, *ibid.*

Aegitium in Aetolia II, 312. vide Palmerii Graeciam p. 465.

Aegyptus ab Artaxerxe deficit I, 144 sq. ea aliquando potius Athenienses I, 151. iterum in ditionem regis Persarum concedit I, 153. in eam classem mittunt Athenienses I, 155. Aegypriorum qui sint pugnacissimi I, 153.

Aemus mons Thraciae II, 156. vide Strabonem l. 7.

Aeneas Ocytae fil. III, 176.

Aenesias Spartaephorus II, 4.

Aenus urbs III, 46. Vide Herodot. l. 4, c. 90, l. 7, c. 58, & Appian. l. 4 Civilium, ut & Valesii notas ad Ammianum Marcell. l. 23, c. 8. Aenienses III, 289. iisdem Straboni dicti *Aenianes*. Aenii, Aeoles sunt IV, 267. Atheniensium vestigiales, *ibid.*

R E R U M.

Aeoladus Pagondae pater III, 134.

Aeolis, quae & Calydon II, 318. vide Palmerii Graec. p. 438. Aeoles Atheniensium vestigales IV, 267. ante Dorienſes poſſederunt Corinthum, *Schdl. ad lib.* IV, p. 64, l. 14. Athenienſibus in bello Syracuſano naves ſuppeditant IV, 267. Boeotorum colonia, *ibid.* Aeoli inſulae II, 339. v. Cluver. Sic. p. 395.

Aerarium Athenienſium ubi I, 136.

Aefimides navarchus Corcyraeorum I, 68.

Aefon legatus Argivorum III, 269.

Aetheenſes I, 141.

Aethiopia ſupra Aegyptum II, 71. vide Strabonem l. 2.

Aetna, mons Siciliae II, 341. flammas eructat, *ibid.*

Aetolorum gens qualis II, 308 ſq. Aetolis bellum inferunt Athenienſes II, 310. ſuperant Athenienſes II, 313 ſq. de Aetolia vide Palmerii Gr. p. 423 &c.

Agamemnonis claſſis I, 14. eiufdem imperium & potentia I, 15 ſq. *Schol. ad lib.* I, p. 16, l. 5.

Agatharchidas dux Corinth. II, 132.

Agatharchus claſſis Syracuſanorum praefectus, IV, 208. 289.

Agexander I, 197.

Agexippidas Laced. III, 294.

Agis Archidami fil. rex Laced. II, 300. dux expeditionis in Atticam aliaque loca, *ibid.* & III, 4 ſq. 291. 296. eius contra Argivos res geſtae III, 297 ſq. Argivos inclufos e manibus dimittit III, 300 ſq. ob id a Lacedaemoniis accuſatur III, 305. iterum in Argivos proficiſcitur III, 308 &c. eius ſtratagema III, 315. Argivos eorumque ſocios proelio vincit III, 318 ſq. Deceleam in Attica communit IV, 198 ſq. inde bellum contra Athenienſes ciēt IV, 214. eius ad Deceleam poteſtas & auctoritas V, 10. Athenas nequidquam tentat V, 109.

Agnon I, 162. Niciae filius, in praetura Periclis collega II, 85. Athenienſium dux, *ibid.* & 155. Potidaeam oppugnat II, 85. Amphipolia condit III, 152. *Schol. ad lib.* II, p. 155, l. 13; *lib.* V, p. 223, l. 12. eius monumentum deiciunt Amphipolitani III, 223. Agnon pater Theramenis V, 104.

Agraeorum terra II, 326. Agraeorum rex Salynthius II, 333. Agrais regio, *ibid.* vide Strabonem l. 10, & Palmerii Graec. p. 431. Agrai II, 168. Agrianes II, 156. vide Herod. l. 5, c. 16.

Agri quomodo a priſcis Graeciae incolis colerentur I, 5. agrorum habitatio quam vetuſta II, 27.

Agrigentum a Gelojs conditum IV, 9. vide Cluverii Sicil. p. 202. ſeditione laborat IV, 250. quae poſtea in amicitiam converſa eſt IV, 256. Agrigentini Niciae iter per agrum ſuum dare

I N D E X

nolebant IV, 223. bello Syracusano se medios gerunt IV, 224
&c. ubi siti IV, 271.

Aimnestus II, 247.

Albus murus tertia pars Memphidis I, 145.

Alcaeus, Athenis archon III, 236. 243. v. Diodor. Sic. l. 12.

Alcámenes Lacedaemonius, *Schol. ad lib.* II, p. 57, l. 6. Alcámenes Sthenelaïdae fil. V, 9. dux classis Pelop. V, 15. ab Atheniensibus ad Piræum victus & interfectus V, 19.

Alcibiades, nomen Laconicum V, 13. *Schol. ad lib.* VIII, p. 33, l. 2. Alcibiades Cliniae fil. III, 273. eius genus clarum, *ibid.* cur infestus Lacedaemoniis, *ibid.* eorum legatos deludit III, 276 sq. eius in Peloponnesum expeditio III, 290. & in Argos III, 334. unus e ducibus in Siciliam mittendis IV, 16. expeditionem arget IV, 26. orationem habet IV, 27 sqq. taxatur a Nicia IV. 23. Niciae adversatur IV, 26. eius ingenium, vita, mores &c. *ib.* sq. & IV, 46. eius in ludis Olympiacis magnificentia IV, 28. accusatur de Hermis violatis, & mysteriis profanatis IV, 45. 83. 95. vide Plutarchum, Nepotem & Iustinum. paratur ad se purgandum IV, 46. abijt in Siciliam IV, 47. eius de bello Siculo sententia IV, 77. ad causam dicendam revocatur IV, 83. 97. non paret, sed in exilium abijt IV, 97 sq. capite damnatur ob desertum iudicium IV, 98. exsul ex agro Thurio in Peloponnesum proficiscitur, *ibid.* exsul Spartae, oratione Lacedaemonios ad bellum Atheniensibus inferendum excitat IV, 140 sqq. Endio Ephoro hospes paternus V, 13. Lacedaemonios ad classem in Chium mittendam hortatur, *ibid.* in Chium cum Chalcideo mittitur V, 20 sqq. res in illa insula & circa Miletum ab eo gestae V, 22. 26. 41. Peloponnesius suspectus ad Tissaphernem se confert V, 67. illisque plurimum suis consiliis nocet, *ibid.* & 69. 71. reditum sibi in patriam struit V, 72. 74. eius cum Phrynicho contentio V, 77 sqq. Tissaphernem Atheniensibus conciliare studet V, 80. ei reditus in patriam decernitur V, 123 sq. 158. illi summa rerum committitur V, 125. militum in Quadringentos iram compescit V, 132. Aspendum ad Tissaphernem cur profectus V, 137. ad classem redit V, 172.

Alcides navarchus Lacedaemoniorum II, 193. in Lesbum missus, *ibid.* & in Mitylenen II, 207. eius consilium II, 212. res gestae II, 213. & turpis fuga II, 214. Peloponnesum redit II, 273. adversus Corcyram navigat II, 281. triumvir coloniae Heraclaeam deducendae II, 305.

Alcinadas vel *Alcinidas* III, 236. 242.

Alcini vel *Alcinoi* fanum II, 275.

Alciphron, hospes Lacedaemoniorum III, 300.

R E R U M.

- Alcisthenes* pater Demosthenis II, 303. III, 96. IV, 194.
Alcisthea mater Pausaniae, *Schol. ad lib. I*, p. 188, l. 8.
Alcmaeon Amphiarai fil. II, 169. matrem interficit, *ibid.* & *Schol. ad lib. II*, p. 104, l. 14. ei redditum oraculum II, 169.
Alcmaeonidae Pisistratidas eiiciunt Athenis IV, 93.
Alexander pater Perdiccae I, 80. 192. ex urbe Argis oriundus. II, 162. *φικέλλων* dictus, *Schol. ad lib. I*, p. 192, l. 8. vid. annot. in *Schol.* p. 108 & 154.
Alexarchus Corinthiorum dux IV, 200.
Alexicles unus e Quadringentis in vincula coniicitur V, 146 sq. Deceleam profugit V, 158.
Alexippides Ephorus Laced. V, 89.
Alicycæi IV, 223.
Alluviones olim in variis terrae partibus II, 300 sq.
Almopia, *Almopes* II, 162. vide Ptolemaeum & Plinium.
Alope II, 44. vide Palmerii Graec. antiq. p. 584.
Alyzia IV, 221.
Ambracia II, 124 sq. 325. vide Polybium l. 4, Pausaniam l. 5, Strabonem l. 7, Livium l. 38, & Palmerii Gr. ant. p. 307 &c. Corinthiorum colonia II, 125. eam Acarnanes & Amphilochi cur expugnare noluerint II, 337. ad eam praesidium a Corinthiis missum II, 339. Ambraciotaе auxilium ferunt Corinthiis contra Corcyraeos I, 42. initium inimicitiarum inter eos & Argivos II, 104 sqq. bellum inferunt Amphilochis II, 105. & Acarnanibus II, 124. a quibus repelluntur II, 129. aliam adversus Amphilochos & Acarnanes expeditionem suscipiunt II, 324. Olpas capiunt, *ibid.* ab Acarnanibus vincuntur II, 329 &c. tandem foedus ineunt II, 338. Syracusanis contra Athenienses auxilia dant IV, 272. Ambracius sinus I, 78. vide Strabonem l. 7, Polybium l. 4, & Palmerii Gr. ant. p. 305 &c.
Ameinias III, 199.
Ameiniades Philemonis fil. II, 102.
Aminocles naupegus Corinthius I, 22. Samiis quatuor naves facit, *ibid.*
Ammaeas Coroebi fil. II, 200.
Amorges Pisisthinae filius nothus a Persarum rege deficit V, 111. a Peloponnesiis captus Tissapherni traditur V, 44.
Ampelidas III, 239.
Amphiaraus pater Amphilochi II, 104. pater Alcmaeonis II, 169.
Amphias Eupaeidae fil. III, 176.
Amphidorus pater Menecratis, *ibid.*
Amphilochia II, 104. vide Strabonem l. 10, & Palmerii Gr.

I N D E X

ant. p. 440. ab Amphilocho Amphiarai fil. condita, *ibid.* Amphilochoi quinam & quales II, 105. urbe ab Ambraciotis pulsi &c. *ibid.* Amphilochicum Argos. vide *Argos*.

Amphipolis urbs, olim *Novem-viae* I, 140. III, 151 sq. vide Herodotum l. 7, c. 117. ubi, quando, & a quibus condita, *ibid.* cur ita appellata III, 152. ei bellum infert Brasidas, III, 151 sq. auxilium poscit a Thucydide III, 155. Brasidae se dedit III, 157. ab Euetione Atheniensi oppugnatur IV, 187.

Amphissenfes II, 316. De Amphissa vide Herodotum l. 8, c. 32, Strabonem l. 9, & Palmerii Gr. ant. p. 546 &c.

Amyclaeum templum Apollinis III, 236. 241. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4, c. 2.

Amyntas Philippi fil. II, 155. 164. Vide Herodotum & Diodorum Siculum.

Amyrtaeus rex paludum Aegypti I, 155. Vide Herodotum l. 2, c. 140.

Anaceum, templum Castoris & Pollucis V, 150.

Anactorium, in ore sinus Ambracii situm I, 78. vide Palmerii Gr. ant. p. 377. capitur a Corinthiis, *ibid.* recuperant Athenienses & Acarnanes III, 74. Anactorius ager I, 45.

Anaea II, 213. III, 111. eo se conferunt Samiorum exsules III, 111. & Chii V, 29. Anaeitae Lysiclem interficiunt II, 196.

Anapus Acarnaniae fl. II, 129. vide Palmerii Gr. ant. p. 385, 421. Siciliae fl. IV, 153. 307. vide Cluverii Sic. p. 157.

Anaxarchus Thebanus V, 162.

Anaxilas Rheginorum tyrannus IV, 10. Messanae conditor; *ibid.* vide Herodotum l. 6, c. 23, l. 7, c. 167, Pausaniam l. 4, Strabonem l. 6, & Diodorum Sic. l. 11.

Andocides Leogori filius navarchus Athen. I, 74. De eo vide Plutarchi Niciam, & Nepotis Alcibiadem.

Androcles, acerrimus status popularis propugnator V, 99. auctor Alcibiadis expellendi, *ibid.* ab adversa factione caesus, *ibid.*

Androcratis fanum II, 204. vide Herodotum l. 9, c. 25.

Andromenes III, 271.

*Androsthene*s Argas, Olympionices III, 285.

Andrus insula II, 83. vide Strabonem l. 10. Andrii Atheniensium socii III, 64. subditi & tributarii Athen. IV, 267.

Aneristus II, 102.

Anoblacha, Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5.

Antandrus urbs III, 77. v. Strab. l. 13. eius munitionem cur impediverint Athen. III, 111. Antandrii Aeolenses genere V, 173. cur Arfaci Perseae praesidium ex arce sua expulerint V, 174.

Anthemus II, 163 sq. vide Strabonem l. 14.

R E R U M.

Anthena Cynurii agri oppidum III, 270. vide Pausaniam in Corinthiacis.

Anthippus Laced. III, 236. 242.

Anticles I, 162.

Antigenes pater Socratis II, 40.

Antimachus, Schol. ad lib. I, p. 19, l. 10.

Antimenidas Laced. III, 271.

Antimnestus pater Hierophontis II, 325.

Antiochus Orestarum rex II, 126.

Antiphemus, Gelae conditor IV, 9. v. Cluver. Sic. l. 1, c. 75.

Antiphon, orator praestantissimus V, 103. auctor mutati status popularis V, 104. optime capitis causam dicit, *ibid.*

Antissa Lesbi urbs II, 195. V, 34. vide Strabonem l. 13. *fr.* *fr.* oppugnatur a Methymnaeis II, 195. capitur ab Atheniensibus II, 210.

Antisthenes Spartanus V, 57. 93.

Antitanes II, 126. Vide Appianum, & Livium l. 45. Vide Palmerii Graec. ant. p. 247 &c.

Apia, Schol. ad lib. I, p. 14, l. 14.

Aphrodisia III, 82.

Aphytis I, 89. *Schol. ad lib. I, p. 89, l. 12.* vide Herodotum l. 7, Pausaniam l. 3, & Strabonem Epit. in fine lib. 7.

Apidanus Thessaliae fl. III, 118. vide Strabonem l. 8, 9.

Apodoti, gens Aetolica II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 437.

Apollinis Archegetae ara IV, 7. Apollinis Pythii ara a Pisistrato dedicata IV, 86. Apollinis templum in Actio I, 45. & apud Leucadios II, 308. & apud Triopium V, 52. & prope Naupactum II, 148. Apollinis Pythii templum II, 29. III, 291, Apollinis oraculum II, 169. Apollinis Maloëntis festum II, 176. Apollini Delio consecrata Rhenia I, 24. II, 321.

Apollodorus pater Chariclis IV, 201.

Apollonia, Corinth. colonia I, 40. Vide Palmerii Gr. ant. p. 149 &c.

Aqua sacra Delii III, 144.

Ara Apoll. Archegetae IV, 7. Pythii IV, 86 sq. Eumenidum I, 176.

Arcades ab Agamemnone ad Troiam naves acceperunt I, 16. bello Syrac. ab utraque parte mercede militarunt IV, 269 sq.

Archedice Hippiae filia IV, 92.

Archelaus Perdiccae fil. & res ab eo gestae II, 163 sq.

Archestratus Lycomedis fil. I, 81, & *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 8.* Chaereae pater V, 113.

Archesimus Eurytimi fil. I, 45.

I N D E X

Archias Camarinensis III, 38. *Archias* Corinthius ex Heraclidarum familia Syracusarum conditor IV, 7.

Archidamus Zeuxidamifil. Lacedaemoniorum rex, vir prudens & modestus I, 113. orationem habet, *ibid.* sqq. dux expeditionis in Atticam II, 18. orationem habet, *ibid.* sqq. legatum Athenas mittit II, 21. in Atticam exercitum movet II, 22. Periclis hospes II, 23. ob Oenoën non expugnatam in gravem suspicionem apud Laced. incidit II, 33. cur tanta cunctatione usus, *ibid.* in Atticam irrupit II, 34. cunctatur circa Acharnas II, 35. dux alterius expeditionis in Atticam II, 70. 173. & alterius adversus Plataeam II, 109. eius ad Plataeenses responsum &c. II, 110 sqq.

Archippus. vid. *Aristides.*

● *Archonides* in Sicilia regnans, amicus Atheniensibus IV, 175. Huius meminit Diodor. Sic. l. 14.

Archontes novem I, 176. eorum potestas, *ibid.*

Arturi exortus II, 120.

Argentea metalla in Laurio monte. vide *Laurium.*

Argilus urbs III, 234. vide Herodotum l. 7. *Argilii* Andrium coloni III, 153. ad Brasidam deficiunt, *ibid.* *Argilii* cuiusdam commento proditur Pausanias I, 186.

Arginum V, 51. *Argennum* Straboni, quem vid. l. 13.

Arginusae V, 163. vide Strab. l. 13.

Argos. vide Pausan. in Corinthiacis. *Argis* conflagrat Iunonis templum III, 199. constituitur oligarchia III, 330. urbem oppugnant Lacedaemonii, sed frustra III, 296. *Argos* Amphilochicum II, 104. vide Palmerii Gr. ant. p. 380 &c. unde dictum II, 105. eius amplitudo & potentia, *ib.* ab Atheniensibus capitur, & ab Amphilochis rursus incolitur, *ib.* & 106. ab Ambraciotis oppugnatur II, 106. *Argivi* hostes Lacedaemoniorum I, 143. foedus ineunt cum Atheniensibus, *ibid.* quando foedus tricennale inter eos & Lacedaemonios exierit III, 227. existimantur a Corinthiis contra Laced. III, 246 sq. principatum Peloponnesi affectant III, 248. cum Mantineis societatem ineunt III, 248 sq. & cum Eleis III, 252. & cum Corinthiis & Chalcidensibus III, 254. eorum amicitiam ambiunt Laced. III, 262. foedus inire cupiunt cum Corinthiis & Boeotis III, 263. amicitiam Lacedaemoniorum ambiunt III, 270. Atheniensium societatem petunt III, 275 sq. & cum illis foedus faciunt III, 279. populari imperio reguntur III, 274. bellum gerunt cum Epidauriis III, 291 sq. in eos bellum parant Laced. III, 296. inclusi a Laced. Agidis beneficio evadunt III, 299 sq. Orchomenum capiunt III, 304. iis rursus bellum inferunt Laced. III, 306. pugnae se parant III, 309 sq. congregiuntur III, 318. vincuntur a Laced.

R E R U M.

III, 319 sq. pacem accipiunt a Laced. III, 324. de statu populari abolendo clam agunt cum Laced. *ib.* foedera ineunt cum Laced. III, 325 sqq. eorum plebs, pulsus oligarchicis, Atheniensium amicitiam repetit III, 331 sq. inter eos & Laced. bellum renovatur III, 333. 353. IV, 14. Orneas solo aequant IV, 15. a Milesiis superantur V, 39. Argivum agrum a Laconico determinat Thyrea II, 45. III, 82.

Arianthides Lysimachi fil. III, 134.

Ariphron pater Hippocratis III, 96.

Aristagoras Milesius III, 151.

Aristarchus fautor paucorum dominatus V, 140. 147 sq. profugiens Athenis Oenoën Boeotiae tradit V, 159.

Aristeus Pellicae fil. I, 44. Adimanti fil. I, 84. res ab eo gestae, *ib.* sqq. Aristeus Corinthius II, 102. Aristeus Athenas delatus, & capitali supplicio affectus II, 103. Aristeus Lacedaemon. III, 199.

Aristides iustus, *Schol. ad lib. I, p. 136, l. 5.* III, 233. Aristides Archippi fil. III, 75. Aristides Lysimachi fil. I, 128. Aristides Atheniensium dux III, 111.

Aristocles frater Plistoanactis regis Laced. III, 230. Aristocles praefectus belli apud Laced. III, 317. in exilium pulsus, *ibid.*

Aristoclide Hestiodori pater II, 108.

Aristocoetes Athen. III, 237.

Aristocrates III, 242. Aristocrates Sicelii vel Scellii fil. V, 139.

Aristogiton civis Athen. IV, 84 sq. Hipparchum perimit. I, 31. IV, 84 &c. & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 11.*

Ariston Pyrrichi fil. optimus navium gubernator IV, 236.

Aristonous Larissaeus II, 39. Agrigenti conditor IV, 9.

Aristonymus pater Euphamidae II, 50. III, 176.

Aristophon V, 134.

Aristoteles Timocratis fil. II, 324.

Arma cur olim Graeci gestarint I, 10. quinam primae ea depulerint I, 11.

Arna Thessaliae urbs I, 21. in agro Chalcidensi sita III, 152. & Boeotiae urbs, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 2.* vide Strab. l. 9.

Arnissa Macedoniae op. III, 192. v. Palmer. Gr. ant. p. 128 sq.

Arrhiana V, 167.

Arrhibaeus Lyncestarum rex III, 119. Bromeri fil. III, 122. ei bellum inferunt Brasidas & Perdicas III, 183.

Arfacus Tissaphernis praef. V, 173.

Artabazus Pharnacis fil. I, 180. Huius meminit Herod. l. 7, 8, 9.

Artaphernes Persa III, 75.

Artas IV, 225.

I N D E X

- Artaxerxes* Xerxis fil. Persarum rex I, 144. vide Herod. l. 6, 7. regnare incipit I, 193. moritur III, 76.
- Artemisium* II, 250. v. Strab. l. 14. Artemisius mensis III, 136.
- Artynae* Argivorum magistrat. III, 283.
- Arx* Athenarum capta a Cylone &c. I, 175. olim erat urbs &c. II, 29.
- Asine* III, 20. 80. IV, 150. *Schol. ad lib.* IV, p. 20, l. 7. Vide Strabonem l. 8.
- Asopius* Phormionis pater I, 89. Asopius Phormionis fil. II, 181. res ab eo gestae, *ibid.* occiditur II, 182.
- Asopolaus* pater Astymachi II, 247.
- Asopus* fluvius II, 10. vide Strabonem l. 9.
- Aspasia*, *Schol. ad lib.* I, p. 93, l. 1. vide Plutarchi Periclem.
- Aspendus* V, 125. 135. 173. vide Strabonem l. 14.
- Assinarus* Siciliae fl. IV, 318.
- Atacus* II, 48. vide Palmerii Graec. ant. p. 417 &c. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib.* II, p. 48, l. 6. ab Atheniensibus capta II, 48. ei postea ab Atheniensibus bellum inferitur II, 167.
- Astydamia* mater Eurysthei, *Schol. ad lib.* I, p. 15, l. 3.
- Astymachus* Asopolai fil. II, 247.
- Astyochus* Lacedaem. navarchus V, 30. 32. in Chium venit V, 33. Lesbium tentat, *ib.* eius expeditiones V, 47 sqq. periculum ad Corycum V, 50. Chiis auxilium ferre recusat V, 57. apud Lacedaemonios a Paedarito accusatur, *ibid.* Phrynichum prodit V, 79. mortem evitat, confugiendo ad aram V, 128. Spartam re-vertitur V, 130.
- Atalanta* insula II, 50. muro cincta, *ib.* ubi sita II, 300. vide Strabonem l. 9. Atalanta urbs Macedoniae II, 164. III, 234.
- Athenae* ut ad tantam magnitudinem creverint I, 6. 137. quomodo post barbaros e Graecia fugatos instauratae I, 124 sqq. earum thesaurus II, 24. copiae militares II, 25 sq. ambitus II, 26. muri, *ib.* earum frequentia II, 31 sq. peste laborant II, 70 sqq. 298. earum laus II, 61 sq. status popularis in paucorum dominatum mutatur, cur, quomodo, per quos &c. V, 69 — 100 &c. tempus huius mutationis notatur V, 95. 105. Athen. advenas omnes civitate donant I, 6. colonias emittunt, *ib.* & 21. primi ferro deposito vitae genus delicatius coluerunt I, 11. Delum lustrant I, 13. II, 320. cum Aeginetis bellum gerunt I, 25. quando effecti nautici I, 29. urbe relicta naves conscendunt, *ib.* & 104. quando a Lac. dissociati &c. inter se bellum gerere coeperint I, 29. quomodo socii imperarint I, 30. 108. 138. IV, 119. Corcyraeis in amicitiam acceptis auxilium mittunt I, 44 &c. cum Corinthiis manus conferunt I, 70 sq. quas res circa Potidaeam gesserint I,

R E R U M.

79sq. Perdiccae bellum inferunt I, 83. postea societatem cum eo ineunt I, 85. pugnant cum Corinthiis & Potidaeatis I, 87. & victoria potiuntur, *ib.* Potidaeam obsident I, 89 sq. eorum ingenium, mores &c. I, 70. 142. IV, 191. 253. omnibus diebus totius anni, uno excepto, sacra faciebant, *Schol. ad lib. II, p. 57, l. 15.* male audiebant ignaviae, luxus, & otii nomine, *Schol. ad lib. II, p. 60, l. 1.* reditus eorum e iudiciis, *Schol. ad lib. VI, p. 146, l. 12.* eorum legati respondent orationi Corinthiorum I, 103 sq. urbem & moenia instaurant I, 125 &c. duce Pausania cum Persis bellum gerunt I, 133. tributum exigunt a sociis I, 135 sq. Medos ad fl. Eurym. superant I, 139. Thasiis bellum faciunt, *ibid.* eosque subigunt I, 140. propter Laced. suspicionem se iungunt Argivis I, 142. Helotas recipiunt & Naupacti collocant I, 143. bellum gerunt in Aegypto I, 144. pugnant cum Corinthiis & Epidauriis I, 145. & cum Aeginetis, *ibid.* & cum Corinthiis I, 146. longos muros aedificant I, 148. pugnant cum Laced. *ibid.* &c. Boeotos & Locros subigunt &c. I, 150 sq. Pelop. depopulantur I, 151. Egypto pulsi I, 152 sq. adversus Pharsalum expeditionem suscipiunt I, 154. Sicyonios proelio vident, *ib.* & 150. foedera quinquennalia ineunt cum Pelop. I, 155. in Cyprium facta expeditione, Cyprios aliosque superant, *ibid.* Chaeoneam recuperant I, 156. ad Coroneam victi, Boeotiam amittunt I, 157. Euboeam subigunt I, 158. cum Laced. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* Sami statum pop. constituunt I, 159. bellum gerunt cum Samiis I, 160. eosque subigunt I, 161. deliberant de bello Pelop. I, 198. tyrannis parent IV, 84. eorum socii in bello II, 17. ex agris in urbem commigrant II, 27. pagatim habitantes a Theseo primum in urbem coacti II, 27 sq. pugnae avidi a Pericle reprimuntur II, 37 sq. classem circa Pelop. mittunt II, 40. Methonem oppugnant II, 42. Locridem invadunt II, 44. Aeginetas ex insula pellunt, *ibid.* cum Siracle societatem ineunt II, 46. Solium capiunt & Astacum &c. II, 48. Megaridem invadunt II, 49. Atalantam communiunt II, 50. exsequias faciunt bello caesis II, 51 sq. gravi peste affliguntur II, 70 sq. classem in Pelop. mittunt II, 83. Potidaeam frustra oppugnant II, 85. Periclis succensent II, 87. postea mitigantur II, 96. post mortem Periclis ambitioni & quaestui dediti II, 98. intercipiunt Pelop. ad Persas legatos II, 103. Potidaeam capiunt II, 108. naves ad Naupactum & in Cariam mittunt II, 106 sq. eorum ad Plataenses responsum II, 113. bellum inferunt Chalcidensibus &c. II, 121. vario Marte II, 122. pugnant cum Pelop. II, 131. iterum se parant certamini II, 136 sq. pugnam committunt II, 146 sq. Astacum navigant & in Acarnaniam digrediuntur.

I N D E X

tur II, 167. eorum resp. qualis II, 55. eius optimum temperamentum V, 158. classem in Lesbum mittunt II, 176. Mitylenaei obsidione cingunt II, 180. 196. & capiunt II, 208. eorum in Mitylenaeos saevum decretum II, 218. 242. Minoam insulam occupant II, 244. in Sicil. naves mittunt II, 296. iterum peste laborant II, 298. in Aeoli insulas expeditionem suscipiunt II, 299. quas res in Sicilia gesserint II, 302 sq. 315. 320. 339 sq. classem in Pelopon. & Melum &c. mittunt II, 303. in Acarnania res gestae II, 308. pugnant cum Aetolis II, 313. vincuntur II, 314 sq. novam classem instruunt II, 340. & in Siciliam mittunt III, 5. Pylum occupant & muniunt III, 6 sq. Eionem capiunt III, 10. pugnant cum Laced. circa Pylum III, 14 sq. eosque superant III, 21 sq. inducias faciunt III, 24. quibus solutis, bellum rursus gerunt cum Laced. III, 34. pugnant cum Syracusanis III, 35 sq. Pylum obsident III, 40 sq. pugnant cum Laced. III, 51 sqq. Corinthios invadunt III, 64 sq. Anactorium capiunt III, 74. Chiorum murum deficient III, 76. Cythera occupant III, 78 sqq. agrum Lacon. populantur III, 79. Thyream capiunt, & Aeginetas perimunt III, 84. longos muros Megarensum capiunt III, 102 sq. & Nisaeam III, 103. pugnam cum Brasida detrectant III, 108. Antandrum recipiunt III, 112. Boeotiam ingressi, Delium communiunt III, 132. proelium ineunt cum Boeotis III, 141. vincuntur III, 142 sq. Delium amittunt III, 149. Amphipoli capta trepidare coeperunt III, 159. inducias faciunt cum Laced. III, 171 sq. Mendam capiunt III, 196 sq. Scionen obsident III, 197. societatem ineunt cum Perdicca III, 198. Delios insula pellunt III, 205. expeditionem in Thraciam suscipiunt III, 206. legatos in Siciliam mittunt III, 209. ad Amphipolin a Brasida fugantur III, 219 sqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Laced. III, 232. 240. Scionen expugnant III, 254. eorum in Laced. ira III, 272. foederis solvendi occasionem capiunt III, 273. foedus faciunt cum Argivis & eorum sociis III, 279. in Melum classem mittunt III, 334. eamque obsident III, 352. & expugnant III, 353. in Siciliam expeditionem suscipiunt IV, 3. quam ob causam IV, 12. de bello Siculo deliberant IV, 16. eius apparatus IV, 43. 49 sq. 70. ab Egestaeis decepti IV, 74. inquirunt de sacris violatis IV, 83 sq. Alcibiadem e Sicilia revocant IV, 97. quas res in Sicilia gesserint IV, 98 sq. Syracusas invadere coeperunt IV, 100. proelio se parant cum Syrac. IV, 105 sq. pugnant & vincunt IV, 110 sq. Camarinensium societatem petunt IV, 118. sunt Iones genere IV, 127. 266. Siculos & Etruscos belli socios faciunt IV, 138. Epipolas capiunt & Syracusanos vincunt IV, 154 sqq. 161 sq. Syracusas obsidione premunt IV, 165.

R E R U M.

pacem cum Lacedaemoniis rumpunt IV, 168. cum Gylippo vario Marte pugnāt IV, 182 sqq. novum exercitum in Siciliam deernunt IV, 194. naves 30 in Pelop. & novam classē in Siciliam mittunt IV, 201. post Deceleam muro conclusam consternati IV, 213 sq. Thraces domum remittunt IV, 217. cum Corinthiis pugnāt ad Erineum IV, 226 sq. pugnāt cum Syrac. & vincuntur IV, 237 sq. magnam cladem ad Epipolas accipiunt IV, 244 sq. de discessu a Syrac. cogitant IV, 251 sq. discessuri lunae lesione absterrentur IV, 258. vincuntur a Syrac. IV, 260 sqq. quinam eorum focii in bello Syrac. IV, 266 sq. ultimi proelii fortunam experiri statuunt IV, 274 sq. dimicant IV, 289 sq. & superantur IV, 294 sq. miserabilis eorum discessus IV, 300 sq. noctu profugiunt IV, 311. eosque insequuntur Syrac. IV, 313. captivi in lapidicinas coniecti IV, 323. eorum post hanc cladem consternatio V, 3. sociorumque defectio V, 5 sq. classē Pelop. fugant obsidentque V, 18 sq. eorum apparatus ob sociorum defectiōnem V, 23 sq. Mitylenen capiunt V, 33. Clazomenios subigunt V, 35. Chios acie victos obsident V, 36. Milesios superant V, 39. a Mileto Pelop. metu abscedunt V, 43. expeditionem suscipiunt adversus Miletum & Chium V, 47. ad Chium naufragium patiuntur V, 51 sq. pugnāt cum Pelop. & vincuntur V, 62 sq. amicitiam Tissaphernis frustra tentant V, 87. pugnāt cum Chiis V, 93. quo anno post exactos tyrannos libertate privati V, 105. opprimunt optimates in Samo V, 111. pugnāt cum Pelop. & profligantur V, 154. post Euboeam amissam consternati V, 155. navale certamen ineunt cum Pel. V, 168 sq. & victoriam obtinent V, 170. animo confirmantur V, 171.

Athenaeus Pericleidae fil. III, 176. 180.

Athenagoras Syracusanus populo ob facundiam gratiosissimus IV, 61.

Athletae in certam. Olymp. subligacula circa pudenda gestabant I, 11. quando primum se nudarint, *ibid.*

Athos mons ubi situs, & quot urbes contineat III, 162. Vide Herodotum l. 7, c. 22.

Antianes. vid. *Antitanes.*

Atamyttium in Asia situm III, 206. vide Strabonem l. 13. a Delijs habitatum V, 173.

Atræus Pelopis fil. regnum Mycenarum ab Eurystheo accipit I, 15.

Attagnus, Schol. ad lib. III, p. 261, l. 13. meminit Herod. l. 9.

Attica cur olim seditionibus immunis I, 6. ab iisdem incolis semper habitata, *ib.* sterilis, *ib.* hominum multitudine quomodo aucta, *ib.* cur in Ioniam colonias miserit, *ibid.* quomodo olim

I N D E X

incoleretur II, 27. invaditur I, 157. II, 18. 22. 32. 34. 70. 173. 207. III, 4. IV, 198.

Aulon III, 152. vide Palmerii Graec. ant. p. 163 &c.

Aurigam coronavit in Olymp. Lichas Lacedaem. III, 288.

Autocles Tolmaei fil. III, 78. 177.

Axius fil. II, 162. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.

B.

Bacchi in Limnis templum II, 29. eius in honorem celebrantur Bacchanalia, *ibid.*

Balneis, praeterquam Eurota fluv. non utebantur Lacedaemonii, *Schol. ad lib.* II, p. 58, l. 13.

Barbari nomen ignotum Homero I, 7. barbari ferrum gestare perpetuo solebant I, 10. Graeciam magna classe invadunt I, 28.

Battus Corinthius dux III, 65.

Bellum Peloponnesiacum quantum &c. I, 3. 36. eius causae I, 37. 79. 91. 123. & apparatus ex utraque parte II, 13. & initium II, 3. primus eius annus absolutus II, 70. secundus II, 109. tertius II, 170. quartus II, 207. quintus II, 300. sextus II, 341. septimus III, 76. octavus III, 171. nonus III, 202. decimus III, 243. undecimus III, 268. duodecimus III, 289. decimus tertius III, 295. decimus quartus III, 330. decimus quintus III, 334. decimus sextus IV, 15. decimus septimus IV, 150. decimus octavus IV, 198. decimus nonus V, 14. vicesimus V, 92. vicesimus primus V, 175. eius duratio III, 244. praedicta ab oraculo III, 245. per aestates & hiemes a Thucydide descriptum II, 3. III, 237 sq. 244. cum primo gestum per decem integros annos duravit III, 237. 242 sq. redintegratum &c. III, 244. bellum inter Chalcidenses & Eretrieneses I, 26. cum Medis gestum I, 35. inter Corcyraeos & Corinthios I, 37 &c. inter Ambraciotas & Amphilochoos II, 104. inter Lacedaemonios & Argivos III, 333. IV, 14 sq. 152. inter Epidaurios & Argivos III, 291. bellum sacrum I, 156. Reliqua vide suis in locis, scil. in nominibus eorum, a quibus gesta sunt.

Berrhoea I, 85, & *Schol. ad lib.* I, p. 84, l. 14. Vide Strabonem l. 16, & Antonini Itiner.

Bisaltia II, 163. III, 163. vide Herodotum l. 7, c. 115.

Bithyni Thraces III, 112. v. Herod. l. 7, c. 75, & Strab. l. 12.

Boeoti ex Arna eiekti I, 21. Cadmeidem regionem occupant, *ibid.* ab Athen. victi ad Oenophyta I, 150. liberi fiunt I, 157. Phocensibus contermini II, 310. Delium oppugnant III, 148. vincunt Athenienses ad Delium III, 142 sq. Panactum capiunt III, 208. societatem cum Lacedaemoniis ineunt III, 268. Syra-

R E R U M.

cufanis auxilia mittunt IV, 199. & Athenienses ad Syracusas superant IV, 245. eorum magistratus *Boeotarchae* dicti II, 4. III, 134. 264. undecim numero, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 8.* eorum quatuor consilia III, 265 sq. Boeotii & Lesbii consanguinei, utriusque Aeolenses, *Schol. ad lib. III, p. 175, l. 3. VI, 210.*

Boeum I, 148, & *Schol. ad lib. I, p. 148, l. 8.*

Bolbe, palus in agro Mygdonio I, 82. III, 152.

Bolissus V, 36. eius meminit Herod. in vita Homeri c. 23 sq.

Bomienfes II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Boriades Eurytanes II, 316.

Bottia, unde dicti Bottiaei II, 162. Bottiaea II, 164. vide Herod. l. 7. Bottiaei in Thracia I, 81. ad defectionem sollicitati, *ibid.* colonia Macedonum, *Schol. ad lib. II, p. 122, l. 2.* iis bellum inferunt Athen. II, 121. & dubio Marte pugnant II, 122.

Brafidas Tellidis fil. Methonen servat; & Spartae collaudatur II, 42. Alcidae consiliarius II, 273. ad Pylum rem strenue gerit III, 18 sq. graviter vulneratur III, 19. Megarensibus succurrit III, 104 sq. copiam pugnae facit Atheniensibus III, 107 sq. in Thraciam copias ducit III, 116. Theffaliam pertransit III, 126 sq. eius laus III, 122. 160 sq. 213. in Lyncestas expeditione III, 122 sq. Acantho bellum infert III, 124. orationem habet III, 125 sqq. ad eum deficit Acanthus III, 130. & Stagirus III, 131. contra Amphipolin copias ducit III, 151. occupat Argilum III, 153. & Amphipolin III, 157. ab Eione repellitur III, 158. deditione accipit Myrcinum, Gapselum, & Oesymen, *ib.* exercitum ducit in Aften III, 162. Toronen occupat III, 166. Lecythum oppugnat & capit III, 169 sq. ad eum deficit Scione III, 177. a Scionaeis, ut Graeciae liberator, aurea corona donatur III, 179. ad eum deficit Menda III, 181 sq. alteram in Lyncestas expeditionem suscipit III, 183 sq. deseritur a Perdicca III, 185. milites cohortatur III, 187 sqq. hostes insequentes repellit III, 190 sq. hostis iudicatur a Perdicca III, 192. Potidaeam nequidquam tentat III, 201. Cleoni castra opponit ad Cerdylum III, 212 sq. Athenienses aggredi statuit III, 215 sq. milites adhortatur III, 216 sqq. in Athenienses erumpit III, 219 sq. viator in proelio cadit III, 221. honorifice sepelitur III, 223.

Braure Pittacum interficit III, 158.

Bricinniae, arx in agro Leontino III, 210.

Brilessus mons II, 40. vide Strab. l. 9.

Bromerus pater Arrhibaei III, 122.

Bromiscus III, 152.

Bucolion Arcadiae op. III, 201. dictum forte a Bucolione rege, cuius meminit Pausanias l. 8.

Thucyd. Vol. VI.

V

I N D E X

Budorum propugnaculum II, 152. *Budorum promont.* *Schol. ad lib.* II, p. 152, l. 12, & *ad lib.* III, p. 244, l. 12 & 14.

Buphras III, 173.

Byzantium Medis eripiunt Athen. ductu Pausaniae I, 133. a Pausania priore adventu captum, & Gongylo Eretriensi commissum I, 179. Byzantii ab Athen. deficiunt I, 160. cum illis compositionem faciunt I, 162.

C.

Cacyparis fl. IV, 312. vide Cluverii Sicil. p. 183.

Cadmeis, quae postea Boeotia I, 21.

Caduceum praeferebant ad hostes venientes, *Schol. ad lib.* I, p. 210, l. 8, & *ad lib.* II, p. 3, l. 9.

Caecadas locus cuius usus erat pro carcere apud Laced. *Schol. ad lib.* I, p. 189, l. 4.

Caicinus fl. II, 320.

Calex fl. III, 112.

Callias pater Callicratis I, 44. pater Hipponici II, 303. *Calliadis* fil. dux Athen. I, 84. in proelio cadit I, 89. *Hyperochidae* fil. IV, 87.

Callicrates Calliae fil. dux Corinth. I, 44. vide Herod. l. 9.

Callienses Aetoli II, 312. vide Palmerii Gr. ant. p. 502.

Calligetis Laophontis fil. V, 11. Megarensis V, 57.

Callimachus pat. Phanomachi II, 108. pater Learchi II, 102.

Callirhoe fons II, 29.

Calydon olim Aeolis II, 319. vide Strab. l. 10.

Camarina, civitas Dorienfis II, 297. a Syracusanis condita &c. IV, 11. vide Cluverii Sicil. p. 192. ab Archia prodita III, 38. *Camarinaei* bis sedibus suis pulsi IV, 11. quomodo se gesserint erga Athenienses & Syracusanos IV, 136 lqq.

Cambyfes Cyri fil. Persarum rex I, 23. vide Herodotum.

Cameirus V, 65. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.

Canastraeum III, 164. vide Herod. l. 7, Strab. Epit. l. 7, & *Livium*, l. 44.

Canis-sepulcrum. vide *Cynossema*.

Capaton pater Proxeni II, 320.

Capita-quercus, loci nomen II, 205.

Carcinus Xenotimi fil. II, 40.

Cardamyla V, 36. vide Strab. l. 8, & Pausaniam in Lacon.

Caria I, 160. II, 17. *Cares* insulas olim habitabant, & latrocinia exercebant I, 13. in Delo sepulti, & quomodo ex armorum genere agniti, *ib.* *Cares* invenerunt umbones clypeorum, & cristas galearum, *Schol. ad lib.* I, p. 13, l. 3. *Caricum mare.* v. *Mare.*

R E R U M.

Carnea, festa Laced. III, 292. 322 sq. Carneus mensis III, 292;
in eo a militia abstinere Laced. *Schol. ad lib. V, p. 292, l. 5.* vide
Meursii Miscell. Lacon. l. 3, c. 8.

Caromalis, olim Taenarus. v. Annot. in *Schol.* pag. 149.

Carpatus, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.*

Carthaginenses a Phocaenis victi I, 24.

Caryes III, 293.

Carystii victi ab Athen. I, 137. Dryopes sunt IV, 267.

Casmenae a Syrac. conditae IV, 11. vide Cluverii Sic. p. 358.

Castoris & Pollucis templa. vide *Templum.*

Casus, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.*

Catana quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sic. p.
116 &c. Catanaei regionem sub Aetna monte incolunt II, 341.
in Atheniensium potestatem redacti IV, 82.

Caulonia IV, 208.

Caunus I, 161. V, 59. 62. 88. 172. vide Strab. l. 14.

Cecalus pater Nicasii III, 176.

Cecropia II, 34.

Cecrops Athen. rex II, 27. sub eo ut incoleretur Attica, *ibid.*

Cecryphalea I, 145, & *Schol. ad lib. I, p. 145, l. 9.*

Cenaeum Euboeae prom. II, 306. v. Palmerii Gr. ant. p. 578.

Cenchrea III, 65. 68. Cenchreae V, 17. 30.

Centoripa, Siculorum op. IV, 151. vide Cluverii Sic. p. 308.

Centoripes incolae IV, 223.

Cephalenia, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.* vide Palmerii Gr. ant.
p. 519 &c. ubi sita II, 48. quot urbes habeat, *ibid.* ab Arhenien-
sibus capta, *ibid.*

Ceramicus IV, 90. *Schol. ad lib. II, p. 52, l. 8.* vide Meursii
Ceramicum.

Cercine mons ubi II, 160.

Cerdylum III, 212 sq. 215. 219.

Ceryces V, 82.

Cestrine I, 67. vide Palmerii Graec. ant. p. 273 &c.

Chaereas Archestrati fil. V, 113. res ab eo gestae V, 114. 132.

Chaeronea Boeotiae urbs I, 156. III, 113. vide Strab. l. 9, &
Pausaniam in Phocicis. ab Athen. capta I, 156.

Chalce V, 62. 66. 85. vide Strab. l. 10.

Chalcedon colonia Megarensium, in Ponti faucibus sita III;
112. vide Strab. l. 12.

Chalcideus classis Laced. praefectus V, 15. res ab gestae V,
19 - 34. ab Athen. caesus V, 35.

Chalcioecae Minervae templum I, 188.

Chalcis Corinthiorum urbs I, 151. vide Herod. l. 7, & Strab.

I N D E X

l. 10. ab Athen. capta, *ibid.* Chalcis Euboeae IV, 217. Chalcis nomen erat variis urbibus, *Schol. ad lib. I, p. 151, l. 7.* Chalcidenses in Euboea, *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 2.* cum Eretrienfibus bellum gerunt I, 26. Athenienfibus fubditi IV, 119. Chalcidenses in Thracia, *Schol. ad lib. I, p. 81, l. 2.* ab Athenienfibus deficiunt I, 82. vincunt Athenienfes II, 122. cum Argivis foedus ineunt III, 254.

Chaones barbari II, 106. 126. quali utantur imperio II, 124. bellicofiffimi II, 128. ad Stratum cladem accipiunt II, 129.

Charadrus, locus apud Argivos, ubi de caufis militaribus cognofcunt III, 302.

Charicles Apollodori filius IV, 201. 211.

Charminus Athenienfium dux IV, 46. cladem a Pelop. accipit V, 62 fq. oligarchicos in Samo adjuvat V, 111.

Charoeades Euphileti fil. II, 296. caefus a Syracufanis II, 302.

Charybdis III, 36. vide Cluverii Sic. p. 62 &c.

Cherronefus Thraciae I, 19. Peloponnefi III, 64.

Chimerium Thefprotidis I, 47. 67. v. Palmerii Gr. p. 279 &c.

Chionis Laced. III, 242.

Chius obfidetur V, 56 &c. abundat fervis V, 59. Chii de rebellionem fufpecti, novum murum Athenienfium iuffu demoluntur III, 76. ab Athen. deficiunt V, 23. proelio vincuntur, variisque cladibus ab Athen. afficiuntur V, 36 - 52. Graecorum opulentiffimi V, 36. 68. urbs ab Athen. circumvallata V, 85. Aftyochum cur in urbem arceffiverint V, 38. ab Aftyochu auxilium petunt V, 59.

Choerades infulae IV, 225.

Chromon Meffenius II, 314.

Chryfis Iunonis facerdos Argis II, 4. eius imprudentia conflagravit Iunonis templum III, 199 fq. Phliuntem confugit III, 200.

Cicadas aureas olim geftarunt Athenienfes I, 11.

Cilices pugna fuperati ab Athenienfibus I, 155.

Cimmon vel *Cimon* pater Laced. I, 66. Cimon Miltiadis filius Eionem capit I, 137. Perfis ad Eurym. fl. vincit I, 139. in Cypro expeditione moritur I, 155, & *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.*

Cithaeron II, 115. 205. vide Herod. l. 9, Strab. l. 9.

Citium Cypri urbs I, 155, & *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.* vide Meurfii Cyprum. obfidetur, *ibid.*

Clades quaenam omnium maxima in bello Pelop. II, 337. clades Athenienfium in Sicilia. vide *Athenienfes* & *Syracufani*.

Clarus infula II, 214 fq.

Classis quaenam antiquiffima I, 4. quaenam olim omnium potentiffima I, 24. Graecorum claffes quales I, 25. claffis ad Tro-

R E R U M.

iam profecta quanta & qualis I, 16. classis in Siciliam missae apparatus &c. IV, 47 sq.

Clazomenae V, 23. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13, 14. ab Athen. deficiunt, *ibid.* Polichnam muniunt, *ibid.* in Athen. ditionem concedunt V, 35.

Claenetus. vid. *Cleon.*

Cleandridas pater Gylippi IV, 149.

Clearchus Rhamphiae filius V, 15. 58.

Clearides Cleonymi filius Amphipol. praefectus III, 199. 213. 216. Cleonem cum Brasida vincit III, 221 sqq. pacem turbare conatur III, 238.

Cleippides Diniae fil. II, 176.

Cleobulus ephorus Lacedaem. III, 262 sqq.

Cleombrotus pater Pausaniae I, 133. & Nicomedis I, 148.

Cleomedes Lycomedis fil. III, 335.

Cleomenes Laced. I, 177. rex Laced. *Schol. ad lib. I, p. 177, l. 2.* Pausaniae patruus II, 207. alterius Pausaniae fil. *Schol. ad lib. III, p. 207, l. 9.*

Cleon Cleaeneti fil. II, 219. eius ingenium, mores & facundia *ib.* & III, 32 sq. orationem habet II, 220. Pylum cum exercitu mittitur III, 45 sq. res ab eo gestae III, 49 sqq. eius arrogantia III, 43 sq. 213 sq. in Thraciam contra Brasidam copias ducit III, 206. Toronen capit III, 207 sq. & Galepsum III, 212. ad Amphip. a Brasida victus III, 222. a quodam Myrcinio caeditur, *ibid.*

Cleonae, urbs ad Athon III, 162. v. Herod. l. 7. Cleonae in Argiva regione IV, 152. v. Strab. l. 8, & Pausan. in Corinth.

Cleonymus pater Clearidae III, 199.

Cleopompus Climiae fil. II, 44. 85.

Clinias, *ibid.*

Clypei. in clypsos captivi deponebant pecuniam, quam secum habebant IV, 316. clypeorum umbones. vide *Cares.*

Cnemus Spartanus classis in Zacynthus missae praef. II, 101. in Acarnaniam a Laced. mittitur II, 125. pugnat cum Athen. ad Stratum II, 130.

Cnidus V, 52. 63 sqq.

Colloquium Atheniensium & Meliorum III, 336 sqq.

Coloniae agri Troiani I, 183. vide Strab. l. 13.

Coloniae deducendae mos priscus I, 37 &c. coloniae & metropolis mutua officia quatenam I, 39. 58 &c.

Colonus, locus editus in agro Attico V, 102.

Colophon II, 215. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 13. Colophonii Notium se conferunt &c. *ibid.* & sqq.

I N D E X

Columnis incisa foedera. vide Foedus.

Cometes, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.

Commercia inter priscos Graecos qualia fuerint I, 4 sq.

Concio Corcyraeorum I, 32 sqq. Corinthiorum I, 56. 93. 165 sqq. Peloponnesium I, 76. Atheniensium I, 76. 103 sqq. Periclis I, 198. II, 53. 87. Archidami I, 113. II, 18. 110 sq. 114. Sthenelaidae I, 121. Plataeensium II, 109. 247. Cnemi ceterorumque ducum Lacedaemoniorum II, 138 sqq. Phormionis II, 142. Mitylenaeorum II, 182. Teutiapli Elei II, 211. Cleonis II, 220. Diodoti II, 230. Thebanorum II, 260. Demosthenis III, 15 sq. Lacedaemoniorum III, 26 sq. Hermocratis III, 85 sq. IV, 54. 108 sq. Brasidae III, 125 sq. 187. 216 sq. Pagondae III, 134 sq. Hippocratis III, 140. Niciae IV, 17. 36. 107. 276. 304. Alcibiadis IV, 27. 140. Athenagorae IV, 61. Euphemi IV, 127. Gylippi & ceterorum belli ducum IV, 282.

Conon IV, 222.

Copaeenses III, 139. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeot.

*Corcyra Epidamni metropolis I, 38. eam olim tenuerunt Phaeaces I, 39. & insula & urbs I, 57. vide Palmerii Gr. ant. l. 2, c. 10. quomodo sita I, 55. 66. 94. Corcyraei Epidamnium condiderunt I, 37. Corinthiorum coloni I, 38. bellum Epidamniis inferunt I, 41. mari Corinthios vincti I, 45. societatem Atheniensium implorant I, 48. orationem habent, *ib. sqq.* societatem ab Athen. impetrant I, 66. proelium navale committunt cum Corinthiis I, 69 &c. vincuntur I, 72. Corcyraei beneficio affecti a Themistocle, *Schol. ad lib. I, p. 190, l. 10.* eorum discordiae & seditio II, 274 sqq. a classe Pelopon. vincuntur II, 282 sq. plebis in opimates saevitiae II, 286 &c. in bello Syracul. Atheniensibus auxilia dant IV, 268.*

*Corinthus I, 22. Corinthii navium formam primi immutarunt, *ibid.* opulenti I, 23. Epidamnios in fidem & clientelam recipiunt I, 39. Corcyraeos odio prosequuntur, *ibid.* Epidamnium praefidia mittunt adversus Corcyr. I, 40. bellum contra Corcyr. parant I, 42 sq. cum Corcyr. navale proelium committunt & vincuntur I, 45 sq. praefidiis Leucadem ceterasque civitates amicas tumentur I, 47. bellum adversus Corcyr. instaurant, *ibid.* & cum illis & Athen. rursus pugnant I, 69 sqq. exitus proelii I, 72 sqq. auxilium mittunt Potidaeatis I, 83. Athenienses vincunt I, 87. Athenienses odio habent I, 144. cum illis aequo Marte pugnant I, 146. gravissimam cladem accipiunt I, 147. sq. a Phormione proelio navali superantur II, 134. cum Athen. pugnant & ab illis vincuntur III, 66 sq. maximum tumultum in Peloponneso excitant III, 246 sqq. a Lacedaemoniis abalienati III, 250 sq. so-*

R E R U M.

- cietatem faciunt cum Eleis III, 252. & cum Argivis, *ib.* Syrac:
 contra Athen. suppetias ferunt IV, 149 sq. 196. 200. Corinthio-
 rum concio I, 56 sq. 93 sq. 165 sq. Graeciae emporium I, 23.
Coroebus II, 200.
Coronaei III, 139.
Coronea Boeotiae I, 157. vide Strab. l. 9.
Coronta Acarnaniae II, 167 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 419:
Cortyta III, 82.
Corycus V, 22. 50. 51. vide Strab. l. 13.
Coryphasium III, 6. 173. 234. vide Pausaniam in Messeniis.
Cos Meropis V, 61. vide Herod. l. 1, Strab. l. 10.
Cranaea Cephalleniae, *Schol. ad lib.* I, p. 42, l. 9.
Cranii Cephalleniae II, 48. 51. III, 261. 295. vide Strab. l.
 10, & Palmerii Gr. ant. p. 530.
Cranonii II, 39. vide Strab. l. 9.
Crataemenes IV, 10.
Craterii Rhocaidis V, 163.
Cratefices pater Thrasymelidae III, 17.
Crenae Amphilochiae II, 324.
Crestonica gens III, 163.
Creta II, 274. Cretenses cum Rhodiis Gelam condunt IV,
 270. mercede militant, *ibid.*
Crissaeus sinus I, 149. vide Palmerii Gr. ant. p. 608.
Cristae galearum. vide *Cares*.
Crocylum Aetoliae op. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p.
 466, 506, 517.
Croesus I, 26.
Crommyon in agro Corinth. III, 65. 68. vide Strab. l. 8, &
 Pausan. in Corinthiacis.
Crotoniatis regio & Crotoniatae IV, 229.
Crusis regio II, 122.
Cultus priscus Graecorum qualis I, 10 sq.
Cuma Aetolica II, 212. Cuma V, 48. 162. Cumae urbs Chal-
 cidica IV, 9.
Cupressus cariem non sentit, *Schol. ad lib.* II, p. 52, l. 2. cu-
 presseis arcis Athenienses condebant ossa mortuorum II, 52.
Curetis, postea Aetolia, *Schol. ad lib.* II, p. 170, l. 4. vide
 Palmerii Gr. ant. p. 446, 525.
Cyclades insulae I, 8.
Cyclopes IV, 4.
Cydonia urbs Cretae II, 136, & *Schol. ad lib.* II, p. 136, l. 9.
 vide Meurfii Cretam. Cydoniatae, *ibid.*
Cyllane I, 46. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Eliacis. a Cor-

I N D E X

- cyraeis incensa, ibid.* Eleorum navale, *ib.* & II, 135. IV, 139.
Cylon & Cylonium piaculum I, 174.
Cynes Theolyti fil. II, 168. in Coronta reducitur, *ibid.*
Cynossena prom. V, 168. 169. 171. vide Strab. l. 13.
Cynurius ager III, 82. in confiniis Argivi & Laconici agri,
ibid. vide Pausan. in Corinthiacis. controversus inter Laced. &
Argivos III, 270.
Cyprus I, 133. multae eius urbes a Graecis subactae, *ibid.* ei
bellum inferunt Athenienses I, 155.
Cypsela castellum III, 257.
Cypselus, Schol. ad lib. I, p. 22, l. 12.
Cyrene I, 152.
Cyrrhus II, 164. vide Plinium l. 4.
Cyrus primus Persarum rex Cambyssae pater I, 23. Croesum
superat I, 26. Cyrus Persarum regis fil. Pelopon. favet II, 101.
Cythera insula ubi III, 78. IV, 212. vide Strab. l. 8, & Pau-
san. in Lacon. ei bellum inferunt Athen. III, 79 sq. Cytherii ab
Athen. ex suis sedibus in alias translati, *ibid.*
Cytherodices quis III, 78.
Cytinium I, 148, & Schol. ad lib. I, p. 148, l. 8. II, 309. vi-
de Strab. l. 9, 10.
Cyzicus V, 171 sq. vide Strab. l. 12.

D.

- Daimachus* pater Eupolpidae II, 197.
Daithus Laced. III, 236.
Damagetus Laced. *ibid.*
Damagon Laced. II, 305.
Damotimus Naucratis fil. III, 176.
Daphnus V, 35. 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 569.
Darius Persarum rex Cambyssae succedit I, 24. Phoenicum
classe insulas in suam potestatem redigit I, 27. in Marathone pu-
gnat cum Atheniensibus IV, 93. alter Darius Artaxerxis filius V,
11. foedus cum Lacedaemoniis iungit V, 28. 54.
Dardanum V, 167.
Darius. vid. Persarum reges. Daricus stater V, 45.
Dascon Camarinae conditor IV, 11.
Dascon sinus & castell. IV, 105. vide Cluverii Sicil. p. 180.
Dasfylitis provincia I, 180.
Daulia urbs in agro Phocensi II, 46. vide Strab. l. 9, Pausan.
in Phocicis, & Palmerii Gr. ant. l. 6, c. 12.
Daulias avis, *ibid.*
Decleia in Attica IV, 149. Alcibiadis suasu communita IV,

R E R U M.

196. 199. maximo Atheniens. damno IV, 213 sq. quantum distet ab Athenis IV, 199.

Decemviri Athenis creati V, 102.

Defectio Graecorum ab Athen. qua de causa I, 138.

Defectus lunae IV, 258. solis I, 35. II, 45. III, 76.

Delium Apollinis templum in agro Tanagraeo III, 114. vide Herod. l. 6, Pausan. in Boeoticis, & Strab. l. 9. ab Athen. munitum III, 132. a Boeotis oppugnatum III, 148. & expugnatum, *ibid.*

Delphi I, 156, & *Schol. ad lib. I, p. 156, l. 2.* Delphicae urbes viginti duae, *Schol. ib. v.* Herod. l. 8, Strab. l. 9. Delphos spolia mitti solita III, 201. Delphica vates a Plistoanacte corrupta III, 230. Delphicum templum Delphis a Laced. traditum, Phocensibus ab Athen. I, 156. Delphicum oraculum. v. *Oraculum.*

Delphinium in Chio V, 38. vide Strab. l. 9. ab Atheniensibus munitum, *ibid.*

Delus ab Athen. lustrata I, 13. II, 320. aerarium Athen. I, 136. mora ante bellum Pelop. II, 15. Deliaci ludi & conventus II, 321. Delii ab Athen. ex insula summoti III, 205. quonam se receperint III, 206, & V, 173. quando & cur ab Athen. in patriam reducti III, 255.

Demaratus Athen. IV, 169, & *Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12.*

Demarchus Syrac. V, 113.

Demeas pater Philocratis III, 354.

Demiourgi III, 283.

Democratia Athenis sublata V, 95 sqq. & Argis III, 330.

Demodocus III, 111.

Demosthenes Alcisthenis fil. II, 303. Aetolis bellum infert II, 308. cladem ab iis accipit II, 314. ob quam Athenas redire non audet, sed apud Naupactum manet II, 315. totius socialis exercitus dux electus II, 327. res ab eo gestae II, 327 sqq. circa Py-lum quomodo se gesserit III, 6 sq. milites hortatur III, 15 sq. Megara tentat III, 96 sqq. Megarensium longos muros capit III, 99. Nisaeam occupat III, 102. ad bellum Syracusanum mittitur IV, 194. traicit in Siciliam IV, 211 sq. Syracusas cum classe venit IV, 241 sq. Epipolas aggressus, magna cum clade repellitur IV, 243 sq. discessum e Sicilia suadet IV, 251. non probat Niciae consilium IV, 255. ultimum navale proelium infeliciter tentat IV, 288 sqq. Syracusis discedit IV, 300 sqq. cum suis se dedit Syracusanis IV, 315 sq. & ab illis interficitur IV, 321.

Deiniadas. vide *Diniadas.*

Demoteles III, 39.

Dercylidas Spart. Abydum & Lampfacum occupat V, 92. 94.

I N D E X

- Derdas* I, 80, & *Schol. ad lib.* I, p. 80, l. 11. I, 83. res ab eo gestae, *ibid.*
- Derfaei* II, 166. vide *Herodot.* l. 7, c. 110.
- Derus.* al. *Lerus* V, 41.
- Deucalion* I, 7.
- Diacritus* pater *Melesippi* II, 21.
- Diacum* genus. vide *Dü.*
- Diana* *Ephesia* II, 321. V. 175..
- Diasia*, maximus *Iovis Milichii* dies festus I, 175.
- Distadienses* *Thysson* capiunt &c. III, 259. in monte *Atho* habitant III, 331. ab *Atheniens.* ad *Chalcidenses* deficiunt, *ibid.*
- Distum* *Lacedaem.* acutum III, 62.
- Didyme* insula II, 299. vide *Strab.* l. 6, & *Cluverii Sicil.* p. 396 & 414.
- Diemporus* *Onetoridae* fil. II, 4.
- Dii* ex *Diao* genere II, 156. IV, 213. *Schol. ad lib.* VII, p. 213, l. 2, & annotat. ad *idem.*
- Diotrephes* *Athen.* IV, 217.
- Diluvium* circa *Orobias* & *Atalantam* II, 300.
- Diniadas* V, 32.
- Dinias* pater *Cleippidae* II, 176.
- Diodotus* *Eucratis* fil. II, 230. orationem habet, *ibid.* & *sqq.*
- Diomedes* patria pulsus a *Comete Liburnidas* inf. tenuit, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 1.
- Diomedon* *Athen.* dux V, 29 sq. *Chios* victos obsidet V, 36. *democratiae* favet V, 84 sq.
- Dionmilus* *Andrius* IV, 154. in proelio interfectus IV, 155.
- Dion* *Macedoniae* op. III, 118. *Dion* ad *Athon* III, 162 sq.
- Dionysia* III, 237. 241. *Dionysiacum* theatrum ubi V, 150.
- Diotimus* *Strombichi* fil. I, 66.
- Diotrephes* pater *Nicostrati* II, 279. III, 177. *Diotrephes* in *Thraciam* missus V, 97.
- Diphilus* *Athen.* dux IV, 227.
- Discordia.* vide *Seditio.*
- Dissensio* inter *Laced.* & *Athen.* I, 142. eiusque causa, *ibid.*
- Doberus* urbs *Paeonica* II, 160. 161. 164. vide *Palmerii Gr.* ant. p. 211.
- Dolopia* II, 168. vide *Strab.* I, 9, 10. *Dolopes Scyrum* incolunt I, 137.
- Dorcis* *Laced.* I, 135.
- Dares* sive *Dorienses* *Peloponnesum* tenent I, 21. *Lacedaemona* condunt I, 28. *Dorion* *Lacedaemoniorum metropolis* I, 248. II, 304. *Caribus finitimi* II, 17. a *Phocensibus* bello pre-

R E R U M.

muntur I, 148 &c. Ionum perpetui hostes IV, 126. bellicosi
Iones imbelles, *Schol. ad lib. I, p. 172, l. 4.*

Dorieus Diagorae fil. Rhodius Olympionices II, 182. Thu-
rinarum navium praefectus V, 52. 128.

Dorus III, 116.

Drabescus Edonica I, 140. III, 151.

Dragameste, *Schol. ad lib. II, p. 168, l. 2.*

Drimyssa insula V, 48. vide *Livium* l. 38.

Droi Thraces II, 166.

Dryopes IV, 267. vide *Palmerii Graec. ant. p. 313.*

Dryoscephalae. vide *Capita - quercus.*

Dyme Achaiae op. II, 134. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in*
Achaicis.

Dyrrachium, olim Epidamnus, *Schol. ad lib. I, p. 36, l. 15.* ma-
le a nonnullis Δοράκειον scribitur. vid. *Annot. ad idem Schol.*

E.

Ebrus fl. II, 157.

Eccritus Spartanus IV, 199.

Echecratides rex Thessalorum I, 154.

Echetimides pater Tauri III, 176.

Echinades insulae II, 168. vide *Strab. l. 10.*

Edoni I, 140. II, 162, & *Schol. ad lib. II, p. 162, l. 12.*
III, 151 sq. 163. Edones, non Edoni. vid. *Annot. ad Schol.*
pag. 245.

Eetionea V, 141. 146.

Egesta urbs Elymorum IV, 5. vide *Cluverii Sic. p. 255 &c.*
Egestaei bellum cum Selinuntiis gerunt IV, 12 sq. Athenien-
sium opem petunt, ib. eorum in Athenienses fraus IV, 74.

Eion I, 137, & *Schol. ad lib. I, p. 137, l. 8.* III, 75. 152:
157 sqq. vide *Herod. l. 7.* a Medis occupata I, 137. Mendaeco-
rum colonia III, 9.

Elaeatis agri Thesprotici pars I, 67, & *Schol. ad lib. I, p.*
67, l. 10.

Elaeus V, 165. 172. vide *Palmerii Graec. ant. p. 225, 475.*

Elaphebolion mensis III, 175. 236.

Eleus insula V, 40.

Eleusin Atticae op. I, 158. vide *Strab. l. 8, & Pausan. in At-*
ticis. Eleusini contra Erechtheum bellum gerunt II, 28. Eleu-
sinium templum II, 31. Eleusiniis Deabus consecratus ager in-
ter Megara & Atticam, *Schol. ad lib. I, p. 197, l. 10.*

Elis II, 43, & *Schol. ad lib. II, p. 43, l. 2.* II, 101. vide
Strab. l. 8, & Pausan. in fine Eliacorum. Elei victi ab Athen. II,

I N D E X

43. societatem faciunt cum Corinthiis & Argivis III, 252. agrum Lepreatarum vastant III, 253. de eo contendunt cum Laced. III, 252. foedus ineunt cum Athen. &c. III, 279 sqq.

Ellomenum II, 307.

Elymi IV, 6. vide Cluverii Sicil. p. 34.

Embatus Erythraeae II, 210. *Schol. ad lib.* III, p. 210, l. 12.

Empedias Laced. III, 236.

Endius ephorus Spart. Alcibiadis fil. V, 13. hospes Alcib. ib. ad Athen. legatus III, 275. eius cum Agide simulas V, 20 sq.

Enipeus fl. III, 117. vide Herod. l. 7, Strab. l. 8.

Enneacrunos fons II, 29.

Entimus Cret. Gelae conditor IV, 9.

Eordia regio II, 162. Eordi, *ibid.* Vide Strab. l. 7.

Ephefia solemnia II, 321.

Ephori Laced. I, 183. eorum potestas, *ibid.* & I, 122.

Ephyra urbs Thesprotidis I, 67, & *Schol. ad lib.* I, p. 67, l. 10.

Ephyra altera, *Schol. ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 284, 432.

Epicles pater Proteae I, 66. II, 40. V, 172.

Epicurus pater Pachetis II, 195 sq.

Epicydidas Laced. III, 224.

Epidamnus ubi sita I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 118 &c. a quibus condita, *ib.* Epidamnii seditione laborant, *ib.* a finitimis vexantur, *ibid.* Corcyraeorum auxilia implorant, sed non impetrant I, 38 &c. ex oraculo urbem Corinthii dedunt I, 39. eorum exules orant Corinthios ut se in patriam reducant I, 41. obsidentur a Corcyraeis, *ib.* ad deditionem redacti I, 45.

Epidaurus Pelop. urbs II, 84. vide Strab. l. 8. *Epidaurus* Limera III, 82, & *Schol. ad lib.* IV, p. 82, l. 10. IV, 169. 212, & *Schol. ad lib.* VII, p. 212, l. 3. vide Pausan. in Laconicis. *Epidaurum* Alcib. & Argivi occupare conantur III, 291. 294. in eius agrum irrumpunt Argivi III, 292. invaditur ab Eleis & Athen. III, 323. *Epidaurii* Corinthiis naves praebent contra Corcyraeos I, 42. *Epidaurii* & Corinthii vincunt Athenienses I, 145.

Epidemioutgi, quales magistratus I, 79 sq. & *Schol. ad lib.* I, p. 79, l. 15.

Epipolae IV, 117. ubi sitae & unde appellatae IV, 153 sqq. vide Cluverii Sic. p. 142 &c. obsessae ab Athen. IV, 242 sqq.

Epirotica gens II, 319.

Epistola Pausaniae ad Xerxem I, 180. Xerxis ad Pausan. I, 181. Themistoclis ad Artaxerxem I, 193. regis Persarum ad Laced. III, 75. Niciae ad Athen. IV, 187.

Epitadas Molobri fil. III, 13. 50. defunctus III, 59.

Epitelidas Hegesandri fil. III, 199.

R E R U M.

- Erae* urbs V, 29. vide Strab. l. 13. deficit ab Athen. *ibid.*
Erafinides Corinth. IV, 184.
Erasistratus pater Phaeacis III, 209.
Eratocles pater Phalii I, 37.
Erechtheus rex Athen. II, 28.
Erefus vel *Ereffus* urbs Lesbii II, 195. vide Strab. l. 13. ab Athen. deficit, *ibid.* reducta a Pachete II, 217. iterum deficit V, 34. 161.
Eretrienes cum Chalcidensibus bellum gerunt I, 26. subditi & tributarii Athen. IV, 267. Eretrienfium urbs &c. V, 153.
Erineum Doricum I, 148, & *Schol. ad lib.* I, p. 148, l. 8. vide Strab. l. 9. Erineum Achaicum IV, 226. v. Pausan. in Achaïcis.
Erineus fl. IV, 229. 313. 316. vide Cluverii Sic. p. 183.
Erinnyes I, 176.
Eriphyle uxor Amphiarai & mater Amphilochoi & Alcmaeonis, *Schol. ad lib.* II, p. 104, l. 14, & p. 169, l. 8.
Erythrae Boeotiae II, 205, & *Schol. ad lib.* III, p. 205, l. 6.
Erythraea Ioniae II, 214. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 13.
Erythraei deficiunt ab Athen. V, 23.
Eryx urbs Siciliae IV, 5. 75. vide Cluverii Sic. p. 238.
Eryxidaïdas III, 176.
Eteonicus Laced. V, 34.
Eualas Spartanus V, 32.
Euarchus tyrannus Astaci II, 48. ab Atheniensibus eiectus, *ib.* a Corinthiis restitutus II, 50. Euarchus alter IV, 7.
Euboea ab Athen. deficit I, 157. ab iisdem tota subacta I, 158; iterum deficit V, 9. 154.
Eubulus V, 34.
Eucles dux Athen. III, 155. Eucles dux Syrac. IV, 166.
Euclides, unus e conditoribus Himerae IV, 10.
Eucrates pater Diodoti II, 230.
Eustemon V, 46.
Euenus fl. II, 131. vide Strab. l. 10.
Euesperitae IV, 257.
Euetion dux Athen. IV, 187.
Eumachus Chrysidis fil. II, 51.
Eumenidum arae I, 176.
Eumolpidae V, 82. *Schol. ad lib.* II, p. 28, l. 4.
Eumolpus cum Erechtheo bellum gerit II, 28.
Eupaeidas pater Amphiae III, 177.
Euphamidas Aristonymi fil. II, 50. III, 176.
Euphemus Atheniensium legatus IV, 118. orationem habet ad Camarinenses IV, 127.

I N D E X

- Euphiletus* pater Charoecadae II, 296.
Eupolium urbs Locr. II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 540.
 a Pelop. capitur II, 317.
Eupolpidas Daimachi fil. II, 197.
Euripides pater Xenophontis II, 108. 122.
Euripus Euboeae IV, 217. 219.
Europus oppugnatur II, 164.
Eurotas fluv. Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.
Eurybatus I, 68.
Euryelus vel *Euryalus* IV, 154. 243. vide Cluverii Sic. p. 144 &c.
Euryloclus Spartanus II, 316 sq. Locros subigit II, 318. defunctus II, 329.
Eurymachus Leontiadae fil. II, 5. a Plataeensibus interficitur II, 12.
Eurymedon fil. I, 139. vide Strab. l. 14.
Eurymedon Theucis fil. II, 285. Corcyraeis auxilio mittitur, ibid. dux Athen. II, 303. in Siciliam mittitur III, 5. 70. bellum infert Corcyraeis III, 70. ob reditum ex Sicilia pecunia mulctatur III, 95. iterum in Siciliam mittitur IV, 194. Syracusas venit IV, 239 sq. discedere cupit IV, 256. cadit in proelio IV, 260.
Eurystheus rex Mycenarum ab Heraclidis caesus I, 15.
Eurytanes II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 436.
Eurytimus pater Archetimi I, 45.
Eustrophus Laced. III, 269.
Euthycles pater Xenoclidis I, 67. II, 339.
Euthydemus Athen. III, 237. 242. bello Syrac. dux creatur IV, 194. ultimo proelio cum Syrac. infeliciter pugnat IV, 288.
Euxinus pontus II, 157.
Excestus pater Sicani IV, 115.
Exequiae bello caesis ab Athen. factae II, 51 sq.
Exercitus Athen. quisnam maximus II, 49. quisnam Graecorum pulcherrimus III, 301. Lacedaemon. qualis III, 310 sq.
Expeditio Troiana qualis & quanta I, 14 sqq. expeditiones superiorum seculorum quales I, 16. 25. reliquas vide in nominibus eorum, a quibus factae sunt.

F.

- Fabulam* semel tantum refert Thucyd. Schol. ad lib. II, p. 46, l. 5. fabula Alcmaeonis II, 169.
Fames in obsidione Potidaeae II, 107.
Ferrum gestandi mos barbaricus quando desierit I, 11.
Festus dies maximus Iovis Milichii I, 175. festorum dierum

R E R U M.

nimis superstitiosa observatio quot clades Lacedaemoniis attulerit III, 8. 331. festum diem Athenienses quid esse ducerent I, 99. festum Apollinis Maloëntis II, 176.

Flammarum eructatio ex Aetna quoties tempore Thucydidis contigerit II, 341.

Foedus quinquennale inter Pelopon. & Athen. I, 155. tricennale inter eosdem I, 158. quamdiu duraverit II, 4. aperte ruptum II, 13. inter Acarnanes & Amphilochos II, 338. inter Athen. & Laced. III, 232. eius formula, *ibid.* & sqq. quando ruptum III, 244. aliud inter eosdem III, 239. eius formula III, 240 sq. inter Athen. & Argivos Eleosque &c. III, 278 sq. eius formula III, 279 sqq. inter Argivos & Laced. III, 324. eius formula III, 325 sq. aliud inter eosdem III, 327. eius formula, *ib.* inter Eleos & Corinthios atque Argivos III, 252. inter Laced. & Tissaphern. &c. V, 27. eius formula V, 28. aliud inter eosdem V, 54. eius formula V, 54 sq. & rursus aliud V, 89. eius formula, *ibid.* sq. foedera iureiurando caesis hostiis confirmata III, 283. columnis lapideis incisa III, 284. 294.

Fons Έρυσάκωνος, antea *Callirhoë* dictus II, 29.

Fontes, locus in Amphilochia II, 324. 326.

Fossa regis Persarum III, 162.

Fretum Siculum III, 36.

Funeris oratio Periclis II, 53.

G.

Galepsus sive *Gapselus*, Thasiarum colonia III, 158. 212. ad Brasidam deficit III, 158. a Cleone expugnata III, 212.

Gauletes V, 129.

Gela fl. IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 197. Gela urbs, quando & a quibus condita, *ibid.*

Gelo rex Syrac. IV, 8, & *Schol. ad lib. I, p. 24', l. 11.*

Geloi Acragantem condunt IV, 9. vide Cluverii Sic. p. 202. Syrac. opem ferunt contra Athen. IV, 224. ubi habitent IV, 271.

Gerasius mensis Laced. III, 176.

Geraestus II, 177, & *Schol. ad lib. III, p. 177, l. 1.* vide Strab. l. 10.

Geranea I, 146, & *Schol. ad lib. I, p. 146, l. 5. v.* Pausan. in Atticis. mons in agro Megar. III, 104. transitu difficilis &c. I, 150.

Getae Scythis finitimi, cultu similes &c. II, 156.

Gigonus I, 85, & *Schol. ad lib. I, p. 85, l. 12. v.* Herod. l. 7.

Glauce in agro Mycalefio V, 120.

Glaucôn Leagri filius I, 74. Leagri Glauconis fil. meminit Herodot. l. 9, c. 74.

I N D E X

- Goaxis* liberi Pittacum interficiunt III, 158.
Gongylus Eretrienfis I, 179. *Gongylus* dux Corinth. IV, 175.
 vide Plutarchi Niciam.
Gortynia urbs II, 164.
Gortys urbs Cretae, *Schol. ad lib. II, p. 136, l. 9.* vide Meursii Cretam.
Graeci II, 157.
Graecia instabiliter olim habitata I, 4. qualis ante bellum Troianum I, 6. & post bellum Troi. I, 20. unde & quando Hellas nominari coepta I, 7. colonias emittit I, 21. a Tyrannis impedita ne illustre aliquod facinus ederet I, 27. quanta mala ex bello & seditionibus passa sit II, 287 sqq. Graeciae urbes ubi olim conditae I, 12. Graeci prisca quo vitae genere & cultu usi sint I, 9. 10 sq. quomodo ad Troianam expeditionem profecti sint I, 14 sq. ad Troiam appulsi quid gesserint I, 19. rei navali operam dare coeperunt I, 22. latrocinia sustulerunt I, 23. quomodo bellum olim gesserint I, 25 sq. quando partim ad Athenienses partim ad Laced. divisi transierint I, 29. Graecorum duces exstiterunt Lacedaemonii in bello Medico I, 28 sq. Athenienses autem post Pausaniae iniurias I, 134.
Grestonia II, 163 sq. vide Herodot. l. 7.
Gylippus Cleandridae fil. praefectus Syracusanis a Laced. missus IV, 149. Syracusas venit IV, 173 sqq. vincitur ab Athen. IV, 182. eosdem postea vincit IV, 183 sq. Plemmyrium capit IV, 204. nova Syrac. auxilia adducit IV, 256. pugnat cum Athen. eosque vincit IV, 286 sqq. eorum fugam impedire statuit IV, 299 sq. Niciam capit IV, 319. naves ex Sicilia domum reducit V, 22.
Gymnopaidiae Laced. III, 331.
Gyrtonii Thessaliae II, 39.

H.

- Halex* fl. II, 315.
Haliae I, 145. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinthiacis.
Haliensis ager II, 84.
Haliartii III, 138. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis.
Halicarnassus V, 63. vide Herod. l. 1, Strab. l. 14.
Halys fl. I, 26. vide Herod. l. 1 & 7.
Hamaxitus V, 164. vide Strab. l. 13.
Harmatus V, 164.
Harmodius adamatus ab Aristogitone IV, 84 sq. sollicitatus ab Hipparcho IV, 85. ab eodem contumelia affectus IV, 89. Hipparchum perimit I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 11.* IV, 84 sqq.
Harmostes Laced. V, 10. vid. Meursii Misc. Lacon. l. 2, c. 4.

R E R U M

Harpagium V, 171. vide Strab. l. 13.

Hegesander pater Epitelidae III, 199. Thespianis IV, 200.

Hegesandrides Hegesandri fil. V, 143. 151.

Hegesippidas Laced. III, 290.

Helena I, 14.

Helimiota pop. Maced. II, 161.

Helixus Megarensis V, 123.

Hellanicus Historicus I, 137.

Hellas qualis ante bellum Troi. I, 6. Helladis nomen olim
universae Graeciae non erat commune, *ib.* unde deductum I, 7.

Hellen Deucalionis fil. I, 7. in Phthiotide imperat, *ibid.* Helle-
as, qui circum Pharsale habitant, qui & Achaei, *Schol. ad lib.*
I, p. 116, l. 10.

Hellenotamiae, quaestores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib.*
p. 136, l. 3.

Hellestontus I, 125. V, 94.

Helorina via IV, 112. 312. vide Cluverii Sic. p. 183, 186.

Helos urbs III, 80. *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 14. vide Meursii
Lisc. Lacon. l. 4, c. 6.

Helotes unde dicti, *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 14. a Laced. de-
cientes Ithomen secesserunt I, 141. cur Messenii vocati, *ib.* iis
ellum intulerunt Laced. *ib.* timentur a Laced. III, 120. eorum
ooo clam sustulerunt, *ib.* sub Brasida militantes libertate do-
antur III, 258. quam iis polliciti sunt Laced. III, 41.

Heraclea in agro Trachinio II, 304. III, 116. 289. condita a
aced. II, 304. 306. vide Strab. l. 9. in Boeotorum fidem re-
epta III, 289 sq. Heracleotae a Meliensibus &c. proelio supe-
ati III, 289.

Heracidae Eurystheum interficiunt I, 15. Peloponnesum te-
ent I, 21. oraculum consulunt, *Schol. ad lib.* I, p. 21, l. 6.

Heracles Lyfimachi fil. dux Syrac. IV, 115. 166.

Heracenses III, 311. vide Polyb. l. 4, & Pausan. in Arcad.

Herculis liberi. vide *Heracidae*. Herculis sacra apud Syracu-
anos IV, 297. eius templum in agro Mantimico III, 307.

Hermiae Atheniensium quales IV, 44, & *Schol. ad lib.* VI, p.
14, l. 9. praecisae IV, 44. de iis inquisitio facta IV, 83 sq.

Hermaeondas Thebanus II, 179.

Hermione, *Schol. ad lib.* I, p. 179, l. 1. vide Strab. l. 8, &
Pausan. in Corinth. Hermionis triremis I, 179. Hermionensis
ager II, 84.

Hermocopidae, *Schol. ad lib.* VI, p. 44, l. 12.

Hermocrates Hermonis fil. pacem Siciliensibus suadet III,
85 sqq. Syracusanos hortatur ad se praeparandos contra infe-

Thucyd. Vol. VI,

X

I N D E X

stum Atticae classis adventum IV, 53 sq. vir prudens & fortis IV, 113. Syracus. post cladem acceptam consolatur & confirmat, *ibid.* imperator factus a Syrac. IV, 115. ad Camarinenses orationem habet IV, 118 sqq. quo commento usus sit ad decipiendos hostes IV, 298. in exilium a Syrac. mittitur V, 130.

Hermon pater Hermocratis III, 85. IV, 53. *Hermon* circitorum praefectus V, 146.

Herodotus a Thucydide notatus, *Schol. ad lib. I, p. 32, l. 9, & p. 34, l. 6 & 10.*

Hesiodus in Iovis Nemeaei templo creditur obiisse II, 311.

Hesii II, 317.

Hesiaeae, *Schol. ad lib. I, p. 158, l. 8.* vide *Strab. l. 9.* *Hesitiaeenses* sede pulsi ab Atheniensibus I, 158. Atheniensium coloni in Euboea IV, 266.

Hesiodorus Aristoclidæ fil. II, 108.

Hetrusci iuvant Athen. IV, 138. 165. vincunt Syrac. IV, 261.

Hiera insula, Vulcani officina II, 299. vide *Cluverii Sic. p. 396 & cc.* *Hierenfes* II, 304.

Hieramenes V, 89.

Hieron, *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 11.*

Hierophon Antimnesti fil. II, 324.

Himera IV, 10. 99. a quibus condita IV, 10. vide *Cluverii Sic. p. 280, 281.*

Hippagogae naves III, 64. vide *Schefferum de militia nav. l. 4, c. 1.* quando primum factae ab Atheniensibus II, 83.

Hippagretes Laced. III, 59. vide *Meursii Misc. Lac. l. 2, c. 4.*

Hipparchus Hippiae & Thessali frater, Pisistrati fil. I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 6.* sollicitat Harmodium IV, 85. & contumelia irritat IV, 88 sq. ab eodem interficitur I, 31. IV, 90.

Hippias pater Pisistrati IV, 86. alter Pisistrati fil. natu max. I, 31. IV, 85. Hipparchi & Thessali fr. IV, 87. principatum obtinet IV, 85. 88. quomodo se gesserit in tyrannide IV, 92 sq. imperio spoliatus ad Aeantidem est profectus & c. IV, 93. *Hippias* Arcadum dux a Pachete fraude interemptus II, 217.

Hippocles Lampfacenus tyrannus IV, 92. Menippi fil. V, 22.

Hippocrates Ariphronis fil. Atheniensium dux III, 96. quas res gesserit circa Megara III, 97 sq. Delium communit III, 132. Megara tentat III, 96 sqq. Megarensium longos muros capit III, 99. Nisaeam occupat III, 102. pugnaturus cum Boeotis milites adhortatur III, 140. in proelio caesus III, 150. *Hippocrates* Gelae tyrannus IV, 11. *Hippocrates* Spartanus V, 52. 160.

Hippodromus Byzantii, *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 12.*

Hippolochidas III, 116.

R E R U M.

- Hipponicus* Calliae fil. II, 303.
Hipponoidas Laced. III, 317.
Hippotoxotae II, 26. 156.
Histiaeus, Schol. ad lib. I, p. 194, l. 12. vide Herodotum.
Historia Thucydidis qualis I, 32 sq. Attica Hellanici I, 137.
Homerus I, 7. 16. 18. eius versus citantur II, 322 sq.
Hyacinthia Laced. III, 241.
Hyaei II, 317. vide Palmerii Graec. ant. p. 544.
Hybla urbs IV, 100. v. Cluverii Sic. p. 333. *Hyblaei* IV, 151.
Hyblon rex Siculus IV, 8.
Hyccara oppidum Sicanicum IV, 99. vide Cluverii Sic. p. 72. est & piscis nomen apud Athenaeum.
Hylas fl. IV, 229.
Hyllaicus portus II, 277. 286.
Hyperbolus, civis Athen. a quibus interemtus V, 111.
Hyperochidas IV, 87.
Hyssae II, 205, & Schol. ad lib. III, p. 205, l. 6. III, 333. vide Herodot. l. 9, & Pausan. in Corinthiacis.
Hystaspes pater Pissuthnae I, 159.

I.

- Iapygia* prom. IV, 48. 72. 225. Iapyges, *ibid.* & Schol. ad lib. VII, p. 225, l. 3.
Iasus Ioniae op. V, 44. 45. vide Strab. l. 14, & Polyb. l. 16.
Iasicus sinus V, 41.
Iberia, Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1. IV, 4. Iberi, *ibid.* bellicofissimi IV, 143.
Icarus II, 210. V, 161. vide Strab. l. 10 & 14.
Ichthys prom. II, 43. vide Strab. l. 13.
Ida III, 77. V, 173. vide Herodot. l. 1, 7, Strab. l. 12.
Idacus V, 167.
Idomene Macedoniae a Thracibus capta II, 164. Idomene Amphilochoiae II, 333.
Iege, Siculorum munitio IV, 176.
Ielysus urbs Rhodi V, 66.
Ignis ex Aetna erumpit II, 341. vide Aristot. de mundo c. 4 & 6. ignibus signum dari solitum II, 153. 202. 285.
Illyrii I, 41. III, 184.
Imbrii II, 179. III, 46.
Imera. vide *Himera*.
Imeraem iuxta Amphipolin IV, 187.
Inarus Psammetichi fil. Afrorum rex I, 144. Aegyptum ad defectionem a Persis concitat, *ibid.* in crucem actus I, 153.

I N D E X

- Incendium* magnum Plataeae II, 119 sq.
Induciae annuae inter Athen. & Laced. III, 24. earum formula, *ibid.* & sqq. inter eosdem III, 171. earum formula III, 172 sqq. induciae decemdiales inter Athen. & Boeot. III, 245, 255. inter Chakid. & Athen. IV, 15. 19. vide etiam *Foedus*.
Inessa. vide *Nessa*. Inessaei IV, 151.
Inquisitio Atheniensium de sacris violatis IV, 83 sq.
Inscriptio Pausaniae in tripode Delphico I, 185.
Insulae continenti adiunctae II, 168.
Inundatio circa Euboeam &c. II, 300.
Iolaus I, 86.
Iolcius Athen. III, 237.
Iones Atheniensium coloni & consanguinei I, 6. 21. 134. II, 29. 297. III, 88. magnam classem Cyri temporibus sibi compararunt I, 23. maris imperium obtinent, *ib.* a Cyro subacti I, 26. a Persis ad Athenienses deficiunt I, 133. perpetui Doriensium hostes IV, 127. Ionum in Delo conventus II, 321. Ionius sinus I, 37. vide Palmerii Gr. ant. p. 99.
Iovis templum. vide *Iuppiter*.
Ipnenses II, 317.
Irruptio Laced. in Atticam. vide *Lacedaemonii*.
Isarchidas Isarchi fil. I, 45.
Ischagoras Laced. III, 198. 236. 238.
Isocrates dux Corinth. II, 132.
Isochus pater Pythodori II, 339.
Ister fl. II, 156.
Isthmia, sive Isthmici ludi V, 17. Isthmica foedera, *ib.* & 16.
Isthmionicus Athen. III, 236.
Isthmus Pallenes I, 79. Isthmus Leucadius II, 285. III, 10.
Istone mons II, 296. III, 70.
Italia unde dicta IV, 5. eius pleraque oppida a Pelop. condita I, 21.
Italus Arcadum rex IV, 5.
Itamanes II, 215. res ab eo gestae, *ibid.* & in sqq.
Ithome I, 141, & *Schol. ad lib. I, p. 141, l. 5.* a Lacedaemoniis obsidetur I, 141 sq. deditur Laced. I, 143.
Ithomita Iuppiter. vide *Iuppiter*.
Itonenses III, 211.
Itylus, *Schol. ad lib. II, p. 46, l. 10.*
Itys II, 46.
Iunonis templum I, 38. II, 204. 272. 284. 286. III, 199. 323.
Iuppiter Ithomita I, 143. Iuppiter Milichius I, 175. eiusque festum, *ibid.* Iuppiter Liberator II, 109. Iuppiter Nemeaeus,

R E R U M.

eiusque templum II, 311. Iuppiter Olympius III, 253. 287.
eius templum II, 29. 190. Iovis (nescio cuius) templ. V, 29.

Iurisiurandi formula inter Lacedaem. & Athen. III, 235. alia
iurisiurandi formula III, 283.

L.

Labdalum IV, 155 sq. vide Cluverii Sic. p. 147 &c.

Lacedaemon qualis urbs I, 16 sq. a Dorienfibus condita I, 28.
seditionibus diuturnis conflictata, bohis legibus usa, tyrannidis
semper immunis, *ibid.* servis abundat V, 59. Lacedaemonii duas
Peloponnesi partes colunt, & totius ditionem tenent I, 17. La-
ced. qualis cultus & vestitus I, 11. primi corpora nudarunt &
unxerunt certaturi, *ibid.* plerisque tyrannos ex Graecia sustule-
runt I, 27. Graecorum duces electi I, 28. eandem reip. formam
fervarunt, *ib.* ab Atheniensibus dissociati bellum cum iis gerere
coeperunt I, 29. quomodo focius imperarint I, 30. quaenam eos
impulerint ad bellum suscipiendum contra Athen. I, 36 sq. 79.
91. 124. 130. bellum illaturi conventus sociorum indicunt I, 92.
post conciones utrinque habitas sententiam ferunt, Athenienses
iniuste agere, decernuntque foedera esse rupta I, 113. 122 sq.
164. voce non calculis suffragia dant I, 122. in suffragiis feren-
dis quot calculis utantur reges Laced. I, 32, & *Schol. ad lib. I, p.*
32, l. 1 & 2. bellum gerendum esse decernunt I, 124. per lega-
tos postulant, ne Athenienses muros rescicerent I, 126. a Themis-
tocle illuduntur, *ib.* & in sqq. Pausaniam ad causam dicendam ar-
cessunt I, 134. 178 &c. Themistoclem accusant I, 190. in At-
ticam irrupturi terrae motu impediuntur I, 140. contra Helotas,
qui erant Ithomae, bellum gerunt I, 141 & in sqq. palam dissen-
tiunt ab Athen. I, 142. mari pugnant cum Athen. & vincuntur
I, 145. suppetias ferunt Dorienfibus, eorum metropoli I, 148.
superant Athen. ad Tanagram I, 150. foedera quinquennalia
ineunt cum Athen. I, 155. bellum sacrum suscipiunt, & tem-
plum Apollinis Delphis tradunt I, 156. irrumpunt in Atticam I,
158. cum Athen. tricennalia foedera percutiunt, *ibid.* ad bellum
tardi I, 163. de bello Athen. inferendo oraculum consulunt I,
164. focios iterum convocant, & cum iis deliberant de bello,
ibid. tandemque bellum decernunt I, 173. legatis ab Athen. mis-
sis imperarunt, ut scelus Cylonium expiarent I, 174 &c. iis vi-
cissim imperant Athen. ut piaculum ad Taenarum admissum ex
urbe pellerent I, 178. per legatos postulant ab Athen. ut Poti-
daee obsidione recederent &c. & ut decretum de Megarensi-
bus rescinderent I, 197. hisce respondent Athen. I, 209. eorum
ad bellum apparatus II, 13 sq. & socii II, 16 sq. Atticam inva-

I N D E X

dunt II, 32. Oenoën frustra oppugnant II, 33 sq. Atticam depopulantur II, 35. 40. domum revertunt II, 41. Aeginetis pulsus eiectisque Thyream incolendam dederunt II, 44. iterum in Atticam irrumpunt II, 70. bellum inferunt Zacyntho II, 101. eorum legati ab Athen. intercepti II, 102 sq. copias ducunt versus Plataeam II, 109. eamque oppugnant II, 115 sq. & obsidione cingunt II, 119. Acarnaniam invadunt II, 124 sqq. pugnant cum Athen. II, 131. & superantur II, 134. iterum se parant certamini II, 135 sq. duces eorum milites adhortantur II, 138 sqq. proelium committunt vario Marte II, 146 sq. Pyraeum nequidquam tentant II, 152. in Atticam irrumpunt II, 173. Mitylenaeis succurrere volunt II, 191. classem in Lesbum mittere statuunt II, 193. in Atticam irrumpunt II, 207. eorum classis in Asiam traiecit II, 210. in Pelop. se recipit II, 214. eamque prosequuntur Athen. II, 215. Plataeam deditione accipiunt II, 246. eorum de civibus & urbe Plataeensium iudicium II, 271 sq. in Corcyram classem mittere statuunt II, 274. Corcyraeos vincunt II, 283. metu Athen. ab Corcyra fugiunt II, 285. Atticam invasuri terrae motibus absterrentur II, 300. Heracleam coloniam deducunt II, 304. cum Ambraciotis expeditionem suscipiunt contra Amphil. II, 324. post cladem ab Acarn. acceptam Ambraciotas deferunt II, 330 sq. in Att. irrumpunt III, 4. post Pylum captam domum redeunt III, 9. ad Pylum exercitum admovent III, 10 sq. Sphaeriae praesidium imponunt III, 12. Pylum terra marique oppugnant III, 17 sq. superantur ab Athen. III, 22 sq. inducias faciunt cum Athen. III, 24. legatos mittunt Athenas III, 26. eorum ad Athen. oratio, *ibid.* sqq. re infecta & pace non impetrata redeunt III, 33. in Sphaeria obsidentur III, 40. eosque aggrediuntur Athen. III, 50 sqq. deditionem faciunt III, 60. captivi Athenas deferunt &c. III, 62 sq. epistola missa ad Laced. a rege Persarum, intercepta ab Athen. III, 75. consternantur post clades acceptas III, 80 sq. Helotas ablegandi causas quaerunt III, 120. Amphipolin capiunt III, 157. inducias annuas faciunt cum Athen. III, 171 sqq. ad pacem inclinant III, 226. foedera ineunt cum Athen. III, 232 sqq. 240 sq. accusant Corinthios III, 250 sq. in Arcadiam expeditionem suscipiunt III, 257. Helotas sub Brasidae ductu pugnantes libertate donant III, 258. suspecti sunt ab Athen. III, 259. cum Boeotis societatem instituunt III, 268. Panactum Athen. reddunt III, 271. aditu ad Iovis Ol. templum ab Eleis prohibiti III, 285. Epidauriis succurrunt III, 294. contra Argivos arma movent III, 297. Agidi succensent III, 305. 308. Tegeatis opem ferunt III, 306. in agrum Mantinicum irrumpunt III, 307. aciem instruunt

R E R U M.

contra Argivos III, 310. exercitus ordo III, 311 sq. ad tibicinum cantum incedunt ad proelium III, 315. Argivos ad Mantineam vinctum III, 320. atque hac victoria infamiae notam, ob cladem in Sphaacteria acceptam sibi ab universis Graecis iniustam, delent III, 322. iis pacem dant III, 325. & foedera ineunt III, 327. oligarchiam Argis instituunt III, 330. muros Argivorum diruunt III, 333. Hylas capiunt, *ibid.* agrum Argivum depopulantur IV, 14. suppetias Syracus, ferre decernunt IV, 149. Syracusas veniunt IV, 176. vario Marte pugnant cum Athen. IV, 182 sqq. bellum contra Athen. instruunt IV, 196. Atticam ingressi Deceleam communiunt IV, 198 sq. navalia in Siciliam auxilia mittunt, *ibid.* Syracusas adveniunt IV, 202. Chios adjuvant V, 12 sq. in Chium proficiscentes fugantur ab Athen. V, 18. foedus faciunt cum rege Persarum V, 28. 54. 89. ab Athen. obsessi erumpunt V, 30. Iasum capiunt V, 44. novam classem in Asiam mittunt V, 58 sq. pugnant cum Athen. & vinctum V, 62 sq. Rhodum occupant V, 65. partem classis ad Pharnabazum mittunt V, 122. cum Athen. pugnant, eosque profligant V, 154. navali proelio decertant cum Athen. & superantur V, 166 sqq. 170. Lacedaemoniorum ingenium I, 96. 97 sq. 118 sq. V, 156. in re nautica tyrocinium II, 135. breviloquentia III, 26. *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 9, & p. 121, l. 5. ad lib. IV, p. 125, l. 1.* Carnea III, 323. Gymnopaediae III, 331. eorum agrum ab Argivo determinat Thyrea III, 82. Lacedaemoniorum disciplina severa, *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 8.* eorum & Atheniensium disciplina diversa II, 56 sqq. Aristocrata, *Schol. ad lib. II, p. 56, l. 10.* reges ab Hercule orti, *Schol. ad lib. II, p. 56, l. 14, & ad lib. V, p. 230, l. 3.* reges in exercitu summum imperium habent III, 310. Lacedaemonii peregrinos civitate pellebant II, 58. *Schol. ad lib. I, p. 111, l. 9, & ad lib. II, p. 58, l. 8.* concionibus habitis seorsim consultabant, *Schol. ad lib. I, p. 113, l. 2.* concilia sociorum plenilunio habebant, *Schol. ad lib. I, p. 92, l. 11.* cum duabus partibus sociorum ad bella proficiscebantur, tertia domi relicta, *Schol. ad lib. II, p. 18, l. 9, p. 22, l. 10, & ad lib. III, p. 191, l. 11.* hostes fufos non longe persequiebantur III, 320. omnia in re publ. occulta habebant III, 312. *Schol. ad lib. V, p. 312, l. 12.* Carneis a militia abstinebant III, 292. 322 sq. *Schol. ad lib. V, p. 292, l. 5.* item propter terrae motum I, 140. II, 300. III, 289. pueros recens natos clypeo, iuxta quem hasta posita erat, imponebant, *Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.* διαμαστίγῳ puerorum, *Schol. ad lib. II, p. 58, l. 13.* balnea. vide *Balneum.*

Lacedaemonius Cimmonis fil. I, 66.

Laches Melanopi fil. dux classis in Siciliam missae II, 296. 349.

I N D E X

- IV, 3. 12. 118. Mylis bellum infert II, 302. Locros acie vincit II, 320. eorum castellum capit II, 341.
- Laches* Athen. III, 237. 242.
- Lacon* Aeimnesti fil. II, 247.
- Lada* insula Mileto adiacens V, 27. 35. vide Herodot. l. 6; & Pausan. in Atticis.
- Laespodias* dux Athen. IV, 169. V, 134.
- Laestrigones* IV, 4. vide Cluverii Sic. p. 15.
- Lamachus* Xenophanis fil. unus e tribus ducibus Athen. expeditionis in Sicil. III, 111 sq. IV, 16. classem amittit III, 112. eius de bello Siculo sententia IV, 78. occumbit in proelio IV, 163. Lamachus Athen. III, 237. 242.
- Lamis* condit Trotilum IV, 8.
- Lamphilus* Laced. III, 236. 242.
- Lampon* Athen. *ibid.*
- Lampfacus* Themistocli datur ab Artaxerxe I, 196. vini feracissimum, *ibid.* ab Athen. deficit V, 94. a Strombichide recipitur, *ibid.* de eius situ vide Strab. l. 13.
- Laodicea* in Orestide sita III, 200.
- Laophon* V, 11.
- Laphilus*. vide *Lamphilus*.
- Larissa* V, 164. vide Strab. l. 13. Larissaei II, 39.
- Latmos* insula. in al. Codd. *Patmos* II, 215.
- Latomiae* Syracusanorum IV, 321. vide *Lithotomiae*.
- Latrocinia* tam a Graecis, quam barbaris, olim exercebantur I, 9. 13. a Minoë e mari sublata I, 8. & a Graecis postea I, 23.
- Laurius* mons II, 82. IV, 146. vide Pausaniam in Atticis, & Meurfii de pop. Att. p. 69.
- Leaei* II, 156.
- Leager* pater Glauconis I, 74.
- Learchus* Callimachi fil. II, 102 sq.
- Lebedus* V, 29. vide Herodot. l. 1, Strab. l. 14. ad defectionem inducitur a Chiis, *ibid.*
- Lectus* V, 164. vide Strab. l. 14.
- Lecythus* III, 166 sq. oppugnatur a Brasida, ac expugnatur III, 169 sqq. Palladi dedicatur ab eodem III, 171.
- Legati* Laced. ad Persarum regem ab Athen. capti & supplicio affecti II, 102 sq. Corcyra. ab Athen. in custodiam dati II, 277. undecim Laced. Astyocho adiuncti V, 57. legatum Archidami pacis causa missum in urbem non admittunt Athen. II, 21. legationes invicem inter Laced. & Athen. ante bellum missae I, 174.
- Lelantius* ager, *Schol. ad lib. I, p. 26, l. 6.*
- Lemnus* insula III, 162. V, 165. Athen. subiecta I, 159. mor-

R E R U M.

bo Attico afflicta II, 70. Lemnii II, 179. III, 46. 215. focii Athen. in expeditione Sicil. IV, 266. eadem cum Athen. lingua, iisdemque institutis utuntur, *ibid.*

Leocorium fanum I, 31, & *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 12.* IV, 90.

Leocrates Stroebe fil. I, 145.

Leogorus pater Andocidis I, 74.

Leon Laced. II, 305. Leon pater Paedariti V, 45. Leon dux Athen. V, 35. 85. Leon dux Spart. V, 93. Leon vicus IV, 154. vide Cluverii Sic. p. 147, 171.

Leonides pater Plistarchi I, 184, & *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 7.*

Leontides pater Eurymachi II, 5.

Leontini a Chalcidensibus conditi IV, 7. 124. vide Cluverii Sic. p. 126, 128. Leontini cum Syrac. bellum gerunt II, 297. quoniam eorum focii, *ib.* feditione laborant III, 209. eorum potentissimi Syracusas migrant &c. *ib.* Atheniensium cognati IV, 81. Chalcidenses origine IV, 124.

Leos quidam filias suas immolat, *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 12.*

Leotychides rex Laced. I, 124.

Lepas Acraeum IV, 308.

Lepreum III, 252 sq. 258. 285. 287. vide Pausan. Eliac. 2. Lepreae bellum gerunt cum Arcadibus III, 253. eorum cum Eleis contentio, *ibid.* & in sqq.

Lerus. al. *Derus* V, 41.

Lesbus ab Athen. ad Laced. deficit II, 174. ab Athen. recepta II, 244. V, 10. a Chiis tenrata V, 32. Lesbii ut imperarint Athen. I, 30. Lesbii in societatem recepti a Laced. II, 191. quomodo mulctati ab Athen. II, 243 sq. Lesbii & Boeoti consanguinei. vide *Boeoti*.

Leucas Corinthiorum colonia I, 46. eius agrum populantur Corcyr. *ibid.* ubi sita sit urbs II, 48 & 308. eam infesta classe petunt Athen. II, 308. Leucadii Corinthiis contra Corcyr. naves praebent I, 42. se adiungunt Ambraciotis II, 125. Leucadius Isthmus II, 285. III, 10.

Leucimna Corcyrae prom. I, 47. 68. 74. II, 284. v. Strab. l. 7.

Leuconium V, 36.

Leucos Tichos, pars Memphidos I, 145.

Leutra III, 291. vide Strab. l. 9.

Lex Odryfarum de muneribus accipiendis II, 159. leges malarum & immotae utiliores bonis & mobilibus II, 221.

Liberi eorum, qui pro patria pugnantes ceciderunt, olim Athenis ad pubertatem usque publicis sumtibus aiebantur II, 69.

Liburnides insulae, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Libya peste afflicta II, 71. Libyes Aegypto finitimi I, 144.

I N D E X

- Massarius.* vide *Macarius.*
Massilia a Phocenſibus condita I, 24, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 3.*
Mecyberna III, 267. vide Herodot. l. 7, Plinium, l. 4, & Strab. Epit. l. 7. capta ab Olynthiis, *ibid.* *Mecybernaei* III, 234.
Medeon II, 326. v. Livium l. 36, & Palmerii Gr. ant. p. 676.
Medi pugnant cum Athen. vide *Marathonia pugna.* a Graecis victi ex Europa discedunt I, 124.
Megabates I, 180.
Megabazus Persa I, 151. *Megabazus* Zopyri fil. I, 152.
Megacles pater Onasimi III, 176.
Megara Siciliae urbs IV, 8. 150. *Hyblaea* dicta IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 131.
Megara Graeciae I, 144. tentata ab Athen. III, 97 sqq. conservata a Brasida III, 104 sqq. oligarchia ibi constituta quamdiu duraverit III, 111. Megaris sive ager Megarenſis quotannis ab Athen. vastatur II, 49. III, 95. Megarenſes Corinthiis contra Corcyraeos opem ferunt I, 42. foro & portubus Atticis arcentur I, 93. se Athenienſibus iungunt I, 144. ab eis deficiunt I, 157. de urbe Athen. prodenda agunt &c. III, 96. & ex ea fugiunt, qui proditionem moliebantur III, 110. eorum exſules in urbem reducti III, 96. quomodo se gerant, *ib.* longos muros diruunt III, 162.
Melaei III, 211.
Melanrides Laced. V, 13. 14.
Melanopus pater Lachetis II, 296.
Melanthus Laced. V, 9. Messenius, *Schol. ad lib. I, p. 6, l. 6.*
Meleas Lacon II, 179.
Melesander dux Athen. occiditur in Lycia II, 107.
Melesias V, 134.
Melesippus legatus Laced. I, 197. Diacriti fil. II, 21. ab Archidamo Athenas missus, *ibid.* re infecta redit II, 22.
Melienses in tres partes distincti II, 304. pugnant cum Heracleotis III, 289. Melienſis sive Meliacus sinus II, 312. III, 148. vide Herodot. l. 4.
Meligunis inf. quae deinde Lipara, *Schol. ad lib. III, p. 299, l. 6.*
Melinia Achaiae III, 116. vide Strabonem l. 9.
Melus insula, una ex Cycladibus II, 17. III, 334. vide Strab. l. 10. Melii Lacedaemoniorum coloni III, 335. colloquia habent cum Athen. legatis III, 336 sqq. classe infesta ab Athenienſibus petuntur II, 303. vallo circumdantur III, 352. & expugnantur III, 354. deditione facta quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* coloniam eo deducunt Athen. *ibid.*
Memoriam quidam ex morbo Attico amiserunt II, 75.

R E R U M.

Memphis I, 145, & *Schol. ad lib. I*, p. 145, l. 3. ab Athen. capta &c. *ibid.*

Menander Athen. ad Syracusas dux IV, 194. 243. ultimo proelio cum Syrac. infelicitur pugnat IV, 288.

Menas Laced. III, 236. 242.

Menda in Pallene sita III, 181. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. Eretrienfium colonia, ab Athen. ad Laced. deficit III, 181. ab Athen. per vim captâ ac direpta III, 196 sq. Mendaei colonos Eionem mittunt III, 10.

Mendesium Nili cornu I, 153. vide Herod. l. 2, & Strab. l. 17.

Menecolus Camarinae conditor IV, 11.

Menecrates Amphidori fil. III, 176.

Menedatus. al. *Menedaeus* II, 316. 329.

Menestheus post excidium Troiae a Thesidis pulsus in Iberiam venit, *Schol. ad lib. I*, p. 21, l. 1.

Menon Pharsalius II, 39.

Mercuriales statuæ. vide *Hermae*.

Meriones, *Schol. ad lib. I*, p. 18, l. 12.

Messana, vel *Messena*, urbs Sicil. IV, 10. condita ab Anaxila; *ibid.* vide Cluverii Sic. p. 181 &c. quomodo sita III, 3. IV, 77. Atheniensibus dedita II, 302. ab iis deficit III, 3. a Locrenfibus tenetur III, 211. ab Athen. frustra tentatur IV, 116. Messanii vel Messanenſes Naxiis bellum inferunt III, 37 sqq. maximam cladem a Naxiis accipiunt III, 39.

Messapia gens IV, 225. Messapii II, 317.

Messene in agro Lacon. III, 63. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Messen. Messenii e Pelop. a Laced. pelluntur I, 141. 144. ab Athen. Naupaſti locantur I, 144. Phiam capiunt II, 43. in Py-lum reversi agrum Laconicum infestant III, 63.

Metagenes III, 236. 242.

Metapontium IV, 225. Metapontini, *ibid.* & IV, 270.

Methone in agro Lacon. II, 42. Methone inter Epidaurum & Troezenem III, 69. Methone urbs Macedoniae finitima IV, 15. Methonaei III, 194.

Methydrium Arcadiae III, 297. vide Pausan. in Arcadicis.

Methymna Lesbi urbs II, 174. fida Atheniensibus, *ibid.* Methymnaei gravem cladem ab Antissaeis accipiunt II, 195. naves Athen. praebent, cetera liberi IV, 131. 267. Methymnaei exsules Methymnam adoriuntur &c. V, 162.

Metropoli quid debeat colonia I, 38. metropolis & coloniae mutuuum officium quod sit I, 52. 58.

Metropolis urbs II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 397.

Metus memoriam excutit II, 140.

I N D E X

- Miciades navarchus* I, 68.
Migrationes olim frequentes in Graecia I, 4.
Miletus I, 160. V, 26. ab Athen. deficit V, 27. tentata ab Athen. V, 38 sq. 47. Milesii cum Samiis bellum gerunt I, 158. Argivos superant V, 39. castellum a Tisapherne Mileti exstru-
 tum capiunt V, 128 & praesidium, quod illic erat, eiciunt, *ib.*
Milichii Iovis festum I, 175.
 F *Militaris* Laced. disciplina III, 310 sq.
Miltiades pater Cimonis I, 139.
 F *Mimas* V, 52. vide Strab. l. 14.
 F *Mindarus navarchus* Laced. V, 129. in Hellespontum navi-
 gat V, 160 &c. proelio vincitur V, 167 sqq.
Minervae Chalcioecae templum I, 188. Minervae signum in
 arce Athen. II, 25. eius fanum in Lecycho III, 170.
Minoa inf. II, 244. III, 97 sq. 173.
Minos primus sibi classem comparat I, 8. mare piratis liberat
 I, 9. Cycladarum imperium obtinet I, 8.
Mitylene Lesbi urbs II, 175. 177. vide Strab. l. 13. ab Athe-
 niensibus deficit II, 174 &c. ab Athen. obsidetur II, 180. 196.
 deditur Athen. II, 209. Atheniensium de ea crudele decretum
 II, 218. 242 sqq. rursus ab Athen. deficit V, 32. ab illis recipi-
 tur V, 33. Mitylenaei festum Apollinis Maloëntis celebrant II,
 176. eorum triremes ab Athen. derentae &c. *ibid.* proelium na-
 vale cum Athen. committunt & fugantur II, 177. factis induciis
 legatos Athenas mittunt II, 178. legati re infecta Athenis redeunt
 II, 178 sq. rursus pugnant cum Athen. II, 179. legatos Lacedae-
 mona mittunt II, 178. 182. ad Laced. orationem habent II, 182
 sqq. Methymnam adoriuntur II, 195. in magnum discrimen ve-
 niunt II, 243. quomodo ab Athen. tractati, *ibid.* sq.
Molobrus Eritadae pater III, 13.
Molossi II, 126. vide Palmerii Graec. ant. p. 322.
Molycrium II, 134. vide Palmerii Gr. ant. p. 484 &c. Corin-
 thiorum colonia II, 318.
Monumenta illustrium virorum qualia II, 66.
Morbus Atticus II, 70 sqq.
Morgantina III, 94. vide Cluverii Sic. p. 335.
Motus belli Pelop. quantus I, 4.
Motya IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 249, 254.
Mulcta Laced. ab Eleis indicta III, 285.
Munera dandi & accipiendi mos apud Odryas aliosque Thra-
 ces II, 158 sq.
Munychia II, 26. V, 146. 150. vide Meursium de Pop. Att.
 eiusdemque Pyraecum.

R E R U M.

Muri longi I, 95. 148. 151. II, 26. vide *Meurfii Pyraeeum*: longi muri Megarensum ab Athen. aedificati I, 144. III, 96. ab Athen. ab urbe Megarensum abrupti III, 103. postea a Megarenfibus solo aequati III, 162. longi muri ab Argivis aedificati III, 332. a Laced. diruti III, 333. Atheniensibus, ut muros demolirentur, persuadent Laced. I, 126. muri, quo Plataeenses a Laced. cingebantur, descriptio II, 120. murus albus tertia Memphis pars I, 145.

Mycale I, 24. V, 120. vide *Herodot.* l. 1, *Strab.* l. 14.

Mycaleffus urbs IV, 217. vide *Pausan.* in Boeoticis. a Thracibus capta & direpta IV, 218.

Mycenae I, 16. vide *Strab.* l. 8, & *Pausan.* in Corinthiacis. *Mycenaeorum* regnum I, 15.

Myconus insula II, 210.

Mygdonia II, 162. 164. *Mygdonius* ager I, 82.

Mylae Messeniorum op. II, 302.

Myletidae IV, 11.

Myonenses II, 317. vide *Palmerii Gr. ant.* p. 542.

Myonesus II, 213. vide *Strab.* l. 14.

Myrcinus urbs Edonensis III, 158. vide *Herod.* l. 5. *Myrcinii* III, 213. 222.

Myronides dux Athen. I, 146. 150. III, 141.

Myrrhina Hippiae coniux IV, 87.

Myrtilus Athen. III, 237. 242.

Myscon Syrac. V, 130.

Mysteria Athen. violata IV, 45 sq. 83. 93 sqq.

Myus II, 196. vide *Strab.* l. 14. ab Artaxerxe Themistocli pro opsonio data I, 196.

N.

Navis longa I, 24. navis quinquaginta remigum, *ibid.* sq. & *Schol. ad lib.* I, p. 24, l. 7. navis hippagoga III, 64. navis hoplitagoga IV, 43. navis Salaminia, & Paralus II, 214. 282. IV, 83. navis piratica qualis olim I, 18, & *Schol. ad lib.* I, p. 18, l. 13. navis olim Neptuno consecrata post victoriam II, 150. navium ad Troiam profectarum numerus & magnitudo I, 18. navium formam quinam primi immutarint I, 22. navium praesidio res Graecae conservatae I, 105. navium Athen. numerus initio belli Pelop. II, 26. navium numerus, quem Laced. sociis imperarunt II, 14. 193. navium ab Athen. in Siciliam missarum numerus IV, 43. 49 sq. 70 sq. navalia Laced. ab Athen. accensa I, 151. navalis rei studiosa Graecia I, 22.

Nautilides Plataeensis II, 4.

I N D E X

- Naucrates* pater Damotimi III, 176.
- Naupactus* urbs I, 143. II, 106. 148. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 497 &c. a Locris Ozolis occupata I, 144. ab Athen. recepta, *ibid.* Helotibus incolenda data I, 143.
- Naxus* insula ab Athen. obsessa I, 192. subacta I, 138. Naxus urbs Chalcidica III, 38. IV, 7. vide Cluverii Sicil. p. 90 &c. Naxii Atheniensium partes fovant IV, 80. 270. Messanenſes gravissima clade afficiunt III, 38.
- Neapolis* Africae IV, 257.
- Nemea* II, 311. III, 297 sqq. Nemeaeus Iuppiter II, 311.
- Neptuni* templum I, 178. V, 102. Neptuno navis consecrata post victoriam II, 150.
- Nericus* Leucadis II, 181. vide Strab. l. 10.
- Nessa*. forsitan *Inessa* II, 320. vide Cluverii Sicil. p. 122.
- Nestus* fl. II, 157. vide Herodot. l. 7, & Strab. Epit. l. 7.
- Nicanor* Chaonum dux II, 126.
- Nicasus* pater Cecali III, 176.
- Nicias* Cretensis Gortynius II, 136. Nicias Nicerati fil. II, 303. III, 64. religiosus & prodigiorum observationi deditus IV, 258. 304 sqq. 322. eius laus IV, 322. eius orationes IV, 17 sqq. 36 sqq. 107 sqq. 276 sqq. 304 sqq. Minoam insulam capit II, 245. Melium frustra oppugnat II, 303. Tanagraeos vincit II, 304. Locridis oram populatur, *ibid.* Corinthios acie vincit III, 64 sqq. Cleoni imperio cedit III, 45. Cythera capit III, 79. & Mendam III, 196. Scionem obsidione cingit III, 197 &c. ad pacem cum Laced. faciendam propensus III, 229. foederis & pacis cum Laced. auctor III, 273. 277 sqq. IV, 322. bello Syrac. praeficitur IV, 16. bellum dissuadet IV, 17 sq. eius de bello Siculo sententia IV, 76. milites ad proelium hortatur IV, 107. Syrac. acie vincit & obsidet IV, 109 sqq. eius stratagema IV, 164. deſuncto Lamacho solus imperium habet IV, 166. literas Athenas mittit de statu rerum in Sicilia IV, 185. 187. cunctatus adoriri Syracusas in contemptum venit IV, 240 sq. Syracusis discedere recusat IV, 252 sq. postea discedit IV, 300. Gylippo se dedit IV, 319. interficitur IV, 322.
- Niciae* insula, olim Prosopitis, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 7.*
- Nicolaus* Laced. II, 102.
- Nicomachus* Phocensis III, 131.
- Nicomedes* Cleombroti fil. I, 148.
- Nicon* Thebanus IV, 199.
- Niconidas* III, 116.
- Nicostratus* Diotrephes fil. III, 177. 302. Corcyraeorum plebi contra optimates auxilium fert II, 279 sqq. Cythera capit &c.

R E R U M.

II, 78 sq. Mendam capit III, 193 sqq. Scionem obsidet III, 195. 197.

Nili fl. septem ostia, *Schol. ad lib. I, p. 153, l. 8.*

Nisaea I, 157 sq. II, 50. III, 32. 231. Megarensium navale I, 152, & *Schol. ad lib. I, p. 46, l. 11. ad lib. II, p. 50, l. 1.* vide Strab. l. 8 & 9. portus Megarensium III, 96, & *Schol. ad lib. I, p. 144, l. 5.* octo stadiis a Megaris distat III, 96. ab Athen. obsessa & capta III, 102 sq.

Nisi Sacellum III, 173.

Notium urbs Colophoniorum II, 215. vide Livium l. 37. seditione laborat II, 216.

Novem-fistulae II, 29.

Novem-viae, postea Amphipolis I, 140.

Nudi certarunt in Graecia I, 11.

Nuptiarum solemnibus aqua Callirhoës utebantur Athenienses II, 29 sq.

Nymphodorus Pythaei fil. II, 45.

O.

Obsidio. vide in nominibus locorum obsessorum.

Ocytus pater Aeneae III, 176.

Odomanti II, 166. III, 212. vide Herodot. l. 7, c. 112.

Odryae II, 46. 156. eorum regnum a Tere amplificatum II, 47. eorum imperium quantum II, 157. eorum tributum II, 158. & lex de muneribus, *ibid.* & sq.

Oeanthii, sive *Oeantheses* II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 539 &c.

Oeneon II, 310. 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 504.

Oeniadae I, 155. II, 168. 338. vide Palmerii Gr. ant. p. 398 &c. frustra oppugnatae ab Athen. II, 181. iis bellum inferunt Athen. *ibid.* recipiuntur in Atheniensium societatem III, 115.

Oenias postea Dragameste, *Schol. ad lib. II, p. 168, l. 2.*

Oenoë Atticae II, 32, & *Schol. ad lib. II, p. 32, l. 9.* vide Herodot. l. 5. a Laced. frustra oppugnatur II, 33. eam occupat Aristarchus V, 158 sq.

Oenophyta Boeotiae I, 150. III, 141.

Oenussae insulae V, 36. vide Herod. l. 1.

Oesymae Thasiarum colonia III, 159.

Oetaei II, 304 sq. V, 7. vide Strab. l. 9.

Oligarchi. Sami constituitur I, 159. quam mutare laborant Samii V, 31. Argis etiam obtinet III, 330. Athenis sublata V, 158. oligarchiae vituperatio II, 261. IV, 64 sqq. V, 75 sq.

Olophyxus III, 162. vide Herodot. l. 7.

Thucyd. Vol. VI.

Y.

I N D E X

- Olorus* pater Thucydidis III, 153.
- Olpa* II, 324. 326. *Olpa*, in singulari II, 327. 332. 335. vide Palmerii Graec. ant. p. 384. *Olpai* II, 317.
- Olympia* II, 182. vide Strab. l. 8. *Olympia* in Peloponneso celebrata I, 175. & in Maced. & Athenis, *Schol. ad lib. I*, p. 175, l. 1. *Olympiaca foedera*, sive induciae Olympiacorum causa factae III, 285. *Olympiacis* in ludis victor Cylon I, 174. *Androsthenes* III, 285. *Lichas* III, 288. *Olympici athletae* subligacula olim gestabant I, 11. *Olympius Iuppiter* III, 253. 287. vide *Iuppiter*.
- Olympicum* IV, 102. 104. 112. 117. 234. vide Cluverii Sicil. p. 178 &c.
- Olympus* mons III, 118. vide Herod. l. 7, & Pausan. Eliac. 2.
- Olynthus* I, 87. II, 122, & *Schol. ad lib. II*, p. 122, l. 8. III, 182. vide Herod. l. 8, & Strab. Epit. l. 7. quantum a Potidaea distet I, 88. *Olynthii* capiunt *Mecybernam* III, 267.
- Omophagi* II, 309.
- Onasimus Megacis* fil. III, 176.
- Oneius* mons III, 68.
- Onetorides* pater Diempori II, 4.
- Onomacles* dux Athen. V, 38.
- Ophionenses* II, 309. vide Palmerii Gr. ant. p. 434.
- Opici* IV, 5. ager *Opicus* IV, 9. vide Strab. l. 5.
- Opuntii*. vide *Locri*.
- Opus* II, 50. vide Strab. l. 9.
- Oraculum Delphicum* I, 38 sq. 43. 143. 164. 171. 174. 189. II, 31. 82. 169. 311. III, 172. 255. *oracula* multa ante bellum Pelopon. edita II, 37.
- Oratio*. vide *Concio*.
- Orchomenus* Boeotiae I, 156 sq. II, 298, & *Schol. ad lib. III*, p. 298, l. 14. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis. ante Minyeius, postea Boeotius dictus III, 113. *Orchom. Arcadicus* III, 303. v. Pausan. in Arcadicis. ab Athen. oppugnatur III, 303 sq.
- Ordo exercitus* Laced. III, 310 sqq.
- Orestae* II, 126. vide Strab. l. 7, & Steph. Byzant.
- Orestes* Echekratidae Theffalorum regis fil. I, 154.
- Orestis* III, 200. vide Livium l. 31, & Strab. l. 7.
- Orestium* Maenaliae III, 306. vide Pausan. in Arcadicis.
- Orcus* V, 154, & *Schol. ad lib. I*, p. 158, l. 8. vide Strab. l. 9, & Livium l. 9.
- Orneae* IV, 14. vide Pausan. in Corinthiacis. ab Argivis oppugnantur &c. IV, 15. *Orneatae* IV, 14.
- Orobiae* II, 300. vide Strab. l. 9.
- Oroedus* rex II, 126.

R E R U M

- Oropia* III, 134.
Oropus II, 40. 303. III, 143. V, 152 sqq. v. Strab. l. 9. a Boeo-
 iis per prodicionem capitur V, 91. Oropii Athen. subditi II, 40.
Orsippus Megarensis, *Schol. ad lib. I, p. 11, l. 12.*
Oscius fl. II, 157.
Ostracismus Athen. I, 190.
Otiolos verberabant Ephori Laced. *Schol. ad lib. I, p. 119, l. 8.*
Ozolae, Locri I, 10. vide Palmerii Gr. ant. p. 532 &c.

P.

- Paches* Epicuri fil. dux Atheniens. II, 195. adversus Mitylen-
 ien mittitur, *ib.* eam capit II, 209. & Notium II, 216. Pyrrham
 & Ereffum ad deditionem redigit II, 217. Salaethum captum
 Athenas mittit, *ibid.*
Paean, cantus militaris I, 73. II, 148. III, 66. IV, 248.
Paedaritus Leontis fil. V, 45. 50 sq. 56. 59. caesus ab Athen.
 V, 86. Scribitur & *Pedaritus*.
Paeones II, 156. 160. vide Palmerii Gr. ant. p. 72.
Pagae. vide *Pegae*.
Pagondas Aeoladi fil. Boeotarchus Thebanus III, 134. Boeo-
 tos adhortatur III, 134 sqq. cum Athen. congregitur III, 141 sqq.
Pale Cephalleniae urbs, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.* vide Pal-
 merii Gr. ant. p. 528 &c. Palenses, vel Pallenfes I, 42. II, 48.
Palirenses II, 48. vide Palmerii Gr. ant. p. 415.
Pallene I, 79. 89. III, 170. 193. vide Herodot. l. 7, c. 123.
Pallenes isthmus I, 79.
Pammilus Megarensis, Selinumii conditor IV, 8.
Pamphylia I, 139.
Panaetum Atticae castellum, a Boeotis captum III, 208. &
 dirutum III, 271.
Panaei II, 166.
Panaerus III, 116.
Panathenaea magna III, 283. IV, 89. Panathenaea pompa
 I, 31. IV, 89. vide Meursii Panathenaea.
Pandion rex Athen. II, 46.
Pangaeus mons II, 162. vide Herod. l. 5 & 7.
Panormus Achaicus II, 137. vide Strab. l. 9, & Polyb. l. 4.
Panormus Siciliae IV, 6. vide Cluverii Sic. p. 273 &c. Panormus
 agri Milesii V, 35.
Pantacius fl. IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 130.
Papaver mellitum III, 42.
Paralius ager II, 82 sq. Paralii II, 304.
Paralus, navis Athen. II, 214. 282. V, 113. Parali dicti, qui

I N D E X

in navi illa vehebantur V, 112. Paralys navem illam auferunt
Quadringenti V, 113.

Parasii II, 39; & *Schol. ad lib. II, p. 39, l. 12.*

Paravaei II, 126. vide *Palmerii* Graec. ant. p. 334 &c.

Parii III, 155.

Paris, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Parnes mons II, 40. III, 143.

Parrhasii Artades III, 257. vid. *Parasii*. iis bellum inferunt
Laced. *ibid.* eosque in libertatem asserunt, *ibid.*

Pasitolidas dux Laced. III, 207. captus ab Athen. *ibid.*

Patrae II, 131. 134. vide *Strab. l. 8*, & *Pausan. in Achaicis*.
Patrenses III, 290.

Patrocles. vide *Procles*.

Pausanias Cleombroti fil. Graecorum dux I, 133. Cyprum
subigit & Byzantium expugnat, *ib.* imperium tyrannicum exer-
cet, *ibid.* a Lacedaemoniis revocatur I, 134. 178. accusatur &
privatarum iniuriarum damnatur, *ibid.* publicarum absolvitur, *ib.*
& 178. privatus abit in Hellespontum I, 179. Xerxis benevolen-
tiam conciliare studet, *ib.* Gongylum ad Xerxem mittit cum epi-
stola, *ib.* cui respondet Xerxes I, 181. post Xerxis epistolam ac-
ceptam superbus ac insolens factus I, 182. Byzantio ab Athen.
pulsus I, 183. in carcerem conicitur, *ib.* & liberatur, *ib.* eius ge-
nus I, 184. tutor Plistarchi regis Leonidae fil. *ib.* ab Argilio de-
fertur ad Laced. magistratus I, 186 &c. in templo Palladis Chal-
cioecae conclusus fame moritur I, 188. mortui cadaver in Caea-
dem deiectum I, 189. postea translatum ad Pallidis templum, &
in fani vestibulo sepultum, *ibid.*

Pausanias Plistoanactis fil. rex Laced. II, 207. *Pausanias* filius
aut frater Derdae, *Schol. ad lib. I, p. 85, l. 10.*

Pecuniae quantum in aerario Athen. initio belli Pelop. II, 24
sq. pecuniam quando primum Athen. in usum publicum contu-
lerint II, 196.

Pedaritus. vide *Paedaritus*.

Pegae Athen. subiectae I, 144. 149. 154. ubi sitae, *Schol. ad*
lib. I, p. 144, l. 4. vide *Strab. l. 8*, & *Pausan. in Achaicis*. resti-
tutae Peloponnesus I, 158. III, 32.

Peiraica regio II, 40.

Peithias senator Corcyraeus, Athen. hospes II, 275. occidi-
tur II, 276.

Pela insula V, 48.

Pelagica gens vaga I, 7. vide *Palmerii* Gr. ant. p. 57 &c.
Pelagici Tyrrheni III, 162. v. *Palmerii* Gr. ant. p. 46. Lemnum
& Athenas olim incoluerunt, *ibid.* *Pelagicum* templum Athenis

R E R U, M.

I, 31. cur in eo non liceret habitare: habitatum tamen, *ibid.*

Pella Macedoniae II, 162. 164.

Pellene, Schol. ad lib. II, p. 16, l. 9. in Isthmo sita III, 177.
ellenenses Achaei II, 16. socii Laced. *ibid.* & V, 8.

Pellicae pater Aristaei I, 44.

Pelops in Peloponneso opibus potens regioni nomen dedit I,
4. Pelopidae Perfidis potentiores facti I, 15.

Peloponnesus unde dicta I, 14. (olim Apia, Schol. ad lib. I, p.
4, l. 14.) eius divisio I, 17, & Schol. ad lib. I, p. 17, l. 3. eam
Dores olim incoluerunt I, 21. Peloponnesii quo & quando co-
nias emittant, *ib.* inopes & agrestes I, 201. ad diuturna & ma-
ritima bella rudes &c. *ibid.* & in sqq. Dorienfes origine IV, 127.
bellum gerunt cum Athen. vide *Lacedaemonii* & *Athenienses*. Pe-
ponnesiacum bellum. vide *Bellum*.

Peloris prom. III, 37, & Schol. ad lib. IV, p. 37, l. 7. vide
Cluverii Sic. p. 88.

Peneus fl. Schol. ad lib. II, p. 168, l. 5. vide Strab. l. 7, 9.

Pentacosiumdimni, Schol. ad lib. III, p. 192, l. 10.

Petecontateres in exercitu Laced. III, 310.

Peparethus insula II, 301, & Schol. ad lib. III, p. 301, l. 3.
vide Strab. l. 9. ibi restagnatio maris exorta II, 301.

Peraebia III, 118. Peraebi, *ibid.* vide Palmerii Gr. ant. p. 325.

Perdiccas Alexandri fil. Macedonum rex I, 80. II, 47. 161.
frater Philippi & Derdae I, 80. pater Archelai II, 163. Athenien-
sibus hostis ex amico & socio factus I, 80. bellum inter Athen.
& Pelop. suscitatur, *ibid.* Chalcidenfibus suadet, ut relictis urbibus
commigrarent Olynthum I, 82. societatem init cum Athen. I,
85. deficit paulo post I, 86. per Sitalcen Athen. conciliatur II,
47. & cum illis societatem init, *ibid.* & arma infert Chalcidenfi-
bus, *ib.* ei bellum infert Sitalces II, 154 &c. sororem Seuthae
dat in matrimonium II, 166. copias ex Peloponneso ad se evo-
cat III, 118. illum Athen. hostem denuntiant III, 122. eius cum
Brafida expeditiones in Arrhibaeum III, 122 sqq. 183 sqq. Bra-
fidam postea hostem iudicat III, 192. compositionem facit cum
Athen. III, 198. iterum Athen. hostis declaratur III, 334. eius-
que regionem infestant Athenienses IV, 15.

Pertander Cypseli fil. Schol. ad lib. I, p. 22, l. 12.

Pericleides pater Athenaei III, 176.

Pericles Xanthippi fil. dux Athen. I, 154. in Pelop. & Acarna-
niam expeditiones facit, *ib.* & sq. Euboeam subigit I, 157. & Sa-
mum I, 160 &c. eius genus maternum I, 177. potentia Athenis
I, 178 & 198. inimicitia cum Laced. I, 178. prudentia II, 23.
38 sq. 96. 101. & elogium egregium II, 97 sq. quomodo Cylo-

I N D E X

nio piaculo obnoxius I, 177. cur agros suos, Laced. exercitu in Articam irrupturo, reip. dono dederit II, 23. quomodo exercitum a pugna continuerit II, 38. se ipsum laudat II, 88 &c. pecunia ab Athen. multatur II, 97. quomodo in reip. administratione se gesserit, *ibid.* & sq. quando mortem obierit II, 98.

Perieres Zanclos conditor IV, 10.

Perinthus, Schol. ad lib. II, p. 17, l. 7.

Peripolium II, 315.

Perrhaebia. vide *Peraebia*.

Perseae nomen honoratum, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 4.* Persarum reges: Cyrus I, 23. Cambyfes, *ib.* Darius I, 24. Xerxes, *ib.* & 180. Artaxerxes I, 144. 193. Darius V, 11. 54. Persarum pugna ad Thermopylas III, 58. Persae libentius dant, quam accipiunt II, 159. *Schol. ad lib. II, p. 159, l. 1.*

Persidae Pelopidis inferiores I, 15.

Pestis Athen. gravissima II, 70 sqq. iterum vehementer graefatur II, 298. valde affixit Atheniensium vires I, 36. II, 85. 298 &c. quot Atheniensium millia absumserit II, 86. 298.

Petra agri Rhegini IV, 230. vide Cluverii Sic. p. 367.

Phacium III, 118.

Phaeaces Corcyram olim tenuerunt I, 39, & *Schol. ad lib. I, p. 39, l. 14.*

Phaeax Erasistrati fil. III, 209 sq.

Phaedimus Laced. III, 271.

Phaeinis sacerdos Iunonis III, 200.

Phaenippus scriba III, 175.

Phagres II, 162. *Nipharges* Herod. l. 7.

Phalerum I, 148. vide Meursium de Pop. Att. p. 136, & de Pyraeeo c. 10. Phalericus murus II, 26.

Phalius Eratoclidae filius I, 37. Epidamnum condit, *ibid.* & *Schol. ad lib. I, p. 38, l. 12.*

Phanae V, 36. vide Livium l. 14, & Strab. l. 14.

Phanomachus Callimachi fil. II, 108.

Phanotis III, 113. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Phocidis. Phanoteus III, 131. vide Palmerii Graec. ant. p. 673.

Pharax pater Styphonis III, 59.

Pharnabazus Pharnabaci filius V, 12. 122. 174. pater Pharnacis II, 102.

Pharnaces III, 206. fil. Pharnabazi II, 102. pat. Artabazi I, 180.

Pharsalus Theffaliae I, 154. III, 116. vide Strab. l. 8. Pharsalii II, 39.

Pharus I, 144, & *Schol. ad lib. I, p. 144, l. 11, & ad lib. II, p. 168, l. 12.*

R E R U M.

Phaeëis II, 107. V, 138. 160.

Phaia. vide *Phia*.

Pheraei II, 39. vide Strab. l. 9.

Phia Eleorum II, 43. IV, 221. vide Strab. l. 8. a Messeniis capta II, 43.

Philemon pater Ameiniadis II, 102.

Philippus frater Perdiccae, Alexandri fil. I, 80. 83. II, 155.

Philippus Eaced. V, 137. 160.

Philocharidas Eryxidaidae fil. III, 176. 236. 242. 275.

Philocrates Demeae fil. III, 354.

Philostetes I, 18. quot naves miserit ad bellum Troianum, *ib.* propter Paridis necem νόσον ἀΐλισταυ nactus relicta patria Makhiam condit, *Schol. ad lib. I, p. 21, l. 1.*

Phlius III, 200. 296 sq. vide Strab. l. 8. Phliasii I, 42. III, 298. ager Phliasius IV, 169.

Phocaea urbs Ioniae V, 48. vide Herod. l. 1, & Strab. l. 14. Phocaenses Massiliam condunt I, 24. Carthaginienfes pugna navali vincunt, *ibid.*

Phocaeae, arx in agro Leontino III, 209.

Phocis Graeciae, *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 3. I, 150.* Phocenses Dorienfibus bellum inferunt I, 148 sq. templum Delphicum ab Athen. accipiunt I, 156. amici Athenienfium II, 310. Phocenses a Troia in Lybiam delati, dein in Siciliam IV, 5.

Phoenice II, 107.

Phoenices olim latrocinia exercebant I, 13. infulas Graecas incolunt, *ib.* & Siciliam IV, 6. commerciis dediti, *ib.* Phoenicum classis I, 17. 139. 153. 161. V, 69. 125. 135. 175.

Phoenicus portus V, 52.

Phormio Afopii fil. dux Athen. I, 89. Potidaeam oppugnat I, 90. Chalcidensem & Botticum agrum populatur I, 91. navium dux in bello Samio I, 162. arma movet contra Chalcidenses II, 47. Acarnanibus auxilium fert II, 105. 167. classis Atticae praef. II, 125. pugnat cum Peloponnesius II, 130 sqq. eosque superat II, 134. quo stratagemate usus sit II, 132 sq. ad secundum proelium se instruit II, 136. milites adhortatur II, 142 sqq. vincitur a Pelop. II, 147. tandem eos vincit II, 149 sq.

Photius Chaonum dux II, 126.

Phrygia, locus Att. II, 39, & *Schol. ad lib. II, p. 39, l. 2.*

Phrynichus dux Athen. & res ab eo gestae V, 38. 41 &c. prudens V, 43. Alcibiadi succenset V, 74. eiusque consilia improbat, & stratagemata eludit, *ib.* & 77 sqq. ad Astyocho aduersus Alcibiadem scribit V, 77 sq. ab Astyocho proditur V, 78 sq. eius conatus ad capitis periculum vitandum, *ib.* imperio privatur V,

I N D E X

84. oligarchicos adiuvat V, 104. 140. pacis causa Lacedaemona mittitur V, 141. reversus a circitore quodam interficitur V, 144 sq.
- Phrynus* Perioecus V, 13.
- Phthiotis* I, 7. vide Strab. l. 9. Phthiotae Achaei V, 7.
- Phylides* pater Pythangeli II, 4.
- Phyrus*, munitio III, 285.
- Physca* II, 163.
- Phytia* II, 325. vide Palmerii Graeci ant. p. 391 &c.
- Piaculum* Cylonium I, 174 &c. piaculum ad Taenarum admissum &c. I, 178 &c. Chalcioecum, *ibid.*
- Pieria* II, 162. 164. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 7. Pieres II, 162. Piericus finus, *ibid.*
- Pierius* mons Thessaliae III, 225.
- Pilei* Lacedaem. in proeliis III, 55. *Schol. ad lib. IV, p. 55, l. 7.*
- Pindus* mons II, 168. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 9, & Palmerii Graeci ant. p. 337 &c. 341.
- Piraeus*, portus Athen. I, 132. 148. vide Meurfii Piraeum. eius partes non munitas Themistocles muniri iussit I, 131. tres portus natura munitos habet, *ib.* eius cum Munychia ambitus II, 26. tentatur a Pelop. II, 151. olim nullo praesidio custoditus, nullisque catenis clausus, *ib.* eum incipiunt Athen. diligenter tutari II, 154. in Piraeo Eetionea V, 142. in eo murus exstruitur, *ibid.* & 146. idem diruitur V, 148.
- Piraeus* portus Corinth. V, 18.
- Piraeica* regio II, 40.
- Piraei* Thessaliae II, 39.
- Pisander* Athenas dissolvendae democratiae causa missus V, 76 sq. 81 sq. Atheniensibus suadet, ut Alcibiadem revocent, & dominatum popularem tollant &c. V, 81 sqq. statum popularem everit V, 98. 103. Deceleam profugit V, 158.
- Pisces* promontorium II, 43.
- Pisistratus* tyrannus, pater Hippias, Hipparchi & Thessali I, 31. IV, 85. 87. Delum lustrat II, 320. senex in tyrannide decedit IV, 85. Pisistratus Hippias fil. avi nomen referens IV, 86. aram duod. Deorum & Apollinis dedicat, *ib.* Pisistratidarum tyrannis a Laced. eversa IV, 84. vide Herod. l. 5, c. 63. eorundem laus IV, 86.
- Pissuthnes* Hystaspis fil. I, 159. II, 212.
- Pitanates* cohors nulla apud Lacedaemonios I, 32.
- Pithias*. vide *Peistias*.
- Pittacus* Edonorum rex III, 158.
- Plataea* urbs Boeotiae II, 40 sq. vide Strab. l. 9, & Pausan. in Boeoticis. a Thebanis occupata, *ib.* & in sqq. quantum a Thebis

R E R U M.

distet II, 10. in eam Athen. frumentum important &c. II, 13. eam infesto exercitu petunt Laced. II, 109. obsident, omnique oppugnationis genere tentant II, 115. 117 sqq. condita a Thebanis II, 260. ab iisdem evertitur, soloque aequatur II, 272. Plataenses socii Atheniensium II, 4. 273. Thebanos invadunt II, 7. se Pelop. dedere recusant II, 113 sq. obsessi, pars noctu erumpit II, 197 sq. se dedunt Laced. II, 245. Scionen ab Athen. habitandam accipiunt III, 255. Plataensium perfidia II, 11. obsessorum fedulitas & stratagemata II, 116. oratio ad Laced. II, 109 sq. 247 sqq. captivi a Laced. interficiuntur II, 272.

Pleistoanax. vide *Pleistoanax.*

Plemmyrium promont. IV, 180. vide Cluverii Sic. p. 180. a Nicia munitum, *ibid.* eius munitiones a Gylippo occupatae IV, 204 sq. earumque expugnatio valde afflixit Athenienses IV, 207.

Pleuron II, 319. vide Palmerii Gr. ant. p. 445, 472 &c.

Plistarchus Leonidae fil. I, 184.

Pleistoanax Pausaniae regis fil. rex Laced. I, 148. 158. II, 36. III, 228 sqq. 257. 322. *Schol. ad lib. III, p. 207, l. 9.* res ab eo gestae, *ibid.* in exilium eiicitur II, 37. vid. *annot. in Schol.* pag. 251. ad pacem cum Lacedaemoniis faciendam propensus III, 229 &c. in patriam redit ab exilio, *ibid.* Pleistoanax pater Pausaniae II, 207.

Plistolus Ephorus Lacedaem. III, 236. 243.

Pnyx V, 157. vide Meursium de Pop. Att. p. 105.

Poenae peccatorum quales olim, & cur paulatim auctae II, 235 sq.

Poëtae res in maius extollunt I, 32.

Polemarchi in exercitu Lacedaem. III, 310.

Polichna agri Troiani urbs V, 23. vide Strab. l. 13. ab Athen. capta V, 35. Polichnitae Cretenses II, 136. vide Herodot. l. 7.

Polis Argivus II, 102.

Polis vicus Hyaeorum II, 317.

Polles rex Odomantum III, 212.

Pollucis & Castoris fanum II, 280.

Polyanthes Corinthius IV, 227.

Polycrates Sami tyran. tempore Cambyſis classe pollebat I, 23 sq. Rheneam Apollini Delio consecrat I, 24. II, 321.

Polydamidas Laced. III, 183. 194.

Polymedes Larissaeus II, 39.

Popularis dominatus. vide *Democratia.* popularis levitas II, 219 sqq.

Portae Thraciae III, 221.

Portus magnus Syrac. IV, 161. 180. 204. 231. 264. 273.

I N D E X

vide Cluverii Sic. p. 144 &c. portus parvus Syrac. IV, 204. vide Cluverii Sic. p. 168.

Potamis Syrac. V, 130.

Potidaea in Pallenes isthmo sita I, 79. vide Herodot. l. 7. ab Athen. deficit I, 83. stadiis ferme 60 Olyntho distat I, 88. obsideretur ab Athen. I, 90. acriter oppugnatur II, 85 sq. deditionem facit II, 108. eam Atheniensium colonia de suis civibus missa incolunt, *ib.* a Brasida frustra tentatur III, 201. Potidaeatae Corinthiorum coloni I, 79. Dorientes I, 172. cum Athen. pugnant & vincuntur I, 87.

Potidania Aetoliae II, 311. v. Palmerii Gr. ant. p. 466, 504.

Prasiae agri Lacon. op. II, 84. vide Strab. l. 8, & Paulan. in Laconicis. ab Athen. dirept. *ibid.* Prasiae in Attica IV, 197. V, 152. vide Strab. l. 9. Prasiarum ager IV, 169.

Pratodemus Laced. legatus II, 102.

Priapus urbs V, 171. vide Strab. l. 13.

Priene I, 158, & Schol. ad lib. I, p. 158, l. 15. vide Herod. l. 7, & Strab. l. 14.

Proci Helenae I, 14.

Procles Theodori fil. dux Athen. II, 303. eius caedes II, 315. Procles Athen. III, 237. 242.

Procne Pandionis filia II, 46. uxor Terei, *ibid.*

Proditio Boeotiae cum Athen. constituta III, 113. in irritum cadit III, 131 sq. proditio Megarorum conflata, detecta, discussa III, 96 sqq. proditio Amphip. III, 153 sq. proditio Toronae III, 163 sqq.

Proelium inter Corcyraeos & Corinthios navale, omnium antiquissimum I, 22. aliud inter eosdem I, 45. 69 sq. inter Athen. & Corinthios I, 86. 145 sqq. II, 130 sq. III, 66. IV, 226 sqq. inter Athen. & Persas I, 139. inter Athen. & Thasios, *ibid.* inter Athen. & Pelop. I, 140. 145. II, 137. 146 sq. inter Athen. & Aeginetas I, 145. inter Athen. & Laced. I, 150. III, 17 sqq. V, 166 sqq. inter Athen. & Phoenices I, 150. inter Athen. & Boeotos I, 156. III, 137 sqq. inter Athen. & Samios I, 161. inter Athen. & Chalcidenses II, 121 sqq. inter Chaones & Stratios II, 128 sq. inter Pelop. & Corcyraeos II, 282 sq. inter Ambraciotas & Acarnan. II, 329 sqq. inter Athen. & Syracusanos III, 36 sqq. IV, 111. 204 sqq. 234 sqq. 243 sqq. 260 sqq. 288 sqq. 309 sq. inter Mantineos & Tegeatas III, 200 sq. inter Laced. & Argivos eorumque socios III, 307 sqq. quod proelium omnium maximum III, 321. inter Athen. & Milesios V, 39. inter Athen. & Chios V, 94. signum proelii, Schol. ad lib. I, p. 69, l. 13.

Profectio classis Atticae in Siciliam IV, 47 sqq.

R E R U M.

- Pranaei* Cephalleniae II, 48. vide Strab. l. 10.
Propylaea arcis Athen. II, 24.
Proschion Aetoliae II, 319. 325. vide Palmerii Gr. ant. p. 453 &c.
Protopitis insula I, 152. postea Niciae insula dicta, & a Megabazo in continentem redacta, *Schol. ad lib. I, p. 152, l. 7.*
Prote insula III, 21.
Proteas Epiclis fil. dux Athen. I, 66. II, 40.
Protesilai delubrum V, 165.
Proverbia III, 308. *Schol. ad lib. V, p. 308, l. 4. ad lib. I, p. 113, l. 10. & ad lib. VII, p. 270, l. 1.*
Proxenus Capatonis fil. II, 320.
Prytanes Athen. III, 175. 283. IV, 25. V, 107. *Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.*
Prytania, *Schol. ad lib. IV, p. 175, l. 7.*
Prytanium, *Schol. ad lib. II, p. 27, l. 15.*
Psammetychus pater Inari I, 144.
Pteleon urbs III, 234. V, 36. 48. vide Strab. l. 8.
Ptoeodorus exsul Theban. III, 113.
Ptychia insula III, 70 sq. vide Palmerii Gr. ant. p. 362.
Pydius fl. V, 170.
Pydna I, 84, & *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.* vide Strab. l. 10. obfessa ab Atheniens. *ibid.* urbs Alexandri I, 192.
Pylus ubi sita III, 6. 63. vide Pausan. in Messen. eius a Sparta distantia III, 6. Demosthenis suafu munitur, *ib.* & 13 sq. oppugnatur a Laced. III, 13 sq. 17 sqq. eius custodia Athen. laboriosa III, 40. res ad Pylum gestae inter Laced. & Athen. III, 6 sqq. apud Pylum accepta ciades a Laced. qualis nulla prius in Sparta III, 226. Messenios e Pylo educunt Athenienses suafu Laced. III, 261. Pylum Lacedaemoniis facta pace restituere nolunt Athenienses III, 260.
Pyra, vel *Pyrrha*, urbs Lesbi II, 195. 206. 217. V, 33. vide Strab. l. 13.
Pyrrius Aristonis pater IV, 236.
Pytilus conditor Agrigenti IV, 9.
Pythangelus Phylidae fil. II, 4.
Pythen Corinthius IV, 167. 173. 289.
Pytheus pater Nymphodori II, 45.
Pythia III, 205. Pythium oraculum I, 143. Pythius Apollo III, 291.
Pythodorus archon Atheniens. II, 4. Pythodorus Isolochi fil. Atheniens. dux II, 339 sq. IV, 169. ab Atheniens. exsilio mulctatus III, 95.

I N D E X

Q.

Quadringentorum apud Athen. dominatio V, 96 sqq. 103 sqq. eorum tyrannis V, 107 sqq. cum Laced. pacem facere tentant, *ibid.* & in sqq. ad exercitum Athen. legatos mittunt V, 109 sq. 131. muniunt se contra populum V, 141 sq. 144. imperio deiciuntur V, 157 sq.

Quaestores Graeciae I, 136, & *Schol. ad lib. I, p. 136, l. 3.*

Quercus - capita. vide *Capita - quercus.*

Quingentorum senatus olim Athenis erat V, 133.

Quinque millium imperium illi *Quadringentorum* succedit V, 157.

R.

Reges Laced. in bello summam potestatem habent III, 310. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 4.* Lacedaemoniorum duo reges erant III, 312. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 2, c. 2.* in carcerem ab Ephoris duci possunt I, 183. vide *Cragium de Rep. Laced. l. 4, c. 8.*

Regna olim hereditaria, & certis honoribus definita I, 22. in tyrannides immutata, *ibid.*

Religio neglecta Athenis dum ingruerat pestis II, 80.

Respublica Athen. describitur II, 56 sq. resp. Laced. quibus vitis laboret I, 201 &c. reip. forma quaenam optima secundum Thucydidem V, 158.

Rhamphias Laced. I, 197. III, 224 sq. vid. *Clearchus.*

Rhegium Italiae op. II, 298. seditionibus agitatam III, 4. Rhegium Italiae promont. proximum Messanae, quae est in Sicil. III, 36. IV, 72. Rhegini Italiae pop. II, 297. 299. Leontinorum consanguinei II, 297. IV, 72 sq. & Ionum, *ib.* Chalcidenses sunt IV, 73. 124. a Locrensis oppugnantur III, 4. 35. bello Syracusano se neutros gerunt IV, 73. eorum ager a Locris vastatur III, 4. 35. eorum tyrannus Anaxilas IV, 10. eos odio prosequuntur Locrenses III, 4. 35.

Rheiti, vel *Rhiti*, aquarum alvei in Attica II, 34. vide Pausan. in Atticis & Corinthiacis.

Rheitus III, 64.

Rhenea insula I, 24, & *Schol. ad lib. I, p. 24, l. 2.* II, 321. vide Strab. l. 10, & Pausan. in fine Messenicorum. a Polycrate subacta & Apollini consecrata &c. *ibid.*

Rhium promont. II, 134. Rhium Molycrium, *ib.* & II, 137. Achaicum, *ibid.* & II, 150. III, 290. vide Palmerii Gr. ant. a p. 486 ad p. 492.

Rhodope mons II, 156.

R E R U M.

Rhodus insula, *Schol. ad lib. II, p. 17, l. 6.* ab Athen. deficit V, 66. ab isdem infestatur, *ib.* Rhodii Dorientes, Argivorum coloni IV, 268.

Rhoetium III, 77. V, 164. vide Strab. l. 13.

Rhypticus ager IV, 226.

Rivus ignis ex Aetna monte erumpit II, 341.

Romani imperatores, *Schol. ad lib. I, p. 184, l. 12.* apud Romanos nihil nisi pecunia data perfici potest, *Schol. ad lib. II, p. 159, l. 1.*

S.

Sabylinthus Tharypis regis adhuc pupilli tutor II, 126.

Sacerdotes summos a metropolibus accipiebant coloniae, *Schol. ad lib. I, p. 39, l. 9.* a sacerdotibus annos numerabant Argivi, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 2.*

Sacon Himerae conditor IV, 10.

Sacrum bellum a Laedaemoniis susceptum I, 156.

Sadocus Sitalcae fil. II, 47. 102. sit civis Athen. II, 102 sq.

Salaethus Laed. Mylenen missus II, 206. populum armat &c. II, 208. captus ab Athen. & interfectus II, 217. 218.

Salamina navis Athen. II, 214. 282. IV, 83.

Salamis Cypr. urbs I, 155. vide Meursii Cyprum. Salamis insula I, 104. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Atticis.

Salynthius Agraeorum rex II, 333. III, 115.

Samaea Cephalleniae, *Schol. ad lib. I, p. 42, l. 9.*

Samaei Cephalleniae II, 48.

Saminthus III, 298.

Samos, sive *Samus* ab Athen. expugnata I, 160 sq. eius opes ac potentia V, 111 sq. 116 sq. eius a continente distantia V, 121. in ea statum popularem constituunt Athenienses I, 159. Samii ab Athen. deficiunt I, 61. in eorum potestatem Corinthiorum opera redacti I, 62. cum Milesiis bellum gerunt I, 158. navali proelio ab Athen. vincuntur I, 160. 162 &c. sese dedunt Athen. *ibid.* e Zancle eiiciuntur IV, 10. eorum seditio ob dominatus mutationem V, 31. 110 sqq.

Sanaei III, 234.

Sandius collis II, 196.

Sane Andriorum colonia III, 162 sq. vide Herod. l. 7.

Sardes urbs I, 159. vide Strab. l. 13.

Sargeus Sicyonius IV, 200.

Scandea Cytheriorum urbs III, 79, & *Schol. ad lib. IV, p. 78, l. 13.* vide Pausan. in Lacon.

Scelus Cylonium I, 174. Taenarium I, 178. Chalcioecum, *ibid.* scelera e peste Athen. exorta II, 78 sqq.

I N D E X

- Schola Mycaleffi* IV, 219.
- Scione*, urbs apud Pellenen sita III, 177. 195. 197. vide Herod. l. 7, & Strab. Epit. l. 7. ab Athen. ad Brasidam deficit, *ibid.* ab Athen. circumvallatur III, 200. expugnatur III, 254. Plataensibus datur III, 255. Scionaei Pellenenses ex Peloponneso oriundi III, 177. Brasidam, ut Graeciae liberatorem, aurea corona redimunt III, 179. ab Athen. post urbis expugnationem crudeliter tractantur III, 254.
- Sciritae* Laced. III, 311. erant sexcenti III, 313.
- Sciritis* in agro Laconico III, 257.
- Scironides* dux Athen. ad Miletum vincit Pelop. V, 38 sq. imperio privatur V, 84.
- Scirphondas* Thebanus, a Thracibus interfectus IV, 220.
- Scolus* urbs III, 234. vide Strab. l. 9.
- Scomius* mons II, 157.
- Scriba* publicus IV, 187. scribae decem Athenis creati V, 102.
- Scyllaeum* III, 291. vide Strab. l. 8.
- Scyrus* insula ab Athen. capta & direpta I, 137. vide Strab. l. 9, & Plinium l. 4.
- Scytale* Lacon. *Schol. ad lib.* I, p. 183, l. 9.
- Scythae* II, 156. eorum potentia quanta olim II, 159.
- Seditio* apud Epidamnios I, 37. & Corcyraeos II, 274. 286 sqq. III, 73. & per Graeciam, & inde nata mala II, 287 sqq.
- Selinus* urbs IV, 8. 257. quando & a quo condita IV, 8. vide Cluverii Sicil. p. 225 & c. Selinuntii Megarenfes IV, 269. ubi habitent IV, 271. cum Egestaeis bellum gerunt IV, 12.
- Senatus* fabae apud Athen. V, 100. imperio deiectus ab oligarchicis V, 106 sqq. Senat. quatuor Boeotorum summam potestatem habent III, 265.
- Senes* avari, *Schol. ad lib.* II, p. 68, l. 10.
- Sepeliendi* mos apud Cares & Phoenices, *Schol. ad lib.* I, p. 13, l. 3. & apud Athenienses, *Schol. ad lib.* II, p. 51, l. 11. nefas in agro Attico sepelire prodicionis reos I, 196. sepulcrum illustrium virorum quod esse soleat II, 66. sepulturae modus, quo Athen. humarunt eos, qui primi in bello Pelop. mortem obierunt II, 51 sq. sepulturae lex violata in peste Athen. II, 78 sq. sepulturae eorum, qui in proeliis ceciderant, cura, *Schol. ad lib.* I, p. 73, l. 1.
- Sermylis* urbs, *Schol. ad lib.* I, p. 90, l. 14. Sermylli III, 235.
- Sermyliorum* urbs I, 90.
- Servi* Laced. vide *Helotes*. servorum multitudo apud Chios V, 59. & apud Athenienses IV, 214.
- Sestus* ubi sita V, 95. vide Strabonem l. 13. a Medis occu-

R E R U M.

pata I, 124. V, 95. obseſſa & capta ab Athenienſ. I, 124.

Severae Deae I, 176.

Seuthes Sparadoci fil. II, 166. III, 151. Odryſarum regno poſt Sitalcen potitus II, 158. III, 151. ſororem Perdiccae ducit II, 167.

Sicania antiquum Sicil. nomen IV, 4. unde deductum, *ibid.* vide Cluverii Sic. l. 1, c. 2.

Sicani Iberiae pop. *ibid.*

Sicanus Iberiae fl. *ibid.*

Sicanus Execeſti fil. IV, 115. 250. 256. 289.

Sicilia prius Trinacria & Sicania dicta IV, 4 ſq. eius magnitudo IV, 3 ſq. & incolae IV, 4 ſqq. eius a continente diſtantia III, 36. IV, 4. a Siculis Italiae incolis ita appellata IV, 6. eius partem incolunt Graeci IV, 271. ei bellum cur intulerint Athen. III, 87 ſqq. IV, 12 ſq. 42. 54. 143 ſqq. 282. Siculi ex Italia in Sicil. traiecere IV, 6 ſq. Sicilienſes & Siculi IV, 223. Siculi Heremocratis ſuaſu inter ſe compoſitionem faciunt III, 85. 94. Siculorum alii Syracuſanis, alii Athenienſibus ſe iungunt IV, 137. 221. Siculum fretum III, 36. vide Cluverii Siciliae l. 1, c. 4.

Sicyon I, 154. vide Pauſan. in Corinthiacis, ſtatus eius pop. in paucorum dominatum redactus III, 330. Sicyonii victi ab Athen. I, 151. 154. eoſdem invadentes ſuperant III, 150.

Siduffa V, 36.

Sigeum V, 164. vide Strab. l. 12.

Sigillum regis Perſarum I, 181.

Silva in Sphaacteria cremata III, 48.

Simonides dux Athen. III, 9.

Simultates inter Athen. & Pelop. I, 79.

Simus, unus e conditoribus Himerae IV, 10.

Singaei III, 234. vide Herodot. l. 7.

Sintii pop. II, 160, & Schol. ad lib. II, p. 160, l. 7. Sintii, *ibid.* vide Livium l. 44.

Sinus Ambracius I, 78. Criſſaeus I, 149. Iſicus IV, 41. Ionius I, 37. Maliacus III, 148. Piericus II, 162. Terinaeus IV, 167. Tyrrhenus IV, 98 ſq.

Siphae III, 113. vide Pauſan. in Boeoticis. per prodicionem tentatae, *ibid.* & 150. a Boeotis conſervatae III, 131 ſq.

Sitalces Terae fil. Thracum rex II, 46. cum Athen. ſocietatem init II, 47. Macedonibus & Chalcidenſibus bellum inferit II, 154 ſq. cum exercitu domum redit II, 166. eius regnum & potentia &c. II, 156 ſqq. a Triballis acie victus occumbit III, 150 ſq.

Societas inter Athen. & Laced. III, 239 ſq. eius formula III, 240 ſq. inter Laced. & Perſarum regem V, 27. 54. 89. eius formula V, 28. 54. 89. inter Sitalcem & Athen. II, 47. Reliquas

I N D E X

vide in nominibus eorum, qui societatem inierunt. Socii Athen. & Laced. in bello Pelopon. II, 16 sq. Athen. & Syrac. in bello Siculo IV, 266 sqq.

Socrates Antigenis fil. II, 40.

Solis defectus I, 35. II, 45. III, 76.

Solium, vel *Sollium* urbs Corinth. II, 48. 310. III, 251. ab Athen. captum &c. II, 48. urbs Acarnaniae, *Schol. ad lib. II, p. 48, l. 4.*

Solois, vel *Solus* IV, 6. vide Cluverii Siciliam p. 278.

Solygia vicus, s. castellum III, 65 sqq. *Solygius* collis III, 64.

Sophocles Sostratidae fil. II, 340. in Siciliam missus III, 5. ad Corcyram tendit III, 6. Corcyraeos exules captos plebi tradit III, 70 sq. ab Athen. exilio mulctatur III, 95.

Sortium usus in publicis foederibus III, 238.

Sostratides: vid. *Sophocles*.

Sparadocus, sive *Spardocus* pater Seuthae II, 166.

Sparta. vide *Lacedaemon*.

Spartolus urbs Bottica I, 122. III, 234.

Sphaeteria insula, eiusque situs III, 12. vide Pausan. in Messenicis. a classe Athen. circumdatur III, 23. incendium patitur III, 47. rerum ad Sphaeteriam gestarum tempus & diuturnitas III, 61. in eam milites transmissi a Laced. III, 12. victus in eam quomodo importetur III, 41. in ea Laced. expugnati &c. III, 50 sq. cives Laced. in ea capti post restitutionem quomodo a Laced. tractati III, 258.

Stagirus III, 131. vide Herod. l. 7. Andriorum colonia, *ibid.* ab Athen. deficit, *ibid.*

Stater Phocaicus III, 77. Doricus V, 45.

Status popularis Athenis sublatus &c. V, 72 sqq. 98. quot & quanta mala inde nata V, 99 sqq. de populari statu iterum constituendo agi coeprum &c. V, 114 sqq. 138 sqq.

Stesagoras I, 161. *Schol. ad lib. I, p. 161, l. 7.*

Sthenelaidas Ephorus Laced. I, 121. eius concio I, 121 sqq.

Stipendium peditum & equitum apud Graecos III, 282. stipendium ab Athen. suis datum II, 194. V, 67. cur imminutum, *ib.* & sqq. stipendium Thracum mercenariorum IV, 213. a Tisapherne militibus datum V, 45. 67. magistratibus apud Athen. datum V, 106. 157.

Stratagema militare Aristei & Calliae I, 86 sq. Stratiorum adversus Chaones II, 128. Plataeensium contra Pelop. II, 116 sq. Phormionis contra classem Pelop. II, 132 sq. Peloponnesiorum contra Phormionem II, 145 sqq. eorundem in tentando Pyraeo II, 151 sqq. Demosthenis contra Ambraciotas & Pelop. II, 326

R E R U M.

qq. eiusdem in expugnandis Laced. in Sphaetria III, 51 sq. & eiusdem ad Epidaurum III, 329. Megarensium in urbe pro-
lenda III, 98. Brasidae contra Athen. ad Megara III, 107 sq.
eiusdem contra Cleonem ad Amphipolim III, 212 sqq. 219 sq.
Boeotorum in Delio expugnando III, 148 sq. Atheniensium
contra Syracusanos IV, 102. 104. eorundem in discessu a Sy-
racusis IV, 307 sqq. Niciae in defendendis castris IV, 164.
Hermocratis in expedienda fuga Athen. IV, 297 sq. Aristarchi
in occupanda Oenoë V, 158 sq. stratagema politicum Athen. le-
gatorum ut Laced. a bello decernendo averterent I, 103 sqq. The-
mistoclis contra Laced. in moenibus instaurandis I, 126 sq. eius-
dem, fuga in Atticam classem delati I, 192 sq. Alcibiadis con-
tra Athen. legatos V, 86 sqq. & contra oligarchicos & Tissaph.
V, 125 sqq. & apud milites V, 137 sq. 172 sq. Atheniensium
in subiuciendo imperio Graecis I, 130 sqq. 135 sq. Argilii cu-
iusdam in detegendis Pausaniae consiliis I, 186 sq. Periclis ut
sibi privatim a periculo caveret II, 23. Lacedaem. ne Plataeam
reddere aliquando cogerentur II, 246. III, 231. eorundem con-
tra Helotas III, 119 sq. eorundem ne socii ipsorum ad Athen.
deficerent III, 239 sq. Alcibiadis in deludendis legatis Laced.
III, 276 sq. Corcyraeorum adversus exfules captivos III, 71 sq.
Niciae in dissuadenda Siciliensi expeditione IV, 36 sqq. Egesta-
norum contra Athen. IV, 74 sq. Hippiae in opprimenda coniur-
atione Aristogitonis IV, 91. captivi cuiusdam ob Hermarum
praecisionem IV, 94. inter Phrynichum & Alcib. V, 77 sqq.

Stratonice soror Perdiccae & uxor Seuthae II, 167.

Stratus urbs Acarn. II, 126. 167 sq. vide Palmerii Gr. ant.
p. 385 &c. Stratii Chaonas superant II, 128 sq. tropaeum eri-
gunt II, 130.

Stroebus Atheniensis, pater Leocratis I, 146.

Strombichides Diotimi fil. dux Athen. V, 24. res ab eo gestae,
ibid. & 46 sq. 94.

Strombichus pater Diotimi I, 66.

Strongyla, una ex Aeoli insulis II, 299. vide Cluverii Sic.
p. 396 &c.

Strophacus III, 116.

Strymon fl. I, 140, & *Schol. ad lib.* I, p. 140, l. 2. II, 157, &
Schol. ad lib. II, p. 157, l. 1. II, 162. ex Scomio monte per Grae-
cos ad Leaeos fluit II, 157.

Styphon Pharacis fil. III, 59.

Stryenses IV, 267. vide Strab. l. 10.

Subligacula olim in certaminibus gestarunt athletae I, 11.
quando gestari desierint, *ibid.*

Thucydid. Vol. VI.

Z

I N D E X

- Subsolanus* ventus II, 204.
Successu fruuntur maxime, qui non concedunt aequalibus, & erga interiores modeste se gerunt III, 350.
Suffragium Laced. voce dant, non calculis I, 122.
Sunium IV, 215. vide Strab. l. 9, 10. ab Athen. munitum V, 8.
Supplices occidere nefas II, 256.
Sybaris fl. IV, 229. vide Strab. l. 6.
Sybota portus Thesprotidis I, 73, & *Schol. ad lib. I, p. 73, l. 1.* portus in continente II, 281. portus in Sybotis ins. I, 75. 77.
Sybota insulae I, 68, & *Schol. ad lib. I, p. 68, l. 6.* vide *Palmerii* Gr. ant. p. 276 &c.
Syca, five *Tycha*, pars Syracusarum IV, 156.
Syma insula V, 62. 63. vide Strab. l. 14.
Symaethus fl. IV, 103. vide *Cluverii* Sic. p. 124.
Synoecia II, 28. vide *Meursii* Graec. feriat.
Syracusae conditae ab Archia Corinthio IV, 7. vide *Cluverii* Sic. p. 139 &c. intestinis dissensionibus saepe afflictae IV, 65. obsessae ab Athen. IV, 157 sq. obsidione premuntur IV, 165 sq. Syracusani cum Leont. bellum gerunt II, 297. pugnant cum Athen. & vincuntur III, 35 sqq. se contra Athen. instruunt IV, 73 sqq. 100. proelio se parant IV, 106. congregiuntur cum Athen. & funduntur IV, 110 sqq. eos consolatur *Hermocrates* IV, 113 sq. urbem muniunt IV, 117. legatos *Camarinam* mittunt IV, 118. & *Corinthum* *Spartamque* IV, 115. 139. *Cata-naeorum* agrum populantur IV, 117. rursus se contra Athen. instruunt IV, 153. pugnant & superantur IV, 154 sqq. obsessi murum Atheniensibus obiciunt IV, 158 sqq. 179. de compositione cum *Nicia* agere coeperunt IV 165 sq. rem navalem praeparant contra Athen. IV, 202 sq. Athen. terra marique adoriuntur IV, 204. mari succumbunt IV, 206. naves in *Italiam* mittunt IV, 208. eorum auxilia a *Siculis* caeduntur IV, 223. iterum se navali certamini parant IV, 230 sq. terra marique aggrediuntur Athen. IV, 233. eosque superant IV, 238. duo tropaea statuunt IV, 249. ob imperatum successum animis eriguntur IV, 250. ad Athen. invadendos rursus se praeparant IV, 257. eos discessu prohibere statuunt IV, 259. proelio fundunt fugantque, *ibid.* & 260. 262 sq. tropaeum erigunt IV, 262. animis valde confirman-tur IV, 264 sq. loci eorum & auxiliarii IV, 267 sq. ultimo proelio se parant IV, 281. dimicant IV, 292 sqq. & victoria potiuntur IV, 295. Athen. discessuros quo stratagemate deceperint IV, 298 sq. eos ab itinere morantur IV, 308 sq. fugientes insequuntur IV, 313 sq. quomodo tractarint Athen. captivos IV, 323. *Peloponnesiis* auxilia contra Athen. mittunt V, 40. 169.

R E R U M.

T.

Taenarus Lacon. prom. I, 178. 187. IV, 200. vide Pausan. in Laconicis.

Tages Tissaphernis propaetor V, 26.

Talenta mille, non expendenda nisi extrema necessitate cogente, cur seposuerint Athen. II, 41. haec mille talenta quando & cur lege abrogata tetigerint V, 23.

Tamus Ioniae praetor V, 48. 135.

Tanagra Boeotiae I, 150. II, 303. vide Strab. l. 9. eius muros demoliuntur Athen. I, 150. Tanagraei ab Athen. proelio superati II, 304.

Tantalus Patroclis fil. dux Lacedaem. III, 85. in vincula coniectus ab Athen. *ibid.*

Tarentum IV, 72. 167.

Taulantii, gens Illyrica I, 37. v. Palmerii Gr. ant. p. 110 & c.

Taurus Echetemidae fil. III, 176.

Tegea urbs potens in Pelop. III, 255. vide Herod. l. 6, Polyb. l. 4, & Pausan. in Arcadicis. ad defectionem a Corinthiis frustra sollicitatur, *ibid.* ab Argivis obsidetur III, 306 sq. Tegearae cum Mantineis pugnant III, 200.

Telles Laced. III, 236. 242. Brasidae pater II, 273.

Tellias dux Syracus. IV, 166.

Telluris fanum. vide in *sqq.*

Temenidae (unde reges Laced.) primi possederunt Macedoniam II, 162. Argis oriundi, *ibid.* vide Herod. l. 8, c. 138. expellunt Pieres, *ibid.*

Temenites pars Syracusarum IV, 117. 160. vide Cluverii Sic. p. 151. Temenites collis IV, 178. vide Cluverii Sic. p. 149.

Templum Apollinis I, 45. II, 148. 308. III, 232. IV, 212. Apoll. Amyclaei III, 236. 241. Pythii II, 29. III, 172. 291. IV, 86. Bacchi II, 29. 287. V, 151. Castoris & Poll. II, 280. III, 163. V, 150. Dianae IV, 72. Eleusinium II, 31. Herculis III, 307. 310. Iovis Nemeaei II, 311. Iovis Olympii II, 29. Iunonis I, 38. II, 272. 281. 284. 286. III, 199. 323. Mercurii IV, 217. Neptuni III, 173. Palladis III, 170. 219. Palladis Chalcioecae I, 188. Pelasgicum II, 31. Pollucis. vide *Castoris*. Protefilai V, 165. Telluris II, 29. Thesei IV, 96. Veneris in Eryce IV, 75. templum Iunonis Argis deflagrat III, 199. templa morbo Attico profanata II, 79. templa eorum sunt, qui regionem obtinent III, 145. templis hostium temperandum III, 144.

Tempora apud Argivos quomodo numerata, *Schol. ad lib. II, p. 4, l. 2.*

I N D E X

Tenedii II, 174. subditi Athen. IV, 267.

Tenii V, 106.

Teos urbs V, 25. 30. *Teii* II, 213. IV, 267. *Teiorum* urbs V, 26. 29. eius muri diruti V, 30.

Teres pater Sitalcae II, 46. primus Odrysarum regnum per vim obtinuit II, 47. quantum illud amplificaverit II, 46. *Teres* & *Tereus* diversa regum nomina, nec in eadem regione regnarent, *ibid.*

Tereas fl. IV, 151. *Terias* IV, 80. v. Cluverii Sic. p. 125 &c.

Tereus rex Thracum II, 46. *Procnes* maritus, *ibid.* in urbe *Daulia* habitabat, *ibid.*

Terinaeus sinus IV, 167. vide Cluverii *Italiam*.

Terra a mari absorpta circa *Orobias* II, 300. terrae motus *Spartae* I, 178. eius causa, *ibid.* terrae motus maximi tempore belli *Pelop.* I, 35. II, 298. 300. III, 76. 277. 289. V, 13. terrae motu orto concio solvebatur apud Athenienses III, 277. *Lacedaemonii* a militia abstinebant. vid. *Lacedaemon*.

Tessaracostae *Chiae* V, 163, & *Schol. ad lib. VIII*, p. 163, l. 10.

Tessera militaris IV, 247.

Teucer post *Troiae* excidium in *Cyprum* venit, *Schol. ad lib. I*, p. 21, l. 1.

Teuglussa insula V, 63.

Teutiaplus *Eleus* II, 211. *Alcidem* & *Pelop.* adhortatur, *ib. sq.*

Thalamii III, 51.

Thapsus peninsula IV, 154. 158. *Thapsus* (oppidum in ea situm) quando & a quo conditum IV, 8. vide Cluverii Sic. p. 137 & 138.

Tharyps *Molossorum* rex II, 126. eius tutelam gerit *Sabylinthus*, *ibid.*

Thasus insula I, 140, & *Schol. ad lib. I*, p. 140, l. 10. *Pariorum* colonia III, 155. ubi sita, *ib.* in *Thaso* res gestae V, 97 sq. *Thasii* ab Athen. deficiunt I, 139. victi ab Athen. *ib.* *Laced.* auxilium implorant I, 140. tandem se Athen. dedunt I, 141. urbem muris cingunt V, 97. *Thasiorum* metalla I, 139.

Theaenetus *Timidae* fil. vates *Plataeensis* II, 197.

Theagenes *Megarensis* I, 174. add. *Theogenes*.

Theatrum *Dionysiacum* *Athenis* V, 150.

Thebae I, 126. vide *Strab.* l. 9. quantum distent a *Plataea* II, 10. *Thebani* *Plataeam* noctu ingrediuntur II, 5. plurimi a *Plataeensibus* caesi II, 8. reliqui se dedunt II, 9. *Thebani* (qui extra urbem) suis succurrunt II, 10. *Plataeens.* insidias struunt, *ibid.* foederum tempore & feriis menstruis *Plataeam* occuparunt II, 251. concioni *Plataeensium* respondent II, 260 sqq. merita in

R E R U M.

Graeciam ostentant &c. II, 261 sqq. victores ad Coroneam II, 262. muros Thespiensium diruunt III, 199. Thraces Mycalessos digressos prosequuntur IV, 219.

Themistocles rei navalis studii auctor Athen. I, 25. 105. 131. *ναύταρχος* dictus, *Schol. ad lib. I, p. 132, l. 10.* dux prudentissimus I, 105. eius suasu proelium navale in maris angustiis cum barbaris commissum, *ib.* maximis honoribus a Laced. ideo affectus, *ib.* Atheniensibus suadet, ut se legatum ad Laced. mitterent I, 126. vastrum eius consilium ad aedificandos urbis muros I, 126 sq. & 128 sq. eius hortatu ambitus Pyraeei absolvitur I, 131. annuo magistratu fungitur, *ibid.* Laced. olim amicus & apud eos gratosus I, 128. per ostracismum patria pulsus, Argis habitat I, 190. a Laced. accusatur quod cum Medis sensisset, *ib.* Corecyram profugit, *ib.* non recipitur, *ib.* ad Admetum Molossorum regem divertit I, 191. varii casus & pericula, in quae incidit I, 193. ad regem Persarum confugit, *ib.* eius ad regem literae, *ib.* eius apud eum auctoritas &c. I, 194 sq. peritia in lingua Persica, *ib.* eius encomium ampliss. *ib.* eius mors & monumentum I, 196. Artaxerxis in eum munificentia, *ibid.*

Theocles. vide *Theucles.*

Theodorus pater Proclis II, 303.

Theogenes, Athen. III, 44. 237. 242.

Theolytus pater Cynetis II, 168.

Thera una ex Cycladibus II, 17.

Theramenes Laced. classem in Asiam adducit V, 40. foedus cum Persis init V, 54 sq. & 64. eius interitus V, 56. Theramenes Athen. Agnonis fil. V, 104. unus ex iis, qui statum pop. everunt &c. *ibid.* iterum ei favet V, 139 sqq.

Therma, vel *Therme* Maced. I, 84. & *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.* capta, *ibid.* reddita Perdiccae II, 47.

Thermon Spartanus V, 20.

Thermopylae II, 165. 306. III, 58. v. Herod. l. 7, & Strab. l. 9.

Thesaurus Atheniensium II, 24 sq.

Theseus rempubl. Athen. constituit &c. II, 28. eius templum IV, 96.

Thespicus ager III, 113. Thespienses III, 139. eorum in pugna contra Athen. clades III, 142. eorum muri a Thebanis delecti III, 199. eorum plebs insurgit contra magistratum IV, 152.

Thesprotis I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 259 &c. Thesproti regio non subsunt dominatui II, 126.

Thessalia sine duce transitu difficilis III, 116. eius plebs Atheniensibus amica, *ibid.* Thessali ex Arne Boeotos eiiciunt I, 21. Atheniensium foederati I, 143. Athen. auxilia mittunt I, 150.

I N D E X

II, 39. cum Boeotis pugnant, *ibid.* Thessali circa Heracleam dominantes II, 306. Thessali paucorum dominatu potius, quam statu pop. utuntur III, 116.

Thessalonice, olim Therme, *Schol. ad lib. I, p. 84, l. 14.*

Thessalus Pisistrati fil. Hippiae & Hipparchi frat. I, 31. IV, 87.

Theucles pater Eurymedontis II, 285. 303. IV, 194. Theucles dux coloniae, quae Naxum condidit IV, 7.

Thmuis, *Schol. ad lib. I, p. 153, l. 8.*

Thoricus V, 152. vide Strab. l. 9, 10.

Thracia I, 140. II, 155. III, 151. Thraces Athen. profligant I, 140. III, 151. Thraces inter Aemum & Rhodopen II, 156. Machaerophori & Dii appellati, *ibid.* & II, 161. IV, 213. suis legibus vivunt II, 46. 156. 160. Phocidem olim incolebant II, 46. accipere potius quam dare consueverunt II, 159. barbari & avidi caedis IV, 218. pugnant cum Thebanis IV, 220. Mycaleffum crudeliter diripiunt, *ibid.* Thracum res gestae in Macedonia II, 164. Thracum gens trans Strymonem II, 166.

Thraciae portae ad Amphipolin III, 219.

Thrafsybulus Lyci fil. V, 115. Democratiae studiosus V, 112. 115. dux a militibus in Samo creatur, *ibid.* Alcibiadem ab exilio reducit V, 124. Pelopon. in Hellesponto navali proelio vincit V, 169.

Thrafsicles Athen. II, 237. 242.

Thrafsyllus Argivus III, 300. ab Argivis lapidibus paene obrutus III, 302. quomodo evaserit, *ibid.*

Thrafsyllus Athen. V, 115. statui populari favet V, 112. 115. dux a militibus in Samo factus, *ibid.* Pelop. navali proelio superat V, 169.

Thrafsymelidas Spartanus, Cratesiclis fil. classis ad Pylum praefectus III, 17.

Thriasii campi I, 158. II, 34. vide Strab. l. 9, & Herod. l. 8. eos depopulantur Pelop. *ibid.*

Thronium Locridis II, 44. v. Palmerii Gr. ant. p. 172, 563 &c.

Thucles. vide *Theucles*.

Thucydides Olori filius I, 155. ex Pisistratidarum familia, *Schol. ad lib. I, p. 31, l. 6.* quando, qua occasione, in quem finem, & quomodo conscripserit bellum Pelop. I, 3. 30 sqq. III, 237 sq. 244. peste correptus II, 72. auri secturas & officinas in Thracia possidet, ac opibus inter illius regionis primores ideo valebat III, 155 sq. Thraciae regioni ab Athen. praefectus, *ib.* Amphipolin defensus tardus venit III, 157 sq. Eionem contra Brasidam defendit III, 158 sq. vitam per 20 annos in exilio traduxit III, 245. magis utitur coniunctionibus, quam alii Attici,

R E R U M.

Schol. ad lib. II, p. 62, l. 8. ubique recedit a consuetudine aliorum scriptorum, *Schol. ad lib. V, p. 336, l. 3.* quos imitatus sit. vid. *annotationes in Schol. pag. 248.* Thucydides alius, Agnonis & Phormionis collega I, 162. vide notas ad vitam Thucydidis. Thucydides alter, Pharsalius, & hospes Athen. V, 142.

Thuria, vel *Thurii*, urbs Italiae IV, 97. 225 sq. 229. vide Cluverii Ital.

Thuriatae in Laconica. vide *Thyreatae*.

Thyamis fl. I, 67. vide Palmerii Gr. ant. p. 273 &c.

Thyamus mons II, 326. vide Palmerii Gr. ant. p. 422.

Thymocharis V, 152.

Thyrea III, 82. 270. vide Pausan. in Arcadicis. Aeginetis incolendam dederunt Laced. II, 44. III, 83. eam capiunt Athen. III, 84. *Thyreatae*, vel *Thyriatae* I, 141. *Thyreaticus* ager II, 45. III, 82.

Thyffus urbs III, 162. 259. vide Herod. l. 7.

Tibicinum ad cantum proelium ineunt Laced. III, 315.

Tichium Aetoliae II, 311. vide Palmerii Gr. ant. p. 476.

Tichiussa agri Milefii V, 41. 43.

Tilataei II, 157.

Timagoras Athenagorae fil. Cycicenus V, 12. 57.

Timagoras Tegeates II, 102.

Timanor Timanthis fil. I, 44.

Timidas pater Theaeneti II, 197.

Timocrates Laced. II, 135. 150. gladio se transigit, *ibid.*

Timocrates Athen. pater Aristotelis II, 324.

Timocrates Corinth. pater Timoxeni II, 51.

Timoxenus II, 50.

Tintinnabula in urbium custodiis circumferri solita III, 201.

Tisamenus Trachinius II, 304.

Tisander Apodotus II, 316.

Tisias Tisimachi fil. III, 335.

Tistmachus, *ibid.*

Tissaphernes Asiae maritimae a Dario praefectus V, 11. Peloponn. ad bellum Athen. inferendum instigat, *ibid.* stipendium ipsis pollicetur, *ib.* foedus cum Pelop. init V, 27 sq. 54 sq. 88 sqq. ad Miletum vincitur ab Athen. V, 39. Iasum praesidio munit V, 45. menstruum stipendium navibus Laced. numerat, *ibid.* iratus discedit a consiliariis Laced. V, 65. Alcib. suasu stipendium Laced. promissum imminuit V, 67. 71. sibi metuens in gratiam cum Pelop. redire studet V, 87. 88. in eum invehuntur classarii milites Pelop. V, 119 sq. cur classem Phoenicum ad Pelop. non ad-

I N D E X

- duxerit V, 124 sq. 135. Laced. se purgare conatur V, 130. 175.
 Ephesum profectus Dianae sacrificat V, 175.
Ilepolemus I, 162.
Tolmaeus III, 78. Tolmidae pat. I, 151. 156. pater Autoclis
 III, 78.
Tolmides Tolmaei fil. dux Athen. I, 151. 156. res ab eo gestaе, *ibid.*
Tolophonii II, 317. vide Palmerii Gr. ant. p. 543.
Tolophus Ophionensis II, 316.
Tomeus mortis III, 173.
Toxona urbs Chalcidica III, 163. 178. vide Palmerii Graec. ant. p. 566. a Brasida capitur III, 164 sq. ab Athen. recepta III, 207 sq.
Torylaus III, 116.
Trachinii II, 304. ager Trachinius, *ibid.* & III, 116.
Tragia insula I, 160, & *Schol. ad lib.* I, p. 160, l. 11.
Treres II, 157.
Triballi, ib. vincunt Sitalcen, Odrysarum regem III, 150 sq.
Tributum quantum Athen. a sociis quotannis recipiebant II, 24. tributum primum Graecis ab Athen. impositum, quantum &c. I, 136. ab Aristide descriptum III, 233. vide Var. Lect. ad eand. pag. tributum quod Seuthae Odrysarum regi pendebatur II, 158.
Trierarchi Athen. IV, 50. 292.
Trinacria antiquum Siciliae nomen IV, 5. vide Cluverii Sic. I, 1, 5, 2.
Triopium prom. V, 52. 92. vide Palmerii Gr. ant. p. 265.
Tripodiscus agri Megar. III, 104. v. Pausan. in fine Atticorum.
Tripodes Delphicus I, 184. II, 254, & *Schol. ad lib.* III, p. 254, l. 6. tripodes duo, *Schol. ad lib.* I, p. 184, l. 12.
Tritacenses II, 317. vide Pausan. in Achaicis.
Troas I, 183.
Troezen I, 158. III, 174. vide Strab. l. 8, & Pausan. in Corinth. Troezenii duas naves praebent Corinthiis contra Corcyraeos I, 42. Troezenius ager vastatus II, 84.
Trogilus, vel *Trotilus* IV, 8. 157. 177. vide Cluverii Sic. p. 131, 148, 152.
Troiae obsidio I, 20. Troiana expeditio I, 14 sqq. Troianae res minores fama I, 17. Troiani cur & quomodo Graecis per decem annos restiterint I, 19. Troiani post urbem captam Siciliam appulsi ibi sedes posuerunt IV, 5. e Troia profecti Scironaeorum maiores III, 177. e Troia in Libyam delati Phocenses, & inde in Siciliam IV, 5.

R E R U M.

Tropaea Acarnanum II, 330. 335. Atheniensium I, 88. 147. II, 134. 150. III, 19. 23. 40. 60. 68. 107. 197. 208. IV, 112. 151. 157. 165. 182. 206. 229. 263. V, 35. 40. 171. Boeotorum III, 243. Brasidae III, 184. 221. 223. Corcyraeorum I, 46. 77. Corinthiorum I, 77. IV, 228. Mantineorum III, 201. Perdiccae III, 184. Pelop. II, 39. 150. III, 321. V, 63. 154. Sicyoniorum III, 150. Stratiorum II, 130. Syracusanorum IV, 207. 239. 249. 263. 296. Tegeatarum III, 201.

Troilus. vid. *Trogilus*.

Tyca vel *Tycha*. vid. *Syca*.

Tydeus Ion V, 56.

Tyndareus iureiurando obstringit Helenae procos I, 14.

Tyranni in Graecia I, 27. a Laced. sublatis, *ibid.* sq. Tyranni in Sicilia ad magnam potentiam evecti I, 27. diu imperium obtinuerunt, *ibid.* Tyrannides in Graeciae civitatibus quando & quomodo constitutae I, 22. Tyrannis Pisistratidarum qualis IV, 84 sqq. 92.

Tyrrheni Pelasgici Lemnum & Athenas olim incoluerunt III, 162 sq. Tyrrheni cum Athen. militant in Sicilia IV, 261. 263.

V.

Vates multa canebant sub initium belli Pelop. II, 15. 37. illis irati Athenienses V, 3.

Veneris fanum apud Erycen IV, 75.

Ventus subsolanus II, 204. ventus continuo spirans e sinu Crissaeo II, 133.

Verborum usitata significatio mutata II, 289.

Veritatis investigatio difficilis I, 32.

Vestes Laced. & Athen. quales I, 11.

Victimae ex farinae subactae massa ad verarum similitudinem factae, ac immolatae I, 175.

Vita, quam prisca mortales in Graecia degebant, qualis I, 4 sq. 10 sq. vitae genus delicatius quinam in Graecia primi coluerint I, 11.

Ulysses per Charybdim dicitur navigasse III, 36.

Unguento usi sunt veteres athletae I, 11.

Urbes in Graecia quales olim I, 5. recentiores in litoribus conditae I, 12. vetustiores longius a mari, *ibid.*

Urinatores III, 42.

Vulcanus in Hiera aerarium exercere creditus II, 299.

X.

Xanthippus pater Periclis I, 154. 177.

INDEX RERUM.

- Xenares* ephorus Spartae III, 262. Laced. Heracleotarum
dux, in proelio caesus III, 289.
Xenocles Euthyclis fil. I, 67. II, 339.
Xenon Thebanus IV, 199.
Xenophanes pater Lamachi IV, 16.
Xenophantidas Laced. V, 85.
Xenophon Euripidis fil. II, 122.
Xenotimus pater Carcini II, 40.
Xerxes I, 163. 180, eius ad Pausaniam epistola I, 181. pater
Artaxerxis I, 193. III, 76.

Z:

- Zacynthus* insula ubi sita II, 101. *Zacynthii* Achaeorum co-
loni, *ibid.* Athen. socii in bello Sic. IV, 268.
Zancle urbs quando & a quibus condita, & unde dicta IV, 9.
vide Cluverii Sicil. p. 81 &c. postea Messene dicta IV, 10.
Zanclon Siculi falcem appellant IV, 10.
Zeno philosophus, Citienſis, *Schol. ad lib. I, p. 155, l. 10.*
Zeuxidamus Archidami pater II, 70.
Zeuxidas Laced. III, 236. 242.
Zopyrus pater Megabazi I, 152.

I N D E X

DICTIONUM ET LOCUTIONUM

Q U A E I N

Γ Η Υ C Υ Δ Ι Δ Ε

vifae sunt memorabiliores.

A.

A. ἄ. πλοῖα δὲ ἑκατὸν ἂ ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὀλκάδων ξυν-
τλει IV, 71. vid. αἱ.

AB. ἀβασανίστως. οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημέ-
ων ἀβασανίστως δέχονται I, 31.

ἀβασίλευτοι II, 126. D. Halic. 61, 23.

ἀβλαβής. σπονδὰς ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς III, 233. 280.

ἀβουλία. αἰτίαν ἐπιφερομένην, ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ
καδυστήτα III, 322. περίεστηκεν ἡ δοκούσα σωφροσύνη, ἀβου-
ία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49.

ἀβροδίαιτον. διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, χιτῶνας λινοῦς ἐπαύσαντο
πρῶντες I, 11. Aeschylus Persf.

ΑΓ. ἀγαθός. αὐτὸς ἀγαθὸς ἀνὴρ γίγνου III, 218. ἀγαθὸς κα-
ὶ πάντα III, 122. οἷς βεβαίως τι πρόσεστιν ἀγαθὸν III, 188.

τῷ τι ἐστὶν ἀγαθὸν, εἴτῳ τὰ ἐναντία III, 90. ἀγαθοῦ οἷς ἐλ-
λς οὐκ ἔστι II, 66. κοινοῦ τινος ἀγαθοῦ αἰτία III, 129. τύχη

γαθὴ τῇ Ἀθηναίων, ποιῆσθαι τὴν ἐκ χειρὶαν, formula sole-
inis in foederibus III, 175. ἐπ' ἀγαθῷ ἦκον οὐ πείθω III, 129.

, 148. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἀγαθῷ
αὐτὸν ἀφανίσαντες II, 64. ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν

I, 57. εἴτι Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν τι εἰργασμένοι εἰσὶν II, 247.
λακεδαιμονίους ἀγαθὸν πεποιήκαμεν II, 249. ὃ γὰρ ἡμεῖς φύ-

ει ἔχομεν ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδασχῇ I, 168. κα-
ταλυεῖν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. ἀγαθοὶ τιμῶνται ταῖς προσ-

κουσιν ἄλλοις τῆς ἀρετῆς II, 141. ἀγαθοὶ πρὸς τὸν Μῆδον I,
21. II, 249. ῥᾶν οἱ πολλοὶ κακοῦργοι ὥντες δεξιὸι κέκληνται,

ἀμαθεῖς ἀγαθοὶ II, 291. ὅσα ἐν τῷ τοῦς πολεμίους ἀμύνεσθαι
ἀγαθὰ ἔνεστιν II, 65. ἀγαθὰ, ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα δεσ. II,

33. ἀγαθοῖν λογιζομένοις δυεῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι, ἡ δεσ.
II, 46. δυεῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν III, 94. ἀνδρῶν ἀγαθῶν

ἔργα γενομένων, ἔργῳ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἀνδρῶν ἀ-
γαθῶν ἐστὶν ἀδικουμένους ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν I, 166. τῶν ἐν τῇ

I N D E X

Σικελία ἀγαθῶν ἐφιέμενοι III, 88. ἀγαθοὶ τὰ πολέμια III, 187. ἀγαθοῖς τῶν συμμάχων II, 253. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι αἱ τι-
λαις ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι II, 288. τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ἐ-
λοφυρθεὶς ταχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουλευθεὶς
φθονῇσαι IV, 122. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας δύναται ἡ παρὰ
νέσις III, 140. IV, 306. III, 62. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ συ-
πείτε III, 31. μηδὲν οἰκειοτέρα ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ
καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων II, 58.

ἀγάλλομαι. ἦν ἕκαστος πατρίδα ἔχων ἀγάλλεται III, 140.
τοῖς ὅπλοις κοσμηθῆναι ὁ πόλεμος ἀγάλλεται IV, 69. τῷ τιμῷ
μένῳ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε II, 93. ἀγάλλονται τούτῳ μά-
στα II, 261. κάλλιον ἢ λαμπρύνομαι Magister. Utroque positi-
us est. τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται II, 291.

ἀγαλμάτων περικοπαὶ τινες IV, 45.

ἄγαν. μὴ ἐκπεπληχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 279.
305. καταμémψασθαι ὑμᾶς ἄγαν IV, 304. ἄγαν ξυνετοί τι
ἀχρεῖα I, 119. οὐκ ἄγαν θερμὸν, οὔτε χλωρὸν σῶμα II, 73. ἄ-
γαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλύσαι V, 69.

ἀγανάκτησιν ἔχει (πόλις) ὑφ' οἷον κακοπαθεῖ II, 62.

ἀγαπᾶω. ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν IV, 34.
ἀγαπᾶν οἰομαι αὐτοὺς ὅτι οὐκ ἐρχόμεθα IV, 62. Vid. D. Hal. ap-
λεσδεis inquit Ulpian. ad Dem. p. 322 b. ἀγάπησιν ex postea
laudat Corinthus. ita Plut. alii. Aristoph. Σφ. 682 ἀγαπᾶς.

ἀγγελία. ἦλθεν ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεςτάσι I, 84.
τάχῃ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀγγελίας καθ' ἑαυ-
αὐτοῖς ρηθείσης περὶ τῶν γεγεννημένων II, 9. κατὰ τὴν πρώτην
ἀγγελίαν ἐπιβονθεῖν II, 331. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δεῖναι IV,
166. ἀγγελίαι δύναται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάται IV,
62.

ἀγγέλλω δε ἀγγέλλομαι. σαφῶς ἀγγέλλουσι V, 3. περὶ ὅ-
χομενοῦ ἡγγέλλετο, ἑαλωκέναι III, 305. ἀγγελοῖμεθα δ' ἂν
εὐοῖδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον IV, 59. ἐπὶ τοῖς ἡγγελεμένοις ναῦς -
ἐπλήρου V, 157.

ἀγγελμα. πρὸς τὸ ἀγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα IV, 299.
Herodian. VII.

ἄγγελος. πρῶτος ἄγγελος ἐξήει II, 12. νομίζων γνώμῃ με-
δὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. προπέμψας ἀγγέ-
λῳ ἥξων III, 49. πέμπουσιν τριήρη ἀγγελον τῶν δεδοσμέ-
των II, 218.

ἀγείρω. τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀγείροντες ἐρέτας I, 47. τὸν στί-
λον ἀγείραι I, 14.

ἀγῆρως. τὸ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον II, 68. τὸν ἀγῆρῳ ἔτα-
γον ἐλάμβανον II, 66. ἀγῆρων κύδος Pindar.

V E R B O R U M.

ἄγνοια. φοβούμενοι μή τις τὴν ἀγνοίαν σφαλῇ V, 149. οὔτε γὰρ
 ἰατροὶ ἤρκουν τοπρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίαν II, 71. Euripid.
 ἀγνῶς, (α γινώσκω, ἔγνωσμαι.) ἀγνῶς ἦν τοῖς ἐν τῇ νηὶ I,
 12. Homer. Od. εἰ ἀγνῶτες ὄντες ἀλλήλων II, 248.
 ἀγνώστια. διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνώστια V, 101. ἀγνωστότα-
 τας γλῶσσας II, 309. V, 442.
 ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ I, 174. ὡς ἄγος αὐτοῖς τὸ πεπραγμέ-
 νον I, 189. τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ibid.
 ἀγορά. ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη IV, 236. Xenoph. 653. πό-
 λιν οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὄρ-
 ρῳ IV, 72. ἀγορὰν αὐτοῖς παρείχον, ibid. ἀγορὰν ἔξω τῆς πό-
 λεως ἐπεποιήντο I, 85. IV, 236. ἐς ἀγορὰν δέμενοι τὰ ὄπλα II, 5.
 ἀγοράζω. ἐσελθόντες ἠγοράζον ἐς τὴν πόλιν IV, 81.
 ἀγριώτερον. καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μάλλον ἐς τὸ ἀγριώτε-
 ρον IV, 94.
 ἀγχιστροφον τὴν μεταβολὴν ὀρῶντες II, 79. ἀγχιστροφῶς
 γῶνος τύχαι, D. Halic. 349, 6. Herodot. VII, 13.
 ἀγχώματα. ἕως ἀγχώματα ἐναυμάχουν IV, 294. D. Ha-
 c. 109, 29. Ioseph. 1270.
 ἀγχώματος. ἀγχώματος τῆς μάχης γενομένης III, 201.
 ἀγχώματα ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ II, 242.
 ἀγων. ἀγων τὴν πολιτείαν I, 178. οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἵτιοι ἀλλ'
 ἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὁρθῶς ἔχοντα II, 251. ἀγοντες τὴν ἡμέραν
 αὐτὴν III, 292. Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χειρὶ διεφάρησαν, ἀ-
 γοντες III, 84. ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι IV, 97. ἀγα-
 γεῖν πόλιν ἐς ζύμβασιν II, 5. ἀγοντες πεμπτοὺς πρέσβεις IV,
 34. ἐγκάρσιον τεῖχος ἀγοντες IV, 158. λάρνακας κυπαρισσί-
 ας ἀγουσιν ἅμαξαι II, 52. πλοῖα, ἐς πεντακῶσια τάλαντα ἀ-
 γοντι μέτρα III, 174. στρατιὰν ἀγειν III, 334. ἄξαντα μισθοῦ
 θράκας III, 212. μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ζυμμαχικὸν
 I, 166. ἦγον τὴν ἐορτὴν III, 322. τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον III,
 131. ἵνα τιμιώτερον αὐτὸν ἀγοίεν V, 124. ἡσυχίαν ἦγον II, 165.
 γρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἦγον III, 335. τοὺς ὀχετοὺς αὐτῶν, οἱ ἐς
 τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν
 V, 159.
 ἀγωγή. ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή III, 336.
 ἀγωγός. διῆεναι ἀνευ ἀγωγοῦ III, 116. ἀγωγὸν ἀπῆλθον III,
 118. ζυμπεμπουσιν ἀγωγούς, ὅπως μὴ δὲν ξυγγένηται II, 22.
 ἀγωγὸς ὁ κομίζων, Schol. Euripidis Hec. 536. Aristid.
 ἀγών. μήτε μαλακισθῆτε, ὀρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστίν
 III, 219. ἄξιός ἦν ὁ ἀγών IV, 265. ἀγὼν ἐποιεῖτο γυμνικὸς καὶ
 μουσικὸς II, 321. περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγών II, 234.
 III, 140. ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἐστὶ IV, 282. ἐπὶ

I N D E X

τὸ ἵσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν III, 135. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. Vid. ἀγώνισμα. ναυτικῶ ἀγῶνι ξυνεστῶτες III, 81. οὐ λόγων ἀγῶνας προδήσαντες ἀλλ' ἐργῶν II, 270. περὶ τῶν δεινотάτων εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 247. τὸν ἀγῶνα ποιῆσαι III, 134. πολὺν τὸν ἀγῶνα τῆς γνάμης IV, 292. ἐς δῆμον οὐ παριῶν, οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκούσιος οὐδένα V, 103. μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα II, 63. ἀδελφοῖς ὁρῶμεν γὰρ τὸν ἀγῶνα II, 68. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκὼν εἶπαί παιήσομαι II, 144. ῥήτορες ἔξουσιν ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα II, 228. προσελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, in stadium III, 288. ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης ἦλθον II, 242. στέφανον τοῖς λειπομένοις τῶν τοῖσδε ἀγῶνων II, 69. πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες IV, 276. ἐν μεγάλῳ ἀγῶσι IV, 87. δύο ἀγῶνας μεγίστους ὑπέστημεν II, 254. ἀγωνίζομαι. δεδιότες μὴ τὸ στράτευμα εὖνουν ἔχῃ, ἢ ἡδὲ ἀγωνίζεται IV, 47. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετὰ πλεονεκτητον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. περὶ δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι II, 93. ἀγωνίσασθε τοῖς Ἕλλησι κρῆται πρώτοι ἐλευθερίας III, 130. ναυσὶν ἀγωνίζεσθαι I, 56. μὴ τρυφᾶν, ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ βίου καθ' ἐκάστην ἀγῶνι ζεσθαι τὴν ἡμέραν, Isocrat.

ἀγωνίσις. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως III, 288.

ἀγώνισμα. κτήμα ἐς αἰὶ μᾶλλον, ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. μὴ Ἀγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι V, 21. εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων, καλὸν ἐς τοὺς Ἕλλησι ἀγώνισμα φανῆσθαι IV, 264. 321. D. Halic. 606, 12. ἀπάτη περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προσελάμβανε II, 291. τὸ ἀγώνισμα προσδεῖναι V, 27.

ἀγωνισμός καὶ ἀντιτέχνησις IV, 289.

ἀγωνισταί. κριταὶ ὄντες μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ II, 221.

ΑΔ. ἀδέες. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδέες καὶ ἀνεπιβούλευτοι πρὸς ἀλλήλους II, 220.

ἀδέεστερον. οὕτω γὰρ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδέεστερον προσίσταται IV, 145. ἀδέεστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. εἰκότα σί οἱ ἰσχυροὶ δρᾶσαι ἐπιόντες, τὸν ἡσυχάζοντα ἀδέεστερον ἐπιστρατεύει III, 136.

ἄδεια. εἰ τοῖς σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται V, 144. ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς III, 160. Herodot. I. Demosth. ἄδειαν τῶν σωμάτων ποιοῦντες II, 255. ἢν ἄδειαν καὶ καθόδον ποιήσωσιν αὐτῶν V, 118. 124. πυλῶν διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεωγμένων IV, 218.

ἄδεσμος. ἀδέσμῳ ἐν φυλακῇ εἶχεν II, 216. & D. Halicarn. 70, 29.

ἀδεῶς καὶ ἀδόλως χρῆσθαι I, 172. Demosth. Ol. 1. μὴ πνεῖν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων IV, 45.

V E R B O R U M.

ἄδελος. ἄδελον δὲν ὅποτε ἀφαιρήσεται I, 5. — ὅποτε σφίσσῃ αὐτοῖς ξυρράξουσιν V, 155. ἔχθραν προσποιισάμενος ἄδελον V, 173. ἄδελα τὰ τῶν πολεμῶν II, 19. Phocylid. Vid. κινδυνεύω. ἄδελότατα. προεῖπον ὡς ἡδύνατο ἄδελότατα ἔκπλου IV, 251.

ἄδῆλως τῇ ὄφει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν IV, 91. τῆς βουλήσεως ἀμαρτάνοντες, ἄδῆλως ἤχθοντο I, 130.

ἀδικέω. ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. ἀδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς III, 251. πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς III, 335. εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι δεῖ II, 241. 11. τὴν γῆν Πλαταΐδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. πάνυ ἀδικοῦντας ἦν ἀποφῆναι II, 234. εἰ πῶς ἦσαν ἀδικεῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων II, 236. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91. οὔτε ἀδικήσαι οὐδὲν οὔτε βλάψαι III, 145. τιμωρία οὐκ εὐτυχ εἰ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται III, 91. ὡς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν IV, 20. τῶν νόμων ἀκροάσαι, ὅσοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται II, 57. ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προσέσαι ἀδικουμένου II, 113. χρόνου διατριβὴν ἐμποιεῖν πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον ἐστί II, 222. 224. ἀδικεῖσθαι νομίζοντες III, 272.

ἀδικήμα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται I, 134 sq.

ἀδικία. χαλεπώτερος ἐν ἀδικίαις κολαζόμενοι διὰ τὸ πλεῖθος V, 59. προυπάρξαντας ἀδικίας II, 229. τρεῖς ἀδικίας πράξαντες II, 268.

ἀδικος. οὐκ ἀδικος ἡ ἀξίωσις II, 183. ἀδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 126. μετὰ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. οἱ εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπείασιν III, 90. ἦσαν τις ἐπ' ἀδικοῖς ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσῃ II, 271.

ἀδικὸς στρατεῦσαι II, 110.

ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε IV, 67.

ἀδοκῆτος. ἀδοκῆτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. ἢ μήτι δι' ὀλέγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου οἰοῖτε ὅσιν ὠφελῆσαι IV, 77. καταπλαγέντας τῷ ἀδοκῆτῳ IV, 59. D. Hal. 562, 32. τῷ ἀδοκῆτῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι III, 27.

ἀδόλος. Vid. ἀβλαβής.

ἀδόλως. δικαίως καὶ ἀδόλως III, 235. ταῦτα δὲ εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως III, 240. Vid. ἀδεῶς.

ἀδυνασίαν καταφρονήσαντες V, 16. Vox huic, inquit Magister, peculiaris: fallitur. vid. Herodot. III, 79. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186.

ἀδύνατος. ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν, οὔτε γνῶναι ἀδύνατος V, 105.

I N D E X

τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι III, 127. ὁ δὲ ἀδύνατος ζῆσι εἶναι
 Ναύπακτον ἐρήμον ἀπολιπεῖν II, 127. ἀδύνατος εἰμι διὰ νόσον
 νεφρίτιν παραμένειν IV, 193. ἀδύνατος ἐνόμιζεν εἶναι τιμωρεῖν
 III, 193. δέσας μὴ πάνυ φωραθῇ ἀδύνατος ὢν V, 88. ἐβούλετο
 δοκεῖν μὴ ἀδύνατος εἶναι πείσαι V, 87. ἀδύνατον ἦν τιμωρεῖν
 τοῖς δ&c. III, 24. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐπθείας, ὅστις οἰεῖται
 ἀποτροπὴν τινα ἔχειν δ&c. II, 237. ὁρῶντες τῶν τε ἐπιτηδεύει
 κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην III, 43. οὐκ ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνε-
 σθαι πόλιν ἐρχόμεθα II, 20. V, 101. ἦσαν, ναυβατῶν πλήθει
 οὐκ ἀδύνατον, προσάξεσθαι V, 65. ἐχθροὶ διὰ τὴν ῥώμην τῶν
 φίλων ἀδύνατοι IV, 131. ἀδύνατοι ἦσαν ἀποθῆναι III, 19. ἐξ-
 ηρτύοντο τὸ ναυτικόν, καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι I, 40. ἀδύνατοι τῇ
 νῦν παρασκευῇ ἀντισχεῖν IV, 144. ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρί-
 μασι IV, 216. ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προσελθόντας IV,
 243. III, 4. ἀδύνατα ἦν μὴ μεγάλα βλάπτειν V, 91. δεδουμέ-
 νον αὐτοῖς, ἀδύνατα εὐθὺς ἐπιχειρεῖν I, 173. ἀδύνατα ποιεῖν
 ἢ προσκαλεῖται II, 112. διὰ θέρους ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπι-
 στρατεύειν II, 299. ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς πολίτας II,
 232. ὥς ἔγωγ ἀδυνάτους ἄλλω τρόπῳ περιγενέσθαι IV, 164.
 ἀδυνατώτατος. ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατώτατων I, 9.
 ἀείδω. vid. αἰείδω.

ἀδωρότατος. χρημάτων διαφ. ἀδωρότατος γενόμενος II, 99.
 AE. αἰεί. ναὺς αἰεί πληρούμενας ἐξέπεμπον II, 282. τῆς αὐτῆς
 γνώμης αἰεί ἐχόμενος I, 198. V, 123. αἰεί τοῦ πλείονος ἐλπίδι
 ὀρέγονται III, 27. περὶ τῶν αἰεί παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα
 εἰπεῖν I, 33. βιάζόμενοι ὑπὸ τῶν αἰεί πλείονων I, 4. ἀπὸ Μηδικῇ
 ἐς τόνδε αἰεί τὸν πόλεμον I, 29. τὸ τῆς τύχης αἰεί μεθ' ὑμῶν ἐσ-
 σθαι III, 28. διὰ τὴν αἰεί ἐρημίαν III, 47. ut heri semper leni-
 tas. κατὰ τὸ αἰεί παρῆκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου III, 57. αἰ
 ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὑποπτοί III, 153. ἐπικαλέσαντες Ἀτ-
 τικισμὸν βουλόμενοι καὶ αἰεί III, 199. Et quandoque αἰεί pro
 αἰεί, Herodotus, Hippocrates, nescio an Codicum vitio. ἢ
 παραιντικά (λαμπρότης) καλῆς τὸ ἔπειτα αἰεί II, 96. εὐεργεσία
 ἔσται ἀνάγραφτος I, 181. & sic Magister. διὰ τὴν αἰεί ποτε
 ἐχθραν III, 84. v. παραχρῆμα. αἰεί III, 259. 262. IV, 33. 190.
 276. V, 112. II, 141. 223. 57. III, 99. II, 146. In his aliisque
 locis ubique reponendum αἰεί.

αἰείδω. πολλὰ ἥδον χρησμολόγοι II, 15.

αἰμνηστος. ἢ παραιντικά λαμπρότης αἰμνηστος καταλείπ-
 ται II, 96. μετὰ αἰμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθήσθαι I,
 50. αἰμνήστ. κλέος, Xenoph. δόξα, Isocrat. τάφος, Sophocl.

AH. ἀήθεια. ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.
 Demosth. c. Mid. & Hippocrat. 210, 7.

V E R B O R U M.

ἀήθης. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης III, 55.

ἀήθης. vid. πάσχω.

ἀήσσητος. ἵππεις πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσσητοι IV, 111. τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρου IV, 246. Vid. Suidam, & Pol-
lucem I, 157.

ΑΘ. ἀθλητής. ἐταίριον, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ III,
179.

ἄθλον, τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινα λήφονται ἢ &c. IV, 126.
ἄθλα ἀρετῆς μέγιστα κείται II, 69. τὰ κοινὰ, λόγῳ θεραπεύον-
τες, ἄθλα ἐποιοῦντο II, 292.

ἀθρεῖν. τοῖς ἔργοις ὡς διηρηται ἀθρεῖται III, 244. Eurip. Hip.
300. Homer.

ἀθροίζω. τὸ ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη III, 213. τὸ ἀθροί-
σθαι τοῦ στρατεύματος IV, 320. I, 73.

ἀθροισίς. ἐς χρημάτων ἀθροισίς IV, 44.

ἀθρόος. στρατόπεδον τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο II, 49.
οὐκ οὕτως ἀθρόας τῆς δυνάμεως III, 114. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἡ-
μῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχεν II, 59. III, 80. ἀναστήσας
τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον III, 165. πόλιν καθ' ἑκα-
στον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην II, 87.
τὸ κοινὸν ἀθρόον φθειρόμενον I, 203. οὐδὲν δι' ἀμειξίαν ἀθρόοι ἔ-
πραξαν I, 8. 20. III, 93. 54. IV, 48. αἱ νῆες ἀθρόαι γενομεναι
II, 283. οὐ ῥάδιον ἢ μὴ ἀθρόοις διελθεῖν &c. III, 307. ἀθρόαις
(ναυσὶ) οὐ προσέπιπτον II, 283. V, 122. ἀθρόους τοσούτους οὐ
ῥάδιον λαβεῖν III, 305. vid. εὐπραγέω. ἐν ὅπλοις ἀθρόους γενέ-
σθαι IV, 89. 125. Vid. D. Halic. 350. 36. Pindar. ἀθρόαις πέν-
τε νυκτέσσιν, totis, continuis: non αθρους, Th. Mag.

ἀθυμέω. ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ παυσθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν
τελευτήν III, 339. πρὸς τὴν παροῦσαν ὅφιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυ-
μοῦντας II, 142. IV, 202. 275. οὐ χρὴ ἀθυμεῖν IV, 276. 125.

ἀθυμία. δεινότατον δὲ παντὶ τοῦ κακοῦ ἦν ἡ ἀθυμία II, 77.
Herodot. I. & Synes. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν IV, 263. ἀθυ-
μίαν πλείστην ὁ χρόνος παρέειχε III, 41. ἀθυμίαν παρέσχε τῷ
στρατεύματι IV, 208. Vid. αἰσθάνομαι.

ΑΙ. αἶ. εἰσι δ' αἶ τῶν νεῶν &c. V, 164. ἐστὶν αἶ καὶ πολίσματα
εἶλε I, 91. IV, 218. Vid. αἶ.

αἶδιος. πάτριον οὐδὲ αἶδιον τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης ἔ-
χειν IV, 202. αἶδιον ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ κατ' ἰδίαν ἔχειν III,
30. μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν αἶδια ξυγκατοικήσαντες II,
63. — ἐς αἶδιον ξυμβῶμεν III, 92.

αἰεῖ. III, 81. II, 308. 310. III, 137. 145. V. αἰεῖ. πρὸς γνώμην
αἰεῖ ἔστασαν III, 83. Eurip. Hec. 1182. Or. 515. 604. &c. εἰσαιοῖ
Or. 828. Saepe Nofter ἀρχαίως. D. Halic. Pindarus passim.

Thucyd. Vol. VI.

A a

I N D E X

- αἰδῶς σωφροσύνης πλεῖστον μέτεχει I, 119.
 αἰκία ἄλλη καὶ ἰσομοῖρία τῶν κακῶν IV, 302. D. Haflc. 402;
 23. v. Schol. Sophocl. Steph. Gr. 104.
 αἱμασίᾳ. ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἱμασίαν III, 66. Ioseph.
 150. Herodot. Demosth. Moeris Attic. Theocrit. V, 93.
 αἰρέω. στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο &c. IV, 115. I, 86. IV, 17.
 I, 126. IV, 23. ὕπνον καὶ σῖτον αἰρεῖσθαι II, 115. III, 41. ἀπὸ
 τῶν δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν II, 119. αὐτοβοεῖ ἐλεῖν &c. II, 128.
 ὕπνον ἡρουντο κατὰ μέρος II, 242. κατὰ πόδας αἰρουντες, re-
 dum velocitate affecuti. κατὰ κράτος III, 196. II, 105. V, 44.
 εἰπὼς ὡσάμενοι ἔλοιεν τὸ τεῖχος III, 18. ἀντὶ πολέμου εἰρή-
 νην ἐλώμεθα III, 31. II, 258. ita Sallust. ξυνέδρους σφίσιν ἐλέ-
 σθαι III, 33. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν τὴν πόλιν III, 166.
 ὃν ὥστο μᾶλλον ἂν ἐλεῖν τῶν λόφων III, 191. 197. προάστειον εἵ-
 λον III, 195. αἰρήσειν οἰκοδόμημα III, 11. τοῦσδε ἀποπέμπει,
 δορί ἔλων I, 180. εἰλόμεθα γὰρ ἂν πρὸ τούτου, τῷ αἰσχίστῳ ὁ-
 λέφῳ τελευτήσαι II, 258. ἐκόντες εἰλεσθε τὰ τῶν Ἀθ. II, 263
 19. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.
 πρὶν ἢ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ἤρετο, obtinuisset, crederet
 eoepisset. Vid. ἀλίσκω. ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ἤρτο V, 126.
 αἵρεσις. οὐ προύχουσι αὐτοῖς ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως ἀξίως II;
 85. ὡς εἶη ῥαδία ἡ αἵρεσις II, 312. οἷς μὲν αἵρεσις γεγέννηται
 II, 89. αἰρέσεως γυγνομένης V, 140. αἰρέσεως δοθείσης πολέμου
 πέρι III, 350. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν
 II, 115.
 αἶρω. ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην. Epigr. IV, 93. πόλεμον αἶρο-
 μένων ἡμῶν III, 87. ἄραντες ἐκ Ποτιδαιίας ταῖς ναυσὶ III, 193.
 ἤρετο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα II, 116. I, 127, ἄραντες τὴ
 παρασκευὴ ταύτῃ, περιέπλεον II, 40. ἤρθη τὰ σημεῖα I, 69.
 88. II, 153. III, 65. 164. ἄρασθαι τὸν πόλεμον I, 114. IV, 18.
 ἤρτο (Παυσανίας) καὶ οὐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ
 βιοτεῦναι I, 182. Plut. in Fabio, ὁ δῆμος ἤρτο. φρυκτοὶ ἤροντο
 πολέμοι II, 153. κερααῖαι ἀπὸ τῶν ὀλκάδων ἤρμεναι IV, 239.
 αἰσθάνομαι. ὁφείλει ἀλγεῖν καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθάνεσθαι IV, 300.
 αἰσθόμενοι τὸ γεγεννημένον III, 68. ὡς ἤσθετο τῶν τειχῶν τὴν
 ἄλωσιν III, 103. I, 68. 72. II, 6. 154. III, 214. V, 47. 72. 81.
 εἰτίς μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἡσθῆται, σημαίνουмен IV, 282. αἰσθόμενοι
 πείρα III, 122. ὡς ἤσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἀμάρτημα III,
 132. αἰσθάνοντο αὐτοὺς μέλλοντας, Priscian. 1174. περὶ ὧν οὐκ
 αἰσθάνεσθαι ὑμῖν γε δοκεῖτε I, 97. αἰσθάνομενός τε τῇ ἡλικίᾳ
 καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσθαι III, 245.
 οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὀρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθαγομέ-
 νων δρῶμεν ἀδίκον οὐδὲν I, 101. ὁ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς

V E R B O R U M.

οἴσμεν IV, 69. αἰσθόμενοι δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε δια-
ναυμαχεῖν V, 120. δεινότατον δὲ ἦν ἡ ἀθυμία ὁπότε τις αἰσθό-
το κάμνων II, 77. οὐδέτερον τῶν στρατοπέδων ἦσθετο τῆς μά-
χης II, 129. I, 102. III, 333. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 31. αἰ-
σθόμενοι τὸ μέλλον I, 125. ἦσθοντο πάντα σαφῶς I, 187. IV,
254. Ἀθηναῖοι ἦσθοντο τὰ τῶν Χίων μάλλον V, 16.

αἰσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο II, 8. οἱ κύνες μάλλον αἰσθησιν
παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος II, 76. τὸ μὲν λυποῦν ἔχει ἤδη αἰ-
σθησιν ἐκάστῳ II, 90. ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρούμενα πρὸς ἀλλη-
λα αἰσθησιν παρέχοι II, 200.

αἰσχιον. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχιον πλεονεκτῆσαι, ἢ βία ἐμ-
φανεῖ III, 128. II, 159. ἐκ τοῦ αἰσχιόνος ἡ ξύμβασις ἐγένετο
IV, 19. αἰσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχεῖν
II, 92. μὴ αἰσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν
I, 117. αἰσχιον pro αἰσχροτέρον, Th. Mag. αἰσχύνην αἰσχία
προσλαβεῖν III, 349.

αἰσχίστῳ τῷ ὀλέθρῳ λιμῶ τελευτῆσαι II, 258.

αἰσχρὸς, δι' αἰσχρὸν. σῶφρονά ἀντὶ αἰσchrῶς κομίσασθαι χά-
ριν II, 255. πρὸ αἰσchrῶ τινος, καὶ ξυμπορᾶς μετρίως κατατι-
θεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30. αἰσchrῶ ὀνειδεῖ εἰξας V, 42. τὸ
αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἐφυγον II, 64. μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας III,
60. μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἠγήσασθαι, ἢ, διὰ τὸ αἰ-
σχρὸν, σκοπεῖν ὅτῳ τρόπῳ τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὐδῆσονται IV,
22. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις III, 349.

αἰσchrῶς. μὴ αἰσchrῶς δεσπότης λαβεῖν IV, 127.

αἰσchrὴν ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν II, 77. αἰσchrὴν ἐμμένειν οἷς
ξυνέθετο III, 30. αἰσchrὴν βοηθεῖν III, 345. ὅσοι (νόμοι) ἀγρα-
φοὶ ὄντες αἰσchrὴν ὁμολογουμένην φέρουσι II, 57. μοχθηρὸν ἀν-
θρώπου, διὰ αἰσchrὴν τῆς πόλεως ὡστρακισμένον V, 111. τὴν
ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔπτοις κινδύνοις πλεῖστα διαφθεῖρου-
σαν ἀνθρώπους αἰσchrὴν III, 349. αἰσchrὴν μετὰ τύχης προσ-
λαβεῖν, ibid.

αἰσchrύνομαι. νομίζατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν,
καὶ τὸ αἰσchrύνεσθαι III, 218. ἐν τοῖς ἐργοῖς αἰσchrυνόμενοι II,
65. αἰσchrυνθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας II, 190. τὸ
ἔραδ' καὶ μέλλον, δὲ μέμφονται, μὴ αἰσchrύνεσθε I, 118. αἰσchrύ-
ναι τὰς προσηκούσας ἀρετὰς III, 137. γένος πατέρων αἰσchrυνέ-
μεν, Iliad. ζ. vid. ἀγάλλομαι.

αἰτέομαι. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς ἐπιβοώμενοι II, 257. αἰτή-
σαντα μὴ τυχεῖν II, 159. ἠτησάμεθα τοὺς μὲν λόγους εἰπεῖν II,
260. αἰτήσων ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν II, 335. αἰτήσας χρήματα
καὶ οὐ τυχεῖν V, 130. δοῦναι δὲ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα
III, 27.

I N D E X

αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων I, 97.

αἰτία δ' ἢ ἡ τῶν πλειόνων εὐπραγία III, 95. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας I, 118. ἡγεῖται τῆς αἰτίας ὁ πρωτοστάτης &c. III, 316. τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε IV, 129. δι' αἰτίας ἔχετε II, 88. πολλὴ ἐν πλείοσι αἰτία ἔχομεν I, 53. III, 302. ἐν πολλῇ αἰτία εἶχον κατ' ἀλλήλους III, 301. ἐν αἰτία εἶχον ὥς πείσασθα σφᾶς II, 86. κοινοῦ τινὸς ἀγαθοῦ αἰτία III, 129. τοιαύτῃ ἢ ὅτι ἐγγυτάτῳ τούτων αἰτία ἐτεθνήκει IV, 322. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ II, 33. αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς &c. II, 287. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. ὥς ἐκάστοις τιὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῇ ἐπενεγκόντες IV, 120. τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς τε μαλακίαν &c. III, 322. πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν &c. IV, 76. αἰτίαν εὐπροφάσιστον IV, 169. τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα III, 125. αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύει III, 126. τῶσαύτης μεταβολῆς ἱκαναὶ αἰτίαι II, 72. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας III, 305.

αἰτιάζω. οὐκ ἂν ἐτι αἰτιασαίμεθα ὥς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐφηφισμένοι τὸν πόλεμόν εἰσι I, 165.

αἰτίαμα. διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν III, 317.

αἰτίαομαι. βουλομένων μὲν τὰ ἡδίστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον ἢν τι μὴ ὅμοιον ἐκβῇ IV, 192.

αἰτίον ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν V, 17.

αἰτίος. ἡγούντο οἵπερ καὶ αἰτίοι τῆς πείρας ἦσαν II, 199. αἰτίους εἶναι τοῦ πολέμου II, 44.

αἰτιωτέρους ἡγήσονται ὑμᾶς III, 31.

αἰφνίδιος. καταλθόντος τοῦ ῥεύματος αἰφνιδίου III, 112. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ ἀναχωρήσει III, 309. αἰφνίδιον ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186.

αἰφνιδίως. φθάνει προσπεσὼν αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι IV, 205.

αἰών. δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μετὰ πόνων πάντα μοχθοῦσι I, 99.

αἰσρούμαι τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις IV, 304. Plutarch. Cic. D. Halic. 298, 8. 522, 19. Ioseph. 809.

ΑΚ. ἀκαιρος. δηλῶν τῆς ἐξ Ἀργεῶς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἀκαιραν προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308.

ἀκάτιον ἀμφηρικὸν III, 98.

ἀκέραιος. τῆς γῆς ἐτι ἀκεραίου οὔσης II, 33. Diodor. 408 b. ἀκεραῖον ἔχουσαν δύναμιν II, 175. πεισθῆναι μεταμέλειν κακούμενους ἀκεραίοις. D. Hal. 252, 13. Ioseph. 184. Demosth. Plato. Xenoph.

V E R B O R U M.

ἀκηρυκεῖ ἐπειμίζυντο παρ' ἀλλήλους II, 3. V. Ulpian. ad Dem. 361, 2. Schol. Sophocl. 332.

ἀκινδυνος. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τουτο ξυμβαίνειν III, 229. τὸ ἀκινδύνον εἰρήνην παρέχει, ib. Pindar. ἀκινδύνον δόκησιν ξυνέσσω καταλιπεῖν III, 29.

ἀκινδύνως πόλιν ὀρθοῦσθαι V, 98. ἀκινδύνως ἀπελθεῖν κέρδος νομίσαι IV, 285.

ἀκινδυνωτέρας τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

ἀκίνητα νόμιμα ἀρίστα I, 100.

ἀκλητος καὶ παρακαλούμενος, αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι I, 164. οὐκ ἀκλητοι παράκληθέντες δέ, ἦκειν IV, 135.

ἀκμάζοντες ἐς πόλεμον παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ἦκμαζε τὰ ναυτικὰ IV, 189. 279. D. Halic. 118, 22. ὅσον περ χρόνον ἢ νόσος ἀκμάζοι II, 74. τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος II, 34. ἀκμάζοντάς τε νεότητι πολλῇ II, 35. ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι II, 173. D. Halic. 175, 42. Isf. 996. πολέμου ἄρτι καθίσταμένου καὶ ἀκμάζοντος II, 175.

ἀκμή. ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν II, 65. ἀκμή καιροῦ, Aeschylus 20, & Scholiast. v. Herodot. I, 29.

ἀκοή. ἀκοῆς κρείσσω II, 62. ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι II, 224. ἀκοή νομισάντων III, 122. εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 189. Herodot. I, 61. ὅφει δὲ καὶ ἀκοῇ κατασπέρχων III, 189. ἀκοῇ ἴσμεν I, 8. ἐπιστάμενος ὁ δῆμος ἀκοῇ IV, 84. εἰδὼς ἀκοῇ IV, 87. ἀκοῇ αἰσθάνομαι IV, 37. τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων ἀβαστανίστως δέχονται I, 31.

ἀκολουθεῖν. ἠκολούθουν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν II, 161. ἀκολουθεῖν τῇ γνώμῃ II, 223.

ἀκόλουθος. κηρυκεῖ καὶ πρεσβεῖα καὶ ἀκολουθοῖς ὁπόσοις ἂν δοκῇ III, 174.

ἀκουσίον ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 346.

ἀκούω. ἡ Λακεδαιμόνων μάλιστα κακῶς ἤκουσε III, 248. δρᾶσαι τι ὧν ἤκουσε II, 54. εἴτι ὑπὲρ τὴν φύσιν ἑαυτοῦ ἀκούοι, ib. τὸ δεασθὲν πρότερον λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότες ἀκηκοέναι IV, 149. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. ἦν, πρὶν γενέσθαι, ἠπίσθησεν ἂν τις ἀκούσας IV, 215. πάντα ὁμοῦ ἀκούσαι, ὁλοφύρμδς, βοή δις IV, 294. προσπελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκουσεσθαι IV, 298. λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου III, 33.

ἄκρα. ὑπερβεβλήκει τὴν ἄκραν V, 168. πρ' ἄκραν λέβητα ἤρτησαν ἀλύσει, καὶ ἀκραφύσιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σιδηροῦν δις.

I N D E X

III, 148. οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων III, 38. τὰς ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοπονν. III, 6. ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις ἄκραις IV, 227. κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν III, 166.

ἀκραιφνής. μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν I, 30. D. Hal. 156, 13. Iof. 4, 811. Lycophr. 1288. Clem. Alex. ἀκραιφνώς, ubi male verritur. Philo & Diof. ἀκραιφνέστατοι.

ἀκράτου διαρροίας ἐπιπιδούσης II, 74.

ἀκρατία cit. T. Mag. v. Aretaeum, & Not. Thucyd. VII, 8.

ἀκρίβεια. τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημοεῦσαι χαλεπὸν I, 33. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηται IV, 191.

ἀκριβές. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι III, 71. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν IV, 128. τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πᾶν ἀκριβές ἂν ξυγκραθὲν, μάλιστα ἂν ἰσχύειν IV, 35. αἰσθανόμενος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι III, 245. ἀκριβές οὐδὲν λέγοντας IV, 85.

ἀκριβέστερον. εἰδὼς μὲν ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι IV, 87.

ἀκριβῶς. τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη I, 137. ἀκριβῶς ἀκούσαντες I, 188. ἀκριβῶς αἰσθόμενος τὰ ἐν Συρακ. IV, 254.

ἀκριτος. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι ἀκριτοὶ ἀποδνήσκειν V, 76. v. Ulpianum ad Dem. 344, 1. ἀκρίτων ὄντων III, 30.

ἀκρίτως. διὰ τὸ ἀκρίτως ξυσχῆς τῆς ἀμίλλης IV, 293.

ἀκροάομαι ὑμῶν II, 220. ὧν ἠκροάτο ὥς ἕκαστος ὥρμητο II, 37. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσῃ IV, 140.

ἀκροάσις. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει II, 57. τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει I, 32. D. Halic. 282, 26. ὑπεύθυνον τὴν παραινέσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234.

ἀκροατῆς. εὖνους ἀκροατῆς τάχ' ἂν τι ἐνδεεστέρας νομίσειη δηλοῦσθαι II, 54. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων II, 223.

ἀκροβολίζω. χρόνον μὲν οὖν τινα ὀλίγον ἠκροβολίσαντο III, 54. II, 278.

ἀκροβολισμὸς περὶ τῶν σταυρῶν ἐγένετο IV, 209. ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο IV, 210. Ioseph. 646. D. Halic. 574, 4.

ἄκρος. ἐπ' ἀκροῖς τοῖς κρημοῖς τῶν Ἐπιπολῶν IV, 155.

ἀκροτελεύτιον, Pollux II, 161. ex II, 17.

ἀκροφύσιον ἐς αὐτὸν νεῦον III, 148.

ἀκρωτηρίων. ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινεν II, 75. IV, 72.

ἄκων σωφρονεῖν IV, 136. ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III, 124. ἔκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων II, 263. προσεπιβουλευόντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους II, 220.

V E R B O R U M.

ΑΛ. ἀλγυνός. ἀλγυνά τῇ ὄλει καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθῆσθαι IV;
 30. ἀλγηδὼνας σφι ὀφθαλμῶν, Herodot. V, 18. μέλλουσιν ἀλ-
 γεινὸς μὴ προκαμνεῖν II, 59. Homer. δι' ἀλγυνός.

ἀλγέω. περὶ τὰ οἰκεία ἕκαστος ἥλγει II, 97. Herodot. III;
 3. VI, 47.

ἀλγιστα ἀνδράσι προσέθεσαν IV, 285.

ἀλείφειν λίπα III, 100. ἀλλημιμένων αὐτῶν, oleo inun-
 xi III, 101.

ἀλεξέμεναι III, 326. in Foed. Laced.

ἀλήθεια ἔργων ἐστὶν λόγων ἐν τῇ παρόντι κόμπος II, 62. εἴ-
 ῃ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως III, 181. ἡ δόκησις τῆς ἀ-
 ληθείας βεβαιούται II, 54. πιστοτάτους τῇ ἀληθείᾳ ἠγῆσεσθαι
 ὑτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους III, 178.

ἀληθής. διδᾶχῃ ἀληθῆς προσγενομένη περὶ αὐτῶν III, 188.
 οὐδὲν ἀληθές ἐν νῷ ἔχουσι III, 276. τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς
 οἰσμοῦ II, 198. τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει IV, 60. μετὰ
 τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω IV, 141. τὸ ἀληθές δηλῶσαι
 ἰσφαλέστερον ἠγῆσάμην IV, 193. ἐξελέχθη ἐς τὸ ἀληθές II, 265.
 ἀ ἀληθῇ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248.

ἀληθῶς. τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας V, 136.

ἀληπτότερος. ὅσῳ ἀληπτότεροι τοῖς πέλας I, 57. hoc est;
 κατηγορητότεροι. εἰ νησιώται ἤμεν, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦ-
 -αν; I, 206. ἐς ἀπόνειαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέρους
 χεῖν I, 117.

ἀλμυρὴ χωρίῳ II, 43. III, 12. 43. D. Halic. 183, 1. v. Pol-
 ucem. τὰ εὐλίμενα τῶν χωρίων Aristot. Animal. V.

ἀλίσκω, ἔλω. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἐλεῖν II, 84. παντὶ τρόπῳ
 πειρῶντο ἐλεῖν II, 85. ἐάλω (ἡ πόλις) ὅτε &c. II, 215. κόπῳ
 διαμέλλοντας ἀλίσκεσθαι IV, 237. Vid. αἰρέω. ἐκ μὲν τοῦ πρῶ-
 -του ἀλόντος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι κατέφυγον IV, 205. ἐπειδὴ
 ἀ τειχίσματα ἠλίσκετο IV, 206. ὥστε ἂν τις ἀλῶ ἀποδιδρά-
 -κων III, 71.

ἀλιτήριοι καὶ ἐναγεῖς τῆς θεοῦ I, 176. Ulpian. ad Dem. 355,
 D. Halic. 502, 16. Ioseph. 1020.

ἀλκή. πρὸς τοὺς Πελοποννησίους παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή I,
 14. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπίνοντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δεικνυ-
 -θαι IV, 60. ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι II, 328. ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλ-
 -κῇ III, 52. Vid. Homerum. κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα
 ῥέπεσθαι ὑπὸ τῆς ταραχῆς II, 134.

ἀλλά. πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ' ἥσους ἐσμέν I, 114 &c;
 ὃ τέρπει τὸ κερδ' αἰνεῖν μᾶλλον, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68. κα-
 -ὥ τοι οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ προφέρων, ἀλλ' ὁρᾶτε δὴ ὡς διάκει-
 -ται ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304.

ἀλλήλων πειράσαντες IV, 234. χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἀπασιν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων IV, 228. ἀλλήλοις ἀντεῖχον ἐπιτολῇ IV, 205. ἐνδιδόντες ἀλλήλοις III, 67. ἐν ἀλλήλοις ἐποιοῦντο λόγους, ὡς χρὴ δις. III, 96. πόνον παρασχόντες ἀλλήλοις διεκρίθησαν III, 23. ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις III, 85. ἀλλήλοις ὑποπτοι ὄντες III, 154. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίμεν III, 89. προμηθεῖα μάλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. πολλὴν οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29.

ἄλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. ἄλλοιον Herodot. V, 40.

ἄλλοιῶν. ἡλλοίωντο τὰς γνώμας II, 86.

ἄλλος οὐδ' ἂν εἴς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ὁπλῖται, καὶ νῆες, καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφθόρος IV, 272. ἡ ἄλλη Ἑλλάς I, 111. ἄλλό τι ὄν, ἢ τῶν ξυντρόφων τι II, 75. 73. 142. 185. ὄντες οὐδ' ἂν ἄλλο ἢ νησιῶται III, 178. τοῦτε Γυλῖππου, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων IV, 203. ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἄλλω τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ibid. νομίσας ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ γενέσθαι III, 171. οὐκ ἄλλω τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187. τῷ δὲ ἄλλω τοῦ κύκλου IV, 177. ἄλλω στρατῷ ἡσύχαζεν III, 164. ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὤχετο IV, 185. πετόμεναι δὲ πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατίαν IV, 189. αἰσδομένοις τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν IV, 274. διδόντες εἰρήνην, καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην πολλὴν φιλίαν ὑπάρχειν III, 29. ζητοῦντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν αἰς ζῶμεν II, 224. οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύοντο εἴτε αὐτοὺς κατακτείνουσιν, εἴτε τι ἄλλο χρῆσονται II, 9. τοὺς ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα διέταξαν δις. IV, 179. κινεῖν τὰ χρήματα ἐς ἄλλο τι, ἢν μὴ δις. II, 41. γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον V, 132. ἄλλοι δὲ ἄλλη τῆς πόλεως σποράδην ἀπάλλυντο II, 8. ὅσα ἄλλοι τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες V, 145. ἄλλαι (νῆες) ἀφικνούνται ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον V, 49. ἐγὼ εἰκάζω τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὃ καὶ ὑμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν νόσον γεγένηται II, 90. ἄλλους ἔδησαν τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν V, 107. Sine copula, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομήν, ἄλλὰ οὐκ ἀξιόλογα III, 34. δι' ἄλλα τοιούτιστα V, 129. τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν (νόσος) πρὸς ἐπίπτεν ἐκάστω II, 75. vid. ἀμάρτημα.

ἄλλοσέποι τῆς Σικελίας καθεζομένους IV, 259.

ἄλλοτρίου οὐκ ὄντος τοῦ κινδύνου III, 106. διὰ τῆς ἄλλοτρίας ὄντες III, 126. ἄλλοτρίας γῆς περὶ οἰκεῖον κίνδυνον ἔξιν II, 189.

V E R B O R U M.

ἄλλοτριῶν ἱεροῖς ἐπελθόντας, οἰκεία νῦν κεκτῆσθαι III, 145.
ἄλλοτριῶν. Σάμον τοῖς Ἀθηναίοις ἄλλοτριωθεῖσαν IV, 112.
τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἄλλοτριούντες II, 267.

ἄλλοτριωτάτοις μὲν σώμασι χρώνται, *ceu alieniffimis*, ὑπὲρ
τῆς πόλεως I, 98.

ἄλλοτριώτερον τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἐταιρικοῦ II, 290.

ἄλλοφυλον στρατὸν ἐπελθόντα ἀμύνεσθαι III, 135. 93. ἀλ-
λοφύλου ἀρχῆς χαλεπωτέρα III, 128.

ἄλλως τε I, 18. ἄλλως τε καὶ I, 97. 115. 118. 120. II, 6.
30. 183. 185. III, 154. 288. V, 4. 168. χωρίον ἄλλως τε ἐκ
γῆς καρτερὸν καὶ λιμένας ἔχον V, 56. ἐν ὁλκάσιν, ἢ πλοίοις, ἢ
ἄλλως ὅπως ἂν προχωρῇ IV, 185. ἐπεὶ δὲ ἀπέραντον ἦν, ἄλλως
ἔφη ποιεῖν σφᾶς III, 57.

ἄλμυρῷ ὕδατι χρώμενος III, 41. *Arethaeus* 50, 29.

ἄλογια. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349.

ἄλόγιστος τέλημα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιέους ἐγένετο IV,
92. τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες &c. III, 342.

ἄλογος. τυράνῳ οὐδὲν ἄλογον, ὃ, τι καὶ ξυμφέρον IV, 131.
Herodot. IV, 150. *Vid. Arethaeum* 33, 9, 6. τετύχηκε τὸ αὐ-
τὸ ἐπιτήδευμα πρὸς τε ὑμᾶς ἐς χρεῖαν ἡμῖν ἄλογον I, 49.

ἄλόγως. οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυβέμεθα III,
345. ἀλόγως ἡμᾶς δουλασμαμένους IV, 130. ἀλόγως σωφρονου-
σιν IV, 124.

ἄλογώτερα τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ &c. IV, 74.

ἀλόφιστον δύο χοίνικας ἐκάστω Ἀττικᾶς III, 25.

ἀλφ. *Vid. ἀλίσκω.*

ἄλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι III, 15. *Ioseph.* 926. *Ae-*
schylus Steph. 102. *Sophocli. Sch.* 414 *Steph.*

ἄλωσις. ἀλώσεως γιγνομένης III, 166. ὡς ἦσθετο τῶν τειχῶν
τὴν ἄλωσιν III, 104.

ἄλωτοί. ταῦτ' ἡμῶν ἄλωτοὶ ἔσμεν IV, 121. *Sophocli. Sch.* 154.

AM. ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ II, 4. IV, 139. V, 92. ἅμα τῇ ἐσθδῳ
II, 12. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. οὐχ ὁμοίως
διδάχην ἅμα τῇ παρακελεύσει ἐποιοῦμεν III, 187. ἅμα ἔφ
γι-
γνομένη III, 51. ἅμα ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐν στρατοπέ-
δεῦσαι, ἅμα δὲ καὶ &c. II, 35. χωρίον ἅμα ἐλῶδες IV, 250.
ἅμα γενόμενοι III, 49. δίκαιον γὰρ καὶ πρέπον δὲ ἅμα &c. II,
55. βουλλόμενος τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα εἰ δύναίτο ἔργῳ τῆς Νισαίας
πειράσαι III, 104. ἅμα αὐτῷ II, 338. βεβοηκότες τῶν Πελο-
ποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα III, 148. βεβαίους ἅμα
τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι III, 7. ἐορτὴν ἀγόντες, καὶ ἅμα
πυθναζόμενοι &c. III, 8. τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴν ἀδύνατον ἐσο-
μένην, ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. ἡμέρα εἰρητο ἢ ἔδει ἅμα

Thucyd. Vol. VI,

B b

I N D E X

ταῦτα πράσσειν III, 115. καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων ὀπλί-
τας ἔχοντες συμμάχους &c. V, 98. αἱ τριῖνες τῶν Συρακου-
σίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος &c. IV, 204. in fine sentent. πα-
ρασκευάζεσθε τὸν πόλεμον ἅμα I, 120. οἱ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέ-
ρος γῆς ἐπέσχον I, 35. ἅμα ἔφ' πλείοντες I, 69. διὰ μέγεθος οὐκ
ἐδύναντο ἐλεῖν, καὶ ἅμα, simul etiam, μαχμώτατοί εἰσι &c.
I, 153. 191. III, 81. ἅμα μὲν — ἅμα δὲ IV, 181. ἀνδρας ἅμα
ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας III, 314.

ἀμαθέστατος. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστα-
τοι ἐστέ τῶν &c. IV, 67.

ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροφίας παιδευόμενοι I, 119.
τῶν νόμων ἀμαθέστεροι II, 221.

ἀμαθής. ῥᾶον κακούργοι δεξιολογία κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί
II, 291. ἀμαθεῖς τῆς ληστείας III, 63.

ἀμαθία θράσος φέρει II, 61. ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὀρε-
λιμώτερον &c. II, 221. αὐχμηὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχῶς καὶ
δειλῶ τινὶ ἐγγίγνεται II, 92. οὐδεὶς γὰρ οὕτα ἀμαθία ἀναγ-
κάζεται αὐτὸ δρᾶν, οὔτε φόβῳ III, 86. τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρα-
σύοντες I, 204. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατηγνίσκοντο &c. II, 231.

ἀμαθῶς. τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ
καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199.

ἀμαξα. λάρνακας κυπαρισσίνας ἀγούσιν ἀμαξαι II, 52. ἔ-
τρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἀμαξάς III, 318. φορμηδὸν αὐ-
τοὺς ἐπὶ ἀμαξὰς ἐπιβαλόντες III, 74.

ἀμαρτάνω, &c. ἀμαρτέω. τῆς γνώμης ἀμαρτάνει I, 51. τῆς
βουλήσεως ἀμαρτάνοντες I, 130. In Margite apud Clem. Alex.
p. 330 ed. Okon. — πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης. ἀμαρτῶν τοῦ
χρησμοῦ, oraculo haud obsecutus. Herod. III, 81. v. Ho-
mer. Odyss. λ. λυψέως οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν V, 108. πᾶν ὃ, τι κινή-
σειαν, ὥοντο ἀμαρτήσεσθαι III, 81. ἄλλα πολλὰ ἡμαρτήθη, καὶ
ὃ ἐς Σικελίαν πλοῦς II, 100. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον, νῦν προ-
γενόμενα, διδασκαλίαν παρέξει II, 140. μηχανὰς οὐκ ἔχον,
ἀμαρτάνειν ἐδόκει III, 215. ἀμαρτάνειν ἅπαντες πεφύκασι II,
236. σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἀμαρτάνοιτε, Κλέωνι πεφύ-
μενοι II, 240. οὐκ ἄξιον ὀνειδίσαι ὅκ μὴ μετὰ νόμον ἡμαρτεν II,
262. οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι II, 269. ἐξ ἐκείνων ὡς ἀ-
μαρτησομένων ἔχειν τὰς ἐλπίδας I, 120. εἰ ἄρα ἡμαρτηταί τι
II, 252. τὸ παρανόμημα ὅπερ ἡμαρτητο IV, 198. ἢ γραφὴ ἡ
μάρτηται, corrumpitur. Marcellinus.

ἀμάρτημα. γνώμης ἀμάρτημα II, 100. οὐκ ἔφη τὸ ἀμάρτη-
μα ἐκείνων ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι IV, 182. ὡς ἥσαντο οἱ πρᾶ-
σσοντες τὸ ἀμάρτημα III, 132. ἔξω δὲ τούτων, καὶ ἐς ἄλλα ἀμ-
φοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένετο III, 244. τῶν ἀκουσίων ἀμαρτη-

V E R B O R U M.

μάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφάγῃ εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

ἁμαρτία. δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτία τολμῶμεν I, 50. ἐν οὐδεμίᾳ πω τοιαύτῃ ἁμαρτία (pro ἀβουλίᾳ) ὄντες I, 112. ἐν βραχυτάτῃ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238. ἁμαρτίας. vid. Marcellin. D. Hal. ἁμαρτάδα ἀζήμιον Procop. Herodotus. Phocylid. τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας, καὶ παρασκευὸν, οὐκ ἄν ὁμοίως δηλα εἶναι III, 47.

ἁμαρτυρον τὴν δύναμιν παρασχεῖν II, 62. Demosth. Isocrat. D. Lucas Aët. XIV, 17. συμβολαία D. Halic. 134, 22. ἁμαρτυρήτους Antiphanes.

ἁμαχεῖ. ἀπέναι ἐνὸς κίχεν, ὁπότεν βούληται, ἁμαχεῖ III, 214. ἁμαχεῖ ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν IV, 192. ἐς φόβον τὰς πλείους ἁμαχεῖ καθίστασαν V, 169.

ἁμαχητή. ὥστε ἁμαχητὶ ἂν περιγενέσθαι III, 108. D. Halic. 144, 29.

ἀμβλύνομαι. τῷ ἀποβάντι τῆς συμφορᾶς ἀμβλύνεσθαι II, 139. vid. ἀμβλύτερος.

ἀμβλύτερος. ὁ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων II, 61. ὦν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἡλγει, ἀμβλύτεροι ἦδη ὄντες II, 97. τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποικύν. Diodor. alicubi ἀμβλυτέρους ποιῆσαι πρὸς τὸ κολύειν. &c. 461, 16. Ioseph. 869, 1141. Aeschylus Steph. 113. Plutarch. Caes. τοῦτον ὀρμήσαντα ἀμβλύνον αἰτιμαὶ &c. Scholiaft. Sophocle. 143. ἀπαμβλύνει Pindar. Aretaeus. Diodor. Herodot. III, 134.

ἄμεινον. ἐάν τι δοκῇ ἄμεινον ταῖς πόλεσι III, 284. ἄμεινον τὴν φυλακὴν τοῖς περὶ παρασκευάζοντο III, 353. ἄμεινον εἶναι πέμψαι IV, 57. ἄμεινον φραξαμένων V, 53. ἄμεινον ἡγούμενους ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι III, 29. ἐκπρώτων τὸν δεῖον εἰς πολέμουσιν ἄμεινον εἶναι. Homer. Iliad. λ, 469. ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἐτι προσώρα μάλιστα I, 195. ἄμεινους τὰ ἀξία ἔχειν II, 266.

ἀμέλεια δέ τις ἐστίν, καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. D. Halic. 205, 11. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἶεται βλάψαι I, 203.

ἀμελέστερόν τι παρασκευασμένους χωρεῖν II, 19. ἀμελῶς φυλάσσοντας IV, 159.

ἀμνηχάνησιν. τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἐτι ἀμνηχάνησιν IV, 254. Vid. schol. Sophocle. 87, 217, & Euripid. Med. 392. Pindar. Herodot. 1. ἀμνηχάνος, Marcellin. & Aeschylus ibid.

ἀμικτα τὰ καθ' ἑμᾶς νόμιμα ταῖς ἄλλοις ἔχετε I, 111. ἀμικτος γὰρ Euripid. Isocrat.

I N D E X

ἄμιλλα. πολλὰ ἄμιλλα ἐγένετο V, 12. διὰ τὸ ἀκρίτως ζυγῆσαι τῆς ἀμίλλης IV, 293. ἐπὶ κέρως τοπρῶτον ἐκπλεύσαντες, ἄμιλλαν ἤδη ἐποιοῦντο IV, 53.

ἀμιλληθέν. τὸ πεζὸν ὅπλων μεγάλη σπουδὴ πρὸς ἀλλήλους ἀμιλληθέν IV, 51.

ἀμιξία. δι' ἀμιξίαν ἀλλήλων οὐδὲν ἄνθρωποι ἔπραξαν I, 8.

ἀμνημονέω. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὀποτεροιοῦν III, 236. τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινὸν ἀμνημονοῦντες II, 230. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν II, 250. ἀμνημόνευτον παρελθεῖν D. Hal. 199, 35.

ἀμνηστούμενα χροῖα I, 31. Schol. Sophocl. 104.

ἀμύβη pariter. Foed. Lac. III, 326.

ἀμπλος. τῇ ἀμπλῳ, καὶ τοῖς ξύλοις ὠκοδόμητο III, 148.

ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87.

ἀμύνω, ἀμύνασθαι. ἐχθροὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι III, 314. ὅφ' ὧν ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι IV, 20. ὁράτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἀμύνεσθαι IV, 55. τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνετε σωθῆναι IV, 125. πάσι προθυμῶ ἀμύνειν IV, 139. ἀμύνασθαι τὸν πεζόν IV, 14. ἀμφοτέρωθεν ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἡμύνοντο III, 17. ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ῥᾶστοι εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. τὸ πρῶτον ἀντισχόντες, ὀλίγοι ἡμύνοντο III, 99. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμννούμεθα III, 92. βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι III, 54. ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἡμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος III, 169. τοὺς ἀλλοφύλους ἐπελθόντας ἄνθρωποι ἀμννούμεθα III, 93. μὴ ὀλίγοι (νῆες) ἀμύνειν ὥς I, 73. πολέμου ἄρχοντας ταῦτη ἢ ἀν' ὑψηλῆς ἀμύνεσθαι I, 112. πρόσχημα ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον I, 136. τοὺς δὲ ἀμύνεσθαι ἀξίως τῶν προειργασμένων II, 145. παρεσκευάζοντο ἀμννούμενοι II, 148. ἀδύναται ὄντες διὰ πολυληφίαν ἀμύνασθαι II, 184. τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ παραβαθέντι ἀμύνετε II, 270. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρηρ ἀμννομένους σωθῆναι III, 55. ἐν χερσὶν ἀμννόμενοι κατεκόπησαν III, 142.

ἀμφηρικὸν ἀκάτιον III, 98.

ἀμφίβολος. τάχαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο II, 28. μὴ ἀμφίβολοι γίνωνται τῷ πλήθει III, 52. ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. Aeschyli Schol. 298, 84. Herodot. V, 74.

ἀμφιδήριτος νίκη ἐγένετο III, 200. Moeris cit. ἀμφιδήριτον, τὸν ἀγχώμαλον, ut ἀμφιδόξος κίνδυνος Diodor. 758 d. ἀμφισβητήσιμος vertit Hefychius. Sic ἀμφισεικῆς & ἀμφιμάχηται apud Schol. Sophocl. 349.

ἀμφίλογα. αἱ δέ τινα τῶν πολιῶν ἢ ἀμφίλογα III, 328. τὰ ἀμφίλογα δίκη διαλύοντας III, 174. ἀμφιλέκτως Aeschyli Schol. 111, & Schol. Sophocl. 218.

V E R B O R U M.

ἀμφισβητέω. τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητούμενων IV, 197. ἐν αὐτῇ πολλὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν IV, 19.

ἀμφισβητήτου περί γῆς IV, 12. D. Halic. ἀμφισβητήσιμος γῆ 729, 45.

ἀμφοτέροι, ἀμφοτέρα. ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὦν IV, 248. ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137 & 199. ἡν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ βασιλεῖ καὶ τοῖς ξυμμάχοις V, 28. ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔαν διχᾷ τὴν ἀρχὴν V, 69. ἀποβαινόντων ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας ἔχομεν I, 118. ἐπ' ἀμφοτέρα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαϊς I, 198. φθονεῖ καὶ φοβεῖται, ἀμφοτέρα γὰρ τὰδε πάσχει τὰ μείζω IV, 122. κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε &c. V, 99. ἐπ' ἀμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν IV, 252. III, 27. 85. 130. 152. καλῶς σφίσιν ἀμφοτέρα ἔχειν III, 108.

ἀμφοτέρωθεν. ὅπως ἀμφοτέρωθεν δορυβῶνται IV, 204. βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς καταπολεμεῖν III, 4. ἀμφοτέρωθεν ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἡμύνοντο III, 17. στρατόπεδον ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο III, 67. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158.

AN. ἂν V, 55. οὐκ ἂν ποτέ τις ᾔετο V, 101. 125. III, 25. 28. ἡδῶν μὲν ἂν εἶχον IV, 192. ἀσθενὴς ἂν μου ὁ λόγος εἴη IV, 18. 82. βλάπτειν ἂν μεγάλα IV, 101. bis, ὅποι ἂν, καὶ ὅσαις ἂν βούληται V, 88. vid. Schol. Sophocl. 61, 62, 176. — παυοίμεθ' ἂν, εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, λέγομεν ἂν III, 337. Colloq. Meliens. τροφῆς ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν I, 5. οὐκ ἂν πολλὰ εἴησαν I, 16. 19. 51. ἔτοιμα ἂν βλάψαι I, 98. bis, ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν I, 113. σχολαίτερον ἂν παύσαισδε I, 118. ἐκείνον δ' ἂν — σατηρίας ἂν τῆς ψυχῆς ἀποστερησάι I, 191. 200. IV, 145. III, 86. V, 5. ὥς ἂν τις παρατύχη διαφυγῇ V, 19.

ἀναβαίνειν. κατὰ θέαν δὲ μάλλον ἔφη ἀναβαίνειν III, 214.

ἀναβάλλω. Ulpian. ad Dem. 330, 337. ἀναβαλόμεθα ἐς αὐθις διαφορὰς III, 92. τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι III, 277. ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη, ibid.

ἀναβολή. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο II, 64. εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193. v. Herodot. VI, 88, & Herod. Op. 410.

ἀναγινώσκω. ἀνεγνώκεναι τὸ ψήφισμα II, 243. D. Halic. 143, 20.

ἀναγκάζω. ἀναγκάσαντες πολεμίους γενέσθαι IV, 147. περὶ τούτων ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον III, 111. ἀναγκάζεται κατὰ τι ἄπορον παρὰ Ἀδμητον καταλύσαι I, 191. ἐν ᾧ ἀναγκασθῇ χωρὶς μάχεσθαι IV, 306. ὥς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι, δρουντες τὴν γῆν III, 335. ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ IV, 277.

ἀναγκαῖος. καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν I, 5.

I N D E X

- D. Halic. 450, 36. ἐξ ἀναγκαίου καὶ τοιαύτης διανοίας &c. IV, 275. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι IV, 306. τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους III, 342. ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὔσαν III, 215. ἀναγκαίαν δόκῃσιν παρέχεται ὥς &c. III, 128. ἀναγκαῖον εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομοῦμενον τὸ τεῖχος IV, 183. ἀναγκαῖον ξυμφέρον διαναστᾶς III, 192.
- ἀναγκαιότατος. ἀναγκαιότατης ἐνδεία διαίτης IV, 315. ἀπὸ ἀναγκαιότατου ὕψους ἀπομάχεσθαι I, 127. — κρατιστοὶ εἶναι ὅστις ἐν τοῖς ἀναγκαιότατοις παιδεύεται I, 120.
- ἀναγκαιότερος. διαλλακτὰς τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιότερους τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι III, 87.
- ἀναγκαιός. φέρειν χρὴ τὰ δαμόνια ἀναγκαιός, τὰ τε ἀπὸ τῶν πολέμιων ἀνδρείως II, 94.
- ἀναγκαστός. οἱ ἀναγκαστοὶ κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν IV, 191. 272. εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστοὺς V, 36.
- ἀνάγκη. διὰ τὸν πόλεμον γίγνεται ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκίσεως II, 31. ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης, ib. δίκαια μὲν ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται III, 338. ἐξ ἀνάγκης καθεστῶτας αἰεὶ πολέμιους II, 228. ἀνάγκη οὐδεμιᾷ τὰ ὅπλα παραδοῦναι III, 62. ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ III, 15. ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς III, 146. ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τὶ παθὼν, χαλεπώτερος &c. II, 229. ἀνάγκῃ ἴοντες ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν IV, 267. ἐν τῇ ἀνάγκῃ III, 146. κατ' ἀνάγκην IV, 291. III, 29. τὴν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερατέραν ἤγησάμενοι τῶν πολέμιων IV, 108. οὐκ ἀπέμειναν ἀτολίμια ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι περὶ τοῦ οἴκειον ἀγαθοῦ III, 178. Αἰολεῖς Αἰολεῦσι κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο IV, 268. ἀνάγκαις τοιαύταις στασιωτικῶν καιρῶν κατελλημένων &c. IV, 269. 270. ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν II, 288. προσεῖται κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογεῖν III, 129. vid. & in initio.
- ἀναγραπτός κείσεται σοὶ εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ I, 181.
- ἀναγράφαι ἐν στήλῃ III, 284.
- ἀνάγω. — ἐς τὴν ἥπειρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο II, 284. ἀναγομένης ὀλκάδος τυχὼν I, 192, & alibi. βιαιότερον ἀναγαγεμένοι ἐκομίσθησαν II, 51. 83.
- ἀναγωγή ἐγένετο ἐς τὴν Σικελίαν IV, 47. ἀναγωγὴν διὰ τάχους ἐποιεῖτο III, 47.
- ἀναγόνιστοι III, 137. Xenoph. & Plato de Legib.
- ἀναδάσασθαι τὴν γῆν III, 209. D. Halic. 608, 21. Attice pro ἀναμερίσασθαι Moeris & Thom. Mag.
- ἀναδέω. (Βρασιδαν) χερσὶ στεφάνῳ ἀνέδθησαν III, 179. ἀνέδθησε τὸν ἡνίοχον III, 288.
- ἀναδραμόντες πρὸς τὰ μετέωρα II, 300.

V E R B O R U M.

- ἀναδιδάσκοντες τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥαδία ἢ αἵρεσις II, 312.
 ἀναδιδάσκοντας καὶ παραμυθησομένους &c. V, 131.
 ἀναδίδωμι. ὅσα ἡ γῆ ἀνεδίδου ὥραια II, 256. φαίνεται (ἴε-
 ῖα) πῦρ ἀναδιδούσα πολὺ II, 299. pro scaturire D. Hal. 351, 11.
 ἀνάδοτος μὴ ἂν εἴη Πλάταια II, 246.
 ἀναδούμενοι ὠνευον τοὺς σταυροὺς IV, 210. νεῶν τινὰς ἀνα-
 γούμενοι II, 147.
 ἀναθάρσας ὁ δῆμος III, 331. διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώ-
 ων, τῇ ὅψι ἀνεθάρσον IV, 49. ἀνεθάρσσαν, καὶ πρὸς ἀνάκλη-
 σιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.
 ἀνάθημα. ἐν ἀναθήμασιν II, 24.
 ἀναθρέματι. ἀναθρούμενα ἔργα ἐκ τῶν λόγων III, 128. Ho-
 mer. ἀθρήσειε &c. ἐσαθρήσειαν. διὰθρε Aristoph. Nub.
 ἀναίρεσις. ἀναίρεσιν αἰτήσεων τῶν νεκρῶν II, 335. ἐς ἀναίρε-
 σιν II, 52.
 ἀναίρεω. ὁ δ' αὐτοῖς ἀνείλε, respondit Deus I, 38. ita Hero-
 otus, Platon, Xenophon, Plutarch. 64, 17. apud Antiphon-
 a cum ἔχρησεν coniungitur. ἀνείλοντο ἀσπόνδους II, 39. τῶν
 ἡκῶν ἀναίρεβεισῶν I, 13.
 ἀναισθήτος θάνατος II, 67. Ios. 487. Demosth. Aretaeus
 1, 25. διὰ τὸ ἀναισθητὸν ὑμῶν, stuporem I, 95. — τολμῶσιν
 γαπαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθητοὺς IV, 133.
 ἀναισχυντέω, impudenter nego I, 57.
 ἀναισχυντούς ἐς θήκας ἐτρέποντο II, 79. V, 68.
 ἀνακαλεῖ Ἀχαιοὺς I, 7. Schol. Sophocl. 412. δι' αὐτὰ ταῦ-
 α ἀνεκάλεσαν αὐτὸν I, 183.
 ἀνακείμενα ἐν τοῖς ἱεροῖς II, 338.
 ἀνακλάω. ἄλλας δὲ (μηχανὰς) προσῆγον, αἱ βρόχους περι-
 ἄλλοντες ἀνέκλων &c. II, 118.
 ἀνάκλησις. πρὸς ἀνάκλησιν τῶν θεῶν ἐτρέποντο IV, 293.
 ἀνακοίνωσον τοῖς φίλοις. Moeris.
 ἀνακρινούντες ὧν περὶ ἐπυνθάνοντο I, 134.
 ἀνακρουόμενοι ἀλλήλων IV, 234.
 ἀνακρούσας οὐκ οὔσης αὐτοῖς IV, 278. 232.
 ἀνακτᾶσθαι I, 167. ἀντὶ τοῦ θραυπεύειν, Suidas.
 ἀνακῶς V, 165. Vox poetica, ut vult Marcellinus.
 ἀνακωχὴ ἀσπονδος III, 256. τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς V,
 36. οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε I, 61. 91. ἀνακωχῆς
 ἐκὼν γενομένης III, 172. 59. ἀνακωχὴν ποιησάμενοι II, 178.
 ἀκωχὰς ποιεῖν. D. Halic. 152, 45. Chrysoft.
 ἀναλαμβάνων ἐθεράπευον ὑμᾶς IV, 140. ἀνελιηφότες τὰς κα-
 ισευὰς II, 30. ἀνορτιστάς τε καὶ τριήρεις ἀναλαβόντες παρ-
 γλευσαν IV, 225. τοὺς τραυματίας ἀναλαβόντας V, 42.

I N D E X

ἀναλγητότεροι. καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῷ ἐπιβουλευσάντων φανῆναι II, 229. ἀναλγησίας ἔργον D. Halic. 357, 10. Schol. Sophocl. 55; 338.

ἀναλέγων, solus Thucydides, pro ἀπαγορεύων Th. Magist. ἀνάληψις. τῆς ἐπατίου ἀναχωρήσεως τὴν παρούσαν ἄκωρη προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. Aret. 137, 17.

ἀναλίσκω. χρήματα ἀναλθέντα, κατὰ χρόνους ταξάμεναι ἀποδοῦναι I, 162. πολλὰ ἀναλώσας τῶν βασιλέως V, 137. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ἀποδοῦναι IV, 316. V, 48. χίλια τάλαντα χωρὶς δέσσαι καὶ μὴ ἀναλοῦν II, 41. ἐν περιπολοῖσι ἀναλίσκοντας IV, 254. Aeschyli Schol. 324. πλεῖστα δὲ σώματα καὶ πόντους ἀναλωκεῖν πολέμῳ II, 95.

ἀναλογίζω. τῶν στρατιωτῶν ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν &c. II, 213. ξυριστάμενοι πρὸς ἀλλήλους οἷά περ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀναλογίζοντο V, 127.

ἀναλογισμός. μετάνοιά τις ἢν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμός II, 219. ὅτων δὲ αὐτῶν ἐν τοιοῦτῳ ἀναλογισμῷ V, 128. Pro ἀναλογία Philo.

ἀναλομάτων μεγάλων προσπιπτόντων IV, 216.

ἀνάλωσιν δημοσίαν ἐλογίσατο IV, 51.

ἀνάλωτος. οἰόμενος Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον III, 104.

ἀναμένω. οὐκ ἀνέμενεν ἡμέραν γενέσθαι III, 202. οὐκ ἀνέμεναν ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι &c. III, 178. Th. Magist. in βούλομαι.

ἀναμιῆξ τεταγμένοι II, 328. D. Hal. 348, 40. Ioseph. 476.

ἀναμφισβήτητος. μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτων, ἅνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων βουλευσαί τι ἀνήκεστον I, 186.

ἀνάνδρῳ μὴ ἐνὶ δοκεῖται εἶναι, πολλοὺς μιᾷ πάλαι μὴ ἐπικεθεῖν I, 117. ἀνάνδρως φεύγειν D. Halic. 648, 3. & Polyb. pag. 14. Diodor. 31 C. Aelian. V. H. XII, 12. ἀνάνδρους Aeschyli Schol. 138, & Sophocl. 334.

ἀνάνδρος. τὸ δὲ σωφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα II, 289.

ἀνανεῶν. ὄρκον ἀνανεοῦσθαι III, 235. agn. Suidas I, 172. Plutarch. Cratinus. ἀνανεωσάμενοι φιλίαν IV, 225. τὸν ἄνθρωπον Aretaeus 80, 12. Ios. 994, & V. διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι III, 273. Th. Mag. in βούλομαι. πένης Diod. 13 b.

ἀνανεώσεκ. ἀφίκομαι ἐπὶ ἀνανεώσει τῆς πρότερον οὗσης συμμάχιας IV, 127. D. Halic. 216, 10.

ἀνανταγώνιστος. τὸ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία τι τήνεται II, 69, & ex eo Herodian.

ἀνάπαυλα. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας II, 115. τῶν πέντε πλεῖστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα II, 57. πολέμῳ

V E R B O R U M.

- D. Halic. 526, 41. & πόνων 90, 28. ἔργου οὐδὲ ἀμβολῇ Aret. 23, 15. Libanius Epist. ἀναπαύλης ἐδέσμεν, cit. Th. Mag. ἀναπαύσιν καλῶν III, 31. D. Hal. 246, 35. Pindar. N. 7, 76. ἀναπειθῶ. ὅν τις ἄρα ζῶν κατηγορία παραζύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπείσθημεν I, 119. τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους παλεμῆν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας I, 198. μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθεσθε IV, 134. μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθεσθῶ IV, 141. τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο II, 96. ἀναπίπτω. νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι I, 98. ἀναπληρῶ. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε καὶ ἀνεπληρώθη II, 45. Virg. *De fœdus solis varius*. — Ovid. *Luna implet orbem*. ἀναπράσσω. τὸν Κύζικον προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀνέπραξαν V, 172. ἀνάρκτους νησιώτας III, 342. ἀνάρμοστοι πρὸς τὴν ἐκάστην (ναῦν) αὐτῶν ἐσόμεθα IV, 283. Aristoph. N. 905, Τυφογέρον εἰ κἀνάρμοστος. Lucian. ἀνάρμοστον καὶ δυσκόλλητον τοῦ πράγματος, inepte. ῥῆμα πρὸς τὴν προσκειμένην χρεῖαν. ἀναρπασθεῖς ὑπ' ἀνέμου IV, 167. ἀναρρήγνυσθαι τὰς παρεξαιρέσεις IV, 227. ἀναρρίπτειν. ὥς ἐκ τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ προσῆκον τοσούτους ἀναρρίπτουμιν κίνδυνον III, 140. 126. τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι III, 343. ἀναρρίπτούσης πατρίδος ὥς μεγίστον δὴ τῶν πρὶν κίνδυνον IV, 24. ἀναρρῶσθέντες ἐπὶ ἀπροσδοκῆτι εὐπραγίᾳ IV, 249. ἀνερῶσθη τὴν γνώμην, Aelian. IV, 8. ἀναρχία. μέγα δὲ βλάψαι τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρχίαν, τῶν τε πολλῶν ἀξύντακτον ἀναρχίαν IV, 114. ἀνασειῶ. ἀνέσειςαν τὰς χεῖρας, δηλοῦντες προσέεισθαι τὰ κεκρυγμένα III, 59. ἀνασκευασάμενοι, hoc est, τὰ σκεύη ἀναλαβόντες I, 29. ἀνασκοπῶν IV, 241. ἀνασπᾶσαντας ὑδρεύεσθαι III, 144. 13. ἀνάστασις. ἡ ἀνάστασις τοῦ στρατεύματος ἐγένετο IV, 300. κἀκείνου ἀναστάσεως ἐκ τοῦ ἱεροῦ πίστιν διδόντος I, 187. vid. ἀνίστημι. ἀνάστατος. Καμαριναίων ἀναστάτων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακ. IV, 11. Aelian. III, 43. πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν IV, 119. ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτη χωρία V, 36. vid. ἀνίστημι. ἀναστρέφω, ομαι. ὁπότε ἐς καρδίαν (νόσος) στηρίξαι, ἀνέστρεφε αὐτὴν II, 73. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου ταύτη ἀνεστρέφετο V, 151. διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἀναστρέφεισθαι III, 56. ἀναστροφή. δίσκλοι οὐκ εἰσίν, οὐδὲ ἀναστροφῇ II, 144. Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

- ἀνασχῶσθαι οὐκέτι ἐποιοῦντο, non amplius ferendum I, 163.
- D. Halic. 52, 34.
- ἀνατίθηναι. οὐ δίκαιος παρὰ λόγον τι ἔμοι ἀναθήσετε, tribuat^{is} II, 94. ἀνατεθῆναι σκῦλα πρὸς ἱεροῖς II, 254. πάντα τὰ πράγματα ἀνετίθεσαν V, 125.
- ἀνατολικὴν χώραν κατεδῆλουν ex VIII Suidas I, 678.
- ἀναφέρω. τὰς κόπας ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν II, 134. τοὺς κινδύνους ἀναφέρει II, 223. ἐκ ποτηρῶν πραγμάτων τοῦτο ἀνήνεγκε τὴν πόλιν V, 158. ἀνήνεγκαν. ἐς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον III, 247.
- ἀναχράω. ἀνεχρήσαντο pro διεχρήσαντο citat Poll. IX, 153.
- ἀναχωρέω. ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον IV, 310. ἀπρακτοὶ ἀνεχώρησαν III, 33. ἀναχωρήσαντες ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν II, 22. φεύγοντες γὰρ ἐκράτουν καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο III, 52. ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ III, 352. τὰς μετὰ Χεριδέως (ναῦς) διώξασαι καὶ μὴ καταλαβοῦσαι ἀναχωρήκεσαν V, 24, & III, 45. V, 143.
- ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου I, 20. ὠφέλιμον ἂν εἶναι εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαϊστέρα III, 51. τοῦτοις ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην IV, 321. ῥαδίᾳ ἀναχωρήσεως οὐσης III, 16. προσφέρει λόγον περὶ ἀναχωρήσεως II, 330. οἶα ἐν νυκτερινῇ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν συμβῆναι III, 192. τῇ ἀναχωρήσει καταπλαγῶντες III, 309. ἐν τῇ ἀναχωρήσει IV, 220. χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχωρήσιν II, 37. vid. σπένδω.
- ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε II, 265. ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι II, 64. Ioseph. p. 2.
- ἀνδραγαθίζω. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι II, 229. D. Halic. 421, 45. ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεσθαι II, 93.
- ἀνδράποδα ἀντεμβιβάζει ὑπὲρ σφῶν IV, 191.
- ἀνδραποδισμός. ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ ἔχθραν ἐποίησαντο II, 106.
- ἀνδρεία. καὶ μὴ μετὰ νόμον τοπλεῖον ἢ τρόπον ἀνδρείας ἐβόλομεν κινδυνεύειν II, 59. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσους ἐς ὅσον ἢ ἐπιστήμη ἀντέχοι IV, 109. ἐπιστήμη ἀνδρείαν ἔχουσα II, 139.
- ἀνδρείος. ἀπαθεῖν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον ἐπικομποῦσιν III, 189. ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι II, 142. τοὺς ἀνθρώπους ταῖς γνωμαῖς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι II, 139 & sq.
- ἀνδρείως ἄλλο τι τῶν μεγίστων ὑπομεῖναι III, 178. ἀκολουθήσατε ἀνδρείως III, 218.
- ἀνδρία. τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη II, 289.

V E R B O R U M.

ἀντειμένους διακτόμενοι II, 58. vid. ἀνίημι.

ἀνειπεῖν. ὁ κήρυξ ἀνείπεν II, 5. κάλλιον, inquit Magister, quam ἀνηγόρευσεν· sic D. Halic. 363, 42. Pollux III, 152, & passim. ἀνειπὼν κήρυγμα τόδε III, 156. ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἣν αὐτοὶ βούλεται V, 102.

ἀνεκβάτους ἐσπίπτοντες ἐς χαράδρας II, 314.

ἀνεκτός. ἀνεκτοὶ μέχρι τοῦδε ἐπαινοὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι II, 54. ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὁπασοῦν ἀνεκτὸς ξυναλλαγῇ πρὸς Λακεδαιμονίους V, 141. ὁσμαι οὐκ ἀνεκτοὶ IV, 323. Schol. Sophocli. 300. ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνέλεγκτος. μὴ οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἀπατηθῶσι III, 336.

ἀνελκύσαι τὰς ναῦς V, 19.

ἀνέλπιστος. τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς, ἀνέλπιστον μετὰ δὲ τοῦ δραμένου ἐτι καὶ στήναι ἔλπις III, 343. ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι IV, 55. 56. ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθῆσεσθαι IV, 295. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διὰ φόβου εἰσὶ IV, 57. γεγενημένου πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες V, 171. πρὸς τὸ ἀνέλπιστον τραπόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. οὔτε ἀνέλπιστον καταστήσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὥς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι II, 238. ἀνέλπιστοὶ ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆσεσθαι V, 4. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοὶ πῶ μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐρχέοντο IV, 32. ἢ (Σαλάσση) ἐκείνοι ἀνέλπιστοὶ ἐπιγενέσθαι II, 211.

ἀνελπιστότερα ὄρων τὰ ἐκ γῆς IV, 180. Diodor. 467 c. Arctaeus 43, 3. Dem. 356. ἀελπίτια βαλὼν Pind. Theocrit. IV, 42.

ἀνεμος. ἦν ἐπὶ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ ἀνεμος οὐρος IV, 262. ὁπότε ἀνεμος εἶη III, 34. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. ἀντιπαταγούντος ἀνέμου II, 200. διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπασιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος IV, 282. ἀνέμῳ τοιούτῳ ὑπονοιφεμένη ἡ νύξ II, 204. φύκτα χειμέριαν ὕδατι καὶ ἀνέμῳ II, 199. χειμασθεῖς ἀνέμῳ V, 161.

ἀνεξέυρετος ἀριθμὸς II, 298.

ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον ἔχει III, 188. ὅντα ἀνεξέλεγκτα I, 32. Ioseph. 135. Diodor. p. 26 c.

ἀνεπαχθῶς τὰ ἴδια προσομιλοῦντες II, 57. non gravate, apud Hermogenem, non invidiose. ἀνεπαχθῆς Ioseph. 815.

ἀνεπιβουλευτον. διὰ τὸ ἀδελφεὶ καὶ ἀνεπιβουλευτῶν πρὸς ἀλλήλους II, 220. ἀνεπιβουλητὸν Ioseph. 841.

ἀνεπισικέστερον τι πράξαι II, 267.

ἀνεπικλήτως ἀπῆλθον I, 130.

ἀνεπίληπτος τοῖς ἐχθροῖς εἶναι III, 231. v. D. Halic.

ἀνεπιστημοσύνη. πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ αἰας

I N D E X

ἀνεπίστημος ὕψους καὶ μαλακίας (ἡ γαμονία) γενήσεται III, 213.
Xenoph. Plato. Themist. Philo.

ἀνεπιστήμων. (τὸ ὑπάρχον πρότερον) ὅπως καὶ ἀνεπιστήμωνες ἔτι ὄντες ἀπετολμήσαμεν IV, 283. οὐκ ἀνεπιστήμονα ὑμῖν III, 348. πρὸς ναὺς ἀνεπιστήμονας ναυσὶν ἐμπείρους πλεούσας ἢ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει II, 144. Plato. ἀνεπίστημονεστέρῃ Herodot. II, 22.

ἀνεπιτάκτου τῆς ἐς τὴν δίαίταν ἐξουσίας IV, 287.

ἀνεπιτήδειος. μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν II, 277.

ἀνεπίθοτος. πᾶσι ἀνεπίθοτον τὰ ξυμφέροντα μογίστον πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι, non vitio vertendum I, 108. ἀνεπίθο-
νότερον Ulpian. ad Dem. 363, 2. ἐς αἰθράπους δίκαια καὶ ἀνε-
πίθονα IV, 305.

ἀνερβίζω. παντὶ τρόπῳ ἀνερβίστο ἡ πόλις II, 38.

ἀνευ. ἀδικεῖν ἔφασαν, ἀνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενῃ III, 117. ἀνευ ὁλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς IV, 301. ἀνευ
ληστείας I, 20. ἀνευ τοῦ πλήθους σπεισάμενους III, 302. ἀνευ
τῆς τῶνδε ἵππου III, 140. διέναι ἀνευ ἀγωγῷ III, 116. ἀμ-
φιλόγα δίκη διαλύοντες ἀνευ πολέμου III, 174. ἀνευ ἀναμφο-
βητήτων τεκμηρίων I, 186. v. Schol. Sophocl. 109. 208. 298.
ἀνίας Pindar.

ἀνεύθυνος. πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκράσειν ὑπεύθυνον
τὴν παραινέσιν ἔχοντας II, 234. pro ἀνυπεύθυν. D. Hal. 370,
45. Herodot.

ἀνεχέγγυον. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ
τῆς πρὶν ἀπειρίας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81. ἀνέγγυος, Anacreon.

ἀνέχεσθαι. ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι II, 73. ἀνέχεσθαι
τὴν γῆν τεμνομένην II, 114. τὸ σημείον τοῦ πυρὸς ἀνέσχω III,
165. ἐπ' ἀμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνείχε IV, 252. δυσ-
τυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐκ τῶ ὁμοίῳ τις ἀνέχεσθαι ὑ-
πὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφοροῦμενος IV, 29. ἐν ταῖς ἀνεχού-
σαις ἀκραῖς παρετέτακτο IV, 227.

ἀνήκεστον. κατέχεται ὑπ' ἀνήκεστον τιδὸς κρείττονος II, 237.
ἀνήκεστον μηδὲν παθεῖν II, 227. βουλευσάι τι ἀνήκεστον I, 186.
πρὶν τι ἀνήκεστον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ξυμφοραῖς ἀνήκέ-
στοις περιποσεῖν III, 349. V. Theogn. 76. Herodotum. v. Are-
taeum. D. Hal. 175, 40. Ioseph. 3. Demosth. 337, 2. & Schol.
Aeschyl. 315. Sch. Sophocl. 120, 153.

ἀνηκουστέω. τῶν νόμων ἀνηκουστεῖν I, 119. Homer. — οὐδ'
ἄρα Πάτρως ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων. ἀνήκουστα Antipho, pro
non concedenda. Herodot. VI, 339. Schol. Sophocl. 140. &
Euripid. Hip. 362.

ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. ἀνὴρ καλῶς φερόμενος τὰ καλ'

V E R B O R U M.

ἐαυτὸν II, 88. ἀνὴρ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ V, 140. ἀνὴρ ἡλικίας νέος III, 273. ἀνὴρ δημαγωγός, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος III, 32. ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης I, 174. ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς III, 208. — Θεαινέτου, ἀνδρὸς μάντεως II, 197. τὸ ἐμπληκτὸς ὅξυ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη II, 289. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοντι II, 67. ἀνδρὶ τυράννῳ οὐδὲν ἀλογον IV, 131. τὸν αὐτὸν ἀνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' εἶδῃ παρέχεσθαι II, 61. ἀνδρα δοκοῦντα δραστήριον III, 121. ἀνέφξαν τὰς πύλας Πλαταιέων ἀνδρες II, 4. οἱ ἀνδρες καὶ ἐτέρχονται καὶ ἐν πλῶ ἤδη εἰσὶ IV, 60. ἀνδρες πῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει II, 266. εἰ ἀνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44. ἀνδρες στρατιῶται II, 142. φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν συχ' ὑπηρετήσαν αὐτῷ III, 161. I, 198. περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας III, 26. 22. 29. 35. 43. 44. πέντε ἑλαβον (ναῦς), καὶ μίαν αὐτοῖς ἀνδράσι III, 22 & 23. Ἀστυόχον, ἦν δοκῇ τοῖς ἑνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας V, 58. ἀνδρας τῶν πολιτῶν σφίσι ὑπερναντίους βουλόμενοι διαφθεῖραι II, 4. κατ' εἰκοσιν ἀνδρας — ἐς μὲν ἀνδρας ἐξήκοντα III, 72, & III, 24. ἀνδρας αὐτῶν δυνατωτάτους V, 72. II, 5. ἀνδρας φιλοὺς, ἐγχειρίδια ἔχοντας III, 164. τῶν ἡβόντων αὐτῶν ἀνδρας ἐξήγον III, 199. Vid. ἄνθρωπος.

ἀνθάπτομαι. τῶν πραγμάτων ἀνθάπτεσθαι V, 158. μαλακότερος περὶ τῆς μισθοφορᾶς ἀνθήπτετο, levius increpuit V, 78. Herodot. ἔργου Plato Epist.

ἀνθεκτέα. τῆς θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα ἐστί I, 131. vid. ἀντέχω.

ἀνθέλλω. τῶν νεῶν ἀντιλαμβανόμενοι ἀνθεῖλλον III, 22.

ἀνθίω. μετὰ ἀκραίφονους τῆς ξυμμαχίας ἦνθησαν I, 30. D. Halic. 13, 35.

ἀνθησαύομαι. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησαύσασθαι μεθ' ἡδονῆς III, 30.

ἀνθίστημι. ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι I, 133. τοῖς πρώτοις τῶν ἐναντίων ἀνθιστάμενος ἀμύνεσθαι III, 186. ἐπεὶ δὲ ναυτικὸν τε καὶ τὰλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα δρῶσιν IV, 191. ἀντέστησαν πρώτη ὁρμῇ III, 190. ἀπροσοδῆτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος III, 210. τὸ πρᾶγμα ἀντέστη III, 266.

ἀνθος αὐτῶν ἀπολάλει III, 199. ἀνθος ἦβης, Simonides.

ἀνθορμέω. μελετῶντες τὴν ναυμαχίαν ἀλλήλοις ἀνθώρμουν II, 138. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεστέως ἀνθώρμουν τῷ ναυτικῷ — ταῖς ναυσὶ V, 136. IV, 200.

ἀνθρώπειος. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπὶ τὸν III, 89. ἀδύνατον, ἀνθρω-

I N D E X

πείας φύσεως ὁρμωμένης τι πράξει, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. νομίσας ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ γενέσθαι III, 171. δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἰσῆς ἀνάγκης κρίνεται III, 338. τὰ τε ἄλλα χαλεπωτέρας ἢ κατ' ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστῳ II, 75. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παρὰ λόγους ἐσφάλησαν V, 37. ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305.

ἀνθρωπείως. οἷς παρὸν ἀνθρωπείως ἔτι σώζεσθαι III, 344. ἀνθρωπείως ἁμαρτεῖν II, 227.

ἄνθρωπος. ἐνδέχεται ἁμαθῶς χωρῆσαι τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. πρὸ ἀνθρώπων. ἀνθρώπων μοχθηρὸν, ὡστραλισμένον V, 111. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερίσκεπτος δίδοναι III, 160. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς μὲν ἐνδούσιν ἀνθησαῖν μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχυντὰ διακινδυνεύειν III, 30. ἄνθρωποι ἀδικούμενοι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι I, 110. τετράποδα ὅσα τῶν ἀνθρώπων ἄπτεται II, 75. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων V, 72. τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων V, 127. πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν IV, 206. τῶν ἀνθρώπων φθορὰ IV, 213. οἱ τῶν ἀνθρώπων ἀπειρότατοι IV, 276. ἀνθρώπων ὀλίγη ἐνόντων III, 11. V, 142. ἄσμενοις ἐγγίγνεται τοῖς σῶφροσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀνθρώπους ἐπισικεῖς V, 150. ἀπολείπειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς V, 127. ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην, μόλις αἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥστε μὴ τοὺς ἀνθρώπους διαφθεیرهσθαι III, 196. vid. ἀνὴρ.

ἀνθυπάγω. ὃ δὲ ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους, φάσκον δς. II, 275.

ἀνίημι. αἰεὶ ἐπιβουλεύουσιν, καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, οὐκ ἀνιᾶσιν IV, 133. τοῖς Ἀθηναίοις οὐκ ἀνεῖναι ἐφορμεῖν III, 36. ἀνιέντας Μήδου τὴν ἔχθραν II, 184. σφῶν ἀνέντων τὴν φυλακὴν III, 43. 254. Ἀφρονα τοῦτον ἀνέντες, Hom. II. ε. ἐγεγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων IV, 259. οὐκ ἀσφαλὲς τοῖς πολλοῖς ἀπηχθιμένους, ἀνέντας (ἀρχὴν), κινδυνεύειν I, 108. ἐν τῇ ἀνειμένῃ τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ζυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217. Ioseph. 820. Herodotus II. τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, qui vacant. ἀνειμένη τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν I, 11. ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν, πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε II, 119 sq. καὶ σε μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι δς. I, 181. τὸν πόλεμον ἀνιέναι IV, 196.

ἀνίστημι. ἀνίστη αὐτοὺς καὶ παρημυθεῖτο II, 280. ἀνισταμένη Ἑλλὰς I, 21. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη III, 115. πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον ἀναστήναι V, 67. μετεμέλοντα οὐκ ἀναστάντες

V E R B O R U M.

τες IV, 258. ἀναστήσας Ἀκαρῶνας πανδημει II, 181. III, 132.
165. I, 86. ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, surgat & discedat I,
123.

ἀνίσσωσις. ἀνίσσσεως ἕνεκα V, 136. ἀνίσως Sch. Sophocl. 170.
ἀνοια, (scribitur & διάνοια) οὐκ ἄχρηστος, ὅστις ἂν ἐαυ-
τὸν τε καὶ τὴν πόλιν ὠφελεῖ IV, 28. οἱ μὲν αἵρεσις γεγένηται
πολλὴ ἀνοια πολεμῆσαι II, 89. αἰσχύνῃ μετὰ ἀνοίας προσλα-
βεῖν III, 349. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων
ἐστίν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιὼν II, 242.

ἀνοητία, cit. Thom. Magister.

ἀνοίγω. τὸ ἐαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες II, 266. ἐσπεσόντες ἐς
πόλιν οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνωχθεῖσαν III, 196.

ἀνοιξις. ἀσφάλεια τῆς ἀνοίξεως αὐτοῖς ἐγγίγντο III, 100. τε-
βεραπευκότες τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98.

ἀνορκή. πρὸς λίθων ἀνορκῆν III, 165.

ἀνολοφύρομαι. ὁ Ἄλκιβ. ἀνολοφύρατο V, 124. Xenoph. Paed.

ἀνομία. ἤρξε τῇ πόλει ἀνομίας ἐπιπλεῖν τὸ νόσημα II, 79.

ἀνορθώσαντες τὸ στρατόπεδον IV, 138.

ἀνοσον ἔτος II, 72. Anacreon, ἀνοσοὶ δέμας δεητὸν, integri
ἀνταίρω. εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρουμένους, οὔ-
τε πολεμίους II, 213.

ἀνταίτεω. τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας ἀνταίτουντες III, 29.

ἀνταλλάσσω. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα
ἀντήλλαξαν II, 289. θόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἐκατέρων τρέ-
που III, 22. τήν τε παραυτίκα ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς
τῶν τετρακοσίων τιμωρίας, οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

ἀνταμύτομαι. ὀφείλων μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεῖς, ἀλλὰ
&c. III, 30. ἀνταμυνόμενός τις ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῇ III, 29.

ἀντανάγω. ἀντανήγοντο, φράξαι τοὺς ἔσπλους III, 21. ἀ-
θρόαις ταῖς ναυσὶν ἀντανήγοντο V, 122. ἐπεὶ μὴ ἀντανάγοισεν
V, 57.

ἀνταναμείνω. σαφῶς εἰδέναι ἀνταναμείναντες II, 187.

ἀντάνειμι. ἀντάνει τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον αὐτῷ II, 116.

ἀνταξιόω. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.

ἀνταπαιτέω. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, αὐτοὺς μὴ κτείνειν II,
255. agn. Suid. Demosth. ἀνταπαιτούντων Πλάταιαν III, 231.

ἀνταποδίδωμι. ὁ ἐναντίος ὀφείλων ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν ἐ-
τοιμότερός ἐστιν III, 30. νῦν ἀνταπόδοτε II, 230.

ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων ξυμβαίνειν βουλόμεναι
III, 121.

ἀνταποφαίνομαι. ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτο
II, 222. ἀνταποφαίνομεν δεινότερα παθοῦσαν τὴν ἡλικίαν ἡμῶν
διεφθαρμένην II, 269.

I N D E X

- ἀντειπεῖν ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ἔργῳ II, 99. οὐδαμοῦ ἀντει-
πον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι I, 121. ἡ βουλή οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξήλ-
θε V, 106. ἀντειπεῖν ἐστὶν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολι-
τείαν V, 114. εἴτι ἀρα αὐτὸς ἀντειπεν αὐτῷ Ἀθ. δεομένη I, 191.
ἀντεκπλεῖν σφίσι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν III, 21.
ἀντεμβιβάζω. ἀνδράποδα ἀντεμβιβάζει ὑπὲρ σφῶν IV, 191.
ἀντεπανάγω. περὶ πλοίου διατλ. ἀντεπαναγόμενοι III, 37.
ἀντέπαμι. οὐκ ἀντεπῆσαν, ἀλλ' ἠσυχάζον III, 53. 141. D.
Halic. 552, 33.
ἀντεπεξάγω. ἥ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναι-
πίοι, ἀντεπεξῆγον V, 168.
ἀντεπέξεμι. οἱ δὲ πρὸς ἰππέας τε καὶ ἀκοντιστάς ἀντεπέξε-
σαν IV, 234.
ἀντεπεξέρχομαι. οἱ δὲ ἀντεπεξεληθόντες ἰδρύθησαν ἐπὶ καρ-
τεροῦ λόφου III, 197.
ἀντεπιβουλεύω. προεπιβουλεύειν μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν
I, 52. ἀντεπιβουλεύσαι ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε IV, 136. δι-
νατοὶ ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεύσαι II, 188.
ἀντεπιμελῆσαι II, 188. Xenophon. Paed. V.
ἀντεπιτειχίζω I, 203.
ἀντεπιτίθει, ἐπιστολὴν ὡς τάχιστα διαπέμψαι I, 180.
ἀντερῶ. τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων ἀντεροῦντες I, 103.
δαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν II, 222.
ἀντέχω. οὐκ ἀθρόοι ἀντεῖχον I, 20. τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀν-
τεῖχοντο I, 22. οὐκέτι ἐδύνατο ἀντέχειν I, 143. τῷ κακῷ οὐκ
ἀντεῖχον II, 77. τὸ σῶμα ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ
II, 74. ἀνδρεία οὐχ ἥσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχει IV, 109.
ἀμφίβολοι ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον III, 58. οὐκέτι ἐδύνατο ἀν-
τέχειν πολιορκούμενοι II, 107. ἀλλήλοις ἐπιπολὺ ἀντεῖχον IV,
205.
ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τείχους IV, 230.
ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς ἐπιδόουσι III, 18. —
σταυράματός, ὃ ἀντὶ λιμένος κλειστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπ-
γῇ IV, 235. II, 115. ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἐλάμβαν III, 31. ἀν-
τὶ τοῦ πλεονέχειν, προσκαταλιπεῖν τὰ αὐτῶν III, 91. ἀντὶ τῶν
πόρων οὐκ ἂν χάρις καθίσταται III, 128. ἀντ' εἰρήνης πόλεμον
ἔχοντες II, 97.
ἀντιβάλλω. οἱ Συρακούσιοι ἀπὸ τῶν τρωσέων ἔβαλλον, οἱ δ'
ἐκ τῆς ὀλκᾶδος ἀντέβαλλον IV, 210.
ἀντιβονθέω. τοσάδε μετὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσεν Συρακουσίαις
δὲ ἀντεβόηθησαν οἱ θεοί. IV, 271.
ἀντιβολία. πρὸς ἀντιβολίαν τραπόμενοι IV, 301. Eupolis apud
Eustathium.

V E R B O R U M.

ἀντιδιδῶμι. ὁμοίως χάριτας ἀντιδιδόναι II, 264. δίκην ἀντιδιδόναι II, 268.

ἀντικαθίζομαι. τοῦτο τὸ θέρος ἀντικαθίζομαι I, 47.

ἀντικαθίημαι. ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ ἀντεκάθητο III, 212.

ἀντικαθίστημι. τοιαύτης πόλεως ἀντικαθεσθηκυίας διαμέλλετε I, 99. ἀντικαταστάντες ταῖς ναυσὶ IV, 236. ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ Δαρσεῖν II, 99.

ἀντικελεύω I, 178.

ἀντικρούω. ἀντεκεκρούκει αὐτοῖς τοῦτο IV, 74.

ἀντικρὺς. ἐχόρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἀντικρὺς δουλείαν, manifeste I, 170. ἀντικρὺς πολεμοῦσι IV, 19.

ἀντικτᾶομαι. ἀντικτᾶσθαι τῇ ἀπουσίᾳ οἴονται, (editur ἀντικτᾶσθαι) I, 98.

ἀντιλαβὴν μὴ ἔχει ἢ χεῖρ ἐπιβαλλομένη, apprehensionem IV, 281. fig. pro ansa reprehendendi, Plato Phaed.

ἀντιλαμβάνω. ἀρχόμενοι πάντες ὁξύτερον ἀντιλαμβάνοντες II, 14. ἀντιλαμβανόμενοι τῶν γεῶν, ἀνθίλκον III, 22. περὶ τῆς σωτηρίας νῦν, εἴποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι IV, 291. ἦν τοῦ φίλιου χωρίου ἀντιλαβόμεθα IV, 306. τῶν μετεώρων ἀντελάβετο III, 192. II, 202. τοῦ κοινῆς τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι II, 90. Theognis 108. οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε IV, 282.

ἀντιλέγω. πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας ἀντιλεγόντων V, 82. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτείνει II, 230. ἀντιλέγον ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρους V, 68.

ἀντίλεκτος. εἰς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται III, 136.

ἀντίληψις τῶν ἀκροτηρίων II, 75.

ἀντιλογία. ἡ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν ἐγένετο I, 103. ἀντιλογίαν τινὰ ἔχον ἐν αὐτῷ II, 139. καταστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον I, 48. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν V, 82. δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86. agn. Suidas. v. Herodot. IX, 87.

ἀντιμίμησις. τὰ τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν IV, 283. vix alibi.

ἀντιναυπηγέω. πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων παχύτητας ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. ἀντιναυπηγημένας ναὺς IV, 231.

ἀντίπαλος. πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ τὸ ἐλεύθερον καθίσταται III, 135. ἀντίπαλον ναυτικὸν III, 32. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πίστον ἐς ξυμμαχίαν II, 185. ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι συγγυτάτῳ κείμενον ἀντίπαλον ὄν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. ἀντίπαλου τριήρους ἐπιγενομένης III, 178. ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς I, 129. φθόνος γὰρ τοῖς ζωῖσι πρὸς τὸν

Thucyd. Vol. VI.

Dd

I N D E X

ἀντίπαλον II, 69. μὴ ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι πρὸς τὸ μάχιμον αὐτῶν, ἀλλὰ δεσ. IV, 40. ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι I, 8. & ἐναντίον δι' ἴσον valet. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι κίνδυνον III, 109. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV, 293. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. ῥηθεῖσιν δὲ γνώμων πρὸς ἀλλήλας ἀντίπαλον II, 242. ἐν ἡβασιν ἀντιπάλους αὐτῇ τεθραμμένους II, 90. τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλῆθει III, 16. ἐπὶ μείζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος III, 172. ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας IV, 235. ἀντίπαλα ναυμαχῆσαντες IV, 227. adverbialiter. ἐπεὶ δὲ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, οἱ δεραπίοντες αὐτομολοῦσι IV, 190. v. Schol. Aeschyli, 35. Ulpian. in Dem. 362, 2. Pindar. & Marcellin. pro eo πολέμιον Herodot. I, 96. Diodor. 491 c. Pallada Anthol. I, 72, λογισμὸν εἶχε γρηθείας φάρμακον ἀντίπαλον.

ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεστέρας τῷ ναυτικῷ ἀνθρώμῳ V, 136.

ἀντιπαρακαλέω. ἐπὶ ἀληθεστέραν σωτηρίαν ἀντιπαρακαλοῦμεν IV, 139. Xenophon.

ἀντιπαρακελεύομαι IV, 24. Xenophon Paed. III.

ἀντιπαραλυπῶ. ἡλιτίζον μάλιστα ἀποτρέψαι, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν III, 119. vix alibi.

ἀντιπαραπλέοντες II, 131.

ἀντιπαρασκευάζομαι. εἰ δὲ μελετήσωμεν, καὶ ἀντιπαρασκευασθῆσόμεθα, χρόνος ἐνέσται I, 114.

ἀντιπαρασκευῇ. πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευὴν ἀδύνατοι πολεμεῖν I, 202.

ἀντιπαρασχῶ. μὴ ἀντιπαρασχῶσιν ἡμῖν ἵπτικόν IV, 38. D. Halic. 651, 29.

ἀντιπαρατάσσω. τοῖς προσιούσι ἀντιπαρατάσσοντο IV, 234.

ἀντιπάσχω. ἀνθ' ὅν καὶ πολλὰ ἀντέπασχον, II, 261. Diodorides III, 70. Aristot. Pol. II. τὴν δὲ δραστίαν αὐτοῦς, ὅ, τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν IV, 61.

ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου II, 200. Plutarch.

ἀντιπέμπτω. μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοῦς τῆς στρατιᾶς IV, 158. ἀντέπεμψαν στρατηγούς V, 84.

ἀντιπέραις Ἡλίδος κεῖται II, 101.

ἀντιπληρώσαντες τὰς ναῦς IV, 204.

ἀντιπροσβέω IV, 118.

ἀντιπροσεμῖ. ὡς οὐκ ἀντιπροσέσω αὐτοῖς IV, 105.

ἀντίπρωρον ξυγκροῦσαι IV, 232. ἀντίπρωροι ταῖς ἑμβολαῖς χράμεσσι IV, 231. ἑπτὰ δὲ (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο, ἀντίπρωροι

V E R B O R U M.

ἐμβαλλόμεναι IV, 227. τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορ-
μοῦνται V, 115. διὰ τὸ μὴ τοῖς ἀντιπρώροις μάλλον ἢ ἐκ περι-
πλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231. ἀντιπρώρους ταῦς V, 82.
ἀντιπρώρους προσπεσόντες καὶ μετεώρους ἤδη ἐς φυγὴν κατ-
έστησαν III, 22. Schol. Sophocl. Steph. 339. Polyb. pag. 31.
Herodot. VIII, 11.

ἀντιστάω. τοῦ ἡμετέρου μόνου ἀντισουμένου II, 185. ἀντισωθῆ
Nazianz.

ἀντιστρατήγους κομίσαι IV, 321.

ἀντίσχω. διὰ τὴν ληστείαν ἐπιπολὺ ἀντισχοῦσαι I, 12. ἀν-
τισχόντες ἡμύνοντο III, 99. ὅπως ἐπιπλέον ὁ σῖτος ἀντίσχη I,
90. εἰ δ' ἀντίσχοιεν I, 168. Homer. Od. X. ἀντισχούσης τῆς
ναυμαχίας IV, 294.

ἀντισχυριζόμενος τὰναντία γινώσκω II, 235. Plutarch. πε-
ρὶ Δυσσπ. pro obliis.

ἀντίταξις. πρὸς σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριτῶν τὴν φυλα-
κὴν ποιούμενοι IV, 196.

ἀκτιτάσσω. τινὰ ἀρετὴν τῇ ἑέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II,
252. ἀντιτάξασθε πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν II, 140. ἀθρόα
τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο III, 80. ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ
γνώμῃ ἀπίστως II, 293. βραχέα (τὰ ὑπάρχοντα) πρὸς τὰ ἤδη
ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι III, 349.

ἀντιτέχνησις πολλὰ IV, 288. ἀντιτεχνῶν φθόνος, D. Halic.
204, 44.

ἀντιτείχισμα τῷ χώματι ἐγίγνετο II, 118. Athen. XIII.

ἀντιτίθημι. τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέ-
της οὐκ ἀντιτιθέντες II, 135. τῆς νῦν ἀμαρτίας ἀντιθεῖναι τὴν
τότε προθυμίαν II, 252. Aeschines Ctesiph. Demosth. in Mid.
Levitic. XIV.

ἀντιτιμωρήσασθαι τινὰ II, 290. D. Halic. 501, 31.

ἀντιτολμάω. πρὸς ἀνδρας τολμηροὺς ἀντιτολμώντας IV, 203.
μέγα τὴ τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες ἀντιτολμῶσιν II, 143.
Aeschyl. Schol. 291.

ἀντιφυλακῇ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι II, 133. ut ἀντίφρουρος.
ἀντιφυλακτῶμεθα Xenophon An. II.

ἀντιχειροτονῶν IV, 42.

ἀντοφείλων ἀμβλύτερος II, 61. Xenophon.

ἀνυδρία ἐξέρους II, 299. Diodor. 18 b.

ἀνυποπτότερος. τὰ γὰρ ἐκ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀν-
υποπτότερα τῶν κακῶν II, 233.

ἀνύτειν. εἴτε ἀνύτειν μέλλοι II, 115. ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἦσ-
σον ἀνύτειν II, 117. ἀνύττειν ex lib. III Corinthus.

ἄνω. ὁ κοιορτὸς ἐχώρει παλὺς ἄνω III, 55. τὴν ἄνω πάλιν II,

I N D E X

71. μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινὸς πορευθεὶς ἄνω I, 193. τροπαῖον ἔστησαν τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως IV, 263. τὰς πύργους, καὶ τῆς νεὸς τὰ ἄνω κατεβύρσασαν IV, 281.

ἀνῶθεν. πύργων ἀνῶθεν στεγανῶν II, 199. ὕδατος ἀνῶθεν γενομένου III, 112. τῶν ἀνῶθεν τὸ ἔργον IV, 278. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἀνῶθεν, de Thucyd. Marcellin.

ἀνώμαλον ἔποφιν τῆς ναυμαχίας IV, 293.

ἀνώσαι εἰς τοὺς πολεμίους V, 150.

ἀνωφελής. τῇ κατὰ γῆν ἰσχυὶ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες III, 181. ὅσα πρὸς ἱεροῖς ἰκέτευσαν πάντα ἀνωφελῆ ἦν II, 71.

ΑΞ. ἀξία. ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπαθείαις ὑμᾶς αὐτοὺς καταμύμψασθαι IV, 304.

ἀξιόλογος. οὐκ ἔταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. ἀξιόλογον ἔργον I, 27. ναυτικὰ ἀξιόλογα I, 24. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν — καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα III, 34-74.

ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων (πόλεμον) I, 3. ἀξιολογώτατων πόλεων III, 321.

ἀξιόμαχος. οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοι V, 122. ἀξιόμαχοι ἐπικούροι V, 56.

ἀξιος, ὁ ἀγών IV, 265. οὐκ ἀξιον φανεράν ἔχθραν πρὸς τοὺς Κορινθ. κτήσασθαι I, 63. ξυμπεσοῦσης νῆϊ νεὸς, οὐκ ἀξιον ἀπυλῆσθαι, ἢν μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὀπίστας ἀπαράξῃτε IV, 278. πλείστου ἂν ἀξιον γένοιτο III, 86. 121. ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν (ἢ νόσος.) ὁ, τι καὶ ἀξιον εἰπεῖν II, 82. πάθει ὀλοφύρασθαι ἀξίφ IV, 220. πολλοῦ ἂν ἀξιον εἶναι ἀτρακτον εἰ καὶ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἀξίαν χάρη ἀπομνήσεσθαι I, 192. τί ἔργον ἀξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202. μέλλοντας τι ἀξιον τοῦ παραπλήρῳ πράξειν II, 143. ἀξίον τι λόγου παραλαβεῖν IV, 234. ἀξίον τι τῆς διανοίας δρᾶν IV, 38. ἀξίων λόγου ἀνθρώπων V, 127. οὐδ' ἀξία οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ποιεῖτε II, 109. ἀξία τῆς προσδοκίας ἐπεπρόνθεσαν III, 54. τοὺς τε ἀμείνους τὰ ἀξία ἔχειν II, 266.

ἀξιόχρεως. σφαλέντων ἀξιόχρεω δυνάμει IV, 19. D. Halic. 569, 7. Sophoclis Schol. 122. Xenoph. Gloss. Leuncl. 197 d. παρασκευὴ ἀξιόχρεω ἐπιέναι IV, 38. κατὰ δέαν ἥκειν, ὥς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἀπιστον διάνοιαν IV, 49. πόλιν ἀξιόχρεων παρσχομένους III, 126. ὥς ἐπ' ἀξιόχρεων, μᾶλλον σπουδᾶν ποιεῖσθαι III, 49. ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι III, 225.

ἀξίω. ἀξίω δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν IV, 193. ἀξίω τὰ μὴ δεῖν ἐν ὁρῶν διαῆχειν II, 142. ναυμαχῆσαντες ἀντίπελα, καὶ ὥς αὐτοὺς ἑκατέρωθεν ἀξίον νικᾶν IV, 228. ἐπεσθᾶν ἢ

ἄξιουσιν προὔχειν κολουσθῶσι IV, 282. ὁ Δημοσδ. ἡξίου τειχέ-
σθαι τὸ χωρίον III, 6. ἄξιούντος διάγειν τὴν στρατιάν III, 116.
οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἰργεσθαι III, 117. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πο-
λεμίοις γεγενῆσθαι ἀριστοὶ III, 120. οὐκ ἄξιῶ ὑποπτεύεσθαι
&c. III, 127. εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν III, 244. ξυν-
εχώρησαν ἐφ' οἷς ἡξίουσαν III, 271. ἀξιοῦτε ἀπὸ τούτων ὠφελεῖ-
σθαι II, 264. τὴν πόλιν τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιούντες στερί-
σκεν II, 65. 66. τὰ παλαιὰ τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι II, 250.
ἀξιοῦτε μὴ ἀντιδύναμι δίκην II, 268. ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνη
μαχίμωτάτοι εἶναι II, 128. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶ-
ναι II, 221. οὐκ ἄξιῶ ὑμᾶς τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ (λόγου) ἀπώ-
σασθαι II, 235. 255. οὐκ ἐκ παρατυχόντος ἡξίωσα γράφειν I,
33. ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι I, 63. οὐκ ἀξιώσαντες
ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, non ita se meritos existiman-
tes I, 142. ἀξιοῦντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, oravit I, 187.
οὐκ ἀξιοὶ φεύγοντα τιμωρεῖσθαι I, 191. ταχέως τὰς ἐπαυρέ-
σεις πρὸς τὸ τεργνὸν ἡξίουσαν ποιεῖσθαι II, 80. ὄργην ποιοῦμενοι,
εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. εἰ μὴ
ἀξιώσουσι ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξελάσασθαι ἐκ
τῆς χώρας, vellent IV, 182. V, 64. ἰσχύον ἀξιώσαντες τοῦ δι-
καίου προθεῖναι II, 225.

ἄξιωμα. οὐδ' αὖ, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξίωμα-
τος ἀφανεία κεκάλυπται II, 57. ὢν ἐν μεγάλῳ ἀξίωματι ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων I, 182. ἀξίωματι προγόνων τιμώμενος III, 273. ἐν ἀξί-
ωματι ὑπὸ ἀστών IV, 26. ἀνὴρ — ὃς καὶ ἀξίωματι προήκη II,
53. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξίωματι καὶ τῇ γνῶμῃ II, 99. ἀξίωμα
μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες II, 27.

ἄξιος. κολουσθήτωσαν νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας II, 226. ἀξίως
προσπατηῆσαι I, 96. ἀξίως τῆς Σπάρτης ψηφίζεσθαι τὸν πόλε-
μον I, 122. χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως καὶ τῶν
πατέρων III, 140. οὐ προὔχῳ αὐτοῖς ἢ αἵρεσις τῆς πόλεως
ἀξίως II, 85. τοῦσδε ἀμύνεσθε ἀξίως τῶν προεργασμ. II, 145.

ἀξιώσις, χάριτος I, 62. οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξιώσις ἐστίν II,
183. ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὄργην ἀντιπεῖν II, 99. ἐν σφίσιν αὐ-
τοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, hanc opinionem animis
conceperant II, 141. τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ
ἔργα ἀντήλλαξαν II, 289. dignitatem. D. Halic. 693, 40. V.
Magistrum. ἀξιώ.

ἀξιώτατος. φάσκον ἀξιώτάτους εἶναι αὐτοὺς ἐπαίνου III, 178.
ἀξιώτεροί ἐστε πάσης ζημίας II, 262.

ἀξυγκρότητος. κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκροτήτοις πληρώμασιν
ἀναγκασθέντες χρήσασθαι V, 152. ξυγκρότημα, conspira-
tio, apud Demosth. hic, qui ad manum erant ἐτοίμοις.

I N D E X

- ἄξυμβατος. διὰ τὸ ἄξυμβατον II, 239. ἄξυμβατον τραῦμα,
 Aretaеus 109, 15.
 ἄξυμφορον ἐς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν I, 49.
 ἄξυνεσία. θαυμάζω τῆς ἄξυνεσίας αὐτῶν, εἰ μὴ οἶονται ἔθνη-
 λοι εἶναι IV, 61.
 ἄξυνετος. ἐς ὅσα ἄλλα φρήνυχος κατέσθη, ἔδοξεν οὐκ ἄξυνε-
 τος εἶναι V, 43. γνώμη οὐκ ἄξυνετος II, 52. ὡς ἄξύνετοι διδα-
 σκόμενοι III, 26.
 ἄξυνετώτατοι IV, 67.
 ἄξύντακτος ἀναρχίαν IV, 114.
 ΑΟ. ἄοκνοι πρὸς τοὺς μελλήτας I, 98. Sophocl. Sch. 34. 361.
 ἄοκνοτάτην προθυμίαν παρεχόμεθα I, 105.
 ἄοπλος. τὸν τε ἀόπλων καὶ ὠπλισμένων III, 14. ἄνοπλοι D.
 Halic.
 ἀορίστου τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς I, 197. Aretaеus 48, 19.
 ΑΠ. ἀπαγγέλλω. ἐπὶ τὰ κοινὰ ἀπαγγεῖλαι III, 263. ἀπ-
 αγγειλάντων τὰ τε ἄλλα καὶ τέλος εἰπόντων III, 278.
 ἀπάγω. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II,
 96. ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἡπιώτερον
 καταστήσαι II, 87. τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν IV,
 252. ἐν Ἐπιδάμνῳ φρουροὺς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν I, 44.
 IV, 298.
 ἀπαθεῖς. προσῖπον τῶν Ἐπιδάμνιων τε τὸν βουλόμενον καὶ
 τοὺς ξένους, ἀπαθεῖς ἀπιέναι I, 44. Diodor. 108 d.
 ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι II, 294.
 ἀπαίρω. εἴποι ἀπάροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν V, 85.
 αἱ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος V, 123. πρὸς τὸ πέλαγος θρα-
 σύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι V, 166. ὥσπερ ἀπὸ τῆς Πελο-
 πονήσου ἀπῆραν IV, 200.
 ἀπαληύσαντας τὰ ἴδια τοῦ κοινοῦ σωτηρίας ἀντιλαμβάνε-
 σθαι II, 90.
 ἀπαλλαγή. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγή αὐτοῦ γένοιτο, εἰ
 πρὸς ἀλλήλους θυμὸς ἐλθὼν III, 89.
 ἀπαλλάσσω. τοῦ Μηδικοῦ πολέμου ἀπαλλαξείοντες I, 135.
 Moeris pro ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες. τῶν μεγίστων θυμφοροι
 οὐκ ἀπῆλλακται I, 170. ὃν εἰπ ἀπειρος, κρίναι ἱκανῶς οὐκ ἀπῆλ-
 λακτο I, 195. πενίας τῆς εὐθυίας ἀπαλλαξείοντες II, 294. κη-
 δύνων ἂν τοιούτων ἀπῆλλάχθαι V, 7. IV, 262. ἐπιπλεόν ἢ πρὴν
 ἀπαλλάξασθαι V, 6. ἀπαλλαγέοντας πᾶσιν ἀσφαλῶς τοῦ πράγ-
 ματος V, 138. τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν V, 139.
 ξυνηνέχθησαν γνώμῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου ἔχο-
 ντες ἃ ἔχουσι III, 94. ἀπῆλλάγησαν ἅμα ἀμῇ τῆς δόξης II,
 65. χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδ' αἰσχύνης ἀπῆλλαγήμενην II, 263.

V E R B O R U M.

πηλλάγησαν τοῦ σφῆς αὐτοὺς καταμέμφασθαι V, 170. Σικε-
 ίαν Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου III, 94.

ἀπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς μέρος τὸ τοῦ ὀπλιτικοῦ IV, 188.

ἀπανίστημι. Ποτιδαίας ἀπανίστασθαι καλεῖν I, 200.

ῥήματα οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, οὐ χαλεπῶς ἀπαν-
 γταντο I, 5.

ἀπαντάω. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III,
 15. ὡς αὐτοῖς αἱ τε ἐκδρομαὶ ὅπῃ προσπίπτοιεν ἀπῆντων III,
 90.

ἀπαξιώω. ἐρωτῶντες εἰ λησταί εἰσιν, οὐδὲ ὧν πυθάνονται ἀπ-
 ξιούντων τὸ ἔργον I, 10.

ἀπαραιτήτως καὶ ὁμῶς ἐπέλθοιεν II, 294. Ioseph. 4. & D.
 Halic. 96, 7 &c. Diodor. 347 d. exp. οὐκ ἀπαράβατον, Th.
 Magist. pro ἀπαράβατον.

ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀπαράσσω. ὅπως ἂν ἀπαράξητε ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώ-
 λατος τοὺς ὀπλίτας IV, 278.

ἀπαριθμῆσιν τῶν ὀνομάτων III, 237. agn. Pollux. ἀπαριθμή-
 ρειν Xenophon Paed. III.

ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν IV, 88.

ἀπαρχὴ εἰσφέρεται IV, 37. πάντων ὅσα ἡ γῆ ἀρεδίδου ὠραία,
 ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες II, 256.

ἀπας. Herodotus. Hippocrat. Demosth. Plato. D. Halic.
 Noster, II, 26. 68. 124. 218. 302. 320. 330. III, 33. 100. 216.
 219. 323. 333. IV, 69. 104. 193. 272. 276. V, 51. 53. 64. 81.
 84. 101. 103. 118. 154. III, 313, &c. passim alibi.

ἀπατάω. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι II, 223. πολέ-
 μιοι ἀπατήσας III, 277.

ἀπάτη. ὥστε ἀπάτη παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν I, 52. Ἀνακτό-
 ριον εἶλον ἀπάτη I, 78. ἀπάτη περιγενόμενος II, 291. ἀπάτη
 εὐπρεπεῖ ἢ βία ἐμφανεῖ III, 128. 127. νομίσαντες οὐκ ἀπάτην
 εἶναι IV, 299.

ἀπαύστω τῇ δίῃ ξυνεχόμενοι II, 74. ἀπαύστος πόλεμος,
 D. Halic. 455, 1. φορὴ, Aretaeus 59, 7.

ἀπαυτομολέω. ἀπνυτομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖ-
 στοι παραχρῆμα IV, 302.

ἀπάχθομαι. κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε II, 93.

ἀπειδὸν ἐς χωρίον κατέβησαν IV, 308. Herodot. I, 110.

ἀπειδῶ. πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες IV,
 293.

ἀπειθεστέρας τοῖς κυβερνήταις τὰς ναῦς παρεῖχον II, 134.

ἀπεικότες οὐκ ἔχομεν ἀκεκτῆμεθα I, 103. τὸ ἔργον οὐκ ἀπ-
 εικότες προύχρησε V, 105. vid. ἀπεικότες.

I N D E X

- ἀπειλέω. πολλά ἀπειλήσας τοῖς Χίοις V, 50.
 ἀπειλή. ἡ ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δῆλωσιν ἀπειλῆς III, 188.
 ἀπειμι. τροφήν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπὴ διδόναι V, 135. ἀπολοφουράμενοι ἄπιτε II, 70.
 ἀπειπόντων προξενίαν ὑμῶν III, 273. IV, 140. D. Hal. pro interdicere & abdicare. Ioseph. 448. Schol. Sophocl. p. 359.
 ἀπείργω. οὐδὲ ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος, ἢ δαμάματος II, 58. δεῶν δὲ φόβος, ἡ ἀνθρώπων νόμος οὐδὲις ἀπείργει II, 80. 236. ἔπαισαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς αὐτῶν ἀπείρξαι III, 58. D. Halic. 62, 2.
 ἀπειρία. ἡ ἀπειρία ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν II, 139. οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη προέχετε, ibid. ἀπειρία μὴ ἐπιθυμῆσαι τοῦ ἔργου I, 113. ὑπὸ ἀπειρίας ἡ πτετο τοῦ πολέμου II, 15. οὐς νῦν ἀπειρία δέδιτε III, 187.
 ἀπειρόκακον. τὸ ἀπειρόκακον ὑμῶν μακαρίσαντες, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον III, 346. ἀπειροπόμενοι D. Halic. 910, 16.
 ἀπειρος. διαποντίων πολέμων ἀπειροί I, 201. ἀπειροί ἐν σκίτῳ τῷ διόδῳ II, 8. πολέμων ἀπειροί II, 18. μέλλησιν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβερὰν III, 188.
 ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων IV, 276.
 ἀπειοκότης. πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα. οὐδὲ τῷ το ἀπειοκότης &c. IV, 88. agn. Thom. Mag. pro ἀπεικότης.
 ἀπέραντος ἦν III, 57.
 ἀπερίω. χρήματα φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν I, 168. ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν I, 45. Herodot. ἀπερίων Κύρω ῥήσιν. ita Aristot. Plato. αἱ σπονδαὶ τούτου ἕνεκα οὐκ ἀπείρηντο, renuntiarunt III, 284.
 ἀπερίοπτος. οἱ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τοὺς σφετέρους ἴστες ἀπερίοπτοί εἰσι ἀπάντων παρὰ τὸ νικᾶν I, 62.
 ἀπερίσκεπτος. εἰσώδτες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπιδὶ ἀπερίσκεπτον διδόναι III, 160. D. Hal. 348, 47. Ioseph. 1163. Aeschlyli Schol. 19, 86.
 ἀπερισκεπτότερον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπίστειψαν IV, 103.
 ἀπέρχομαι. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἀπρακτοὶ ἔασετε ἀπελθεῖν IV, 114.
 ἀπέφθου χρυσίου ἄγαλμα II, 25. hoc est, πολλάκις ἐφάπτετο, purissimi. v. Esai. XIII, 12.
 ἀπέχω. πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει IV, 154. δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει IV, 257. III, 155. 163. 36. IV, 313. II, 168. IV, 79. τεσσαράκοντα σταδίου ἀποσχῶν III, 208. ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἀπέσχωτο III, 190. σφῶν αὐτῶν ἀπέσχωτο V, 148. ἀπέσχωτο ἀλλήλων φυλασσόμενοι IV, 237. — μὴ ἐπὶ τὴν ἐκατέρω γῆν στρατεῦσαι III, 243.

V E R B O R U M.

ἀπιάλλειν οἰκάει III, 326. Schol. ἐπιπέμπειν. v. Hesych.
ἀπιθανοτάτους &c. Harpocrat. pag. 75. ed. Lugd. B. 1683:
cit. non exstant.

ἀπιστεύω. ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἦξει II, 165. οἱ ἀπιστοῦν-
τες τῇ ἐξ αὐτῶν ξυνέσει II, 221. τὴν γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖ-
σθαι IV, 246. ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας IV, 215. τῷ Τισσα-
φέρνει ἀπιστοῦντες V, 126. ἀπιστοῖν ἂν τις μὴ γενέσθαι τὸν
στόλον τοσοῦτον ὅσον οἱ ποιεῖται εἰρήκασι I, 16.

ἀπιστία. πολλὰν ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἐπειτα εἶναι I,
17. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δῆμῳ πρὸς αὐτὸν καταστήσαντες
V, 101. Herod. II, 152.

ἀπιστος. ἀρῶν οὐκ ἔγραψα, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέ-
γεται ἀπολέσθαι, ὥς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως II, 337. τὸ
ἀπιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς μέγιστον ἐποίησαν, ut nulla fides
haberetur populo V, 101. ἀπιστα ἴσως δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ
ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν IV, 54.

ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27.

ἀπισχυριζόμενοι δὲ, σαφὲς ἂν καταστήσῃτε αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ
ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέρουσιν I, 200.

ἀπλοία. ἡσύχᾳ ζεν ὑπὸ ἀπλοίας III, 7. IV, 39.

ἀπλοος. ἐπτα δὲ τινες (νῆες) ἀπλοι ἐγένοντο IV, 227. 228.
ἀπλοον ὕδωρ, Musaeus 204.

ἀπλοῦς. περιτειχίζουσι Μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῶ τείχει II,
196. Ulpian. in Dem. 347. 351. 356. 362.

ἀπλῶς. Ἀθηναίων κατέδ' οὐδέμια ἀπλῶς (ναῦς) IV, 227. ἀ-
πλῶς τε II, 237. 290.

ἀπὸ, de numero, ὅλγιοι ἀπὸ πολλῶν ἀπενόστησαν IV, 324.
II, 335. de temporis spatio, ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους III, 48.
de loci spatio, ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν III,
173. ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον τὸν κρημνὸν, a muri ambitu IV,
161. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀν-
δρῶν, τὰ δὲ &c. III, 161. ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἦκετε III,
187. ἀπὸ τῆς αὐτῶν ὁρμῶνται III, 89. ἀπὸ προειρημένου τινὸς
αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι III, 196. ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου IV,
77. ἀπὸ τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρσκευάσθαι ἀμφοτέροις
III, 97. ἐγένετο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιοῦτον III, 98. σκύλα
πρὸς ἱεροῖς ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254. ἀπὸ τούδε, hinc I,
179. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι I, 33. ἀπὸ παρασκευῆς, ex
composito I, 187. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ πείραν διδούς ξυν-
εὶς φαίνεσθαι, I, 195. εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ I, 6. ἀπὸ τῆς ἴσης
κοινᾶς στρατείας ἐποιοῦντο I, 26. οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἐνδοῶν ὥς
προσεδέχετο ἀπέβαινε III, 154.

ἀποβάθρα. ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν III, 19. Lucian.

Thucyd. Vol. VI.

E e

I N D E X

ἀποβαίνω. κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν I, 60. quae res gestas sequuntur. τῶν ἀποβαινόντων τοπλίον ἐπ' ἀμφοτέρα τῆς αἰτίας ἔχομεν I, 118. τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάτῳ ἀμβλύνεσθαι, calamitatis eventu II, 139. αἰσθῆσιν παρείχον τοῦ ἀποβαινόντος II, 76. προσεδέχστο πειράσειν ἀποβαίνειν III, 14. ἐκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας III, 19. ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπέβαιναν III, 154. II, 306. — ὑποπτέυμεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε II, 247. ne aequi inter partes incedatis, evadatis, sitis.

ἀποβάλλω. ἀλίγους μὲν τινὰς ἀπαβαλὼν, τοὺς δὲ πλείους σάσας I, 88.

ἀπόβασις. ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης III, 20. ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς I, 151. II, 315. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικήν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 17. τὴν ἀπόβασιν ἐς τὴν νῆσον διαρροῖσθαι, exscensum III, 47. 52. ἐκείνοις βιαζομένοις ἀπόβασιν III, 15. 18. ἀπόβασιν ποιησάμενοι II, 51. 320. 339. III, 69. λαθόντες τὴν ἀπόβασιν III, 51. νῆσον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν III, 12. προσσταύρωσαν πανταχῇ ἢ ἀποβάσεις ἦσαν IV, 117.

ἀποβλέφατε ἐς πατέραν τῶν ὑμετέρων δῆκας II, 256.

ἀπογίγνομαι. τῶν ἀμαρτημάτων ἀπογενόμενοι I, 60. τὰ ἔσθ' αὐτῶν ἀπογενόμενον II, 51. 77. ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι νόσῳ, decessit II, 160. οἱ μὲν ξυμμαχοὶ οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε ἀξολογόν τι ἀπογενέσθαι III, 321. pro decedere apud Hippocrat. de Morbo. & τὰ γινόμενα καὶ ἀπογινόμενα, quae nascuntur & intereunt. Lib. περὶ ἑπταμ. ἀπογινόμενοι decedentes 220, 41. ἀπογίνεσθαι ἐξ ἀνθρώπων, Iosephi. p. 178. Aretaeus 47, 14. pro cessisset quasi mortuus, Demosth. & Ulpian. 336. Herodot. III, 111.

ἀπόγονοι. ὅπως ἀπόγονοι ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς II, 296. ἀπόγονοις D. Hal. 140, 23. utrumque Attic. Th. Mag.

ἀποδείκνυμι. φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122. τοὺς πεντασχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύειν V, 139. τὴν αἰτίαν οὐχ ἔξω πιστὴν ἀποδεικνύειν III, 126. ἐν βουλευτηρίῳ ἀποδείξας, constituto, ξυνόμιζε πάντας δις. II, 28. τῆς γῆς ὅρους, καὶ δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμέτερα ἀποδείξατε II, 112. πολλὰ δ' ἂν καὶ ἄλλα τίς ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοῖοτρόπα δισσέμενον I, 12.

ἀπόδειξις. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περὶ ἐσεσθαι πῶ πολέμῳ II, 27. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῶν Ἀθηναίων (Ἑλλάνικος) I, 137. v. Herodot. I, 207.

ἀποδέοντες. τούτων ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακῆσιοι III, 61. τριακοσίῳ ἀποδέοντα μύρια II, 24.

ἀποδέχαίμαι. μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι

V E R B O R U M.

IV, 46. 68. οὐκ ἀπεδέχοντο τοπρῶτον τὰς κατηγορίας II, 175. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μνηνυτάς, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀποδέχομενοι IV, 84. ταῦτα οὐκ ἀποδέχονται IV, 253. cum genk Plato.

ἀποδημηται πρὸς ἐνδημοτάτους I, 98.

ἀποδιδράσκω. ὥστε ἂν τις ἄλῳ ἀποδιδράσκων III, 71. ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει III, 309. ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα, ἀποδιδράναι, fugam capeffere III, 71. Aretaeus 42, 6.

ἀποδίδωμι. ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα ταῦτα ἀποδοῦναι IV, 317. ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσι III, 94. τὰς ναῦς ἀποδοῦναι δμοίας οἰάσπερ ἂν παραλάβωσιν III, 26. πῶλιν, δυνατὴ οὐσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. τοὺς ἄνδρας ἀποδώσειν I, 11. ἀποδώσειν τὴν καταδίκην III, 287. τοὺς νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ἀποδόντες ὑποσπόνδους V, 171. 117.

ἀποδοχὴν καὶ ἀνταπόδοσιν χωρίων III, 121.

ἀποδύω. ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες I, 11. Plato de Leg. Plutarch. Aelian. V. H.

ἀποζῶ. νεμόμενοί τε τὰ ἐαυτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῇν I, 5. v. Th. Magist. Lucian. Plato διαζῇν huius contrarium ἐπιζῇν.

ἀποθήκη τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασι IV, 156.

ἀποικία. ἐς Ἐπίδαμνον ἀποικίαν ἐκήρυσσον I, 42. Ἡϊόνα, Μενδαίων ἀποικίαν III, 9. IV, 10. ἀποικίας ἐξέπεμψε I, 21.

ἀποικίζω. ταύτην (Ἐπίδαμνον) ἀπώκισαν οἱ Κερκυραῖοι I, 37.

ἀποικοδομῆσαι τὰς ὁδοὺς IV, 297.

ἀποκαθάρσεις χολῆς ἐπῆρσαν II, 73.

ἀποκαυλίζω. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς ἀπεκαύλιζε II, 118.

ἀποκεκλημένοι τῇ ὀψει τοῦ προορᾶν III, 55. Mff. ἀποκεκλησμένοι.

ἀποκινδυνεύω. πρὸς ἀνθρώπους ἀπονεινομένους ἀποκινδυνεύειν IV, 314. ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαὶ II, 227.

ἀποκλείσις. θαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν III, 129.

ἀποκλειώ. ταύτη ἀποκλειόμενοι, τοῦτο ἐπέσχον II, 117. τοῦτο τῷ λογισμῷ ἡγοῦμαι ἀποκλειομένους αὐτοὺς IV, 59.

ἀποκληρώ. διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων III, 13. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν V, 107.

ἀποκνέω. πείθει μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν V, 20. μὴ ἀποκνέω τὴν ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν IV, 148. ἀποκνούντας καὶ φυλασσομένους δεξ. III, 18. ἀποκνοίμεν IV, 32. μὴ ἀποκνήσασμεν τὸν κίνδυνον II, 211. non ὀκνῶ, Thom. Magist. ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι II, 197.

I N D E X

- ἀπέκνησιν τῶν στρατειῶν I, 138.
- ἀποκολυμβέω. μίαν ναὺν αὐτοῖς ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων III, 37.
- ἀποκομιδὴ ἐν ἐπικινδύνῳ ἐγγίγντο I, 193.
- ἀπόκλημον. Πύλον, ὃ ἦν ἐκ θαλάσσης ἀπόκλημον III, 50.
- ἀποκρίνω. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις IV, 137. ἀπεκρίναντο βραχέως τὸ ἐρωτηθῆν II, 260. ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι II, 248. εἰ δέ τις προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη II, 72. ἐν τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες, ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐδὲν συμβατικῶς ἀπεκρίνατο V, 108. αὐθαδέστερόν τι ἀπεκρίνατο V, 128. διὰ τὸ μὴ δὲ Ἑλληνας πῶς ἀντίπαλοι εἰς ἐν ὄνομα ἀπεκρίσθαι I, 8.
- ἀπόκροτος. ἐν γῇ ἀποκρότῃ ταλαιπωροῦντες IV, 214. Xenophon 943 e. ποσσίκροτον Orac. apud Herodot. I, 66.
- ἀποκρούω. ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς φρουροὺς V, 162. Iof. 1004. D. Halic. 36, 32. ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη III, 158. δις μὲν καὶ τρίς ἀπεκρούσαντο II, 7.
- ἀποκρύπτω. ῥᾶν ἐτόλμα τις ἂν πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν II, 79.
- ἀποκτείνω. οὐς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείναντο II, 267. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 271 sq. ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους II, 230.
- ἀπολαμβάνω. τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελαμβάνον I, 12. ἐν μέσῳ ἀπειλημένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι III, 299. τὴν νῆσον ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημένων III, 23. II, 9. ἀπολαβὼν τείχει, muro complectitur III, 152. οὐκ ἂν ὁμοίως αὐτοὺς νομίζον ἀπολαβεῖν, interceptum iri, εἰ τύχοι ἐλθούσα αὐτοῖς ἡ βοήθεια III, 216. κυκλοῦνται αὐτὸν, ὥς ἀποληφόμενοι III, 191.
- ἀπόλαυσις. οἰκαιοτέρα ἀπολαύσει τὰ ἀγαθὰ καρποῦσθαι II, 58. πλούτου ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη II, 64.
- ἀπολαύω. τοῦ βίου τὴν ἀπολαῦσαι II, 81. οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ (Θουκυδίδῃ) οὔτε Βρασίδας λοιδορίας ἀπέλαυσε &c. Macellin.
- ἀπολείπω. ἀπέλιπον βραχὺ διακρίσαι γενέσθαι IV, 290. οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθαισμάτων καὶ οἰμωγῆς ἀπολείπομενοι IV, 301. οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας V, 32. ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, relictis Syraculis III, 209. ῥαδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες I, 4. ἀπολιπόντων ὑμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου II, 184.
- ἀπολέω, ὀλλυμι. ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα V, 85. μίαν μὲν ναὺν ἀπολλύασι μετέωρον V, 18. 171. ἐκ τοῦ πάντας ὄραν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους II, 80. καλὰ κτήματα οἰκοδομαῖς καὶ πολυτελεῖσι κατασκευαῖς ἀπολωλεκότες II, 97. V, 118. ὃ, τι ἦν αὐ-

V E R B O R U M.

τῶν ἄνθος ἀπολώλει III, 199. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πύλης σπο-
ράδην ἀπόλλυντο II, 9. οἱ ζῶντες ἀσθενεῖς τῶν ἀπολωλότων
ἀβλιώτεροι IV, 301.

ἀπολισθάνοι. ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀκτιλαβὴν ἢ
χεῖρ ἐπιβαλλομένη IV, 281.

ἀπολογέω. ὅπως τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογή-
σῃται V, 175. τῶν ἐγκλημάτων περὶ μηδὲν ἀπολογησαμένους
ὧν ἐνεκάλουν I, 102. τὰ ἐς τὸν Μηδισμόν τοσαῦτα ἀπολογού-
μεθα II, 262. δίκην ἐπὶ-περὶ-πρὸς D. Halic. ἀπολογησόμενος
26, 331.

ἀπολογία. ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαὺς ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει IV, 83.

ἀπολοφύρομαι. — ἀπολοφύράμενοι ὧν προσήκει ἐκάστῳ, ἀπι-
τε II, 70.

ἀπολύω. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. pro
quo D. Halic. ἀπολύειν, 681, 44. ῥητοῦ ἀργυρίου ἀπολυθῆναι
III, 103. τὰ μέγιστα τῶν ἀδικημάτων ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν
I, 135. τῶν δεινῶν μηδέποτε οἰεσθαι ἀπολυθήσεσθαι I, 98. cum
accusat. Aristides. φόβου ἀπολύεσθαι IV, 265. ἐς χεῖρας ἐλθόν-
τες, μόλις ἀπελύοντο IV, 248. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μα-
λακίαν, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. v. D. Halic. Dio-
dor. 325 a.

ἀπομάχομαι. ὥς ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσιν, ὥστε ἀπομά-
χεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιστάτου ὕψους I, 127. D. Halic. saepe.
Ioseph. 110. 561. Xenoph. 127. 375. 609.

ἀπομιμνήσκω. πειθομένῳ δ' αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἄξιαν
I, 192.

ἀπομισθώω. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, καὶ ἀπομισθώσαντες
ἐπὶ δέκα ἔτη II, 272.

ἀπομονώθουσιν τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες II, 209.

ἀπονοέω. ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους IV,
314. Ioseph. 174.

ἀπνόοια. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας, ἐς ἀπνόοιαν
καθεστήκασιν IV, 284. ἐς ἀπνόοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς, ἀ-
ληπτοτέρους ἔχει I, 117. D. Halic. 359, 4.

ἀπόνως ὕμῶν ἄρξαι III, 339. — πατέρες ἡμῶν, — ὅσῃν ἔχο-
μεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον II, 55. Are-
taeus 95, 27.

ἀπονώτερον. πολιορκία δ' ἂν προσκαθεζόμενοι, — ἀπονώτερον
τὴν Τροίαν εἶλον I, 20.

ἀπόπειρα. ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν IV, 202. Poly-
bius ἀνάπειραν. Herodian. ἀπόπειραν ποιήσασθαι. Noster alibi
πρόπειραν. Plut. διάπειραν. ὑπόπειρα, Ios. 190. Herod. III, 119.

ἀποπειράω. ναυμαχίας ἀποπειράσθαι ἐβούλοντο III, 35. IV,

I N D E X

196. ταῖς ναυσὶν ἀποπειράσαι IV, 230. μηχαναῖς ἀποπειράσαι τοῦ ἀποτειχίσματος IV, 242.

ἀποπέμπω. τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν, amandemus III, 92. τὴν ἱκατεῖαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράχτους ἀπέπεμψαν I, 38. οἱ Ἀθηναῖοι ἐγνώσαν οὐκ ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι I, 142. τὰς ναῦς ὁμολογία τῇ ἐπικεικῇ ἀποπέμφασθαι II, 178. Orpheus H. 2, φόβους ἀπὸ πειμπε νικαυγείς. πεμπάζειν Aeschylus.

ἀποπλῆθω. πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, saturare IV, 285.

ἀπορέω. ὑπισχνεῖτο, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. ἐπεριπολοῖς ἅμα ἀναλίσκοντας, καὶ ναυτικὴν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσῃν IV, 254. ἀπορήσαντες ὅπῃ καθορμίσωνται III, 21. ἠπόρησε μὲν ὁποτέρωσι διακινδυνεύσει χωρήσας I, 87. ἀπορούντες ταῦτα, cum his difficultatibus premerentur III, 269. ἀπορῶν, μεγάλης ἥσσης γεγεννημένης II, 330. — σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλεῖα, τὰ τε πρὸ αὐτῶν ἠπορούν IV, 264. V, 93.

ἀπορία. ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ἦ τοῖς πολεμίοις πανταχόθεν κεκυκλωμένοις III, 52. ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσαν τὴν σφετέραν ἀπορίαν IV, 185. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο IV, 245. χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχάσειν IV, 252. βιαζόμενοι ὑπὲρ τῆς παρούσης ἀπορίας &c. IV, 284. τὸν πηλὸν, ἀγυγίαν ἀπορία, ἐπὶ τοῦ νότου ἔφερον III, 7. τὸ πλῆθος αὐτῶν κατ' ἀλίγον μαχεῖται, ἀπορία τῆς προσορμίσεως III, 16. Vid. πλῆθος. τῆς τροφῆς ἀπορία τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἡγαγον I, 19. τὴν παρούσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῷ πολεμίων IV, 108. ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74.

ἄπορος. ἄπορον ἐγίγνετο περιορμεῖν III, 42. κακὸν, Herodot. III, 52. ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὰ πρὸ αὐτοῦ III, 55. ἄπορα νομίζαυτες V, 88. IV, 298. τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ III, 191. ἄποροι ἐς τὴν πόλεμον καθίσταντο I, 139. πλῆθει χρημάτων, ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους δύναμιν περιποιήσαντες I, 14. ἐν ἀπόρῳ εἶχοντο θῆσαι τὸ παρὸν I, 38. ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ζυμβεβηκότα I, 75. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. 248. νομίζαντες ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν II, 119. ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχύς II, 93. ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. D. Hal. 720, 19. Ulpian. ad Dem. στέφ. 351, 2.

ἀπορρήγνυμι. οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μακρὰ τεῖχην ἀπορρήξαντες, παρεσκευάζοντο III, 103.

ἀπορώτατος. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατος, τὸ &c. IV, 191. οἱ ἀπορώτατοι III, 52.

V E R B O R U M.

ἀπορώτερος. — διὰ τὸ πέλαιος, τῶν κρατούντων ἀπορώτερος
 λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων, ἢ σωτηρία III, 348. μὴ αἰσχυρῶς
 καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν I, 117. τὰ δυνατὰ
 ἴσω καὶ τὰ ἀπορώτερα κατεργάζεσθαι III, 95.

ἀποσαλεύω. ὁ ναύκληρος ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑ-
 ἔρ τοῦ στρατοπέδου I, 193.

ἀποσημαίνω. ἐς Νικίαν ἀποσημαίνειν, innuebat III, 44.

ἀποσιμῶ. ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβολόντων,
 chol. ὑπαναχωρησάντων III, 37. V. Marcellinum. v. Herod-
 ot. I, 73, & Steph. in αἰσιμῶ.

ἀποσπᾶω. τὸ δὲ Δημοσδ. (στράτευμα) τὸ ἡμῖν μάλιστα
 αἰ τὸ πλέον ἀποσπᾶσθαι τε, καὶ ἀτακτότερον ἐχῶρει IV, 312.

ἀπόστασις. μετὰ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμ-
 μαχίας III, 330. ἐλπίζων τοὺς Μινθυμναίους παρσέσθαι, καὶ ἐμ-
 νένειν τῇ ἀποστάσει V, 34. εἶχε δὲ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστά-
 σεως μᾶλλον ἢ &c. III, 181. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175.
 τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 174. 218. Μελέας καὶ Ἑρμαιῶν-
 ῆας, οἱ προκαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως II, 179.

ἀποστατέον. οὐκ ἀποστατέον ἐστὶ τοῦ πολέμου V, 6.

ἀποσταυρῶ. κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀποσταύρουσιν
 ἢ πη δέοιτό τι III, 102 εὖρον φυλακὴν τινα ἀποτεριχίζουσαν καὶ
 ἀποσταυροῦσαν τὸν πόντον IV, 312.

ἀποστέλλω. ἢ ἰσχυρότατος ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλ-
 λειν τὴν θάλασσαν, amandare II, 301. de terrae motu. v. Ul-
 pian. ad Dem. 331, i. v. Herodot. I, 21.

ἀποστερέω. τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους τῆς ἐλευθερίας
 ἀποστεροῦντες I, 95.

ἀποστερήσις. τὸν κύπον μέγα ἀπὸ τῶν νεῶν ξυμπικτουςῶν
 τὴν ἀποστερήσιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσται φθέγγονται παρ-
 ἔχειν IV, 291.

ἀποστολή. αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, οἱ &c.
 V, 17.

ἀποστρέφω. μὴ ὑμᾶς ἢ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη ἀπο-
 στρέφῃ IV, 35.

ἀποστρεφῆ. ληστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὐσης ἐκάστοις διὰ
 βραχέος ἀποστροφῆς III, 114. ἀποστροφὴν σωτηρίας οὐκ αὐτοῖς
 εἶναι V, 116.

ἀποσχών. vid. ἀπέχω.

ἀποτείχισις. vid. ἀποτεύχισμα.

ἀποτεύχισμα. μηχαναῖς ἀποτευράσαι τοῦ ἀποτεύχισματος
 IV, 242. ἀποτείχισις alibi. v. Marcellin. Sic Thucydides ap.
 Pollucem IX, 7, οἰκισις, & ξένισις, quod eadem VI, 7, du-
 num; δικάσις, κατάκρισις, ἀξίωσις.

I N D E X

ἀποτελέω. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὸ τεῖχος ὁσονοῦκ ἀποτετέλεστο III, 102.

ἀποτίθημι. ἀποθέμενοι τὸν νόμον I, 110.

ἀποτρέπω. ὅτι τὰς ναῦς ἀποτρέψῃς ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐπὶ τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι ἀποτρέψῃς IV, 36. ἀποτρέπῃς τῆς κακουργίας IV, 65. περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο II, 273. ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῆς κινδύνων II, 61. — ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν Ἀττικὴν, σεισμῶν δέχνομένων, ἀπετράποντο πάλιν II, 300.

ἀποτροπή. ἀδύνατον, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμαμένης πρὸς θυμῶς τι πράξαι, ἀποτροπὴν τίνα ἔχειν II, 238.

ἀποφαίνω. ἀπέφαινε πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων III, 6. τὴν δοκοῦσαν βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 86. ἀποφαίνω Μιτυληναίους ἡδίκηκότας ὑμᾶς II, 224. 91. 263. IV, 84. 120. 129. ἢν ἀποφῇνω πάνυ ἀδικούντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω II, 234. pro affirmare, D. Halic. III, 44. vid. Xenophon 260 a.

ἀποφέρει. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀπιόντας ἀποφέρεισθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν III, 145. τάλαντον ἔταξαν ἀποφέρειν, pendere III, 253. Herodot. II, 109, τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι. paulo supra Arch. τίξα recte.

ἀποφράσσω, δὲ ἀγυμι. οἱ Ἀθηναῖοι, γόντες ἢ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, περιεγύγοντο τῇ πλῇ V, 168. τὰς ἐδοὺς ἀπεφράγνυσαν IV, 299.

ἀποφυγῶ. στενὸς γὰρ ἂν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς παρείχε V, 170. Plato Epist. VII κακῶν ἀποφυγῇ.

ἀποχράσμαι. ἕως ἐγὼ τε ἀκμάζω, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχὴς δὲ καὶ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἐκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ IV, 30. ἐβρίλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματός ἐκπλήξει IV, 241.

ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα, satis poenarum iam dedimus IV, 305. εὐρῆσθαι ἠγνῶσάμενος, ὡς παλαιὰ, ἀποχρώντως I, 33. Hesych. αὐτάρκως, ἀρκούντως. Auctor apud Suidam, παιδείας ἀποχρώντως ἔχων.

ἀποχωλῶ. ἀπεχωλουντο ἐν γῇ ἀποκρότῃ, de equitatu IV, 214.

ἀποχωρέω. κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν IV, 108. καὶ ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενος ἀποχωρεῖν IV, 299. ἰπότε μὲν ἐπίοισεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκερτο II, 123. οὐκ ἂν ἀποχωρήσειέ τις ἐν δέορτι, πιεζόμενος II, 144.

ἀποχώρησις. φυγὴ καὶ ἀποχώρησις, οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ III, 320. εἶναι αὐτοῖς τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικόν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόντοις καὶ γῆνι εὐρήσουσι V, 118.

V E R B O R U M.

ἀπραγμόνως. οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διάφορα ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἀπραγμόνως σώζεσθαι IV, 136. ἀπραγμοσύνη. εἴτις ἐν τῷ παρόντι δεδιώς ἀπραγμοσύνην ἀνδραγαθίζεται II, 93. μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνην ἀποστρέψῃ IV, 35. ἀπραγμοσύνης μεταβολὴ διαφάρηται IV, 35. Ioseph. p. 8.

ἀπράγμων. ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν II, 95. ἀπράγμονα ἡσυχίαν reius ducere, ἢ ἀσχολίαν ἐπιπονοῖν I, 99. τὸν μηδὲν τῶνδε (πολιτικῶν) μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν II, 60. τὸ ἀπράγμων οὐ σώζεται οὐ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94. πόλιν μὴ ἀπράγμονα IV, 35. Ioseph. 600. πολιτεία ἀπράγμων, D. Halic. 178, 25. Aristotleph. ὄρν. in Argum.

ἀπρακτος. οὐκ ἐδέξαντο τὴν ἰκετείαν, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν I, 38. ἀπράκτους ὧν ἐφίενται ἀπώσωμεν IV, 55. ἀπρακτοὶ γενόμενοι, ἀπέπλεον IV, 83. ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἱπρακτοὶ III, 33. εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἱπρίασι III, 90. ὁ κήρυξ ἀπῆλθεν ἀπρακτος III, 147. Diodor. 435 a. 717 c. ἀπρακτ. μεληδόνες. Simonides.

ἀπρεπές. ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ ἀπρεπές τι ἐπιγινῶναι II, 254. ἵκτου ἀξιώτεροι οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων II, 169. σφίλαντες ἡμᾶς τὸ σφέτερον ἀπρεπές εὖ δῆσονται IV, 22. οὐκ ἀπρεπές νομιεῖτε πόλεός τε τῆς μεγίστης ἡσσᾶσθαι III, 149.

ἀπρεπέστατος. παισὶ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα προσέειπεν IV, 285.

ἀπρόθυμος. οἱ ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν, διὰ τὸ πρότερον γόαγμα V, 49. εἴτις, δεδιώς ἄρα μὴ καὶ ἐγὼ τισὶ προσδῶ τὴν γόλιν, ἀπρόθυμός ἐστι, πάντων μάλιστα πιστευσάτω III, 127.

ἀπροσδόκητος. δουλοῖ φρόνημα, αἰφνίδιον, καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. κατασκευὴ ἦν, οἷα ἀπροσδοκῆτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γεομένου II, 10. γενομένου τούτου τοῦ ἀπροσδοκῆτου, καὶ παραλόγου II, 148. ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκῆτῳ εὐπραγία πάλιν αὐτὰν ἀναβῶσθές τε IV, 249. οἱ Συρακούσιοι ἀπροσδοκῆτοὶ ἦσαν ὡς ἡδὴ ἰαχούμενοι IV, 108.

ἀπροσδοκῆτως πρὸς τὸ ναυτικὸν ἀντιστῆναι IV, 203. Diodor. 819 d.

ἀπροφάσιτος. προθυμίαν ἀπροφάσιτον παρεχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας IV, 128.

ἀπροφασίστως ἄπτεσθαι διεννοοῦντο τοῦ πολέμου V, 7. οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μάλλον ἢ δὴ ἀπροφασίστως ἐπεκούρου, minus diffimulanter I, 71. ἀπροφασίστως γαρασκευασθῆναι IV, 115. τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἐταιρικοῦ ἄλλοι.

Thucydid. Vol. VI,

Ff

I N D E X

τριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἐτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τελευτῆν II, 290.

ἀπροφυλάκτος. πανταχόθεν σφᾶς περιστῶτος πολέμου ταχέως καὶ ἀπροφυλάκτου III, 81.

ἄπτομαι. ἀπροφασίστως ἄπτεσθαι τοῦ πολέμου V, 7. 20. Diodor. 314 b. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ πάντας τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι V, 24. τὸ μὲν ἔξω ἀπτόμενοι σῆμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν II, 73. τὸν πρὸς τὸν πόλεμον ἥπτοτο II, 32. V, 146. τετράποδα ὅσα ἀνθρώπων ἄπτεται II, 75. v. fci. κακοπαθεῦντες· οἱ ἄνθρωποι, τῶν λόγων ἄπτορται I, 112. τούτων ἥψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφεῇ Ἑλλάνικος I, 137. ὑπὲρ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου II, 15.

ἄπτω, accendo. — Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχρον τινὰ θεῖσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδερθούσης· ὥστε ἔλαθεν ἀφέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 199 f. ἥψε τῷ τείχεος III, 149.

ἀπῶθεν, μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἀλλ' ἀπῶθεν περιμένειν V, 105. τοῦ ἀπῶθεν ξυνοίκου πρὸς ἀπολλυμένου IV, 121.

ἀπῶθην. τὰς προσβολὰς ἢ προσπίπτοιεν ἀπεσθῶντο II, 7. τὰς σπονδὰς ἀπέσσαντο, reiecerunt III, 239. δεήσεις, D. Halic. 678, 40. 569, 47. Ioseph. 738. ἀπεσάμεθα Κορινθίους I, 50. 53. τὴν τῶνδε χρεῖαν ἀλογίστως ἀπόσπεσε I, 56. οὐκ ἀξιώμας τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου, τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπῶσασθαι II, 235. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπαθούνται, ἢ εὐδαμονίαι διασώζονται II, 226. κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας ἀνιχούσιν ἀπεῶσθαι II, 59. δεομένων συμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπέσασθε II, 250. 269. τὴν παρούσαν ἀσφαλείαν μὴ ἀπόσπεσε IV, 136. Simonides, λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται Ἐχθρὸν συνοικητῆρα. ἀπαστοί, Herodot. 1.

AP. ἀρα. εἴποτε ἀρα πολεμήσονται I, 94. ἀρ' ἀξιοί ἐσμεν, ἀρχῆς ἧς ἔχομεν ἐνεκα, οὕτως ἐπιφθόνως διακείσθαι I, 107. εἰ ἀρα τοι κοινοῖτο αἰνῆς V, 161. ἐν νῶ εἶχον, ἦν ἀρα μὴ πρότερον ἔλασι, τοὺς ἐσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, nisi forte prius III, 11. ἦν ἀρα μὴ πειθόμενοι σφαλῶτε III, 28. εἰτι ἀρα μὴ προχωροῖ II, 9.

ἀργότερος. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται (αἰνῆς) IV, 284.

ἀργύριον τακτὸν ἀποδοῦσιν III, 94. τὸ ἀργύριον δ' εἶχον ἅπαν κατέθεσαν IV, 316. ἀργύριον ῥητὸν ἐτοιμάζειν, τὰ τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας II, 14. ἀργυρίον τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφῆδιον II, 108. τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ τὸ βρῶμα III, 41. ῥητοῦ ἑκάστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103.

ἀργυρολογέω. ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ &c. II, 107.

Xenophon 429 c. τὰ τῶν ξυμμάχων ἡργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυ-
τικὸν V, 7.

ἀργυρολόγων νεῶν, αἱ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους
III, 75. οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοὶ III, 111.

ἀρέσκω. — δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἂν ἀρέσκοντα ᾖ, ἦκειν δις.
III, 271. γιγνομένης τῆς ἀλώσεως, οἱ μὲν πράσσοντες, καὶ οἱ
ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν ἐσελθόντων εὐθὺς ἦσαν III, 166. I, 111.
180. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σου ἀρέσκομαι I, 181. οὐκ ἀρεσκό-
μενος τῇ καταστάσει II, 104. Herodot. I, 8. ὥστε, ἢν μηδὲν
ἀρέσκον λόγῃ, καταστήσειν δις. II, 216. οὐδ' ἐν ἤρεσκεν V, 74.

ἀρετὴ. ἀνὴρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ οὐδενὸς ὑστερος V, 103. τὰς
πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν. οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν
IV, 287. ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν III, 30. ἀρετῇ νικήσας III, 29.
τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἰσου ἀρετῇ ἀμυνοῦμεθα III, 92. φαι-
νοίμεθα ἐχθρίῳ ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι III, 128.
πειράσθαι μὴ αἰσχύναι τὰς προσήκουσας ἀρετὰς III, 137. ἐν
ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύειν II, 54. ἡμῶν τὰς ἀρετὰς
ὑσσοὺς εἶναι τῶν ὑμετέρων II, 248. μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀ-
ρετῆς οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγῃ χεῖρους κριθεῖσθε II, 69. γυναικείας
τὶ ἀρετῆς II, 69. οἱ ἀρετῆς τί μεταπειρούμενοι II, 77. οἱ ἀγαθοὶ
τιμῶνται τοῖς προσήκουσιν ἀθλοῖς τῆς ἀρετῆς II, 141. τὰ ἐς
ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς II, 61. ἐκείνων διαπρεπὴ τὴν
ἀρετὴν κρίναντες II, 52. διὰ ἀρετὴν ὅθις στάσεις ἐνεποιοῦν I, 5.
ὅσω καὶ διὰ πλείστου δόξαν ἀρετῆς μελετῶμεν IV, 22.

ἀριθμός. ὥς, ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἰσομέ-
νων II, 14. γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καθ' ἑνὸς ἀριθμῷ τὰ ὑμέ-
τερα, καὶ ἄλλο εἴτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. τοῦ ἄλ-
λου ὄχλου ἀνεξέυρετος ἀριθμός II, 298. ἐπτα ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ
ἔχοντες V, 18. φίλων καὶ σκευοφόρων πολλὸς ἀριθμός III, 150.

ἀριθμέω. οἱ Ἕλληνες οὐ διεφάνησαν τοσοῦτοι ὅσοι σφᾶς αὐτοὺς
ἠριθμοῦν, quot se ipsos iactabant IV, 31. ἠριθμοῦντο τὰς ἐπιβο-
λὰς II, 198.

ἀριστος. ἐκ ἀγαθός. ἡ ἀρίστη τῆς γῆς ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν
οἰκητόρων εἶχεν I, 5. τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι ἢ μέλλει ἀρι-
στα εἶχειν, ut quam optime haberent curare V, 58. βουλεύσειν
τῇ πόλει τὰ ἀρίστα III, 110. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις
γεγενῆσθαι ἀριστοὶ III, 120. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶ-
σθαι ἀριστοὶ II, 223. ἀρίστα φρονούντας II, 38. ναῦς τὰς ἀρίστα
πλεούσας II, 146. ἢν ἐπακούσῃ τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦ-
τα ἀρίστα I, 116. οἱ Ἀργεῖοι ἀρίστα ἔσχον τοῖς πάσιν, optime
se habebant in omnibus III, 248. ἀρχεῖν ἀρίστα — κρίνειν ἀρι-
στα IV, 66. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσκόπουν ὅτῃ τρόπῳ
ἀρίστα προσοίονται IV, 73.

I N D E X

ἄριστον ἐπισιτιζέμενοι, prandium V, 153. περὶ ἀρίστου ἄρην IV, 313. ἡμέραν εἰργάζοντο τὴν τρίτην, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρις ἀρίστου III, 133. v. D. Halic. 44, 13.

ἀριστοποιουμένους τηρήσας V, 174.

ἀρκέω. αὐτοὶ ἀρκεῖν πρὸς τοὺς πολεμίους IV, 130. ἀκρεῖτα ὑμῖν ἐκεῖνα ἐν οἷς ἀπέδειξα &c. II, 91. οὐτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκευν θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ II, 71.

ἀρκούντως. ὅσοι βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὐτοῖς, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ, ἀρκοῦντως ἔξει I, 34. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἐσταυράθη καὶ ἀποδομήθη IV, 159.

ἀρκτούρου περὶ ἐπιτολᾶς II, 120.

ἀρμοστήν διδούς, praefectum a Lacedaem. V, 10.

ἀρνέω. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94.

ἀρπαγή. ἐφ' ἀρπαγὴν τῇ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. ἀπαράκλητοι ἐφ' ἀρπαγὴν ἠκολούθουν II, 160.

ἀρρωστία. πρὸς τὴν παρούσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν IV, 250. ἐν ἀρρωστίᾳ ἦσαν τοῦ στρατεύειν II, 192.

ἀρρωστότερος. πολλῶν ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνῃ ἀρρωστότερον γενόμενον V, 127.

ἄρσος. καὶ ἡς ἂν (γυναικὶς) ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἡ φύγου ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἢ II, 69. vid. Var. Lect. ad h. I.

ἀρτάω. δοκοῦς μεγάλας ἀρτίσαντες ἀλύσεισι σιδηραῖς II, 118.

ἄρτι. ἂν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

ἄρτος. δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν, ἄρτον, Λάμψακον δὲ, οἶνον &c. de Themistocle I, 196.

ἀρτύναι, magistratus Argis III, 283. v. Annotat.

ἀρχαιολογέω. πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν IV, 287. ἀρχαιολογουμένη ἱστορία alibi. D. Halic. & Diodor. 89 c.

ἀρχαῖος. ξυμβεβήκει τοῦτο ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου II, 27. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29.

ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτοὺς ἐστίν, nimis antiqua, simplicita I, 100. ἀρχαιόπλouta Sophocl.

ἀρχή. ἐγγίγνέτο τε, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δ' ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή II, 99. ἢ ἀρχή imperium Odrysarum, μέγεθος ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα II, 157. γενομένης κατ' αὐτὴν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V, 69. τὸν Νικίαν παρέλυσαι τῆς ἀρχῆς IV, 194. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς III, 45. τῶν ἐν ἀρχῇ ὄντων &c. II, 57. ξυμφορώτερον ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241. ἀφικνεῖται ἐς Ἀρμισσαν, τῆς Περδίκκου ἀρχῆς III,

V E R B O R U M.

192. τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν II, 220. ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχὴν II, 392. καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν V, 107. τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο I, 163. τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποίησαντο I, 179. initium: — τοῦ πολέμου II, 104. ἐν μεγάλῃ πύλῃ καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ II, 100. οὐ προσήκει πρὸς τὰς ἀρχάς, magistratus I, 127. III, 247. IV, 86. αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283, 314. IV, 132. Διοτρέφην ἀπέστελλον ἐς τὴν ἀρχὴν V, 97.

ἀρχικὸς. Χαδῶν ἠγοῦντο ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ II, 126.

ἀρχομαι. ξυνέγραψε τὸν πόλεμον, ἀρξάμενος εὐθὺς καθιστάμεν, ab eo bello moto I, 3. ἀρξαι ἐλευθερίας. IV. Th. Magist. τοῦ ἐπιγίγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου III, 323. II, 4. III, 131. ἀρχεται ὁ πόλεμος ἐνθὲν δὲ ἡδὴ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων II, 3. ἦρξε καὶ ἐς τὰλλα τῇ πύλῃ ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα II, 79. fuit initium. ἡ νόσος πρῶτον ἦρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις II, 70. ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἀρξάμενοι II, 117. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλήσι μεγάλων κακῶν ἀρξεί II, 22. ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον III, 92. ἀρχομένην τὴν αὐξήσιν τῶν ἐχθρῶν καταλύοντες I, 96. ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται II, 14. III, 31. I, 115. IV, 182.

ἀρχω. νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν — τοῖς ἀρχοῦσι πείθεσθαι III, 218. βουλόμενοι ἀπόνως ὑμῶν ἀρξαι III, 339. νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἀρχεῖν IV, 23. 27. 66. τῶν ξυμμάχων ὢν ἀρχοῦσιν III, 280. προσεπιβουλευοντας, καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, parentes II, 220. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν II, 93. ἀρχὴν ἀρχεῖν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου V, 102. 104. III, 59. χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἀρξαι IV, 191. πέφυκε τὸ ἀνθρώπῃον διὰ παντὸς ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιθὲν III, 89. μωρία ἠγείσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἥς οὐκ ἀρχω τύχης III, 93. ἄνδρες τῶν πόλεων ἀρχοντας καθιστάναι III, 199.

ἀρωγὰ. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι; ἡτοίμασται, profutura IV, 277. Pindar. Olymp. 2, 81.

ΑΣ. ἀσαφής. τὸ δὲ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160. ἀσαφῇ τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν III, 127: ἕως ἀσαφῇ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἢ II, 202.

ἀσαφῶς. πολεμοῦντα ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων III, 31. φιλεῖ μεγάλη στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλίγνυσθαι III, 185. Vid. Hippocrat. & Aretaeum.

ἀσέβημα. εἴτις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγεννημένον, μνηύειν ἀδεῶς &c. IV, 45.

ἀσημος. ἄγοντες ἐξήκοντα τάλαντα ἀσήμον ἀργυρίου IV, 16.

I N D E X

ἀσθενεία. ἵνα μὴ οἱ ναῦται, ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. ὅπως μὴ μόνος (Νικίας) ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροῖη IV, 194. τὸ ἔτος ἀνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύχασεν ὃν II, 72. πένητες αὐτῶν ὑπὸ ἀσθενείης βίου, Herodot. II, 46. Bodl. βίους ex interpret.

ἀσθενέστατος. ἦσαν ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ II, 246. τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος III, 14.

ἀσθενέστερον. ἄνδρες ἐπειδὴν ὧ ἀξιούσι προὔχειν κολουεῖσιν, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ εἰ μὴ δ' ᾔθησαν τοπρῶτον IV, 283.

ἀσθενής. πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους ἀσθενὴς ἂν μοι ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ &c. IV, 18. ξυνδεσμος ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τῷ μὴ, ὑψηλὸν γινόμενον, ἀσθενὴς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116. τείχους ἀσθενούς ὄντος, ἔστιν ἡ καὶ πεπτωκός IV, 218. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89. οἱ πολέμοι οὐκ ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλάψαι I, 54.

ἀσκέπτως. αἰσχρὸν — ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τοπρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. Ioseph. 664.

ἀσκησις. ἐπιπὼν ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II, 58. ἡ πόλις ἀσκησιν τὸν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρείχε III, 312.

ἀσμενος αἰρεθεὶς ἀρχειν IV, 23. ἀσμένους ἐγγίγνεται τοῖς σφόδρσι τῶν ἀνθρώπων III, 46. ἀσμένους ὑμῖν ἀφίγμαι III, 125. Xenophon.

ἀσπίς. ἡ ἀσπίς περιεῖρήν ἐς τὴν θάλασσαν III, 19. de Bracida. εὖρον στρατίαν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλύγων ἀσπίδων IV, 309. τὸ δὲ ἄλλο (στρατόπεδον) ὠδισμῷ ἀσπίδων ξυνεστήκει III, 141. τοὺς ναύτας ὥπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσύναις III, 13. ἐπ' ἀσπίδας πέντε μὲν καὶ εἰκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάξαντο III, 139. κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκείνοι ῥᾶον προσβαίνοιεν II, 201.

ἄσπονδος. καὶν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον, οὐχ ἵνα &c. I, 57. ἀνείλοντο αὐτοὺς ἄσπόνδους II, 39. Κορινθ. ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς τοὺς Ἀθ. III, 256. Homer. D. Paul. ad Rom. I, 31.

ἀστάθμητος. τὸ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ III, 91. II, 257. σφαλερὸν &c. ἀστάθμητον synonyma. Euripides, Βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν. Demosth. ὕχλος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα. Aristophan. Ὀρνιθ. Ἄνθρωπος ὅρις ἀσταθμητος πετόμενος, Ἀτέκμαρτος. σταθμητὸν, est quod neque dependet neque propendet, Plaut. Hefychius. ἀνισος. D. Halic. ἀστάθμητον ἔστιν εὐτυχία πρᾶγμα.

ἀστασίαστος. τὴν Ἀττικὴν διὰ τὸ λεπτόγυν ἀστασίαστον εὔσαν, ἄνθρωποι ἔκουν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ I, 6.

V E R B O R U M.

ἀστέγαστος. οἱ ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἐτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον IV, 323. in arg. orationis cuiusdam Stephan. ἀστεγος LXX. vid. Pollucem I, 80.

ἀστικῶν Διονυσίων διελθόντων III, 237. D. Laërt. VIII, 90, & Not.

ἀστυγείτων. νομίσαντες τῶν ἐγγυὲς ἀστυγείτωνων βοήθειαν ἐπιέναι III, 68.

ἀστός. ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστών IV, 26. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις, ἢ ἄλλῃ τῇ λαμπρύνονται, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28.

ἀσφάλεια, πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης II, 19. ὅπως ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγαῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου V, 8. δι' ἀσφαλείας τὰς πόλεις ὥκουν I, 27. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. τὴν ἀσφάλειαν εἶναι μὴδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεῆος, ita salvos fore si dec. διεσκοπεῖτο, εἶποθεν ἀσφαλείαν τινα ὁρῶν ὑπαρχουσάν οἱ IV, 92. 136. II, 116. ὁποτέροις ἀσφάλεια θράσος πρᾶσσοι, οὗτοι dec. II, 187. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίγνετο τῆς ἀνοΐξεως III, 100. κατ' ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰὼν III, 192. τὰ τῶν συμμαχῶν ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι V, 5.

ἀσφαλέστατος. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χαρμένους φαίνεσθαι II, 21. ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν I, 59. πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύονται I, 149. Ἀθηναίους, ὁπόσους ἔλαβον, κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην νομίσαντες εἶναι τὴν τήρησιν IV, 321.

ἀσφαλέστερος. τὴν Αἰγιναν ἀσφαλέστερον. ἐφαίνετο τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην II, 44. ἀσφαλέστερον ἠγησάμην τὸ ἀληθές δηλῶσαι IV, 193. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν II, 226. ἀσφαλέστερον ἐς κίνδυνον, Aetaeus 5, 2.

ἀσφαλής. μήτε ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τινα (τοῦ πολέμου), μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλές νομίσαι I, 113. οὐκ ἀσφαλές ἐφαίνετο αὐτοῖς πορεύεσθαι dec. I, 149. ὅπως εἴη κατάφευξις ἀσφαλής IV, 235. — III, 189. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφύρει, διὰ τὰς — οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους I, 10. — ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐμοὶ ἢ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο I, 193. — κατὰ δέαν ἀνέβαινον τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν περιέμεινεν, οὐχ ὥς τῷ ἀσφαλεῖ περισχύσων, ἀλλ' dec. III, 214. βούλομαι παρασκευῇ ἀσφαλῆς ἐκπεῦσαι IV, 41. διὰ τὸ πρότερον ζήτησθαι, τοῖς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές, πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε, de Hippia IV, 88. πρὶν σφῶν

I N D E X

οἱ ἄνδρες διαφύγοιεν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλαμβάνοντο II, 202.
ὑποσχομένοις τοῖς ἐν Σάμῳ ἀσφαλῇ καὶ μεγάλην χάριν V, 137.
τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσφαεῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160.
τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἔξεις ἐνδείκνυνται III, 189.

ἀσφαλῶς. ἐπακολουθήσαντες ἀθροοὶ ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε IV,
111. ὅπως τὰ ἐν τῇ Ἱόνι καθιστάμενα — τοῖσι πεῖτα ἀσφαλῶς
ἔξει III, 158. — σώφρονες ἄνδρες τάγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς
ἔθεντο III, 28. ἡ δ' εὖς ἂν ἀπαλλαγέντας πῃ ἀσφαλῶς τοῦ πράγ-
ματος V, 138. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ πύλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑπνικῷ,
ἀσφαλῶς δουλεύειν II, 94.

ἀσχολία. ξυμφορὰν οὐχ ἥσσον (ἡγεῖσθαι) ἡσυχίαν ἀπράγ-
μονα, ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον I, 99. ἀσχολίας τινὸς οὐσης I, 127.
διὰ τὰς στρατείας καὶ ὑπερόριον ἀσχολίαν V, 110. ἀσχολία, ἢ
περὶ τὴν ἀναστροφήν, Thom. Magist. Diodor. 107 c.

ΑΤ. ἀτακτος. προβαλόντων — κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐς τὴν
γῆν ἀποβάτων, Δορυβος ἐγένετο πολὺ καὶ ἀτακτος V, 18.

ἀτάκτως. τοὺς ἐναντίους — ἀτάκτως κατὰ θῆαν τετραμμέ-
νους ὀλιγορεῖν III, 217. D. Halic. 567, 11. ἀτάκτως καὶ οὐδε-
νὶ κόσμῳ προσπίπτοντες II, 329.

ἀταλαίπωρος. οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις
τῆς ἀληθείας I, 32. Sic etiam D. Halic. 234, 35. Et 550, 41.
ἀταλαίπωρον ἐν τοῖς πόνοις, Ioseph. 125.

ἀτασθαλίην. — οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην, Epigr. IV, 93.

ἄτε. ὁ Ἀλκιβιάδης, ἄτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθυ-
μως τῷ Τισσαφέρνει θεραπεύων προσέκειτο, utroque qui &c. V,
81. D. Halic. 659, 38. 440, 9. 449, 12. ἐσπεύοντες ἐς τὴν πό-
λιν, ἄτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, quippe quae, &c.
III, 196. 139. ξυνέβη αὐτῷ, ἄτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ III, 317. Dio-
dorus 644. 646. Aelian. V. H. III, 19.

ἀτείχιστος. αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτείχιστον οὔσαν ἐλὼν V,
94. 53. &c. passim alibi.

ἀτέκμαρτος. — διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. D. Halic.
583, 39. 357, 43. ἀ. πρόνοῆσαι. Pindar. Herodot. V, 92, 3. vid.
αστάθμητος.

ἀτελής. ἐφοβεῖτο μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχον ἀπέλθῃ III, 279. ἀδ'
ἐσπέρας, ἀτελεῖ τὴν νίκην, — ἀνέστησαν V, 43. Diodor. 46 d.
190 b. ἀτελέστατα καὶ ἀμήχανα κλαίειν, Stesichorus. τειχι-
ζομένου τοῦ Δελφινίου, καὶ ἀτελοῦς ὄντος V, 60.

ἀτερπέστερον. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως διὰ τὸ μὴ μυθῶδες
αὐτῶν, ἀτερπέστερον φανεῖται, de auctoris Histor. I, 34.

ἄτιμος. πατέρας τοὺς ὑμετέρους — ἀτίμους γεράων, ὧν νῦν
ἴσχουσι, καταλείψετε II, 256.

ἀτιμώρητος. περιεσμένθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἱ παρὰ δὲ

V E R B O R U M.

ναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι II, 255.
v. Thom. Magistrum in τιμωρῶν. vid. τιμωρία.

ἄτμητος. ὀρώντες τὴν παρασκευὴν, καὶ τὴν γῆν ἔτι ἄτμητον
ἔχοντες, μᾶλλον ἂν εἰκοιεν I, 117.

ἀτολμία. οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμία ἀνάγκην σφίσι προσγενέ-
σθαι &c. III, 178. ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κιν-
δυνεύειν, ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχη III, 217. Xe-
nophon Ἑλ. V. & Philo Lib. 1. V. Mosis.

ἀτολμος. οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ
ἀτολμοὶ V, 156.

ἀτολμότερος. — ἀτολμότεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν
III, 81. ἀτολμότεραν ἐς τοὺς πολεμίους ἰδιόνοιαν ἔχειν II, 65.

ἀτοπος. τὰ ὄντος, εὐθύς αἰματώδη ἦν, καὶ πνεῦμα ἀτοπον καὶ
δυσώδες ἦφει, de peste II, 73. δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων,
ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων II, 223. Aelian. V. H. II, 8. IX,
12. IX, 40. Diodor. 750 a.

ἀτρακτος. πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἀτρακτον, εἰ τοὺς ἀγα-
θοὺς διεγίγνωσκε III, 62. Hippocrates. Aeschyl. Schol. 241.

ἀτραπός. κατὰ ἀτραπὸν τινὰ τοῦ λόφου πειρώμενος προσβῆ-
ναι III, 194. ἐν Θερμοπύλαις — οἱ Λακεδαιμόνιοι, τῇ ἀτραπῷ
περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφάρησαν III, 58. Lycophr. 123.

ἀτριβής. ὑλώδης καὶ ἀτριβής πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, de Pylo
III, 12. 47. D. Halic. 425, 46. 344, 6.

ἄττα. — Χαιρώνειαν, καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας,
alia quaedam. Attice pro ἄτινα I, 156.

ἄττικίζειν II, 261. ἤχθοντο αὐτῷ (Ἀλκιβιάδῃ) Πελοποννή-
σιοι, ὡς φανερῶς ἦδ' Ἀττικίζοντι V, 134.

ἀτυράννευτος. ἢ Λακεδαιμόνων ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. ο-
mitt. πόλις.

ἀτυχεῖω. αἰσχίον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχεῖ-
σαι II, 92. vid. Aretaeum 36, 26.

ΑΤ. αὐ. τῇ Ὀμήρου αὐ ποιήσει εἴ τι χρὴ κἀνταῦθα πιστεύειν
I, 18. in principio sentent. οὐδ' αὐ πρῶτοι τοῦ τοιοῦτου ὑπάρ-
ξαντες &c. I, 108. καὶ ὅσα αὐ μετ' ἐκείνων βουλευέσθαι, οὐδε-
νὸς ὕστερον γνώμη φανῆναι I, 129. neque vero, οὐδὲ ὀφείλομεν
οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μὴ βουλομένους ἐλευθεροῦν, οὐδ' αὐ ἀρ-
χῆς ἐφείμεθα III, 129. κατὰ τοιαύτην δὲ διαφορὰν ὄντων τῶν
Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐ βου-
λόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς, εὐθύς ἐνέκειντο III, 273. καὶ οὐδ'
αὐτοὶ αὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν &c. IV, 265. — μόνους αὐ
τῶν Βοιωτῶν ἀττικίσαι II, 261. ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκῆτ' εὐπραγία
πάλιν αὐ ἀναρρῶσθέντες IV, 249. pro vice versa, Demosth.
pro ium vero praecedente καὶ, Plato. Glossae certe reddunt. a-

Thucyd. Vol. VI.

G g

I N D E X

pud Aristophan. A. 903. I. 207 : *contra*. Aelian. V. H. II, 13. ποτο.

αὐθαδέστερον ἀπεκρίνατο καὶ ὑπέειπε V, 128.

αὐθαίρετος. ὥς ἐτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἢ εὐβαυλία I, 112. hoc est αὐτεξουσίος. κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι I, 207. V, 42. D. Halic. 334, 1. αὐθαιρετον δουλειαν IV, 68.

αὐθένταις. ἐν πολεμίᾳ καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις τοὺς ὑμετέρους ξυγγενεῖς καταλείψετε II, 256. v. Harpocrat. Aeschyli Schol. 279. Steph. Euripid. Androm. 172.

αὐθημερόν. ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερόν II, 22. HI, 192. πάντες γὰρ αὐθημερόν (quo regnum potiuntur) ἀξιοῦσι οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ &c. V, 139. D. Halic. 156, 39. Aeschyli Schol. 122. — ὅπως — αὐθις καὶ αὐθημερόν ἀπροσδοκῆτοίς τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσι IV, 236. pro eodem αὐθημερινόν, D. Halic. 412, 9.

αὐθις. τὸ στρατόπεδον δ κατεκαύθη — αὐθις ἀπορρώσαντες IV, 138. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐθις ὥς εἰπεῖν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ πλείων ἐπορίσαντο διὰ μέγεθος πόλεως IV, 272. κῦν, εἴποτε καὶ αὐθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι IV, 291. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὐθις ἀναβαλάμεθα III, 92. πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐθις ὕστερον καὶ τὴν ξυμμαχίαν III, 324.

αὐλητῶν. βραδέως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκλιεστώτων, in proelium ibant Lacedaemonij III, 315.

αὐλιζομαι. ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἀπῶθη IV, 15. αὐλιζεσθαι ἀπὸ τῶν ὀπλῶν ἐν τῇ πόλει IV, 102. 80.

αὐξάνω. — τρέπον τοιαῦδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα ἐν οἷς νύξθησαν I, 124. νύξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν &c. I, 139. τὸ τῆς πόλεως ξύμπασιν κοινὸν αἰξεται IV, 67.

αὐξησις. τὴν αὐξησιν τῶν ἐχθρῶν διπλασιουμένην καταλύουσιν I, 96.

αὐτάγγελος αὐτὸν ἰδοῦσαι ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία — ἔφρασαν II, 214. Musaeus. 132.

αὐταρκέστατος. πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην II, 55.

αὐτάρκης. σῶμά τε αὐταρκες ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς &c. II, 76. — τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστοι εἶδη, καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχεσθαι, idoneos II, 62. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη δέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὃν βλάπτουσι &c. I, 57.

αὐτεπάγγελτος, αὕτη (δύναμις) πάρεστιν αὐτεπάγγελτος, ἀνευ κινδύνου καὶ δαπάνης διδούσα ἐάντην I, 51. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. Demosth. στεφ. & Ulpian. 348, 2. Herodot. VII, 29.

αὐτερέτης. στρατιὰν πέμψετε τοιαύτην ἐκείσθαι, οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες, καὶ ὁπλιτεύσουσιν εὐθύς IV, 145. — χιλίους ἑπλίτας — οἱ δὲ, αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν, ἀφικνούνται &c. II, 196. αὐτερέται καὶ μάχιμοι I, 18.

αὐτήκοοι δὲ βουλευθέντες ἐτι γενέσθαι αὐτοῦ Πausaniou τὴ λέγοτος I, 186. Plutarch. de Lib. educand.

αὐτίκα. διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. IV, 240. αὐτίκα βοή ἦν II, 201. φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν, praefens discrimen I, 172. Ulpian. D. 343, 2. τῷ μέλλον ὀpponitur: μαχοῦμενοι περὶ τῆς ἰδίας, τὸ μὲν αὐτίκα, σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον, ἐλευθερίας IV, 110.

αὐτοβοεῖ ἔλδων V, 94. II, 337. 128. ὁ πεζὸς ἐπισπώμενος αὐτοβοεῖ III, 207. damnat Marcellinus.

αὐτοδεκαετῶν διελθόντων III, 237.

αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν III, 233.

αὐτόθεν. τῶν αὐτόθεν ζυμμάχων III, 193. — ἐπὶ Καρίας καὶ Αἰολίας, ὅπως τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἑῶσιν, αὐτόθεν ὀρμώμενον &c. II, 107. αὐτόθεν δὲ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν, ἢ &c. hinc statuite I, 201. αὐτόθεν pro παραχρῆμα Suidas I, 385. ita Polybius.

αὐτόθι. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομένων V, 48. III, 144.

αὐτοκράτωρ. τῆς οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ τῆς τύχης III, 93. αὐτοκράτορες ὄντες III, 92. αὐτοκράτωρ μάχῃ III, 189. D. Halic. ἀρχή, 160, 47. — ὁ δὲ μὴ προσέينتαι, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. αὐτοκράτορες ἤκουσι περὶ πάντων ζυμβῆναι τῶν διαφόρων III, 275. αὐτοκράτορες ἐσόμεθα ζυμπάντων Σικελιωτῶν IV, 43. Ioseph. 119. 206. Συγγραφέας αὐτοκράτορας V, 102.

αὐτόματον. οἷς γὰρ ἡ χώρα κατεσκευάσται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν ληφθέντα, τὰ δ' αὐτόματα ἤξει IV, 146. Demosthen. στεφ. Herodot. II, 67, ἀποδύνη ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου.

αὐτομολέω. τῶν Εἰλώτων αὐτομολούντων III, 227. οἱ Ξερσέειντες αὐτομολοῦσι IV, 191.

αὐτομολία. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. αὐτομολία ἐχρήσατο πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς V, 59. pro αὐτομολήσεσι Aristides.

αὐτόμολος. ὥς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομολῶν ὅτι &c. II, 85.

αὐτονομία. ζυμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες III, 130. αὐτονομία Synesii Schol. 525 c.

αὐτόνομος. οὐχ ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, αὐτόνομοι ζυνέσποντα IV, 267. εἶπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκίσαιεν II, 94. γῆν καὶ πόλιν τὰν σφετ. ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν II, 110. αὐτονόμους

I N D E X

μους εἶναι III, 232. τῶν *ξυμμάχων* οἱ αὐτόνομοι IV, 110. I, 136. αὐτοπόλιες. αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες III, 327.

αὐτός. ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι II, 89. Ἀθηναίων τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων I, 17. — διὰ τὴν ἐν πεζῷ ἐμπειρίαν, ταπλεῖω κατορθοῦντες, οἶονται καὶ ἐν τῷ ναυτικῷ ποιῆσαι τὸ αὐτὸ II, 142. αὐτὸς ἐγὼ IV, 114. αὐτὸς τρίτος ἐφηρμένος ἀρχεῖν III, 59. ἐστρατήγει Νικίας τρίτος αὐτὸς III, 64. — ἔλεγον ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτοὺς IV, 316. τὰς ναῦς ταύτας, ἢ αὐτὰς, ἢ πλείους, ἢ καὶ ἐλάσσους ἀποπέμπειν V, 58. οἱ Πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαι V, 107. ἡσυχασαν, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοτο V, 148. χρὴ τὰ ὕπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρώτον, κομισθῆναι Ἀθηναῖς III, 32. αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσὶν V, 119. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο IV, 264. ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ αὐτοῦ III, 55. εἶχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρῆσασθαι, *ibid.* κελεύουσιν ὑμᾶς αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν βουλευέσθαι III, 60.

αὐτοσχεδιάζειν. κράτιστος, δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο I, 195.

αὐτοτελεῖς III, 232.

αὐτουργός. σῶμασί τε ἐτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν I, 202. αὐτουργοὶ εἰσὶ Πελοποννήσιοι, καὶ χρήματα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς I, 201. D. Halic. X, 48. στρατηγεία Aeschylus p. 37. Steph. Ioseph. 1384. Euripides Orest. 922. Diodor. 103 b.

αὐτοφρεῖς λιμένας ἔχον τὸ χωρίον I, 131. τροφὰς & χορηγίας, Diodor. 6 d. 98 d.

αὐχέω. κρατήσαντες τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεώσθαι II, 59.

αὐχῆμα μὲν γὰρ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται II, 92. τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι IV, 283. ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς αἰὶν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφίκτο, *de expedit.* Sicul. IV, 303. D. Halic. 471, 23. 451, 45. Pindar. Pyth. 1, 179.

ἈΦ. ἀφαιρέω. ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον III, 201. — τῆς ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας, ἀφελέσθαι IV, 182. τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο V, 71. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρνται IV, 191.

ἀφανεία. οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχον τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανεία κεκώλυται II, 57.

ἀφανέστατος. τὴν μὲν ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, ἡγοῦμαι &c. I, 36.

V E R B O R U M.

ἀφανής. ὅπως ἀφανής εἴη ἡ φυλακὴ III, 98. τὸ μέλλον τοῦ πολέμου ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται I, 63. IV, 302. εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἡδίκουν τὴν Ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν δις. I, 94. νεύματα ἀφανεῖ χρησαμένου I, 188. τό, τε ἀμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I, 195. ἐλθόντες — μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος V, 106. τῷ στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προσβάλλοντας δις. III, 47. περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον III, 142. III, 91. ἐπεὶ δ' αὖ αὐτοὺς ἐπιλείπουσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται III, 344. περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν IV, 18. ἐν τόπῳ τινὶ ἀφανεῖ IV, 85. ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἦσσαν καθεωρῶντο II, 204. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, mortuorum non exstantium. mos in funerib. Athen. II, 52. οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, non obscurum II, 253. vid. D. Hal. 204, 46.

ἀφανίζης. Θερμαίνης, ἀποπλέων ἐν κέλῃτι ἀφανίζεται V, 56. νομίζων, οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μὴδ' ἐν τῷ ἀγαθῷ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287. ἠφάνισαν αὐτούς, καὶ οὐδεὶς ᾔσθετο ὅτ' αὐτὸς τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη III, 120. ἀφανίσαντες εἴτι μνημόσυρόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι III, 223. ἠφάνισε τοῦ πύγμα IV, 86. ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες II, 64. τὴν ἀξίωσιν ἀφανίζειν II, 90. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. τὸ εὐθὲς καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293. Ioseph. 155.

ἀφειδής ὁ κατάπλους καθεστήκει III, 42. alibi ἀφειδεῖν τοῦ βίου II, 66. Aristot. Ethic. IV. ἀφείδησαν βασιλεῖς, Apollon. Rhod. II, 98.

ἄφθονος. — νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος ξυνελέγη IV, 272. ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα IV, 143. ὕδωρ — οὐκ ἄφθονον ἦν IV, 308. Herodot. III. Diodor. 73 c.

ἀφθόως. τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόως ἐς αὐτὴν ἐχρῶντο IV, 290.

ἀφίημι. οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι III, 45. οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὐρήσουσι, emittere IV, 284. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι III, 157. evadere. ἔργων, D. Halic. κακοῦ, Aretaeus. ἀφεις τὸ ἐς τὴν Χίον (πλεῖν) V, 61. Vid. Corinth. 150. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἦν ἄρα μὴ δηλώσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι II, 23.

ἀφικνέμεαι. νῦν ὅτε παρέσχεν ἀφιγμένοι, cum facultas data est, venimus III, 125. — δοῦναι ἐφ' ᾧ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα III, 27. θαυμάζω δὲ — εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφιγμαι

I N D E X

- III, 125. ἀπὸ οἷας λαμπρότητος, ἐς οἷαν ταπεινότητα ἀφῆκτο IV, 303. παραινούντων τῶν ἀφικνέμενων, qui nuntios attulerant, κατασπύλους πείμψαι III, 44. ἐς τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται V, 23. ἀφικνούνται ἄλλαι (σπες) αλλοθεν &c. V, 49. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἥκιστα δὲ ἄξιός ὢν, τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων, ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι III, 125. ἐς ἕλγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι, parum abfuit quin vinceretur III, 194. II, 277.
- ἀφίστημι. — ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας III, 331. οἱ ἀποστάντες βασιλέως, & οἱ συμπολεμήσαντες, oppon. I, 29. ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως I, 124. ἐβούλετο τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει τοῦ τείχους ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβόλας I, 132. ῥάδιον ἢν αὐτοῖς προσάγεσθαι τοὺς ἀφισταμένους I, 138. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δῦταμι αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. 171. III, 181. εἰ τις τῶν πόλεων πατάσῃν ἐτι ἀφιστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. Ἀβυδὸν ἀποστήσων, ad defectionem inducens V, 92. II, 274. V, 122. οὐδέ τις ἀποστήσεται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. recusabunt.
- ἀφνω. τῆς διαβάσεως ἀφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγεννημένοις, inopinus III, 154.
- ἀφόρητος. βόης μεγέθει ἀφόρητος III, 188. D. Halic. 52, 32. 631, 67. Hippocrat. Aretaeus. Herodot. IV, 28. Diodor. ὕβρεις, 392 b.
- ἀφορμάς, τῇ ἐκπλεῖν opponitur: ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημιασιν ἀφορμαῖσθαι, discedere IV, 303.
- ἀφορμή. τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν ἀναχώρησιν καὶ ἀφορμῇν ἱκανὴν εἶναι I, 126. D. Halic. 233, 35.
- ἀφρακτος. πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφῶρει, διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες I, 161. ἀφ. τῶν φίλων, Sophocles Steph. 54. v. Schol.
- ἀφύλακτος. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ (τοῦ ἀστεως) ὃ καὶ ἀφύλακτον ἢ II, 26.
- ΑΧ. ἀχείρωτοι. οἱ τοσαῦτα ἔτη ἀφεστῶτες ἡμῶν ἔτι ἀχείρωτοί εἰσι IV, 20.
- ἀχθηδόν. ἐρομένου τινὸς τῶν Ἀθηναίων, δι' ἀχθηδόνα, ἢ τῶν ἐκ νήσου αἰχμαλώτων, εἰ &c. ut dolorem inureret III, 62. id quod animum corpufve gravat. D. Halic. 572, 22. ἀχθηδ. παρέχειν, Plato Crat. λυπηρὰς τῇ ὕψει ἀχθηδόνας προστίθεμενοι II, 57. Aretaeus, ἀχθηδόνι τοῦ θερμοῦ ἐξέμετ' ὃ στέμαχος &c. ὑπ' ἀχθηδόνος ἀπάντων μῖσος. grave oppon. gratio a-puif Ciceron. Virgil. — gravior ne nuntius aures vulneret.

V E R B O R U M.

graviore verbo appellare, Cicero. Poët. inquit D. Hal. T. II, p. 133. Arætaeus 71. Pollux III, 99. Plato V Leg. & Cratylo.

ἀχθομαι. ἑώραν — τοὺς στρατιώτας ἀχθόμενους τῇ μονῇ, in Sicilia, IV, 250. III, 213. τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες, infensū IV, 27. 45. ἀχθόμενος τῇ διαβολῇ ταύτῃ III, 230. ἦν τις ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνη, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπίσδημεν I, 119. βιαίου ὄντος αὐτοῦ (Παυσανίου) οἱ Ἕλληνες ἤχθοντο I, 133. — καὶ ἄρα ἀχθόμενος εἰ Φαρνάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνου — κατορθώσει τι V, 174. τῷ πάθει Arætaeus 79, 33. D. Hal. 440, 6. 63, 5. Herodot. II, 18. Mf. Bodl. omitt. τουτέων. εἰργασθαι, Theocrit. V, 35.

ἀχρεΐας. σκεδασθέντες ἀχρεῖοι γενέσθαι I, 106. τὰ ἀχρεΐα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες I, 119. ἐν τῷ ἀχρεΐᾳ τῆς ἡλικίας II, 68. τὸν μηδεὲς τῶνδε (πολιτικῶν) μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον τομίζομεν II, 60. τὸ ἀχρεῖον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων II, 121. Herodot. III, 81.

ἀχρεϊάτατα. ἀνθρώπων ἐνόμιζεν τῶν ἀχρεϊοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακὴν I, 132.

ἀχρηματία I, 19. δι' ἀχρηματίαν τὰ πρὸ τούτων ἀσθενῇ ἢ I, 20. ἀχρημάτος Schol. Aeschyli 132.

ἀχρηστος. οὐκ ἀχρηστος ἢ δ' ἡ ἀνοία IV, 28. v. Mf.

ἀχρι semper, non ἀχρις apud Nostrium: Eustath. & Thom. Magister, μέχρι non μέχρις. at Noster μέχρις οὐ πεμφθῶσι, & sic Herodorus, at quandoque μέχρι οὐ. hunc Noster auctorem habet. μέχρις ἐμοῦ V, 104. Th. Mag. in ἀχρι.

ΑΨ. ἄψαυστον. ὕδωρ, δ' ἦν ἄψαυστον σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χερσὶν χρῆσθαι, attrectare nefas III, 144.

B.

BA. βάθος. ἐπὶ βάθος ἐτάξαντα οὐ πάντες ὁμοίως III, 313. βαθεῖα φάλαγγι, Diodor. 575 c.

βακτηρίαν ἐπανήρατο V, 128.

βάλλω. παρήλθε παρὰ τὴν χιλὴν, βαλλόμενος χαλεπῶς I, 88. προκαλύμματα εἶχε, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους πυρφόροις οἰστοῖς μὴ βάλλεσθαι II, 116. ὥρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥστε βάλλειν V, 128. ἐβάλλοντο περιστάδην IV, 314. οἱ φίλοι ἐκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον III, 53.

βαρβαρικοῦ. τὸ γένος τῶν Θρακῶν, ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ — φοινικώτατόν ἐστι IV, 218.

βάρβαρος. — Ἰβήρας, ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχημάτων IV, 143. βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον laudat Th. Mag.

βαρβαρώτατος. λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρώτατους V, 158.

βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις τὸ παρὸν I, 111.
 βαρύνονται. ἐβαρύνοντο καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας κατα-
 πόντες II, 30. ἐνδὲλοι ἴστε τοῖς παροῦσι πόνους βεβρυνόμενοι II,
 96. μὴ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύν-
 σθαι III, 214. στερβήμενοι τῆς ἡλικίας, ἐβαρύνοντο, afflictaban-
 tur V, 4.

βαρύτης. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύ-
 τητι τῶν νεῶν IV, 277.

βασανίζομαι. δεισάντες, μὴ βασανιζόμενος — ταραχὴν σφί-
 σιν ἐν εὐπραγίᾳ ποίησιν IV, 322. χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι
 βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὐρεῖν, ἢ τιτᾶ — ἀνέλεγκτον διαφυ-
 γεῖν IV, 84. Arittoph. Chrysostom. de Sac. βεβασανισμένη ἔ-
 ρευνα. Syrac. IV, 19. Aelian.

ΒΕ. βέβαιος. — δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε II, 255. χρογίους
 τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῷ μένειν ποιοῦνται III, 320. οἷσθε
 ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τὸ βέβαιον IV, 19. μή-
 γα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. βέβαιοι ἡμῖν μη-
 δὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξη περὶ II, 221. κρείσσους ὄντες ἄπα-
 ρτες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου, προσεκόπουν δς. II,
 293. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἐκουσίαν — ἐπιχειρεῖν V,
 42. οὐ γὰρ αὐτῷ πᾶν τὰ ἀπὸ Τισσαφέρνους βεβάια ἦν V, 86.
 βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς αὐτὸν καταστήσαντες V,
 101. οὗτοι ἡμῖν διὰ τὸ Συρακουσίαν δέος ἔτι βέβαιοι εἰσι IV, 306.
 βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσεσθαι III, 7. τοῖς ὀπλίταις
 ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον III, 99. πρώτος
 ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέ-
 λιπε βέβαιον ὥς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122. κρύσταλλός
 τε ἐπεπῆγει οὐ βέβαιος II, 204. πρὸς Ἀθηναίους, ὥς βέβαιοι ὦν,
 ἀνεχώρουν I, 6. τὴν χάριν βέβαιον ἔχουσιν I, 49. τὸ δὲ ὑμέτεροι
 τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πράξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαί-
 οῖς πιστεῦσαι I, 98.

βεβαιότατος. ταῦτα τῇ ἑμπάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγούμεναι
 IV, 41. βεβαιότατα φύσεως ἰσχὺν δηλώσας I, 195. βεβαιότα-
 τα δ' ἂν τοὺς πολεμίους βλάπτοι, εἰ δς. IV, 146.

βεβαιότερος. τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν καὶ μείζω ἔχουσι III,
 314. τοὺς κινδύνους ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθα ἐγχειρίσα-
 σθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιότερους ἢ ἐς ἄλλους νομιεῖν, ὅσῳ δς. III,
 347. βεβαιωτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀ-
 δείας, ἢ ἀρνηθέντι δς. IV, 94. πόλεμον βεβαιότερον ποιεῖσθαι
 ἐκ τοῦ προφανούς IV, 115. τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον
 ἔχετε II, 190. καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι βεβαιότερα
 II, 195. τὴν κτῆσιν τῶν χρημάτων ποιούμενοι, βεβαιότερον ἔχουν
 I, 13. εἰ καταλαμβάνοι, ἀναχώρησις βεβαιότερα III, 51. ἐλευ-

V E R B O R U M.

θερίαν βεβαιωτέραν παραδύναται IV, 286. v. D. Halic. βίβαιωτέ-
ρα πρόνοια II, 93.

βεβαιότης. ἐνδεήλῳ τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι
III, 198. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεως καὶ βεβαιότητα
III, 76. — ἐφοῦρουν, βεβαιότητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων III, 97.

βεβαιῶν. χαλεπὸν μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ ἡ δόκησις
τῆς ἀληθείας βεβαιοῦνται II, 54. ὃ, τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὐ-
νοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε II, 187.
— ἐς τοὺς Σικελοὺς πέμποντες, τοὺς μὲν, μᾶλλον βεβαιωσόμε-
θα, τοῖς δὲ φίλοι πειρώμεθα ποιεῖσθαι IV, 56. 20.

βεβαίως. φαίνεται Ἑλλὰς — οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη I,
4. φανερὸν εἶχον οὐδ' ἐν, ὅτε ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦν-
το ἄνδρα δ. c. I, 184. βεβαίως ἤδη εἰδότες I, 188. ἐξ οὗ περιγε-
νόμενοι τῇ μάχῃ, οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι IV, 30. Ἀλ-
κιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδὼν ὅτι σφίσι αὐτοῖς μὴ τοῦ δήμου
βεβαίως προστάται IV, 45. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως κα-
ταλελυμένους, ἐπ' ἄλλον οὐκ ἐλάσσω ἔλθειν IV, 62. ὁρῶντες, εἰ
σφίσι φίλια ταῦτ' εἴη, βεβαίως περίξ τὴν Πελοπόννησον κατα-
πολεμήσαντες II, 14. — εἴτι ἄλλο βεβαίως κληίστον ἦν II, 31.
ὥς πάνυ πονηρὰ σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη V, 37. βεβαίως
τὶ πράξῃ III, 90. V, 59. III, 29. 31. οὐ — μέντοι ἐν τῷ παντὶ
ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107.
166. βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης III, 167. οἷς βεβαίως τὶ πρόσ-
εστιν ἀγαθόν III, 188.

βεβαίως. οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὅροις βεβαίωσιν λάβοιτε, ἢ
δ. c. III, 128.

βέβηλος. — Δήλιον τειχίσαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα ἄνθρωποι
ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίνεσθαι αὐτόθι III, 144.

βέλος IV, 284. Thom. Magister.

βέλτιστος. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλασθῆναι III, 109.
vid. βλάπτω. τὴν δοκοῦσαν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαι-
νόμενος III, 85. ἐπ' ἡμῶν τε μᾶλλον, ἐθέλοντες τολμᾶν μετὰ
κινδύνῳ τὰ βέλτιστα II, 253. ὥς τὰ βέλτιστα βουλευσάντες,
ἰσχυρίζοντο III, 101. μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους
τῶν ἀνθρώπων V, 72.

βελτίων. ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι
I, 142. κελυνοῦντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίῳ κατασκευάζεσθαι
II, 135. τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίῳ ἡγγελλον IV, 195. ὁρῶντες —
τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρουντα IV, 257.

BH. βύξ. κατέβαιναν ἐς τὰ στήθη ὁ πόντος, μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ
II, 73. at βαρεῖα Aristides cit. Th. Mag.

BI. βία. μήτε ξυμμάχους δέχῃσθε βίᾳ ἡμῶν, nobis invitis I,
64. 94. ἐντὸς γενόμενοι βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν IV, 160. βε-
Thucyd. Vol. VI. H h

I N D E X

βλάβος τὴ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 91. τὴν πόλιν βίᾳ λαβεῖν III, 102. ἀπάτῃ αἰσχίον πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ III, 128. φοβηθεὶς μὴ βίᾳ προσαγαγῇται αὐτὸν IV, 85. ἢ βίᾳ ἢ ξυμβάσει IV, 76.

βιάζομαι. ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπὸ τινων αἰεὶ πλειόνων I, 4. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρταχούσας προσβολῆς IV, 318. τοὺς νόμους βιασάμενος V, 82. ὅπως, εἴτις βιάζοιτο ναῦς, εἰη κατὰφουξίς ἀσφαλῆς IV, 235. βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας IV, 284. βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω IV, 288. 296. III, 18. ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθεῖς III, 30. χαρισάμενοις μᾶλλον ἢ βιασάμενοις III, 31. 57. 73. ἐβιάσαντο πρὸς τὴν λῆψιν ἐλθεῖν ἀποτετερισμένον, per vim tentarunt IV, 309.

βίαιος. βίαιον ὄντος αὐτοῦ I, 133. αἱ περιστάσεις τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐσφοραὶ ἀνέχουσι I, 202. ἢ ἀποχωρήσεις οὐ βίαιος — ἦν III, 320. ὁ δῆμος εἶχε κατὰπληξιν τοιαύτην, ὥστε κέρδος, ὃ μὴ πάσχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγῇ, ἐνέμιζε V, 100. ἐκ βίαιου τίς δουλείας ἀσμενος ἐς ῥᾶν μετὰστασιν χωροῖται IV, 37. βίαιον οὐδὲν δρᾶν IV, 85. :αλ

βιαιότατος τῶν πολιτῶν II, 219.

βιαιότερον ἀναγαγόμενοι ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου II, 51.

βίος. πολὺ δὲ μαιζῶ τὴν ἥδη κατεψηφισμένην (τιμωρίαν) σφῶν ἐπιπραμασθῆναι, ἣν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τὴ ἀπολαῦσαι II, 81. de peste. ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν V, 37. II, 294.

βιοτεύω. τῆς τροφῆς ἀπορία τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν παλεμοῦντα βιοτεύειν I, 19. πολλῶν τότε μᾶλλον ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἐδύνατο ἐν τῷ καθιστάτῃ τρόπῳ βιοτεῦναι I, 182.

βίωμι. τῶν δὲ ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζειν μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βίους ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδούηται II, 80.

βλ. βλάβη. — οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι IV, 69. τῇ πόλει ἐς τὸν πόλεμον βλάβη καθίστατο II, 98. αὐτὸς βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου δοκιμώτερον inquit Thom. Magist. βλάβος Herodot. I. Aristoph. βατρέχ. ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως ἡ ἐλιγαρχία κατέστη V, 110. οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθῆναι III, 290.

βλάπτω. — ἀδύνατον ἦν — μὴ οὐ μεγάλη βλάπτειν τὴν Ἐρετρίαν &c. V, 91. D. Hal. 487, 29. διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277. ἐν ἐλίγῳ πολλὰ (νῆες) ἀργότεραι — ἔσονται, ῥᾶσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκευάσται IV, 284. III, 93. τῷ βελτίστῳ τοῦ ὀπλιτικοῦ βλαφθῆναι III, 109. βλαφθῆναι potius quam βλαβῆναι Thom. Magist. vid. sequent. haec verba Thucydidis citans, μεγίστῳ τ. ὁ. &c. legit. ed. Franeq. τοῦ ἱεροῦ οὐδὲν ἐκόντες βλάψειν III, 145. IV, 25. βλάπτειν πλείον ἢ πάσχειν IV, 55. II, 261. IV,

V E R B O R U M.

101. 114. 135. II, 103. βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὀλκάδων II, 107. 296. III, 7. προαγορεύοντων ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν ὑπὸ Ἀθηναίων βλάπτεσθαι I, 93. — οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, καὶ λόγῳ καὶ αὐτοὺς βλαπτομένους I, 122. ὑπακούειν πρὶν τι βλαβῆναι I, 201. IV, 147. οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες (κίνδυνοι) IV, 286. τοὺς στρατηγούς ἐφ' ὧν ταῦτα ξυμβῆ ἔπαυσαν, ὡς ἡ δυστυχία ἡ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. καθ' ἐκάστους βλαπτόμενοι, ζύμπαντες κινδυνεύουσαν III, 94. τὸ γὰρ τῷ ξυνεργῶν ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε II, 76. quod alteri profuerat, hoc ipsum alteri nocebat. πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους Decelea IV, 213. 238. μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ παιανισμὸς, ἀπὸ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν IV, 248. — γνόντας, ὡς εἰ πολέμιός γε ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ἀφελοίην IV, 148.

βλαστάνω. ἐδήλωσαν τὰ πρότερον τετμημένα, καὶ εἴτι ἐβεβλαστήκει II, 207.

βλέπω. ἐς τὰς βλέψαντες, ἠγήσονται ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἦξειν III, 342. ἐπὶ τὸ ἡσσώμενον βλέψαντες ὀλοφυρμῷ ἐχρῶντο IV, 293.

BO. βοεικοῖς ζεύγεσιν III, 192. D. Halic. 525, 54 &c. βοϊκά. βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις, voce tenuis V, 148. ὀλοφυρμῷ ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο IV, 293. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τεθαρσηκότες βοῇ ἐπέκειντο III, 56. ἐχώρουν ἔξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βαλὴν II, 202. βοῇ κρήνουσι, οὐ ψήφῳ I, 122.

βοήθεια. — ἀγγελοῦντα, ὅτι ἦξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. II, 178. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν ἐπὶ τὴν Χίον V, 25. ἐκ Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις III, 291. 306. II, 337. — κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας παυσάμενοι II, 205. βοηθός Noster passim.

βοηθεύω. τῆς πόλεως τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν — βοηθεῖν II, 93. τοῖς ἀδικουμένοις δξέως βοηθοῦμεν IV, 20. ἐβεβοηθήκεσαν II, 179. ἐκείνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. ἐπ' αὐτοὺς βοηθεῖν II, 331. βοηθήσαντες ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας, καὶ ἡ παρούσα φυλακή III, 207. ὠρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν V, 60. — αὐτοῖς ἠπέρει ὅπως βοηθήσοι V, 93. ἐπαγγελλόμενοι ὥστε βοηθεῖν V, 133. IV, 140. III, 10. βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα III, 106. 65. V, 19. I, 149.

βολή. μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν III, 308.

βορέας. πρὸς βορέαν τῆς πόλεως II, 178. ἄνεμος ἐκπνεῖ μέγας κατὰ βορέαν ἑσθηκῶς IV, 167.

βόσκοντας ναυτικὸν πολὺ IV, 254.

I N D E X

βοταμίον. — περί τοῦ δύματος, δ' ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίον οἱ Ἐπίδauροι III, 291.

βούλευμα. — βούλευμα χρυστὸν, οὐπὲρ ἑνεκα πόλις στρατοπέδων κρατεῖ V, 118. μετὰνοιά τις ἦν αὐτοῖς, ὥμῳ τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι II, 219.

βουλευταῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου V, 106. vid. βουλή.

βουλευτέον. — δηλῶσαι, ὥς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἶη I, 102.

βουλευτήριον. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰ τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς, ἐν βουλευτήριον ἀποδείξας, ξυνώκισε πάντας II, 28. I, 202. βουλευτήριον V, 107. vid. Thom. Magist.

βουλεύω. ἀφ' αὐτῶν ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεύσασθαι, de se arbitrari suo statuerent III, 354. II, 209. εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον εὖ βουλεύσασθαι IV, 41. πυθόμενοι τὸ σαφές, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. οὐ γὰρ οἶόν τε ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλεύεσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύουσιν II, 68. ὅστις ἐπὶ μεγίστων τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει ὀρθῶς βουλεύεται II, 96. — μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι II, 230. οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς ὥς τε τῶν δίκαιων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα — ὅπως χρησίμως ἔξουσιν, de Mytilenaeis II, 235. οὐ χρὴ τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὥς ἐχεγγύω πιστεύσαντας, χεῖρον βουλεύεσθαι II, 238. ὁπότε μὴ τι δείσειαν, οὐ ξυνήσαν ὥς βουλευσόμενοι &c. II, 28. ὅστις εὖ βουλεύεται, πρὸς ἐναντίους κρείσσων ἐστίν, ἢ &c. II, 241. 12. V, 83. 89. 110. 118. IV, 187. βουλεύειν, πρὸς τὸ χρῆμα ὀρώντας, ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 24. rebus inspectis pro tempore constituere III, 26. 60. μηδὲν περὶ σφῶν νεώτερον βουλεύσειν III, 76. τὰ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι δὲ θέσθαι III, 86. 101. 110. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ III, 130. I, 111. ἐβουλεύοντο πρὸς τὴν γεγεννημένην ξυμφ. IV, 250.

βουλή. ἡ βουλή καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαὶ III, 283. οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοινῶσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, conciliis III, 265. — οὕτω βραχεῖα βουλῇ πόλεμον οὐ προσήκοντα ἀρᾶσθαι IV, 17. τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνῶμων I, 195. ἕως ἐτι βουλῆς ἐστι, Senator II, 275 14. βουλή ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο V, 100. 106. vid. βουλευτής.

βουλῆσις. τῆς βουλῆσεως ἀμαρτάνοντες I, 130. τῷ ἁλλεῖποντι τῆς ἐπιτήκης, τὴν βούλησιν ἀκοντες προὔδιδον IV, 109. περᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλῆσεως τε καὶ δόξης τυχεῖν ὥς ἐπιπλεῖστον, voluntati ac opinioni satisfacere II, 55. τὸ πλεον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοία ἀσφαλεῖ III, 160. — ἀνάγκη μὲν, ἐκ τοῦ εὐπρεπεῦς, βουλήσει δὲ, κατὰ ἔχθος εἰποντο, sponte sua IV, 269.

V E R B O R U M.

βούλομαι. ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον III, 207. ἀπιέναι ἐνέμιζεν, ὁπότεν βούληται, ἀμαχεῖ III, 214. βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ δις. III, 229. — ἄνδρες τὰ Συρακουσίων βουλόμενοι, qui favebant IV; 80. τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I, 126. βουλόμενοι τὸ σαφὲς εἰδέναι, κατέπλευσαν δις. II, 210. μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἕως ἂν δις. II, 112. νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι II, 221. δεῖν τὸν τὰ δεινότατα βουλόμενον πείσαι, ἀπάτη προσάγεσθαι τὸν δῆμον II, 233. 259. 56. 131. 192. ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν ἀπέκτειναν πάντας II, 103. — ἔῃν — παραπλεῖν τὴν ἑαυτοῦ γῆν ὅποι ἂν καὶ ὅσαις ἂν (ναυσί) βούληται V, 88. ἐλπίσας ταραχθέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι ἢ βούλονται V, 108. — πρὸς Ἁγιν ἐπεκρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι V, 107. 109. — πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν, ἑτοίμοι ἦσαν ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι V, 147. ἦν γάρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακουσαῖς βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι IV, 252. 254. D. Halic. 399, 35. — τοῦ πολέμου μέρος βούλεσθαι μεταχειρίζειν. III, 28. 64. 72. 98. 198. αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι II, 223. τῷ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι II, 6.

BR. βράγχος. ἐξ αὐτῶν πταρυγὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο II, 73. raucitas Cael. Aurelianus VII, 2. Glossae βράγχος raucus. vid. Hesychium. Hippocrat. 839 d.

βραδέως βουλεύεσθε, ὡς οὐ περὶ βραχείων I, 111.

βραδύς. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ὁ μέμφομαι μάλιστα ὑμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε I, 118. προαισδέσθαι πρόθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα, προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα II, 224. — ἐχάρουν ἐς τὸ πρόσθεν ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὁρμῇ τοῦ περαίνεσθαι μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244.

βραδυτέρος. — τῶν ἄλλων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἐφοδος III, 10. γνόντες βραδυτέρους ἦδη τῷ ἀμύνασθαι III, 54. βράδιον ex nostro Phrynichus Nannefii, quod poëticum.

βραδυτής. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν — ἐς τὴν ἀβουλίαν καὶ βραδυτήτα, ἐν ἔργῳ ἀπελύσαντο III, 322.

βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260.

βραχύς. ἵνα τὰ ἐκεῖ βραχεῖ μαρίῳ συμπαραγενόμενοι μεγάλα σώσητε IV, 148. I, 120. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μαρίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ναυμαχία βραχεῖα ἐγίγνετο, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτὼ V, 123. ὡς οὐτε μισθὸν ἐντελὴ πώποτε λάβοιεν, τό, τε διδόμενον, βραχὺ V, 127. στενὸς ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχεῖας τὰς ἀποφυγὰς παρεῖχε V, 170. τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα, ibid. IV, 310. III, 142. βραχεῖα ἀκμὴ πληρωματος IV,

I N D E X

391. τοῦ τείχους βραχέος ὀκδομημένου, humilis IV, 218. ἐν βραχέος καὶ περιγραπτῷ ὀρμώμενοι IV, 255. βραχὺ ἀπέλιπον διακρίσαι γενέσθαι IV, 290. τὰ ἐπιτήδεια βραχεὰ ἔχουσι IV, 306. — ἐπιδιώκοντες, ὡς διὰ βραχέος, ἔτρωσαν πολλὰς III, 22. 114. διὰ βραχείας μελλήσεως ἢ παρασκευὴ ἐγγίγνεται III, 310. βραχεὰ ναυτικά I, 25. βουλευέσθαι οὐν βραδέως, ὡς οὐ περὶ βραχείων I, 111. ἔργοις βραχεῖσι προὔδῃλου ἂν τῇ γνώμῃ μειζόνως ἀσέπειτα ἔμελλε πράξειν I, 182. ὑμῶν μηδὲς νομίζει περὶ βραχείως ἂν πολεμῇν — τὸ γὰρ βραχὺ τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν τῆς γνώμης I, 200. de re levi. φυλακὴ βραχεῖα καθιστῇται III, 153. βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει πείθειν III, 187. πᾶν τὸ προὔπαρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅρατε ἔργῳ μὲν βραχὺ ἐν, ὅφει δὲ κατασπέρχον III, 189. τὰ ὑπάρχοντα βραχεὰ πρὸς τὰ ἥδη ἀντιτεταγμένα III, 349. προφάσει βραχεῖα καὶ εὐπραγεῖ IV, 17. βραχεῖαν ἔχθραν IV, 127. αἱ δὲ (νῆες) ἐς βραχεὰ, χωρίων ἀπειρία, ὥκειλαν II, 149. ἡ πόλις βραχεὰ ἡ στείρα μεγάλα ζημιώσεται II, 228. 39. 69. οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι II, 218. βραχὺ γὰρ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι II, 255. — οὕτω βραχεῖα βουλή, περὶ μεγάλων πραγμάτων, πόλεμον οὐ προσήκοντα ἔρασθαι IV, 17.

βραχυτάτος. βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην III, 9. βραχυτάτον Σικελία τῆς ἡπείρου ἀπέχει III, 36. ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι II, 238.

βραχυτέρος. ὦν ἂν ἢ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης, ἦν τε πλεόνος, ἦν τε βραχυτέρας, τούτων δεξ. III, 145. ἐκ τῆς Αἰγύπτου βραχυτέραν ἐσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν III, 291.

βραχυτής. — ἡ ὀργή — μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχυτήτος γνώμης φιλεῖ γίγνεσθαι II, 231.

βρόχος. — ἄλλας δὲ (μηχανὰς) ὡς βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς δεξ. II, 118.

βρώμα. — οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο βρώμα, οἶον ἂν ἐς πολιορκίαν συμφέρει III, 41.

βρώσεως πέρι ἀναγκαίας ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο II, 107.

ΒΥ. βύζην. τοὺς ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώρους βύζην κλήσειν ἔμελλον III, 12. Schol. ibid. ἀθρόως.

ΒΩ. βομούς. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βομούς III, 146.

Γ.

ΓΑ. γαλήνη. ὅσοι γαλήνην κινδυνεύουσιν, ἠλίσκοντο III, 42. γαμέω. γνώμην ποιῶμαι — θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι I, 180. εἰκὸς ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι IV, 87.

V E R B O R U M.

γαμικῶν. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν
ἐρῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. ἐς πόλεμον καθέστα-
σαν περὶ γαμικῶν τινων, καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου IV, 12.

γάρτοι. σχεδὸν γάρτοι πᾶν τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμο-
νίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσι III, 311.

ΓΕ. γε. αὐτά γε δὴ ταῦτα ὀνομαστότατα τῶν πρὶν γενόμενα
I, 20. εἰ τοῖς γε σώμασι ἄδεια ἔσται V, 144. — ἐπὶ γε ἐμοῦ Ἀ-
θηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες, meo saltem iudicio V, 157.

III, 44. 45. 74. οὐκ εὐπορον ἦν διίέναι ἀνευ ἀγωγοῦ, καὶ μετὰ
ἱπλῶν γε δὴ, praecipue vero III, 116. ξυμβέβηκέ τε, πολιορ-
κεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον ὅσα γε κατὰ γῆν
τοῦτο πάσχειν IV, 188. γέτοι saltem tamen, D. Halic. 385, 9.
409, 30. Schol. Sophocl. 244. vid. γούν.

γεγωνίσκων IV, 304. γεγωνεῖν D. Halic, 31, 35. γεγωνεῖν
Aeschyl. Schol. 41. & Pindar. Moeris Att. Homer.

γέλως. τοῖς Ἀθ. ἐπέπεσε μὲν τι καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐ-
τοῦ, Cleonis III, 46. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61.

γενεά. φαίνεται ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα
τῶν Τρωϊκῶν I, 24. ὑπὸ ξυμφορῶν πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πιε-
ζόμενοι II, 105.

γενναῖος. γενναῖον εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖ-
σθαι I, 191. τὸ εὐπρεπές, οὗ τὸ γενναῖον πλείστον μετέχει II, 293.

γέρας. πρότερον ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλείαι
I, 72. D. Halic. 87, 6. 447, 5.

γεύσασθαι. ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτοῖς βρώσεως πέρι
ἀναγκαίας, καὶ τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο II, 107. Plato Leg.
204. Euripid. Pindar. Homer. ἀλλήλων ἐγεύσαντο, Suidas I,
110. legend. ἐγεύοντο.

γέφυρα. vid. εὐθύς.

ΓΗ. γῆ. ἰσχυον οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσὶ I, 79. ἐπικαλοῦν-
τες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς ἀορίστου
I, 197. — πᾶσαν ἐκ θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν ληστείας
πορθουμένην V, 59. ἦσσαν τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι V, 70. παρα-
πλεῖν τὴν αὐτῶν γῆν V, 88. — εἶναι αὐτοῖς πολλὰς ἀποχωρή-
σεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις καὶ γῆν εὐρήσουσι V, 118. — ὅσα κατὰ
γῆν IV, 188. 295. III, 181. τὴν πολεμιοτάτην γῆν οἰκισιότα-
την γῆς σταθὲν, terra non expugnata V, 35. 56. III, 145. ὁρᾶν
τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνεπισιτότερα ὄντα IV, 180. III, 17. 19. 23. 50.
ληστευομένης τῆς γῆς III, 114. τὴν γῆν Πειραιῆν καλούμενην
II, 40. περὶ προσηκούσης καὶ ξυμμαχίδος γῆς ὃ πόνος ἔσται
III, 348. ἐπειδὴ δὲ κρύψωσι γῆ, humarunt II, 52. γῆ οὐ σχή-
σων ἀλλή ἢ Πελοποννήσῃ II, 214. γῆς ἄτι ἀκραιῶν οὐσης II,

I N D E X

33. πᾶσαν γῆν ἐμβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ γενέσθαι II, 62. τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν II, 110. γῆς ἄρους ἀποεῖχασθε II, 112. θεοὶ ὅσοι γῆν ἔχετε II, 114. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν II, 272. ἐν γῇ ἀποκρότω IV, 214. — πρὸς ἄνδρας οἱ γῆν ἐκὰς ἔχουσι I, 114. τοῖς δὲ ἄλλῃ γῆ ἐστὶ πολλὴ ἢς ἀρχουσι I, 115. vid. δῆλω.

ΠΙ. γίγνομαι. ἐγίγνετο ἀπὸ ξυνθήματος τὸ τοιαῦτον III, 98. διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος V, 67. τῷ στρατεύματι ἐξαγγελος γίγνεται ὡς &c. V, 79. γνώμης ἐλλειπείς γιγνόμενοι IV, 186. οὐκ ἐβούλετο ἐμφανῶς σφᾶς ψηφίζομένους τοῖς πολεμίοις καταγγέλλεσθαι γίνεσθαι IV, 252. ἅμα ἔω γιγνομένη III, 51. — βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίνεσθαι τὰ πράγματα IV, 254. ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθύς γίγνοιτο IV, 280. ὅπως ἀφέλεια ἐς τὴν θάλασσαν γίγνοιτο IV, 288. οἰμωγῇ καὶ στόνῳ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. τὸν δὲ πολέμου παράλογον, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιαγινώσκει I, 112. — βρονταὶ καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἦδη ὅντος φιλεῖ γίγνεσθαι IV, 310. II, 287. ἐνὸμιζον ἐπὶ σφετέρῳ ὁλέθρῳ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι IV, 310. ὁμολογία γίγνεται ὥστε ὅπλα παραδοῦναι IV, 315. ἡ δυσέμβατον τοῦ χωρίου ξύμμαχον γίγνεται III, 16. — σφῆ τὰ πράγματα ἰσχυρὰ γίγνεσθαι III, 36. στενοχωρία ἐν ὀλίγῳ τοῖς στρατοπεδευσμένοις ἐγίγνετο III, 41. 42. 46. ὅπως μὴ ἀμφίβολοι γίγνυνται τῷ πλήθει III, 52. αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον III, 68. γεγενημένου τοῦ πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου III, 80. ἀσφάλεια αὐτοῖς ἐγίγνετο τῆς ἀνοίξεως III, 100. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι III, 81. Καμαρηναίοις καὶ Γελώοις ἐκεχειρία γίγνεται πρὸς ἀλλήλους III, 85. — οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν στερηθῆναι εὐδίας τῆς πόλεως III, 108. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἡσσους γενέσθαι III, 107. ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἀριστοὶ III, 120. βαρυνόμενοι ἀρτί της τροπῆς γιγνόμενης III, 143. 154. 166. Ψίλοι οὐκ ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει III, 139. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται III, 140. ἰδρυθῆσαι ἐπὶ καρτεροῦ λόφου, ὃν εἰ μὴ ἔλοιον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. πολῖται γιγνόμενοι I, 6. 14. 57. ταμειῶν τε Δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο I, 196. τῶν μελλόντων ἐπιπλεῖστον τοῦ γεγενημένου ἀριστος εἰκαστικὸς I, 195. ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνόμενοι ταῖς γνώμασι I, 198. — ὡς δὲ ἂν πλείους ἐγένοντο II, 201. ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι, ἢ τὸ ὄν II, 202. ἐν ἀπὸρρῶ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον, ibid. — ἐπεὶ γεγενῆται τε πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἢ δὲ (πράγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος κρείσσειν γεγενημένη) II, 94 &c. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοί, ἐν πολλῇ

προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημέναις IV, 311. περιεστῆκει
ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις V, 4. IV, 250.
263. νομηνία ὁ ἥλιος ἐξέλιπε (ἥσπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γί-
γνεσθαι δυνατὸν) II, 45. ὅπως μὴ ἐκ τοῦ ἴσου οἱ πολεμιοὶ σφίσι
γίγνωνται II, 7. τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς τυκτός, ἐποίησε &c.
II, 10. — μηδεμίαν οἱ ὑποφίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι II, 23.
τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς με γεγένηται II, 87. οἷς μὲν αἵρεσις γε-
γένηται, πολλὰ ἄνοια πολέμειν II, 89. 90. τελευταῖοντος τοῦ
μῆκος τὰ γιγνόμενα ἦν II, 8. 12. κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι,
ἢ πολλὰ ἑρίδι ἦσαν II, 37. ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γί-
γνεσθαι II, 99. πολλὰ κίς τὸ ἐλάσσαν πλῆθος δαδὶς ἀμεινονήμυ-
νατο τοὺς πλεονας, διὰ τὸ καταφρονούντας ἀπαρασκεύους γενέ-
σθαι II, 20. V, 21. 22. 62. τοῦτο αὖκ ἔστιν ὑμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ
&c. V, 83. IV, 147. 164. οὐκ ἔφη τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' αὐ-
τοῦ γενέσθαι IV, 182. 215. βραχὺ ἀπέλιπον ξυναμφοτέρας δια-
κρίσεις γενέσθαι IV, 290. III, 9. ἡ νόσος πρώτον ἤρξατο γενέσθαι
τοῖς Ἀθηναίοις. II, 70. τῶν ἀμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίξων μέχρι
τοῦ δίκην γενέσθαι βίου &c. II, 80. 69. 211. ἐνβύμισαν αὐτοβοεῖ
ἐλεῖν τὴν πόλιν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι II, 128. IV, 122.
II, 46. 140. — ὥς ἐπὶ διαφορᾷ τῆς πόλεως ἡ μεταστάσις γένοι-
το V, 131. ὅσῳκις ἂν διαφοραὶ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς
ἀμφοισβητουμένων &c. IV, 197. 244. φίλους γενέσθαι βεβαίως
III, 31. γενομένης καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,
69. II, 184. εἰδότες οὔτε φιλίαν ιδιώταις βέβαιον γιγνομένην,
οὔτε &c. II, 183. ἀνὴρ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γεγόμενος V, 103.
113. 125. — ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γεγόμενα IV,
235. ἀδοκίτου τοῦ τολμήματος γεγομένου IV, 245. πρὶν τι ἀνή-
κεστοκ διὰ μέσου γεγόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν III, 30. ἅμα
γεγόμενοι III, 49. ἐνδιατριβόντων αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὐτῇ
γεγομένη III, 225. ξυνέβη μοι — γεγομένῳ παρ' ἀμφοτέροις
τοῖς πράγμασι &c. III, 245. II, 148. 33. 65. 10. — ἀνδρῶν ἀ-
γαθῶν ἔργα γεγομένων δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. γεγόμενοι
ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πέσχειν, νῦν ἀνταπόδοτε II, 229.
ξύμμαχοι τοῖς ὁμαχμοῖς ποτὲ γεγομένοις II, 256. οὐκ εἶα τῷ
γεγενημένῳ ἐνδιδόναι IV, 113. ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο —
IV, 116. οὐκ ἔφατο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι
δὲ τίνα μαλακίαν II, 135. — τὸ πνεῦμα εἰσδοεῖ γίγνεσθαι ἐπὶ
τὴν εἰά II, 133. ἐγεγένητο πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέ-
ρι III, 211. 228. αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου III, 218. 220. —
διὸ δὲ καὶ ἡ φύγῃ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης II, 37. 184. ἐκεί-
ναι ὑμῶν γιγνόμενα, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηώτας, μὴ
γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις II, 258. 263. 287. 290. 296. οὐ δοκεῖ
τοιούτῃ ξυμβῆναι γενέσθαι II, 301. 300. &c. II, 305. 306. 330.

Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

III, 14. 15. ἐπειδὴ γίνονται παρὰ τῷ ποταμῷ IV, 312. ὅς ἡ ἡμέ-
 ρα ἐγένετο IV, 313. 324. 139. III, 42. 48. 54. 59. 60. 67. 71.
 76. 81. οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλευούσι πράξαι ὃ ἐμελλον III
 101. 102. 104. II, 187. εἰ τις κωλυτὴς γίγνεται τῆς διαβάσεως
 II, 203. — λόγους διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι II
 231. τὰ ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι, ἐναντία γίγνεται II, 248. ὅτε
 οὗτοι κατὰ νότου γίνονται II, 327. V, 12. 85. 100. IV, 166.
 208. 245. 246. 300. III, 10. 24. γέγραπται ἐξῆς ὡς ἕκαστος
 γίγνεται II, 3. τῷ χώματι ἀντιτείχισμα ἐγίνετο II, 119. 215.
 οὐδ' ἂν εἰς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ξυμφο-
 ραίτοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο V, 156. IV, 139. ἐγεγνήθη τῇ
 ῥάμῃ τοῖς Λακεδαιμονίοις IV, 196. 240. ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ
 διαβάσει IV, 307. βασιλεὺς ἐν κράτει ἐγένετο II, 47. 76. & alibi
 saepissime.

γινώσκω. τοὺς λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγ-
 σκω I, 121. — ὁρθῶς γινώσκω περὶ τοῦ μὴ ἐπεξίεναί II, 38.
 πολμῶντες καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα II, 65. λεγέτω οὐν πε-
 ρὶ αὐτοῦ (de peste) ὡς ἕκαστος γινώσκει II, 12. γινώσκω
 μὲν οὐδὲν ἐν τῷ ἔχοντα δίκαιον αὐτοὺς III, 33. κρατίσθαι τῇ
 ψυχῇ δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεῖν καὶ ἡδὲ γινώσκοντες,
 καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτραπέμενοι ἐκ τῶν κινδύνων II, 61. ὅμη-
 ροῦ τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι II, 219. ὡς ἔγνω ὅτι ἡ βοῦβη
 διέφθαρται II, 336. περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντι-
 σχυριζόμενος, τὰναντία γινώσκω II, 235. ὁ Δημοσθ. τοιαῦτα
 ἐγίνωσκεν, haec erat Demosth. sententia IV, 251. v. γνώμη.

Γλ. γλώσσα. ἥκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὡς
 ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. Ἑλληνίσθησαν τῇ
 νῦν γλώσσῃ ἀπὸ τῶν Ἀμπαρῶν. ξυναικησάντων II, 105. Δωρε-
 δα γλώσσαν ἰέντας II, 334.

ΓΝ. γνώμη. ἐν τῷ ἀνεμμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης III, 217. πρὸς
 τὴν εἰρήνην γνώμῃ ἔχοντας III, 225. 274. παρὰ γνώμῃ II,
 187. III, 30. 62. — ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν III,
 279. II, 276. I, 157. τύχη μὲν, κακίζόμενοι, γνώμη δέ, οἱ ἐν
 τοῖς ἐτι ὄντες III, 322. vid. συγγενές. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ ἐ-
 γόμενα αἱ γνώμαι ἴστανται IV, 59. — ἐπὶ τούτοις παρεσκευά-
 ζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ IV, 73. τῇ γνώμῃ ἀναβαρσύνοντας ἀνέ-
 πους IV, 78. Λάμαχος μὲν ὅμως προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώ-
 μῃ IV, 79. τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσῆσθαι, τῇ δὲ
 ἀταξίαν βλάπτει IV, 114. ταῖς ὑμετέραις γνώμαις κρατήσονται,
 τῇ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται IV, 126. ἄλλαι γνώμαι ἐ-
 ἑκάστων ἐλέγοντο II, 219. ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ II, 222. με-
 βραχυτήτος γνώμης ἡ ὀργὴ γίγνεται II, 231. ῥηθειῶν γνώ-
 μων ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. σωφρονιστῶν ὄντες τῆς γνώ-
 μης

V E R B O R U M.

της II, 267. φαυλότεροι γνώμην περιεγίγναντο II, 293. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης προεπιβουλευόμενοι, *ibid.* ἀποι-
 ῖαν καθίσταντο, ἀπὸ τοιαύτης γνώμης, *hac de causa* II, 304.
 τρότερον μὲν γὰρ αἰεὶ αὐταῖς ἔλεγε, καὶ παρσκευάζε τὰς γνώ-
 μας II, 141. τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικῆθαι II, 139.
 δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. — γνώμης ἀ-
 λάρτημα ἦν II, 100. — ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε· τὸ γὰρ βρα-
 χύ τοῦτο πάσαν ὑμῶν ἔχει τὴν πείραν τῆς γνώμης I, 200. γνώ-
 μῃ τῶν ἐναντιῶν προέχειν II, 92. οἵτινες πρὸς τὰς συμφορὰς τῇ
 γνώμῃ ἥκιστα λυποῦνται II, 96. ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ
 εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει II, 183. παν-
 ταχόθεν τῇ γνώμῃ ἀποροὶ καθεστῶτες II, 87. πρὸς τοὺς Ἀθη-
 ναίους ἥσσαν εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε συμβαίνειν II, 206. III,
 225. πρὸς ἀτέλειστον εὐθὺς τραπεζόμενοι τῇ γνώμῃ II, 77. γνώ-
 μῃ τοιαύτῃ λέγεται μέναι II, 35. γνώμῃ οὐκ ἀξύνετος II, 52.
 χρὴ γὰρ αἰεὶ ἐν τῇ πολέμῳ, τῇ μὲν γνώμῃ, θαρσαλέους στρα-
 τεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρασκευάζεσθαι II, 20. 16. *vid.*
νικέω. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ
 κρατεῖσθαι II, 24. ἥσῳντο ταῖς γνώμας V, 101. εἶπαν γνώμῃ
 V, 102. 103. μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης V, 114. αἰεὶ τῆς αὐ-
 τοῦ γνώμης ἐχόμενος V, 123. οὐδὲ βῆδ' ἰὸν εἰδέναι τίνι γνώμῃ
 παρηλθεν ἐς τὴν Ἀσπενδον V, 135. ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμῃ
 αὕτη, *confilium* V, 141. — τὴν γνώμην μὴδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ
 ἀφανισθεῖσαν IV, 186. τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285. πα-
 λὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. γνώμην
 ἐποιεῖτο βιάσασθαι τὸν ἐκπλουν IV, 296. ὅλ' ἐι ἀλγεῖν καὶ
 γνώμῃ αἰσδέσθαι IV, 300. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὀψέως τὴν
 γνώμην ἐδουλοῦντο IV, 293. ἀπὸ τῶν αἰεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ
 σφαλέντες III, 28. ὠρμημένους τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν
 III, 44. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. εἶπας ἐπικλασθεῖεν τῇ
 γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδόναι III, 58. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν ὄντο
 ἀμαρτήσεσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυσαν γεγενῆσθαι III,
 81. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην αἰεὶ ἕστασαν III, 83. ἄλλαι πολ-
 λαὶ γνώμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρω III, 85. *Herodot.* I, 96.
 γνώμην ἀποφαινόμενος III, 85. τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης III, 91.
vid. αὐτοκράτωρ. αὐτοὶ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνηνέχθησαν γνώ-
 μῃ ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τοῦ πολέμου III, 94. — ἀλλοιότεροι
 ἐγένοντο τὰς γνώμας III, 156. τὴν γνώμην ὁρῶντες ἐτοίμην III,
 182. τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύειν I, 49. γνώμης ξυ-
 νέσεως ἕνεκα I, 107. τῶν πλεόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι ἔφeron
 I, 113. i. e. ὁμονόουν. φανερώς ἀποδείκνυμένους τὴν γνώμην I,
 122. τὸ βουλούμενον καὶ ὑποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες I,
 126. Θεμιστοκλέους γνώμῃ ἀποκρινάμενοι, *ih.* οὐδ' ἐνδὲς ὑστερα

INDEX

γνώμη φανῆναι I, 129. φκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους I, 131. προσεῖχον τὴν γνώμην ὥς οὐ περιεφάμενοι I, 134. εἰ μὴ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἀστὺ μὲν γνῶμη ἀμυνόμεθα αὐτοὺς, ἀπὸνως χειρώσονται I, 170. γνώμην ποιοῦμαι θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι, habeo in animo I, 180. ἐπ' ἀμφοτέρω γιγνώμενοι ταῖς γνώμας I, 198. γν. ἐσχίσθησαν, Herod. IV, 19.

γνώμι. τὰ πολιτικά μὴ ἐνδεὼς γινώμαι II, 60. δηλώσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν II, 192. γνοὺς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν III, 43. οὐδεὶς — ἥσσον οἶμαι εἶναι γινώμαι τὰ δέοντα II, 88. γνῶτε, ὦ ἄνδρες, ἀναγκαῖον ὅν ὑμῖν ἀγαθοῖς γιγνεσθαι IV, 306. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ὡς γνοίην εἰπεῖν V, 103. πολλὰ κακῶς γνωσθέντα καταρβῶθι I, 166. vid. γυγνώσκω.

γνώμων, i. e. κριτής. τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων I, 195.

ΓΟ. γοῦν τὴν γοῦν Ἀττικὴν — ἀστασίαστον εὔσαι, ἀνθρώποι φκουν ἔς. I, 5. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χροῖνου ἡδύνατο. Plato. οὐτοι δὲ Ἀθηναῖοι γε ὅ E. καλοῦσιν. p. 1. & alibi passim. pro καὶ & γὰρ apud Aristoph. Sophocl. Aristid.

ΓΡ. γράμμα. τοῦτο τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεισδρύβει, conditio adscripta III, 249. ἀμυδροῖς γράμμασι IV, 87. ἐπιστολὰς μεταγραφάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75. γράμματα λέγοντα, Herodot. I. πέμπει εὐθὺς γράμματα πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας V, 78.

γραμματεύς. ὁ γραμματεὺς τῆς πόλεως ἀνέγνω IV, 187.

γραμματεύω. φαίνιπτος ἐγραμμάτευε, scriba erat III, 175.

γραφῇ. — ὁ γραφῇ στήλαι δηλοῦσι I, 189.

γράφω. γράφας καθ' ἕκαστα, ὥς ἂν τρὸς πρᾶξεις V, 78. ἐπισταμένους ὑμῖν γράφω IV, 191.

ΓΥ. γυμνητία. οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ γυμνητία τῶν Συρακουσίων, levis armatura IV, 233.

γυμνόν. μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀρέχεσθαι II, 73. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοῦς III, 220. γυμ. ὅπλων Herodian. πρὸς στέλλειν τὰ γυμνὰ III, 316. vid. δίδωμι.

γυμνοπαίδες τηρήσαντες — ἀναβαλλόμενοι — ἄγοντες III, 331.

γυνή. — σχόντι γυναῖκα II, 46. ζὺν γυναῖξιν καὶ πασιὼν ἐθεόρου II, 321. δηλιαδὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας II, 322. πασιὼν καὶ γυναῖξιν τὰ ἀπρεπέστατα IV, 285.

ΓΩ. γωνιώδη καὶ ἑξέϊαν τὴν περιβολὴν ἔχοντος V, 168.

Δ.

ΔΑ. δαιμόνια. φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια ἀναγκαίως, τὰ τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως II, 94.

V E R B O R U M.

δαίμων. ἐπικαλουμένους τοὺς ἐμωχέτας δαίμονας III, 144.

δάκρυα. μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, πεπονθότας, maiora quam quae lacrimis defleri possent IV, 302.

δάνεισμα ποιησάμενοι I, 167. foeneratitia pecunia, & foeneratio. δανεισμός Plato.

δαπανᾶν. ἵνα μὴ οἱ ναῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. οὐδ' αὖ χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι IV, 211. τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεία μὴ κινδυνεύειν IV, 77. πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννη. ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανᾶν III, 7.

δαπάνη. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὕπλων τοπλέον, ἀλλὰ δαπάνης, δι' ἣν τὰ ὕπλα ὠφελεῖ I, 118. D. Halic. μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνη κακωλύσθω I, 181. πᾶσαν ἰδέαν ἐπενδύουν, εἰπὼς σφίσιν ἄνευ δαπάνης καὶ πολιουρκίας προσαχθεῖν (ἢ πόλιν) II, 119. τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης V, 174.

δάπανος γὰρ φύσει (ἡ ἐλπίς) III, 343. & δαπάνη & δαπανηρὸς Th. Mag. δαπανηρὸν Demosth. εἰρ. & Eurip. Phoen. 569.

δασὺ χωρίον III, 48.

ΔΕ. δεῖ. vid. δέω.

δεῖδω. δεδιότες, μὴ τῶν παρόντων ἔτι χεῖρω πράξωσι IV, 292. — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα, τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μή τι πάθωσι IV, 302. V, 174. ἐδέδοικεσαν μὴ σφῶν χειμῶν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. ἐδέδισαν III, 226. 268. δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ὅς δίκην καταπλεῦσαι IV, 98. 112. τὸ ἐλασσὸν πλῆθος δεδίδος, ἡμύνατο τοὺς πλέονας II, 119. timens, vel caute se gerens, quae verecundatur. τῇ γνώμῃ, θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρασκευάζεσθαι II, 20. αὐτοὺς παρὰ καιρὸν θαρσύνοντας κατ' ἐπιλήσσειν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὐ' ἀλόγως, ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν II, 99. 283. δεδιότες ἡμᾶς ἐθεράπευον II, 187. 259. ὑμεῖς, ἡ μὲν ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾗτε II, 255. 293. ἐξ ἴσου δεδιότες III, 91. δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ V, 77. 88. I, 70. II, 278.

δείλη. περὶ δείλην ὄψιν II, 278. V, 40. δείλης πρώτης, τὸ μετὰ ἔκτῃ ὥρῃ, Moeris. δείλης per se ἀνάττικον. Thom. Magist. Thucyd. ἀφικόμενος περὶ δείλην III, 152.

δείμα. — ὑπερπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων II, 169. φιλεῖ πᾶσι στρατοπέδοις φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι IV, 312. D. Hal. 320, 14. 290, 26. δειμαίνοντες Herodot. I, 149. Lycophron 215.

I N D E X

δεινός. — οὗς δὲ χεῖρας προῖσχομένους, ὑποσχομένοι ὥστερον μὴ κτείνειν, παρὰ νόμους διεφθεύρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἰργασθε II, 268. δεινὰ ἐποίουν, νομίσαντες ἀδικεῖσθαι, indignabantur III, 272. IV, 95. οὐχ οὕτω δεινὰ τὸ παρὸν ἐνόμιζον III, 299. οὐκ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδὲν II, 306. — καὶ μὲχρι σφῶν τὸ δεινὸν προσελθεῖν I, 166. — μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐφηρίζοντο πλεῖν IV, 49, οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἡδὲα γιγνώσκοντες II, 61. ἀξίων τὰ μὴ δεινὰ οὐκ ἐν ὀρώδϊα ἔχειν II, 142. οὐ γὰρ ἡδεῖ (τὸ στρατόπεδον) ὅ, τι ἦν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς ὄντος II, 201. ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησατο II, 64. ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην II, 96. οὔτε ἡ παρούσα εὐδαιμονία παρέσχεον ὄκνον μὴ ἐς τὰ δεινὰ εἰσεῖν II, 225. ἐπικρημασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II, 230. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἀκασταχόσας δεινὸς παρῆν V, 10. εὐτελεστέρα τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. — πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη V, 104. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δεινὰ IV, 166. δεινὸν IV, 189. III, 15. 126. 54. εἶπως ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ, καὶ ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 59. τὰ κέρδη μείζον φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. — ἐδίδασκον μὴ ὑπεξελεθεῖν τῷ Περδίκκῃ τὰ δεινὰ III, 123. — εἰκὸς εἶναι πᾶν τῷ πολέμῳ ἢ δεινῷ τινι κατειργόμενον ζύγγνωμον γίγνεσθαι III, 146. 157. πλῆθει ὅλως δεινοὶ III, 188. πᾶν τὸ προὔπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ἔργῳ μὲν βραχὺ &c. III, 189.

δεινότατος. τὸν γὰρ ἀγῶνα περὶ τῶν δεινότητων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν II, 247. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ, ἡ ἀθυμία II, 76. δεῖ τὸν τὰ δεινότατα βουλόμενον, ἀπάτῃ πείσαι II, 233.

δεινότερος. τὸν πολέμιον δεινότερον ἔζομεν, μὴ ῥαδίας οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως III, 16. τὸ ἐπὶ δὲ ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολέμοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. δεινότερόν τι τοῦ τοῦ θεοῦ εὐρητέον ἐστὶν II, 236. 225.

δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ὑπόπτως τῷ πλῆθει διὰ δύξαν δεινότητος διακείμενος V, 103.

δεινώ. ἐπὶ τὸ μείζον δεινώσας πάντα τὰ ἐκ τῶν Ἀθηναίων V, 114. exaggerans, amplific. Plutarch. Virg. — extollere &c. premere arma Latini.

δέκα τῶν νεῶν προὔπεμψαν, πλεῦσαι καὶ κατασκέψασθαι εἴτι &c. IV, 80.

δεκάπλεθρον προτείχισμα αἰροῦσι IV, 163.

δεκατεύειν Etymol. 254. Diodor. 243 c.

δελφίνοφοροί. — κεραῖαι, αἱ ἀπὸ τῶν ῥηλάδων δελφίνοφοροὶ ἡρμέναι ἐκώλυον IV, 239.

δεῖμαι. δεόμεθα, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα IV, 126. Horat. E-

V E R B O R U M.

pist. I, 7. Obsecro atque obtestor. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ δέομαι, μὴ ἐκπεπλῆχθαι IV, 278. δεομένων ζυμμαχίας, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, precamur II, 250. δεῖσθαι ἐπικουρίας, implorare I, 50. 42.

δέομαι, egeo. vid. δέω. — Ἀθηναίων ζυγχορησάντων κατὰ ζυμφορὰς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τὶ μάλλον σπονδῶν III, 32.

δέον, πράσσειν, quod operae pretium est III, 26. πόλεμος ἐγένετο περὶ τοῦ δύματος, ὃ, δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ ἀπέπεμπον III, 291. ὑπὸ βασιλείῳ πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον III, 310. οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὥς χρῆ, μὴ ἔχων τὴν πρόσον τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι, πιεζόμενος II, 144. οὐδενὸς ἦσσαν — γνῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα II, 88.

δέος. τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ζυμμαχίαν II, 185. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος ἐκπλαγάντες III, 91. 159. δέος ἐγένετο μὴ ζῆν ὅπλοις ἔλθωσιν III, 288. IV, 306. γίγνεσθε ἄνδρες, οἴουσπερ ὑμᾶς οἱ τε Ἕλληνες ἀξιούσι, καὶ τὸ ἡμῶν δέος βούλεται II, 191. δέει τῶν Κερκυραίων I, 40. II, 187.

δέρρεις. προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε μὴ πυρφόροις εἰστοῖς βάλλεσθαι II, 116.

δεσπότης. μὴ αἰσχροῦς δεσπότης λαβεῖν IV, 127. Lucan. Infelix, (de Scaeva) quanta Dominum virtute parasti! Virgil. — aut Dominos dignabere Teucros.

δεύτερος. εἰκὸς ἦν — ὑμᾶς ὁμόρους ὄντας, καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύσοντας προορᾶσθαι αὐτὰ, secundo loco IV, 123. ἰσχυρὴ δὲ μάχης πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν II, 159. 215.

δέχομαι. τὰ παραγγελόμενα ἰδέσθαι δεχόμενοι II, 21. 145. τὴν πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν οὐκ ἐδέχεσθε II, 265. δέχεσθε δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους II, 111. λέγουσι οἱ τὰ σαφέστατα μνήμη παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι I, 14. Κερκυραίων περὶ τοῦ δέξασθαι σφᾶς λόγον ποιησαμένων, in societatem recipere I, 56. τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδ' ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὕμῳ IV, 72. ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ (πόλεων) ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως IV, 306. — δεξαμένων τῶν στρατηγῶν τὸν λόγον III, 24. 43.

δεξημέρους ἐπισπονδᾶς III, 255. D. Halic. δεχήμεροι ἀνοχὰ I 52, 21.

δέω. — ὥς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει III, 294. ἀνέχεσθαι τὴν γῆν τετανομένην, εἰ δεῖ, ὀρῶντας II, 114. — νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ζυμμίξαι II, 135. τοῦτο — τοὺς Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέσσε διαφθεῖραι, propemodum absumpsit II, 120. δεῖν pro δέον D. Halic. 321, 39. & ὀλίγον ἐδέσσαν ἅπαντες ἀπολέσθαι 677, 3. Id. sic, μικροῦ δεῖν — parum abfuit quin —, μὴ ἀπορήσειν αὐ-

I N D E X

τοὺς τροφῆς, οὐδ' ἦν δὲν τὴν αὐτοῦ στραμνὴν ἐξαργυρῶσαι V, 125. φρουρὰς διέπεμψαν, ὡς ἐκασταχόσε ἔδει III, 80. εἴτι που δέοι χειρουργεῖν V, 106. III, 102. μὴ ἐπιβοηθήσειν ἦν τι δέονται V, 50. εἴτις μὴ ἐφ' ὅσον δεῖ ἥσθηται, σημαυνόμεν IV, 282. III, 131. ὅνδε δέον εἰκοστὸν ἔτος V, 14. 38. IV, 262. δέοντος ἐνός τριακοστῷ ἔτει.

δέω. — λίθοι, σιδῆρα πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔχοντες καὶ μελύβδω δεδεμένοι I, 132. vid. Iosephum. & Th. Magist.

ΔΗ. δὴ. καὶ μὲν δὴ, quidem V, 81. τὰ ἴδια ἐκαστοι εὖ βουλόμενοι δὴ θέσσαι, enim IH, 86. τὸ ξύμπαν τε δὴ, γινώμεν &c. vero III, 92. οὐκ αὐτορον ἦν διῆναι ἀνευ ἀγνοοῦ, καὶ μετὰ ὁπλων γε δὴ, praecipue vero III, 116. ut μάλιστα γε δὴ. οὐτα γὰρ δὴ τὰς πλείους τῶν πόλεων ἔκκεται I, 13.

δῆλος. πρῶτερόν τε δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλευόντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα I, 199. δῆλον ἐποιήσατε II, 264. δῆλη ἡ οἰκοδομία ἔστιν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο I, 130. δῆλον δέ. in fine sent. I, 19.

δηλῶ. ἡ ἀνθρωπεία φύσις ἀσμένῃ ἐδήλωσεν ἀκρατὴς μὲν ὀργῆς οὕσα II, 295. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς II, 53. ἀ ἡδίκουντο οὐ δηλούντες ἀντικρυς III, 251. II, 91. εὐνοὺς ἀκρατὴς ταχ' ἂν τι ἐνδεστέρας πρὸς ἀβουλεταί τε καὶ ἐπίσταται νομίσαιε δηλοῦσθαι II, 54. 192. δηλοῖ δέ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα I, 6. 9. 18. καὶ αὐτὰ γε ταῦτα — δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ἅντα τῆς φήμης I, 20. χρήμασι τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται I, 23. 92. πόλεμον δηλοῦντας I, 116. 126. ὃ γραφὴ στήλαι δηλοῦσι I, 189. 193. IV, 193. οὐδὲν δηλοῦντες ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσέειπαι τὰ κεκρυγμένα III, 59.

δηλώσις. ἡ ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τὴν ἀνάλωσιν ἀπειλῆς III, 188.

δημαγωγὸς ἀνὴρ καὶ τῷ πλῑθει πιθανώτατος III, 32.

δημουργοί, Magistrat. Elidis & Mantin. III, 283.

δημοκρατία. — ἐχέγγετο, λόγῳ μὲν, δημοκρατία, ἔργῳ δέ, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχῇ II, 99. τὰ ἐν Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη V, 141.

δῆμος. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς (ὑπὲρ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν) ἔταιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἐγένετο ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυναταῖς V, 31. ξυνέβη — τὸν ἐναντιωσάμενον δῆμον καταλελύσθαι, ut popularis status dissolveretur V, 98. 103. 104. 100. 105. τῷ ἀπίστῳ δήμῳ συγχωρεῖν V, 107. ὄντες δῆμος V, 111. III, 209. ἐτρέποντο καθ' ἡδονὰς τῷ δήμῳ II, 99. 219. 277.

V E R B O R U M.

δημόσιος. — οἷς ἡ πόλις ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρείχε III, 312. τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας διδόντος, τῶν τε τριηράρχων ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ IV, 50. τὸ δημόσιον σῆμα II, 52. Demosth. στεφ. τάφον δημοσίᾳ παρασκευασθέντα II, 54. 51. τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ καὶ τὰς οἰκίας ἦν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἱ πολέμιοι, ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι. II, 23. δημοσία II, 69. 96.

δημοτικός. ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46.

δηώω. τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ ἦν ἄρα μὴ δηώσωσιν οἱ πολέμιοι δεσ. II, 23. τὴν γῆν ἐδήουν II, 22. δηώσῃ II, 23. ἐδήωσαν II, 40. δηώσιν II, 109. ἐδήωσαν τὰ τῆς Ἀττικῆς πρότερον τετμημένα II, 207. & passim alibi.

δήπου. ὁ δὲ χάριν ἂν δήπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν V, 136.

Δι. διὰ. τὸν ἰδίον οἶκον αὔξειν, δι' ασφαλείας ὅσον ἡδύνατο I, 27. διὰ ταχέων παραπλεύσαντες IV, 164. — καὶ αὗται (νῆες) οὐπω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα, in totum, omnino I, 25. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. — ἐνσπονδοί, οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτε ἐγένεσθε I, 61. μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεῖνδον, τῆς δι' αὐτοῦ διὰ πλείονος εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες, diuturnior I, 172. τὸν παραχρήμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνῶμων, cum brevissima deliberatione I, 195. διὰ μικρὸν, levi de causa. διὰ θαλάσσης, οὐδὲ κατὰ γῆν I, 4. ἦν γὰρ ἀποφῆναι πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, propterea II, 234. διὰ μάχης ἐλθεῖν III, 143. ὑετοῦ διὰ νυκτὸς ἐπιγενομένου II, 7. δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19. δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίνονται III, 140. οἱ ἀπώθεν, καὶ οἱ διὰ πλείστου, remotissimi III, 170. διὰ τὸ cum infinitivo II, 20. III, 130. 56. 27. 28. 81. V, 6. — διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις I, 10. V, 110. διὰ τῆς ἀλλοτριᾶς ἰόντες III, 126. δι' ὀργῆς ἀπεχώρησεν V, 65. ἀτολμότεροι δι' αὐτὸ ἐς τὰς μάχας ἦσαν III, 81. δι' ἀντικογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι III, 86. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχειν τοῦ εἰκοντος III, 89. διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος III, 91. διὰ βραχείας ἀποστροφῆς οὔσης III, 114. 22. διὰ cum accusat. V, 129. 170. IV, 47. V, 174. παρακομισάμενοι διὰ τῆς ἰδῆς τοῦ ὅρου V, 173. IV, 161. διὰ μάχης ἐγίνοντο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208. αἰ διὰ φόβου εἰσι IV, 57. 92. δι' ὀλίγου ὠφελῆσαι IV, 77. διὰ δίκης ἐλθεῖν IV, 94. διὰ τοὺς ἀνέμους, propter ventos contrarios V, 48.

διαβαίνοι. διαβάντες τὸν Ἀχελῶον II, 325. διαβάντες ὡς βασιλέα II, 103. διέβη τὴν γέφυραν III, 154.

διαβάλλω. αἰεὶ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προύχοντας ἀπὸ τῶν συμ-

Thucyd. Vol. VI,

K k

φορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. μὴ ἐς τοὺς συμμάχους διαβληθῶσιν III, 33. ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλον ἀπήγγελλεν V, 132. Πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 331. διέβαλεν ex I, ἐξηπάτησεν, Suidas I, 575. ita Aristophan. ὄρν. 1647. Herodot. Terpf. vid. Eustath. Od. α', 1406.

διάβασις. εἴτις κολυτὴς γίγνεται τῆς διαβάσεως II, 203. ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι II, 305. III, 154. τῶν ρείθρων καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον IV, 299. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει IV, 307. 318.

διαβατήρια. — αὐτοῖς τὰ διαβατήρια δομένοις οὐ προὔχεται III, 292. 293. τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὅροις οὐκ ἐγγίγνεται III, 353.

διαβατός. ὁ Ἀσωνὶς ἐρρύη μέγας, καὶ οὐ ραδίως διαβατός ἦν II, 10.

διαβιβάζω. διεβίβασαν εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας III, 12.

διαβολή. ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι IV, 46. βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς μετὰ πεμπτοῖν κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. δέισαντες τὸ ἐπὶ τῇ διαβολῇ ἐς Δίκην καταπλεῦσαι IV, 98. — μήτε ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθεσθε IV, 134. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λόγιον τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. ὅπως μέμνηται τε περὶ τῶν γεγεννημένων, καὶ τὰς διαβολὰς ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσεται V, 175. τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη IV, 142. ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς V, 134. ἦν δέ τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἔχοντων, καὶ οὐ πάντῃ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου V, 144. διαβολὴν αἴτειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκείνου συμφορὰν ἴσται ὁ πόλεμος I, 177. Herodot. III, 66.

διαβόλος. (Ἀλκιβιάδης) βουλόμενος τῷ Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὅτι αὐτοῦ διαβόλος ἐμνήσθη IV, 26.

διάβροχοι. αἱ νῆες διάβροχοι (εἰσι), τοσοῦτον χρόνον ἦδον θαλασσοῦνσαι IV, 189.

διαβοάω. τῶν Ἀλκιβιάδου ἐχθρῶν διαβοώντων, ὡς δεινὸν εἶναι τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι V, 82.

διαβούλομαι, ἀναπέσω Thucyd. Suidas I, 549.

διαγίγνομαι. τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγίνετο III, 229.

διαγιγνώσκω. περὶ σφῶν τὰ ὅπλα παράδόντων τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγιγνώμαι III, 70. οὐκ ἐφθ διαγιγνώσκειν τὴν βοήν ὀποτέρα μείζων I, 122. 129. διεγνώστο λελύσθαι τὰς σπονδάς, i. e. διεψήφισται I, 164. πολλοῦ ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε III, 62. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστῶ μετὰ II, 249.

V E R B O R U M.

Διαγνώμη τῆς ἐκκλησίας, decretum I, 123. προθέντας τὴν
 Διαγνώμην II, 230. πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήση-
 σθε II, 271.

Διάγνωσις. οὐ ῥαδίως διάγνωσιν ἐποιοῦντο ὅποιοι ἐκράτουν I;
 72. D. Halic. διαγνώσεις 470, 12.

Διάγω. — ἀξιούντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν III,
 116. ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον IV, 294. οὐ προσήει πρὸς τὰς
 ἀρχάς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προῦφασίζετο; hoc est, διῆγε τὸν χρό-
 νον ut apud Xenoph. & Plutarch. 52, 1.

Διαγωνίσασθαι μεγάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ V, 70.

Διάδηλοι ἐσσεῖσθαι III, 100. φανεροὶ Hefych. Aret. 62, 31.

Διαδιδράσκοντες IV, 321. D. Halic. 276, 25. Ioseph. 847.
 Aretaeus II, 14.

Διαδίδωμι. — εἰ ἀρχὴν διαδιδόμενῃ ἐδεξάμεθα I, 108. τοὺς
 ἄνδρας τοῖς τριπράρχοις διεδίδουσιν ἐς φυλακὴν III, 60. ἐς
 δραχμὴν Ἀττικὴν ἐκάστω διέδωκε V, 45. τῆς φήμης ἐς πάντα
 τύπον, Diodor. 29 d.

Διαδικαίω. — τῶν πρᾶσσόντων τῷ Βρασίδῃ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ
 φανεροῦ διαδικαίουντων αὐτὰ &c. III, 157. Demosth. Χερρρ.

Διαδοχή. τὴν χώραν διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦ-
 δε ἐλευθέραν παρέδωκε II, 55. κατὰ διαδοχὴν III, 9. IV, 213.
 215.

Διάδοχος τῆς Ἀστ. ναυαρχίας V, 129. Διάδοχον IV, 193.

Διαδύντες διὰ τοῦ τείχους III, 164.

Διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο
 I, 11.

Διαζώννυμι. — τοῖς βαρβάροις πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθε-
 ται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι I, 12. athletae. vid. Suidam.

Διαθέω. πρεσβυτέρων διακωλύοντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέον-
 τας, discurrentes V, 147. vid. Διατρέχω.

Διαθορυβέω. τοῦτο τὸ γράμμα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει
 III, 249.

Διαθροέω. — ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόησαν ὡς χρήμα-
 τα πολλὰ ἴδοιεν IV, 75. ταῦτα ὁ Θηραμένης διεθρόει V, 143.

Διαιρετός. νομίζειν — τὰς προσπιπτούσας τύχας οὐ λόγῳ
 διαιρετάς. Schol. φανερὰς I, 119.

Διαιρέω. τοῖς ἔργοις ὡς διηρηται ἀθρεῖται, καὶ εὐρήσει &c. III,
 244. Διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον III, 323. (opus) inter
 fe partiti. IV, 199. III, 352. πυλίδι τινὰ κακῶς ἐνφοδομημέ-
 νην διελόντες ἔλαθον IV, 81. III, 73. διηρημένοι κατ' ἀναπαύ-
 λας, ὥστε τοὺς μὲν, φέρειν, τοὺς δὲ, ὕπνον αἰρεῖσθαι II, 115.
 κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι III, 18.

Δίαιτα. ἔχων δίαιταν ἐν Ἀργεῖ I, 190. habitabat. — πατρί-

I N D E X

δος ἐλευθερωτάτης, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν διαίταν ἐξουσίας IV, 287. — τῆς κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν διαίταν IV, 27. 299. ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι διαίτα τῷ σώματι, de Acheloi alluvione II, 169. ξυνήθη τὴν διαίταν μεθ' ὕπλων ἐποιήσαντο I, 10.

διαιτάω. ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι II, 27. 78. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι IV, 305.

διαίτημα. — σημεῖον δ' ἐστὶ ταῦτα τῆς Ἑλλάδος ἔτι οὕτω νομόμενα, τῶν ποτε καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων I, 10.

διακέμει. — ἀλλ' ὁράτε ὡς διακέμει ὑπὸ τῆς νόσου IV, 304. τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως αἰγαν ἐπιφθόως διακεῖσθαι I, 107. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πᾶν εὖ διακέμεινοι V, 56. 103.

διακελευσμός. ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι IV, 294.

διακελεύω. παρὰ τὸ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων V, 158. Herodot. I, 1. pro adhortari.

διακεῖν. ἡ διακεῖν ἐπαράσεις τῶν ὕπλων ἔχει τινα δῆλωςιν ἀπειλῆς III, 188. διακεῖν frustra, D. Halic. 688, 43.

διάκενος. ἐς τὸ διάκενον ἡ πρόσδεσις ἐγένετο III, 201. ἐς τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους παρελθεῖν, vacuum spatium in exercitu III, 316.

διακινδυνεύω. μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ πολιορκούντες, ὥρμητο διακινδυνεύσαι, ad belli fortunam periclitandam III, 47. 29. IV, 158. πεφύκασιν οἱ ἀνθρώποι τοῖς μὲν ἐνδούσιν ἀνθησασθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπερανχοῦντα διακινδυνεύειν III, 30.

διακινέω. οἱ Κορίνθιοι διακινεῖν τὰ πεπραγμένα III, 243.

διακλαπέν. τὸ μὲν ἀθροισθέν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινόν, οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπέν, πολὺ IV, 320.

διακληρώω. τὰς αλλας (ναῦς) ξυνάγαγοντες, ἐβούλοντο, διακληρωσάμενοι, — ἐφορμεῖν V, 47.

διακονία. vid. διάκονος.

διάκονος. — ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, προτιμηθεῖν δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν I, 187.

διακοσμέω. — ἰππάρχῳ τὴν Παναθηναϊκὴν πομπὴν διακοσμοῦντι I, 31. IV, 90.

διάκοσμος καὶ παρασκευὴ, aciei instructae ratio III, 139.

διακόπτω. λαθόντες, καὶ διακόψαντες τὸν μοχλόν, ἐξήλθον II, 8. III, 165.

διακρίνω, dirimo, secerno. τότε δ' ἔργου πᾶς εἶχετο ἥδη καὶ διεκέρητο δὴ δὲν ἔτι, nullum amplius erat discrimen I, 71. μάχης γενομένης ἰσορρόπον, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων I, 146. οἱ

V E R B O R U M.

ἀφιστάμενοι, καὶ ἀφ' ὧν διακρίνονται, qui deficiunt; & illi, a quibus defectionem faciunt II, 183. — αἱ νῆες ἐπ' οἴκου ἔκασται διεκρίθησαν III, 39. 23. IV, 228. absolut. V, 19. πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους διεκρίθησαν, diversi concedere.

διακριτέα δίκαις καὶ λόγοις I, 122.

διακωλύω. ὥς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ πρᾶσσόμενα διακωλύειν I, 187. διεκώλυσε ἐπὶ τὴν Πειραίᾳ πλεῖν V, 126. III, 198. καὶ τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον τοιόνδε διεκώλυε II, 31. Herodot. VI, 56, εἶναι Σπαρτιατιέων διακωλύτην.

διακωχή II, 298. hoc est πρᾶγματος ἐνεστῶτος διάλειμμα, Th. Mag. Suidas ἐξάλειψις. hic induciae.

διαλαβὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνην II, 206. διαλαβὼν πως V, 114.

διαλέγω. ὥς εἰδὼν τινα τῶν ξυνωμοτῶν διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ἰππία IV, 90. πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο V, 150. διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην III, 300. διαλέγου, διορύττου cit. Suidas I, 723. sic explicat Schol. ad Lyfistat. 723.

διαλείπω. οὐ πολὺ διαλιπὼν ἐτελεύτησε, haud multo tempore interiecto III, 223. II, 278. I, 155. Aristoph. Nub. ἀκαρπῇ διαλιπὼν, δικάζομαι. Herodot. III, 157.

διαλλακτὰς πολὺ ἐμῶν τῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι III, 87. ξυμμάχους οὐδέποτε τοιοῦτον ἐπαξίόμεθα, οὐδὲ διαλλακτὰς III, 94.

διαλλάσσω. τοὺς Σελινουντίους ἢ βία ἢ ξυμβάσει διαλλάξαι αὐτοῖς IV, 76. ἐν τῇ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται, in animorum discordia II, 183. λέγοντες διαλλαγήναι βούλεσθαι V, 107. III, 30. V, 138. v. D. Hal.

διάλυσις. ὑμᾶς προσκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν τοῦ πολέμου III, 29. — γράψας τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν οὐ διάλυσιν I, 194.

διαλυτὴς τῆς ἐταιρίας II, 290.

διαλύω. διαλυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων III, 351. τὸν πόλεμον διαλύσαι V, 69. III, 29. τὸν ξύλλογον διαλύσας II, 21. IV, 69. 228. II, 151. V, 105. πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι I, 199. III, 174. τὸ ναυτικὸν διελύθη II, 167. 175. οὐκ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὄρκος φοβερός, inimicitias dirimere poterat II, 293. ἵνα αἱ ξυνωμοταὶ διαλυθῇεν V, 124. vid. D. Halic.

διαμαρτάνω. διαμαρτάνοντες τῶν ὀδῶν IV, 249. I, 147.

διαμαρτίας γενομένης τῶν ἡμερῶν εἰς ἃς ἔδει στρατεύειν III, 131.

διαμάχομαι. νῦν διαμάχομαι, μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ δογμένα II, 227. διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης III, 270.

K k 3

I N D E X

τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἀξύνετός ἐστι, contentiose negat II, 231.

διαμέλλω. τὸ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται III, 342.

διαμέλλω. τῇ τῶν χρημάτων σπάται κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζομενοι διαμέλλωσι I, 203. οὐ χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ διαμέλλειν IV, 42. ὡς χρὴ κατασκόπους μὴ πέμπειν, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας III, 44. IV, 237. V, 59.

διαμέμφομαι. τὰ πράγματα διεμέμφοτο V, 138.

διαμώμενοι τὸν κάχληκα III, 40. Ioseph. 85, 94. Hesych. δίστατες.

διαναυμαχέω. αἰσθόμενοι — δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ἔσται διαναυμαχεῖν, cum, habito concilio, proelium navale committendum censuissent V, 120.

διανίστημι. τῶν ἀναγκαιῶν συμφορῶν διαναστὰς III, 192.

διανοῶ. τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυριστάμενον, τὸ μὲν εὐθὺς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον, partim quidem statim, partim vero in animo habere I, 4. D. Halic. Antiquit. IV, 50. μηδὲν ὑμᾶς δεῖν οὐκ μῆτε ἐργαζομένων μῆτε διανοουμένων. πρὸς αὐτοὺς πέμψαι, καὶ εἰδέναι ὃ, τι διανοοῦνται III, 277. 278. ita fere III, 308. 47. IV, 189. III, 33. V, 60. I, 132. III, 106. V, 71. & alibi. πόλεμον διανοοῦντο προθύμως οἴσειν III, 179.

διάνοια. κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἡδύνατο, cogitata I, 182. ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ἐγγῶσιν I, 194. τοῦ ὑπαπίεναι πλῆροι ἢ τοῦ μένontos διάνοιαν ἔχουσι, cogitant III, 217. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἢ τοιαύτη διάνοια III, 346. πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε III, 349. ἄξιόν τι τῆς διανοίας εἶναι IV, 38. ὁ ὄχλος κατὰ θεῖον ἦκεν, ὡς ἐπὶ ἀξιοχρεῶν καὶ ἀπίστοι διάνοιαν IV, 49. vid. προαμύνομαι. τοιαύτη διάνοια ὁ Ἀρχιδάμος περὶ Ἀχαρνὰς ἦν II, 36. μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες II, 143. διάνοια III, 77. IV, 274. 297.

διαπειράω. τειχίζειν χρὴ Δεκέλειαν, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα φοβούνται, καὶ μόνου αὐτοῦ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ νομίζουσιν οὐ διαπεπειράσθαι IV, 146. Synesius Ep. XCVI. Plato. Plutarch.

διαπεραιούται αὐτὸς (Παιδάριτος) καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον V, 49.

διαπλέω. ἠναγκάσθησαν ναυμαχεῖν περὶ πλοίου διαπλέοντος III, 36.

διάπλους. βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους πρὸς Κήναιον τῆς Εὐβοίας II, 306.

διαπολεμέω. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμήσαι IV, 62. διαπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεῖ ὁ πόλεμος IV, 192.

V E R B O R U M.

διαπολέμεισιν ξυντομωτάτην ἡγεῖτο IV, 242. D. Hal. 692, 4.
 διαπομπή. ἐπιμέλειαν ἔχοντες τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἐς κατασκοπὴν IV, 69.

διαποντίων πολέμων ἀπειροὶ I, 201. διαπόντιος ἀρχὴ D. Halic. 475, 8.

διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ III, 290.
 διαπράσσω. ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, διαπραξάμενοι ταῦτα, rebus transactis I, 123. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει τοπρῶτον ὑπὸ τῶν Ἑφόρων, ἔπειτα διαπραξάμενος ἐξῆλθε I, 183. εὐπρεπεία λόγου οἷς ἑμβραΐν ἐπιφθόνως τὶ διαπράξασθαι, ἀμεινον ἤκουον II, 292. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. D. Halic. 217, 17 &c.

διαπρεπής. ἐκείνων διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν II, 52. μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπίας Δεωρίας ἦτοι ἐν τῷ διαπρέψαι ἐμὲ τῇ Ο. Δ. Scholiast. propter apparatus nostri splendorem IV, 28. Ioseph. 1296.

διαρκής. τὰς νήσους κατεστρέφετο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκὴ εἶχον χάραν I, 25. D. Halic. 382, 36.

διαρπάξω. ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων, τὰ μὲν δῆρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ &c. V, 48.

διαρρύϊας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74.
 διασκευάζω. τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν III, 60.

διασκοπέω. πρὸς τὰ ἔξω διεσκοπεῖτο, εἰποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρῶν ὑπάρχουσαν οἱ IV, 92. ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχον καὶ διασκοπῶν ἀνέσχε, in utramque partem mutabat, & ancipitem cogitationem habens haerebat IV, 252. τὰ τῶν ἑμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀπαστήσονται V, 9.

διασπᾶω. ξυνάγων καὶ καθιστὰς τὸ στράτευμα, εἶπε ἄρῳ διασπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωρὺν IV, 307.

διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν IV, 154.
 διασώζομαι. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπωθοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται II, 226. 92. III, 277.

διατάσσω. τούτων διατεταγμένων οὕτως V, 106. διατάσσει ὡς ἐς μάχην III, 195. ὡδὲ διατετάχατο III, 50.

διατειχίσμα. ἐν διατειχίσματι εἶχον II, 216. Plutarch. de malign. Herodot.

διατελεῶ. διατελοῦντίς μου προθύμου, cum in hoc studio perseverarem IV, 141. Herodot. II, 113. Bodl. διεργασμένος.

διατίθημι. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27. — ληφθεῖς, οὐ ραδίως διετέθη, haud leniter tractatus fuit IV, 91.

διατρέχω. διαδραμὼν τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον II, 14. τούτῳ τῇ τρὸς Βρασιδᾶς Θεσσαλ. διέδραμε III, 118.

I N D E X

διατριβή. ἀμέλειά τις ἐνὴν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. χρόνου διατριβὴν ἐμποισάντων II, 222. V, 16. διατριβαὶ καὶ μελλήσεις III, 332. D. Halic. 489, 2.

διατριβῶ. ὥς δὲ κατεκαύθησαν αἱ μηχαναὶ, καὶ πολλαχῇ προσβάλλοντες ἀπέκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατριβεῖν IV, 243. ὅμως δὲ καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετριβὴ I, 173. ἰδὼν τὰ πράγματα, καὶ νομίσας οὐχ οἶόν τε εἶναι διατριβεῖν IV, 240.

διαφαίγω. δυνάμει γὰρ ταῦτα μέγιστα διεφάνη, constat I, 29. φρόνημα D. Hal. 264, 16. σῶμά τε αὐταρκές ὃν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ II, 76.

διαφερόντως τι ἀδικοῦμενοι I, 58. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τὸ δεῖχόμεν, ὥστε τολμᾶν τε &c. hoc prae ceteris eximium habemus II, 60. παρέσχε ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμότητον ἐς τὴν ἀλγυαρχίαν V, 104. διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θανμάσαι I, 195.

διαφέρω. πολὺ διαφέρειν οὐ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου I, 120. διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους I, 29. πρὸς τοὺς μειζόνους ἐχθροὺς ἢ πρὸς τοὺς τε μέτρια διενεχθέντας III, 30. τοὺς πολέμους διέφερον IV, 86. I, 20. bella administrarunt. τὰ τῶν πολεμίων κοινοτέρως τὰς τιχὰς λαμβάνονται ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἐκατέρων πλῆθος, quas pro diversis utrorumque multitudine III, 343. διαφερόμεν τῶν τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων, praestantiores sumus I, 58. 293. I, 97. τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλας τῶν πραγμάτων, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει, prae vatim aliquid ipsius interest II, 231. πολλαὶ γινώμαι ἐλέγῳτι ἐπ' ἀμφοτέρας, διαφερομένων &c. III, 85. μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων I, 97. ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν ἡγήθη, dum ipsi contenderent III, 185.

διαφεύγω. τὴν ἐχθρὰν γενομένην διαφυγεῖν IV, 122. πρὸς διαφεύγειν, καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλαμβάνοντο II, 202. D. Halic. 256, 21. 655, 19. διαφεύγουσι II, 205. III, 192. IV, 292. 306. II, 120. V, 3. III, 331. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὲς αἰσχυρὰ, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχυρίῳ II, 60. διαπεφευγότες τὸ σῆμα II, 78. vid. διαφυγγάνω.

διαφεύξις ἐγένετο αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος II, 204.

διαφίμι. πέμπει ἐς τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας, ὅπως μὴ διαφίσωσι τοὺς πολεμίους IV, 223.

διαφορά. τὴν μετὰ δέκα ἔτη διαφοράν καὶ ξύγχυσιν πεισπονδῶν ἐξηγήσομαι III, 246. ἐν τῷ διαλλάσσειν τῆς γνώμης αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. εἰ δόξομεν ἄρτι

V E R B O R U M.

μᾶλλον τῆς διαφορᾶς I, 115. δικαστὴν τῶν σφετέρων διαφορῶν III, 123. ὁ δὲ, ἀκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς, invito (Perdicca) ac repugnante, ξυγγίγνεται III, 124. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς πραγμάτων &c. V, 129. τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὐτὴς ἀναβαλόμεθα II, 92. εἰρήνην διαφορὰ ἀπραγμόνως παύεται III, 90. ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστώτας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 274. κατὰ διαφορὰν Συρακουσίων, propria inimicitias, quas cum Syrac. gerebant IV, 271. διαφορὰι IV, 197. περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, quae nostra maxime interfunt III, 128. Suidas I, 571. apud Th. ἀναλώματα. v. Casaub. ad Theophrast. 229. vid. διάφορος.

διαφορέω. τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν, καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς, transportarunt.

διάφορος, & διάφορον. ὄντες ἢ δὴ διάφοροι Ἑλλείους, hostes III, 258. Herodot. III, 49. διάφορος τὰ πολιτικὰ IV, 26. II, 5. κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον, ob odium, quo Athen. prosequerentur II, 45. παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια, πρὸς τὰ Θηβαίων διάφορα, ius nostrum, adversus Theb. simulates II, 249. ἢν τι διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους III, 233. αὐτοκράτορες ἡκούσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφορῶν III, 275. φοβούμενος τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων III, 119. V, 21. μέγιστον τὸ διάφορον τοῦτο τῷ Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, regum commutatio IV, 303.

διαφόρος. τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τοὺτους οἰκεῖν οἱ ἂν ἦιστα διαφόρος πολιτεύσι IV, 36. οὐκέτι διαφόρος, ἀλλ' ἀπὸ μίας ὁρμῆς πάντες δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295.

διαφθεῖραι. ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθεῖραντες ὑμᾶς, κερδαίνομεν ἂν III, 340. — πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαῖναι IV, 35 & 63. ἠπίστανται μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδεῖ διαφθαῖναι V, 3. οἱ διαπεφευγότες, τῷ παραχρήμα περιχαρεῖ, ἐλπίδος τὴν εἶχον κούφης μὴδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματος ποτὲ ἐτι διαφθαῖναι II, 78. τοὺς Πλαταιέας ἐλαχίστου ἐδέησε (τὸ πῦρ) διαφθεῖραι II, 120. διαφθεῖρειν III, 190. 166. 84. 53. II, 257. 255. 269. 337. III, 62. διεφθαρμένων, τῷ ζῶντων ὀρρονit. II, 10. διεφθεῖροντο οἱ πλείστοι ἐνναταῖοι καὶ ἐβδόμαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος II, 74.

διαφθορά. ὥς ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μετὰστασις γένοιτο V, 131.

διαφράγματι διπλὴν καλύβην σκηνησαμένου, tugurium septo interposito disclusum I, 187.

διαφυγγάτω. ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον IV, 249. vid. διαφεύγω.

διαφυγή. ἕως ἄν τις παρατύχη διαφυγὴ ἐπιτηδεῖα V, 19.

Thucyd. Vol. VI.

LI

I N D E X

διαχειρίσεις. ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων I, 136.

διαχέομαι. ξύλα φορηδὴν ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὥπως μὲ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα II, 115.

διαχράομαι. κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι τοὺς Μιτυληναίους II, 219. Herodot. I, 24.

διαφύχω. τὰς ἡκὺς οὐκ ἔστιν ἀνεγκύσαντας διαφύξαι IV, 190.

διδασκαλείω παίδων ἐπιτεσόντες IV, 219.

διδάσκαλος. αἰσθόμενοι τὸν θρῶν τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθέστωτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους γενομένους, audiverunt III, 250. vid. διδάσκειν.

διδάσκω. ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, μηδὲς διδάσκειν I, 122. ἢ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ φέγεται III, 336. περὶ τῶν πεπραγμένων διδάξαντας II, 276. διδάξαντων τῶν Μεγαρέων, auctoribus Megaren-sibus. II, 151.

διδάχη. οὐχὶ διδάχῃς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς, non sunt admonendi I, 165. δὲ γὰρ ἡμεῖς φύσει ἔχομεν ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἀνέγειτο διδάχη I, 168.

δίδωμι. δίκας δοῦναι I, 43. 199 &c. III, 247. I, 57. τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοῦναι III, 220. Sallust. nudum & caecum corpus ad hostes vertere. vid. Waffium ibid.

διηγγυάω. ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημέ-ροι II, 274. D. Halic. 426, 45 &c.

διειλαγμένα citat Thom. Magister.

διέκπλοι οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ ῥώμῃ τοπλέον ἐναυμάχουν, ἢ ἐπι-στήμη I, 70. οὐκ ἔσσεσθαι ἐν στενοχωρίᾳ, οὔτε περιπλουν, οὔτε διέκπλουν, ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον IV, 231. ἐπλεον πρὸς τὸ ζυῖγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν IV, 288. Xenophon. vid. Budaëum.

διεξέρχομαι. ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι &c. II, 236. Virgil. roepas traxisse per omnes.

διορτάζω. οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ ἰσθμια διε-ορτάσασθαι V, 16.

διέρχομαι. οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις διελθεῖν τὴν πόλεμιν III, 307. διελθόντων ἐτῶν δύο καὶ τριῶν I, 116. III, 237. 169. 294. τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἀδιήλθον I, 32. ἐπεὶ δὲ διελ-θεν ὁ λόγος ὅτι &c. IV, 76. βουλευμένοι διὰ παντὸς τοῦ μήπω μα-μαχημένου τῶν ἐναντίων διελθεῖν, pertrumpere IV, 245. ὅσα αἱ μῆκαι λόγων ἂν τις διέλθοι III, 90.

διέχει — θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου V, 153. He-rodot. Th. Mag.

Διηγασάμενος IV, 84.

Διίημι. ὅπλα μὲν εἶν ἔχοντας διίεναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέραις III, 281. 294. 116. διίεργον, pro didodon didόντων, Demosth. pro Corona.

Διίστημι. ἐτολέμυσαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλ. εἴ τινας που διασταίει I, 29. ἐξέτασιν ὅπλων ἐποίησαντο, διαστήσαντες τοὺς λόγους III, 110. ζυμπαντες μὲν ἐπιβουλευόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν, dissensionibus divisi sumus III, 88. διέστησαν κατὰ διακοσίους, Schol. ἐτάχθησαν μεμερισμένως III, 51. ὀρῶντες αὐτοὺς, τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διίστάναι, τοὺς δὲ &c. diffociare IV, 121. D. Hal. 576, 39. φιλίαν Diodor. 695 d.

Δικάζω. δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλεσιν· ὅποτερῶν δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀπεικίαν, τούτους κρατεῖν I, 43.

Δικαίως. τὸν δικαίων λόγον ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες III, 341. ὅσοι πρὸς οὐ δικαίους ιστάμεθα III, 344. οὐδενὸς ἀποστησονται ὅσα ἂν δίκαια λέγητε III, 175. ἦν τι διάφορον ἢ, δικαίῳ χρήσθων καὶ ὅρκις III, 233. εἴ τι δίκαιον διανοοῦνται III, 278. ἐπειδὴ ὑμεῖς παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον λέγειν ὑπέβασθε III, 338. πολλὰ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα δεδιήτημας IV, 305. οὐδὲν αὐτοὺς δίκαιον ἐν νῶ ἔχοντας III, 33. τὸ δίκαιον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III, 89. βεβαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν III, 90. παρασχὼν αὐτὸν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις III, 121. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum esse iustum existimabant III, 157.

Δικαιότερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ, διδάσχετε III, 175.

Δικαιῶ. ὑμᾶς αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε II, 228. οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει, haud recte iudicabit III, 244. εἴχε ἢ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν III, 181. δικαιοῦντες, aequum censentes IV, 142. τοὺς ἄλλους δικαιῶ ταυτό μοι ποιῆσαι ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, aequum esse censeo ceteros vestra sponte idem quod ego facere III, 93.

Δικαιῶμα. τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτεύοντες IV, 124. δικαιώματα πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν ἱκανὰ I, 62. οὐκ ἔργῳ ἴσον ὥσπερ τῷ δικαιώματί ἐστιν IV, 125. δικαιώματι αὐδετέρους ἐλείπειν ἡγούνται III, 341.

Δικαίως. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, ultio non protinus merito succedit, quod iniuriam ab altero acceperit III, 91. αὐτοῖς δικαίως ἂν τὴν νίκην τίθεσθαι III, 108. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III, 144. ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. in foedere: ita alibi δικαίως καὶ ἀδύλως.

I N D E X

δικαιώσεις, i. e. πρόσταξις I, 201. πολλὰς δικαιοώσεις προ-
εγεγόντων ἀλλήλοισι III, 231. — τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις,
οὔτ, εἰ ὑποπτεύοντο, δικαιοώσεις ἐγγίνετο V, 100. Poëtic. cen-
set D. Halic. nec tamen respuit Antiquit. vid. 73, 47. 430, 15.
146, 24. Plutarch. defect. Orac. Ioseph. 827.

δικαστής. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρκη δέσιν κειμένη, παρέχει
αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι, μᾶλλον ἢ &c. I, 57. ἑτοίμοι
ὦν Βρασιδά μέσφ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123.

δίκη. τὰ διάφορα δίκη λύεσθαι I, 112. III, 174. δίκας δοῦ-
ναι I, 43. 199. III, 247. δίκη κρίνεσθαι — &c. κινδυνεύειν III,
181 &c. οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουσι δίκης ἐπιτροπὴν σοφίσι γενέσθαι III,
270. οὐκ ἐκτινοντες τὴν δίκην ἦν κατεδικάσαντο αὐτοὺς, mul-
ctam III, 285. ἐρήμη δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ, deferro
iudicio IV, 98. D. Halic. 217, 18. δίκας αἰτέειν τῆς ἀρπαγῆς,
Herodot. I.

δίοδος. — μὴδὲ κατὰ θάλασσαν τὴν δίοδον εἶναι III, 282.
IV, 223. ἀπειροὶ ὄντες, ἐν σκότῳ τῶν δίοδων ἢ χρὴ σωθῆναι II,
8. οὐ κατὰ στοίχον κείμεναι, οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας δίοδους τοῦ
ὑδατος ἐς τὸ πέλαγος, Echinades II, 169. D. Halic. 326, 34.

διοικοδομεῖν V, 142.

διολέω. παρῖνει, εἰ μὴ βούλονται ξύμπαντα διολέσαι, ὥστ' ἀ-
χιστα βοηθεῖν V, 41. Plato II Rep. & Ep. 7.

διορύσσοιτες τοὺς κοινούς τείχευς II, 6.

διότι. — οὐδὲ ἰσχύς βέβαιον, διότι καὶ εὐελπί III, 91. διότι
δὲ οὐκ ἦλθον, πολλαχ' ἡ εἰκάζεται V, 135. — καὶ ἔδοξε μᾶλλον
(ἢ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο II, 287.

διπλάσιος. — διπλάσιαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς
ὑψέως τῆς πόλεως, ἡ ἐστίν, de Athenis I, 17. διπλάσιος ζημίας
ἀξιοὶ εἰσιν, ὅτι αὐτ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγέννηται I, 121. II, 269.
διπλάσια ἐκάστου ἢ ἐλπίς IV, 283. διπλάσιον πόνον ἔχειν II,
118. Herodot. I.

διπλάσιος πάντα παρασκευασμένους V, 4. Polyb. p. 33, δι-
πλάσιος ἐπεβρόσθησαν ταῖς ὁρμαῖς.

δῖς. — τὴν ἡμετέραν πόλιν, τῆς ἐπιούσης στρατιᾶς, καὶ εἰ δῖς
ποσαύτη ἔλθοι, πολὺ κρεῖσσον εἶναι IV, 63. δῖς τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπ-
ελάμβανε νόσος II, 78.

διφθέρας. vid. δέρρεις.

δίχα. δεδιότες μὴ σοφίσι γιγνομένοις δίχα ἐπιθῶνται I, 89.
ἔχειν ἀμφοτέρους ἑᾶν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. οὐ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι
δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου ἔχειν ἐπίαςιν III, 88. κεραία μεγάλην
δίχα πρίσαντες III, 148. διχοστατέω Euripid.

δίψη ἀπαύστη ξυνεχόμενοι II, 74.

διωθέω. εἰωθέτες οἱ ἄνθρωποι — ὁ μὲν προσιένται, λογισμῷ αὐ-

τοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. ναῦς νηὶ προσέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διωθούντο II, 133. διωθεῖσθαι III, 129.

διώκω. χωρίων τραχέων ὄντων, οὐκ ἐδύνατο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες III, 54. τὰς τιμὰς διώκειν II, 93. de nave, τῇ Λευκαδία διωκούσῃ ἐμβάλλει, καὶ καταδύει II, 148. vid. φεύγω.

διώξεις οὐδεμία ἐγένετο IV, 228. θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι V, 166. κατὰ διώξιν πολλὴν III, 67. ὑπὸ σπουδῆς ἐποίητο τὴν διώξιν II, 215. τοιαύτη ἦν ἡ μάχη, διώξεις καὶ ὑπαγωγαὶ II, 313.

ΔΟ. δοκέω. — μὴ ἐξέστω, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ V, 28. δοκεῖν ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πείσαι V, 87. — Κορινθίους ἔχειν, ὥς ἂν ἄλλο τι δόξῃ I, 46. ἀνδρῖα μηδενὶ δοκεῖτω εἶναι I, 118. παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν, praeter nostram sententiam I, 119. δεδογμένον αὐτοῖς, εὐθὺς μὲν ἀδύνατῳ ἦν ἐπιχειρεῖν I, 173. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. ζυμβέβηκε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον τοῦτο πάσχειν IV, 188. λέγων ταῦτα ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει IV, 297. οὐ δοκεῖν ἂν ῥαδίως ἐβέλθαι ὑπακούσαι IV, 298. 304. III, 15. ἐν τούτῳ κωλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ὃ μὴ τινι καὶ αὐτὸς ἐργῶ παρὴν III, 22. ἐδοξεν αὐτοῖς, τὰ τέλη καταβάνας ἐς τὸ στρατοπέδον, βουλεύειν, ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 24 &c. δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἐφοδον III, 57. εἰ βούλοιντο ὅπλα παραδύναι, ὥστε βουλεύσαι ὃ, τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ III, 59. τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος III, 85. δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς III, 122. — δοκεῖν ἥσσον εὐνοὺς σφίσι γενέσθαι III, 168. Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ III, 172. 325. 326. 350. οἱ πᾶς προσεπύοντες ἢ δοκεῖ, ἐσέβαλλον II, 123. δοκεῖ τὸ μαρτεῖον τούτων τῶν ζυμβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. δοκοῦσι κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν II, 129. ἐδόκει αὐτῷ ἰκανὴ δίαίτα τῷ σώματι, Acheloi alluvio II, 169. εἰ ἄρα ἐδοκοῦμέν τι ἀρετικέστερον πράξαι II, 267. φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν II, 37. προσταλαίωρσιν τῷ δόξαντι καλῶ, οὐδεις πρόθυμος ἦν II, 80. ὑπὸ ὀργῆς ἐδοξεν αὐτοῖς τοὺς Μιτυληναίους ἀποκτεῖναι II, 218. censuerunt. πέμπουσιν τριήρη ἄγγελον τῶν δεδογμένων II, 218. δεῖ ἂν γνώμῃ δοκῇ μὴ ἀξύνετός εἶναι II, 52. V, 80. αἰσθόμενοι τὸν θρόνον, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν V, 120. ὁρῶντες τοὺς πολλοὺς, τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους V, 141.

δόκησις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιούται II, 54. hoc est, ἀλήθεια, inquit Suidas I, 613. Simonides, τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν II, 132. φρονησάντες τῆς οὐ βεβαίου δόκησεως τῶν κερδῶν II, 233. ἥσασα τῇ δόκῃσιν ἔχουσα

I N D E X

παρασκευῇ II, 236. τοῖς τῶν Συρμελουσίῳ στρατηγῶσι τῇ δόκῃ οὐχ ἥσσον ἐπιτήδειον IV, 120. δόκῃσιν ἀναγκαίαι παρ-
έχεται ὡς συμφέρει δισ. III, 128. ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα
τῶν πολεμίων δόκῃσιν ἔχει ἰσχύος, διδαχὴ ἀληθὴς προσγενο-
μένη περὶ αὐτῶν, ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους III, 188.
— οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκίσεως τὴ
πράξειν III, 81. τὸ ὑπάρχον πρότερον βεβαιώτερον νῦν, τῆς δο-
κίσεως προσγενομένης αὐτῷ IV, 283. Euripid. Androm. 696.
δὲ Schol.

δοκιμάζω. οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μὲνυτὰς ἀλλὰ πάντας ὑπί-
πτως ἀποδεχόμενοι IV, 84. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατᾶ-
σθαι ἀριστοί, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπτοσθαι II, 223.

δοκοῦς μεγάλας ἀρτίσαντες αὐλύσσει μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ
τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν II, 118. κατὰ δοκοῦς τετραγώνους ἐπέ-
πιπτον III, 165.

δόξα. — μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἀμαρτία I, 50.
opinionis errore. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε,
gloriae III, 20. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III,
217. κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφίεμενοι III, 157. — ἐν τῷ ἀνεμεί-
νῳ αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν
III, 217. ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακειμέ-
νος V, 103. vid. Th. Magist. 50. προσλαβοῦσι τιμὴν καὶ δόξαν
III, 27. αἰδίοις δόξαν καταθέσθαι III, 130. πόλις ἱκανὴ πρὸς
τὴν λεγομένην δόξαν V, 13. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὴν ὧ ἀξιούσι πρὸς
χρῆν κολουσῶσι, τὸ γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστε-
ρον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστίν, ἢ εἰ μὴ δ' ὤθησαν τοπρώτον IV, 283. ἢ
τε φυγὴ καὶ ἡ ἐφοδὸς αὐτῶν, ἴσθην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀν-
εξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρείον ἔχει III, 188. ἡ δόξα αὐτῶν αἰ-
μνηστος καταλείπεται II, 66. τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους
ἀπηλλάγησαν II, 65. ἦλθον ἐς ἀγῶνα τῆς δόξης II, 242. οὐ
πρὸς τῆς ὑπετέρας δόξης τάδε II, 257.

δοξάζω. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ
ἔργῳ ἐλλείπομεν, decernimus I, 167.

δοράτιά τε ἐναποκέκαστο τῶν βαλλομένων III, 55.

δορί. — οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνῳ (γῇ) ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορί ἐκ-
τήσαντο III, 147. alibi δορί ἐλών.

δόσις. ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκείνον ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει I,
193. Herodot. I.

δουλεία. οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ, οὐδὲ χρήμασι πεισθέντες δρᾶσαι
τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. ἢ ἡ
δουλεία ἐπανίστηται, servitia III, 241. — οὐ πρὸς τὰς ἀγγε-
λίας καταπλαγῆσα, καὶ ἐλομένη ὑμᾶς ἄρχοντες, αὐθαίρετον
δουλείαν ἐπιβαλεῖται IV, 68. μετὰ γὰρ τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ

V E R B O R U M.

δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἦκατε II, 110. ἐπὶ δουλείᾳ στρατεύσῃ, ib. — ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος II, 252. vid. ἀντικρύς. ἐφίεμενοι τῶν κερδῶν, οἱ ἥσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρείσσων δουλείαν, οἱ τε &c. I, 14.

δουλεύω. οὐκ ἐν ἀρχούσῃ πόλει συμφάρει, ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ ἀσφαλῶς δουλεύει II, 94. πῶς χρήσιμον ἂν συμβαίῃ ἡμῖν δουλεύσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἀρξαι III, 340. εἰκὸς Ἀθηναίους φρονήματι, μήτε τῇ γῇ δουλεύσαι (propriet agrum; subaud. ἐπὶ), μήτε πολέμῳ καταπλαγῆναι I, 115.

δουλόω. δουλοὶ φρόνημα τὸ αἰφρίδιον καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι III, 54. ἔχοντες παραδείγματα ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. — ἦκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι IV, 130.

δούλωσιν. ἐπειδὴ δὲ ἐωρῶμεν αὐτοὺς τὴν τῶν συμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν II, 184.

ΔΡ. δραστήριος. προθυμήθησαν οἱ Καλλιδῆς ἄνδρα δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα III, 121. τὸ ἀπραγμον οὐ σάζεται μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον II, 94.

δραχμή. αὐτὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ τῇ δραχμῇ ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194. δίδραχοι ὀπλίται, ibid.

δράω. εἴπερ βουλόμεθα ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν, καὶ μὴ εἰργεσθαι τῆς γῆς IV, 38. εἰ καὶ ἔλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς ὁ, τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν IV, 61. τὸν ἔχθρον οὐχ ὧν δρᾶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. εἴτι τοὺς συμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσὶν II, 271. — ἡδίστα ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ρίπτει, καὶ πολλοὶ τοῦτο — ἐδράσαν ἐς φρέατα, ἀπαύστῳ τῇ δίλῃ ξυνεχόμενοι II, 74. βίαιον οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν IV, 85. τὸ σαφές οὐθεὶς ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον IV, 94 &c. λέγοντες ὅτι οὐχ ὁσίας δράσειαν, ἐν σπονδαῖς πειραθέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν II, 11. ἔχων τὸ ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν II, 57. οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονὴν τι δρᾶ, ἔχοντες, ibid. animi causa. οὐ γὰρ πᾶσχοιτες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους II, 61. ὁ δρᾶσαι τὴν χάριν, ib. ὁ παθὼν τῷ δρᾶσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. νόμῳ μὲν γὰρ, τιμὴ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμει ἀμα ὑπονοεῖται, ex factis &c. potentia cognoscitur IV, 28. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων διαφθαρῆναι V, 79. ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται (νῆες), ῥᾶσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι IV, 284. ἀνθρώπειά δρᾶσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον IV, 305. ἢν παρὶν τὸ αὐτὸ δρᾶ-

I N D E X

σαι, cum liceat III, 29. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ Ἰλαοῦ ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. in genere ago, varie per contextum restringitur. πυγμῆς καὶ πάλης ἄλλα τίθεται, καὶ διεζωσμένοι τοῦτο δρῶσι, pugilatum exercent I, 12. ἔξεστι τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο, nempe κακὸν I, 183. οἶσθε τὸ ζυμφερόμεν, μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δρᾶσαι III, 347. οὐκ ἀξιοχρεῶν αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι ὡς κἀκείνος ἐπενόει III, 225. ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὁφείας τὴν γάμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο IV, 293.

δρεπανοειδές. — Ζάγκλη κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδές τὸ χαρπύον τὴν ιδεάν ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν IV, 10.

δρόμος. ἐχάρουν δρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου III, 50. ἐχάρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ III, 117. ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας III, 98. ἀντεπήσαν, καὶ προσέμειξαν δρόμῳ III, 141. ἰδὼν τὸ ζυνθημα, ἔθει δρόμῳ III, 165. χαρήσαντες δρόμῳ III, 190. δρόμῳ ἐχάρει ἐς τὴν πόλιν III, 207.

ΔΥ. δύναμαι. — πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτησίῳ τε ζῆχειν τῶν χρυσεῖων μετάλλων ἐργασίας, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἡπειρωτῶν, hinc opibus valere III, 156. πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἴσον δύναται, brevis ac longa oratio III, 140. βουλούμενος τῷ μὲν λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειράσαι III, 104. ἐπεμψαν ἐς Καρχηδόνα τριηρὴ περὶ φιλίας, εἰ δύναιντό τι ὠφελείσθαι IV, 138. ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοῖν εἴτι δύναίτο V, 33. φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μείζον δυνηθῶσιν I, 124. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρεῖῳ δύνασθαι IV, 92. auctoritate pollere τοῦτο δύναται αἱ ἀγγελίαι, eo spectant, id agunt IV, 62. κολάζων αὐτοὺς ὧν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὐ IV, 65. τοὺς λόγους ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ, quasi idem valeant ac ipsa facta IV, 68.

δύναμις. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσῃ III, 91. ἐλυσμένοις τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως, ἐπὶ τοσοῦτον ὅση ὕστερον διεφάνη III, 160. οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι V, 6. καὶ Ἀθηναίων τήν τε οὔσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλιντε IV, 148. νομίσαντες μὴ ἂν ἐπὶ ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι καλυῦσαι τὸν τευχισμόν IV, 164. ὅ γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς πέλας; οὐ δυνάμει ἐστὶν ὅτε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες, καταφοβοῦσι IV, 203. παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδίδασιν IV, 283. τὴν δύναμιν τῆς πίστεως, καί περ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσαντες IV, 307. οὔτε δυνάμεως ἐνδεία ἐπάθομεν αὐτὸ, οὔτε &c. III, 27. οὐδ' ἐσιεῖται ἔρα-

V E R B O R U M.

τὰν κατὰ δύναμιν περιόψασθαι οὐδένα III, 73. ἀθρόα τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, frequentibus copiis V, 80. δυνάμεις, hoc est, στρατεύματα I, 5. II, 252. κατὰ δὲρπ δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὑψηλοὶ ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, ῥέκα μὲν &c. III, 238. — ἀνθρωπείας δυνάμεις βούλησιν ἐλπίσει IV, 122. ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων II, 306. εἰ δὲ χα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν IV, 19.

δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261. οὐκ ἄλλω τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν III, 187.

δυναστεύω. κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυναστεύσει II, 170.

δυνατὸς, &c. δυνατὸν. ἐπανάστασις ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31. — ἥξιουν μηδὲν σφίσι ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεστερὰ παρασκευὴ κατεργάζεσθαι III, 95. ἕως ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι, facultas V, 60. ἐνόμισαν ἐτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι V, 171. τὰς ναῦς πάσας πληρῶσαι, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι IV, 274. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὀτιχρησιμώτατα IV, 299. χρήμασι δυνατοὶ ἦσαν I, 23. ἀποδείξατε δένδρα ἀριθμῶ τὰ ὑμῶν, καὶ ἄλλο εἰτι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. πόλις δυνατὴ οὖσα τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι II, 238. εἰ δυνατοὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ ἴσου ἀντεπιβουλεύσαι καὶ ἀντεπιμελῆσαι II, 187. προπεῖραν ποιοῦμενοι εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι II, 297. ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα ἦν, pro facultate II, 7. γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνητοῦ καὶ δυνατὸς, cum esset vir non solum prudens sed etiam potens II, 28. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ II, 99. ὠφελεῖν τρέπων ὁποῖω ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατὸν III, 240. δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι, per vim, quidquid possunt III, 338.

δυνατώτατος. ἀνὴρ λέγειν καὶ πράσσειν δυνατώτατος I, 198. δυνατώτατα ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν I, 24. ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου II, 5. ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη, καὶ τοὺς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας, Argos II, 105.

δύο. προσεῖναι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον III, 129. ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα V, 38. παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν ἐς Χίον V, 95. — ἡ ἐστὶ μετὰ δυοῖν λόφοις στενὴ III, 191. ἀφικνεῖται δύο λόγῳ φέρων, τὸν μὲν &c. III, 324. & alibi. Th. Magifter

δυσανασχετέω. οἰμωγῇ καὶ σθένει δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνώμενα IV, 295. D. Halic. 596, 22. 379, 47. Ioseph. 297.

Thucydid. Vol. VI.

M m

I N D E X

δύσβατος. ἐπιὼν τῷ λόφῳ ὄντι δυσβάτῳ (δυσπροσβάτῳ αὐτοῦ) III, 194. ita D. Halic. 343, 14. Aeschylus 174. δυσβάτων ἀμαχανίαν Pindar. Lycophron 409.

δυσέμβατον. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω III, 16. Sallust. *pro nobis & contra hostes*.

δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων IV, 24. *perdite amantes*. Theocritus. Xenophon.

δυσεμβολώτατος ταύτη ἡ Λοκρίς II, 317. Ioseph. 6, 6. δυσεμβολώτατος. atque ita Thucyd. Mf. C. δυσεκβολ. leg. Thom. Magister.

δυσκλεια. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίποισι δὲ τὴν δυσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. Demosth. in Epit. δυσκλέα, Homer.

δύσνους τῇ πύλει II, 88.

δύσσοδος ἡ Γεράνεια I, 149.

δυσπρόσδοον αὐτὸν παρείχε, de Pausania I, 182. χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσδοον III, 307. D. Hal. 253, 42. Polyb. p. 36.

δυστυχέω. ἐκείνοις δυστυχούσιν, ὅτι τάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι, *afflictis loco lucri fore armis decernere* III, 278. δυστυχούντες οὐ προσαγορευόμεθα IV, 29.

δυστυχία. τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα IV, 88. ἡ δυστυχία ἢ προδοσία ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322.

δυσχερὲς ποιούμενοι III, 126. δυσχερὲς πλουτοῦντα σωφρενῶν Epietct. Sent. cap. XXI. Xenophon.

δυσῶδες. πνεῦμα ἀτοπον καὶ δυσῶδες ἡφίει II, 73.

ΔΩ. δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι, *gratiam* II, 255.

E.

ΕΑ. εἰάν. ἰσχυρίζομενοι ὅτι δὴ εἴρητο, εἰάν καὶ ὅτι οὖν παρακαθῆ, λελύσθαι τὰς σπονδάς III, 34.

εἶαρ. χειμῶνος τελευτῶντος, καὶ πρὸς εἶαρ ἦδη III, 201.

εἰαυτός. τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῇ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν, πρὸς εἰαυτῶν ἔσεσθαι IV, 231. τὸ καθ' εἰαυτὸν ἕκαστος μύγισ οἶδεν IV, 246. παρήσαντες, καὶ παρακλειόμενοι ἐν εἰαυτοῖς III, 38. ξυνέπεσε τὸν τῶν Ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' εἰαυτοῦ γνώμης κηρύξαι, *ipse sponte* III, 100.

εἰάω. ἔχουσιν δ' ἀμφοτέρους εἰάν δίχα τὴν ἀρχὴν V, 69. Ἀθηναίους τοῖς ἐν τῇ νησὶ ἀνδράσι σῖτον εἶναι τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν III, 25. οὐκ εἶα ὑπείκειν ἀλλ' ἐς τὸν πόλεμον ὄρμα τοὺς Ἀθηναίους I, 178. — καὶ προσέτι οὐδ' ἐμελετῆσαι ἐασόμενοι I, 204. ὁμόσαι αὐτοῖς τὸ ὄρκιον, ἢ μὴν ἐάσειν ἀρχεῖν ὅπῃ αὐν ἐπίστωνται IV, 115. εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἀπρακτὸν ἐάσει

V E R B O R U M.

τε ἀπελθεῖν IV, 134. ὅπως τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἑῶσιν, αὐτόθεν ὀρώμενον II, 107. IV, 113. II, 56.

ΕΓ. ἐγγηράσσεσθαι πάντων τὴν ἐπιστήμην IV, 35. *senescere Sallustius.*

ἐγγίγνομαι. διατριβῆς ἐγγιγνομένης V, 16. ἐλκώσεως ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης II, 74. αὐχμηὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχούς καὶ δειλῶ τινι ἐγγίγνεται II, 92, & *passim alibi.* φλεγμονὴ *Are-taeus* 26, 10.

ἐγγύς. ὥς δὲ προσέμιξε ἐγγύς V, 108. πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγύς ἐφορμούντων V, 115. ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὥς ἐγγύς ἦδ' ἢ IV, 286. στρατιὰν μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγύς ζυμμά-χων III, 49. νομίσαντες τῶν ἐγγύς ἀστυγειτόνων βοήθειαν ἐπι-έναι III, 68. ἐγγύς ἐφεδρεύοντων Ἀθηναίων III, 105. τῆς Πελο-ποννήσου ἐγγύς καίμεθα III, 347.

ἐγγύτατος. ἔτεσι ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν IV, 9. πρώτοι λέγονται Κορίνθιοι ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 22. νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέν-τας, τὴν μὲν γῆν καὶ οἰκίαν ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης φυλακὴν ἔχειν I, 206. δι' ἐγγυτάτου ἐθερύβει V, 155. *propter loci pro-pinquitatem.* οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων III, 10. ἤσθοντο οἱ ἐγ-γύτατα Πελοποννήσιοι III, 99. ὅπερ δὲ ἐστὶ νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυνα-στεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα II, 261.

ἐγγύτερος. ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρῳ αὐταῖς μὴ προϊέ-ναι, μεμνημένοι &c. II, 36.

ἐγεῖρω. καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγεύρομεν, καὶ ἱκανὰ ἔ-χοντες ἐγκλήματα I, 167. *alibi,* ἐγχευόμενοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων. *Herodotus alicubi ἐποιέετο τὴν στρατὴς ἐ-γευσιν.* Solon. II, 19.

ἐγκαθίστημι. (Μίνως) τοὺς Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας, τῶν νύσων ἥρξε I, 8.

ἐγκαλλώπισμα πλούτου II, 92.

ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες IV, 158. v. *Iosephum* 695.

ἐγκαρσίως. δοκοὺς μεγάλας ὑπὲρ τοῦ τεύχους ἀνεγκύσαντες ἐγκαρσίως, ὅποτε &c. II, 118.

ἐγκαρτερέω. μεταβολῆς μεγάλης ἐμπειροσύνης, ταπεινὴ ὑμῶν ἢ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἢ ἐγνώτε II, 90.

ἐγκαταλαμβάνω. κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων III, 29.

ἐγκαταλέγω. πολλαὶ στῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργα-σμένοι ἐγκατελέγησαν I, 131.

ἐγκαταλείπω. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε II, 170. αὐτοὶ δ' ἐπολιορκούντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι II, 125.

I N D E X

(Βρασίδας) δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βεβλιον, ὃς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι III, 122.

ἐγκατάληψις. οὐχ ὑπομείναντες, ἀλλ' ὥς ἐπῆσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθύς εἰδόντας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν III, 319.

ἐγκατασκήψαι. — ἡ νῆσος πρῶτον ἤρξατο, λεγόμενον καὶ πρῶτερον πολλαχόσε ἐγκατασκήψαι, περὶ Λήμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις II, 70. coelitus invasisse (more fulminis). praeivit Herodotus, κατέσκηψε ἐς ἀγγέλους. Aristot. Probl. II κατασκήπτειν τῷ ὀδῶντι. κατασκήψαντος ἐξ αἰθρίας ζόφου D. Halic. 118, 26. v. Philonem, Plut. Appian. Sophocl. Schol. 369.

ἐγκλημα. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκρίσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον III, 320. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων οὐδὲν ἐν νῶ ἔχοντας δίκαιον αὐτοῦς III, 33. πολλὰς Herodot. VII, 158. ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο &c. II, 123. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἀποροι καθεστῶτες, ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ II, 87.

ἐγκλημα. πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μεταλθεῖν I, 52. ἄλλοτρίοις γνώμασι καὶ ἐγκλήμασι πεσδέντες οἰκείον πόνον πρόσθησθε I, 111. ἐγκλήματα ποιοῦμενοι I, 174. οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, hoc est, ἐπὶ οἷς III, 128. ἐγκλήματα ἔχοντες, (ἐπιδρομὴν nimirum) καὶ ἄλλα οὐκ ἀξίολογα III, 34.

ἐγκραγόντες ὥρμησαν ἐπὶ τὴν Ἀστυόχον, ὥστε &c. V, 128.

ἐγκρατεστέρην τὴν ἀρχὴν κατεστήσαντο, καὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρῃσαν δυνάμεως I, 163.

ἐγκρατῶς. φιλόπολις ποτὲ δοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι IV, 147.

ἐγλίχοντο. — χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι V, 24. D. Halic. 103, 16. 585, 15. Demosth. Philip. 2, πάντες αἰ ἐγλίχονται λέγειν. Ita fere Isocrates, Plutarch. Philo. Iosephus pag. 625. cupere, affectare &c. Clem. Alex. 3, 45. apud poetas raro.

ἐγχειρέω. σπεύδοντες γὰρ, σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαρασκευοὶ ἐγχειρεῖν I, 118. ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν γενέσθαι τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι III, 72. Schol. Sophocl. 125.

ἐγχειρίδια λαβόντες II, 276. vid. Aeschyli Schol. D. Halic. 555, 45.

ἐγχειρίζω. τοὺς κινδύνους ἐγχειρίσασθαι III, 347.

ἐγχερόνizω. αἱ νῆες οὐχ ἦκαν, ἀλλ' ἐνεσχερόνizον II, 208. Aetaeus 53, 8.

ἐγώ. αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων (προξενίαν), ἐθεράπευι ὑμᾶς IV, 140.

V E R B O R U M.

ΕΔ. ἐδάφη. Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τὰ τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη I, 16.

ΕΘ. ἐθάς. καὶ λύπη οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὐ ἂν ἐθάς γενόμενος ἀφαιρεθείη II, 67. expertus. alibi ἐθάδες πολλῶν ἀγῶνων.

ἐθελονταί II, 197.

ἐθελοντηδὸν προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς V, 159.

ἐθελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους V, 6.

ἐθελοπρόξενος II, 275. Pollux cor. ἐθελόξενος. vid. Hesych.

ἔθνος. Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος I, 37.

ἔθω. ἄλλων ἄρχειν εἰσθότα V, 105. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰσθός μηχανοῦμεν III, 26. εἰσθότες οἱ ἄνθρωποι, οὐ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι III, 160. πενίας τῆς εἰσθυίας ἀπᾶλλαξίοντες II, 294. Sallustius, *consuetam duriciem*. τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἰσθεν ἐπαινεῖν II, 68.

ΕΙ. εἰ, cum compositis. εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοὶ III, 44.— ὧν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοὶ ἐφασαν αὐτῶν τοὺς ἄνδρας ἀποκτενεῖν II, 11. οὐκ ἂν νήσων ἡπειρώτης ὧν ἐκράτει, εἰ μὴ τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν I, 16. εἰ μὴ εἴτε πρὸς, nisi si. v. Th. Magistrum. περὶ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοί, εἴτι πλέον οἶδα, εἰσηγητέον, μάθετε ἥδη IV, 142. τοὺς τριπράρχους ἡνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴτις τι ἐπεπονηκεῖ IV, 235. εἴτω δὲ προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολειπόμενοι δισ. IV, 301. εἴτω θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν IV, 305. εἴτω τι ἐστὶν ἀγαθόν, ἢ εἴτω τὰ ἐναντία III, 90. εἴτε τι ἄλλο τοιοῦτότροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο II, 15. εἴτι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι II, 54. vid. Waff. ad Sallustium. εἴτι ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν II, 21. εἰ μὲν τοίνυν ξυνήκετε, si igitur III, 337. καὶ ἅμα, εἴπερ τινες ἄλλοι, νομίζομεν ἄξιοι εἶναι δισ. I, 97. εἴπερ καὶ καθ' ἐκάστους βλαπτόμενοι, ξυμπαντες κινδυνεύομεν III, 94. εὐφυλακτοτέρα αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴποι ἄπαροι τὸ ναυτικόν, Rhodus V, 85. ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους, εἴποτε ἄρα πολεμήσονται I, 94. εἴποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. εἴπερ ποτὲ IV, 280. εἴπως ὥσάμενοι ἔλοιεν τὸ τείχισμα III, 18. εἴπου II, 94. εἴτω pro τίνι. Xenoph. Dem.

εἶδος. οἱ τῶν τετρακοσίων, μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιοῦτῳ εἶδει, reipubl. formae V, 140. τρέπεται ἐπὶ τοίνυνδε εἶδος, fraudis genus V, 87. ὁρῶντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους IV, 121. σκέψασθε ἐν οἷῳ εἶδει ἐκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξαν II, 261. γενόμενον κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75.

εἶδω. οὐ ῥάδιον εἰδέσθαι τίνι γνώμῃ παρῆλθεν, non facile sciri

I N D E X

V, 135. ἤσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἶδέναι τὴν νύκτα ταύτην III, 97. εἰδὼς ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρτους γνώμην V, 137. νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότες ἀληθεύειν IV, 149. σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς λέγειν IV, 54. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοι ἐστέ, ἢ ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε IV, 67. ἤκομεν ἀποφαινόμενοι ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ IV, 120. μέντοι οἶδα, ὅτι &c. II, 337. προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβὲς τι εἴσομαι III, 245. II, 56.

εἰκάζω. διενεσῖτο τὸ πλεον οὕτως, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἦν εἰκάσαι V, 71. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι III, 188. ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι III, 58. οὐκ εἶχον ὃ, τι εἰκάσωσιν III, 309. ἐς τοὺς ἄλλους ἐπίδειξιν μάλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας IV, 51. ἐπ' ἀμφοτέρα εἰκάζεται, utrinque sunt coniecturae IV, 94. ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον τοῦ τείχους II, 198. ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον II, 202. εἰκάζειν δὲ χρὴ ταύτῃ τῇ στρατιᾷ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς I, 16. διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανεράς ὕψους τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν I, 17.

εἰκαστής. τῶν μελλόντων ἐπιπλείστον τοῦ γενησομένου ἀριστος εἰκαστής I, 195. D. Halic. 462, 39.

εἰκός. — εὐρήσει οὐκ εἰκὸς ὃν εἰρήνην αὐτὴν κερθῆναι III, 244. iudicari pacem non consentaneum esse. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμην, ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι III, 337. τὸ εἰκὸς σκοποῦσι III, 340. ὡς μὲν εἰκὸς, καὶ λέγεται, ut credibile est, & fama fertur IV, 5. ὥστε τί ἂν λέγοντες εἰκὸς, ἢ αὐτοὶ ἀποκνοῖμεν, ἢ πρὸς τοὺς συμμάχους σκηπτόμενοι μὴ βοηθοῖμεν IV, 32. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοιοῦτον ὕμιλον οὔτε λόγου μᾶλλον ἀκροᾶσθαι, οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι IV, 31. neque verisimile est. οὐ μέντοι τοσούτον γε λειψθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι IV, 114. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι III, 31. οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν συμβῆναι III, 192. — πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, τὰς μὲν νενικήκατε ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε IV, 282. de Syracusanis. ἀνευ κινδύνου ἐκπολιορκήσιν τὸ χωρίον, κατὰ τὸ εἰκὸς, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. — ὡς οὐκ εἰκὸς εἶναι ξύλων φειδομένους, τοὺς πολέμιους ἐν τῇ χώρᾳ περιιδεῖν τείχος πεποιημένους III, 18. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογισθεὶς τὰ εἰκότα IV, 62. τὰ εἰκότα καὶ δίκαια III, 338. vid. Herodor. VI, 83.

εἰκοστὴν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων, proventuum vicesimam partem exigentes IV, 86. τὴν εἰκοστὴν τῶν κατὰ δάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV, 216.

εἰκότως ἐδράσαμεν II, 188. ἡμεῖς τε ἀδικούμεν, καὶ αὐτοὶ οὐκ

V E R B O R U M.

εικότως πολεμοῦνται I, 56. *πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως*, Hesychius. εικότως ἐθέλειν *τολμᾶν* III, 109.

εἶκω. — τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον III, 343. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἀρχεῖν τοῦ εἰκοντος III, 89. καλὸν ἦν τοῖς δὲ εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ I, 58. ὁρῶντες ἡμῶν τὴν παρασκευὴν, καὶ λόγους αὐτῇ ὅμοια ὑποσημαίνοντας, μᾶλλον ἂν εἰκοιεν I, 117. εὐπραγίαις οὐκ ἐφουβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἥσσον ἐτέρων εἰκομεν I, 118. *πενίη* Homer. Od. ξ', 157. τῷ αἰσχυρῷ ὀνειδίζει εἶξας V, 42. οἱ δ' ἂν εἴξωσιν αὐτοῖς κατὰ πόδας III, 189.

εἶμι, vado. ἐς χεῖρας ἦσαν III, 107. ἡ πνοή, ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα, φλόγα ἐποίει μεγάλην III, 149. ἰέναι ἐς τὴν *ξυμμαχίαν* III, 252. μετὰ Ἀθηναίων ἀδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἐπαινον, *accedam* II, 56. ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

εἶμι, sum. ἀντίπαλον εἶναι σφίσι τὸν κίνδυνον III, 109. τὴν πόλιν βία οὐχ οἰοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους σφίσιν εἶναι *ξυμμαχίαν* ποιήσασθαι III, 268. ἐν διανοίᾳ εἶναι ἰέναι παρασκευάσθαι ἐπὶ Κατάρην IV, 103. *in animo esse*. εἰσὶ δ' οἱ καὶ μισθόφοροι *ξυγεστράτευον* IV, 267. ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων II, 14. οὐκ ἦν ἀνευ ὕπλων κινηθῆναι II, 129. *licere*. ἐν παρασκευῇ ἦσαν II, 166. ἐλπίδα εἶναι &c. II, 176. πλὴν Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν II, 305. — καὶ ἅμα μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς I, 50. ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμέν I, 93. ἔστιν ἢ, *hoc est*, κατὰ τινὰς τόπους I, 31. ἦν δὲ οὕτως, *verum erat* I, 185. ἔστιν ἂ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξεργασμένα IV, 177. ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, *πυγμῆς καὶ πάλης ἄθλα τίθεται* I, 12. *sic est* οἱ, *sunt qui*, *quidam*: ἔστιν ἂ, *quaedam* Demosth. Timocr. ὁ μὲν *Εὐκτῆμων* εἰς χρήματα ἐσθ' ἂ κακῶς ἔπαθεν. *vid. cl. Bentleium ad Horatium* I, 1. *Noster* ὑποπτοι ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν *ξυγκειμένων* ἂ εἶρητο, *quod quaedam non praestarent*. *Vid. Ioseph. 854, & Budaicum 1098*. πρὶν τὰ Ἰδῆμια, ἂ τότε ἦν, *διορτάσωσιν* V, 16. οἱ ἀφροσύνης πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου V, 23. *ita fere Horatius*, *Quid verum atque decens curo & rogo, & omnis in hoc sum*. ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα V, 158. οὐκ ἦν πελάσαι, *accedere tutum non erat* II, 120.

εἰπεῖν. Λάχης εἶπε, *τύχη ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν, foederis exordium* III, 175. διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ἦν οὐδὲ ἀδύνατος, ὥς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν, *Brafidas* III, 125. τὸν δῆμον *ξυλλέξαντες* εἶπον *γνώμην* V, 102. *κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος*, καὶ, ἂ ἂν γνοίη, εἰπεῖν V, 103. τὸ *ξύμπαν* εἰπεῖν, *in summa* IV, 256. ὥς εἰπεῖν IV,

I N D E X

272. Herodotus III, 82. plenius. οἵ τινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίνεσθαι III, 33. μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, i. e. ὡς εἰπόντες, ibid. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὐ εἰπόντων σκοποῦντες II, 223. λόγους εἰπεῖν II, 260. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν, ut vere dicam IV, 128.

εἶργω. ἔταξε τοὺς ὀπλίτας, ὡς εἶρων, ἦν δύνηται III, 15. ἐκατέρωθεν βάλλοντες εἶργον III, 53. ταῖς κολύμασι ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἰρχθῆναι III, 92. οὐ μέντοι ἀξιούν γε εἰργεσθαι III, 117. ὑπὸ ὀλίγων νεῶν εἰργεσθαι τῆς θαλάσσης I, 135. ἡμᾶς δὲ ἀπὸ τῆς προκειμένης ξυμμαχίας εἶρξουσιν I, 53. ὅπως εἶργασιν τοὺς ἐκείθεν ἐπιβονθεῖν I, 86. Aeschyl. Sept. Εἰργεῖν τελοῖσιν μητρὶ πολέμιον δόρυ.

εἰρέομαι. εἰρημένον ἐν ταῖς ξυνήκαις, scriptum IV, 197. εἰρητο αὐτοῖς ὀλιγαρχίαν καθιστάναν V, 97. IV, 201. ipsis negotium datum erat. ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. προπέμπετε δ' ὡς αὐτοὺς, καὶ ἀπαντᾶν, εἰρημένον, καὶ σιτία ἄλλα κομίζετε, hoc est, κελεύοντο &c. κομίζετε IV, 306. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, promissa III, 45. ἰσχυρίζομαι, ὅτι δὴ εἰρητο, εἰν &c. III, 34. οὐκ ἔχωσι πῶς τῶν εἰρημένων ἐτι ἐξαπαλαγῇ III, 46. εἰρηται ἐμοὶ λόγῳ ὅσα εἶχον πρόσφορα II, 69. ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὀνομάσθαι, ἀλλὰ λιμὸν, ἐνίκησε δὲ λοιμὸν εἰρῆσθαι II, 81. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἀ εἰρητο III, 243. εἰρημένον διέκας τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι I, 199.

εἰρήνη. — οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνῃ δὲ διαφορὰ ἀπραγμόνως παύονται III, 90. ἐκ πολέμου μὲν εἰρήνῃ μᾶλλον βεβαιούται I, 172. ἀντὶ πολέμου μὲν εἰρήνῃν ἐλώμεθα III, 31. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνωτέρας ἔχουσιν τὴν εἰρήνῃν III, 90.

εἰρηναῖος. ὡς ὁ κήρυξ τε ἀπὴν γαίην οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῷ Κορινθίων ἀνταναγαγόμενοι ἐναυμάχησαν I, 45.

εἰρκτή. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem coniectus est ab Ephoris I, 183.

εἶς. ἄλλος μὲν οὐδ' ἂν εἶς ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. εἶς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται III, 136. εἶς ἑκαστος VIII. Thom. Magister. Aristoph. vid. ἐν.

εἶς. ἐπήρθησαν εἶς τὸ νεωτερίζειν III, 160. saepius ἐς. εἶς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν III, 51. ad stationem. vid. ἐς.

εἰσέρχομαι. ἡ νῆσος ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν II, 82. ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν III, 262. διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνῃν II, 206.

εἰσηγητέον. περὶ ὧν ἐμοὶ εἰσηγητέον μάθετε IV, 143.

ΕΚ. ἐκ δὲ τεκμηρίων σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει &c.

[, 4. τὴν Ἀττικὴν ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἀσταςίαστον οὖσαν I, 5. ἐκ πολλοῦ προπαρασκευασμένους πολέμῃσαι I, 94. νομίζοντες αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν I, 102. ἀνδρῶν ἀγαθὸν ἐστίν, ἀδικομένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν, εὐ δὲ παρασχόν, ἐκ πολέμου πάλιν ζυμβήσθαι I, 166. οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τί τιμῇσθαι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν I, 206. iactura non erit aequalis. — δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53. statim. εἰκοσε ἑὼν ἐκ τῆς διαζέως οὐ παρουσῶν. eleganter abest ἐκ vel ἀπὸ αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι I, 90. vid. D. Halic. 375, 20. εἰσδρόμενος ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμέρων ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοισιν III, 180. αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη ἐκ στάσεως μετὰστασις ζυμβεῖναι, quae propter seditionem accidit III, 111. προπυθόμενος ὃ ἐκ Κορίνθιοι ἐξ Ἀργεῶς ὅτι ἡ στρατιὰ ἤξει τῶν Ἀθηναίων, ἐκ πλείονος ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες III, 65. ad προπυθόμενος refert Stephanus, ut ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἀνοξίν τῶν πυλῶν, iampridem III, 98. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. — οἱ τὰ δεινὰ καὶ ἰδέα γιγνώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν ἀνδύων II, 61. πυθόμενοι τὸ σαφές, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων II, 211. καθελόντες ἐκ τῶν δεμελῶν II, 272. — ὥστ' ἐκ βράχεος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι II, 305. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ κλιῆς II, 306. — καὶ αἰ ἐν αὐτῇ (τῇ σήματι) θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων II, 52. ἐτέθη ὁ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ἡμᾶς, quod magistratus gerere nequeatis IV, 66.

ἐκάς. πρὸς ἀνδρας οἱ γῆν τε ἐκάς ἔχουσι, καὶ θαλάσσης ἡμπεριτάτοι εἰσι, πῶς χρὴ ῥᾶδίως πύλεμον ἀρασθαι I, 114. Pin-dar. ἐκάς ἑὼν εἶδος.

ἐκασταχόθεν. — καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἐκασταχόθεν οἶον τ' ἦν πλείστοις χρῆσασθαι IV, 201. 202.

ἐκασταχόσε. κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν ὥς ἐκασταχόσε εἶδει, omnibus locis III, 80. δύναμιν γὰρ ἔχον αὐτὸς ἐκασταχόσε δεινὸς παρῆν V, 10. Aristides Paneg. Cyz.

ἐκαστος. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδία ἐκαστος, καὶ ἡ πόνος ὁπλιτῶν πολλῶν, ἐβαρύνοντο. Sallustius, pro se quisque, privatum & publice V, 4. οἱ τετρακῆσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἐκαστος V, 106. ζυνέδρους ἐκέλευον ἐλέσθαι, οἵτινες λεγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, ζυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν III, 33. διὰ τάχους ἀπέπλευσαν ὥς ἐκαστοὶ ἔτυχον ἐς τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, ita Latini pluraliter III, 37. at ἐβαλλον λίθοις καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὥς ἐκαστός τι πρόχειρον εἶχε III, 54. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὥς ἐκαστοὶ, οἱ δὲ δεξ. quo quemque fors milis III, 209. θαρσύντες οὖν κυβερνῆται καὶ ναῦται, τὸ καθ' ἑ. Thucydid. Vol. VI.

I N D E X

αὐτὸν ἕκαστος ἔπεσδε II, 140. εἴπερ καὶ καθ' ἑκάστους βλαπτέ-
μενοι, ξύμπαρτες κινδυνεύουмен III, 94. ληστευομένης τῆς γῆς
καὶ οὐσης ἐκάστοις δαδ βραχέος ἀποστροφῆς, οὐ μενεῖν κατὰ χώ-
ραν III, 114. — οὔτε καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦ-
σθαι III, 120. ὦν ἂν ἡ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης III, 145. —
ἐνθυμείσδε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαρτες IV, 280.

ἐκάτερος. ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἐκατέρω γῆν στρατεῦσαι
III, 243. ἐγένετο ὁ δρυβος μέγας καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἐκα-
τέρω τρόπου III, 22. ὃ, τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἐκάτεροι,
καὶ ὅτι οὖν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 24. & passim alibi.

ἐκατέρωθεν. ἦν δὲ λόφος κάρτερος, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χα-
ράδρα κρημνώδης IV, 308. ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἐκατέρω-
θεν τῆς πόλεως II, 180.

ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλουν τῇ Πελ. παρεσκευάζετο II, 83. ἐκατὸν
ἐφύλασσον, καὶ περὶ Πελοπόννησον ἕτεροι ἐκατὸν ἦσαν II, 194.
ἐβαλιν. — ὑμῶν βουλομένων μὲν τὰ ἡδίστα ἀκούειν, αἰτια-
μένων δὲ ὕστερον, ἦν τι ὑμῖν ἅπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῆ IV, 193.
contigerit. D. Halic. 501, 17.

ἐκβιβάζω. δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες, ex iuris disce-
ptione detrudere III, 341.

ἐκβοάω. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοήσαντες ἐκ τῶν Μεγαράων, τοὺς τρω-
παῖον ἰστάντας διαφθεῖρουσι I, 147. Mss. ἐκβοηθήσαντες.

ἐκβοηθείας τινος γυνομένης II, 195.

ἐκβολή. τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιήσαμεν διὰ τὸδε, ὅτι τοῖς
πρὸ ἐμοῦ ἄπασιν ἐκλιπέε τούτο ἦν τὸ χωρίον I, 137. — Ἐχινά-
δων αἱ πολλαί, τοῦ Ἀχελώου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι II,
168. & D. Halic. 183, 3. — τοῦ ἐπγγυγομένου δέρου, περὶ σί-
του ἐκβολὴν III, 3.

ἐκδεια. αἰτίαι δὲ ἄλλαι ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, οἱ τῶν φόρων
καὶ νεῶν ἐκδειαί, καὶ λειποστράτιον, eivurationes I, 138.

ἐκδιδάσκω. — ἐκδιδάσκειν μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς, πε-
ρὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γινώσκετε IV, 1261

ἐκδιδράσκω. ὑπὸ νύκτα αὐλισσαμένου τοῦ στρατεύματος ἀπα-
θεν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρρεῶν IV, 15. I, 176.

ἐκδρομαί, excursiores III, 190.

ἐκδρομούς, εἴπη προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους
III, 186. excursiones facerent.

ἐκείνος. τοῦ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοβῆσαι ἡμᾶς ἀ-
κινδύνως ἡγοῦνται· ἐκεῖνος γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶτο III, 189.
ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι V, 126. ὡς ἡ δυστυχία
ἢ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι IV, 166. ὁ Νικίας καὶ οἱ Ἀθη-
ναῖοι νομίζοντες ἐκεῖνοι ἰρῆν, εἰ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἀρχεῖν, ἀναγ-
καῖον εἶναι &c. IV, 183. ἐπ' ἐκείνοις εἶναι τὴν ἐπιχειρήσιν III,

48. οἱ ἐκεῖνι ἄνθρωποι, in illa regione II, 299. alibi ἐξ ἐκεῖνου, ab illo tempore. vid. Phrynichum 51.

ἐκχεῖρία III, 172. 205. ἀπειπεῖν τὴν ἐκχεῖριαν III, 256. ἐκχεῖριαν ἐποίησαντο ἐνιαύσιον III, 171. D. Halic. saepe. Aristoph. Lucian. Synes. Epist. IV. Ioseph. 1089. & alibi.

ἐκκλησία ἀνεβλήθη, concio dilata est III, 277. πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ III, 46. τῶν δικαστηρίων D. Halic. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίει αὐτῶν II, 38.

ἐκκολάπτω vid. ἐξεκόλαψαν.

ἐκκομίζομαι. παῖδας καὶ γυναῖκας — ἐκκεκομισμένοι ἦσαν εἰς τὰς Ἀθήνας II, 121.

ἐκκρεμαννύμενοι τῶν ξυσκηνῶν ἀπιόντων IV, 301.

ἐκκρίνω. τὸ δὲ περὶ καταλόγοις χρηματοῖς ἐκκρίθην IV, 51.

ἐκκρούω. — πειράσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκρούσαι τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους III, 191. μάχῃ ἐκκρούσαντες III, 197.

ἐκλέγω. περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνδὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροῖ III, 86.

ἐκλείπω. ἡ νόσος ἐνέπεσε, ἐκλιπούσα μὲν οὐδένα χρόνον τοπαντάπασιν II, 298. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε, defecit II, 45. οἱ δὲ ἐκλείψειν οὐκ ἔφασαν, locum se non deserturos dixerunt III, 167.

ἐκλιπές. πρὸ ἐμοῦ ἐκλιπές τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, locus historiae praetermissus I, 137. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νομηνίαν III, 76.

ἐκλογίζω. μηδεὶς ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιστῶς ἡμᾶς δεινὸν III, 15. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι II, 60. D. Halic. 720, 44. εὐροῖτε δ' ἂν τὸν πόλεμον τόνδε οὐκ ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τίς αὐτὸν ἐκλογίζοιτο I, 113.

ἐκνικέω. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι, nomen obtinere I, 7. — ὄντα ἀνεξέλεγκτα, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὲρ χρόνον αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενηκνέτα, ob vetustatem in fabulas abierunt I, 32.

ἐκούσιος. — εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν· ἦν δὲ ἐκούσιος μᾶλλον δεχόμεθα, ἦσαν ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἔξομεν I, 208. ὡς γὰρ ἐκούσιος οὐ στήσων ἄλλη ἢ Πελοποννήσῃ I, 214. ἐκουσίῳ κινδύνῳ ἐπεμελεῖτο IV, 186.

ἐκουσίως. οἱ ἄνθρωποι πεφύκασι τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδύσιν ἀνθησῶσθαι μεθ' ἡδονῆς δεῖ. III, 30.

ἐκπέμπω. ἐκεῖνον οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα I, 135. ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον III, 75. — Βρασίδας, ἐν ταῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖ III, 160. τοῖς ἐν τῇ νήσῃ ἀνδράσι σῖτον ἐκπέμπειν III, 25.

I N D E X

ἔκπεμψις. ἡ μὲν ἔκπεμψις μου καὶ τῆς στρατιάς γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα, ἣν προείπομεν III, 125.

ἐκπίπτω. οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες I, 6. IV, 225. στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγίγνοντο, ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες τὰς πόλεις ἔκτιζον I, 20. νομίζοντες, ἐκπεσόντος αὐτοῦ. (Περικλέους), ῥᾶν σφίσι προσχωρήσειν τὰ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, illo expulso I, 171. ὡς τῷ Τισσαφέρει διαβάλλοιντο, καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν V, 124 sq.

ἐκπλέω. παραινέι ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ αὐτοῦ μόνον σκοπῶν IV, 23. νομίζων, τῇ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέφειν, ἢ, εἰ ἀνάγκη αἰσθάνομαι, μάλιστά οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι IV, 41. ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἔξουσιν, ἣν ἐκπλέωσι V, 165.

ἐκπληγνύσθαι. φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσφαλῶς ἐκπληγνύσθαι III, 185. corr. Hesych. qui ἐκπληγνύσθαι mendose. Suidas ab editis stat. Moeris ἐκπληγνύσθαι reddit. vid. Annot. ἀκπληκτικός Δόρυβος V, 147.

ἐκπληξίς ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσων II, 153. εἰ μὲν μὴ ὑπώπτεον ὑμᾶς τῷ μεμονώσθαι ἐκπληξιν ἔχειν III, 187. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξίς ἐνέπεσσι ἀνθρώποις ἀήθεσι τῆς τοιαύτης μάχης III, 55. γινώσκων ὅτι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστά δεινότητός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ὁτιτάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει IV, 241.

ἐκπλήσσω. δέομαι μὴ ἐκπεπληγῆθαι τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν IV, 278. οἱ Ἕλληνες δ' ἂν ἐκπεπληγμένοι εἴεν IV, 21. Diodor. 129 a. Schol. Sophocl. 232. ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένοι IV, 286. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. φόβος μνήμη ἐκπλήσσει II, 140. τοὺς μὲν τῷ ἀδοκίῳ ἐξέπληξε III, 57.

ἐκπλοῦν μὲν τινα ἐποίησαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυμαχία II, 177. προείπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἐκπλοῦν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι IV, 258. παρεσκευάζετο τὸν ἐκπλοῦν ὡς ἅμα τῷ ἡρωισμῷ IV, 195.

ἐκπνέω. ἀναρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου, ὃς ἐκπνέει μέγας κατὰ Βορέαν ἐσθηκὸς IV, 167.

ἐκποδῶν. καίτοι δίκαιοι γ' ἐστὲ, μάλιστά μὲν ἐκποδῶν στήναι ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μὴ, τούναντίον ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἵεναι I, 61. ἐκποδὸς ἀκολουθεῖν D. Halic. 615, 8. ἐκποδῶν Ioseph. Diodor. 126 b. 240 d.

ἐκπολιορκεῖν λιμῶν, de Paufania I, 188.

ἐκπονέω. τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας II, 222. τὸ ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις ἐκπονηθὲν IV, 50.

ἐκπορίζομαι. τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκπορίζομεθα, *fortunas nostras*

expromamus I, 116. ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἐκάστοις ἂ πρόσφορα ἦν I, 173. parare. πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι IV, 129.

ἐκπρεπέστερον. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε II, 250.

ἐκπυστος. ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν II, 211. III, 104. V, 62. Iosephus 804, πύστους γενομένης. ἐκπυστα ἐγένετο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας Aelian. XIII, 2. Synesius Ep. 143. Plutarch. Camill. Herodian. III.

ἐκπώμασι χυρσοῖς καὶ ἀργυροῖς οἱ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες IV, 53.

ἐκτειχίζω. ὁρμῇ ἐνέπεσε ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐξετείχιζε τρία φρούρια IV, 180.

ἐκτίνω. εἰ βούλονται Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό, τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ δὲ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν III, 287. δίκην ἐκτίνοντες Noster alibi. χρήματα D. Halicarn. χάριν Iosephus 437.

ἐκτός. λαβὼν τὰς τῶν Κορινθίων πέντε (ναῦς), καὶ ἑκτὴν Μεγαρίδα, καὶ μίαν Ἑρμιονίδα, ἔπλει &c. V, 50.

ἐκτός. πόλεις συμμαχίδας ποιούμενοι ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τῆς ἐαυτῶν δυνάμεως II, 13. ἐκέλευον ἐκτὸς ὕρων εἶναι αὐθημερὸν II, 22. ἐκτὸς τοῦ ἀκριβοῦς III, 338. ἀτίης Herodot. IV, 134.

ἐκτροπή. ἐβούλετο τοὺς ἀπὸ λόφου βοηθούντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπήν &c. ad aquae cursum prohibendum III, 308. Aeschyl. Steph. p. 55. Sophocl. Schol. 98.

ἐκτρυχώ. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις ἕως ἐξετρώχωσαν II, 307. χρημάτων ἀπορία αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν IV, 252. Homerus τρυχώμεθα, & κατατρώχω. ἀποτρώχειν ἑαυτοὺς Plutarch. Camill.

ἐκφέρω. ἀπαιδευσία ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι, immani indignatione longissime provecti II, 294.

ἐκφορά. ἐπειδὴν ἡ ἐκφορά ἦ, λάρνακας ἄγουσιν &c. funeris efferendi dies II, 52.

ἐκφροντίζω. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων II, 237.

ἐκῶν. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἐκόντες εἶναι III, 146. 145. παραλαβόντες τὴν ἡγεμονίαν, ἐκόντων τῶν συμμαχῶν I, 135. Sallustius, volentibus imperare. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κέλῳ ἐκῶν εἶναι ποιήσονται II, 144.

ΕΛ. ἔλασις. ἀντεκλεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως, de piaculis tollendis I, 197.

ἐλασσον. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό, τε πλεόν, καὶ ἔλασσον ποτὸν II, 74. ὁ μὲν πένης, ὅτι ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος, ἐστέρητο καὶ τούτων II, 97. ex re tenuiori bellum ingressus. ἰππο-

I N D E X

μαχία τις ἐγένετο, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσαν ἔσχον οἱ Ἀθ. II, 39. ἐνιαυτός μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσαν δὲ, πρὶν τὸν πόλεμον ἄρασθαι φανερός I, 173. οὐδενὸς ἔλασσαν τὴν πόλιν ὠφεληῖσαι V, 132. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἔλασσόνων πράξας, minoribus sumptibus V, 137. 136. δι' ἐλάσσονος ἐφορμήσειν, breviori intervallo IV, 180. ὃ ἐστὶν ἔλασσαν ἀποθεῖν, quod minus remotum est III, 97. διέφθειραι τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, οἱ δ' ἐλάσσους διέφυγον πάλιν I, 153.

ἐλασσών. πολλαὶ γυνάμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφοτέρα, διαφεραμένην καὶ ἀξιοῦντων, ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον III, 85. οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσοῦσθαι III, 86. ἄλλων ὑπακούουσαι τὰ προσκεκτημένα φιλεῖ ἐλασσοῦσθαι, imminutum iri II, 92. πάντα πέφυκε ἐλασσοῦσθαι II, 95. ἐλασσούμενοι ἐν ταῖς συμβολαίαις πρὸς τοὺς συμμάχους δίκαις, de iure nostro decedentes I, 109. D. Halic. 713, 8.

ἐλαυνω. πρόσβεις πέμψαντες, ἐκέλευον ἄγος ἐλαύνειν τῆς δεξιᾶς, piaculum pellere I, 174. ὡς ἐπίθετο τὰς τῶν Πελοπονησίων ναῦς πεπλευκίας, ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Ἴωνας, properavit V, 173.

ἐλάχιστος. τοὺς Πλαταιέας τᾶλλα διαφυγόντας ἐλάχιστον ἐδέησε διαφθεῖραι, propemodum II, 120. ἐς ὀλιγαρχίαν κατέστησαν τὴν πόλιν, καὶ αὕτη ὑπ' ἐλάχιστων νεμομένη μετὰ στασις πλείστον δὲ χρόνον ξυνέμεινε III, 111. οἷς ἂν (γυναιξί) ἐπ' ἐλάχιστον, ἀρετῆς περὶ ἡ ψόγου, ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἦ II, 69. κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες IV, 286. ἐλάχιστα πολέμῳ ὁμιληκότες IV, 111. αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην ἔλαβεν, in maximam suspicionem incidit II, 33. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μὴ δεῖν. II, 214.

ἐλεγγεῖον ἱερόκλαφεν ἀπὸ τοῦ τρίποδος I, 185. distichum; & apud Pausaniam etiam de versu Hexametro.

ἐλεγχος. Μηδισμοῦ ξυνεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὗρισκον ἐκ τῶν περὶ Πausanίαν ἐλέγχων I, 190. — τὰ δὲ ψευδῆ (ἀποκρίνασθαι) ἐλεγχον ἔχει II, 248. sic Herodot. II, 23. Ms. Bodl. τρίτα, recte.

ἐλέγγω. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν I, 184. ὅτε ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει IV, 132.

ἐλευθερία. αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. οὐ γὰρ συστασιᾶσιν ἦκω, οὐδὲ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ὑποφέρειν III, 127. ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως III, 168. χαλεπὸν ἦν τὸν δῆμον τῆς ἐλευθερίας παῦσαι V, 105. τῇ Σικελίᾳ βεβαιωτέραν ἐλευθερίαν παραδούναι IV, 286. τοὺς συμμάχους ἐώρων ἡδὴ τεταλαιπωρημένους, κήρυγμα ποιῶνται, ἐ-

V E R B O R U M.

τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὥς σφᾶς ἀπέναι, ad se transire, ea conditione, ut liber esset IV, 315. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98.

ἐλεύθερος. τὸ εὐδαίμον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὐτυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους II, 66.

ἐλευθερώ. ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἰδέσθαι ὥς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖν, de Brasida III, 160. προσῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σοῖσιν ἀριστοί, κρίνεσθαι, ὥς ἐλευθερώσοντες — ἡγούμενοι τούτους, οἵπερ ἡξιώσαν πρώτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθῇσθαι III, 120 &c. τὸν ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νῆσου ἐλευθερώσας, cum liberam navigationem reddidisset II, 245. ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων II, 109.

ἐλευθέρως. δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ, χρημάτων τε διαφανῶς ἀδαρτάτος γενόμενος, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως II, 99.

ἐλευθερώτατος. πατρίδος ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου ἐς τὴν δίκαιαν ἐξουσίας IV, 287.

ἔλκος. ὑπέρυθρον τὸ σῶμα ἦν, φλυκταίναις μικραῖς ἔλκεσιν ἐξηθηκὸς II, 73.

ἔλκωσις. ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεως αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγεγονόμενης II, 74.

ἐλλείπων. ἀλλὰ πολλῶν ἐτι πλέον τούτου (χρημάτων) ἐλλείπομεν IV, 114. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς, καὶ τὴν βούλησιν ἄκοντες προὔδιδον, eius defectu IV, 109. μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν I, 167. Diodor. 208 a. 392 d.

ἐλληνίσθησκον τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμικρακιωτῶν ξυνοικησάντων II, 105.

ἐλλιπής. οὐ γὰρ δὴ προθυμία ἐλλιπεῖς ἦσαν, οὐδὲ τόλμη IV, 109. — πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἐλλιπές ἦν τῆς δοκίσεως τὴν πράξειν III, 81. καὶ ἅμα ἐλλιπές σοῖσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως &c. III, 205. τὸ ἐλλιπές τῆς γνώμης III, 91. γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι IV, 186.

ἐλπίζω. ὑμῶν τὰ ἰσχυρότατα ἐλπίζόμενα μέλλεται, sperantur fore III, 349. — οὐκ ἀνθρωπείας δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει, non humanarum virium spem concipit IV, 122. ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἱλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως II, 225. ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115. — ὥστε χρὴ πάνυ ἐλπίζειν, διὰ μάχης ἵνα αὐτοὺς, omnino credendum est II, 20. ξυν-

I N D E X

ἔγραψε τὸν πόλεμον, ἱλπίσας μέγαν τε ἕσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον, exspectans I, 3. D. Halic. 572, 17. Virg. Sperare do-
lorem; &c. — Sperare Deos memores fandi atque nefandi.

ἱλπίς. ἕως ἔτι ἱλπίς καὶ δυνατόν κωλύσαι V, 60. αἱ ὑμέτεραι ἱλπίδες ἤδη τινάς που καὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἔ-
φθειραν, vestra auxilia sperata I, 97. ὑπὲρ τῆς ἐν βραχείᾳ ἱλ-
πίδι οὔσης (πόλεως) κινδυνεύοντες I, 106. μὴ γὰρ δὴ τῇ ἱλπίδι
ἱπαιρώμεθα, ὥς ταχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος I, 115. οὐκ ἐξ ἱ-
κείνων ὥς ἀμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἱλπίδας I, 120. διὰ τῆς
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν I, 194. πολ-
λὰ ἄλλα ἔχω ἐς ἱλπίδα τοῦ περιέσεσθαι I, 207. ὁ μὲν ὄχλος,
εἰ καὶ τι παραντίκα ἤχθετο τοῖς πρᾶσσομένοις, διὰ τὸ εὐπορῶ
τῆς ἱλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ ἡσυχάζειν V, 74. περὶ τῶν πο-
λιτικῶν εἰπόν, ἐς ἱλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς περὶ τῶν μελλόν-
των καθίστη V, 124. paulo post, τῶν ὑπαρχουσῶν ἱλπίδων ἱλ-
πίπτειν. τὰλλα προὔχῳ αὐτοῖς ἐς ἱλπίδας IV, 165. — πρέ-
βεις, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσωσιν ὅτι ἐν ἱλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἡ
ἱλπίδι ὧν τὰ τεῖχην αἰρήσειν βία IV, 250. — τῷ παρ' ἱλπίδα τοῦ
αὐχήματος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχύιν τῆς δυνάμεως ἰσθι-
δῶσιν IV, 283. πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἱλπίς μεγί-
στην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται IV, 283. ἱλπίς θαρσεία τοῦ
μέλλοντος IV, 305. Pindar. ἱλπίδι ἀναιδεῇ αἰεὶ γὰρ τοῦ πλείους
ἱλπίδι ὀρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχῆσαι
III, 27. εἴτις βεβαίως τί ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἶεται, τῷ
παρ' ἱλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γνούς &c. III, 91. εἰσθ-
θότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἱλπίδι ἀπερίσκεπτον δι-
δόναι, inconsideratae spei permittere III, 160. ἱλπίς γὰρ μά-
λιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι, spes est III, 218. οὐκ ἔχοντες τὴν
ἱλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι III, 226. ἵππειδ' ἐν πιεζομένους αὐ-
τοὺς ἐπιλείπουσιν αἱ φανεραὶ ἱλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστα-
ται, μαντικὴν καὶ χρησμούς &c. III, 344. διὰ τὸ ἐτοίμην ὑπεί-
ναι ἱλπίδα &c. IV, 135. αἰσχυνθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς
ἱλπίδας II, 190. ἱλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσεσθαι ἐπιτρέψα-
τες, incertum &c. eventum spei committentes II, 64. πρᾶγ-
μα τῶν πάντων ἱλπίδος κρεῖσσον γεγεννημένον II, 94. ἀλγυνό-
τερα ἢ ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης
καὶ κοπῆς ἱλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναισθητός θάνατος II, 67.
— νόμους, ἀφ' ὧν ἅπασιν ἱλπίς ὑπόκειται H, 295.

EM. ἐμβάλλω. ἐπτά νῆες ἄπλοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβαλ-
λόμεναι IV, 227. ταῖς λοιπαῖς (ναυσὶ) ἐνέβαλλον III, 22.

ἐμβιβάζω. ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας
ἀνευ κηρυκίου προπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις I, 76.

ἐμβόαν. — εἶπε δρόμῳ ἀναστήσας τὸν στρατὸν ἐμβόησαντά

V E R B O R U M.

τε ἀθρόον, καὶ ἐκπληξιν τῇ πόλει παρασχόντα III, 165. D. Hæ-
lic. 718, 41.

ἐμβολή. — οὔτε γὰρ ἂν ἐπιπλεύσειέ τις (ναῦς, ἐν στενοχω-
ρίᾳ scil.) ὥς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων
ἐκ πολλοῦ &c. II, 144. ἡ δὲ (δοκὸς), ῥύμη ἐμπύπτουσα, ἀπε-
καύλιζε τὸ πρῶχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. ἀντιπρώροις μᾶλλον ἢ
ἐκ περιπλουταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι IV, 231.

ἐμβολον, rostrum. — ἀναρρήξειν τὰ πρῶταθεν αὐτοῖς, στερί-
φοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῇ παρέχοντες τοῖς ἐμβό-
λοισι IV, 231.

ἐμμένω. ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV,
133. ἐλπίζον αὐτοὺς θαρσύνειν, καὶ ἐμμενεῖν τῇ ἀποστάσει V,
34. αἰσχυνὴ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο III, 30. χρόνον ἐμμεναι ἄρ-
τος ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ἀνεχώρησαν II, 40. ὃ δ' ὄρκος, ἔστω
ὅδε, ἐμμένω ταῖς ξυνθήκαις &c. III, 235. τέσσαρα καὶ ἑκαῖς ἔτη
ἐνέμειναν αἱ τριακοντούταις σπονδαῖς II, 3.

ἐμός. — δεῖνδον ἡγεῖται ὑπὲρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμη-
θεῖτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐν τῇ
ἐμῇ μαχούμενος IV, 122. ἡκιστα δὲ ἄξιος ὂν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ ἐς
τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι IV, 322. de Nicia.

ἐμπαλάσσομαι. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσό-
μενοι κατέρρεον IV, 318. v. Suidam. συμπλεκόμενοι Schol. vid.
Annotationes.

ἐμπαράσχω. μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κιν-
δυνῷ ἰδίᾳ ἐλλαμπέσθαι, permittatis IV, 23. τὴν σφετέραν
πόλιν ἐμπαράσχοντες προκινδυνεύσαι IV, 265. Plut. Galba.

ἐμπειρία. ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν ἐς ἄλλους ἀ-
πόβασιν III, 16. οὐκ ἠδυνήθησαν προσμῖξαι, οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ
ἐμπειρίᾳ χρῆσασθαι III, 53. ὅπως ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες
ἦσσαν ὥς τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν II, 7.
ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι'
ὀλίγου μελέτης II, 135. ἀναλογιζόμενοι τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν,
πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν, μετὰ οἷας ἀτεπιστημοσύνης
καὶ μαλακίας γενήσοιτο III, 213. τῇ ἐμπειρίᾳ ἐλασσωθέντες,
τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἦσσαν περιγενόμενοι III, 317. προσλή-
ψασθαι τὴν ἐμπειρίαν IV, 35.

ἐμπειρος. καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἐμπειρὸς εἰμι I,
113. ἄπειροι μὲν ὄντες τῶν διόδων ἢ χρὴ σωθῆναι, ἐμπείρους δὲ
ἔχοντες τοὺς δῶκοντας, διεφθείραντο II, 8.

ἐμπειρότατος. πρὸς ἀνδρας οἱ γῆν τε ἐκὼς ἔχουσι, καὶ προσ-
ῆτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, πῶς χρὴ ῥαδίως πόλεμον ἀραι-
ῶσαι I, 114.

ἐμπειρότερος. πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον
Thucydid. Vol. VI.

Οο

I N D E X

ἀντιτάξασθε II, 140. πολεμοῦντες, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια, καὶ ἐμπειρότεροι ἐγένοντο, μετὰ κινδύνων τὰς μελέτας ποιοῦμενοι I, 30.

ἐμπίπτω· μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου ἐμπιπτούσης, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια II, 90. ἡ δοκὸς ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπακαύλιζε τὸ πρόεχον τῆς ἐμβολῆς II, 118. λυγρὰ τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ, σπασμὸν ἐνδιδούσα ἰσχυρὸν II, 73. τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μὲν τι γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ, ἐκπληξίς ἐνέπεσεν ἀνθρώπων αἰθεσι τοιαύτης μάχης III, 55. ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμίαις ἐκπλοῦσαι IV, 41.

ἐμπλήκτως. τὸ ἐμπλήκτως ὁξὺ, ἀνδρὸς μοῖρα προστέθη, inconsiderata audacia hominis amici officio deputabatur II, 289. vid. Schol. Synesii 384 a. 385 c.

ἐμπνους. — καὶ μέλλοτος αὐτοῦ ἀποψύχειν, ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἐμπνουν ὄντα I, 189.

ἐμποδῶν. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνταγωνίστῳ εὐνοία τετίμηται, id quod nullis est impedimento II, 69. ἡμῖν γὰρ πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωρομένοις ἐμποδῶν ἴστασθε, ὅπλα ἀνταίρουμενοι I, 76. vid. ἐκποδῶν. Herodot. I, κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδῶν γινόμενον. Interpr. προχείρως. Suidas. confer Phavorinum. Herodot. II, 158.

ἐμποιῶ. θαυμάζω τὸν προθέτων αὐθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιοῦσάντων II, 222. διὰ τὴν ἀρετὴν γῆς, αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι στάσεις ἐνεποιοῦν I, 5. τὸν πλείστον φθόρον τοῦτο ἐνεποιεῖ, nempe ἀπόγνωσις II, 77. ἡ τότε Βρασιδίου ἀρετὴ καὶ ζῦνσεις, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποιεῖ τοῖς τῶν Ἀθηναίων συμμαχοῖς ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. Aretaeus 21, 22. & alibi.

ἐμπολιτεύω. ἄλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας — ἄλλως τι καὶ βραχύ μὲν Ἀθ. ἐμπολιτεύουν, in urbe commorantes III, 156.

ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδὲ ἐπιμειγνύντες ἀδελφῶς ἀλλήλοις I, 4.

ἐμπρόθεω. τὸ νεώριον τῶν Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν I, 151.

ἐμφανής. τῆς γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεί II, 37. ἀπάτι εὐπρεπεῖ αἰσχίον τοῖς ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεί III, 128. τῷ ἐμφανεί τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρ. IV, 252. ἔργα D. Hal. 565, 45. ἐκ τοῦ ἐμφάνεος Herodot. IV, 120.

ἐμφρον. δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἐμφρον τοῦτο (τὸ βραδὺ καὶ μέλλον) εἶναι I, 118. πόλις Sophocl. Plato, Tim.

ἐμψυχος. παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες καὶ προσέτι καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἐμψυχα ἴδουσιν IV, 218. ἐμψυχα τροπαῖα, Diodorus 345 c.

ΕΝ. ἐν γενομένης καθ' ἑν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς V,

69. ἀνγίγνεσθαι, Herodot. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πε-
 λεμίοις, ὥστε &c. si hoc unum hostibus accefferit, ut oppida
 sibi adiungant IV, 192. οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν πρὸς ἐν οὐκ ἔστιν
 ὃ, τι δυνατόν Σκύθαις ἀντιστῆναι II, 159. — ὄνομα ἐν κεκλη-
 μένους τοὺς Σικελιώτας III, 93. vid. εἰς.

ἐν. τῆς γῆς τετιομένης ἐν τῷ ἐμφανεί II, 37. ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολ-
 λῶν ἀρετὰς κινδυνεύουσαι II, 54. αὐτῶν ἐν ἔργῳ ὄντων III, 197.
 ἀφικνούνται αἰφνίδιοι, — καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν
 καὶ ἐκπλήξει V, 22. οἱ ἀφιστῶτες πάντες ἐν τειχισμῷ ἦσαν καὶ
 παρασκευῇ πολέμου V, 23. vid. εἰμί. ἐν τούτῳ, interea V, 60.
 ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, in pri-
 mis V, 140. — ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστύσχος ἠπὲρ ὅπως βοηθήσοι
 V, 93. ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ IV, 208. ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ III, 31. ἐν αἷς,
 πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφαλαίον ἦν &c. III, 75. inter.
 οὗς χρεὴν, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν, τότε προσίειναι, καὶ μὴ ἐν ᾧ
 ἡμεῖς μὲν ἡδίκημέθα, οὗτοι δὲ κινδυνεύουσι, in illo tempore,
 quo &c. I, 59. δηλῶσαι — ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη,
 ἀλλ' ἐν πλέονι σκεπτέον I, 102. ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακώ-
 νων ἀποθανεῖν I, 187. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπι-
 κινδύνῳ ἢ ἀποκομιδῇ ἐγίγνετο I, 193. ἡ πόλις ἢ μεταπεμψαμέ-
 νη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ἦ III, 282.
 οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν III, 290. νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυ-
 χὸν σφίσι ξυμβαλεῖν III, 301. cum ipsis opportune cecidisset
 &c. — μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι
 ἔσται IV, 20. ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτὼ IV, 106. ἐν
 κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες IV, 134. — πέντε ναῦς σφίσι κατα-
 λιπεῖν, ὅπως ἦσόν τι ἐν κινήσει ὥσιν οἱ ἐναντίοι, ut minus se
 commoverent II, 280. εἰ μὴ καὶ νῦν ὠρμηνται, ἐν ᾧ οὐκ ἔπαρ-
 εσμεν, ἀλλ' ὅταν &c. II, 20. πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ὅμμασι καὶ ἐν τῷ
 παραυτίκῳ ὄραν πάσχοντάς τι ἀπὸ ἐργῶν προσπίπτει, ib. γί-
 γνεσθαι δὲ τι αὐτῶν ἐν ὑμῖν ἔστιν IV, 147. ἐν ἀλλήλοις ἐταρά-
 χθησαν II, 100. κατὰ τὴν πόλιν ἐν στάσει ὄντες, ibid. — ὦν ἐγὼ
 τὰ ἔργα, — μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω II, 56.
 ἐναγῆς. ἀπὸ τούτου ἐναγείς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκείνοι τῷ
 ἐκαλούντο, καὶ τὸ γένος ἀπ' αὐτῶν I, 177. D. Halic. 159, 8.
 Iosephus 306. Herodotus I, 61.

ἐνάγω. ὡς αὐτῶν ἡ γῆ ἐτέμεντο, ἐνήγον τὴν ἕξοδον μάλιστα
 II, 38. μάλιστα ἐνήγον οἱ Λοκροὶ, κατὰ ἔχθραν III, 35. maxi-
 me sollicitabant. ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν IV, 95.

ἐναγωνίσασθαι II, 114.

ἐναλλάσσω. ἡμῶν δὲ ὅσοι Ἀθηναῖοις ἤδη ἐναλλάγησαν, οὐχ ἔ-
 διδαχῆς δέονται ὥστε φυλάξασθαι αὐτοὺς, qui commercium
 habuere I, 165. Sophocl. Ai. avertit. vix alibi.

INDEX

ἐναντίος. Χερκυραίοις ἐναντία πολεμήσαντες I, 44. τῇ πρώτῃ
 ἄπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν I, 50. οἱ ἐναντίοι ὄντες τῷ
 τοιοῦτῳ εἶδει V, 140. ἐξ ἐναντίας οὗτοι καθεστήκασαν, ἐκ πλα-
 γίου δὲ οἱ Ψιλοὶ III, 53. εἴτῳ τι ἐστὶν ἀγαθόν, ἢ εἴτῳ τὰ ἐναντία
 III, 90. ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις II, 251. vid. ἀληθής.

ἐναντίω. ἡναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδ. I, 178. νομίζοντες
 τοὺς Ἀθ. τῶν σπονδῶν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων καλῶς
 σδαι III, 31. — ἐκείνῳ χρεῖας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζε-
 σθαι, ἐναντιωθῆναι I, 191. τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελυ-
 σθαι V, 98. τὰ ἐς ἀρετὴν ἡναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς, in iis, quae
 ad beneficentiam pertinent, a multis discrepamus II, 61.

ἐναντιώμα. γίνοντες οἱ στρατηγοὶ ὅτι ἐναντιώμα τι ἐγένετο,
 quod impedimenti aliquid accidisset III, 101.

ἐναντιώσεις. δέισας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων ὑφ' αὐ-
 τοῦ V, 77.

ἐναντιώτατος. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τά-
 χος καὶ ὀργή II, 231. νόμοις μὲν ἐστὶ καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ
 ἐναντιώτατος, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράντῳ, δυναστεία ὀλίγων ἀν-
 δρῶν II, 261.

ἐναποθήσκω. Σῆκαι ὕσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας
 ἀνείλον, καὶ τολοιπὸν προεῖπον μήτε ἐναποθήσκειν ἐν τῇ νήσῳ,
 μήτε ἐντίκειν II, 321. τὰ ἱερὰ νεκρῶν πλεονάζοντα αὐτοῦ ἐναποθη-
 σκόντων II, 79.

ἐναποκλᾶω. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἐστογον τὰ τοξεύματα, δορά-
 τιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων III, 55.

ἐνδεής. ἐδόκουν αἱ ξυνθήκαι ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ οὐ πρὸς σφῶν
 μάλλον V, 54. τῇ παρασκευῇ ναυμαχία ἐνδεής ἐγένετο II, 139.
 νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔρ-
 γα ἔτι σφίσι ἐνδεεῖς εἶναι IV, 287. ἵνα μὴ τὸ, κατ' ὀλίγον καὶ μὴ
 ἀπαντας κινδυνεύειν ἐνδεεῖς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ III,
 216. τῆς δυνάμεως ἐνδεῶς πράξαι I, 98. τοῦ πλείονος μὴ στερι-
 σκόμενοι, — ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς I, 110. οἱ φαυλότεροι γνώμῃν ὡς
 τὰ πλείω περιεγίγνοντο τῷ γὰρ δεδιέναι τὸ αὐτῶν ἐνδεεῖς, καὶ
 τὸ τῶν ἐναντιῶν ξυνετὸν, τολμηρῶς πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρου II, 293.

ἐνδεέστερος. ἤξιον σφίσι μὴδὲν ἐναντιοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ
 δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα, μεγάλην τε ὁμοίως καὶ ἐνδεε-
 στέρα παρασκευὴν καταργάζεσθαι III, 95.

ἐνδεεστέρας. εὐνους ἀκροατῆς ἐνδεεστέρας πρὸς αὐτὴν βούλεται
 νομίζει δηλοῦσθαι II, 54. ἐνδεεστέρας ἐκαστῶ παρῆχεν ἢ πρὸς
 τὴν ἐξουσίαν III, 61.

ἐνδεῖα. ὁμολογία γίγνεται, ὥστε ὅπλα τε παραδοῦναι, καὶ
 μὴ ἀποθανεῖν μὴδὲν, μήτε βιαίως, — μήτε ἀναγκαιοτάτης
 ἐνδεῖα διαίτης IV, 316. δυνάμεως ἐνδεῖα III, 27.

V E R B O R U M.

ἐνδείκνυμι. — οἱ δ' ἂν εἰζώσιν αὐτοῖς, τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφα-
λει ὅξεϊς ἐνδείκνυνται III, 189.

ἐνδεκαταῖος. ὁ δὲ ταξυνταμότατα ἐξ Ἀβδῆρων ἐς Ἴστρον ἀ-
νὴρ εὐζωνος ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. vid. εὐζωνος.

ἐνδέχομαι. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίεται, λογισμὸν ἥκιστα ἐνδε-
χόμενα, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται III, 15. ἦν ἄρα
σφαλῆτε, ἀ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod, ut alia multa, con-
tingere potest III, 28. περὶ τοῦ μὲν προσκαθῆσθαι, οὐδ' ὅπως
οὖν ἐνδέχετο, nullo modo probabat *confilium eius de* &c. IV,
255. — ὥς οὐκέτι ἐνδέχεται περιμένοντας, τοὺς μὲν βλάπτει
τῶν ἡδὴ, τοὺς δὲ &c. *res postulat nullam amplius expectatio-*
nem patiuntur &c. I, 172. ἐνδέχεται τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγ-
μάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διαβολὰς τοῦ ἀν-
θρώπου, *ulū venire solet* I, 199. ita, ταῖς τύχαις ἐνδέχεσθαι
σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους II, 139. τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστίν,
καὶ οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μάλλον &c.
I, 205. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 359, 2. Th. Magist.

ἐνδηλος. καίπερ οὐ βουλόμενοι ἐνδηλοὶ εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐ-
πρεσβεύοντο παρ' αὐτοῦς, καὶ ἐπειρώντο τὴν τε Πύλον καὶ τοὺς
ἀνδρας κομίζεσθαι III, 64. ἐπειδὴν συμβεβήκει ἐνδηλὸν τι ποι-
εῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι III, 198. τοὺς ἀγγέλλοντας
τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς ἀξυνεσίας
δανμάζω, εἰ μὴ οἴονται ἐνδηλοὶ εἶναι IV, 61. — μήτε ἐνδηλοὶ
ἔστε τοῖς παροῦσι πόνους βαρυνόμενοι II, 96. 219.

ἐνδηλότατος. καὶ μάλιστά τε πάντων καὶ ἐνδηλότατα προὔ-
λεγον, τοῖς τὸ — ψήφισμα καθελούσι μὴ ἂν γενέσθαι πόλεμον
I, 197.

ἐνδημος. ὁμνύντων δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283.

ἐνδημότατος. ἄοκνοι πρὸς μελλήτας, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς
ἐνδημοτάτους I, 98.

ἐνδιατρίβω. τὰς προσβολὰς νῦν τρεπίζοντο, καὶ ἄλλως ἐνδιέ-
τριφαν χρόνον περὶ αὐτὴν (Οἰνόην) II, 33. 210. ἐνδιατρίβοντων
αὐτῶν, ἐτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη III, 225. ἐς μάχην ξυνε-
τάσσετο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλούται ὑπ' αὐτῶν IV, 314.

ἐνδίδωμι. χρόνον πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις
III, 67. λύγξ ἐνέπιπτε κενὴ σπασμὸν ἐνδιδούσα ἰσχυρὸν II,
73. οὐκ ἐνδῶσαμεν πρόφασιν οὐδὲν κακῶ γενέσθαι II, 141. οἴ-
κτω ἐνδῶτε II, 220. D. Halic. 545, 37. 96, 6. ὥς τῷ — Δημο-
σθένης τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο, cum res essent tradendae
III, 131. ἐπραξεν ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πάλις III, 153. 155. 194.
V, 5. ἦν γὰρ τι βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦ-
ναι IV, 252. παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι, παρὰ
ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. πεφύκασι οἱ ἀνθρώ-
ποι

I N D E X

ποι τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθισσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ &c. III, 30. — πειρώμενοι, οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μεταώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι III, 57. — γνοὺς ὅτι ὀπισθοποιοῦν μᾶλλον ἐνδῶσουσι, διασφαρτισμένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρως στρατίας, ἐπαυσαν τὴν μάχην, quo magis cederent III, 58. vid. Not. ἐθάρσυνέ τε, καὶ οὐκ εἰα τῷ γεγεννημένῳ ἐνδιδόναι IV, 114. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνασθαι καὶ παθεῖν, μᾶλλον ἤγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες σωθήσεσθαι II, 64. ὁ δὲ δῆμος — μὴ εἶναι ἄλλη σωτηρίαν δέσας, ἐνέδωκε, cessit V, 83. οὐ πρότερον ἐνέδωσαν ἢ ἐν σφίσι κατὰ τὰς ἰδίας διαφορὰς περιπεσόντες ἐσφάλλησαν II, 101. i. e. ἐμαλακίσθησαν.

ἐνδοθεν. ἐλπίσας μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσι, διὰ τὸν εἶδοθέν τε καὶ ἔξωθεν γενησόμενον δόρυβον V, 108. τὰ ἐνδοθεν οὐχ ὀπισθοποιοῦν ἐκίνησαν V, 109.

ἐνδοιάζω. — οὕτω οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσύνουσι μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες, ἀδέεστορον προσίασι IV, 145. — ὁ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχροῦ τῇ Πελοποννησίῳ I, 170. hoc est, λογισμῷ ἀμφιβάλλειν, non, ut vertit Steph. in dubium venire. Philo Vita Mos. οὐκ ἐνδοιάζουσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπιστοῦσιν. D. Halic. ἐνδοιαζόμενον πρᾶγμα 465, 8. vid. Aretaeum.

ἐνδοιαστῶς. — εἰ οἱ — ἔτη τοσαῦτα ἀφαστῶτες ἡμῶν, ἐπὶ ἀχείρωτοί εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἡπείρους, ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται, dubie parent IV, 20.

ἐνδον. ὥς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἐνδον ὥς προσεδέχετο ἀπέβαιναι, ἡσυχάζειν III, 154. vid. ἐνδοθεν.

ἐνδύω. οὐκέτι ἡδύνατο ἐν τῷ καθιστῶτι τρόπῳ βιωπεύειν, ἀλλὰ σκευὰς Μηδικὰς ἐνδύόμενος — ἐξήκει, cultu Medico ornatus I, 182. ὅπλα D. Halic. 592, 34.

ἐνέδρα. μάχην οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαὶ III, 295. ἔτυχον δύο φυλαὶ — ἐνέδραν τινὰ πεπονημέναι II, 302.

ἐνεδρεύω. — οἱ περίπολοι ἐνέδρευσαν ἐς τὴν Ἐνυάλιον III, 97. Dionys. Halicarn. 606, 9.

ἐνεῖδω. — ὅπερ καὶ ἐν τῷ Πανυσανίᾳ ἐνεῖδον I, 135. ὁ δὲ ἀρωγὰ ἐνεῖδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος στενότητι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι, — πάντα ἡτοίμασται IV, 272. Plato.

ἐνείλλω. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες, ἐσέβαλλον &c. involventes II, 116. Diodor. 158 d.

ἐνειμι. — ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτέ τις ᾔετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι, inerant V, 101. ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων III, 266. στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. — εἰκός, ἐκπολιορκήσιν τὸ χωρίον, σίτου οὐκ ἐνόντος III, 13. ἐν τούτῳ τὰ ἐόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε III, 31. τὴν πόλιν κατέκαυ-

V E R B O R U M.

αν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπύρθησαν III, 84. περὶ μὲν τοῦ πολεμοῦν;
 ἡ χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλεγὼν — μακρηγοροῖ;
 II, 86. — πᾶσιν εἶναι καθεστηκὸς, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων,
 ὧν ἐνόντων ἱερῶν ἀπέχεσθαι III, 144.

ἐνεκα. διότι οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται οἱ μὲν γὰρ, ἵνα —,
 ἄλλοι δ', ὥς καταβοῆς ἐνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τὸ λέγεσθαι
 οὐκ ἀδίκει ut rumor perveniret ad Lacedaem. ut diceretur
 hi non iniuste fecisse &c. V, 136. οὐδὲν αὐτῷ ἐπράσσετο, ὧν
 νεκα ἐσέβαλε II, 166. III, 91. II, 255. 268. V, 136. ὅσον ἀπὸ
 οἷς ἐνεκα, ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις, voce tenuis V, 148. nuf-
 quam εἶνεκα, inquit Th. Magister. Plato & Demosth. vid. Ho-
 ner. Iliad. α', in init.

ἐνεργός. — νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο, hoc est;
 emiges &c. II, 193. ἐνεργὸς ἦν περὶ ταῦτα D. Halic. 253, 35.
 ἐνευδαιμονέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευ-
 τῆσαι ζυμετροῦται II, 67.

ἐνθάδε. ἐν τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ
 τρόσφορα ἔσται (ἡ βαρύτης τῶν νεῶν) IV, 277.

ἐνθεν. ὁδὸς ἐνθεν καὶ ἐνθεν, hinc & inde via; undique IV, 314.
 ἴθην καὶ ἐνθεν ἀρξάμενοι II, 117.

ἐνθένδε ἀρχεται ὁ πόλεμος τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων;
 hinc II, 1.

ἐνθυμέω. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. ἐνθυμηθέν-
 τες ἃ εἶδος ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν II, 229. ἐνθυ-
 μεῖται οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται I, 167. —
 οὐκ ἐντεθῆναι τῷ δῶσει ἀπίστω ἐπαίρημενος I, 166. ἐνθυμούμε-
 νοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ζυφοῦρας, reputantes III, 255. IV, 93.

ἐνθύμησις. δέισας κατὰ ἐνθύμησιν τινα, ὅτι οὐδεὶς &c. suspi-
 rione I, 186.

ἐνθυμία. — Πλειστοάναξ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδ. ἀεὶ προσβαλ-
 λόμενος, ὅποτε τὶ πταίσειαν, quasi religio iniiceretur III, 229.

ἐνθύμιος. ἐτύγχανε πανσέληνος οὐσα, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπι-
 γχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθύμιον ποιοῦμενοι, hoc est;
 δεισιδαιμονήσαντες IV, 258. Antiphon. in Apol. ἡμῖν προστρό-
 πας ἔσται, ὑμῖν δ' ἐνθύμιος γενήσεται. Herodot. ἐνθύμιον οἱ
 ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱερόν. apud Homer. & Sophocl. pro eo,
 de quo multum & cum dolore cogitamus; διὰ φροντίδος
 Schol. Homer. Hefychius σεμνὸν reddit. ἐνθύμιον *chamaē* LXX.
 vid. Schol. Sophocl. ed. Steph. p. 334. Herodotus etiam ἐνθυ-
 μιστόν. II, 175.

ἐνιαύσιος. — ἐκ χειρὶ ἐποίησαντο ἐνιαύσιον Λακ. καὶ Ἀθην.
 III, 171. D. Halic. 119, 47 &c.

ἐνιαυτός. αἱ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται. omitt. praeposit. III;

I N D E X

175. — κατὰ δῆρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, εὐρήσει ἐξ ἡμίσεως ἐκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν δῆρη &c. III, 238. κατ' ἐνιαυτὸν ἦρξαι I, 131.

ἐνίημι. μὴχανῆς μελλούσης προσάξεσθαι, ἀφ' ἧς πῦρ ἐθήσει διανοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα III, 169.

ἐνίστημι. — ἡσυχῇ ἄπαθεν περιμένειν, καὶ ἦν τις ἐνίσταται τοῖς ποιούμενοις, μὴ ἐπιτρέπειν V, 106. D. Halic. 103, 7.

ἐνναταῖος. διεφθείροντο οἱ πλεῖστοι ἐνναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος, intra nonum, aut etiam septimum diem II, 74.

ἐννέα. — μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου, καὶ μέχρι οὗ ἐτελεύτησε, προφερομένον ὑπὸ πολλῶν, ὅτι τρις ἐννέα ἔτη δέει γενέσθαι αὐτὸν III, 245.

ἐννομος. ὀνόματι ἐννόμῳ συμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται III, 87. τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἀρχεῖν ἢ δεῖν; ἀλλ' οὐκ ἐννομον &c. IV, 65 sq.

ἐνοικοδομησάμενοι τείχος II, 296.

ἐνοράω. εἴ τις στρατηγὸς ἐν αὐτῷ (πολέμῳ) φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροῖν, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο II, 212.

ἐνορκος. ὡς ἐνορκοὶ ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, quod cautum esset de utrifque recipiendis II, 112.

ἐνσπονδος. δεῖνδν εἰ τοῖσδε μὲν ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς, ex foederatis civitatibus classem instruere I, 53. 61. οὐκ εἶδος ἦν αὐτοὺς (Ἀθηναίους), οὓς μὲν ἐνσπόνδους μεθ' ἡμῶν ἐποίησαντο, καταστρέφασθαι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους μὴ δρᾶσαι τοῦτο II, 185. D. Halic. 131, 29.

ἐνστρατοπεδεύω. ὁ χώρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι II, 35. D. Halic. 724, 14.

ἐντελής. τροφὴν οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελεῇ διδούς V, 120. μισθὸν ἐντελεῇ V, 127. τὰ ἐν τῇ πόλει ἐσκόπουν, εἰ ἐντελεῇ ἐστι, abioluta & integra IV, 74. Plutarch. Pomp.

ἐντέμνω. περιέρξαντες αὐτοῦ (Βρασίδου) τὸ μνημεῖον, ὡς ἦραι ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν, parentarunt III, 223.

ἐντὶ pro εἰσι, Dorice III, 326 &c. vid. εἰμί.

ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, magno impetu III, 315. Arislophan. Ach. 666. Clemens Alexand. 178, 9.

ἐντός. — ἔφη, ἐντὸς ἡμερῶν εἰκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν III, 46. ἐντὸς τοῦ τείχους III, 195. οἱ Πελοποννήσιοι οἱ ἐντὸς Ἰσθμοῦ II, 16. vid. ποιεῖν.

ἐντυγχάνω. — ἀπεκρίνατο, πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε δῆλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς λίθοις καὶ τοξεύμασι, διεφείρετο, qui incidissent in. III, 62. Aelian. I, 27.

V E R B O R U M.

ἐναντιοί III, 313. manipuli.

ΕΞ. ἐξ ἐναντίας καθεστήκεσαν III, 53. ἐξ ἴσου δεδιότες, προμηθεῖζ ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. τὸν εὖ καὶ κακῶς δρώντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα III, 92. φυλακὰς, ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς τὰς πόλεις III, 161. καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίᾳ αὐτῶν ἀναχωρήσει III, 309. ἡ κρύφα, ἡ φανερώς, ἡ ἐξ ἑνὸς γέ που τρόπου ἀμύναι IV, 57.

ἐξάγγελος. προσφάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐπιθῆσθαι τῷ στρατοπέδῳ V, 79. Euripid. Hip. 776.

ἐξάγγελτος. ὅσας ἐπιτύχοιεν ζυνελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι V, 22. ἐξαγγελτικὸς τῇ διανοίᾳ, Aristoteles Probl. ἀνεπάγγελτος Polyb. Ioseph. 828.

ἐξαγομαι. μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως I, 131. muri ambitus eductus est.

ἐξαίρετος. τριήρεις ἐξαίρετους ἑκατὸν ἐποίησαντο II, 41. ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 272. D. Hal. 489, 6. Ioseph. 509, 1061.

ἐξαίρω. εἰ ἐβουλήθησαν τὴν Ἀμπρακίαν ἐξελεῖν, αὐτοβοεῖ ἂν εἶλον, expugnare II, 337.

ἐξαίρω. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον &c. IV, 41.

ἐξαλείφω. — ἐτυχε πρὸς σφᾶς ἐξαηλιμμένον τὸ τεῖχος II, 198. tectorio carebat. vid. Annotat. — τοὺς πατέρας ἐς τὴν τρίποδα δι' ἀρετὴν ἀναγράφαι, ὑμᾶς δὲ διὰ θηβαίους ἐξαλείψαι, delere II, 254.

ἐξαλλάττω. προθυμούμενος ἐξαλλάττειν αἰὶ τῶν ἐναντίων τὴν αὐτοῦ γύμνωσιν, assidue studens subducere nudam corporis partem &c. III, 316. vid. Scholia Sophocl. 29, 62.

ἐξαναχωρέω. ὑπέφευγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα III, 45.

ἐξανθῶ. φλυκταῖναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκὸς (σῶμα), efflorescens pustulis & ulceribus II, 73.

ἐξανίστημι. πόλις ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως, οὐδ' ἂν ἰδρυθέντας πού ἐξαναστήσειε IV, 306. οὐδὲν ἰτρόπῳ ἔφη ἀρέσκειν ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἦδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. vid. D. Halic. 49, 14.

ἐξαπαλλάσσω. οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλάγῃ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν III, 46.

ἐξαπατάω. οἱ δ' ὡς ἔγνωσαν ἐξηπατημένοι, ζυνεστρέφοντο, καὶ τὰς προσβολὰς ἀπεωθοντο. opinione deceptos II, 7.

ἐξαπινάιος. προσπεσόντες τρέπουσι τὸ στρατεύμα III, 39. I, 161. D. Halic. 352, 29. 409, 3. Philo. Hippocrat. Aretaeus.

Thucyd. Vol. VI.

Pp

I N D E X

ἐξαργυρώω. — μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐκ ἂν δέητε λευτῶντα τὴν ἐαυτοῦ στραμνὴν ἐξαργυρῶσαι, lectum ad pecuniam inde cogendam vendere V, 125.

ἐξαρτάομαι. τὸ ἄλλο χωρίον ἐξήρτηται, καὶ μέχρι τῆς πλεως ἐπικλινές ἐστι IV, 153.

ἐξαρτύομαι. — οὐδεὶς τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτηται, armis instructus est IV, 31. ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθεὶς IV, 50. ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου πολεμῆσαι, ὅσῳ κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτηται IV, 62. πεντεκοντόροις καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα I, 24. D. Halic. 324, 27. — πρὸς ἄνδρας οἱ — θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτηνται, hoc est, εὐτροπισμένοι εἰσὶ I, 114. — κἢν τούτῳ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι &c. I, 116. Schol. Euripid. Hip. 1186.

ἐξέμαι. ἐξείναι Ἀθηναίων ἀπειπεῖν γνώμην ἣν ἂν τις βούλεται V, 102. ὥς ἐξόν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, quali penes eos fuisset &c. III, 95. ἐκ τοιοῦδε λογισμοῦ ἐξεστὶ τὴ σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος III, 312. vid. δόξα.

ἐξείργω. πολέμοις οἰκείοις ἐξειργόμενοι I, 163. ἦν πάντῳ ἐξείργωνται πάντων, si harum usu omnino prohiberentur II, 25. Dionysius Halic. 68, 47.

ἐξεκκλησίασαν, καὶ, δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν &c. V, 150. ἐξελέγχω. ἃ ἢ φύσις ὑμῶν ἂν ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὴ ἁλήθες, apertissime patefacta redarguuntur II, 265.

ἐξεργάζομαι. ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν (περιτείχισμα) ἐξείργαστο IV, 161. ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξείργασμένα κατελείπετο IV, 177. Herodot. I, 165. μὴ γὰρ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν καὶ οὐχ ἥσσαν, ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται I, 117. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι πρὶν ἐπιβουλήσαι III, 8. οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἐξείργασσθε πῶ. perfecti adepti estis I, 204.

ἐξέρχομαι. οὐδὲ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξέρχομεθα IV, 189. — ἄνδρα ἐν τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριοι εἶναι, καὶ, ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον γενόμενον, ex quo illinc egressus esset; de Brasida III, 121.

ἐξετάζω. πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες, recensentes IV, 229. οἱ Ἀθηναῖοι ἐξετάζοντο, exercitum lustrarunt IV, 154. τὴν ὑπάρχουσαν ξυμμαχίαν ἐξετάζον II, 14.

ἐξέτασιν ὅπλων ἐποίησαντο III, 110. Ulpian. ad Dem. 356.

ἐξηγέομαι. τὴν ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι III, 246. — ἐκφοβήσαντες τοὺς πολλοὺς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι II, 307. ἃ μετὰ χειρὸς ἔχει οἷός τε ἐξηγήσασθαι I, 195.

V E R B O R U M.

ἐξῆς γέγραπται ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ Ξερός &c. II, 3.
ἐξίκω. ἐργῶ τὰ αναγκαῖα ἐξικέσθαι, peragere I, 97. Sophocl.
Oedip. T. — τὰ πάντ' ἂν ἐξίκαί σαφῆ, pro ἀποβαίνει; &c. verbis
persequi alibi.

ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, eadem facientes, quae ceteri mor-
tales facere solent IV, 136. Sch. Sophocl. 170.

ἐξίσταμαι. ἐγὼ μὲν αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, a senten-
tia decedo II, 89. D. Halic. 175, 26. ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ
ἀρχῆς III, 45.

ἐξοδος. ξυνέβαινε — σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι III, 227. —
παρασκευάζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἐκδημον
ἔχειν, ad expeditionem II, 18. ἔξοδον ἐποιήσαντο ἐπὶ τὸ στρα-
τόπεδον II, 179.

ἐξορκέω. ἐξορκούντων οἱ πρυτάνεις &c. III, 283. sic, ἡμύν-
των, καλυνόντων, γελόντων, κρινάντων, ἀποδόντων, ἐνεχέσδων,
Attice.

ἐξορμάω. — ὁλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμώντες τε ναῦν, καὶ ξυ-
έχοντες τὴν εἰρεσίαν IV, 191. Schol. Sophocl. 364.

ἐξυβρίζω. μόνος γὰρ δι' αὐτὸ (τὴν σωφροσύνην) εὐπραγίαις τε
οὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἦσαν ἐτέρων εἰκομεν I, 118. οὐκ
ἂν ἐς τὸδε ἐξύβρισαν, eo petulantiae non progressi essent II,
226.

ἔξω. ἡ φυγὴ αὐτῶν ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελο-
ποννησίοις V, 97. ἐδόκουν ἐπελθόντες ἂν διὰ τάχους, πάντα ἔτι
ἔξω καταλαβεῖν, εἰ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν II, 33. ὁρμι-
τάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. βουλόμενοι βιά-
σασθαι εἰς τὸ ἔξω IV, 288. βουλόμενοι τῆς ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς
παῦσαι II, 266. I, 17. ἔξω τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες
τὰ πάτρια II, 260. I, 18. sic fere ἐκτός. vid. Th. Magist.

ἔξωθεν. τὸ μὲν ἔξωθεν ἀπτομένῳ σῶμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν
II, 73. ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν
ὁμογνώμονες, ἦσαν ἐπὶ τὰ πράγματα V, 145.

ἔξωθέω. τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσαν πρὸς
τὴν γῆν ὑποφευγούσας II, 147. III, 318. V, 168. Aelian. V.
H. III, 17.

ΕΟ. ἐορτή. μήτε ἐορτὴν ἄλλο τι ἠχρεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρᾶ-
ξαι I, 99. vid. Annotat. ὑπέμενον τὴν ἐορτὴν III, 288. καὶ ἅμα
ἐορτῆς αὐτῆς IV, 297. Schol. ἀνεσίμου ἡμέρας.

ΕΠ. ἐπαγγέλλω. τὰ ἴσθμια ἐπηγγέλθησαν V, 17. — λέγον-
τες μὴ ἐπηγγέλθαι πατ' ἐς Λακεδαιμόνα τὰς σπονδὰς III, 286.

ἐπάγω. ξυμμάχους οὐδέποτε τοιοῦτον ἐπαξέμεθα, οὐδ' ἂ
διαλλακτὰς, arcefiemus III, 94. σίτω οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ
χρῶνται IV, 38. ἀνὴρ D. Halic. 120, 19. ὕμβρος Pindar.

I N D E X

ἐπαγωγή. ἡ μυχῷ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαγωγὰς ποιήσεσθαι IV, 180. ῥαδίως αἱ ἐπαγωγὰι τοῖς νεωτερίζειν τὴν βουλομένους ἐπορίζοντο II, 288. οὐδ' οἱ ἑσπλοὶ ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. alibi ἢ κατὰ θάλασσαν ἐπαγωγή. 10-ferph. 1389.

ἐπαγωγός. — διὰ τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν Βρασίδαν III, 130. ὅπως μὴ οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἰσάπαξ ἀκουσάντες ἀπατηθῶσι III, 336. ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθὴ IV, 16. D. Halic. 344, 13. τὸ αἰσχρὸν καλούμενον, ὀνόματος ἐπαγωγῷ δυνάμει, ἐπεσπάσατο &c. III, 349.

ἐπαινέτης. οὐδ' ἐν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτου, οὔτε &c. II, 62.

ἐπαινώ. ἐπαινέσαντων αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν, arprobantibus III, 94. ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέθη II, 42. τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἶωθεν ἐπαινέειν II, 69. ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους, probatis ipsorum postulat III, 264. V, 133.

ἐπαῖνος. — ἀξιώτατους αὐτοὺς εἶναι ἐπαῖνον, οἵτινες αὐτὸς ἐπαγγέλτο ἔχωρσαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν III, 178. εἶμι ἐπὶ τῶνδε ἐπαῖνον II, 36. κοινῇ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγῆρων ἐπαῖνον ἱλάμβανον II, 66. τῶν ζῶν ἐπαῖνον ἐποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ, οὐκ ἐπαίρομεθα ἡδονῇ I, 119. D. Halic. 594, 27.

ἐπαίρω. — ἰλάχιστ' ἂν πταίοντες, διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθομένῳ αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι III, 28. πῆες ἐπαίρομεναι τῇ νίκῃ IV, 239. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, allesti IV, 191. πυνθανόμενοι τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἄλωσιν, τὴν τε (Βρασίδου) πρᾶξι, μάλιστα ἐπὶ ῥήθησαν ἐς τὸ νεωτερίζειν III, 160. δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους II, 222. ἡ τύχη — συμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν, ad homines ad periculum impellendos II, 237. πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπληρμένοι ἦσαν V, 5. II, 19. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα V, 140. χρεὶ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας, δαρρῆϊν IV, 22. III, 226. Demosth. στεφ.

ἐπαίτιος. — τῆς ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι III, 308. v. D. Hal. 72, 2.

ἐπακούω. ἣν μὲν ἐπακούσωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα, ἣν δὲ μὴ &c. I, 116.

ἐπακτός. vid. ἐπάγω.

ἐπαληθεύω. ἡ ἔκπεμψις μου γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προσέπομεν, veram esse causam

declarat III, 125. D. Halic. 47, 47. τὸν λόγον πρότερον εἰρημέ-
νων ἐπηλίθευσεν V, 81. Ioseph. 1314.

ἐπαλξίς. αἰεΐκται ἐπάλξεις λαμβάνουσαι ὑπὲρ ἔρυμα III,
102. 169. πρὸς τῇ ἐπάλξει κατὰ διαδοχὴν φυλάσσοντες IV,
215. τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον IV, 244.

ἐπαμφοτερίζοντα V, 130.

ἐπαναβιβάζω. κλίμακας προσδέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς
πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους II, 203.

ἐπανάγω. ὁρῶν αὐτοὺς οὐ βεβήκως ξυντασσομένους ἐπανῆγε τὸ
στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

ἐπαναίρω. ἠπειλήσε τῷ Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύ-
ταις, καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν V, 128.

ἐπανάσεις. ἡ διακενὴς ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δὴ-
λωσιν ἀπειλῆς III, 188.

ἐπανάστασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς V, 31.
vid. ἐπανίστημι.

ἐπαναχωρέω. ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρή-
σασα πρὸς τὰ μετέωρα, ἰδρύθη III, 68.

ἐπανεῖπω. τῶν διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες, ἐπανεῖ-
πον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι IV, 95.

ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους V, 89.

ἐπανίστημι. ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν, bellum po-
tius inferentes, quam defectionem facientes II, 225. ἢν ἡ δου-
λεία ἐπανίστηται, si servitia insurgant III, 241.

ἐπανορθόω. τὴν δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπ-
ανορθώσαντες IV, 307.

ἐπάντης. — βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους
ὄντος IV, 309. haud temere alibi invenias. agn. Suidas.

ἐπάρατος. ἐληφίσαντο — μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμίαν ἀρ-
χῇ, εἰ δὲ μὴ, ἐπάρατον ἐποίησαντο V, 157. τὸ Πελασγικὸν κα-
λούμενον — ἐπάρατον ἦν II, 31.

ἐπαύσεις. — ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυσεις καὶ πρὸς τὸ τερ-
πνὸν ἡξίου. ποιεῖσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα
ὁμοίως ἡγούμενοι, celeriter perfruendum cenſebant &c. II, 80.

ἐπαχθὴς ἦν εἰς τοὺς πολλοὺς IV, 86.

ἐπεὶ, ἐπειδὴ &c. — I, 9. 11. 19. 27. 70. II, 120. 199. III,
57. 98. 121. 137. 138. 166. 199. IV, 82. 137. 139. 159. 161.
182. 183. 191. 204. 206. 212. 223. 229. & passim. ἐπειδὴ ἂν
pro ἐπειδὴ ἂν, ut ἐπὶ pro ἐπεὶ ἂν, coniunctivis adhibetur. De-
mosth. vid. Ulpian. 352 b. Plato pag. 18 D. 3. Francof. 1602.
Apol. 30 E. 8. 31. 37 F. ἐπειδὴ II, 52 bis. 112. III, 323. IV,
282. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ praesertim posteaquam III, 288.
ἐπειδὴ περ IV, 226. V, 104.

I N D E X

ἐπείγομαι. παρήναι αὐτῷ μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι V, 69. D. Halic. 162, 11. ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται II, 175. αἰφνιδίως ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ὥσταχιστα ζυμίζει III, 218. πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥαδίως πόλεμον ἀραῶσαι, καὶ τίνοι πιστεύσαντες, ἀπαρσκευοῦσι ἐπειχθῆναι I, 114. τῶν ζυμμάχων ἐγκλήμασι ἐπειχθέντες I, 117. — μηδ' ἐπειχθέντες ἐν βραχεί μορίῳ ἡμέρας, περὶ πολλῶν σωμάτων βουλευσάμεν I, 120. πάντα ὁμοίως κινούμεντες, ἠπείγοντο I, 131. ἠπείγοντο προκατάσχειν εἰ δύναίτο τὴν πόλιν III, 156. πολλῶν ἐπιγομένων, multis instantibus V, 126. vid. Aelian.

ἐπεῖπον τοιάδε, haec insuper addiderunt I, 93.

ἐπεισαγωγή. διόπερ τὸ τείχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζον πρ. V, 144.

ἐπεισέρχομαι. ἐπεισέρχεται διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα II, 58. Lucian.

ἐπεισπλέω. ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεισπλεον, in Siciliam IV, 6.

ἐπεῖτα. πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι I, 17. θᾶσσον, τὴν τε παραντίκα, καὶ τὸ ἔπειτα τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες, ἔπειτα διαπαρτὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς συμφοραῖς ἔχουσιν IV, 276.

ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι IV, 261. ἐπεκβοηθησάντων τῶν Ἀθηναίων V, 86. nescio an alibi.

ἐπέκεινα. ἐν τῷ ἐπέκεινα ἰδρυμένοι, in illis partibus IV, 271. — τοῦ χωρίου περιβολὴν ἔχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γυγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. τοῦ ποτ. D. Halic. 183, 54. Aristides.

ἐπεκδρομὴν ποιησάμενοι, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τὸ πάλυ III, 39. ἐπεκδραμεῖν Pausan. Plutarch.

ἐπεκθεῖν ὀξέως ἢ προσπίπτειν (οἱ ἐναντίοι) III, 54. Philo Vit. Mosis I. Xenophon Ἑλ. 1.

ἐπέκπλουν ποιησάμενοι V, 30.

ἐπελπίζω. ὠργίζοντο τοῖς χρησμολόγοις καὶ μάντεσι, καὶ ὁπίσσοι τὶ τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπὶ ἡλπίσαν ὡς λήγονται Σικελίαν V, 4.

ἐπεξάγω. νομίσας ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας, ταῖς Σιρρίταις ἐσήμνηεν, ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν. aliqua eorum manu subducta, cornu sumit Mantineis exaequare III, 316. ἐπεξαγαγόντα τῷ πλῶ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον IV, 260. vid. Budaeum.

ἐπεξαγωγή. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἥδη τοῦ κέρατος, ἡμύνοντο, omiffa contentione circumagendi cornu V, 169.

V' E R B O R U M.

ἐπέξειμι. ἐς τὴν μάχην ἐπέξιναι II, 24. πιστεύων ὁρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπέξιναι, de eruptione non facienda II, 38. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπέξιναι I, 119. III, 195.

ἐπεξέρχομαι. τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐπεξῆλθον, rem magna ex parte confecerunt II, 329. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὡς ἐπιπλείστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν III, 23. ταῦτα ἐπεξήλθομεν, ἵνα ὑμεῖς εἰδῆτε &c. haec longa oratione perfecti sumus II, 268. ἐγὼ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἶδός τε ὦν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτοὺς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν III, 219. ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. ὅσον δυνατὸν ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπεξελθὼν, investigari I, 34. ἀλλὰ ἐν ἐπινοήσαντες μὴ ἐπεξεέλθωσιν, οἰκίαν στέρεσθαι ἡγοῦνται I, 98. Ἀθηναίους ἡλπιζεν — ἐπεξελθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιιδεῖν τμηθῆναι II, 35. τοῖς ἐλευθéroις πολλὰ κακότης καὶ θείλεια, μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν III, 343.

ἐπεξέτασις. πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ζύνταξιν — οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο IV, 69.

ἐπέρομαι. — ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ὥς ἂν βασιλέα ἐπύρῃται V, 46. τὸν δεῖν ἐπύρῃντο, consuluerunt II, 305. Dion. Halicarn. 19, 31.

ἐπέρχομαι. τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων, ad tantum pervenerunt &c. I, 136. οἱ μὲν ἂν ὑπὸ Συναίουσις εὐθὺς γίγνοιςδε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἷα γνῶμῃ ἐπῆλθετε IV, 180. vid. ἐπηλύτην.

ἐπερωτάω. ἐπρωτῶν τὸν δεῖν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται I, 164.

ἐπερωτήσις. γενομένης ἐπερωτήσεως δις ἢ τρίς III, 60.

ἐπесβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ζύν τοῖς ὅπλοις ἀνθεῖλκον ἀντιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν III, 22. II, 147.

ἐπηλυγάζομαι. ὥπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζονται, ut publico metu suum occultent IV, 62. vid. Annot.

ἐπηλύτην ὄντα, quamvis peregrinus esset; advena I, 14. iohētic. Marcellinus. ἐπήλυτος D. Halicarn. 205, 19. nec var.

Ἰβ. ἐπηλύδων Herodotus I, Aeschylus, & Sophocl. Steph. 24. ἐπηλὺς Lycophron. 947.

ἐπὶν. — ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἐπὶν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγχείλασαν βοηθεῖν, ib eo die, quo &c. III, 282.

ἐπήρεια. τοὺς φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτοὺς I, 41. Iosephus 597. 633. Schol. Aeschyli 2. Ulpian. id Demosth. 343, 1. Diodor. 599 b. vid. Annotat.

ἐπί. — βούλονται, ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ζυστήσαντες ὑμᾶς ὑπό-

I N D E X

πτω, ἄρξει τῆς Σικελίας IV, 132. — ξυνωμοσίας, αὐτὲς ἐνὶ
 χαρον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὔσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, socie-
 tates, quae iudiciis — praeerant V, 84. ἐπὶ ἡμᾶς τραπέμει
 κατηγορίαν ἐποίησαντο II, 260. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμω-
 ρίᾳ Ἀθ. ξύμμαχοι II, 263. εἰμι ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον II, 56
 ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες III, 344. ἐπὶ σχεδίων τηρ-
 σαντες τὸν πορθμὸν IV, 5. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιωτικῇ
 ἔμπορος ἔχων ἔπλει IV, 52. ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο πᾶσι
 τῇ γνώμῃ, propterea IV, 73. ἡμεῖς οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι
 οὕτω πόλιν ἐρχόμεθα, ἀλλὰ &c. non adeo infirmam, ut bellum
 illatum propulsa nequeat II, 20. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἀργεῖ-
 ῖ ἐρωμένης II, 4. — ὡς ἐπὶ διαβολῇ τῇ αὐτοῦ γένηται τούτο II
 23. τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη II, 27.
 αἱ τε ἄλλαι ξυντυχίαι — ἐξάργουσιν ἐς τοὺς κινδύνους· ἢ τε ἐλ-
 πὶς καὶ ὁ ἔρος ἐπὶ παντὶ, praecipue II, 237. ἐπὶ πλεῖστοι ἀν-
 θρώπων I, 4. 5. 117. οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δούλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὁμο-
 τοῖς λειπομένοις εἶναι ἐκπέμπονται I, 52. τὰς πόλεις ἐπὶ τοῖ-
 μὴν ὁφέλιμον καταστησάμενοι ἐξηγεῖσθε I, 108. τὸν πλεόνει
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γνώμῃ ἐφερον I, 113. ὡς ἑώρων ἀπεθνήσκοντας ἐν
 τῷ ἱερῷ, ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιοῦσιν, ἀπαγαγόντες ἀπέκτε-
 ναν I, 176. vid. ἐφ'. ἀπεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου III, 149. ταῦς ἐκ-
 πέμπουσι, καὶ Ἀγάβαρχον ἐπ' αὐτῶν ἀρχοντα IV, 208. καὶ
 ζομένους τινὰς ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς — διεγρη-
 σαντο I, 176. ἐπὶ τῷ κινδύνῳ, ob impendens periculum I, 201.
 — τὸ στράτευμα ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτὰ I,
 106. — αὐτοὺς πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μῆτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν,
 μῆτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἔαν I, 99. φοβούμενοι μὴ ἐπὶ μὴ
 ζῶν δυνηθῶσιν I, 124. οὐκ ἐπὶ καλύμῃ, ἀλλὰ γνώμῃς παραπεί-
 ἐπρεσβεύσαντο I, 130. ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπὶ
 ᾧ ἐξίασιν ἐκ Πελοποννησου ὑπόσπονδοι, his conditionibus, &c.
 I, 143 & 157. οὔτε ἐκώλυον εἰ μὴ ἐπὶ βραχὺ, aliquatenus
 I, 163. ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἐχώρησαν, ibid. ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῷ
 μαρουμένοι τοὺς ἐχθροὺς — οὐκ ἀρα δαπανήσομεν, pro τιμω-
 ρασθαι I, 168. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μοῖνῃ ποιοῦμενος I, 183.
 γινῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει I, 188. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγα-
 ρεῦσι, Megarenfibus crimini dantes. περιττὴ ἢ πρόθεσις, in-
 quit Schol. Stephanus ἐπεργασίαν scribit. ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐν
 βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἰζόντες I, 201. — τὸ ἐφ' αὐτῶν
 καστός σπεύδῃ I, 202. — ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ
 τὰς ἄλλας πόλεις I, 7. ἐς τὴν Ἐπίδαμνον ἐκέρυσσον ἐπὶ τῇ
 καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι I, 42. — τὸν πρῶτον χρόνον,
 γε ἐμοῦ, Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες V, 157. ἀφ' αὐ-
 τῇ τριήρης, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ χρήματα καὶ ἰστέ

IV, 150. ἐπὶ κέρως ταξάμενοι V, 166. καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμε-
ζεν οἱ εἶναι (Γύλιππος), ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατή-
γους κομίσαι, si praeter cetera &c. IV, 321. περιεστήκει ἐπὶ
τῷ γεγεννημένῳ φόβος καὶ κατάπληξις μεγίστη δὴ V, 4. βοη-
θῶντες ἐπὶ τὰς ναῦς V, 19. — φυγὴν ἐποieiτο ἐπὶ τῆς Σάμου V,
25. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μῆζον, τόσῳ καὶ ἐκοσ-
μοῦντο ἐχρῶτερον V, 37. — τὴν Σκάνδειαν τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πό-
λισμα παραλαβόντες III, 80. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον
σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. ἐπὶ τὰ σφέτε-
ρα αὐτῶν ἕκαστοι κινούμενοι III, 114. ἐσεσιδηρωτο ἐπὶ μέγα
καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθύς ἐπὶ
τὴν γέφυραν &c. III, 173. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις δίκας δι-
δόντας III, 327. alicubi ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ τυραννικῇ πεπράχθαι.
λέγοντες ξυμμαχίαν εἶναι ἢν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποίησας &c.
&c. IV, 124. — τὸν ὑπὸ τοῦ Πεδαρίτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώ-
των V, 56. ἐπὶ τὸ ἐσχάτον ἀγῶνος ἐλθεῖν III, 135. ἐπὶ μείζον
χωρήσαντος αὐτοῦ III, 172. οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
τοὺς ἰππίας ἐξέρχόμεθα IV, 189. ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ
ποταμοῦ III, 152. ἐπ' ἀμφοτέρα περιέρρεοντος τοῦ Στρυμόνος,
ibid. vid. ἐπιπλέον-πλεῖστον-πολύ.

ἐπιβάλλω. — ὅστ' ἐπιβάλλοντας ἦσσαν ἀνύτειν, ὑπαγομέ-
νου αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος II, 117. χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβλη-
θεῖσῃ μίαν ναῦν ἀπάλασαν III, 37. ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἂ
φέρειν οὐκ ἠδύναντο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ V, 174.

ἐπιβάται. ἦν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν IV, 278.
οἱ ἐπιβάται ἐθεράπευον, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ κατὰστροφάμα-
τος τῆς ἄλλης τέχνης IV, 290.

ἐπιβίβω. ἐπεβίων διὰ παντὸς τοῦ πολέμου &c. III, 245.

ἐπιβλάπτω. — δέισας μὴ καὶ ἄλλο τι ἐπιβλάπτουσι V, 174.
ἐπιβοάω. αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινούς
τῶν Ἑλλ. ἐπιβοώμενοι, implorantes II, 258. πατέρων τε τάφους
τῶν ὑμετέρων, καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν ἐπιβοώμενοι II, 269. ὧν
ἐγὼ ὀρεγόμενος, καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος, τὰ δημό-
σια σκοπεῖτε εἴτου χειρὸν μεταχειρίζω, celebris IV, 29. Sui-
das. ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἀγιδί ἐπεβόησεν III, 308.

ἐπιβοηθεῖν. πρὶν δὲ πλεόν τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυ-
τικῶν II, 274. πολλὰ ἀπειλήσας, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν ἦν τι δέ-
ωνται V, 50.

ἐπιβόημα. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ ἄλλο τι
δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα ἀπήγε III, 308.

ἐπιβόητος. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι; τοῖς μὲν προγόνοις
μου, καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα IV, 27.

ἐπιβολή. τὰ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν

Thucyd. Vol. VI.

Qq

I N D E X

ματίων καὶ σιδῶν τὰς ἐπιβολὰς, μήτ' ἄλλο τι — ἀνέχεσθαι II, 73. ζυμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων τὸ τεῖχος αὐτῶν, contemplantes laterum ordines II, 197. τὴν ἐπιβολὴν ἐκφορτίζον, rei aggrediundae rationem excogitans II, 237. τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει τοῦ τεύχους τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβολὰς ἀφίσταναι I, 132. χειρῶν σιδῶν ἐπιβολαὶ IV, 277.

ἐπιβούλευμα. — καταγορεύει τις ζυνειδῶς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. οὐδεὶς πω καταγυνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν, — se ex eo periculo non evasurum II, 236. μνησθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος III, 131. D. Halic. 709, 16.

ἐπιβουλεύω. (Σικελίαν) ἐλευθέραν νεμούμεθα, καὶ ὑπὸ ἄλλων ἥσσαν ἐπιβουλεωμένην, aliorum insidiis minus obnoxiam III, 94. ἀναισθήτως αὐτοὺς τοὺς ζυμμάχους ἡμῶν ἔαν βλάπτειν, καὶ ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν I, 116. πρότερον δ' ἦλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν I, 199. δεινὸν ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλῆθει μὴ εἴσονται IV, 95.

ἐπιβουλή. ἡ μὲν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζεται III, 114. — ὅπως ἢ ὁμήρων λήψει, ἢ ἄλλῃ τῷ τρόπῳ καταπαύσωσι τὴν ἐπιβουλήν, insidias V, 38. προηγγέλη αὐτοῖς ἡ ἐπιβουλὴ τῶν σιδῶν χειρῶν IV, 281. vid. Annotat. πληγαὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περὶ πύλων τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ V, 145.

ἐπιγιγνώμαι. τοῦ ἐπιγιγνομένου δέρου III, 76. πνεύματος ἐπιγενομένου III, 48. χειμῶν ἐπιγεγόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ἐς &c. III, 6. ἢ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολεμίον, καὶ ἡμῶν ἢ ἄλλῃ τυγχάνει οὐσα, qua parte nullum hostem contra se venturum sperant &c. II, 211. ἐπιγεγόμενοι αὐτοῖς κατὰ νότου, adorti II, 328. III, 40. νύξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. αἰσθησις ταχέια ἐπεγένετο II, 8. εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ II, 279. ἐπεγίγνετο ἄλλοις τε ἄλλοθι καλύματα μὴ αὐξήσθαι I, 26. ἀνάγκη δ' ὅσπερ τέχνης τὰ ἐπιγιγνώμενα αἰεὶ κρατεῖν, novissima I, 100. χρόνου ἐπιγιγνομένου, cum tempus protraheretur I, 175. τὴν χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδοσαν II, 55. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνώμενοί τισιν ἔσονται, futura soboles defunctorum oblivionem afferet II, 48. τοσαύτη ἡ ζυμφορὰ ἐπεγεγένετο V, 155.

ἐπιγιγνώσκω. οὐ τοσούτον γνώμης ἀμάρτημα ἦν, ὅσον οἱ ἐκπέμψαντες, οὐ τὰ πρόσφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες II, 100.

ἐπιγραφὴ. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ σπηλαίων μόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σημαίνει ἐπιγραφὴ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσήκουσῃ ὡγραφὸς μνημῆν II, 66.

V E R B O R U M.

ἐπιγράφω. ἦσαν οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ ἐπεγρά-
ψαντο αὐτοὺς ἐς τὰς — σπονδὰς I, 48. — πολίτας ἐπεγράψαν-
το πολλοὺς, multos ad ius civitatis admiserunt III, 209.

ἐπιδείξει. ξυνέβη πρὸς σοῶς ἔριν γενέσθαι, — καὶ ἐς τοὺς ἄλ-
λους Ἕλληνας ἐπιδείξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ
ἐξουσίας, ἢ &c. apud ceteros hoc potentiae potius ac magna-
rum opum ostentatio. Schol. εἰκασμὸν δοῦναι.

ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν I, 79. magistratus.

ἐπιδιὰβας τάφον τινὰ, καὶ μονωθεὶς, ἀποθνήσκει. de Lama-
cho IV, 163. Xenophon Ἑλ. V.

ἐπιδίδωμι. ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐπιδεδωκέναι V, 127.
ὅσῳ ἐπιδίδου ἢ πόλιν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μῆζον, τόσῳ &c. V, 37. καθ'
ἡμέραν ἐπιδίδουσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον IV, 94. ἐπιδώσειν
ἀμφοτέρα αὐτὰ, haec ambo progressus esse factura IV, 115. ὁ-
ρῶν ἐπιδιδουσαν πολεμίων ἰσχὺν IV, 185.

ἐπιδοχή. ὄχλοις ζυμμίταις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις, καὶ
ῥαδίας ἔχουσιν τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδόχας
IV, 30.

ἐπιδεῖν. — ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν πεμφάντων Λακεδαιμονίων τὰ
πράγματα III, 199. ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσὶν, ἐστὶ
τῷ τὴν ὑπάρχουσαν πού οἰκίαν πόλιν ἐπιδεῖν, revivere IV,
276. D. Halic, 560, 17.

ἐπιδρομή. γενομένης τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ III, 55. τὸν
ὄχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ III, 82. ἐγ-
κλημάτα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσματι παράσπονδον, καὶ
ἄλλα &c. III, 34. Herodot. I, 7.

ἐπιείκεια. μὴδε αἰκτῷ πλέον νείμαντες, μὴτ' ἐπιεικεία, πείθε-
σθέ μοι II, 241. ἢ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλή-
λους, οὐ λέγεται, τὰ δὲ &c. III, 336.

ἐπιεικής. ἦν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς &c. III,
29. ἐπειθὸν οὐς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν,
καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

ἐπιζήμιος. — ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὥς καὶ ζυμί-
φορα δέονται, εἰ δὲ μὴ, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια I, 49.

ἐπίημι. — πρὸς οὓς ἐπῆσαν IV, 52. vid. ἐπιόν.

ἐπιθαλάσσια τῆς Λοκρίδος ἔτεμε II, 304. ἐμπόριον ἐπιθαλάσ-
σιον alibi.

ἐπιθειάζω. μαρτυρουμένων, καὶ ἐπιθειάζοντων μὴ κατάγειν
&c. per res divinas obtestarentur V, 82. Iosephus 348. Ae-
schylus & Schol. 82.

ἐπιθειασμός. εἴτῳ προλείπει ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ
ὀλίγων ἐπιθειασμῶν ἀπολείπμενοι, ὥστε δάκρυσιν πᾶν τὸ στρά-
τευμα πλησθὲν, μὴ ῥᾶδίως ἀφορμᾶσθαι IV, 301.

INDEX

ἐπιθεραπεύω. τὴν ἐξυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων V, 72. δουλεύειν τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ὥς ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται V, 129.

ἐπιθυμῶ. — ἀπειρία ἐπιθυμῆσαι τοῦ πολέμου I, 113. στρατηγήσαι ἐπιθυμῶν IV, 26.

ἐπιθυμία. ἡ Βρασιδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις, — ἐπιθυμίαν ἐνεποιεῖ τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους III, 122. — γινόντας ὅτι ἐπιθυμῶν μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοία δέ, πλείστα IV, 24. ταῖς ἐπιθυμίαις μείζουσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχρήτο, maiora appetebat, quam &c. IV, 26.

ἐπικαιρος. ὁ μὲν μάλιστα ἐγὼ νομίζω ἐπικαιρον — εἰρήσεται IV, 57. D. Halic. 319, 44.

ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπιχρησθῆσαι, Potidaea I, 94.

ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίαν Μεγαρεῦσι &c. Schol. ἐγκαλοῦντες I, 197. ἐπικαλέσαντες Ἀττικισμὸν βουλούμενοι καὶ αἰεὶ III, 199. τὸ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν III, 34. II, 44.

ἐπικατάγω. — ἡ δ' ὕστερα αὐτῆς ἐπικατάγεται, post aliam appellitur II, 243. vox rara.

ἐπικαταδαρβούσης (Χρυσίδος) III, 200.

ἐπικαταψεύδομαι. — καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψεύδμενοι ἔλεγον V, 114. D. Halic. 138, 10.

ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν II, 74.

ἐπικειμαι. — εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπίητι &c. V, 24. ἐπικείμενοι λαμπρῶς, ἔτρεφαν IV, 294. ἐπεραιώθησαν ἐς τὰς ἐπικειμένας νήσους, adiacentes III, 69. — τὸν λιμένα παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη III, 11. II, 44.

ἐπικέλυσσις. — δι' ὀλίγου ἡ παραίτησις — καὶ ὑπόμνησιν μάλλον ἔχει ἢ ἐπικέλυσιν III, 140.

ἐπικηρυκεύω. — αὐτοὺς ἐνέμιζον οὐκέτι σφίσις ἐπικηρυκεύεσθαι III, 43. vid. Ulpianum ad Demosth. 95, c. 151, c. 332, 2. & Schol. Euripid. Med. 738. Diodor. 2362. ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις II, 316. ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν, a primoribus viris per praeconem arceffiti V, 65.

ἐπικλάω. φείσασθαι, καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σὺφρονα λαβόντας II, 257. — ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὕπλα παραδοῦναι III, 58. — Callimach. Del. 107.

ἐπίκλησις. — ἀνδράσι τὰ ἀλγίστα προσέθεσαν — πόλει δὲ τῇ πάσῃ αἰσχίστην τὴν ἐπίκλησιν IV, 285.

ἐπίκλητος. — οἱ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες &c. III, 90. Herodot. I, 114.

ἐπικλινές. — ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πδ-
λεως ἐπικλινές ἐστὶ IV, 153.

ἐπίκλυσις γίγνεται περὶ &c. alluvio II, 300.

ἐπικομπέω. ἀπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομ-
ποῦσιν, inani minarum strepitu fortitudinem ante pugnam e-
minus ostentant III, 189. ὑπισχνεῖτο τάδε μέγιστα ἐπικομ-
πῶν ὁ Ἀλκιβιάδης, cum iactatione V, 125.

ἐπικουρέω. ἢν ἡ δουλεία ἐπανίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους
Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει III, 241.

ἐπικουρία. — τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἑτέροις βλάπτουσι,
ἐπικουρίαν ποιήσεσθε I, 50.

ἐπικουρικὸς. — μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν
III, 76. Πελοποννήσιοι, καὶ Τισσαφέρους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν
V, 39. — περὶ αὐτοῦ ἐπικουρικὸν ἔχων V, 85.

ἐπικούρους προσεμισθώσατο II, 50.

ἐπικρατέω. ἐπικρατῆσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου III, 29. ὑπ-
έρχει ὑμῖν τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV, 278. εἰ μὲν τινες ἰδοῖεν τοὺς
σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσυσαν &c. IV, 293.

ἐπικράτησις. ἡ εὐεργεσία αὕτη — παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινή-
τῶν ἐπικράτησιν I, 62.

ἐπικρεμάω. τοῦ ἐπικρεμασθέντος δεινοῦ ἀμνημονοῦντες II,
230. ita Herodot. IX, 32. D. Halic. 639, 32. ἐπικρέμαται δά-
νατος Simonides. Diodor. 380 d. φόβων.

ἐπικτάομαι. χρὴ τὰ προσήκοντα ἐπικταμένους, μᾶλλον ἢ τὰ
ἔτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχους ἐπάγεσθαι III, 88.

ἐπικυρώ. ὥς εἶπον, ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην, in
suam sententiam decretum facere &c. II, 276. πρὶν τι ἐπικυ-
ρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ἀνεβλήθη III, 277. D. Halic. 600; 18.

ἐπιλαμβάνω. δις τὸν αὐτὸν οὐκ ἐπελάμβανε (νόσος) II, 76.
ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμῶν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι III, 43. πυκ-
τὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον ῥῆον τὸ πλῆθος διεσώθη III, 143. &
alibi passim. D. Halic. 189, 38.

ἐπιλέγω. — ἐπιλέγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ
ἐπιτηδεύματα — παρανομίαν, addentes argumenta IV, 46.

ἐπιλείπω. τῷ σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο II, 197.

ἐπίλειψις. τῶν τοιούτων — ἐπίλειψις σαφὲς ἐγένετο, mani-
festus fuit defectus II, 76.

ἐπιλογισμὸς citat D. Halic. sed Codd. περιλ. vox, inquit,
Glossematica. ἀναλογισμὸν Lib. VIII. Plutarch. περὶ ἀδολ. &
alibi.

ἐπιμαχία. ἀρκεῖν ἔφασαν τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν,
ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενὶ, subsidiariam
societatem III, 285.

I N D E X

ἐπιμαρτυρία. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων κατέστη, Deos contestari coepit II, 114.

ἐπίμαχος. — (χωρίον) ἐκ θαλάσσης ἀπὸ κρημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡκιστα ἐπίμαχον III, 50. a terra minime oppugnari poterat. — III, 56.

ἐπιμαχώτατος. τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι III, 8. — ἐπιμαχώτατον ἦν III, 169. Dion. Halicarn. 624, 23. Aeschylus & Schol. 89.

ἐπιμέλεια. — ὅτι ἥξει βοήθεια, καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται IV, 195. φυλακὴν ἐποιοῦντο, λιμένων κλείσει, καὶ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελεῖα II, 154. περὶ τοῦ σωθῆναι ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο IV, 264. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἔχομεν IV, 69. τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας II, 239.

ἐπιμελές. οἷς ἐπιμελές εἶναι εἰδέναι I, 10. III, 97. τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἀρχόντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελές τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει III, 311. rerum ag. cura ad multos pertinet. D. Halic. 220, 18. Herodot. I, 88.

ἐπιμελέω. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη, καὶ ὃ, τι ἂν αἰσθώμεθα, ἐς ὑμᾶς εἴσομεν IV, 69. ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθεῖς — καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεῖς, iam pridem praemeditatus fuerat curationem &c. V, 103.

ἐπιμεταπέμπωμαι. αἰσχυρὸν βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπωσαι, τοπρώτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους IV, 38. vox huic propria.

ἐπιμίγνυμι. ἐπιμίγνυντο ἀκηρυκτεῖ παρ' ἀλλήλους II, 3. — μήτε ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε III, 174. ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν III, 173. I, 4. 23. Diod. 36 d. 56 a.

ἐπιμιχίαί ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, commercium III, 259. Herodot. I, 68. D. Halic. 75, 45. 184, 35.

ἐπιμονή. ἢ ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐπιμονή γενομένη, καὶ ἡ σχολαιότης, διέβλεπεν αὐτὸν II, 33. in bonam partem Plato Cratylus. sic ἐπιμονοὶ πρὸς τὸ καμῖν, Aretaeus 37, 15.

ἐπινοέω. οἱ μὲν γε — ἐπινοῆσαι ὅχεις, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργα ὅ ἂν γνῶσιν I, 97.

ἐπίνοια. οὐ χρὴ τοὺς ἐλευθέρους ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, ὅπως μὴ εἰς ἐπίνοιαν τοῦτου ἴωσι II, 244. III, 134.

ἐπίον. ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι III, 60. τὸ ἐπὶ δὴ ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. μένειν τοὺς ἐπιδόντας III, 220. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον ἀρχεῖν μὲν τοῦ εἰκοστος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπὶ δὴ III, 89. — τὸ πρῶτον ὑπὸ πάσης

V E R B O R U M.

τῆς στρατιᾶς τειχισθεῖσα, ὕστερον φρουραῖς ὑπὸ τῶν πύλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιαυσῶν τῇ χώρᾳ, ἐπωκέϊτο Decelea. succedentia IV, 213. vid. Thom. Magitt.

ἐπίπαν κατέστησαν ἐπὶ ὀκτῶ, in universum III, 313. Herodot. VII, 158. Theophrast. Noster, τὸ νόσημα — τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν II, 76. Arctaeus 18, 4. Aeschyli Schol. 234. Diodorus 64 c.

ἐπιπαρίων τῷ δεξιῷ, cum in dextrum impressionem faceret II, 221. IV, 304. παρίων pro προσελθὼν, D. Hal. 668, 7. 388, 5.

ἐπιπλα. τοῖς ἄλλοις ἂν ἦν ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα — νεὼν ὠκοδόμησαν, reliqua II, 272. vid. Thom. Magistrum & Suidam. Lian. Herodotus I, 150.

ἐπιπλεῖστον. βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὥς ἐπιπλεῖστον πεξελθεῖν, quam longissime III, 23. ὥς ἐπιπλεῖστον γεγωνί-κων IV, 304. ὅπως ἀκούοιτο, ὥς ἐπιπλεῖστον τοῦ ὀμίλου II, 13. — πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἐκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυ-ζεῖν ὥς ἐπιπλεῖστον, quam maxime II, 55. θαλάσσης ἐπιπλεῖ-στον ἐκράτησε, maximam partem maris in suam potestatem edegit I, 8. vid. ἐπί.

ἐπιπλέον. συμπεροθυμηθέντες ἐπιπλέον ἢ πρὶν ἀπαλλάξασθαι ἀλαιοπωρίας, maiore quam ante studio aerumnis liberari cu-riebant V, 6. ἤρξε τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα, ma-ioris improbitatis initium fuit civitati II, 79. ναυτικῶ ἐπιπλέον ὧν ἄλλων ἰσχύσας I, 15. Clemens Alexandrin. 265, 3. 100, 8. 442, 2. 121, 9.

ἐπίπλευσις. — σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελά-γους, καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτοὺς δεξ. IV, 232.

ἐπίπλους ποιεῖσθαι V, 43. 66. II, 283. ἐκατὸν νεῶν ἐπίπλους ξαρτύοντες II, 32. 83. V, 128. ἐκεῖνος τοῦ ἐπίπλου ἔπαυσε V, 32. IV, 230. vid. Ioseph.

ἐπιπολής ex nostro Aristides. Herodotus II, 62. pro ἐστᾶ-ι, Bodl. στέασι quasi ἐστᾶσι.

ἐπιπολύ. πάντων ὥς ἐπιπολὺ τοῖς αὐτοῖς (ἐκπώμασι) χρω-ένων IV, 75. sic plerumque Clar. Ms. ἐπιτοπολὺ I, 20. ὅπως ἢ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα II, 115. 293. I, 11. IV, 205. τῆς ἡμέρας ἐπιπολὺ προσπλέοντες IV, 234. ἀνερρήγνυσαν τὰς ὧν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιπολὺ τῆς παρεξείρεσις IV, 238. 294. II, 6. II, 186. III, 230. IV, 110. 236. V, 87. divisum, ἐπὶ πο-λὺ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε δεξ. III, 20. IV, 64. V, 18.

ἐπιπίπτω. διαρροίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης II, 74. ἢ νόσος πέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις II, 298. ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπι-εσόντες I, 161. δν ἄρτι κίνδυνον ἐκείθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ αἰκροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145.

I N D E X

ἐπίπορος. ξυμφοράν τε οὐχ ᾗσσαν ἡγεῖσθαι ᾗσυχίαν ἀπράγμονα, ἢ ἀσυχολίαν ἐπίπονον I, 99. ἐπιπόνῳ ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖν μετέρχονται II, 58. βραχὺ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκληιαν αὐτοῦ ἀφανίσαι II, 255. — ὁρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χορίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονοι οὖσαν V, 19. Hippocrates. A. retaeus. Diodor. 18 b.

ἐπιπόνως εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις, περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον ὡς ἑκατέρους τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχει I, 34.

ἐπίσημος. — ὑπαρχόντων ἔτι ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀργυρίου ἐπισήμου ἐξακισχιλίων ταλάντων II, 24.

ἐπισημότατος. τὸν τάφον ἐπισημότατον ἐλάμβανον, οὐκ ἐν ᾧ κείνται, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀνείμνηστος καταλείπεται II, 66.

ἐπισιτιζόμενοι τὸν ἄριστον V, 153.

ἐπισκεπτέον. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ &c. IV, 34.

ἐπισκῆπτουσιν ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων &c. vobis mandant, per ius iurandum &c. II, 113. 259. D. Halic. 706, 1. Ioseph. 764 ἀντείλασθαι ἀνάττικον, Moeris.

ἐπισκοπεῖν ex VIII. Priscian. Suidas. Etymol. & Apostol.

ἐπισπάα. οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπώμενοι, stimulatī III, 56. — τάχα ἂν ἐπισπασαίτο, fortasse vos in eius sententiam attrahat II, 235. ὃ, τε πείσας, καὶ ὁ ἐπισπώμενος II, 234. III, 14. ὁ περὶ ἐπισπώμενος αὐτοβοεῖ III, 207. 223. IV, 261. Ulpian. in Dem. 332, 2. Herodot. I, 103.

ἐπισπορδαὶ δεχήμεροι III, 255.

ἐπίσταμαι. — εἰσιν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστανται, pro scientia, qua praediti fuerint IV, 115. ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένους τὰς πόλεις &c. V, 76. ἐπιστάμενος τὰς Ἀθ. φύσιν IV, 253. Herodot. I, 3. ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζω, καὶ ἄλλων ἀπὸ ἐπίσταμαι III, 188. IV, 84. ἐπισταμένοις γράφα IV, 191. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν III, 16.

ἐπιστέλλω. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, per literas significare IV, 192.

ἐπιστήμη. ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη μετ' ἀσθενείας κρείσσων ἐστὶ ἑτέρας ῥώμης IV, 280. ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἐπιστήμῃ IV, 281. τῇ ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχει IV, 109. ὑπερφρονουσι μὲν ἡμᾶς, ὑπομενοῦσι δὲ οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν IV, 108. — πάντων τὴν ἐπιστήμην ἡ γηράσκειν IV, 35. — διὰ τὸ βλάπτειν τὸ τῆς ἐπιστήμης βαρύτητι τῶν νεῶν IV, 277.

ἐπιστήμων. τὸ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι, οὐ μὴ δῖος αὐτοῖς προσγενήσεται I, 204.

V E R B O R U M.

ἐπιστρατεύω. εἰώθασι οἱ τοῖς πέλας ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεύστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ &c. III, 136.

ἐπιστροφή. ὅπως μὴ τις ἐπιστροφή γένηται, mutatio II, 277. vid. Ulpianum ad Demosth. 134 a. Hippocr. Aretaeus.

ἐπίσχεσις. ἡ σχολαιότης διέβαλον αὐτὸν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνῇ ἐπίσχεσις, cunctatio II, 33.

ἐπίσχω. — ἐχώρει οὐδὲν ἐπίσχων δρόμῳ III, 117. ξυμμαχίας ἐπίσχειν αὐτοὺς ἐκέλευον III, 256. ἐπειδὴ ἄτομα ἦν ἀπογλῆν, ἡ σελήνη ἐκλείπει, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπίσχειν ἐκέλευον τοὺς στρατηγοὺς, ἐνθύμιον ποιοῦμενοι IV, 258. ἄλλους πρὸς αὐτῶν λομένους πρᾶσβεις, μὴ εὐθὺς ἐκτέμπειν, ἀλλ' ἐπίσχειν μέχρι &c. detinere I, 126. βούλομαι ἐνιαυτὸν ἐπίσχων, αὐτὸς σοι περὶ ὧν ἡκω δηλῶσαι I, 194. anno superfed. οὐ καταφοβηθεὶς ἐπιγλήσω, κινδυνεύουσιν τῆς πόλεως IV, 54. — ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους, dilato Argivorum negotio III, 277. Dem. Φιλ.

ἐπίσχεσις. οἱ εἰ ἐνυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μέλινον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὥς φόβῳ καὶ τοῦτο ὑπακούσοντες I, 200.

ἐπιτελές. τὸ ἐφ' αὐτὸν ἕκαστος σπεύδει· ἐξ ὧν φιλεῖ μὴδὲν ἐπιτελές γίνεσθαι I, 202.

ἐπιτελέω. ἐπινοῆσαι ὅξεις, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γινῶσιν, 97. alibi ἐν οἷς ἔδει αὐτοὺς τὰ βηθέντα ἐπιτελέσαι.

ἐπιτέχνησις. πρὸς πολλὰ ἀναγκαζομένοις ἰέναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ I, 100. Dion. Halic. ἐπιτεχνᾶσθαι πάρας πείρας.

ἐπιτήδειος. — εἰ Τισσαφέρης φαίνοιτο αὐτῶ ἐπιτήδειος ὢν I, 72. οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ἀλγυχᾶν ἐλθεῖν V, 96. εἰς καὶ ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτήδειου ἐτεθνήκει V, 100. ἄνδρας ἀπέκτειναν, οἱ ἐδόκουν ἐπιτήδαιοι εἶναι· ὑπεξαίρεται V, 107. καταστήσειν ἐς τὸ ἐπιτήδειον III, 114. νομίζοντες ἅς σπονδὰς οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι III, 238. ἀφικνεῖται ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας, ab amicis III, 306. 324. λιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη III, 330. ὧν ἐπιτηδείων ἐπαγωγὴ, commeatum III, 332. IV, 40.

χωρὸς ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐν στρατοπέδῳ II, 35. ἐπειδὴ κατε' Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πρᾶσσοντες οὐδὲν εὔροντο ἐπιτήδειον, 82. εἴποθεν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον IV, 201. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς διαίταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια IV, 299. τὸν Φρύγον διέβαλον, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιμάδην πρᾶσσομένοις V, 84. vid. Ulpian. in Demosth. 253 b. & Schol. Synesii 426 a. & Dionys. Halic. p. 556, 511 &c.

ἐπιτηδείωτερον. — θᾶσσον καὶ ἐπιτηδείωτερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

Thucyd. Vol. VI,

R r

I N D E X

ἐπιτηδεύειν. — Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδεύειν πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο III, 331. οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὐχ ὑποταλαίβειν ἔχοντες τοὺς ξυμμάχους ηἰχοῦντο, κατ' ὀλιγαρχίαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς μόνον ἐπιτηδεύειν ὅπως πολιτεύσωνσι διαπραγματευόμενοι I, 30. — ut paucorum principatu in reip. administratione uterentur, accommodare ad suum institutum.

ἐπιτήδεις. ὁ Δημοσθένης τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπιτήδεις προὔταξε, de industria primos in acie collocarat II, 334.

ἐπιτηδεύμα. τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες IV, 27. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτόμενοι ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψασθε IV, 34. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατανόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας I, 134.

ἐπιτήδευσις. ἀφ' οἷας ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, πρῶτον δηλώσας &c. II, 56. ἥμισυ ἄξιον ὧν ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι, διὰ τὴν νομομισμένην ἐς τὸ δεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 322.

ἐπιτηδεύω Noster alicubi. vid. Aelian. V. H.

ἐπιτίθημι. — οἱ ξένοι — ὑπαρτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι IV, 96. ἡγούμενοι τούτους σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἡκίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. imperum in se facturos. εἰ σφαλεῖν μέν τι — μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπιθούνο IV, 21. θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο II, 41. &c. alibi passim.

ἐπιτίμησις IV, 253.

ἐπίτιμος. — ἐπίτιμοι ὄντες, — ἀτίμους ἐποίησαν. — καὶ ὕστερον αὐτοῖς ἐπίτιμοι ἐγένοντο, hoc est, ἔντιμοι, in integrum restituti III, 259.

ἐπιτολαὶ ἀρκτούρου II, 120.

ἐπιτοαυτὸ ἐλθυσμέναι ἀγγεῖλαι, nuntii in unum mendacium congruentes IV, 166.

ἐπιτοπολὺ I, 20. Μί. νήσου οὔσης ὑλώδους ἐπιτοπολὺ, καὶ ἀτρυβοῦς III, 47. 347. ita Hippocrates passim. pag. 105. 122. 126 &c. vid. ἐπιπολύ.

ἐπιτρέπω. ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου, ut omne de se statuendi arbitrium permitterent Atheniensibus &c. III, 79. ἔτοιμος ὧν μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν III, 123. οὗτοι πλείστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες, ἡμᾶς ἐς κίνδυνον καταστήσειαν III, 342. II, 64. — ἢ ἀδικῶνται, δηλοῖ ὥστε μὴ ἐπιτρέφοντες, neglecturi I, 100. D. Halic. 286, 36. μήτε πόλεμον ἀγαν δηλοῦντες, μήθ' ὥς ἐπιτρέψομεν I, 116. ita, ut bellum neque nimis aperte declarent, & significant, nos haud permissuros &c. vid. Aretaei Indicem. οἱ

V E R B O R U M.

τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν, quibus custodia commissa erat I, 176. δίκης Λακεδ. ἐπιτραπείσης III, 253.

ἐπιτροπὴν ἀνέστης III, 253. ἡξίου δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γοητέσθαι III, 270.

ἐπιτυχάνω. ὀλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχῶν II, 177.

ἐπιφανέστατος. ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδεῖα, καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ἐμφέροντα, δίκαια III, 346. εὐρῆσθαι ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων ἡγησάμετος &c. I, 32.

ἐπιφανής. ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος II, 66. ἢν οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον IV, 178. 199. τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν IV, 287.

ἐπιφανῶς. ἐκέλευον ὥς ἡκίστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν, quam occultissime possent I, 128.

ἐπιφέρειν. ταῖς τῶν Ἀθηναίων ὀπλίταις ἐπιφερομένοις βεβαίους τὰς πύλας παρήσχον III, 99. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν &c. ἀπελύσαντο III, 322. ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακλήσεως, ἐναυμάχουν IV, 237. — ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας θέλωσι διδόναι IV, 197. ὁρῶντες τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἀφῶν, ἐθροβουύντο IV, 234. — ἐπιφέροντα ὄργας Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη V, 127. morem gerens.

ἐπιφημίσμα. ἀγτί δ' εὐχῆς καὶ παιάνων μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἱκαντοῖς ἐπιφημίσμασιν ἀφαρμᾶσθαι IV, 303.

ἐπιφθορός. ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπιφθονον λαμβάνει, ὁρθῶς βουλευέται II, 96. εἴτε δέων ἐπιφθονοὶ ἰστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἥδη τετιμωρήμεθα IV, 305.

ἐπιφθόνως. — ἀρχῇ ἕνεκα ἧς ἔχομεν, τοῖς Ἕλλησιν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι I, 107.

ἐπιφοιτάα. — ὥστε τὴν γῆν δροῦν ἐπιφοιτῶντες, incursionibus vastantes I, 115.

ἐπιφοράς. πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μιᾶς, διδόντων τοῖς θρανέταις &c. IV, 50.

ἐπίφορος ἀνεμός II, 279.

ἐπιχειρεῖν. ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτιμῶντα, ἐκέλευεν, ἢν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν III, 45. — Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειροῦμενον αἰεὶ ἱλλίπες ἦν τῆς δοκίσεως τί πράξειν III, 81. περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι II, 60. ἐπ' ἐκείνοις ὄντος αἰεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι II, 188. διὰ πλους ἐπὶ μεγίστη ἱλπίδι τῶν μελλόντων ἐπιχειρήθη IV, 52. ταῖς Ἀθηναίοις μέλλουσι ἐπιχειρήσειν παρεκλεύετο IV, 107. — πρὸς τὸ ἐπιέναι ταῖς ἱκαντοῖς εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι II, 20. ζυναικέπειθε τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἕλληνας IV, 202. 224. ταῖς πολεμίοις ἰσχυρῶν ἐπιχειροῖν II, 212.

I N D E X

ἐπιχείρημα. τοῖς ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες, ἰδόκει &c. IV, 250.

ἐπιχείρησις. — διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὅτι ἂν γνῶσι I, 99. IV, 19. ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19. τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι II, 133. III, 48. 49. ὤθησαν ἀπὸ προειρημένου αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι III, 196.

ἐπιχειρηταί, τῷ ἄτολμοι *opponitur*: διάφοροι ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς, οἱ μὲν, ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ, ἄτολμοι V, 156. *agn. Pollux.*

ἐπιχράσμαι. ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπιχρῆσθαι I, 94. *vid. Suid. I, 848.*

ἐπιχώριον ἢ ἡμῖν μὴ πολλοῖς χρῆσθαι (λόγοις) III, 26. ἑμνύντων τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἐκάτεροι III, 235. 282. ξυστρεφέμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ ταξει IV, 220.

ἐπιψήφισε, καὶ γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθ. IV, 25. v. *Αἰνιοί.* ἐποκέλλω. τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων ἐπώκελλον III, 42. μίαν (ναῦν), ἐποκέιλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου, λαμβάνουσι V, 165.

ἐπομαι. βαρσοῦντες, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπεσθε, *sumum quique ducem sequamini* II, 140. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων II, 266. *alibi, ἐπόμενον τῷ νόμῳ. ita Aretaeus, τῇσι ἐπιθυμίῃσι, obsequi.*

ἐπονομάζω. ἀφνειὸν ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον I, 23. Δαυλίας ἢ ὄρνις ἐπωνόμασται II, 46.

ἔπος I, 7. ἔπη διηρημέναί προπάλαι, *Aelian. V. H. XIII, 14.*

ἐπορέγασθαι πορρωτέρω ταῖς διανοαῖς, *Suidas I, 727.*

ἐποτρύνω. ξὺν ἐπαίνῳ ἐποτρυνόντων ἡμᾶς εἰς τὰ δεινὰ I, 119. *σαλπιγκται ξύνῳδον ἐπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις, ad congressum incitabant* IV, 110.

ἐποψίς. ἀνώμαλον τὴν ἐποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν IV, 293. *agn. Pollux.*

ἐπτὰ. ἰδίου τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἐπτὰ III, 80. ἐπτὰ τιτες (νῆες) ἀπλοι ἐγένοντο IV, 227. ἐπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔχοντες V, 18.

ἐπωνυμία. ἀφ' ἑαυτῶν ἐπωνυμίαν παρέχασθαι I, 7. τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας σχεῖν I, 14. τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκάτελιπε II, 170.

ἐπωτίδες. — ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας IV, 277.

EP. ἔρανον κάλλιστον τῇ πόλει προῖέμενοι, *collectam: gratiam collatitiam* II, 66. *Schol. συνεκφοράν. Hesych. συνεσφορὰς mendose. Pindar. P. V, 103.*

V E R B O R U M.

ἱραστής. Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, ἱραστής ὢν, εἶχε τὸν αὐτὸν, de Harmodio IV, 85.

ἐργάζομαι. εἴτι Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἐργασμένοι εἰσὶν II, 247. αὐτοὶ ἐργάζοντο τὴν γῆν II, 244. οὐς, ὑποσχόμενοι ἡμῖν μὴ κτενεῖν, παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεῖνὰ ἐργασθεῖς; II, 268. κοινὴ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς, de bello I, 6. κακὰ ἐργασμαὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον I, 193. — οἰκοδόμημα διὰ ταχέων ἐργασμένον III, 11. ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἵρεσιν ἔσσεσθαι, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου II, 115.

ἐργαλεῖα ὅσα ἐς τειχισμόν IV, 71. τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἱππιτειχισμόν IV, 198. Ioseph. 343.

ἐργασία. κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἢ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων ἐργασίαι ἐληγον IV, 183. ἡ τετράγωνος ἐργασία, opus ex lapide quadrato IV, 44. κτήσιω ἔχειν τῶν χρυσεῶν μετάλλων ἐργασίας III, 155. I, 197.

ἔργον. — τοῖς πρὸς ἔργα τετραμμένοις, qui opificiis operam dant II, 60. τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ, ibid. δῖε κπλοὶ οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ ἀναστροφαι, ἀπερ νεῶν ἀμεινον πλεουσῶν ἔργα ἰστὶν II, 144. εὐθύς ἔργου ἔχουσθαι, rem aggredi II, 5. ἰσὺ ῥόπος λόγος τῶν ἔργων II, 63. ἐνόμισαν — αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι, facinus sibi tributum iri II, 128. χρὴ αἰεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ, τῇ γνώμῃ βαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ, δεδιότας παρεσκευασθαι II, 20. λόγων κόμπος, ἔργων ἰστὶν ἀλήθεια II, 62. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθαι II, 145. ἐν τῷ διαλλάσσουντι τῆς γνώμης, καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται II, 183. ὥς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς παραπλεύσας, ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ προσένευσαν, dum ipsi forte fugerent, annatarunt II, 335. δεαταὶ τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων II, 223. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθείσαν παραίνεσιν III, 314. τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἱπιδντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλλῇ δεικνυσθαι IV, 60. ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ λόγων παρεσκευαστο ἀμφοτέροις III, 97. τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσεσθαι IV, 202. τὸ ἔργον τῶν ἀνδρῶν, officium eorum, qui desuper pugnant IV, 278. τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα III, 128. τὴν ἐπιφερομένην αἰτίαν ἐς μαλακίαν, — ἐν ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο III, 322. τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὸν I, 34. & passim.

ἐρημία. τῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψεως οὐκ ἂν ἀμαρτεῖν V, 108. ἐρημία ἀνδρῶν IV, 164.

ἐρημος. ἔχων ξύμμαχον ἐμὲ, καὶ οὐκ ἐρημος, ἀγωνιεῖται IV, 122. II, 255. πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐρημον ὄντα νεῶν V, 156. II, 8. ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ III, 43. πολλὰς εἶναι ἀκρας ἐρήμους τῆς Πε-

I N D E X

- λοποπνήσου III, 6. ἐρήμη δίκη δάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Hahic. 667, 46.
- ἔρις. ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ἀνομάσσαι II, 81.
- ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἐρίδι ἦσαν IV, 60.
- ἔρμα. μὴ οὐ προῖδ' ὧν τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλλῃ τὴν ταῦν IV, 210. vid. Var. Lect.
- ἐρμηνεύω. οὐδ' ἐνδὲς ἦσσαν ὧν γινῶναι τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύσαι ταῦτα II, 88.
- ἐρομένου τινὸς δ' ἄχθηδόνα, εἰ δ' c. III, 62.
- ἔρως. ἐν ἔρῳ κρᾶβυλον ἀναδύμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν I, 11.
- ἐρυθήματα καὶ φλόγους τῶν ὀφθαλμῶν ἐλάμβανε II, 72.
- ἔρυμα ἢ εὐσφοδῶτατον ἢ τοῖς πολεμίοις ὄρθασαν IV, 105.
- στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος προσπεριβαλλομένου V, 60. III, 50. δ' c.
- ἐρύμνην χωρίον καὶ δυσπρόσοδον III, 307.
- ἐρχομαι. δεδιότες, προμηθεῖα μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα III, 91. ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν V, 96. διὰ — τὴν ὑπερόμον ἀσχολίαν ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλευσόντας, ad ullam consultationem de δ' c. V, 110. Φοινίσσας ταῦς ἀποτρέψαι, ὥστε μὴ ἐλθεῖν V, 172. ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετεχισμένον IV, 309. ἐς χεῖρας ἐλθεῖν III, 53. ἐς ἐπινοίαν ἡμῶν ἐλθεῖν III, 134. διὰ μάχης ἐλθεῖν, configere III, 134. 135. 288. — τῶν μὲν γὰρ κἄν ἐλθοῖεν ἴσως Λακεδαιμονίῳ χάριτι IV, 21. ἐς ἐλπίδα ἦλθον τοῦ ἐλθεῖν II, 84. — καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν II, 112. παρὰ τοσούτου ἢ Μυτυλίῃ ἦλθε κινδύνου II, 243. 236. I, 48. 53.
- ἔρως. — ἢ ἐλπίς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ (ἐς τοὺς κινδύνους ἐξάγουσιν), ὁ μὲν, τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ, τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης υποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι II, 137. ἔρως ἐνέπεισε τοῖς πᾶσιν ἐκπλεῦσαι, desiderium IV, 41.
- ἐρωτάω. βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο II, 260. Δόρυβη πολὺν παρῆχον ἅμα πάντες ἐρωτῶντες IV, 247.
- ἐρώτημα. μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως II, 259. τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ Ξυνηματος πυκνοῖς χρώμενοι IV, 247.
- ἐρωτικός. τοιοῦτο τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἢ ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς τῷ Ἀρμόδιῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο IV, 92.
- ἐρωτικῶς περιαλγῆσας IV, 85.
- ΕΣ. ἐς. καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν III, 186. ἐς τὴν πλείον οὐκέτ' ἐπικολούθουν, νομίζοντες αὐτοὺς διαπεφευγῆναι III, 191. ἐς ἄλγιστον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. — διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ δεῖον ἐπιτήδευσιν IV, 322. ἐς οὐ:

V E R B O R U M.

δὲν κακοπαθήσαντες IV, 324. τὰ τῶν ξυμμάχων ἡργυρολόγη-
σεν ἐς τὸ ναυτικόν, ad classem comparandam V, 7. ἐς τὰ μαλι-
στα ξένος ὦν V, 13. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὅλῃ V, 33. ἐπὶ ξύλα ἐς μη-
χαὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσίην III, 20. ἐς ἄνδρας
ἑξήκοντα III, 72. τὰς διαφορὰς ἐς αὐτοῖς ἀναβαλώμεθα III, 92.
ἐς χεῖρας ἦσαν III, 107. — ὕπερ ὑμεῖς ἐς Λακεδαιμονίους πε-
πόνθατε, quod vobis erga Lacedaem. accidit IV, 22. μετὰ τοῦ
ἐς τὰ ἄλλα θάρσειν IV, 103. καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τὰς
ἀρχὰς, ἐς τὴν μὴν πόλιν οὖσαν ξυγάκισε πάντας II, 28. ἃ ἡ φύ-
σις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές II, 265. ἐς πλῆθος τριή-
ρεις ἐγ' ἔγοντο, abunde I, 24. ἐς τόδε, pro μέχρι τοῦδε I, 95. ἐς
τύχας, πρὸς πολλῶν δυνατωτέρους ἀγωνιζόμενοι, καταστῆναι,
incertos fortunae casus subire I, 96. Herod. V, 106. ἐς ἀκρόα-
σιν ἀτερπέστερον φανεῖται, de Historia I, 34. ἐς ἀεὶ, ibid. vid.
ἀεὶ. ἐσαεὶ Lucian. & Pindar. Ol. 11, 10. vid. εἰς.

ἐσάγω. προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σίτον τὸν βουλόμε-
νον &c. III, 41.

ἐσακοῦν. ὅπως σοφίσιν ὀτιμεγίστη πρόφασις εἶναι τοῦ πολεμεῖν,
ἢν μή τι ἐσακοῦσιν, si nulla in re sibi morem gerere voluissent
I, 174. II, 177. III, 231 &c.

ἐσβαίνω. ἐς τὰς ναῦς ἐσθήσεσθαι I, 132. & alibi. ἐμβαίνω
Th. Magist.

ἐσβάλλω. ὁ στρατὸς ἐσβεβλήκει II, 312. ἐς Ἀττικὴν ἐσέβαλ-
λον IV, 198. Herodot. I, 15. τὸ ἀργύριον ἐσβαλόντες ἐς ἀσπί-
δας ὑπτίας IV, 316. V, 48. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκοισιν
ἐς τὰ φρέατα II, 71.

ἐσβάσις. ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει πλείστους, οὐκ
ἐπισταμένους. νῆιν IV, 219.

ἐσβατός. — πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐσβατόν τῇ ἡμετέρᾳ
τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι II, 62. om. Steph.

ἐσβολή. ὅτε ἡ ἐσβολὴ ἐμελλε ἔσσεσθαι II, 26. ἐσβολὴν ποιησά-
μενος τῇ πόλει V, 48. & saepius alibi.

ἐσδρομή. ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ ἀπολέσας, τὴν πόλιν
περιεποίησε II, 42.

ἐσέρχομαι. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐσελθεῖν ἐπὶ τούτῳ (τῷ ἱερῷ) ἔφα-
σαν, ἀλλ' ἵνα &c. III, 245.

ἐσηγέομαι. οἱ Συρακούσιοι, Ἐρμοκράτους τοῦ στρατηγοῦ ἐση-
γησαμένου οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 158.

ἐσήγησις. ἡτιῶντο τὴν ἐσήγησιν τοῦ παντός, hoc est, τὸ εἰς
πυγίσασθαι προχωρῆσαι τοῖς Ἀργείοις III, 250.

ἐσηγητής. — περιστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ
δήμῳ V, 76.

ἐσίημι. — οὐδ' ἐσίηται ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιέψασθαι οὐκ

I N D E X

δένα, in carcerem III, 73. ἐς τὰς σπονδάς ἐσιέναι III, 268. 278. ὥς ἥδη ἔμελλον ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐσθὶ τὰ δεινὰ, pericula magis in mentem veniebant IV, 49.

ἐσκειμαι. ἐπειδὴ αἱ νῆες πληρεῖς ἦσαν, καὶ ἐσέκειτο πάντα ὅσα ἔμελλον ἀνάξσεσθαι IV, 52.

ἐσκομιδῇ. οἱ ἔσπλοι οὐκ ἀσφαλεῖς ἦσαν, καὶ διὰ μάχης ἥδη ἐγίγνοντο αἱ ἐσκομιδαὶ IV, 208.

ἐσκομίζομαι. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ῥῶον ἐσκομιζόμεθα IV, 39. importemus.

ἐσένεω. ἐσένεον κατὰ τὴν λιμένα κολυμβηταὶ ὕψυδροι, ἀσχοῖς ἐφέλκοντες μήκονα δισ. III, 42. annatabant.

ἐσπένπω. ταῦτα δὲ (τὸν οἶνον δισ.) ὁρώτων τῶν Ἀθηναίων ἐσπένπειν III, 25.

ἐσπίπτω. ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτὸ, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη III, 36. de freto Siculo. ἐσπεσόντες ἐς τὴν πόλιν III, 196. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ IV, 318. ἐς τὴν εἰρκτὴν ἐσπίπτει ὑπὸ τῶν Ἐφόρων, in carcerem ab Ephoris coniectus est I, 183.

ἐσπλέω. τρίτος αὐτῶν Λάμαχος δέκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόρτον ἐσπεπλέυκει III, 111. 112. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον, παραχθῆσαι περὶ ἀλλήλας IV, 206.

ἐσπλους. οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων IV, 207. ἀεὶ καραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων ἡρμέναι IV, 239. τοὺς ἐσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι III, 11. ἐξω τοῦ ἐσπλου III, 12.

ἐσπραξίς. διὰ τοῦ δύματος τὴν ἐσπραξιν ἐσβαλοῦντες, ut hostiam exigere III, 291.

ἐστίθημι. φύσας μεγάλας ἐσθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων III, 149. grandibus follibus ad antennae caput applicitis flatum ciebant.

ΕΤ. ἕτερος. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε IV, 192. τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τεύχοιν κατέβαλον IV, 207. ξυμφορὰ οὐδεμιᾶς ἦσσαν μᾶλλον ἐτέρας ἐνέπεσε IV, 219. ἕτερος ἐτέρου προφέρει ἐπιστήμη IV, 281. δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἐτέρου τεύξεσθαι III, 46. τοῖς ἔθνεσιν δίχα πέφυκε τοῦ ἐτέρου III, 88. 101.

ἐτι. οὐκ ἀποστατέον ἐτι τοῦ πολέμου, nequaquam V, 6. Aelian. V. H. XII, 60. ὥς ἐτι ἐλπίς καὶ δυνατόν κωλύσαι V, 60. ἐν τούτῳ, καὶ ἐτι πρότερον πρὶν ἀναστῆναι, τὰδε ἐπράσσετο, quin etiam V, 67. 171. IV, 149. νομίσαντες μὴ ἂν ἐτι ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι IV, 164. εἴτις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἐτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου IV, 185. 192. III, 22. 46. 56. 134. 163 &c.

V E R B O R U M.

ἐτοιμάζω. ἀργύριον ρητὸν ἐτοιμάζειν II, 14. parare. ἔπρασσον ὅπως ἐτοιμάσαιντο τὴν τιμωρίαν, ἣν δέη I, 82. ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας ἀπαντησόμενος III, 115.

ἐτοιμος. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. 6. 147. III, 123. τὴν Βρασίδου γνῶμην ὁρῶντες ἐτοιμῇ, *animum propensum* III, 182. ἐπεὶ ἔτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τοῖς δὲ αἰεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοιμῇ διὰ τὸ πλῆθος ὁδὸν εἶναι IV, 134. διὰ τὸ ἐτοιμῇ ὑπεῖναι ἐλπίδα ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας IV, 135. *in promptu spes est*. δι' ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐς τὰ ἔτοιμα μᾶλλον τρέπονται I, 32. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἔτοιμα ἦν, *res pro facultate paratae* II, 7.

ἐτοιμότερος. οὐ τοῖς ἀρχεῖν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπακούειν ἐτοιμότεροις οὖσι III, 89.

ΕΥ. εὖ. τὴν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀμνυνόμεθα III, 92. — ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τε ἐστὶν αὐτὸν ποιεῖν V, 126. ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ δῶνται V, 129. πρὸς ταῦτα βουλεύεσθε εὖ III, 130. — αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήφονται II, 228.

εὐαποβατωτέραν νῆσον III, 49.

εὐαποτείχιστος. ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ᾖσιν, ἣν ἄρα σφάλονται IV, 117.

εὐβουλία. ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία I, 112. νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλία εἶναι, τάχος καὶ ὀργὴν II, 231.

εὐβουλος. πολεμικοὶ καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γ. I, 119.

εὐδαιμον. τὸ εὐδαιμον, τὸ ἐλεύθερον κρίναντες, *felicitem esse libertatem* II, 66. οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων I, 11. *vid. Annotat.*

εὐδαιμονία. μεγίστη ἐγένετο (*Odrysarum imperium*) χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἀλλῇ εὐδαιμονίᾳ, *earum rerum copia*, quae homines beatiore faciant II, 159.

εὐδοκίμω. κατὰ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῇ εὐδοκίμῃ, ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. Marg. *τινι*. *pro dignitate*, ut quisque in aliqua re excellit II, 56.

εὐδοξοτάτην καὶ ἐλευθέραν πόλιν νομήμεθα I, 118.

εὐελπῖς. ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες I, 98. IV, 42. V, 7. εὐελπῖς χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις III, 15. — οὐδὲ ἰσχυρὸς βέβαιον, διότι καὶ εὐελπι, quod bona spe compleat III, 91. *vid. Arctaeum* 49, 2. Clem. Alex. 162, 51. Plato, ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς θάνατον. Diodor. 568 d.

εὐπρόθετος. ἡμῖν ἂν εὐπρόθετος εἴη ἡ παρασκευὴ αὐτῶν, βραδεῖα προσπίπτουσα, *facile invadenda* IV, 58.

Thucyd. Vol. VI.

S s

I N D E X

εὐεργεσία. ἡ εὐεργεσία ἐς τοὺς Σαμίους, παρέσχε ὑμῖν Αἰγυπτιῶν ἐπικράτησιν I, 62. ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ταῦς ἐπιδούναι III, 18.

εὐεφοδῶτατος. τὸ ἔρυμα εὐεφοδῶτατον ἦν τοῖς πολεμίοις IV, 105. Polyb. p. 36.

εὐζωνος ἀνὴρ ἐνδεκαταῖος τελεῖ II, 158. *pervenire potest expeditus*. D. Hal. Xenophon. Horat. — *praeclivius* ac nos.

εὐήθες alicubi. Demosth. εὐήθειαν & φιλανθρωπίαν coniungit vid. Arctaei Indicem.

εὐθύνα. — τῶν μὲν ἰδία πρὸς τινα ἀδικημάτων εὐθύνη, damnatus est I, 135. D. Hal. 726, 17. τὰς εὐθύνas ἐλάμβανε, Diodor. 670 d. Demosth. ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. vid. Ulpian. 323, 364.

εὐθύς ἀπὸ παλαιοῦ μείζω ἔτι ἐποίησαν τὴν πόλιν I, 6. τὸ Ἐλληνικὸν ὄρων ξυνοιστάμενοι πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν, εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διατροόμενοι I, 4. δεομένοις ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν I, 53. ἅμα τῷ ἦρι εὐθύς ἀρχαμένῳ V, 92. — ἐν ᾧ σαφέστατα τὴν Ἰωνίαν δις. εὐθύς εἶχον οἱ πολέμιοι V, 132. 147. 150. πόλις εὐθύς ἐστὲ, ὅποι ἂν καθέροιςδε, protinus IV, 305. ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθύς ἐπὶ τὴν γέφυραν III, 173. *verte recta*. τοὺς μὲν ἀπέκτειναι εὐθύς ἐν χειρὶ III, 207. τὰ — ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα II, 233. ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθείαν, *curfu contendit recta per illam viam* III, 221. ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε δις. II, 163. — εὐθύς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV, 193.

εὐκατηγόρητος. τὴν Ἀθηναίων πόλιν εὐκατηγόρητον οὔσαν ἡκομαν ἀποφανοῦντες δις. IV, 120.

εὐκοσμον. εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνόμεθα I, 119. Arctaeus 82, 18.

εὐλογία. τὴν εὐλογίαν ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείοις καθίστας II, 63.

εὐλογον. — προσεῖναι τι μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον III, 129.

εὐλόγως. οἱ εὐπρεπῶς ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασι III, 90.

εὐμένεια. τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἴομεθα λελέσθαι III, 345. Herod. II, 46. Bodl. ἐόντα. recte. Med. ὄντα.

εὐμενής. παρέσχετε αὐτὴν (τὴν γῆν) εὐμενῇ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν, *agrum, quem Graecis benignum Dū prae buistis* II, 114. Συμὸς εὐμενής Bacchylides. Schol. Sophocl. 263. εὐμενεῖς Aeschylus. Perf.

εὐμεταχείριστος IV, 132.

εὐνοια. — περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ὡς ἑκατέρων τὶς εὐνοίας ἡ μνήμης ἔχοι I, 34. — εὐνοίαν ἔχουσα πράξαι ἃ ἐπινοοῦμεν II,

V E R B O R U M.

19. τὸν σκοπὸν Schol. quasi ἐννοίαν legisset. ἡ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, hoc est, εὐνοικῶς εἶχον. hominum benevolentia longe maior ad Lacedaemonios inclinabat II, 15. εὐνοία πίστιν βεβαίῳ II, 187.

εὐνομέω. — ἐκ παλαιτάτου εὐνομήθη, καὶ αἰεὶ ἀτυράννευτος ἦν I, 28. Aeschin. οἰκίαν εὐνομουμένην. εὐνομήθησαν, Herod. I, 66. εὐνομία. ἐχώρησαν ἐς ἐλευθερίαν, τὴν ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες, reipublicae recte administrandae formam V, 98. Pindar. Ol. IX. ε. λέλογχεν ὁπότενα.

εὐνους. τὸ ἔχον τῶν τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὖνον τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλὰ &c. III, 347. 129. τοῖς Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν πλὴν καθόσον &c. IV, 136.

εὐξυνετώτερον ταῖς συμφοραῖς αἱ αὐτοὶ προσφέροντα (σώφρονες ἄνδρες) III, 28.

εὐοργήτως τῷ πολέμῳ προσομιλήσας I, 169. moderate se gerens. εὐοργητώτερα Galen. Exeg. in Hippocrat. cum Schol. Thucyd. εὐτροπώτερα exponit. Clem. Alex. 302, 28.

εὐορκέω. — ἔφασαν — θεῶν πίστεις ὁμόσαντες, οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδίδόντες αὐτοὺς III, 251.

εὐορκος. εὐορκον εἶναι, προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὃ, τι ἂν δοκῇ III, 249. 236. Pindar. Ol. II, εὐορκίαις ἔχαιρον.

εὐπαρεσκευάζοντα τὰ πολέμια I, 30.

εὐπορέω. χρυσὸν καὶ ἄργυρον κέκτννται, ὅθεν ὁ πόλεμος εὐπορεῖ IV, 57. Ulpian. in Dem. 335, 2. 351, 2.

εὐπορία. — πόλεμος, ὕφελών τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν &c. II, 288. εὐπορία ἦν ναῦς ποιέεισθαι, ξύλων ὑπαρχόντων III, 77.

εὐπορος. οὐκ εὐπορον ἦν διῖναι ἀνευ ἀγωνοῦ III, 116. D. Ha-lis. 650, 1. διὰ τὸ εὐπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ V, 74. alicubi εὐπόρως εἶχον τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον.

εὐπορώτατος. πόλιν τοῖς πᾶσιν εὐπωρώτατην καὶ μεγίστην ὀκῆσαμεν II, 95.

εὐπωρώτεραν τῆς στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἐφοδὸν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν I, 132. Diodor. βελῶν 353 b.

εὐπραγία. δέισαντες μὴ παραχρὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ IV, 322. εὐπραγίαις ἐξυβρίζομεν I, 118. Pindar. ἐπὶ ἀπροσδοκῆτῃ εὐπραγία πάλιν αὐτὸ ἀναρρώσζοντες IV, 249. ἐπιπλεῖστον ἄριστον διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν III, 278.

εὐπραξία. ἐκοθε αἷς ἂν (πόλεσι) ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν II, 225.

εὐπρεπεία λόγου, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος, specioso verborum praetextu, & confilii aggressione II, 185. IV, 51.

I N D E X

εὐπρεπές. ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἰσχίον πλεονεκτῆσαι ἢ βία ἐμ-
φανεῖ III, 128. τὸ εὐπρεπές τοῦ λόγου ἐκπονήσας, speciosa ora-
tione elaborata II, 222. ἦν τοῦτο εὐπρεπές πρὸς τοῖς πλείους
V, 100. D. Halic. 742, 41. ἀνάγκη, ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλή-
σει δὲ, κατὰ ἔχθος IV, 269. 120.

εὐπρεπέστατος. — τὸ δ' εὐτυχές, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης
λάχῳσιν τελευτῆς II, 67. ὅπως τὰς διαβολὰς — ὥς εὐπρεπέ-
στατα ἀπολογησεται V, 175.

εὐπρεπῶς ἀδικοί, infesto animo, sed specioso praetextu III,
90. τὸ φύσει πολέμων εὐπρεπῶς ἐς τὰ ζυμφέραν καθίσταται
III, 87.

εὐπρόσδοτος ἦν πᾶσιν, facilis ad illum fuit aditus IV, 90. D.
Halic. 645, 23. Xenophon, εὐπροσδωτάτον χωρίον. Plutar-
chus, ἄνθρωπος.

εὐπροφάσιστον αἰτίαν IV, 169.

εὐρημα. ἐκείνοις δυστυχούσιν, ὅτι τὰ χίιστα εὐρημα εἶναι δια-
κινδυνεύσαι, lueri loco fore III, 278. idem ac ἔρμαιον Xeno-
phon Ἀναβ. VI. Noster alibi, εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιτο, εὐρη-
μα ἐδόκει εἶναι. ita Isaeus: ita schalal vertunt Seniores Ierem
XXXVIII, 2. Euripides, Philostrate.

εὐρίσκω. — ἀθρεῖτω, καὶ εὐρήσει οὐκ εἰκὸς δὲν δεσ. III, 244.
Herodot. I. ἐς τοῦτο διζήμενος εὐρήσεις alibi. εὐρηται δ' ἡμῖν ἔ-
σα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι IV, 277. οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους
χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὐρήσουσι IV, 284. δεινότερόν τι τούτων
δέος εὐρετέον ἐστίν II, 236.

εὐρυχωρία. ἐκπλεῖν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν II, 138. ἐπανῆγε τὸ
στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον IV, 178.

εὐσκεπαστότατον τὴν πυκνότητα τῆς συγκλίσεως νομίζειν
εἶναι III, 316.

εὐσταλεῖς ἦσαν τῇ ὀπλίσει II, 200. D. Hal. 464, 31. Ioseph.
1380. Hippocrat.

εὐτακτέω. πρὸς τὸ παραχρῆμα δέος ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν
V, 5.

εὐτακτον πορείαν φυλάξατε IV, 306.

εὐταξίας ἐς τὰ ἔργα πρσγενομένης IV, 114.

εὐτέλειω. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι V,
5. Ioseph. 205. φιλοκαλούμεν μετ' εὐτελείας II, 60. ἐς εὐτέ-
λειαν τι ζυντέμνηται V, 133.

εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχὲ μορίω τῆς δαπάνης V, 70.

εὐτραπελῶς. μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν εὐτραπελῶς τὸ σῶμα
εὐταρκες παρέχσθαι, cum maxima venustate sese idoneos
exhibere II, 62. Schol. Synesii 418 b.

εὐτυχίω. τὰ κατὰ λόγον εὐτυχούντα, ἀσφαλέστερα, ἢ πα-

V E R B O R U M.

ρὰ δόξαν II, 226. κακοτυχῶν (ἀνὴρ) ἐν εὐτυχούσῃ (πατρίδι) II, 88. τοῦ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκίμως εὐτυχῆσαι III, 27. τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως ὅτι καὶ ἀδικεῖται, non merito succedit &c. III, 91.

εὐτυχία. τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι I, 166. οὐδενὸς εὐτυχίᾳ δοκῶν περὶ ὕστερος εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον IV, 304. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχιάν ἀκούσαντες V, 171. τὴν παρούσαν εὐτυχιάν καλῶς θέσθαι III, 27. 95.

εὐτυχές. αὐχμηὰ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχούς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται II, 92. vid. εὐπρεπέστατος.

εὐφύλακτα II, 306.

εὐφυλακτοτέρα αὐτοῖς ἐγγίγνεται, Rhodus V, 85.

εὐχή. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχαῖς καὶ δυσχαῖς καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. IV, 303.

εὐφυχία οὐδὲν προφέρασι II, 143. ἀνευ εὐφυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει II, 140.

εὐφυχον. τὸ εὐφυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁξεῖς ἐνδείκνυνται III, 189. — χῶρας διὰ τὸ εὐφυχον ἐλευθέραις III, 216.

εὐφυχότατοι πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις II, 20.

εὐώνυμον. τὸ εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν V, 168 & 167 &c.

ΕΦ. ἐφ' ᾧ ἦλθομεν IV, 193. III, 27. σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἀνδρας κομιοῦνται, ea conditione I, 157. & Synesius. ἐφ' ἡμέραν, in diem III, 103. ἐφ' ἀρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι III, 154. vid. ἐπί.

ἐφαιρέω. — ἐφηρημένος ἀρχεῖν III, 19.

ἐφεδρευόντων ἐγγυς Ἀθηναίων III, 105.

ἐφέλκω. μὴδ' ὅτι ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην διδῶσι; τούτῳ ἐφέλκεσθε, ad societat. alliciamini I, 64.

ἐφέπομαι. ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐφεπομένων, φυγὴ καθεστήκει πάντες τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων III, 143. — ὁ μὲν ἠγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη II, 237.

ἐφεωράω. — ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωράτα τῆς νήσου II, 320.

ἐφίημι. τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφίεμένοι III, 88. vid. Th. Magistrum.

ἐφίστημι. ὥς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφίστῶνται II, 288. prout contigerint. ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς V, 106.

ἐφόδος. σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους IV, 158. D. Halic. 348, 43. ἡ φυγὴ καὶ ἡ ἐφόδος, ἴσῃν ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρείον ἔχει III, 188. γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος II, 185.

ἐφόδιος. μετ' ἀλίγων ἐφοδίων IV, 58. ἀργυρίον τι ῥητὸν ἔχον-

I N D E X

- τας ἐφόδιον II, 108. Aelian. V. H. XII, 40 &c. Herod. 942 b.
 ἐφολλὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος III, 161. ἐφόλκια εἰς παρ-
 ῥησίαν, Aelian. VIII, 12. vid. Aeschyl. Steph. p. 314.
 ἐφορεύοντι Ἐσθίῳ, Ephori magistratum gerente V, 13.
 ἐφορμίω. τῶν πολεμίων ἀντιπράρων ἐγγύς ἐφορμιάωνται V,
 115. III, 36.
 ἐφορμίζω III, 11.
 ἐφόρμησις. λιμένα καὶ ἐφόρμησιν ἱκανωτάτην τῇ στρατιᾷ
 ἔσσεσθαι IV, 77.
 ἐφορμος, statio III, 51.
 ἐφυστερίζω — ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερί-
 ζοντά που, πύσσει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερ-
 βολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας II, 289. καθυστέρουν Dio-
 dorus 391 c. 225 d.
 EX. ἐχέγγυος. τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχέγγυον πιστεύ-
 σαντας II, 238. D. Halic. 104, 34. Clem. Alex. 322, 8. Iose-
 phus B. 851. 902. Euripid. Φοιν. 766, & Schol.
 ἐχθιστος. ὡς ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοὶ οἶγε ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον
 δουλασόμενοι IV, 285.
 ἐχθος. — κατὰ ἐχθος εἶποντο IV, 269. I, 134.
 ἐχθραν μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην διαφυγεῖν IV, 127. III,
 35 &c.
 ἐχυρὸς. τὴν ἐλπίδα ἐχυρὰν εἶχον ταῖς ναυσὶ κρείστους εἶναι
 IV, 239. Mf. Gr. ἰσχυρὰν ex Gloss. ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι IV, 306.
 οὐκ ἦν ὁ διαλύσων, οὔτε λόγος ἐχυρὸς, οὔτε ὄρκος φοβερός II,
 293. λόγος ἐχυρὸς D. Halic. de Isocrate. οὐκ ἔχοντος ἀπὸ ἐχυ-
 ροῦ πύθεν ὀρμᾶσθαι I, 126. Aeschyl. Schol. 88. φρούρια D. Ha-
 lic. 188, 43.
 ἐχυρῶς. εὐρήσει τίς λογιζόμενος, μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ζυμ-
 βαῖν III, 245.
 ἐχυρώτερος. ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μείζον, τόσῳ
 καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον V, 37. τὸ μὴ ἀδικεῖν ἐχυροτέρα δύ-
 νاميς, ἢ διὰ κινδύνων τὸ πλεονέχειν I, 64.
 ἔχω. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217.
 πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι ὥσπερ ἔχομεν II, 211. χαλεπῶς ἔχει
 ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πείθω, ipsa persuadendi ratio in dif-
 ficili est II, 248. ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα ἐσταυρώθη καὶ ὁ
 κοδομήθη IV, 159. οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε IV, 193. τοῦ αὐτοῦ
 λόγου εἶχοντο III, 286. — ἐπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος,
 quam maxima celeritate quisque poterat II, 147. ἔσχον ἐς ἡμέ-
 ραν, appulerunt IV, 99, εἶχον οὐδ' ἐν σφίσιν αὐτοῖς χρῆσασθαι
 III, 55. 56. vid. καλῶς. ταύτην τὴν τάξιν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχον-
 τες, hunc ordinem per se, non permixti aliis, obtinent III, 311.

V E R B O R U M.

π' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε, ancipitem cogitationem habens IV, 252. τέλος ἔχοντες, cum absoluta rei arbitratu suo transigendae auctoritate III, 175. ἐν δεραπέει πολλῇ ἔχον I, 78. ἔχων διαίταν ἐν Ἀργεῖ, habitabat I, 190. δεδιέναι χεῖν αὐτὸν, retinere, ibid. ἐν ὀργῇ εἶχον II, 38. σχόντι γυναῖκα II, 46. vid. ἴσχω.

ΕΩ. ἐφ. ἅμα τῇ ἐω γυγνομένη III, 51.

ἑώραω. τὸ πλῆθος ἑωρων τετραμμένον III, 157. V, 15. 60 &c. ἕως ἂν βασιλεῖα ἐπέρῃται V, 46. ἕως ἔτι ἐλπίς καὶ δύνατον κωῦσαι V, 60. ἕως ἂν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῇ III, 49.

Z.

ΖΑ. ζᾶω. φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν ἀντίπαλον II, 69. ζητοῦντες ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν II, 224.

ΖΕ. ζεύγνυμι. ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς, ὥστε πλωίμους ἵναι, iugis aptantes I, 45.

ζεῦγμα. ὁρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. πειδὴ προσέμισγον τῷ ζεύγματι IV, 289.

ζεῦγσει βοεικοῖς III, 192.

ΖΗ. ζηλώω. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν ὁ ἄφρον III, 346. ταῦτα ὁ ἀπράγμων μέμψαιτ' ἂν, ὁ δὲ δρᾶν ἱ βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζηλώσει II, 59. χρώμεθα πολιτείᾳ οὐ ηλοῦση τοὺς τῶν πέλας νόμους II, 56.

ζηλοῦσις pro μίμησις Atticum Moeris.

Ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατῆρ II, 275. &c paulo post διὰ τὸ πλῆθος ζημίας. θάνατον ζημίαν ἐπέθετο II, 11. Herodot. I, 145. ἐπεὶ διεξεληλύθασιν διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν ἱ ἄνθρωποι II, 236. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον II, 305.

Ζημιᾶω. πληγαῖς πάντας ζημιοῦσι V, 114. φυγῇ ἐζημιώσαν II, 95. — ἐν ᾧ ἡ πόλις βραχέα ἥσθεισα, μεγάλα ζημιώσεται I, 228. ζημιούν II, 232.

Ζητέω. — ἥσόν τις ἐπ' ἀδίκους ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσῃ II, 271. — τοὺς δράσαντας ἥδει οὐδείς, ἀλλὰ μεγάλοις μηῦτροις δημοσίᾳ ἐζητοῦντο IV, 45. vid. ζάω.

Ζήτησις. ἀταλαπῶρος ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας I, 32. ἐφοβεῖτο ἢ τῆς τροφῆς ζητῆσει πορθῶσι τὴν ἡπειρον V, 89.

ΖΩ. ζωγρήσαντες II, 268.

H.

ΗΒ. ἡβῶω. τῶν ἡβόντων αὐτῶν ἄνδρας ἐξῆγον III, 199.

ΗΓ. ἡγεμονία. τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι ἀπάσαις ταῖς ῥόλεσιν, par imperium III, 282. πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὐποίησα IV, 193.

I N D E X

- ἡγεμὼν τῶν ὁδῶν II, 314.
 ἡγέομαι. ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο, illos putabat al-
 lum iri III, 14. ὥς ἀν αἱ τύχαι αὐτῶν ἡγήσωνται III, 28. Ἀρ-
 χιδάμος ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου II, 18.
 ΗΔ. ἡδέως ἀπαλλαγέντας τοῦ πράγματος V, 138.
 ἦδν. ὕστερον ἦδν, aliquanto post V, 105. — ὥς φανερώς ἦδν
 Ἀττικίζοντι V, 134. ἦδν γὰρ καὶ ὁσονοῦ παρελευθεῖ ἢ αὐτῶν
 τείχισις &c. IV, 183. σχεδὸν γὰρ τοι ἦδν πᾶσα ἡ Σικελία &c.
 IV, 224. &c. ita plerumque.
 ἦδομαι. τῷ ἡσυχῇ τῆς εἰρήνης ἠδόμενον I, 166. ἡ πόλις ἐρα-
 χέα ἡσδεῖσα, μέγала ζημιώσεται II, 228.
 ἦδονή. — τοῖς ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησασθαι μεθ' ἡδονῆς III,
 30. διὰ τὸ ἦδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα III, 161. πρὸς ἦδονὴν τι λή-
 γειν II, 99. — Herodot. II, 127. ῥῶν γὰρ ἐτόλμα τις ἂν πρότε-
 ρον ἀπεκρυσσάτο μὴ καθ' ἦδονὴν ποιεῖν, ex animi libidine II, 79.
 ἀκοῆς ἦδονῃ ἡσασμένοι II, 224.
 ἦδύς. τὰ ἡδέα, καλὰ νομίζουσι III, 346. II, 61. v. ἐπιστέλλω.
 ΗΘ. ἦθος. ἐν ἦθεσιν ἀντιπάλαις τεθραμμένους II, 90.
 ΗΚ. ἦκιστα. οἱ Συρακούσιοι, οὐχ ἦκιστα Ἑρμοκράτους ἐσι-
 γησαμένου, ἐβούλοντο διακινδυνεύειν IV, 157. μέγιστον δὲ καὶ
 οὐχ ἦκιστα ἐβλάψεν ὁ παιωνισμὸς, potissimum IV, 248. He-
 rodot. II, 43. οὐχ ἦκιστα ἀλλὰ μάλιστα. Bodl. ἐξεπιστέασι
 οἱ Ἀ. ἔσα ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, λογισμὸν ἦκιστα ἐνδέχεται
 III, 15.
 ἦκω. προπέμψας ἄγγελον ὥς ἦζων III, 49. ἀπὸ πολιτικῶν
 τοιούτων ἦκετε, ἐν αἷς &c. III, 187. — ἐς αὐτὸν ἦξειν τὸ δεῖν
 IV, 121.
 ΗΛ. ἡλικία. οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ V, 115. I, 113. vid. Ulpian. ad De-
 mosth. 186. οἷς ἐτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. alibi ἀπὸ
 ἡλικίας. &c. αἰσθανόμενος ἡλικία, integris sensibus.
 ἦλιος. τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο III, 76. Herodot. I, 74.
 ἀμαυρώθη H. IX, 10. πρὸς ἦλιον ἀνίσχοντα, Varro, ad solem
 exorientem II, 17. — τῇ χώρᾳ, ἣτις μὴπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο,
 a sole nondum conspecta regio II, 169. v. 2 Reg. XII, 11.
 ΗΜ. ἡμέρα. τῆς ἡμέρας ὅπερ ἦν III, 137. vid. ὅπερ. ἐπεὶ δὲ ἡμέ-
 ρα ἐγένετο IV, 317. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεῆς καὶ ἀνεπιβούλευ-
 τον II, 220. δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας II, 194.
 ἡμέτερος. ἐπὶ τὴν ἡμέτεραν ἦλθον δουλωσόμενοι IV, 285. He-
 rodot. IV, 118. ἐκφοιτῶσαι Bodl. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡ-
 μέτερον νομίζω III, 16. ἐπὶ τῷ ἡμέτέρῳ ξυστήσαντες ὑμᾶς ὑπὸ
 πτῶ, hoc est, βούλονται ὑπόπτους ἡμᾶς ποιήσαντες ὑμῖν &c.
 IV, 132. τοῦ ἡμέτερου ἔτι μόνου ἀντισουμένου, nos iis exaequa-
 ri II, 185. τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐξαρτύεσθαι I, 116 &c. alibi.

V E R B O R U M.

ἡμέτερα. ἔστιν ἂ καὶ ἡμέτερα, τὰ δὲ καὶ ἐξεργασμένα κατε-
είπετο IV, 177. D. Halic. 246, 21. Aristot. Oeconom. II.

ἡμῖς. οἱ ἡμίσεις ἀπάνησάν πως II, 197. τὸ ὕψος ἡμῖς, ἐτε-
έσθη οὐ διενεοῖτο I, 132.

ἡμιτέλεστος. τὰ ἡμιτέλεστα τῶν τευχῶν II, 177.

HN. ἦν τι ξυμβαίνει II, 11. semper μετὰ ὑποτακτικοῦ in-
quit Th. Magister. Noster alicubi ἦν τε εἶεν.

ἦνίκα ξυνεσκόταζεν IV, 298.

HP. ἡπιώτερος. τὰ ἀπὸ τῶν δεῶν ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν IV,
302. II, 87.

HS. ἥσσα. διὰ τὸ καταπεπληχθαι τῇ ἥσῃ IV, 296. II, 330.

ἥσάομαι. ἐνόμιζον ἥσάσθαι εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων IV, 228. εἴ-
πως ἥσθησεν τοῦ παρόντος δεινοῦ III, 58. — τὴν γνώμην αὐτῶν

οὐχ ἥσθησθαι IV, 114. V, 100. ἀκοῆς ἡδονῇ ἥσώμενοι II, 224.

ἥσων. ἐγένετο ἱππομαχία, ἐν ᾗ ἀξιούσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσ-
τους γενέσθαι III, 107. οὐδένος ἥσων γινῶναι τὰ δέοντα II, 88.

ξυμφοραῖς ἥσων ἑτέρων εἴκομεν I, 118. οὐχ ἥττον IV, 187.
Marcellin. ἀληθείας ἥσων, veritati cedens.

ἥσυχάζω. ἡ ἀπρρία τοῦ μὴ ἥσυχάζειν ἐπέκειτο II, 74. ἡσύ-
χαζε τῷ στρατῷ, cum exercitu conquievit II, 319. Ἐλλάς—

ἥσυχάσατο I, 20. ἥσυχάζουσιν τῶν νεῶν I, 70. ἀνδρῶν σωφρό-
νων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἥσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ &c. I, 166.

ἥσυχία ἦν, καὶ ἐφοδοὶ παρ' ἀλλήλους, a bello cessatum &c.
III, 261. καθ' ἥσυχίαν ἐσώθησαν, per otium evaserunt III, 320.

ἥσυχος. διὰ τὸ ξύνηθες ἥσυχον IV, 57. vid. ἡδομαι.

ἥσυχάτερα cit. Th. Magister.

HT. ἥττον. vid. ἥσων.

Θ.

ΘΑ. θάλασσα. ἐμπειρία τῆς θαλάσσης IV, 202. τὴν εἰκοστὴν
τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν IV,
216. ἥσων ἐλύπου ἐκ θαλάσσης III, 78. ἀποστέλλειν τὴν θά-
λασσαν ὁ σεισμός — ἰσχυρότατος II, 301. τῆς θαλάσσης ὡς
ἀνθεκτέα ἐστὶν εἰπεῖν I, 131.

θαλασσεύω. νῆες — διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἥδη θαλασ-
σεύουσαι IV, 189. utitur alicubi Basilii.

θαλασσοκρατούντων ἐπιπλέον ἥδη ναυσὶ IV, 252. θαλασσο-
κράτορες D. Halic. 10, 1. Xenophon 443 a. Diodor. 183, &
Noster V, 95.

θάμβος. τόλμης τε θάμβει, καὶ ὕψους λαμπρότητι περιβόη-
τος ὁ στόλος IV, 52. Pindar. θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθεῖς.

θάνατος. — ἐπιτρέφει περὶ σφῶν πλὴν θανάτου III, 79. vid.
ζημία. θανάτου δίκη κρίνεσθαι II, 254. vid. ἰδέα.

θαρσαλέος. ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι II, 78. τῇ γνώμῃ θαρσα-
Thucyd. Vol. VI.

I N D E X

λέους στρατεύειν II, 20. Aeschylus Steph. p. 35, & Schol. Homerus. Pindar.

Δαρσέω. — τάχ' ἂν τις Δαρσεῖν ὅτι αὐτῶν ὑπερφέρομεν I, 114. δεδιότας ἀττικαβίστη πάλιν ἐπὶ τὸ Δαρσεῖν II, 99. τὸ τῶν Θρακῶν ἐν ᾧ ἂν Δαρσῆση φοινικώτατόν ἐστιν, cum fiduciam concepit IV, 218. τῇ ὄψει τοῦ Δαρσεῖν τὸ πλείστον εἰληφότες III, 54.

Δαρσύς. Δαρσεῖα ἐλπίς τοῦ μέλλοντος IV, 305. agn. Thom. Magister. vid. Δράσος, & Δρασύνω.

Δᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια Δράσος II, 187. Δᾶσσον καὶ ἐπιτηδείτερον τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79.

Δάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ Δάτερα I, 123. IV, 233. Schol. Sophocl. 97. 184. Δάτερος barbarum, Thom. Magister.

Δαυμα. ἐν Δαύματι ἦσαν V, 22.

Δαυμάζω τῇ ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν &c. III, 125. τὰ διὰ πλείστον Δαυμαζόμενα IV, 21. Δαυμάζεσθαι τὰ εἰκόντα ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι, coli I, 58. Δαυμαστὸν οὐδὲν ἐποιήκαμεν I, 108. ἀνὴρ Δαυμαστὸς Demosth. & Ulpian. 365, 1. Pindar. Δαυμάσιον ἀττικώτερον, Moeris.

ΘΕ. Δεατής. vid. Δεάω.

Δεάω. τὸ Δεαθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223. Δεαταὶ λόγον, ἀκροαταὶ δὲ ἔργων, ibid. σοφιστῶν Δεαταὶ δοικότες καθημένοις II, 224. ἐδεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος III, 214.

Δέα. κατὰ Δεᾶν ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου III, 214. IV, 293.

Δειάζω, Δειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήφονται &c. afflatu divino correpti dixerant, quo ipsos in S. capiendae spem induxerant V, 4.

Δειασμῷ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος IV, 258.

Δεῖος. οὐ τοῦ Δείου χάριν, ἀλλὰ &c. III, 315. Δεῖον νόμον ἐκράτουντο II, 290.

Δεμέλιον. ἐς ἑδάφος καθελόντες ἐκ τῶν Δεμελίων II, 272.

Δεός. ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο V, 107. vid. ἡπιώτερος. θεοὶ ὅσοι γῆν Πλαταιίδα ἔχετε ξυνίστορές ἐστε &c. II, 114. μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὀρκίους ποιοῦμενοι II, 110. τοῦ ἀργ. μέρος δὲ τῷ Δεῷ γίγνεται III, 287.

Δεραπεία I, 78.

Δεραπεύοντες τὴν Λακεδαιμονίαν ξυμμαχίαν III, 224. ἱατροὶ Δεραπεύοντες οὐκ ἦρκουν II, 71. πάση διαίτῃ Δεραπευόμενα II, 76. τὸ Δεραπεῦον ὑπερφρονεῖν solent, τὸ δὲ ὑπεῖκον Δαυμάζειν II, 226. τεθεραπευκότες ἐκ πολλοῦ τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν III, 98. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 363. Herodot. III, 80.

Δέρμαι τῆς κεφαλῆς ἰσχυραὶ II, 72.

Δερμὸν ἄγαν σῶμα II, 73. vid. Phrynichum.

V E R B O R U M.

Δέσιν τῆς πόλεως III, 214.

Δεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια III, 232.

Δεωρία. τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς δεωρίας IV, 28. πόθῳ ὕψους καὶ δεωρίας IV, 42. pro ἱστορίας. pro δεῶσδαι, ut Demosth. vid. Ulpian. 345, 1.

ΘΗ. θηκῶν ἀραιρεθείσων τῶν τεθνεώτων I, 13. vid. Herodot. ἐναλισχύντους ἐς θήκας ἐτρέποντο II, 79.

Θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν IV, 71. Clientes apud Rom. D. Halic. 84, 9.

ΘΟ. θαλερὸν ῥεύμα II, 169. οὔρα Δ. Hippocrat. & Aretaeus. Θορυβέω. Θορυβούμενος ὁ Φρύνιχος, perturbatus V, 78. ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐθορυβοῦντο IV, 96. Θορυβεῖν ἐπειρῶντο, turbare hō-lem II, 283. & D. Halic. 598, 42.

Θόρυβος ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου, ab utrorumque moribus diversus III, 22. Θόρυβον ἐς μέγαν κατέστησαν II, 154.

ΘΡ. θρανίταις τῶν ναυτῶν IV, 50. vid. Scheffer. Suid. &c.

Θράσει ἀπίστω ἐπαιρόμενος I, 166. θάρσος παρασχεῖν IV, 107.

Θρασύνω. αὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα III, 345. — τὴν ἀμαθίαν πλήθει θρασύνοντες I, 204.

Θρασύτερον ἐπάρασαι πρὸς τὸ πέλαγος, audacius in altum provectae V, 166. 128.

Θροῦν. αἰσθόμενοι τὸν θροῦν III, 96. D. Halic. 384, 29. Aelian. II, 13. λόγους κακόθρους Sophocl. Aiace 138. Pindar. δυσθρόου φωνᾶς. Polybius 47.

ΘΥ. θυμάτος (προφάσει) τοῦ Ἀπόλλωνος III, 291.

Θυμέομαι. ἀποπλήσσει τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον IV, 285.

Θυμιατήρια IV, 75.

Θυμός. θυμῷ ἐς ἔργον καθίστανται II, 20. τῷ θυμῷ χρᾶται Herodot. I, 137. Δ. γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, Tyrtaeus.

Θυωμένοις τὰ διαβατήρια alicubi.

I.

ΙΑ. ἰαμα οὐδὲν κατέστη, ὃ, τι χρῆν προσφέροντας ὠφελεῖν II, 76. Plato.

ἰάομαι. κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι III, 308. Horat. Nil agit exemplum, quod licet lite resolvit. Herodot. III, 16, ἀκρόμενος τὰ ἐπιφερόμενα.

ἰατρός τῆς πόλεως κακῶς βουλευσαμένης IV, 25. v. Δεραπέυω.

ΙΔ. ἰδέα. δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν IV, 10. τῇ αὐτῇ δέα τὰ ἐκεῖνά τε ἔσχον καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται IV, 119. παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς III, 81. D.

I N D E X

Halic. 401, 42. Diodor. p. 4 d. *πολλὰ ἰδέαι πολέμων* I, 151. ex Herodoto vox, ἐφρόνεον inquit *διφασίας ἰδέας*. Fallitur ergo Stillingfleet contra Lockium Traët. Iof. 358. Theogn. 128.

ἴδιος. στερόμενοι *ἰδίᾳ ἕκαστος* καὶ ἡ πόλις &c. V, 4: *πεφύκασιν ἅπαντες* καὶ *ἰδίᾳ* καὶ *δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν* II, 236. τὰ *ἴδια ἕκαστοι* εὐβουλευόμενοι *δέσσαι* &c. III, 86.

ἰδίῳ τῇ ὄντι *Δημοσθένει*, *privatam vitam secuto* III, 5. I, 172 &c. D. Halic. 234, 5.

ἰδρύω. ἐν τῇ κεφαλῇ *ἰδρυθὲν κακὸν* II, 74. ἐς Κολωνὰς *ἰδρυθεὶς* (Παυσανίας), hoc est, *καθεσθεις* I, 183. ἡ *στρατιὰ βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἰδρύσθαι* V, 59. vid. Dion. Hal. 160, 6. Ioseph. 8. Herodot. I, 75.

IE. *ἱέρειαν κατεστήσαντο* III, 200.

ἱερὸς, & *ἱερόν*. — ὕδωρ ἀφανστον πλὴν πρὸς τὰ *ἱερὰ* III, 144. ὁμύνητων ὄρμον τὸν μέγιστον κατὰ τῶν *ἱερῶν τελείων* III, 283. τὰ *διαβατήρια ἱερὰ* III, 353. πρὸ *γαμικῶν* καὶ ἐς ἄλλα τῶν *ἱερῶν* νομίζεται τῷ ὕδατι *χρησθαι* II, 29. ἐς ὀλιγορίαν *ἐτράπητο* καὶ *ἱερῶν* καὶ ὁσίων II, 79. πρὸς τὰ *ἱερὰ ἱκετῶν* *καθεζ.* II, 275.

ἱερόω. vid. ἐπί.

IZ. *ἰζάνοντος* (τοῦ *χώματος*) *ἀεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον*, *subsiciens cadere* II, 117. Homer. Odyss. ω'.

IK. *ικανὸς τοῖς πολεμίοις εὐτύχῃται*, *fatis feliciter cum hostibus actum est* IV, 305. πόλις *ικανὴ* πρὸς τὴν *λεγομένην δόξαν* V, 113. κατὰ τὸν πόλεμον *ἐμπειρίᾳ ἱκανὸς γενόμενος* IV, 113. οὐκ *ἀσθενεὶς ἀλλ' ἱκανοὶ βλάψαι* I, 54.

ικανῶς εἰρχθῆναι ταῖς κωλύμασι ταύταις III, 92. ἀγγέλλοι *ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος* I, 128. εἰ *πολέμιός γε ὦν σφιδρα ἔβλαπτον*, καὶ ἂν φίλος ὦν *ικανῶς ὠφελοῖν* IV, 148.

ἱκετεῖαν *ποιοῦνται* II, 269.

ἱκετὴς γενόμενος τῆς γυναικὸς I, 191. II, 190. vid. *ἱερός*.

ἱκέτευμα I, 192.

ἱκετεύω. ὅσα πρὸς τοῖς *ἱεροῖς ἱκέτευσαν ἀνωφελῇ ᾗν* II, 71.

ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν ἀντὶ τῶν νεῶν, *constitutum, congruens*, ut ὦραν, μέγεθος, καιροὶ Aristot. Theophrast. vid. D. Halic. 53, 40.

ἱκρίον Suidas II, 111.

IM. *ἱματίων ἐπιβολὰς* II, 73. ἐκ τῶν *ἱματίων παραιρήματα* *ποιούντες* III, 73.

IN. *ἴνα* V, 124 &c. *ἴνα μὴ* IV, 140. *ἴνα περ* III, 74.

IO. *ἴονον παραιωθῆναι* IV, 58. sic D. Halic.

IP. *ἱππαγωγοῖς ναυσὶ* III, 64. *πλοῖα* Herodot. VI, 49.

ἱππῆς III, 183. 184. & alibi saepe. *ἱππέα πέμψαι σκεψόμενον* IV, 316.

V E R B O R U M.

ἵππομαχέω III, 184. D. Halic. 86, 46.
 ἵππομαχία ἐγένετο βραχεῖα II, 39. III, 107.
 ἵπποκρατέω. ὅπως μὴ παντάπασιν ἵπποκρατῶνται IV, 113.
 ἵππος. μὴ ποτε ἀνευ τῆς ἵππου ἐσβάλωσιν III, 140. — ναὺς
 καὶ ἵππους καὶ μεγέθη ἐχούσαις (πόλεσι) IV, 263. τὴν τοῦ Περ-
 δίκκου διακοσίαν ἵππον I, 86. ducentos equites, quibus Per-
 diccas praeerat.

ἵπποτοξόταις.
 ἵπποτροφία. ὅπως θαυμασθῇ ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας IV, 23.
 ἸΣ. ἴσος. δέκα δέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας III, 238. ἐπὶ τοῖς ἴσοις
 καὶ ὁμοίοις δίκας διδόντας III, 327. λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα
 ἀμφοτέροις IV, 137. ἴσόν τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι II, 68. οὐκ
 ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο II, 142. ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ I, 42.
 D. Hal. 123, 18. τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω IV, 29.

ἰσοδίαται καθέστησαν I, 11.
 ἰσοκινδύνους IV, 59.
 ἰσομοιρεῖ πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς IV, 28. D. Halic. 392,
 20. Sch. Sophocl. 84.
 ἰσομοιρία τῶν κακῶν IV, 302. III, 314.
 ἰσομοιεῖσθαι IV, 66.

ἰσονομία. δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο III, 116.
 ἰσοπαλῆς. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. ὅν-
 τες πλῆθει ἰσοπαλεῖς τοῖς ἐναντίοις III, 139. Herodot. V, 49.

ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει (πύργοι) II, 199.
 ἰσοπληθεῖς ὀπλίτας τοῖς ἡμετέροις IV, 63.
 ἰσορρόπος ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη II, 63. μάχης γενομέ-
 νης ἰσορρόπου I, 146. Diodor. 246. ἰσορροπεῖν Polyb. 13. Hipp.
 ἰσόληφοι I, 202. D. Halic. 465, 24.

ἴσταμαι. τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα αἱ γνῶμαι ἴσταν-
 ται IV, 59. ἡμῖν τοὺς πολεμίους τιμωρουμένοις ἐμποδὼν ἴστα-
 σθε I, 76. — ἦν κατὰ πρῶμναν ἴσθῃται τὸ πνεῦμα II, 157. alibi
 ἀνεμος κατὰ Βορέαν ἐσθῃκώς.

ἰσχυρίζομαι. εἰδὼς ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι,
 asseverare possum, partim fama, partim scientia &c. IV, 87.
 III, 101. II, 235.

ἰσχυρός. ὁρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λαοβίων II, 180. οὐκ
 ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, nulla firma munitione muniverant III, 15.
 ἔχοντας τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκευ-
 σθαι III, 43.

ἰσχυρότατος. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα, ἐλπιζόμενα μέλλε-
 ται, praesidia vestra fore sperantur, incerta spe nituntur III,
 349. τῷ τρόπῳ ὅποιῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ III, 240.

ἰσχύς. — ἥς ἐν τῷ ἀπέρῳ ἡ ἰσχύς II, 93. χαρίων ἰσχύϊ προ-

I N D E X

έχων II, 278. ἰσχύϊ μάχης II, 159. ἰσχὺν τοῦ δικαίου προθεῖ-
ναι II, 225. δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν
IV, 133. παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν IV, 283. *infra*
vires succumbunt. praeter vir. vid. εὐελπισ. τῆς ἐλπιδος ἰσχὺν
III, 95. φύσεως ἰσχὺν I, 195.

ἰσχύω. τὰ τῶν ζυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται I,
207. τῷ ναυτικῷ ἰσχύουσιν II, 24. — ταῖς πόλεσιν ἐς χρημά-
των λόγον ἰσχυοῦσαις χρῆσθαι II, 239. ὡς ἡσδοντο αὐτὸν ἰσχύ-
οντα παρ' αὐτῷ, *gratia multum posse apud &c. V, 72.*

ἰσχω. χαλεπώτερον τοῖς πᾶσι ἰσχυόντα, *peius se habere* IV,
257. ἰσχυόντες πρὸς ταῖς πόλεσιν, *appeliebant* IV, 230. πατέ-
ρας τοὺς ὑμετέρους ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἰσχυοῖσι καταλείψετε,
honoribus, quibus nunc afficiuntur, spoliatos relinquetis II,
256. ἰσχειν κάλλιον ἢ ἔχειν *Thom. Magister.*

K.

KA. καθ'. ἀγγελίας καθ' ὅδ' ὀν ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων
II, 9. οὐδ' ἐ καθ' ἐν εὐρίσκομεν εἰκότως ἡμᾶς σφαλλομένους, *nihil*
prorsus reperimus, cur merito simus offensuri II, 140. τὸ καθ'
ἑαυτὸν ἕκαστος ἔπειθε, *ibid. vid. εἰς. & ἡμέρα.* — τὸν πόλεμον
μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ
ξυνεῖναι III, 28. καθ' ἕκαστους βλαπτόμενοι ζυμπαρτες κινδύ-
νεύομεν III, 94. *vid. κατ'. & καττά.*

καθαίρετον ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων III, 123.
καθαίρω. — τοὺς Ἀθηναίους ῥᾶον καθαίρησете II, 190. *D. Ha-*
lic. 584, 19. τῶν οἰκιῶν καθαίρουντες τὴν ξύλωσιν II, 27. τὸ ψί-
φισμα καθελούσι I, 197.

καθαίρω. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Δήλου
καθαίρομένης I, 13.

καθάπτομαι. ἐπειδή μου Νικίας καθήλατο IV, 27. τοῦ Συρακ.
καθαλαμένου, ἀνάγκη περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς &c. IV, 127.

καθέδρα. τοιαύτη ὀργὴ ὃ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέ-
δρᾳ εἶχεν, *propter huiusmodi moram* II, 33. *Ioseph. Ant. V,*
2, 6. καίπερ ἀχθόμενοι τῇ καθέδρᾳ προσεκαρτέρουν. vid. Annot.

καθέζομαι. πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων II, 275. *vid.*
Δεῖω. ἦν πρὸς τῇ πόλει καθέζηται IV, 79. πόλις εὐθύς ἐστὲ, ὃ-
ποὶ ἂν καθέζοισθε IV, 305. ἐν τῷ αὐτῷ καθήμενους βαρύνεσθαι
III, 214.

καθειλκυμένον ναυτικὸν, *deductum* IV, 80.

κάθεξις. τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἢ γοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν
τῆς ἀρχῆς II, 241. *Aristot. Pol. VII.*

καθίσας τὸν στρατὸν III, 132 &c.

καθίστημι. τούτων μηδ' ἐν σαφὲς καταστήσουσι, *pro ἀποδεί-*

V E R B O R U M.

ξουσι I, 49. planum facere. περί τοῦ παντός λόγου ἐς ἡμᾶς καθ-
 εστῶτος δηλῶσαι I, 103. οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ τοιοῦτου ὑπάρξαν-
 τες, ἀλλ' αἰ καθεστῶτος, τὸν ἡσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατὰ
 εἶργεσθαι, natura constitutum I, 109. τῆς ἀρχῆς ἀπὸδειξιν ἐ-
 χει, ἐν οἷῳ τρόπῳ κατέστη, id est, ἐγένετο I, 137. ἡ πόλις πα-
 ρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη I, 138. καθισταμένοις ὧν ἔδει ἐνιαυ-
 τὸς οὐ διετρίβη I, 173. καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν I, 184. (πο-
 λέμου) εὐθὺς καθισταμένου I, 3. II, 175. καθιστάμενοι ἐς τὴν
 ἀρχὴν V, 107. οὐκ ἂν ἀντὶ πόνου χάρις καθίσταται III, 128.
 ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, ἐς τὸ ἡπιώτερον κατα-
 στῆσαι II, 87. ἐγγύτερον καταστήσαι Ἀθηναίους τὸν φόβον πε-
 ρὶ τῆς θαλάσσης II, 145. ἐς τὰ κοινὰ πάντων πάτρια καταστή-
 σαι II, 266. ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν I,
 168. cum affecuti fuerimus. πάλιν αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ
 τεῖχος ὧν καὶ ὑγιά II, 216. ἀνέλπιστον καταστήσαι τοῖς ἀπο-
 στασιν, ὥς οὐκ ἔσται μεταγνώμαι, omnem spem tollere iis, qui
 defecerint, ut nullus ipsorum poenitentiae locus detur II,
 238. ita alibi saepissime.

κάθοδος. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἀδεστέρα ἢ κάθ-
 οδος II, 338. τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων
 V, 72. ἦν αὐτῷ ἀδειάν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν V, 118. 124.

καθόσον. προσῆγε τῷ τείχει, καθόσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ
 ἑώρα IV, 233. καθόσον τὶ ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης
 συμφέρει IV, 135. τοῖς Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν καθόσον &c.
 IV, 136. D. Halic. 413, 17.

καθότι. οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι
 III, 55. ποιεῖσθαι τοὺς λόγους καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ
 πολέμου III, 175. 176.

καθύπερθε, ex locis superioribus III, 299.

καθυπέρτερος. δοκοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι
 γενήσεσθαι III, 226. ἀπὸ τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπέρτε-
 ρα τὰ πράγματα εἶναι IV, 264. Xenoph. Apom. IV. Herodot.

καί. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐπικη-
 σαι I, 7. ὕστερος ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος (Ὁμηρος), ibid.
 καὶ δεινὸν εἰ τοῖςδε ἀπὸ τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς,
 καὶ προσέτι καὶ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ &c. I, 53. ἐπιέζον-
 το, καὶ τινες καὶ ἀπέθνησκον, eriam, I, 176. καίπερ III, 16. 62.
 vid. Corinthum p. 151. καίτοι III, 87. IV, 20. I, 17. 121.

καινός. ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς, a fundamentis denuo
 excitatam II, 306. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου II, 211.

καινότης. μετὰ καινότητος λόγου ἀπατάσθαι ἄριστοι II,
 223.

καινώ. ἐστασίαζε τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά πει,

I N D E X

πίστει τῶν προγενομένων, πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καὶ νοῦσθαι τὰς διανοίας II, 289.

καιρὸς. ἡ τελευταία χάρις καιρὸν ἔχουσα, δύναται μείζον ἐγκλημα λῦσαι I, 63. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται II, 66. ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλ. τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι II, 252. IV, 281.

κακία. οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσπῆσθαι προσεγέμετο II, 139. ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν ἀντιλαβεῖν II, 255.

κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων, id est, φεγόμενοι I, 147. τύχη, κακιζόμενοι, γνώμη δὲ, οἱ αὐτοὶ ἐτι ὄντες III, 322.

κακόνους. δεδιώς μὴ — κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει, ἔσυχίαν ἦγε IV, 42. D. Halic. 637, 45. Demosth. Phil. IV. & Xenophon.

κακοπάθεια. μὴδὲ καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις IV, 304. κακοπαθείας Diodor. 3 c. κακόπαθος βίος D. Halic. 547, 47.

κακοπαθέω. τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ κακοπαθοῦντες III, 47. κακοπαθοῦντες ἤδη, τῶν λόγων ἄπτονται I, 112.

κακοπραγέω. διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀτεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν III, 81.

κακοπραγία. ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. κακοπραγίαν ῥᾶον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζειν II, 226.

κακός. τελευτῶντες ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικῶμενοι II, 77. de morbo. vid. ἰδρύω. ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ κακῷ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε II, 265. πανταχοῦ μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν αἰδία συγκατοικήσαντες II, 63. γενομένης ἀνακαυχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας III, 172. οὐκ ἐπὶ κακῷ παρελήλυθα III, 127. οὐκ ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως γένοιτο II, 23.

κακόω. — τροφὴν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῇ διδούς, κακοῖ τὸ ναυτικὸν V, 120. τοὺς Ἀθηναίους, ἣν τι σφάλωνται, κακώσκει V, 50. κακῶσαι opponitur τῷ κυδῆναι Odyss. π, 212. vid. D. Halic. 156, 23. Herodot. I, 170.

κακῶς ἐς τοὺς ξυμμάχους ἐπολίτευσαν II, 98. κακῶς καὶ κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες II, 282. vid. εὖ. ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε IV, 311. ἦν δὲ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους δισ. III, 240.

κάκωσις. τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε κάκωσις ἐγένετο IV, 181. τεταλαιπωρημένους τοῖς τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει IV, 315.

κάλαμος. ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες II, 116.

καλέω. ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι

V E R B O R U M.

IV, 6. τὴν γῆν τὴν Πειρ. καλουμένην ἐδῆσαν II, 40. Herod. I, 6. κάλλιον. νομίζοντες μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὼν Λακεδαιμονίους διαπεφύγεναι III, 302. vid. καλλιώτερον.

κάλλιστος. ὁρᾶτε ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ὅτῳ τρόπῳ κάλλιστα ἔμυνείσθε αὐτοὺς IV, 55. Diodor. I d. κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον, πολλοὺς ὄντας ἐν κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι II, 21. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. κάλλιστον ὄνομα III, 130. I, 181.

καλλιώτερον. εἰ δέ τι ὑμῖν εἴτε καλλιώτερον, εἴτε δικαιοτέριον δοκεῖ, διδάσκετε III, 175.

κάλλει ἐνεργοὶ νῆες II, 193.

καλός. ἢ τε φυγὴ καὶ ἢ ἐφοδὸς αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ &c. III, 188. καλοὶ κῆρυθοὶ III, 62. μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἀπιστον παρέξομεν III, 337. τοῦ πολέμου μετασχεῖν καλὸν εἶναι V, 6. ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ III, 277. ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσσεσθαι III, 299. vid. ζητέω.

καλωδίῳ ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην III, 42. Ioseph. 52, 107.

κάλως. παρὰ πλεόντων ἀπὸ κάλω, remulco tracti III, 37.

καλῶς. ὃ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν V, 55. δ νῦν ὑμῖν καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πράξαι III, 28. τὴν εὐτυχίαν καλῶς δεῖσθαι III, 27. vid. ἀνὴρ. τὰς τῶν πολεμίων παρὰ σκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι I, 119. τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἡ νῆσος ἐν παράπλῳ κείσθαι, de Corcyra I, 66.

καμθῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι II, 255. vid. Annotat. Pindar. ἀκαμπτος ψυχὰν in bon. part.

κᾶνταῦθα. τῇ Ὀμήρου ποιήσει, εἰ τι χρὴ κᾶνταῦθα πιστεύειν I, 18.

καρπῶ. πάσῃ τῇ Σικελίᾳ, καρπουμένη καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν παραδοῦναι, libertatem, qua prius etiam fruebatur IV, 286. μηδὲν οἰκευτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ τὰ τῶν ἄλλων II, 58. pro καρπίζεσθαι Pollux.

καρτερέω. ἐν ἐνὶ τῷδε ἀγῶνι καρτερήσατε, εἴπερ πότε IV, 280.

καρτερός. ἦν ἡ μάχη καρτέρᾳ, καὶ ἐκ χειρὸς πᾶσα III, 66. 141. Diodor. 245 d. χωρίον φύσει καρτερὸν III, 6. ἐδρύθησαν ἐπὶ καρτεροῦ λόφου III, 197.

καρτερώτατον τοῦ χωρίου III, 221.

κατὰ ἔτος II, 256. κατὰ ἔχθραν, ob odium III, 35. κατ' ἐκείνο καιροῦ Lib. VIII. Phrynichus 51. κατὰ βραχὺ, paulatim IV, 310. III, 142. ut κατὰ μικρὰ Aelian. II, 4. πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπηνέβη, qui illi bello interfuerunt II, 42. Thucyd. Vol. VI.

V v

I N D E X

- Ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, Atheniensium esse, quod illorum imperio subiectus esset III, 147. ἦσσαν τῶν κατὰ γῆν ἐφίσσδαι V, 70. οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης I, 4. κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων τῶν πραγμάτων V, 129. ἵεναι κατὰ πίδας αὐτῶν, illos subsequerentur III, 306. ὁ ὄχλος κατὰ θέαν ἦεν IV, 49. ἀποβάντες κατὰ τι τῆς Συρακουσίας IV, 83. πολέμιοι ἑστῶσαν βασιλεῖ κατὰ ταυτὰ, eodem modo V, 28. τὰ κατὰ Πausanίαν καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν κατ' ἑαυτοὺς Ἑλλήνων γενομένων, οὕτως ἐτελεύτησε I, 196. ἦσαν εἰ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς II, 10. κατὰ σπουδὴν ἐγένετο ἡ οἰκοδομία I, 130. κατὰ τῶν κρημνῶν ῥίπτοντες ἑαυτοὺς IV, 248. καταβαίνω. — τὰ τέλη καταβάνας ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλεύειν πρὸς τὸ χρέμα ὀρῶντας III, 24. IV, 248. II, 73. καταβάλλω. τὸ ἀργυρίον καταβάλλοντες, numerantes I, 42. ἕτερον τοῖν δυοῖν ταύτων κατέβαλον IV, 207. καταβάσεως στενῆς οὔσης ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν IV, 248. καταβάω. Ἀλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντες τῶν Λακ. III, 277. clamoribus Lac. infectantem. Iof. 1147. καταβοή. πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ αὐτοῦ V, 130. vid. Ἑνεκα. αἰσθόμενοι καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὔσαν ἡμῶν, παρήλθομεν, i. e. κατηγορίαν I, 103. vid. Corinthum. D. Halic. 428, 36. καταγγέλτους IV, 252. καταγελάω. τὸ εὐπῆδες καταγελασθὲν ἠφανίσθη II, 293. καταγιγνώσκω. οὐδεὶς ποῦ καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσσει τῷ ἐπιβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεῖνδν II, 236. ἐρήμη δικὴ δάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ IV, 98. D. Halic. 587, 7. κατάγνωσις. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292. διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν, propter falsam imbecillitatis suae opinionem II, 192. καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι, rem ad Aristog. detulit IV, 85. κατάγω. ἐς κίνδυνον φανερόν τὴν πόλιν καταγαγεῖν III, 101. ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν V, 82. καταγωγή. ἵνα μὴ ἀπορώσιν τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, Schol. λιμέσι IV, 70. κατάδηλος ἡ μάχη ἦν III, 68. Plato Apol. & Xenoph. Ag. 652. κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη, Chiorum consilia manifestius deprehenderunt V, 17. Sophocl. Oedip. Col. 1277. Herodot. I, 5. III, 68. καταδαμάω. ἐνόμιζον ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι λέγεσθαι αὐτοὺς IV, 315. καταδίκη δισχιλίας μναὶ ἦσαν III, 285. ἀποδώσειν τὴν καταδίκην III, 287.

V E R B O R U M.

καταδικάζω. ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδικάσθαι
III, 286. δίκην ἣν κατεδικάσαντο III, 285.

καταδρομή. μάχη οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι
δὲ καὶ καταδρομαί III, 295. τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν
ἐποιεῖτο V, 61. IV, 214 &c.

καταδούλωσις. — σύμμαχοι ἐγενόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώ-
σει — ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει II, 184. D. Halic. 387, 11.

καταδύω. τῇ διωκούσῃ (νῆϊ) ἐμβάλλει μέση, καὶ καταδύει
II, 148.

καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν II, 313. τῆς φρου-
ρᾶς καταθεούσης τὴν χώραν IV, 214.

καταίρει ἐς Ἴκαρον ἀναγκασθεὶς ἀνέμῳ V, 161.

καταιτιάω. τοὺς καταιτιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς
κὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ &c. IV, 95. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν κατ-
ριτῶντο II, 231.

κατακλείω. αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος κατακλείε-
σθαι III, 83.

κατακολπίσαι ἐς Αἰγίναν, in Aeginae sinum deflexuros fuif-
e V, 146.

κατακολυμβῶντες IV, 210.

κατακομιδὴν χαλεπωτέραν ἔξουσι τῶν ὠραίων I, 165.

κατάκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν III, 166. vid. Suidam II, 237.
VII. divisim; & κατακράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσσεσθαι II, 82.

κατακτῶμενοι ἀρετὴν III, 128.

καταλαμβάνω. εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βεβαιότερα III,
; 1. ὄρκοις Λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις,
obstrinxi III, 127. κατέλαβε τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἐπὶ τυραννίδι I,
75. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν
II, 30. αὐτῷ (Οἰνῇ) φρυγίφ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλε-
ιός καταλάβοι II, 32. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτι-
κῶν καιρῶν κατειλημμένων (Ἰταλιωτῶν) IV, 270. καταληπτὰ
γράμματα II, 186. 211.

καταλεγόμενος τοὺς ὁμήρους διὰ τὴν προδοσίαν V, 47.

καταλείπω. ἐπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος, καὶ τὸν κα-
ταλειφθέντα διέκπλουν IV, 288. ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ
υνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν III, 29. τοὺς πατέρας τοὺς
μετέρους ἀτίμους γερῶν καταλείφετε II, 256. χαλεπῶς ἔφε-
ον τὰς οἰκίας καταλιπόντες II, 30.

καταλλάσσω. πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα κατ-
αλαγῆναι III, 86.

κατάλογος. ἐπιβάτας εἶχον τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγ-
αστοὺς V, 36. vid. D. Hal. 103, 19. τὸ περὶ καταλόγοις χρη-
τοῖς ἐκκρίθην, delectu accuratissime habito IV, 51.

I N D E X

- κατάλυσιν τοῦ πολέμου ποιεῖσθαι V, 28. μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν I, 28. Diodor. 33 b.
- καταλύουσιν τὸν δῆμον II, 287. καταλύειν, bellum deponere V, 91. I, 27. καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν III, 338. 228.
- καταμέμφομαι. ἀπηλλάγησαν τοῦ σφῆς αὐτοὺς καταμέμφοσθαι V, 170. accusare defierunt. καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν IV, 304.
- καταμέμψις IV, 302. D. Halic. 139, 25.
- καταμόνας. κἄν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἀσπορῶν, οὐχ ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις προβέβληνται, ἀλλ' ὅπως καταμόνας ἀδικῶσι I, 57. 49. Isēph. 799.
- κατανέμω. τὰ μακρὰ τεῖχη ὥκησαν κατανεμάμενοι II, 32. eos puros inter se partiti. D. Hal. 616, 4. Diodor. 23 c.
- κατανοέω. τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἡδύνατο κατενόησε I, 194. κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας II, 6.
- καταντικρὺ IV, 212.
- καταπατέω. — εὐθὺς ἐνδύνας, καὶ ἔστιν οὗς καὶ καταπατήντας III, 319. IV, 318.
- καταπασσαντες τοὺς τετρακοσίους &c. V, 157. Herod. I, 27.
- καταπίπτω. χρησίμως ἐδίδκει καταπεπτωκέναι (τὸ τεῖχος) V, 151.
- καταπλεῖ ἔς Κνίδον V, 52. III, 41.
- καταπλήθω. — καὶ κατεπλήσθη πᾶσα ἡ Σικελία αὐτῶν λεφθέντων IV, 320.
- κατάπληξιν τοιαύτην εἶχεν ὁ δῆμος, ὥστε κέρδος ἐνόμιζε &c. V, 100. IV, 240 &c. αὐτοῖς ὑπελθεῖν D. Halic. 122, 29. Diodor. 247 d.
- καταπλήσσω. διὰ τὰ καταπεπλήχθαι τῇ ἡσῃ IV, 296. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς, οἳ οὐκ ὀφείλουσι χωρεῖτε, μὴ καταπεπλήχθε ἄγαν IV, 305. τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέοντας, τὰ ὑπάρχοντα καταπροδυναί III, 15.
- κατάπλους ἀφειδῆς III, 42.
- καταπολεμέω. βουλόμενοι αὐτοὺς ἀμφοτέρωθεν καταπολεμεῖν III, 4. — τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν III, 128. ὁρῶντες εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' εἰν, βεβαίως πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες II, 14.
- καταπροδίδωμι. μήτε τοὺς συμμάχους καταπροδιδῶμεν I, 122. ὡς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες IV, 253. D. Hal. 370, 29. καταπροδίδεσθαι II, 332. Lucian. κοινωνοὶ ὄντες τῆς ἀρχῆς δικαίως ἂν αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδατε IV, 279. vid. καταπλήσσω.
- κάταρσις. οἱ ὀφείλουσι περὶ τὰς κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον III, 42. Plutarch.

V E R B O R U M.

καταρράσσω. τὸ στράτευμα νικηθὲν κατηράχθη ἐς τὰ τειχεῖσιν
σμάτα IV, 184.

καταρρέω. οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπλασσύμεναι
κατέρρεον IV, 318.

καταρρήγνυμι. τὸ οἶκημα, λαβὼν μείζον ἄχθος, κατερρήγη
III, 170.

κατασκαφή. τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον, a
multa irroganda & ab aedibus diruendis abstinerunt III,
305.

κατασκέψασθαι εἴτι ναυτικόν ἐστι καθειλκυσμένον IV, 80.
κατεσκέψαντο τὴν πόλιν &c. IV, 81. contemplati sunt.

κατασκευάζομαι. τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων μελ-
λούσης κατασκευάζεσθαι III, 111. κελεύοντες ἄλλην ναυμα-
χίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135.

κατασκευή. — ὅσα ὑφ' αὐτὰ καὶ λεία, καὶ ἡ ἄλλη κατασκευὴ
II, 158. οὐδεὶς, οὐτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ἐξήρτυται, οὐτε
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς IV, 31. σημείοις καὶ κα-
τασκευαῖς πολυτελεσί χρησαμένων IV, 50. ἀνειληφότες τὰς κα-
τασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικὰ II, 30.

κατασκήπτω. κατέσκηπτε (τὸ κακὸν) ἐς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς
ἄκρας χεῖρας &c. II, 75. D. Halic. 118, 26. Ioseph. 1315. ἐνέ-
σκηψε Herodot. I, 106.

κατασκοπαῖς χρωμένους ὅποσοι τε ἐσμὲν, καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ IV,
59. ἦλθον ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων IV, 74. 69.

κατάσκοπος. ἰππεῖς κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων IV, 101.
κατασκόπους τινας πέμψαι III, 44.

κατασπέρχω. — ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὅψι δὲ καὶ ἀκοῇ κα-
τασπέρχον, aspectu &c. terrorem vobis incutere III, 189. Io-
seph. 1167. Homer. ἐπισπέρχον. Sophocl. περισπέρχες πά-
θος. Herodot. I, 32, σπέρχθεις.

καταστρέφω. — ὡς ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ καταστρέ-
ψασθαι, δώροισι πεισθέντες ἀποχωρήσειαν III, 95.

καταστροφή. ἐκδήμους στρατείας ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ' ἄλλων
καταστροφῇ ἐξήεσαν I, 26.

καταστρώματα IV, 238.

κατασχεῶ. ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον V, 132. ἔ-
λεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλ-
θόντα δὲ κρίνεσθαι IV, 47. vid. κατέχω. ἐπετήρουν τοὺς Ἀθην.
οἱ κατασχίσουσιν, observabant quonam appulsuri essent.

κατατιθεμί. τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν, ἐσβαλόντες
ἐς ἀσπίδας ὑπτίας IV, 316. πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμποῦρας με-
τρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν III, 30.

κατατραυματίζω. κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ, ἐν

I N D E X

πολλαῖς προσβαλαῖς τῶν πολεμίων γεγεννημ. IV, 311. vid. ναῦς.
καταφανέστερος. γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζον εἶναι κακουργῶν III, 228. τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν δics. V, 71.

καταφανής. τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα III, 48.

καταφέρω. ἐπιδιορχθεῖσαι καὶ χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόν. κατηνέχθησαν II, 273.

κατάφευξις. ὅπως, εἰτις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλῆς IV, 235. τραπόμενοι διὰ τῶν ἐλκᾶδων τὴν κατάφευξιν ἐποιούντο ἐς δics. IV, 238.

καταφθορά V, 136.

καταφλέγω. — τῆς ἱερείας — ἐπικαταδαρβούσης, ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα III, 200.

κατάφρακτα πλοῖα I, 18.

καταφρονέω. πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιδός, ἄμεινον ἡμύνατο τοὺς πλείονας, διὰ τὸ καταφρονούντας ἀπαρασκεύους γεν. quod propter hostis contemtionem esset imparata II, 20.

καταφρόνημα. εἶναι τοῖς ἐχθροῖς, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι II, 92.

καταφρόνησις II, 92.

καταφυγή. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμοὺς III, 146. Diodor. 597 b.

καταφωρᾶν τοὺς ἐπιβουλεύοντας, hoc est, ἐλέγχειν I, 116. Iosephus A. XXI, 3, 1, πράξις αὐτῶν κατάφωρος τοῖς δics. statim deprehensum.

κάτειμι. ἀνέμου κατιόντος μεγάλου II, 43. V, 82.

κατείργομαι. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατείργομενον, ξύγγωμὸν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.

κατεργάζω. τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρα παρασκευῇ κατεργάζεσθαι III, 95. πειρατόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτοὺς III, 125. τὶ ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάζεσθαι IV, 202.

κατέρχομαι. ὕδματος ἄνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ρεύματος III, 112.

κατέχω. τῶν σεισμῶν κατεχόντων τῆς Εὐβοίας II, 300. κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως II, 99. I, 129. αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι, — ὥς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπὸ ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους II, 237. δεῖ τὸ πλεόν ἢ φιλία κατεχόμενοι II, 187.

κατηγορέω. ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὔτε ἀντερῶν περὶ Μιτυληναίων, οὔτε κατηγορήσων II, 234. ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ I, 134. 135.

V E R B O R U M.

κατηγορία οὐδεμία προετέθη II, 246. ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119. vid. αἰτία.

κατηφεία τις καὶ κατὰ μέμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν IV, 302. Ioseph. 600.

κατοικίζω. προήδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ ποτὲ αὐτὸ (τὸ ἱερὸν) κατοικισθῆσόμενον II, 31.

κατοκνέω. — τοὺς Ἀθηναίους τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὕσης ἐνδῶσειν τι, καὶ κατοκνήσειν περιιδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν II, 34.

κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον II, 201. Ioseph. 107. D. Halic. cum accusf. 552, 19. Plato Gorgia. κ. ἐορτῆς ἥκμεν, ὅπισθεν, ἑλληνικῶς, Moeris. vid. Polybium 38, & Diodor. 677 b.

κάτοπτα. ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι V, 168. Ioseph. 1269.

κατορθῶ. ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθῶσειν ἐπιτρέψαντες II, 64. ἐπιχειρήμασιν οὐ κατορθοῦντες IV, 250. γνόντες ὅτι ἐπιθυμία μὲν, ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοία δὲ, πλεῖστα IV, 24. μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται, nisi rem feliciter gesseris, eandem illos invadendi facultatem non fis habiturus IV, 20. πολλὰ κακῶς γνώσζοντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα κατορθώθη I, 166.

κατὰ πάτω. α III, 325. Dorice.

κάτω. ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ὤκουν I, 13. vid. ἄνω. τοῖς κάτω, hoc est, τοῖς παραλίοις I, 165. & εἰ τὰ κάτω πρόοιτο, si maritimorum res neglexerint I, 166.

κάχληκα διαμώμενοι ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, ἔπινον ὅσον εἰκὸς ὕδωρ III, 40. Iosephus 180. Etymolog. κάχλακας 534, 80.

ΚΕ. κείμει. — τῶν νόμων ἀκροάσει ὅσοι ἐπ' ὀφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται II, 57. ἀγῆρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐχ ἐν ᾧ κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν ἀείμνηστος καταλείπεται II, 66. κείσεται σοι εὐεργεσία ἔσσει ἀνάγραφτος I, 181. τῶν μεγίστων ἀδικ. μαλακωτέρας κείσθαι ζημίας II, 236. — ἀμύνεσθαι δὲ, τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 222. παραλάξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμενοι, Echinades II, 169. 244.

κείρω. προσήγαγε τὸν στρατὸν, κατὰ βραχὺ προῖον, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν I, 89.

κέλευσμα. ἀπὸ ἐνὸς κεύσματος ἐμβοήσαντες, — ὥρμησαν II, 149.

κελεύω. — προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο τοὺς ἐν τῇ γῇ ἄνδρας σφίσι τά τε ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδῶναι III, 49. ἦν γὰρ ἀποφῆν πάνυ ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτείνειν κελεύσω II, 234. — πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰώθησαν III, 197.

I N D E X

κέλης. Θεραμένης, ἀποπλέων ἐν κέλῃτι, ἀφανίζεται V, 16. vid. Var. Lect.

κελήτιον I, 76.

κενών. ἰζάνοντος (τοῦ χώματος) ἐς τὸ κενούμενον, in partem, quae evacuabatur, subideret II, 117. κενωθείσων τῶν τεύων, classe nudata V, 88.

κεντέω. διηγὸν διὰ δυνεῖν στοίχοις, δεδεμένους πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων III, 72.

κεράμω καὶ λίθοις βαλλόντων, ob varietatem II, 7.

κέρας. ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέσχον τῷ κέρα, καὶ ἐκυκλοῦτο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντιῶν II, 328. παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς τοῦ κέραος V, 169. κατὰ μίαν ἐπὶ κέραος παραπλέοντες II, 146. agn. Suidas. vid. Annot.

κεράσαντες κρατῆρας παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα IV, 52. vid. Annotat.

κερδαίνω. οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμάσθαι II, 68. ἡμεῖς μὴ διαφθείροντες ὑμᾶς κερδαίνομεν ἂν III, 340.

κερδαλέος. ὃ, τι ἡδεῖ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη II, 80. Isocrat. ad Nicoclem. Xenophon Paed. VII. vid. κερδαλέως, & κέρδος.

κερδαλέως & δικαίως opp. Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μάλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως II, 253.

κέρδος ἐνόμιζεν II, 215. Herodot. VI, 13. ἐν κέρδει ἐποιεῦτο. Arch. ἀρνευμένους, ut alibi, non male. ita fere Homer. Demosth. Aeschylus. Herodot. VI, 69, ἀπαρνεύμενον. apud Sophocl. κέρδη & δεινὰ oppon. Electr. 770. ita fere Noster, — ξυμβαίνει τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν III, 86. ἀκτιδύνως ἀπελθεῖν, κέρδος νομίσαι IV, 286. V, 100.

κεύθω. Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκυθε κόνις, Epigr. IV, 92.

κεφάλαιον. — ἐν αἷς πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν &c. III, 75. λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον, εἰ &c. IV, 13. βραχυτάτω δ' ἂν κεφαλαίῳ, ut brevissime contraham I, 55. μετὰ προσηκόντων τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμεθα, argumentis I, 60. ἐν κ. Demosth. Χερρῶ.

κεφαλαῖον. πολλὰ παρεῖς, τὰ μέγιστα κεφαλαίως IV, 146. vid. D. Halic. 131, 27. κεφαλαίουντες ἐκ πολλῶν V, 81. Herodot. III, 159.

κῆ. κήδομαι. εἴπερ ἡ γῆ σοι προσήκειν κήδεσθαι τῆς πόλεως, si modo ad munus tuum pertinere ducis, curare remp. IV, 25. Homer. Xenophon Paed. VIII.

κῆδος ξυνάψασθαι τῆς συγατρὸς II, 46.

κῆπιον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου, leve quod divitiarum

V E R B O R U M.

decus & ornamentum II, 92. vid. Eustathium, & Annotat.

κήρυγμα τόδε ἀνειλκὼν III, 156. καταπεφευγῶσι κήρυγμα ἱποῖσατο III, 167.

κήρυκι, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολουθοῖς ὁπόσοις ἀνδοκῇ III, 174.

κηρύσσω. ἀποικίαν ἐς Ἐπίδαμνον ἐκήρυsson I, 42. χεῖρας ἀνέτεισαν, δηλοῦντες προσέειπαι τὰ κηρυγμένα, significantes, se accipere conditiones praeconis voce oblatas III, 59.

KI. κινδυνεύω. ἐν ἀδελφῷ κινδυνεύεται, id est, μετὰ κινδύνων πράττεται I, 112. ὡς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος, quod locus in discrimine versaretur III, 11. ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον κινδυνεύειν V, 120. μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύειν II, 54. 66.

κίνδυνος. ὁ φυγῶν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑποστάντος μεμπτότερος. II, 89. ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν II, 58. sic τρέχειν D. Halic. 209, 28. μὴ περιοράσῃς τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους II, 66. ἀνευ εὐτυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει II, 140. ἐν τοῖς αἰσχροῖς κινδύνοις, famem intelligit III, 349, & alibi οὐ μόνον τῷ αἰσχυρῷ ἀλλὰ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν. μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχῃτε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδέεσθαι ἐλλαμπύνεσθαι, ne huic permittatis, ut reipubl. periculo privatim fiat illustis IV, 23. — σαφῇ τὸν κίνδυνον σφᾶς πεισεσθάναι V, 23.

κινεῖν τὸν πόλεμον IV, 57. ὕδωρ ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι III, 146. Δῆλος ἐκινήθη, tremuit II, 15. III, 81. I, 116. II, 41.

κίνησις μεγίστη ἐγένετο I, 4.

KΛ. κλείω. τοὺς ἑσπλους βύζην κλῆσιν ἔμελλον III, 12. κληῖσα Suidas II, 328.

κλέμματα. τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει III, 217. Demosth. στεφ.

κλέος ἐχόντων τὰ περὶ τὰς ναῦς I, 40. οἷς ἀν' ἐπ' ἐλάχιστον, ἔρετῆς περὶ ἡ φλόγου, ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἦ II, 69.

κληρούχους II, 243.

κλίνη κενὴ τῶν ἀφανῶν οἱ ἀν' μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν, lectus nanis illorum, quorum cadavera inter caesos reperiri fuscipique non potuerunt II, 52.

κλυδώνιον. τὰς κόπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι II, 134. κλυδῶνι semper D. Halic. & opinor Iosephus & Diodor. Euripid. Hecub. 48. & Sch. κλυδώνισμα idem. Suidas II, 332.

KO. κοίλος. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῶ τοῦ λιμένος IV, 260.

κοινολογούμενοι V, 96. πρὸς αὐτὸν ἐκκοινολόγητο, colloquia habuissent IV, 322. Ioseph. 305.

κοινός. ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπὸ πτῷ μου ἀκροάσῃς IV, 140. τῷ ὄντι νομίσαντες κοινῇ πδλεμῆσθαι, revera se ab utrif-

Thucyd. Vol. VI.

X x

I N D E X

que oppugnari III, 100. κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλὰς I, 6. Ovid — gentis commune Pelasgae. ἀδικεῖν ἔφασαν ἀνευ τοῦ πάσης κοινου πορευόμενον III, 117. ὑποπτεύομεν ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀπὸ βῆτε, vos non aequos iudices fore suspicamur II, 247. (τὰ χρήματα) οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, οὔτε ἐτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν I, 114. — κοινῶς ἐς τὰ ἔργα τρέπεσθαι IV, 31. vid. κοινῶς. πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκυῖα ἀπὸ ἡμῶν ἀνατεθῆναι II, 254. κοινῶς. — πάλαι κοινώσαντας τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀπὸ βαίνοντα ἔχειν I, 60. ταξιάρχοις κοινώσας (τὸ πρᾶγμα) III, 7. vid. Polyb. p. 8.

κολάζομαι. χαλεπωτέρος ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, διὰ τὸ πληθὺς V, 59. ἡξίου τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτὸν, iisdem suppliciis. κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ II, 141.

κολούω. ἄνδρες ἐπειδὴν ὃ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουσῶσι &c. postquam vires in ea re, qua se ceteris praestare putant, fractae fuerint IV, 282. Homer. Od. x. Plato, Aristot.

κολυμβηταὶ ὕψυδροι III, 42.

κομιδὴ τῶν ἐπιτηδείων III, 43. — ὅθεν ῥάδιαι αἱ κομιδαὶ τῆς φιλίας ὧν προσέδει IV, 39.

κομίζω. σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν II, 255. ἐκομίσθησαν ἐπ' οἴκου, domum se receperunt II, 51. τοὺς ἀνδρας περὶ πλείονος ἐποιούντο κομίσασθαι III, 172. κομίζειν III, 260.

κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσποίησιν II, 91. Thom. Magist. ποίησιν.

κόμπος λόγων II, 62. Ioseph. 1279. Scholiast. Aeschyli 94. 210. & Sophocl. 413. Euripid. Φοιν. 603. D. Halic. II, 167. vid. Herodot. VII, 103.

κομπῶδες. διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλητὴ III, 312.

κόνης. vid. κεῖθω.

κοσμέω. ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες I, 32. ἃ γὰρ τὴν πόλιν ἐμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν II, 63. ἀμαρτανομένων λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται II, 270. οὐδεμία βλάβη τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις &c. IV, 69.

κόσμος οὐδεὶς ἦν τῶν ποιουμένων II, 282. οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, quibus decori est laetificari I, 9. Aristoph. Plut. 565, Πάνν γοῦν κλέπτειν κόσμῖόν ἐστιν. Herodot. I, 65. D. Halic. 221, 39.

κουφίζεσθαι τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ II, 68.

κούφισις. ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα μετὰ πολλῇ κούφισιν &c. IV, 302. Ioseph. 766.

V E R B O R U M.

κουφολογία. ἐνέπεσέ τι γέλωτος, τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ III, 46. Ioseph. 64. 820.

κούφος. ἐλπίδος τὶ εἶχον κούφης μὴ ἂν — διαφθαρήναι II, 78. D. Halic. 584, 21.

κούφος ἐσκευασμένοι ἄνθρωποι III, 53.

ΚΡ. κρατήσεσθαι ναυτικῶ III, 35. — τὰς διανοίας κρατήσαντας, παρῆναι, animos cohibendo, confidere IV, 22. ὦν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκρατεῖ I, 96. ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἐνι μᾶλλον σχῆσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσῃς, sperabant fore, ut suas opes longe firmius fundatas retinerent, si Medi vicissent II, 262. τῶν νόμων κρατήσασα ἡ ἀνθρωπεῖα φύσις II, 294. D. Halic. ὑπὸ τοῦ νόμου 608, 24.

κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνίκησαμεν IV, 283. κράτιστοι τὴν ψυχὴν II, 61. κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος V, 103. τῶν Ἀθηναίων ὑπερ᾽ ἐστράτευσεν καθαρὸν ἐξῆλθε, καὶ — τὸ κράτιστον III, 215. κράτιστα διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου IV, 27.

κράτος. τὰ περὶ τὸν Πύλον ὑπ' ἀμφοτέρων κατὰ κράτος ἐπολεμεῖτο III, 34. Polyb. 33. vid. κατὰ κράτος. τὸ κράτος τῆς γῆς III, 145. βασιλεὺς πρῶτος ἐν κράτει τῶν Ὀδρυσῶν ἐγένετο, per vim II, 47. τὰ πολλὰ, τῶν πλείονων καὶ ἁμεινὸν παρσκευασμένων τὸ κράτος ἐστίν, victoria II, 140.

κρατύναντες τὰ τείχη II, 195. κρ. τὸν χάρακα D. Hal. 352, 44. κρατυνάμενος Iosephus 756. Aretaeus 92, 16.

κρείσων. τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδοῦναι III, 16. χρημάτων κρείσων, pecunia invictus II, 88. γενόμενον κρείσων λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου II, 75. vid. ἀκού. κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινος κρείττονος II, 237. κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῶ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου &c. II, 293.

κρείττων. vid. κρείσων.

κρίνω. μίσει πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες II, 270. κρίνουσι βοῇ, οὐ ψήφῳ (οἱ Λακεδαιμόνιοι), suffragia ferunt I, 122. — οὐκ εἰκὸς ἐν εἰρήνῃ αὐτὴν κριθῆναι III, 244. II, 69.

κρίσις. καὶ τοῦτα ὅμως δυνεῖν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν ταχθεῖαν τὴν κρίσιν ἐσχέ I, 35. — ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα II, 249.

κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ II, 221. 252. κρυπτῶν. τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγροεῖτο III, 312.

κρύπτω. οὕτως γὰρ, ἃ, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν στέγασθαι, quae celanda sunt, facilius celatum iri IV, 115. ἐπειδὴ κρύψωσι γῇ, humarunt II, 52.

κρωβύλος. vid. ἀναδέω.

ΚΤ. κτάσμαι. φανεράν ἔχθραν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι, suf-

I N D E X

- cipere I, 63. ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων, διὰ τὸ αἰεὶ κτᾶσθαι, propter quaerendi studium I, 99. οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἀνδρας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες ταῦτα κτῶνται, de oppidis I, 207. δρῶντες κτῶμεθα τοὺς φίλους II, 61. δορὶ ἐκτίσαντο III, 147.
- κτείνω. δις τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε (ἢ νόσος), bis non ita corripiebat, ut etiam interimeret II, 78.
- κτῆμα ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34. Herodotus III, 53, φιλοτιμίη κ. σκαῖον.
- κτῆσιν ἔχουσιν τῶν χρυσεῖων μετᾶλλων ἐργασίας ἐν τῇ Θράκῃ III, 155.
- ΚΥ. κύαμος. βουλή ἀπὸ τοῦ κυάμου ζυελέγετο V, 100. 106. — κυαμίσουνται Demosth. vid. Ulpianum 269 c. Xenoph. pag. 712. Herodot. VI, 109.
- κύκλος. αὐτὸν τὸν κύκλον διεκώλυσεν, ipsum muri ambitum IV, 164. κύκλον τῶν νεῶν ποιήσαντες ὡς μέγιστον &c. II, 132.
- κυκλόω. ἐνδιατρίβων κυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν, cunctatus est circumventus IV, 314. ἐς αὐτὸ τὸ ἀπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται ὡς ἀποληψόμενοι III, 191. D. Halic. 164, 47. & Polybius pro περιλαμβάνω.
- κύκλωσις. περίοδον αὐτῶν καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχύει οὐκ ἔχον III, 56. οὐκ οὕσης σφῶν κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια III, 57. circumveniri non possunt. D. Halic. 163, 23.
- κυματώω. ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὕσης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι II, 300. Lucianus.
- κύριος. καταλύσεως γενομένης (ἥς νῦν ὑμεῖς κύριοι ἐστέ &c.) III, 31. D. Halic. 55, 41. Demosth. de T. Leg. 245. Euripides.
- Οἱ ἡμεῖς, dies constitutus.
- κυριώτατοι τοῦ ἱεροῦ ἦσαν III, 291.
- κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι &c. III, 27. vid. Ulpian. Den. 306, 2.
- κύρος. — αἵ περ' ἅπαν τὸ κύρος ἔχουσι, rerum summam potestatem III, 265. Plato. Philo. apud Dionem, Edictum. Herodot. VI, 109.
- κυρώω. ἡ ἐκκλησία, κυρώσασα ταῦτα, διελύθη V, 107. hab. rata habuit. κύρωσις οὐδεμία ἐγένετο IV, 166.
- ΚΩ. κώλυμα. ἢν μὴ θεῶν ἢ ἥρώων κώλυμα ᾖ, nisi Deorum impedimentum accederet III, 252. ἀντεμνηχανήσαντο σβεστίη κωλύματα, remedia ad ignem restinguendum idonea IV, 262. poëtic. D. Hal. vid. Marcell. Herodian. Lucian. Chrysostom. Areteus 921, 18. v. Polluc. Glossae, prohibitum, interdictum.
- κωλύμη. vid. ἱκανῶς. οὐκ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμῃς παρὰ τοῖς ἐπρεβεύσαντο I, 130. D. Halic. 566, 22.
- κωλυτὴς τῆς διαβάσεως II, 203.

V E R B O R U M.

κωλύω. μηδὲ χρυσοῦ μηδὲ ἀργύρου δαπάνη κεκωλύσθαι I, 181. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς, οὔτε τόδε I, 208. vid. Var. Lect. ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἐκάστῳ τὰ πράγματα, ὅ μὴ τις αὐτὸς παρέσται II, 15.

κωπήρες. — μὴ μακρὰ νηὶ, ἄλλω δὲ κωπήρει πλοίῳ III, 174. agn. Suidas II, 366.

Λ.

ΛΑ. λαγχάνω. σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἐξέπέμψαν, facta fortitione II, 243. τὸ εὐτυχές, οἱ ἂν εὐπρεπεστάτης λάχωσιν τελευτῆς II, 67.

λαμβάνω. ἐπεὶ δὴ καιρὸς ἐλάμβανε II, 53. οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδὲνα ὄχλον Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησίαν νεῶν ὑποχωρεῖν II, 141. — τὸν νόμον ὄντα, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. λαβόμενοι τῶν ὀρέων, διαφεύγουσιν, occupatis montibus II, 205. ἐπιπλασθῆναι τῇ γνώμῃ, οἶκτον σῶφρονα λαβόντας II, 257. τοὺς Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος ἔλαβε II, 149. λάβετε αὐτοὺς μὴ πολέμῳ III, 26. χαλεπὸς ἦν ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας IV, 93. V, 17. σωφροσύνην λαβούσαι αἱ πόλεις, καὶ ἄδειαν τῶν πρᾶσσομένων δις. V, 98. τῇ ὀφεί τοῦ θάρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες III, 54. τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον, prae metu edictum aequum esse censebant III, 157. τειχίζεται καὶ ἡδὴ ὕψος λαμβάνει I, 128. τὴν πόλιν βίβ. οὐχ οἶοί τε ἔσονται λαβεῖν III, 102. ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, οὐκ ἀνιάσιν IV, 133. τὸ θαυθὲν πιστότερον ὕψι λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν II, 223.

λαμπρὰς νίκης γεγενημένης IV, 263. γενομένου Ἀρμοδίου ὥρα ἡλικίας λαμπροῦ IV, 85. λαμπρὸς ἀνεμὸς Herodot. II.

λαμπρότατα πράξαντες, τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν II, 258. Πausanίαν καὶ Θεμιστοκλέα, λαμπροτάτους τῶν Ἑλλήνων I, 196.

λαμπρότης. ὁ στόλος ὕψους λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο IV, 52. vid. λυπηρός. ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος, ἐς οἵαν τελευτὴν ἀφῆκτο IV, 303. τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνώτερας ἔχειν τὴν εἰρήνην III, 90.

λαμπρύνομαι. ὅσα ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς ἀστοῖς φθονεῖται φύσει IV, 28. φαιδρύνεται Hefych. Herodot. I, 42.

λαμπρῶς ἐπικαίμενοι IV, 294. D. Halic. 583, 11. λαμπρῶς ἐλέγετο, aperte V, 102. 115.

λαμυρὰ πηγὴ, ἡ καθαρὰ καὶ ἡδεῖα Thom. Magister. modum excedens impudentia, magnitudine; λαμυρὰ θάλασσαν, velut ἡλιθα πολλὴν Etymolog.

I N D E X

λανθάνω. — καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν V, 71. ἔλαβει ἀφθέντα πάντα III, 200. ὅπως μὴ λήσωσιν αὐτοὺς αἱ νῆες, ne clam ipfis proficiscerentur V, 17.

λαχανισμός. ἐπὶ λαχανισμῶν καὶ φρυγάνων ξυλλογὴν ἐξελάοντος II, 332.

ΛΕ. λέγειν. κατὰ τὴν τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν IV, 186. ξυτίδρους ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες, καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, συμβήσονται III, 33. θαυμάζω τῶν προθέντων αὐθις περὶ Μιτυληναίων λέγειν II, 222. ἐλέχθη ὡς φάρμακα ἐσβεβλήκοισεν ἐς τὰ φρέατα II, 71. vid. λόγος.

λειποστράτιον IV, 119. D. Halic. 704, 11. λειποστράτιον I, 138. agn. Th. Magister. sic λειποτάξιον Iosephus 1125.

λείπω. ὑμῶν οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσούτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε II, 139. ὥς ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς V, 125. λειπομένην, opposita ad μεγίστην I, 17.

λεπτά τὰ πρῶτα ἐχούσας (ναὺς) IV, 231. λεπτά πλοία II, 132. λεπτὴν ἱματίον ἐπιβολὰς II, 73. agn. Suidas. Libanius. Philostrat.

ΛΗ. λήθη. τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγυγνόμενοι ἔσονται, futura soboles oblivionem defunctorum afferet II, 68. Aelian. III, 18.

ληστείαις πορθουμένην πόλιν V, 59. I, 9. vid. seq.

ληστικόν. τὸ ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης I, 8. Mff. ληστρικόν. D. Halic. ter ληστρικὸς. Schol. & Thom. Magister distinguunt. illud πλοῖον, hoc vero σύνταγμα denotare aiunt.

ληστρικός. ἐκ ληστρικῆς τριάκοντόρου III, 14. βίος Diodor. 92 c. 518 b. ληστρίδας ναῦς idem 507 c.

ΛΙ. λιθουργὰ σιδήρια οὐκ ἔχοντες III, 7. Diogen. Laërtius. λιθουργοὶ Noster III, 332.

λίμος. vid. ἐκπολιορκέω & αἰσχιστος.

λίπα ἀλείψασθαι III, 100. Homer. Callim. Ap. 39. Hippocrates. Theophrast. Hist. Plant. IX, 9.

ΛΟ. λογίζμενοι τὰ συμφέροντα, rem utilitate metientes I, 109. III, 337.

λογισμὸς ὄκνον φέρει II, 61. vid. Waff. ad Sallustium. λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι III, 160. vid. κρείσσων. ἐκ τοιοῦτο λογισμοῦ ἔξεστι σκοπεῖν &c. III, 312.

λογοποιέω. ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιούσιν IV, 64.

λόγος. ἐγγίγνεντο αἰὲς λόγοι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις, colloquia III, 267. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτὸν, rumore I, 179. vid. κρατέω, ἰσθῆρῆπος, & ἐκπονώ. πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα &c. II, 225. alicubi μὲν ταῖς τῶνδε λέ-

V E R B O R U M.

γοις περιωσθῶμεν ἐν ὑμῖν, neque propter istorum orationem apud vos repulsam feramus. ἀμαρτανόμενων λόγοι ἔπαισι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίνονται II, 270. ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου, ex composito V, 151. vid. ἄξιος. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικούς IV, 165. μὴ πρὸς τὸν δῆμον λόγους εἶναι, neque ad populum verba facienda III, 247. ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκευάστο ἀμφοτέροις III, 97. IV, 23.

λοιπός. τοῦ ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδ' ἐν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψαι, in posterum III, 145. ἐς τὸ λοιπὸν II, 235. εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἶχοντο V, 101. D. Matth. καθεύδετε τὸ λοιπὸν, ita vertendum: *Sleep ye on still?* ut constet sensus.

λόφος. ἐχόντων τῶν πεζῶν λόφον ἐκατέρωθεν III, 184. Pindar.

λοχισδέντες, insidiis excepti III, 352.

λοχμώδη ὁδὸν II, 327.

ΔΥ. λύγξ τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενὴ II, 73. Thom. Magister in λύγῳ.

λυμαίνομαι. — μαντικὴν καὶ χρησμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται III, 344. pro insultare apud Herodot.

λυπέω. λησται τὴν Λακωνικὴν ἥσσαν ἐλύπουν ἐκ τῆς θαλάσσης III, 78. οἱ ἰππῆς ἥκιστα ἐμελλον ἐν τῷ ἔργῳ λυπήσειν IV, 104. πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμη ἥκιστα λυπούνται II, 96. D. Halic. 486, 35.

λύπη ἐρωτικὴ IV, 92.

λυπηρός. ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει II, 58. λυπηρὰς τῇ ὀψεί ἀχθηδόνας προστιθέμενοι II, 57. λυπηροὺς τοῖς ξυμμάχοις γενομένους I, 108. οἶδα τοὺς τοιοῦτους, ὅσοι ἐν τινος λαμπρότητι προσέχον, ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας IV, 29.

λύσιν. — ὑπειπόντα οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων πρὶν ἂν &c. II, 169.

λυσιτελέω. πρὸς τὸ λυσιτελοῦν καθίστασθαι IV, 132. D. Halic. 445, 42.

λύτρα ἀνδρῶν αἰχμαλώτων λαβὼν IV, 11. D. Hal. 227, 40. Thom. Magister.

λύω. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθεῖς III, 208. τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύειν IV, 26. λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. I, 112.

ΛΩ. λωφέω. τάχ' ἂν λωφήσειαν (αἱ ξυμφοραὶ) IV, 305. Aeschyl. Schol. 6. Sophocl. 5. ἀπὸ νόσου μεγάλῃς καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν IV, 22. Ioseph. 303. 998. Chrysofom. D. Halic.

λώφῃσιν τοῦ πολέμου III, 121. II. φ', 292. D. Halic. 598, 6. Schol. Apollon. II, 487.

M.

ΜΑ. μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκαπον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον

I N D E X

III, 346. μακαρίζοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων, beati censebantur II, 78. apud Herodotum μακαριστὸς πρὸς πάντων. vid. eundem I, 31. VII, 45. Homerus. Anacreon Od. 43. Schol. Sophocl. 199. Aristoph. Σφήκ. 586. Pindar. Nem. II, 13. Isocr. Xenoph. μακρογορεῖν ἐν εἰδῶν οὐ βουλόμενος &c. II, 56. III, 86. D. Halic. 59, 8.

μακρὸς. ὃν ἀρτικίνδυνον ἐκείθην προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι IV, 145. *

μακρότατος. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μοι I, 4. μακρότατα εἴρηται, Herodot. IV, 32.

μακρότερος. ἐλπίσαντες μακρότερα τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλῆς II, 225. φοβούμενοι μὴ καὶ ἐπὶ μακρότερον σφίσι τι νεώτερο δὴ τῶν κατὰ τὴν χώραν III, 63. vid. μηκύνω.

μαλακία. φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας II, 60. — μετὰ οἷας ἀνεπιστήμους καὶ μαλακίας γήνησιντο III, 213. 322.

μαλακίζω. πλοῦτου τὴν ἀπλόανσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθην II, 64. ἀναγκαῖον ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, οὐκ ὅντος χωρίου ὅποι ἂν μαλακισθέντες σθεσίητε IV, 306. δεδιότες, ὃ δῆμος μὴ μαλακίζηται Σερατεῦον IV, 47.

μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, in stipendii exactione remissior V, 46. IV, 24. μαλακὸς πρὸς ὄργην, D. Halic. 418, 42. Nofter, μαλακῶς ξυμμαχεῖν IV, 123.

μαλακώτερος. τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κείσθαι ζημίας II, 236. περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μαλακώτερος ἀνῆπτετο V, 78.

μάλιστα. ἔτη μάλιστα ἐξήκοστα I, 22. τὸ ὕψος ἡμισυ μάλιστα ἐτελέσθην οὐ διενεῖτο, tantum I, 132. ἥσαν δὲ Κορίνθιοι ξυμ-
προθυμούμενοι μάλιστα τοῖς Ἀμπρακίωταις II, 125. ἡγούμενοι τούτους, οἵπερ ἡξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιθέσθαι III, 120. Ἐνδὶω ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν V, 13. αἱ μάλιστα ὀρμήσασαι διαφθείρονται, qui longissime procurrerant V, 51. οὗτοι μάλιστα προειστήκεισαν τῆς μεταβολῆς V, 115. τὸν πολέμιον μάλιστα ἂν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὀφελήσειεν III, 217. 27.

μᾶλλον. εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δῆμῳ μᾶλλον ξυγχωρεῖν, magis quam antea V, 107. πρὸς τῶν πολέμιων τοῦτο ἐνέμιζε μᾶλλον εἶναι, pro hoste magis facere III, 47. οὐ προὔχωρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, non tam progrediebarur, quam &c. IV, 314. — ἐκείνους ἑώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους, facilius II, 203. III, 58. 89. 90. 140. IV, 191. 211. alibi ξυμφορά οὐδεμιᾶς ἥσαν μᾶλλον ἐτέρας ξυνέπεσε.

μανθάνω. εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἀμαθέστατοι ἴστε, nisi animadvertitis, vos rem perniciosam affectare IV,

V E R B O R U M.

67. νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἥττον μαθόντας ὑμᾶς ἐν τῷ ἐσμεν βουλευ-
σασθαι IV, 187.

μανιώδης ὑπόσχεσις III, 62. διαθέσεις Diod. 148 b. 461 d.
μάντις. — Τιμίδου ἀνδρὸς μάντιος II, 197. μάντιες ἄνδρες
Pindar. Ol. 8, 3. Steph. omisit.

μάρτυρας θεοὺς τοὺς ὀρκίους ποιοῦμενοι I, 112. II, 110.
μαρτύριον δὲ I, 13. μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν κα-
ταθήσδε I, 50.

μαρτύρομαι. δεόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα, praecamur
& testificamur IV, 126.

μάχη. ἢ ἡ μάχη διώξεις καὶ ὑπαγωγῇ II, 313. ἰσχυρὴ μά-
χης II, 159. vid. ἱμν. χρονίους τὰς μάχας τῷ μένειν ποιοῦνται
III, 320. αὐτοκράτωρ μάχη III, 189. ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύ-
της μάχης III, 55.

μάχιμος. — τὸ μάχιμον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν IV, 40. Plato
τὸ μάχιμον τῆς πόλεως.

μαχιμοτάτους τῶν ἐκεῖ βαρβάρων IV, 143. Diodor. 4 b.
μάχομαι. ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ ἐπαρθέντες, οἰόμενοι χρημα-
τιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. διὰ παντὸς μὴ πο-
μαχημένου διελεῖν, per munitiones nondum oppugnatas IV,
245.

ME. μεγαλύνω. τοὺς ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε III,
342. Diodor. 12 c. ὑπερβάλλον ἐμεγάλυνε τὴν αὐτοῦ δύναμιν
παρὰ τῷ Τισσαφέρνει V, 124. D. Lucas I, 46. Xenophon.

μέγας. αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ τῷ βασιλεῖ δύνα-
σθαι IV, 92. τούτου τοῦ πολέμου μῆκος μέγα προὔβη, longe
proceffit I, 35. ἐσσεῖδῃρωτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III,
148. ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεις, magnam auctoritatem
adepti I, 163. ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνώσθαι, saevum
ac immane decretum II, 219. ὀρκώσαντες πίστεις μεγάλας
μηδ' ἐν μνησικακίῃσιν III, 110. ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν V,
137. III, 36. IV, 286.

μέγεθος. βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι III, 188. πόλεις ἵππους καὶ
μεγέθει ἐχούσας IV, 263. III, 12. φοβηθέντες αὐτοῦ τὸ μέγεθος
τῆς τε κατὰ τὸ αὐτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίκαι. propter
corporis cultum vi&usque lautitiem immoderatam IV, 26.

μέγιστος. ἐν τούτῳ προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα, hinc maxi-
ma necessitudine nobiscum coniuncti IV, 130. εἴ τις ἐκ τῶν με-
γίστων περιγένοιτο, subaudi κινδύνων II, 75. μέγιστον δὲ καὶ
οὐχ ἡκιστα ἐβλάψεν ὁ παιωνισμὸς IV, 248. ὅστις ἐπὶ μεγίστων
τὸ ἐπιφθονὸν λαμβάνει, ὁρῶς βουλευεται II, 96.

μεθ' τὸ τῆς τύχης αἰεὶ μεθ' ὑμῶν ἐσσεῖσθαι III, 28. IV, 133.
vid. μετ' &c.

Thucyd. Vol. VI.

ΥΥ

I N D E X

- μεθίημι. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας III, 91.
 μεθίσταμαι. τοὺς ἐλάσσους ἀπὸ τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα
 ποριμωτέρων μεθιστάναι, ab iis, qui maiore rerum copia ab-
 undarent secessionem fecisse V, 117. D. Halic. 409, 17. μετα-
 στήσάμενοι πάντας, submotis omnibus I, 113. III, 113.
 μεθορμισάμενοι IV, 138.
 μείζον. ἐπὶ τὸ μείζον πάντα δεινῶσας, verbis asperioribus
 exaggerans V, 114. ξυνήσαν περὶ τῶν μείζωνων σπονδῶν ἐς λό-
 γους, de rerum maiorum foederibus III, 177. μείζον ἰσχυρὸν
 IV, 128. ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐλάμβανον, longe
 potentiores, quam revera sit IV, 27. vid. μετὰμελος. χειμῶν
 ἐπιγενόμενος μείζων III, 9.
 μείζονος. πρὸς τοὺς μείζονος ἐχθροὺς III, 30. τὸ πρᾶγμα μεί-
 ζονος ἐλάμβανον IV, 45. facinus atrocius iudicabant: ἐμεγά-
 λυνον.
 μελετάω. μελετῶντες καὶ παρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν
 II, 138. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐνδέχεται ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι I,
 205. — δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν IV, 22.
 μελέτη. διαφέρωμεν ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναν-
 τίων, rei bellicae studiis II, 58. Ioseph. 1125. ταύτας οἱ πατέρες
 ἡμῖν παρέδωσαν μελέτας, instituta I, 120. μετὰ κινδύνων τὰς
 μελέτας ποιοῦμενοι I, 30. vid. Sallustium. Diodor. 763 b. εἰδὲ-
 τες ἔργον ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσας, ἢ λόγων δι' ἐλπί-
 γου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεσιν III, 315. Theogn. 920.
 μέλλω. οὐ τῇ δυνάμει τιτὰ, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμεθα
 I, 96. διὰ τὴν ἐκείνων μέλλειν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν II, 187.
 ἀπαθὲν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομπουῖσιν III, 189.
 Aretaeus 135, 20.
 μέλλω. ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπίζόμενα μέλλεται III,
 349. ὃ, τι δὲ μέλλετε εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράττετε IV,
 193. vid. αἰσχύνω. D. Halic. 635, 38. Th. Magist. 120. Sallust.
 C. 55. οὐκ ἂν ἡγοῦνται μὴ μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παραπολὺ
 πράξειν, ἀντίστας ὑμᾶς, putant, vos contra se non statu-
 ros, nisi aliquid maxime memorabile facere decreveritis II,
 143. ἐλέγετο καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σήμῃται,
 videbantur esse rerum futurarum prodigia II, 15. ὥσπερ ἔμελ-
 λον, quemadmodum statuerant IV, 201. ἡμελλόν Ἀττικὸι Th.
 Magist. & Moeris.
 μεμπτός. περὶ οὗδ' ἡμῶν μεμπτῶν II, 254. D. Hal. 424, 45.
 μεμπτότερος. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον τοῦ υποστάντος μεμπτί-
 τερος II, 89.
 μέμφομαι. τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ὁ μέμφομαι &c. I, 118. τὰ
 πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύβη V, 78.

V E R B O R U M.

μέμῃ ἢ μὲν οὖν ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρσκευάζεται III, 114. Ἀττικισμὸν βουλόμενοι μὲν καὶ αἰεὶ III, 199. μὲν γὰρ III, 299. μὲν ἂν IV, 192. μὲν νῦν, Herodot. I, 4.

μενετός. τοῦ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοὶ I, 203. cit. Th. Magister: meneτός, inquit, ὁ δυνάμενος μένειν. μεν. Deoi, exp. μόνιμοι, βέβαιοι Schol. Aristophan. hic, moram non patiuntur. vid. μένω.

μέντοι. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἡδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι I, 7. οὐ μέντοι ἀξιούν γε εἰργεσθαι III, 117. Diodor. 512 a. τούτων ἐγὼ ἡδῶ μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμωτέρα γε IV, 192. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι &c. V, 136. Aelian. X, 6. pro μὲν δὲ D. Hal. 675, 2.

μένω. μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ V, 110. μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα III, 114. οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιδότας III, 220. in pugna.

μέρος. ἐν μέρει, per vices V, 150. D. Halic. 506, 5. σῖτον ἡρουντο κατὰ μέρος III, 41. — του πάθους, ὃ διὰ τὴν ὕλην μέρος τι ἐγένετο III, 48. ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν ἑκόντες εἶναι, in parte agri III, 146. τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος III, 294. μεσόγειαν μάλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατακημένους I, 165. μεσόγειον Diodor. 19 b.

μέσος πολίτης IV, 85. vid. Annotat. πρὶν τι ἀνήκεστον διὰ μέσου γενόμενον ἡμᾶς καταλαβεῖν, interea III, 30. ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες, qui se interposuerunt V, 115. ἔτη Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἑννατον ἐκ μέσου III, 200. πρὸς τὰς μεγίστας γοῦν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦν τι I, 19. III, 123.

μεσῶ. τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος III, 295. Herodot. III, 104. μεσάζων Diodor. 20 a.

μέσως. — ὥστ' εἰ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ &c. mediocriter II, 89.

μετὰ καιροῦ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον γίγνεσθαι IV, 131. οὐκ ἀξίον θρεῖδῖσαι ὧν μὴ μετὰ νόμων ἡμαρτεν II, 262. μετὰ ὁτουοῦν τρόπου V, 42. μετὰ βεβαίου παρασκευῆς, ibid.

μεταβάλλω. οὔτε γὰρ ὅσια ἂν ποιοῦμεν μεταβαλλόμενοι, permutata societate I, 101. δίαίταν μέλλοντες μεταβάλλειν II, 30.

μεταβολή. ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει, negotiationis gratia IV, 52. οἷς ἢ ἐναντίῳ μεταβολῇ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται, fortunae incerta commutatio est extimescenda II, 66. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη αἰεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχον I, 5. ὁρῶν τὸ στράτευμα ἀθυμοῦν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ἐν IV, 304. 323.

μεταγνώναι τὰ προδεδογμένα II, 227. D. Hal. 377, 12. II;

I N D E X

238. 255. vid. Herodotum. εἶπε καὶ ἀσφαλέστερον εἶδεναι εἶναι, μεταγνώτω III, 135.

μεταγγραψάμενοι ἐπιστολὰς ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων III, 75.

μετάθεσις. δίκαιον εἶναι πᾶσι τῆς ζυμμάχου γεγράφαι τὴν μετάθεσιν, immutandarum conditionum facultas III, 250. vid. μετατιθῆμι.

μετακινήτος. βουλόμενος εἶδέναι εἰ ἐτι μετακινήτῃ εἶη ἡ ὁμολογία III, 239.

μεταλαμβάνω. πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν I, 166. οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτόεν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεται IV, 34. 136.

μεταμέλεια. ὃ γὰρ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἐν διατελοῖν, quem minime poenitet beneficiorum in inimicos collatorum, is &c. I, 53.

μεταμέλομαι. μετεμέλοντο τὰς σπονδὰς οὐ δεξάμενοι III, 43. D. Halic. Ant. VIII, 82. ὀρώσι τὸν δῆμον μεταμελόμενον ἐπὶ τῇ Κασσίου καταδίκῃ, poenitentem. agn. Pollux VI, 115. Nofler II, 89.

μετάμελος. πολὺ μείζων ἐτι τῆς στρατιᾶς ὁ μετάμελος, pagis poenirebat expeditionis IV, 263. Iosephus II, 6, 4, & pag. 826, κατήφεια πάντας εἶχε, καὶ τῶν πραγμάτων μετάμελος. utuntur etiam Seniores IV Reg. III, 27. adiective apud Plat.

μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. μετανίστασθαι Suidas III, 531. μεταναστάσεις I, 4.

μετανίστατο καὶ μετῴζετο ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ I, 20.

μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ρεῖτου III, 64. Aelian. III, 1. ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, in hoc spatio tam angusto III, 36. vid. Hesiod. Op. 394. μεταξὺ, absolute pro interea I, 163. D. Halic. 518, 38. Herodot. I, 76.

μεταπέμπομαι. vid. Th. Magist. ἕως αὐτοὺς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος III, 331. Ms. Coislin. μετέπεμψεν Thucyd. Demosth. μετεπέμψατο.

μεταπεμπτός IV, 43.

μετάπεμπτος. βουλόμενος ἐκ μείζονος διαβολῆς — μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι IV, 47. μετάπεμπτ. γίνεσθαι D. Halic. 38, 3. Ioseph. 211.

μεταπίπτω. — ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπέσοντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο V, 104.

μεταποιούμαι. τῆς ξυνέσεως μεταποιοῖσθαι I, 199. οἱ ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι, qui aliquam φιλανθρωπίας partem sibi vindicabant II, 77.

μετατάσσω. — τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνου ἔχθαι παρ' Ἀθην.
μετατάξασθαι, transire ad, deisciscere I, 134. Joseph. 185. 803.

μετατίθημι. εὐορκον εἶναι ἀμφοτέροις μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ
ἀμφοτέροις III, 236.

μεταχειρίζω. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος
βούληται μεταχειρίζειν τούτῳ ξυνεῖναι III, 28. I, 22. τὸ πράγ-
μα μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἷον εἶναι ὁξέως μεταχειρίσαι, quod non
facile patiari possit IV, 24.

μεταχωρήσατε ὅποι ἂν βούλεσθε II, 112. μεταχώρησαν ἐκ
τῶν λόγων III, 350.

μετεῖναι τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν III,
282. — ὅς οὐ μετὸν αὐτοῖς Ἐπιδάμνον I, 43. Herodot.

μετέχω. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκῇσει μετεῖχον II,
30. τοῦ εὐνόμου τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει II, 293. πάντες
ἐν τῷ μέρει μετέξουσιν, per vices eiusdem dignitatis participes es-
sent V, 131.

μετέρχομαι. ἐπιπύνη ἀσκήσει τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται II,
58. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν I, 52. persequi. Herodot.
V, & VI, 68. prosequi: μετέρχεται τοῖςδε τοῖς ἔπεσι.

μεπεωρίζω. παντὶ τρόπῳ ἐμπεωρίζον τὸ ἔρμα III, 132. μετ-
εωρισθεῖς ἐν τῷ πελάγει V, 25.

μετέωρος. τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἡροῦντο,
αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμου III, 41. ναῦς μετεώρους πλεούσας I, 69.
IV, 316. ἡ Ἑλλὰς πάσα μετέωρος ἦν II, 15. μετεώρῳ πέλει ἀξί-
ου ἰκιδυνοῦσιν, suspensis reip. rebus IV, 20. D. Halic. 641, 3.
Diodor. 564 d.

μετοικίζω. ἡ Ἑλλὰς μετωκίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα αὐξή-
θῃναι I, 20.

μετονομάζω. ἐπὶ τὴν καταφρ. κεχωρήκατε, ἢ ἐκ τοῦ πολλοῦς
σφάλλαιν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφορσύνῃ μετωνόμασται I, 170.

μετριάζω. — δεῖξαι ἂν μάλιστα εἰτι μετριάζομεν I, 109. D.
Halic. 388, 20.

μέτριος. φυλακῇ μετρία τηρήσονται IV, 49. ἐπὶ μετρίοις ποιή-
σοντας ἂ προκαλοῦντο, moderate se gesturos III, 33. δουλεύειν
τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, in iis, quae moderata sunt, ob-
sequi & inservire V, 129. μετρία ἐσθλῆτι ἐχρήσαντο I, 11.

μετρίως. πρὸ αἰσχροῦ τιτος, συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμέ-
νης, διαλλαγῶμεν III, 30. 29.

μετριάτατα ὑπουργεῖν τοῖς Συρακουσίοις IV, 136. Ulpian.
Dem. 341, 2.

μετριάτεροι ἐς τὰ πολιτικά IV, 142. Demosth. στεφ. Ulpian.
363, 2, & 342.

μέτρον. διέχει διαλάσσης μέτρον ὀξήκορτα σταδίου V, 153.

I N D E X

μετοπηδὸν ἔπλεον ὥς εἶχε τάχους ἕκαστος, prioris adversus II, 147. Herodot.

μέχρι πλοῦς γένηται, donec idonea navigandi tempestas se se offerret I, 192. καὶ μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν I, 166. τῶν μεχρὶς ἐμοῦ IV, 104. vid. Thom. Magist.

MH. μὴ οὐτα γε ἂν πανσυδεὶ διαφθάραι V, 3. vid. Th. Mag. ἡμεῖς μέγχε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν IV, 133 &c. μηδαμοῦ ξυμμαχεῖ I, 53. μηδαμᾶ μηδαμῶν, Herodot. II, 91. Bodl. om. θάπτουσι &c. male.

μηδεῖς. νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγ- γέλῳ ἀφανισθεῖσαν IV, 186. παρεστάναι δὲ μηδενὶ ὥς &c. δι- ξαν ἐπέρχεσθαι, Schol. in memem venire cuiusdam III, 88. 98.

μηδετέρως. ἐπιμισγομένους μηδετ. μηδετέρως III, 174. μηκύνω. τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰσῆδος μηκυνού- μεν III, 27. II, 63. 65. ita Sophocl. Oed. 1180. post Herodo- tum II, 35. & ἄλλως III, 60.

μήν. ἢ μὴν, ὅς ἂν τι τῶν ἐ. λείπεται, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τρε- φῆς V, 125. II, 57. apud poetas ἄργον, aliis pro δὲ Th. Mag.

μνησιδοῦς ὄντος τοῦ χωρίου &c. IV, 226. Diodor. 7 d. 127 c. μνηύματα. πρὸς τὰ μνηύματα ἀπελογεῖτο IV, 46. signa Phil. μνηύτροις μεγάλοις ἐζητοῦντο IV, 45. Th. Mag. Ioseph. 163. indicii praemiis. μνηυτῆς alibi Nofter.

μνηύω. μνηυθέντες τοῦ ἐπιβουλεύματος III, 131. D. Halic. 425, 12. Diodor. 16 d.

μήπω. vid. μάχομαι.

μηχανάομαι. μηχανησαμένων τὸ πλοῖον III, 71. IV, 65. μη- χανῶνται τοιοῦνδ' ἐτι III, 71. Herodot. I.

μηχανή. ὥς αἱ μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν II, 118. — μήτε τέ- χνη, μήτε μηχανὴ μηδεμιᾶ III, 233.

MI. μιμέομαι. — παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες, ἢ μιμού- μενοι ἑτέρους II, 56.

μίμησις. τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις, ἢ στρατηγία I, 134. Lactantius pīnīm. μίμημα παλλαδίου D. Halicarn.

μιμνήσκω. ἐς δ' ἐμμένηντο, quando nunquam ante, quod ipsi meminissent III, 310. II, 38. ὡφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται, post Graecorum memoriam II, 15.

μισδοδοσία. πολλῶ ἐς τὴν μισδοδοσίαν ἀρρωστότερον γινώ- μενον V, 127.

μισδός. μαλακός ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ, hoc est, οὐκ ἐντόνος ἀπῆται V, 46. 74. vid. ἄγω.

μισδοφορά. τὴν μισδοφορὰν ξυνέτεμεν V, 67. περὶ τῆς μισδο- φορᾶς μαλακότερος ἀνῆπτετο V, 78. vid. V, 127.

μισδοφορητέος V, 99.

V E R B O R U M.

μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν III, 76.

MN. μνημεῖα κακῶν τε καγαθῶν αἰδία ξυγκατοικίσαντες II, 62. μνήματα Herodot. II, 167, & Diodor. 377 b.

μνήμη ἐγένετο τοῦ χρηστέριου II, 82. φόβος μνήμην ἐκπλήσσει II, 140. μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν, ibid.

μνησικακήσειν. ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλας μὴδὲν μνησικακήσειν, βουλευσείν δὲ τῇ πῶλει τὰ ἀρ. III, 110. D. Hal. 170.

MO. μόγῃς. οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες, μόγῃς ποτὲ ἀντανήγοντο IV, 237. 246. V, 42. 147.

μοῖρα. — τῶν πάντε τὰς δύο μοῖρας νέμονται I, 17. τὸ ἐμπλήκτως ὅζῳ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετέθη, vefana celeritas viri officio tribuebatur II, 289.

μόλις. χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται II, 54. 69. 169. IV, 63. 248. V, 131. Aeschyl. Schol. 8. 302. Pind. ἔωσαντο μόλις, aegre repulit III, 66.

μονή. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιοῦμενος I, 183. ἄχθομένους τῇ μονῇ IV, 250.

μόνιμος. οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσσεσθαι V, 140. vid. μενετός.

μόνος. ὑμεῖς τε, ᾧ Λακεδαιμόνιοι, ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιον ἦτε II, 255. ἐν χιτῶνι μόνῳ φεύγεις, Bacchylides. ἐλπίς μούνη ἡ ἐνίζησις, Aretaeus 94, 4. ὅπως μὴ μόνος ἀσθενείᾳ ταλαιπωροῖται IV, 194. οὐ μόνον μὴ ὑπήκουον ὄντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἄλλων ἀρχεῖν εἰωθότα V, 105, & alibi passim.

μονῶ. ἐδείσαν μὴ μονωθῶσι III, 268. οἱ Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακ. παρεσκευάζοντο μάχεσθαι III, 297. Herodot. I, 102. Diod. 476 b. c. Homer. II. λ. Plato. Aristot. Ethic. I, 7.

μόνω. — πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ &c. V, 125. D. Halic. 370, 16.

μόριον. ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν πόντον μορίου, ab ea parte IV, 271. εὐτελέστερα τὰ δεινὰ βραχεὶ μορίῳ τῆς δαπάνης V, 70. ἦν δὲ πού μορίῳ τινὶ προσμίξωσι II, 59.

μοχθηρὸν ἄνθρωπον V, 111. Th. Magist.

MT. μυθᾶδες. τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἐπὶ τὸ μυθᾶδες ἐκνευικηκότα I, 32. 34.

μυστήριον. vid. ποιέω.

μυχός. ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος IV, 260.

MΩ. μωρία. τὸ πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα III, 271. alibi, μωρία φιλονεικῶν III, 93.

N.

NA. ναύγῃα, de navibus in proelio fractis IV, 206.

ναυβατής. ἦσαν οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ V, 65.

I N D E X

- ναυλοχεῖν IV, 181.
- ναυμαχεῖν. ἀντίπαλα ναυμαχῆσαντες, ancipiti Marte, ἰσοστάσια IV, 227. ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν III, 23. V, 121.
- ναυμαχία. κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι II, 135. ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν IV, 202. ἐπιπλοῦ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας IV, 294.
- ναυπηγήσιμα ξύλα IV, 208. III, 159. Dion. Halic. 29, 30.
- ναυπηγίαν τριήρων παρεσκευάζετο III, 161. τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἐκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιούντο V, 8.
- ναῦς. vid. διαλύχω. τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι συμπέμπειν ἐκέλευον, ex societatis iure naves secum mittere V, 17. νεῶν παροχῇ αὐτόνομος IV, 131. vid. σκάφος. νεῶν ποίησιν II, 174. τῶν νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν V, 18. sic νῆας ἀκείονον Homer. Aeschylus. Apollonius. ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία IV, 277. ἐν τῇ στρατιωτίδι νῆι V, 134.
- ναύσταθμον μᾶλλον ἢν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἢ M. II, 180.
- ναυτικός & ναυτικόν. ἐπισταμένους ἐμπειρία τὴν ναυτικὴν III, 16. τοὺς Πελοποννησίους ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικά III, 112. τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηνται IV, 191. ναυτικῷ στρατῷ aliubi. ἰεῖναι ἐς τὴν πείραν τοῦ ναυτικοῦ ἐκέλευεν IV, 203.
- ναυτοκρατόρων ἡμῶν ὄντων III, 348. 341.
- NE. νέμω. νεμόμενοι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 4. πολὺ τὰ τῆς Ἑλλ. τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται, vivunt I, 10. Diodor. 73 bi Schol. Sophocl. 23. 228. 409. Pind. τρίτον μέρος νέμειναι τῶν σκύλων τοῖς Ἀθ. attributa II, 337. ἐνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν ex VIII. Synesius. vid. Herodot. I, 32. τὰ ἴσα νέμειν, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω, idem tribuens, idem repetat IV, 29.
- νεοδαμώδων III, 258 &c. νεοδαμώδης, qui ex eilῶτων grege in popularium numerum adscitus est. vid. Hefych. Eustathium II. 863, &c. Od. 1031. Xenophon Agef. 652.
- νεοκατάστατος. ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις ἕως ἐξ ἐπύρχουσιν, novos colonos II, 307. νεόκτιστοι πόλεις D. Hal. vid. Pollucem.
- νέος. ἀνὴρ ἡλικία νέος ὢν III, 273. ἐδόκει τὶ νεὸν ἔσεσθαι III, 288. — μὴ τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήσης κακόν. Pindar.
- νέοτης. vid. ἀκμάζω.
- νεοχμέω — βαί, innovo I, 26. usi Hippocrates, Aristot. & Lucianus Lexiph. vid. Hefychium. συνεοχμῶ Homerus. Pleonasmus Artico. vid. Eustath. Od. ε', p. 214, & II. μ', 863. vid. Sophocl. Steph. pag. 221. Erotian. D. Halic. 76, 10. Aeschyl. Schol. Steph. 14, 158. Pollucem III, 83. Schol. Luciani p. 36. Herodotum V, 19.

V E R B O R U M.

νεωσοίκων IV, 210. V, 4.

νεωστί. τῶν Ἀθηναίων νεωστί πεπληγμένων III, 161. IV, 225.

νεωτάτος. ἐκδρόμους ἔταξε τοὺς νεωτάτους III, 186. τῶν πό-
λεων ὄσαι νεώτατα ᾤκισθησαν I, 12.

νεωτερίζω. μάλιστα ἐπύρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν III, 160. —
κελευσάντων τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὑποπτευσάντων ἐς αὐτοὺς τὴν
νεωτερίειν III, 76. τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέρizon IV, 323.

νεωτεροποιοί, καὶ ἐπινοῆσαι ὅξεϊς I, 97, & alibi. δέισαντες
τῶν Ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν, καὶ τὴν νεωτεροποιίαν I, 142. D.
Halic. 399, 3.

νεώτερος ὢν ἐς τὸ ἄρχειν IV, 23. — ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ
τὸ νεώτερόν ἦν III, 306. κελεύοντες μὴδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ
τῶν ἀνδρῶν &c. II, 12.

NH. νηίτη στρατῶ II, 41. III, 126.

NI. νικάω. ὑπὸ τῶν μεγίστων νικηθέντες, τιμῆς, καὶ δέους,
καὶ ὠφελείας I, 108. ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι II, 77.
ἐνίκησε λοιμὸν εἰρῆσθαι II, 81. τῆς γνώμης νικηθὲν II, 139. 219.
21. χρήμασι νικώμενου II, 89.

NO. νομίζω. — οὔτε τούτοις χρῆται, οὐδ' οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς
νομίζει, solet ut I, 111. πρὸ τῶν γαμικῶν, καὶ ἐς τὰ ἄλλα τῶν
ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι II, 29. τοὺς αὐτοὺς φίλους
τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν II, 276. εὐχὰς τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς
ἀναγωγῆς ἐποιοῦντο IV, 52. νομίζοντες (ὅπερ ἦν) IV, 264. Sal-
lustius, ratus id quod erat. τῶν μὲν, πείρα αἰσδομένων, τῶν δὲ,
ἀκοῇ νομισάντων III, 122. 129. — καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ κα-
λῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ αἰσχύνησθαι, καὶ τοῖς ἄρχου-
σι πείθεσθαι III, 218.

νόμιμος. οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα III,
144. νόμιμα Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς IV, 9. Aeschyl. Schol. 86,
176. πολλὰ ἐς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια IV,
304. ἐσθήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις II, 256. τῇ αὐτῇ φωνῇ
καὶ νομίμοις χρώμενοι IV, 266. D. Halic. 31, 47. Noster alibi,
νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπληῆσαι τῆς γνώμης
τὸ θυμούμενον, aequissimum IV, 285.

νόμον ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι III, 305. Herodot. I, 147. — τὸν
νόμον ὄντα τοῖς Θραξί, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι II, 159. ἄλ-
λην ἱερείαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο III, 200.
— οὔτε δέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρῆσάμενοι III,
345. Martial. Epist. Epigrammaton linguam excusarem, si
meum esset exemplum. τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ III, 285.

νόσος. vid. ἀκμάζω. ἐπεγίγνετο οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μὴ τι
νόσῳ II, 160. νόσῳ ἐπιέζοντο IV, 250.

νοῦς. vid. νῶ.

Thucyd. Vol. VI.

Z z

I N D E X

ΝΥ. νυκτερινή και φοβερὰ ἀναχώρησις III, 192.
 νῦν. τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάταις,
 hodie IV, 143. διὰ τὴν παρούσαν νῦν ρώμην III, 28. ὑποδορυμ-
 σάτων ὅτι οὐ καὶ νῦν πλέει III, 45.
 νύξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ III, 37. Herodot. VIII, 70. in Mf. M
 καὶ σε μήτε νύξ μήθ' ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν δις.
 I, 181. ἀφικόμενος νυκτὸς ἐτι καὶ περὶ ὄρθρον III, 163.
 ΝΩ. νῶ. — ὡς οὐδ' ἐν ἀληθείᾳ ἐν νῶ ἔχουσι III, 276. & passim.

Ξ.

ΞΕ. ξενηλασία. ἢ καὶ Λακεδαιμόνιοι ξενηλασίας μὴ ποιῶσι
 I, 208. οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπειργαζομένη τινα ἢ μαθήματα,
 ἢ δαμάματος δις. II, 58.
 ξενία. τοῦνομα Λακ. ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν V, 13.
 ξενικός. Γισσαφένους τὸ ξενικὸν ἐπικουρικὸν V, 39.
 ξενίσσεις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν IV, 75. ξενία Philo in Iof.
 ξένος. ὅτι Ἀρχίδαμος μὲν οἱ ξένος εἶη, οὐ μέντοι ἐπὶ κακῷ τῆς
 πόλεως γένοιτο II, 23. οἱ ξένοι οἱ ἀναγκαστοὶ IV, 191.
 ξενотροφία. χρήμασι ξενотροφούντας IV, 253. ξενотрофия Hy-
 perides.
 ΞΥ. ξυγγένεια. vid. οἰκείω.
 ξυγγενές. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσμεν
 III, 347. τὸ ξυγγενές τοῦ ἐταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγ. II, 290.
 ξυγγίγνομαι. ὃ δὲ ἄκορτος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται III,
 124. συμπτέμπουσι τῷ Μολισίππῳ ἀγωγούς, ὅπως μὴ δεινὸν ξυγ-
 γίνηται II, 22.
 ξυγγιγνώσκω. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἦσαν
 ταῦτα ἐκείνου IV, 297.
 ξυγγνώμη. τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα κλεονεκτεῖν καὶ πρ-
 νοεῖσθαι πολλὰ ξυγγνώμη III, 89. εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμη III,
 337. I, 50. IV, 193.
 ξύγγραμον. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατεμ-
 γόμενον, ξύγγραμὸν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ III, 146.
 ξύγγραμον δ' ἐστὶ το ἀκούσιον II, 227. D. Hal. 47, 35. 240, 42.
 ξυγγραφίας αὐτοκράτορας ἐλέσθαι V, 102. vid. Th. Magist.
 ξυγγραφή. χρόνους προὔθεντο ἀνευ ξυγγραφῆς III, 259.
 ξυγκαταδουλώ. ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγυπτίους II,
 264. ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέ-
 ρος V, 70. Hyperides. sic apud Demosthenem συγκατακτά-
 σθαι, συγκαταδαρθεῖν, & similia.
 ξυγκαταλαμβάνω. ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον IV, 212.
 ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον V, 103. 104.
 ξυγκαταστρεφάμενοις IV, 110.

V E R B O R U M.

ἐυκατενεύματα τὸ πλῆθος κατὰ γῆν IV, 10.

ἐυκατεργάζω. ἐλευθέρωσιν ὑπισχεῖτο αὐτοῖς καὶ πολεμίας, ἢ ἐνεπαναστῶσι, καὶ τὸ πᾶν ἐυκατεργάζονται I, 18.

ἐυκατοικέω. πανταχοῦ μνημεῖα καλῶν τε καὶ καθῶν ἐυκατοικήσαντες II, 63.

ἐύγκειμαι. οὐ ποιοῦντες ἐκ τῶν ἐυγκειμένων ἀεῖρητο III, 243. 284. τὰς σπονδὰς ἔφη καλῶς ἐυγκεῖσθαι V, 64. ἀπὸ ἐυγκειμένου λόγου ταύτῃ ἀνεστρέφετο V, 151.

ἐυγκράω. ὁμοῦ δὲ, τὸ, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές ὡν ἐυγκραθῆν, μάλιστα ἀνίσχύειν IV, 35.

ἐυγκλείω. βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ἐυγκλεισθῆναι πάλιν τὰς πύλας III, 98. τραυματιζομένων πολλῶν, ἐυγκλήσαντες, ἐχώρησαν ἐς δεξ. hoc est, συνασπίσαντες III, 56.

ἐυγκλύδω ἀνθρώπων IV, 183. D. Halic. 76, 8. Ioseph. 795.

ἐυγκοινῶ. τὰ πράγματα, καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ἐνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίαις, cum Samiis communicaverunt V, 115.

ἐυγκομιδῆ. ἐπίεσε δ' αὐτοὺς μᾶλλον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόρῳ καὶ ἡ ἐυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἀστὺ II, 78. ἐν καρποῦ ἐυγκομιδῇ ἦσαν, καὶ ἀρρώστια τοῦ στρατεύειν II, 192. D. Halic. 755, 8. Diodor. 10. a.

ἐυγκρασις. μέτρια ἢ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ἐυγκρασις ἐγένετο, moderatum existit temperamentum: de republ. Atheniens. V, 158.

ἐυγκροῦσαι ἀντίπρωρον IV, 232. de navibus.

ἐυγκτάομαι. — τοῖς μὲν ἐυγκτησόμενοι τὴν χώραν, τοῖς δὲ ἐνδιασώσονται IV, 266.

ἐυγχεῶ. — τῶν ἐυγχεῖαι σπουδόντων τὰς σπονδὰς III, 267.

ἐύγχυσιν τῶν σπονδῶν III, 246.

ἐυγχαίρω. ἐυγχαροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ IV, 296. οἷς εἰ ἐυγχαρήσετε, καὶ ἄλλο τι μείζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, quibus si concefferitis δεξ. I, 200. — ὅπῃ ἂν ἐυγχαρῇ, quomodo cumque res caderet III, 269.

ἐυλαμβάνω I, 31. αὐτὸς ἔφη ἐυλλάτσειν καὶ παρακαλοῦμενος καὶ ἀκλήτος I, 164. H, 82.

ἐυλόγομαι. ἡ ἐκκλησία περὶ τῆς παρασκευῆς ἐυελέγην IV, 27. 272. ἡ βουλὴ ἀπὸ τοῦ κυάμου ἐυελέγετο V, 100.

ἐύλληψιν ἐποιοῦντο ἐν τῇ πύλει I, 188.

ἐυλογῇ φρυγάνων II, 332.

ἐύλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες I, 92. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίησεν αὐτῶν, οὔτε ἐύλογον οὐδένα II, 38. D. Hal. 150, 12. Aretaeus 27, 17. Diodor. 108 d. Ioseph. 105.

ἐύλωσις τῶν οἰκῶν II, 27.

I N D E X

- ξυμβαίνω. πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι III, 340. δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει V, 68. D. Halic. 123, 22. τάχιστα δ' ἂν ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ γένετο εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν III, 89. οἷς δὲ πλείσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφοτέρα ξυμβέβηκασι, δίκαιοι εἰσι καὶ ἀπιστότατα εἶναι ταῖς εὐπραγίαις III, 27. δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοῦναντίον ξυβῆναι ἢ προσεδέχοντο II, 31. τῶν δ' ἀναγκαίων ξυμφορῶν διαγαστὰς, ἐπρασσεν ὅτῃ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ &c. III, 192. μόνον τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν III, 245.
- ξυβάλλω. ἡ τύχη ξυβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν II, 237.
- ξύμβασις. ἀποστεῖλαι πρὸς βεῖς περὶ ξυμβάσεως III, 24. εἴ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως II, 209 &c.
- ξυμβατήριος. λόγους προὔπεμπον ἐς Ἀργὸς ξυμβατηρίου III, 324. D. Halic. 452, 12.
- ξυμβατικός. οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο V, 108. 143. λόγους ἐποιοῦντο ξυμβατικούς IV, 166. Ioseph. 803.
- ξυμβιβάζειν V, 159.
- ξυμβολαίαις δίκαις I, 109.
- ξυμβουλευτέα I, 199.
- ξυμβούλους πᾶμπουσι ἐπὶ τὰς ναῦς II, 135.
- ξυμμαρτυρέω. οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν ἀλλὰ ξυνεμαρτύρηται μᾶλλον, ταῦτα ἐξαγγείλας V, 80.
- ξυμμαχέω. vid. ξυναδικέω.
- ξυμμαχία. διδόντες εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν ὑπάρχειν &c. III, 29. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας III, 87. τῆς ἐξω ξυμμαχίας παῦσαι II, 266.
- ξυμμαχικός. ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνη III, 115. κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν III, 212.
- ξυμμαχίς πόλις I, 138. ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος III, 261.
- ξύμμαχοι ὁμαίχοις ποτὲ γενομένοις II, 256. σπονδαὶ ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τὰδε, formula foed. III, 232. τοῦ χωρίου τὸ δυσέμβατον, μερόντων ἡμῶν, ξύμμαχον γίγνεται III, 16. Sappho.
- ξυμμένω. τὸ Νικίου στράτευμα — ξυνέμενό τε καὶ προὔλαβε πολλῶ IV, 312.
- ξυμμετρέω. οἷς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἄντελεν τῆσαι ξυνεμετρήθη II, 67. quibus datum est, ut eorum vita feliciter acta & finita censeatur.
- ξυμμίγνυμι. τοὺς ὀπλίτας προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς IV, 183. νῆες, ἃς ἔδει ταύταις ξυμμίξαι II, 135. IV, 212. τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίκτων ἀνθρ. οἰκίσας IV, 10. ξυμμιξίαι alibi.
- ξύμμοροι, focii III, 138. pro σύμμοροι. Demosth. συμμορὰ,

V E R B O R U M.

Olynth. 2. vid. Ulpian. p. 32 a. & in στεφ. 363, 1. Ioseph. 202.

ξύμπαν IV, 256. III, 92. I, 185. III, 213.

ξύμπαργιγνομαι. Οἰνιαδῶν ξύμπαργενομένων κατὰ φι-
λίαν II, 130. βραχεῖ μορίῳ ξύμπαργενομένοι μεγάλα σώσῃτῃ
IV, 138.

ξύμπαρκομισθῆναι V, 59. 60.

ξύμπιπτω. — πόλιν ἀτείχιστον οὔσαν, καὶ ὑπὸ σεισμοῦ ξύμ-
πεπτακυῖαν V, 61. ξυνέπεσον ἐς τοῦτο ἀνάγκης I, 72. vid. Th.
Magist.

ξύμπλειν αὐτοῖς I, 42. συμπλόους Herodot. II, 116.

ξύμπολιτεύειν V, 72. IV, 8.

ξύμπράσσω. οἱ ξύμπράσσοντες, qui ipsorum partibus fave-
bant III, 99. ξύμπράξει τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους III, 110.

ξύμπροθυμέω. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξύμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητό-
ρων τὸν ἐκπλουν V, 3. Ioseph. 123.

ξύμπτωμα III, 58.

ξύμφερω. τὰ πολλὰ τῶν πολεμικῶν ξύμφερεῖ II, 145. — βρώ-
μα, οἷον ἂν ἐς πομορκίαν ξύμφεροι III, 41. τὸ φύσει πολεμίων
εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξύμφερον καθίστανται III, 87. παρὰ τὸ δίκαιον
τὸ ξύμφερον λέγειν III, 338. IV, 131. τὸ ξύμφερον, ἐν ᾧ ἂν τις
ἐλάχιστα ἀμαρτάνοι, μάλιστα ἔπεται I, 63. ξυνηνέχθη αὐτοῖς
καὶ τὸν Ἀθηναίων ἐπίπλουν &c. accidit ipsis Schol. V, 127. 128.
κατὰ σφᾶς αὐταὺς ξυνηνέχθησαν γνώμη ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι
τοῦ πολέμου, inter se confenserunt ea conditione, ut &c. III,
34. τὸ γὰρ τῷ ξυνηνεγκὸν ἄλλον τοῦτο ἔβλεπτε II, 76. IV, 36.

ξύμφοβέω. ξυνεφοβήθη ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ κέρως IV, 162.

ξύμφορά. αἱ ξύμφοραὶ οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβούσι, terrent IV,
305. ἐνθυμούμενοι τὰς ἐν ταῖς μάχαις ξύμφορας III, 255. vid.
ιατατίθῃμι. ἀστάθμητον τὸ τῆς ξύμφορᾶς II, 257. — χρεῶν καὶ
ξύμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ἐθέλειν ὑφίστασθαι, vos decet cala-
mitates quasque sustinere II, 90. III, 231.

ξύμφορος. τὰ δίκαια καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε II, 228.
ὅν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπ-
ικουσαι, conducere II, 56. ξύμφορος Th. Magist. τῷ ὑμετέρῳ
ξύμφορῳ ὑπακούειν, utilitati vestrae morem gerere III, 341.
vid. ξυμβαίνω.

ξύμφορώτατος. πάντων δὲ ξύμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγέ-
οντο V, 156. ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξύμφορώτατα ἀμφοτέροις
γολεμήσεται V, 64.

ξύμφορώτερον τοῦτο ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς II, 241.

ξύν. μὴ ξύν κακῶς ποιεῖν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων II, 188. ξύν
οἷς θεοῖς ἐπίσμεν ἐπὶ τοὺς ἀδικούντας I, 122. 201. IV, 169.

ξύναγαγὼν ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὀπλίτας III, 186.

I N D E X

- ἐναγωγή.** δοκῶν ἐν τῇ ἐναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι, in auxiliariis ad bellum evocandis lentus II, 33.
ἐναγωνίζομαι. ὥσπερ Ἀθηναίους εἰλεσθε, τούτοις ἐναγωνίζεσθε, quemadmodum elegistis, cum iis certate II, 264.
ἐναδικέω. ἀξιοῦντες οὐ ἐμμαχεῖν, ἀλλὰ ἐναδικεῖν I, 59.
ἐναίρειν. ἐνελόντες λέγομεν, ut rem paucis expediamus IV, 126. II, 228. D. Hal. 131, 32. Antiq. δε συνελόντι in summa.
ἐναίρειν. ἀνδρες ἐναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, eiusdem periculi socii III, 15. οὐ ἐναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, quod non susceperant III, 248. ἐθελήσαντων ἐναράσθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης II, 109. τὰ πράγματα Dem. vid. Ulpian. p. 22.
ἐναλλάσσω. — μετρίως ἐναλλαγῇ III, 29. 85. ἐναλλαγῇναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141.
ἐναλλαγῇ III, 30.
ἐναμφοτέρους. — ὅπλιντας καὶ ψιλοὺς, ἐναμφοτέρους ἐς τε τρακοσίους II, 327. IV, 175. Aretaeus 40, 9.
ἐναναπειθῶ IV, 139. 202.
ἐναπονοῦσθαι. τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ἐναπονοῦντες IV, 294. vid. Sallust.
ἐναπτόμαι. τὸ κῆδος ἐνέλασθαι τῆς θυγατρὸς, filiae affinitatem contraxisse II, 46. πόλεμον Herodot. I.
ἐναρτᾶσθαι IV, 291.
ἐναφαιρησόμενος εἶναι, ire ad eripiendum V, 147.
ἐνέδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα II, 116.
ἐνέδεσμων IV, 94.
ἐνδιαβεβλήμενοι IV, 97.
ἐνδιαγινώσκω. μήτε ἐμὲ δι' ὀργῆς ἔχετε, ᾧ καὶ αὐτοὶ ἐνδιόγοντες πολεμεῖν II, 94.
ἐνδιαϊτάσθαι II, 76.
ἐνδιασώσονται IV, 266. ut συνδιαλλάττουσι apud Demosthen. παραπ. IV, 142 Noster.
ἐνδοκῇ. ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλ. ἐνδοκῇ, τοῦτο ποιήσεται IV, 73.
ἐνδράσσοντας, ad rem gerendam adiutores IV, 103.
ἐνεργῶς κειμένον τοῦ Ῥηγίου III, 36.
ἐνέδρους ἐκέλευον ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου ἐμβήσονται III, 33.
ἐνεθίζω. alicubi ἐνεθισμένοι μηκέτι δεινοὺς φαίνεσθαι. αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ἐνέθετο III, 30.
ἐννειδῶς. καταγορεύει τις ἐννειδῶς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα III, 101. 100. 332.
ἐννεμι. — τὸν πόλεμον μὴ καθ' ὅσον ἂν τις αὐτοῦ μέρος βάλῃται μεταχειρίζειν, τούτῳ ἐννεῖναι III, 28.

V E R B O R U M.

Ξυεξαμαρτάνω. τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιούτε, καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτ. εἰ πολλὰ οὐσαι Ξυεξήμαρτον II, 234.

Ξυεξήλθε V, 93.

Ξυεπαγόντων φυγάδων III, 4. II, 186.

Ξυεπαγεῶντων μάχεσθαι III, 134.

Ξυεπαίτιάω. Ξυεπητιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα I, 190.

Ξυεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους IV, 89.

Ξυεπανίστημι. ὑπισχρεῖτο αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, ἣν Ξυεπα-
ναστῶσι I, 185.

Ξυεπεύχοντο καὶ ὁ ἄλλος ὁμιλος &c. IV, 53.

Ξυεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις II, 263.

Ξυεπιλαμβάνω. — ὥστε καὶ — τοῦτο Ξυεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου. αἴτιον φόβου γενέσθαι Schol. maiorem terrorem incus-
serunt fulgura IV, 111. — ἔτι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ Ξυ-
επιλαμβάνειν αὐτοῖς II, 15, & alibi. vid. Th. Magist.

Ξυεπιτίθημι IV, 19. 89 &c.

Ξυεπτεσθαι μετὰ δεδοκιμασμένου λόγου II, 223. I, 84. IV,
267.

Ξυεργός. — ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ Ξυεργός, ληφθεὶς
&c. V, 145. vid. Th. Magist.

Ξυεῤῥάγει. οὐ μέντοι ὅγε πόλεμος πῶ Ξυεῤῥάγει, hoc est,
συνεπεπτώκει I, 91.

Ξυεῤῥχομαι. ταύτην τὴν στρατείαν Ξυῤῥῆλον, omisso ἐς I, 8.

Ξυεσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος III, 83.

Ξυεσις. ἢ Ξυεσις ἐκ τοῦ ὑπέροπτος ἐχυρωτέραν τὴν τόλμαν
παρέχει II, 93. ἀπάτη περιγενόμενος Ξυέσεως ἀγώνισμα προσ-
ελάμβανε II, 291. ἀκίδυνον δόκησιν Ξυέσεως καταλιπεῖν III,
29.

Ξυετοὶ τὰ ἀχρεῖα I, 119. ἀπὸ τοῦ πείραν διδούς Ξυετὸς φαί-
νεσθαι I, 195. D. Halic. 208, 25. Noster III, 15.

Ξυεχεῖ ρησει, perpetua oratione III, 336. διὰ τὸ ἀπρίτως
Ξυεχεῖς τῆς ἀμίλλης IV, 293. II, 199.

Ξυεχεστόρος. ἐν πόνῳ Ξυεχεστόρῳ ὢν, affiduo IV, 314.

Ξυεχῶ. ἀπαύστῳ τῇ δέψῃ Ξυεχόμενοι II, 74. obseffi, vel;
compulsi IV, 191.

Ξυεχῶς. καταστάντες Ξυεχῶς ἐπολέμουν II, 3. addit αἰεὶ
Herodot. I, 67. Noster V, 126. 127, & alibi συνεχῶς.

Ξύνθηες. διὰ τὸ πρότερον Ξύνθηες, τοῖς πολίταις φοβερόν IV,
88. D. Halic. 236, 34. Noster IV, 57. III, 192.

Ξυνθήκαι V, 54. IV, 197 &c.

Ξύνθημα III, 165. ἐπιφώνημα ἐν μάχαις Thom. Magister.
ἓμα καὶ ἀπὸ Ξυνθήματος, uno eodemque tempore ex compo-
sito IV, 204.

I N D E X

ξυνιέναι ἔμελλον III, 313. *ξυνιόντας*, *convenire solitos* V, 145. II, 15.

ξυνίστημι. πάντα ὑπὸ δέους *ξυνίσταται* IV, 56. *pro πέπτηγεν* Th. Magist. τὸ Ἑλληνικὸν *ξυνιστάμενον* πρὸς ἑκατέρους I, 3. εἰ *ξυντῶσιν* αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι IV, 38. *confpirent*. Aeschyli Schol. 91. Sophocl. Sch. 332.

ξυνίστορες. θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, *ξυνίστορές* ἐσθε, ὅτι &c. II, 114.

ξυννέφελα ὄντα τὰ τοῦ οὐρανοῦ V, 62.

ξυννήω. τῶν νεκρῶν ἐπ' ἀλλήλοις *ξυννημέτων* IV, 323.

ξυνοδος III, 315. D. Halic. 220, 32.

ξυνοίκια, *Synoecia* II, 28.

ξυνοικισθείσης πόλεως I, 17.

ξυνοίκους μιᾶς χώρας III, 93. D. Halic. 14, 8.

ξυνομῦναι ἐπ' ὠφελείᾳ III, 265. D. Halic. 216, 44.

ξυντάσσω. ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν *ξυνταχθῆναι* μᾶλλον τὴν δόξαν III, 217.

ξυντεκμηράμενοι II, 117.

ξυντελέω. — ἢ ἐς Ὀρχομενὸν — *ξυντελεῖ*, *accenferur* III, 113. D. Halic. 170, 39. Ioseph. B. I. V, 6, 1. Demosth. στεφ. 354, 2, & Ulpian.

ξυντέμνω. τὰς πράξεις τῶν νεῶν *ξυντεμόντες* ἐς ἑλασσον, σφι-
ριωτέρας ἐποίησαν IV, 230. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι *ξυντέμνεται*
&c. si quos sumtus contraxissent, recidissent V, 133. alibi
ξυντέμω τὴν μισθοφοράν.

ξυντομώτατος. *ξυντομωτάτην* ἡγεῖτο διαπολέμῃσιν IV, 242.

ξυντρίβω. φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ *ξυντρίβωσιν* III, 18.

ξυντροφος. — ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὢν ἢ τῶν *ξυν-
τρόφων* τι, aliud esse, quam aliquid familiarium μοῖσιν. *genus*
II, 75.

ξυντυχία. ἅμα τοῦ ἔργου τῇ *ξυντυχίᾳ* προσένευσαν II, 335.
D. Hal. 278, 46. γενήσεται ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ *ξυντυχία*
τῆς ἡμετέρας χρείας I, 50. Aretaeus 121, 38. αἱ ἄλλαι *ξυντυ-
χίαι*, alii vitae status II, 237. οὐ κατὰ δίκην, οὐδὲ κατὰ *ξυν-
γένειαν* μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἑκάστους τῆς *ξυντυχίας*
ἢ κατὰ τὸ *ξυμφέρον*, ἢ ἀνάγκης ἔσχον IV, 266. III, 224.

ξυνωμοσία. πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ *ξυνωμοσίᾳ* ὀλιγαρχίᾳ
καὶ τυραννικῇ πεπράχθαι IV, 93. ἵνα μᾶλλον αἱ *ξυνωμοσίαι* δια-
λυθεῖν V, 124. vid. Ulpian. ad Demosth. στεφ. 39, 1. II, 264
τὸ *συνωμόσιον* φυλάττειν D. Halic. 658, 25.

ξυνωμότης. ὡς εἶδόν τινα τῶν *ξυνωμοτῶν* σφίσι διαλογόμενῃ
οἰκείως τῷ ἱππία &c. IV, 90. Aristoph. Vespr.

ξυνωμοτον. — ἐκλιπόντων τὸ *ξυνωμοτον* II, 114.

V E R B O R U M.

Ξυρράσσω. ἄδηνον ὃν ὀπότε σφ. αὐτοῖς ξυρράξουσιν, incertum erat quando inter se concursuri essent: conventuri V, 155.

Ξυσκευάζω. ὅπως ξυσκευάζονται ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα IV, 299.

Ξυσκῆνων. τῶν ξυσκῆνων ἢ δὴ ἀπίνοντων ἐκ κρημαννύμενοι IV, 301. Xenophon Paed. II.

Ξυσταδόν. τοιαύταις προσβολαῖς, καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις IV, 314. συστάδην Ioseph. & D. Halic.

Ξυστασις. πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξυστασιν τῆς γνώμης εἶχε IV, 292. alibi κατὰ ξυστάσεις γιγνόμενοι ἐν πολλῇ ἑρίδι ἦσαν. vid. Ulpian: ad Demosth. στίφ. 362, 2.

Ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, εἴπου τί ἐδύκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι V, 9. D. Halic. 443, 35.

Ξυστρατεύω. ἐν ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων III, 300.

Ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει IV, 220. 223.

O.

Ο. ἢ οἱ περὶ τὸν Θράσυλλον, Thraf. & qui cum eo erant V, 168. οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν II, 109. οἱ δὲ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ II, 276. οἱ πατέρες οἱ βασιλέως V, 28 δις.

ΟΔ. ὁδός. μετὰ Ἀθηναίων ἀδίκον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε II, 265. ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολέμου I, 109. — ὁδὸς δὲ ὦθεν τε καὶ ἐνθεν IV, 314. vid. ἡγεμών. ὁδούς. εὐθείας ἔτεμε II, 163. ἐπιστάμεθα οἷα ὁδῶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι κατ' ἀλγὸν χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας I, 95.

ΟΘ. ὁθεν. τὰ τῶν συμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσάπολλυται I, 207. ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἡπειρον, ὅθεν περ ἀνηγάγοντο II, 284. ἐν ὀρύγματι ἐκαθέζοντο, ὅθεν ἐπλίνθοντο τὰ τεῖχη III, 97. οὐχ ἔξεν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν III, 12.

ΟΙ. οἰκίος. ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. οἰκία ξυνέσει I, 195. σίτῃ οἰκίᾳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται IV, 38. ἢ γὰρ κρατήσομεν ταῖς ναυσιν, ἐστὶ τῇ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκίαν πόλιν ἐπιδεῖν IV, 276. οἰκείου πολέμου ἀπαλλαγῆναι III, 94. ἐόντων οὕτως ἀλλήλους, ὥς ἐν σελήνῃ εἶδος τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι, amicum ab hoste non discernere IV, 246. ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ οἰκίον, Ἀτρεΐ, propter necessitudinem interpres I, 15.

οἰκειότερος. μὴ δὲν οἰκειοτέρᾳ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων II, 58. τὴν πολεμιοτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἢ δὴ τῆς οὐδὲ ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι IV, 292.

Thucyd. Vol. VI.

A a a

I N D E X

οἰκειότης. διδόντες εἰρήνην — καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὰν καὶ ἐφ' αἰσιότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν III, 29. τῆς οἰκειότητος προφάσει, per speciem necessitudinis II, 297.

οἰκείω. τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριούντες, ἀλλ' ἐς τὴν συγγένειαν οἰκισιοῦντες II, 267. οἰκισιοῦντες τὰς τότε καλονόμους Ἐννέα ἑδούς, i. e. ἰδιοποιούντες I, 140.

οἰκείως. vid. ξυνομότης.

οἰκείωσις III, 192.

οἰκιστῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν κραυγῇ τε καὶ ὁλοφυγῇ χρομήσαν II, 7.

οἰκίσω. πανοικησία γενόμενοι τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ βραδίως τὰς μεταναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. τάχιστα ἂν πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέροις τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἶπου ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν II, 94.

οἰκημα. ἐς οἰκημα μέγα καθείρξαν III, 72. 170 &c.

οἰκησις. τῇ κατὰ τὴν χώραν αὐτενόμῳ οἰκήσει μετεῖχον II, 30. 31. οἰκήσεις, oppidula IV, 137.

οἰκήτορας ἐκπέμψαντες III, 75. II, 105.

οἰκία. — ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Λακωνικὴν ἡ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχον V, 13.

οἰκισίς. καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφαιρῶντες εἴτι μνημόσυνοι που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιεσεῖν, coloniae ab Agnone deductae memoriam &c. III, 223.

οἰκιστὴς, coloniae dux I, 37.

οἰκοδομέω. τὰ τεῖχη οἰκοδομωσάμενον IV, 188. V, 148.

οἰκοδομημα. vid. οἰκισίς, &c. III, 133.

οἰκοδομία. καλὰ κτήματα οἰκοδομαίς ἀπολωλεκότες II, 97.

οἰκοπέδον. πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγυὲς καθαιρούντες III, 132.

οἶκος. ταῖς κατ' οἶκον κατοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι II, 88. ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ᾧσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν I, 139. alibi, ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ.

οἰμωγὴ καὶ στόμα δυσσασχetoῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295. οὐκ ἀνευ ὀλέγον ἐπιθιασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι IV, 301. opp. τῷ ἐν χολῇ apud Homerum. II. δ. vid. Xenoph. Herodian. Synesium. οἰμωγμασι Aeschylus & Sch. 120. Herodotus III, 66. Lycophron 253.

οἶτοχας IV, 75.

οἶμαι. ἀδύνατον, καὶ πολλῆς εὐθελείας, ὅστις οἶεται &c. II, 238. οἶμενοι χρηματίζειν μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. οὐκ ὀρθῶς οἶονται I, 31. εἰ ὥμην πείσειν, ἐκέλευον αὐτὰ δηῶσαι I, 207. πᾶν ὃ, τι κινήσειαν ᾗοντο ἀμαρτήσεσθαι III, 81. 196. & sic passim alibi.

V E R B O R U M.

οἶος. — οἱ ἀνμάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι ὄφελ-
 λειν οἱοί τε ὄσιν, iuvare possent V, 99. οἱοί τε ὄντες ἱκανὰ περὶ
 πέμπειν III, 43. Ioseph. 23. vid. συμφέρω. ὥς ἔτι τὸ πέλαγος
 οἶόν τε περαινεῖσθαι IV, 251. οἶα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον παρα-
 σκευασθέντα ὄρατε, qualia sunt, quae &c. II, 53. οἶα ἀπροσ-
 δοκίτου κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου, quippe quod II, 10. D. Halic.
 332, 2.

οἶστα, ferenda IV, 303. vid. φέρω.

οἶωνδς τοῦ ἔκπλου ἐδόκει εἶναι IV, 45. omen *malum*: in bon-
 nam fere partem accipiunt post Homerum, Euripides, Xe-
 nophon, Plato: utroque modo utitur D. Halic. 127, 32. 150,
 40. οἶωνῶν ἀρχὴς ἀετὸς, inquit Pindarus, Pyth. I, 13. adiungit
 κακοῖς Apollon. I, 445. sic *mala ani*, &c. *alite* Horatius.

ΟΚ. ἐκείλαντας, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάοντας III, 18. Xeno-
 phon 112 c. & ναῦν alibi Noster.

ὀκνέω. ὁ δὲ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχις τ' ἀν ἀφαιρεθεῖν τῆς ῥα-
 στήνης τὸ τερπνόν I, 166. Schol. Sophocl. 6, 96. 183. 293. 296.
 Aretaеus 52, 23 &c.

ὀκνηρότεροι ἐχέοντα ἐς τὰ πολεμικά III, 81. ὀκνηρῶς ἔχειν
 D. Halic.

ὀκνος. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρεи II, 61. ἡ
 παρούσα εὐδαιμονία παρέσχεи ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ II,
 225. ὀκνος τις καὶ μέλλουσις ἐνεγένετο IV, 256. ὀκνους, ἀναβο-
 λὰς interpret. apud Demosth. Ulpian.

ΟΛ. ὀλέθρῳ. χρημάτων ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε
 τὰ πράγματα IV, 213. ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ ταῦτα
 πάντα γίγνεσθαι IV, 310.

ὀλιγανθρωπία I, 19. II, 307. Diodor. 49a. ὀλιγανδρουῦντων
 & Noster ὀλιγανδρουῦν. vid. Plutarch.

ὀλιγαρχέομαι. ἐβούλοντο ὀλιγαρχοῦμενοι ἄρχειν V, 144. οὐ
 μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ, τὸ στρα-
 τώπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι V, 116. D. Halic. 694, 12.

ὀλιγαρχία V, 110. III, 330. V, 140 &c.

ὀλιγαρχικὸς κόσμος V, 110.

ὀλίγος. κροβολίσαντο ὀλίγα II, 278. δαίσαντες μὴ αἰσφέτε-
 ραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὄσι, ne ob paucitatem vim pro-
 pulsare non possent I, 73. ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδ' ἐν ἐπὶ τὴν βοή-
 θειαν V, 25. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν II, 335. κατ' ὀλίγον
 μαχεῖται, καίπερ πολὺ. ἐν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσσεως III, 162.
 ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι III, 194. ὥς ἐξ
 ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, ut in illis temporum angustis III, 162.
 δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίνεται III, 140. IV, 293. & alibi fae-
 rissime.

I N D E X

δλιγοῦσιν. — ἀτάκτους κατὰ θέαν στραμμένους δλιγοῦσιν III, 217. δλιγοῦσαι II, 92. Demosth. Coron. 349, 2.

δλιγοῦσα. ἐν δλιγοῦσι ἐποιοῦντο, contemnebant III, 217. D. Halic. 635, 28. Herodot. I, 106. VI, 137. ἐς δλιγοῦσαν ἐτρέποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως, non habentes quid agerent, in negligentiam, incuriam &c. II, 79.

ὁλολυγῆ χραιμένων τῶν γυναικῶν II, 7. D. Halic. 45, 8. Homer. II. ζ'. Synesius Epist. 67 & 57. ὁλολυγὺς Aeschylus 81. 243. & Schol. & Diodor. 516 a.

ὁλοφυρμὸς IV, 294. Synesius Epist. 67. Noster II, 269.

ὁλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθίσομαι II, 67. πᾶθει οὐδέν, ὥς ἐπὶ μεγάλῃ, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἥσσαν ὁλοφύρασθαι ἀξίον IV, 220. Homer. II. ψ', 75.

ὁλοφύσεις τῶν ἀπογιγνομένων, lamentationes II, 77. ὁλοφύρσιν μὴ οἰκίων καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων I, 207.

OM. ὁμαιχμία ξυνέμεινεν I, 29. id est, ξυμμαχία. D. Halic. 174, 38. Herod. apud Hesychium mendose legitur ὁμοαιχμία ὁμαιχμος. vid. ξυμμαχος.

ὁμαλωτάτον, pars insulae planissima III, 50.

ὁμιλεῖν. εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν I, 110. pro congregi cum aliquo, Odyss. β', 136. vid. Aretaeum. ὁμιλοῦντες II, 185.

ὁμιλος. ὁ ἄλλος ὁμιλος κατὰ πάντα ἐσκεδάννυντο III, 166. Ar. C. ἐσκεδάννυντο male.

ὁμῆα. πᾶσι ἐν τοῖς ὁμῆασι ὄραν πάσχοιτάς τι ἀνθεσ ὄρη προσπίπτει II, 20.

ὁμνύντων ἢ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ ἀρχαὶ III, 283. sic ibidem ἐξορκούντων, & ἐντων pro-έτωσαν... ἀντων pro-άτωσαν more Atticorum, Noster saepius. ὁμῶσαι alibi.

ὁμοβαμίους θεοὺς II, 257.

ὁμογνωμόνες, qui eiusdem erant sententiae V, 145. Diodor. 337 b. ἐσχεν & λαβείν D. Halic. ὁμογνωμόνος Diodor. 279 d.

ὁμοίος. χρημάτων δυνάμει ὄντες ὁμοῖα τοῖς πλουσιωτάτοις I, 39. ἐκ τοῦ ὁμοίου II, (3. III, 16. ἐν τῷ ὁμοίῳ καθιστήκει τό, τι πλέον καὶ ἔλασσαν ποτὸν II, 74. δίκας δύναι καὶ δέχεσθαι ἴσας καὶ ὁμοίας III, 300 &c.

ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον I, 12. ὁμοιότροπα 2^η Plato. ὅσα ταῦτοις ὁμοιότροπα Philo de mundo. Aristot. Pol. VI, 8. Noster ὁμοιοτρόπως IV, 37.

ὁμοίω. ὁ πόλεμος βίαιος διδάσκαλος, καὶ πρὸς τὰ παρόντα τὰς ὁργὰς τῶν πολλῶν ὁμοιοῖ II, 288.

ὁμοίως. οὐκ ἂν ὁμοίως διδάχῃν ἅμα τῇ παρακλεύσει ἐποικῆμεν III, 187. 93. 47.

V E R B O R U M.

-ὁμολογήσαντες ἐπὶ τοῦτοις ἐξῆλθον III, 103. τῶν ἐκεῖ ὁμολογούμενων νῦν βαρβάρων μαχίμοτάτους IV, 143. D. Halic. 701, 23. ὁμολογουμένην ἀρίστον εἶναι εἰρήνην ex I cit. Prisc. 1100.

ὁμολογία. ἠνάγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν ἀκρόπολιν παραδύνααι I, 302. & alibi. Th. Mag. ἀποδύνααι. ὁμολογία προσαγαγόμενοι τὸ πόλισμα IV, 151.

ὁμονοήσῃν V, 115.

ὁμόσκευαι, armorum genere fimiles II, 311.

ὁμόφωνοι III, 63. D. Halic. 23, 8. Aeschylus Steph. 181. & schol.

ὁμοῖς. ταῦτα εἰπὼν, ὁμοῖς προσέθετο τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ, amen IV, 79. D. Halic. 283, 3. Noster I, 28 &c.

ὁμοχέτας δαίμονας ἐπικαλουμένους III, 144. Suidas ὁμοχαίτας. Hefychius: ὁμ. θεοί, οἱ συμμετάχοντες τῶν αὐτῶν πονδῶν. Schol. Thucyd. οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν νεῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ON. ὀνειδίζεται τοῦτο I, 110. Diodor. 766 a. ὀνειδιζόμενος ἰς δειλίαν.

ὄνομα. (ἡ καταφρόνησις) ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται I, 170. τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν IV, 281. D. Halic. 640, 6. ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας II, 87. ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι ἀποδεικνύναι V, 139. — μετ' ὀνομάτων καλῶν λόγων μῆκος ἀπίστον παρέξομεν III, 337. D. Halic. 62, 27.

ὀνομάζω. — παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομάζειναι, καὶ οὐκ ἐπὶ &c. III, 146.

ΟΞ. ὀξύς. τὸ εὐψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται III, 89. ὀξ. τῇ γνώμῃ προϊδεῖν τι D. Halic. 394, 28.

ΟΠ. ὄπα, Dorice III, 326. vid. ὄπη.

ὄπερ. — ὑπερεῖδε τὸ πληθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαυον IV, 168. pro ὥσπερ D. Halic. 735, 3. vid. ὥσπερ.

ὄπη ἂν IV, 16. Homer. Odyss. ξ'. ὄπη III, 21. vid. Aelian: J. H. I, 32. & Platonem Epist. 7. Aristoph. Plut. 715.

ὀπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι III, 185. Ioseph. 830. Demosth. in Mid. 220. Apollonides Epigr. I, p. 11.

ὄπλα. ὅπως τὰ ὄπλα κρούμενα πρὸς ἄλληλα αἰσθῆσιν παρ-χοι II, 200. Sallust. ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὀπλων τοπλέον, ἀλλὰ ἀπάνης, δι' ἣν τὰ ὄπλα ὠφελεῖ, — geritur non tam armis, quam pecuniis &c. I, 118. IV, 249. II, 336. τὴν νύκτα ἐφ' ὀπλοῖς ποιοῦμενοι IV, 215. ἐν ὀπλοῖς Herodot. I, 13. Mf. Med. ἐβλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὀπλων, procul a castris IV, 102. οὐκ ἦν ἀ-εὺ ὀπλων κινηθῆναι, nec sine gravis armaturae militibus loco e movere audebant II, 129. μὴ προσξίοντας τῶν ὀπλων, ne a

I N D E X

ceterarum copiarum corpore longius progressi *vasflarent* &c.
II, 174.

ὅπλισις. εὐσταλείς τῇ ὅπλῳ II, 200. III, 215. ὅπλησι Iosephus 100.

ὅπλαταγωγούς (ναῦς) IV, 43.

ὅπλατεῦω. — οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες ὅπλα τεύουσιν ἂν
θῶς, qui delati remiges, & mox milites erunt IV, 145.

ὅπλατικόν. τὸ ὅπλατικὸν ἡθροίσθη III, 213. 183 &c.

ὅποι ἂν βούληται (παρὰ πλεῖν) V, 88.

ὅποῖον τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν IV, 235. II, 209.

ὅπως III, 174. V, 3 &c.

ὅποσοῦν, quo magis III, 58.

ὅποτε. ἀδελφον ἂν ὅποτε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσιν, quando
inter se conventuri essent V, 155. ἀπὸ τῶν ὅποτε βούληται III,
214. 164.

ὅποτερος IV, 79. ἐξείναι ὅποτεροισὺν προσκαλεσάμενοι &c.
quotiescunque utrilibet provocassent III, 270. Plato Politic.
I, p. 12. Isocrat. Noster III, 308.

ὅπως I, 53. 128. παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὅπως αὐτῶν ἀνεκτὴν
ξυναλλαγῇ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. Isocrat. ad
Nicoclem. Aristot. Probl. τὰ ἐνδοθεν οὐδ' ὅπως τισὶν ἐκίνησαι,
ne vel minimum. Plato Politic. I. Xenophon. Demosthenes
pro ὅπως.

ὄρ. ὄρα. τὸ προὔπαρχον φεῖν, ὄρατε ἔργῳ μὲν βραχὺ ἂν, ἔ-
πει δὲ &c. III, 189. IV, 304. μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὄρον-
τες περὶ ὅσων ὁ ἀγων ἐστίν III, 219. ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμν-
μένην, εἰ δεῖ, ὄρωντας II, 114. vid. ὄρα.

ὄργα. ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ
ὄργωντες κρίνειν τὰ πράγματα V, 6. pro ἐπιθυμοῦντες Suidas.
Λακεδαιμονίων ὄργωντων III, 161.

ὄργῃ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ὄργῃ ποιοῦμενοι εἰ καὶ οἱ ἑ-
ταῖς νήσοις ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι III, 181. ἐπ' ἀξιώσει καὶ
πρὸς ὄργῃν τι ἀντειπεῖν II, 99. τοιαύταις ὄργαῖς πρὸς ἀλλήλους
ἐχρήσαντο II, 292. ἐντόνως καὶ ὄργῃ χωρουντες III, 315. ἐν ὄ-
ργῃ εἶχεν II, 33. ἐμὲ δὲ ὄργῃς ἔχετε II, 94. D. Halic. 730, 1.
Diodorus 310 b. δι' ὄργῃς αἱ ἐπιχειρήσεις γίνονται II, 19.

ὄργίζομαι. ἀπαγαγὼν τὸ ὄργιζόμενον τῆς γνῶμης, πρὸς τὸ
ὑπώτερον καταστήσαι II, 87. ὄργιζόμενοι τῇ προαναχωρήσει
τῶν Μακεδόνων III, 192.

ὀρέγομαι. ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγασθαι, πρὶν ἢν ἔχομεν βεβαιωσά-
μεθα IV, 20. ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτος ἕκαστος γίνεσθαι II, 99.
cum singuli principem locum affectarent. αἱ τοῦ πλεόντος ἐ-
πίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκίμως εὐτυχῆσαι,

V E R B O R U M.

maiora appetunt, quod & in praesentia praeter opinionem res ipsis feliciter cesserit III, 27. Polyb. 11. Diodor. 753 c.

ὄρθιον ἑτέραν ἐπορεύοντο, alia ardua via iter fecerunt III, 298.

ὄρθος. — τῇ Πανάκτου καθαιρέσει, δ' ἔδει ὄρθον παραδοῦναι, ob everfionem Panaeti, quod stans traditum oportuerat III, 272. D. Halic. 303, 23. ἀνορθώσουσι Herodot. I, 19.

ὄρθω. πλεῖστ' ἂν ὄρθοιτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοιοῦτους τῶν πολιτῶν II, 232. τὰ τῆς πύλεως ὄρθοῦσθαι IV, 18. Schol. Sophoclis 150.

ὄρθως καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι III, 173. τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα II, 251. μετὰ τοῦ δρωμένου ἐπὶ καὶ στήναι ἐλπίς ὄρθως, — spes fore, ut adhuc recte stemus III, 343.

ὄρκιος. λέγοντες σφίσι τὰ ὄρκια εἶναι &c. se iurisiurandi religione obstrictos esse IV, 82. Noster ὄρκίους θεοὺς II, 110. D. Halic. 303, 19.

ὄρκους ποιήσασθαι III, 235. II, 293. πρὸς τῶν ὄρκων II, 113.

ὄρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μὴ ἐν μνησικακῇσιν III, 110.

ὄρμῳ. ἀδύνατον, ἀνθρωπείας φύσεως ὀρμωμένης προθύμως τὴ πράξει, ἀποτροπὴν τινα ἔχειν II, 238. Diodor. 108 a. ὀρμώμενοι ἐξ αὐτοῦ; Messana; excurrentes III, 3. D. Hal. 366, 44. ἐς τὸν πόλεμον ὄρμα τοὺς Ἀθηναίους I, 178.

ὄρμῃ ἐπέπεσε περὶ στάσιν ἐκτελεῖσαι τὸ χωρίον III, 7. ἐμπειροσύνης Diod. 150 d. οὐκέτι διαφόρος, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, οἰμαγῇ καὶ στόνῃ δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα IV, 295 &c.

ὀρμίζω. ὀρμισάντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα IV, 219. V, 145. ὥσπερ ἐμμελλον ὀρμίζεισθαι καὶ στρατοπεδεύεσθαι IV, 69. ὀροφῇ. διελόντες τὴν ὀροφὴν III, 73. Diodor. 42 b.

ὀρρωδία. τὰ δεινὰ ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν II, 142. δεδιώς τὴν τῷ στρατιωτῶν ὀρρωδίαν. II, 141. Euripid. Phoenis.

ὀρρωδῶ. ἥσσαν ἑτέρων περὶ τῷ ἑμᾶντοῦ σώματι ὀρρωδῶ IV, 18. εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναψήσασθαι IV, 25. D. Hal. 202, 36. Aristoph. Pl. 122 B. 1143. quasi circa ὄρρον, os sacrum, sudo. vid. Eustathium 1871. Demosth. Philip. III. Hippocrat. Prorrheth. II. pro cavere etiam alibi. ad Homerum frustra nos remittit Foenicius. vid. Aretaeum 18, 14. ὀρρωδέων Herodotus I, 9. Mf. Med. & κατορρωδήσας I, 34.

ὄσ. δς &c. — ὦν, τοὺς μὲν, δεδουλωμένους ὄρατε, τοῖς δὲ &c. I, 94. εἰ καὶ δεινὸν τῷ ἀκούσθαι I, 170. alicui. τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σαῦ ἀρέσκομαι I, 181 &c. vid. suis locis.

ὄσα &c. — φυλάσσειν τὴν νῆσον Ἀθηναίους μὴ ἐν ἥσσαν, ὄσα μὴ ἀποβαίνοντας, — ita tamen, ut non in eam descenderent III, 25. ὄσα ἀπὸ γλώσσης εἰρητο αὐτοῖς εἶπον IV, 187. πλὴν ὄσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν V, 147. γίγνεται παρ' αὐτῶν μὲν

I N D E X

- ὕμναι, καὶ ὅσοι οὐδαίς πα τῶν Ἑλλήνων I, 194. νομιζόμενοι τὰ αὐ-
 τῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν I, 5. — ἐς τὸν μέλλοντα καὶ ὅσον
 παρόντα πόλεμον I, 55. ἥδη γὰρ καὶ ὅσον παρεληλύθει τὴν τῶν
 Ἀθηναίων τοῦ τείχους τελευτήν ἢ ἐκείνων τείχισις IV, 183. Th.
 Magist. & ὅσον. Noster, ἀφικνεῖται ἡ ἀγγελία ὅτι ἀποστί-
 νεται, καὶ ὅσον ἀφέστηκεν III, 306. & alibi. προσπελάσαι-
 τες ἐξ ὅσου τις ἡμελλεν ἀκούσεσθαι IV, 298. τροφήν ἐν ὅσῳ αὐ-
 τὸς ἀπὸ διδόναι V, 135. ὅσῳ μᾶλλον — τόσῳ &c. III, 45.
 ὅσακις διαφοραὶ γένοιντο IV, 197. ὅσασι περ IV, 76. ἵπποι τε οὖ-
 κημέραι ἐξελαυνόμενοι τῶν ἵππων &c. IV, 214. Aristoph. Plut.
 Josephus 315.
 ὅσια ποιοῦμεν I, 101. λέγειν Herodot. II, 61. Bodl. τῷ δὲ τῷ,
 & ποιέουσι. ἱερῶν καὶ ὁσίων II, 79. ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἰστά-
 μεθα III, 344.
 ὅσπερ ἦγυτο τῆς ἐξόδου II, 18. νομιζόντες ὅπερ ἦν IV, 264.
 ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. IV, 168. D. Halic. vid. ὅπερ, &
 III, 27.
 ὅστις ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἀνεκτὸς
 ξυλλαγαῖναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους V, 141. σωφρόνων ἀν-
 δρῶν οἵτινες τὰ γὰρ ἐς ἀμφίβαλον ἀσφαλῶς ἔθεντο III, 28. sa-
 pientes, qui tuto res secundas in ambiguo ponunt. ξυνέδρους
 ἐλέσθαι, οἵτινες ξυμβήσονται III, 33. vid. ὅτις.
 OT. ὅτε &c. ὅταν γῶσιν ἡμᾶς τετραρχομένους III, 87. οὐ δὲ
 θάμει ὅστιν ὅτε προύχοντες IV, 203. ὅτε περ I, 13.
 ὅτι &c. οὐδὲ γὰρ καθ' ἑκάτερα ἀντεπεξήρουν, ὅτι μὴ τοῖς ἵπ-
 πῶσι &c. nisi IV, 242. III, 40. Herodot. I, 143. οὐ γὰρ τοῖς
 ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε τοῦ ἑτέρου, ἔχθει ἐπ' αἰσιν, neque par-
 tium odio bellum nostris gentibus inferunt, quod sint divisae
 III, 88. I, 64. abundat I, 193, ἐδήλου δ' ἡ γραφὴ ὅτι, Θεμι-
 στοκλῆς &c.
 ὅτις γυῖατα. γενόμενοι ὅτις γυῖατα τῇ γνώμῃ τοῦ πά-
 σχειν, animo quam proxime accedentes ad mala, quae passu-
 ri eratis II, 229. ἡ μάχη τοιαύτη, καὶ ὅτις γυῖατα τούτοις
 ἐγένετο III, 320. sic ὅτι μάλιστα πορρώτατῳ Clem. Alexand.
 96, 44. apud alios ὅτις γυῖατα. ἀμυνέσθαι, τῷ παθεῖν ὅτις γυ-
 γυῖατα κείμενον, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει II, 221.
 haec & sequentia composita omisit Stephanus.
 ὅτις γυῖατα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμ. βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41.
 ὅτις γυῖατα III, 262.
 ὅτις γυῖατα ἀφέλεια ἐς τὸ θάρσυν IV, 288. I, 174.
 ὅτις γυῖατα, vel tantillum III, 25. 34.
 ὅτις περ III, 22.
 ὅτις γυῖατα ἀπορία III, 52. IV, 101.

V E R B O R U M.

ἔτις poëtica, pro ὅστις. ἔτου Attice pro οὕτινος I, 36. ἔτω
 ἂν πιστεύσαντες ἐτιμωροῦντο ἄνδρα I, 184. Homer. II. μ',
 428. ἐν ἔτῳ, quo in statu IV, 14.

ὅτιτάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι IV, 256. δυσ-
 τυχοῦσιν ἐπιτάχιστα εὐρημα εἶναι διακινδυνεύσαι III, 278.

ἐπιτάχος IV, 241.

ὀτιχρησιμώτατα IV, 299.

ὀτουοῦν τρόπου V, 42. D. Halic. 59, 15.

ΟΤ. οὐ μέντοι ἐν γὰρ τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τε-
 λευτήσαντες ἀπεκρίθησαν III, 107. οὐ μέντοι γὰρ, non tamen,
 D. Halic. 373, 22. Noster, οὐ μέντοι εὐθύς γὰρ ἀπέστη τῶν Ἀθη-
 ναίων, non tamen statim defecit III, 329. οὐ μὴν οὐδ' ἂν κατα-
 σχεῖν μοι δοκῇ ποτε ἰππίας &c. quin nec — IV, 88.

οὐδαμῶς III, 286.

οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι II, 70.

οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μάλλον, τολμῆσαι
 III, 101. vid. οὐδεῖς.

οὐδεῖς. θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων ἔμμος οὐδεῖς ἀπεῖργε II,
 80. οὐδὲ εἰς Aristophan. Plut. v. 2. οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν, οὔτε ἀλ-
 λη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία II, 71. ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶ-
 ται III, 178. οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν I, 41. non. οὐδὲν ἐπεκη-
 ρυκεύοντο, nullum caduceatorem miserunt II, 34. πόλιν οὐδὲν
 ἐλάσσοινα αὐτὴν τε καὶ αὐτὴν τῶν Ἀθηνῶν IV, 216. urbem ipsam
 per se Athenis non inferiorem. ἐλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν,
 in nulla illius belli parte quidquam parvum animo agitabant
 IV, 273. ἐκκλησίαν οὐκ ἐποίησε, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα II, 38.
 ὑπὸ προθυμίας, ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν, nihil
 aliud, ut ita loquar, quam &c. III, 23. πάθει, οὐδενὸς τῶν κα-
 τὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ IV, 220.

οὐδέποτε III, 89. 276.

οὐδέτεροι. vid. οὐ. οὐδέτερον ὄντες ἡσύχαζον, quod in parti-
 bus non essent III, 335.

οὐκ ἂν οἰόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι, ratus eum si-
 bi cedere non aufurum IV, 45. κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀ-
 γωνίσεως, id est, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι III, 288. οὐκ ἂν οὖν νῆσαν
 ἡπειρώτης ὢν ἐκράτει, nequaquam igitur I, 16.

οὐπως, οὐδένα τρόπον, alicubi Noster. Suid. Homer. οὕτω.

ΟΦ. ὀφείλημα. οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν
 ἀποδώσαν II, 61. Demosth. & Libanius.

ὀφείλω. καὶ μοι εὐεργεσία ὀφείλεται I, 193. ὀφ. πᾶσιν ἀπο-
 θανειν D. Halic. 348, 25. ὀφείλων III, 30.

ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, cum illi damnati fuissent II, 275. Iose-
 phus 893.

Thucyd. Vol. VI.

B b b

I N D E X

ὄχλους IV, 159. Aelian. II, 14. V. H. Aretaeus 51, 28. Diodorus 695 c.

ὄχλῳδες. τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς IV, 41. Polybius.

ΟΨ. ὁφε. τῆς ἡμέρας ὁφε ἦν III, 137. τῆς ὥρας D. Hal. 551, 24. τῆς ἡλικίας Aelian. V. H. II, 23. σαββάτων D. Matth. XXVIII, 1.

ὁφία. περὶ δέσλιν ἦδ' ὁφίαν V, 40. Pindar. Isth. IV.

ὁφίς. ξυνέβαινε τῇ τε ὁφεί ἐκάστῳ ἀλγεῖνὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθῆσθαι IV, 300. pro oculis Hippocrates, Aretaeus, ahi. ἀδῆλως τῇ ὁφεί πλασάμενος πρὸς τὴν συμφορὰν, vultu ad calamitatem dissimulandam composito IV, 91. τὰ ἀναθήματα &c. πολλῶν πλεῖον τὴν ὁφιν χρημάτων παρείχετο, opulentiae speciem IV, 75. τὴν ὁφιν τοῦ σώματος προσῆν IV, 246. Herodot. II, 136.

Π.

ΠΑ. παγκράτιον ἐνίκα III, 285.

παγχάλεπον, citat ut Gloss. Marcellinus. ut πάγκοιπον τέρας πολέμου apud Dionys. Halic. II, 167. & πάγχρηστον.

πάθημα. ἐπεγένετο νῦξ τῷ παθηματι, huic cladi III, 73.

πάθος. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσὸν, πάθει χρησαμένων οὐδέως τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ, τοιαῦτα ξυνέβη, — exitus cladis, quam Mycal. accepit, non minus quam ulla alia deplorandae IV, 220.

παίαν. ἀντίδ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλη τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημίσμασιν ἀφορμασθαι IV, 303. sic Theognis semper. Dionys. Iosephus 1289. παιανίζοντες Diodor. 217 d.

παιδευσις. πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδεύειν, magistratam II, 61. vid. Annotat.

παιδεύομαι. ἀμαθέστεροι τῶν νέμων τῆς ὑπεροφίας παιδεύομενοι I, 119. 120.

παιδιά. περικοπαὶ ἀγαλμάτων ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἶνου γεγενημέναι IV, 45.

παιδικὰ ποτέ ὧν αὐτοῦ ἀνὴρ Ἀργίλιος, pro ἐρώμενος I, 186. Plato Phaed. 51. 53. & D. Halic. II, 36, 9.

παιόμενους καὶ κεντούμενους ὑπὸ τῶν παρατεταγμ. III, 72.

παῖς. μὴ καὶ τοῖς παισὶν τὸν πόλεμον υπολίπωμεν I, 115. καρτερεῖν χρὴ καὶ ἄλλων παιδῶν ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκτων ποιεῖσθαι II, 68. & alibi τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως.

παιονίζω. ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐπίπλου I, 73. Aristid. παιῶνος Panath. Clem. Alexand. 268, 39, & alibi. vid. παμάν. Noster IV, 53.

παιωνισμός IV, 248.

παλαιόπλουτον ἦν τὸ χαρίον V, 44. Steph. non agn. ἀρχαίο-
πλουτα Schol. Sophocl. 140. & ἀρχέπλουτον 83.

παλαιός. κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν II, 39. ἀπὸ παλαιῷ
I, 6. D. Halic. 4, 45. ἐκ παλ. 689, 14.

παλαιότερα I, 4.

παλαιάτη ναυμαχία I, 22. ἐκ παλαιάταν I, 28. Μίνως
παλαιάτος ὢν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτίσατο I, 8. παλαιότα-
τος Mff. utroque modo Pindar. Theogn. 932.

πάλιν. στενῆς οὔσης πάλιν καταβάσεως IV, 248. 249. 280.
opposite ad μέν, pro, vero: rursus I, 193.

πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον,
ξύγγραμμόν τι γίνεσθαι III, 146. omniū consentaneum. ἐλευ-
θέρωσιν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι,
καὶ τὸ πᾶν ξυγκατεργάσσονται, summam rei I, 185. II, 120.
ἐτάξαντο παρὰ πᾶν, se instruxerunt ad omnem munitionis par-
tem III, 56. Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς, ἀποκεκλεισμένης τῆς Ἀττικῆς,
πάντα ἦν, in Euboea omnis spes erat V, 152. πάντα μᾶλλον ἐλ-
πίζειν ἂν σφὼν πείθεσθαι αὐτοὺς, ἢ ὅπλα λαβόντας ἐξελθεῖν, in
quibuslibet alijs rebus obtemperaturos potius &c. IV, 298.
πάντα ποιοῦντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν αὐτῷ IV, 323. re-
quisita naturae, ut Sallustius. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς
ἄρχειν μὲν τοῦ εἰκοντος &c. III, 89. ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν,
summum moerorem omnibus ex rebus conceperunt IV, 263.
οὐ νομίσαντες διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντὸς ἱκανοὶ εἶναι V,
121. ἀδικεῖν ἔφασαν ἀνευ τοῦ πάντων κοινού πορευόμενον, sine
publica totius gentis auctoritate III, 117. ἄνδρα δραστήριον ἐς
τὰ πάντα III, 121. 122. vid. πᾶς.

πανδημεί. βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεί ἐκ τῆς πόλεως
IV, 101. πανδημεί ἐπετήρουν τοὺς Ἀθηναίους οἱ κατασχήσου-
σιν, frequentibus copiis observarunt, quoniam Athenienses
essent appulsuri II, 65. D. Hal. 178, 43.

πανηγύρει III, 288. D. Halic. 99, 34.

πανοικισία γενόμενός τε καὶ οἰκήσαντες, οὐ βραδίως τὰς μετα-
ναστάσεις ἐποιοῦντο II, 30. — ὑμᾶς δὲ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ πανοικισία διὰ Θηβαίους ἐξαλείψαι II, 254.

πανοπλίας τριακόσαι II, 338.

πανστρατιά II, 9. ἐσβαλλόντων πανστρατιά III, 95. & αἰβί.

πανσυδεῖ. — μὴ αὐτῷ γε ἂν πανσυδεῖ διεφθάρθαι V, 3. vid.
D. Halic. Antiq. I, 55. & Annotat.

παντάπασιν. ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται IV, 113.
εἴτις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἐτι ἀφειστήκει τοῦ πολέμου.
IV, 185. οὐ παντάπασιν αὐτῶς ἀλόγως δρασυνόμεθα III, 345.

I N D E X

πανταχόθεν καλῶς ὑπάρχον ἡμῖν πολεμεῖν, omnibus de causis I, 171. πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες II, 87. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει V, 4.

πανταχῇ προσέβαλλον αὐτοῖς κύκλῳ IV, 310 &c.

πανταχόσε IV, 240.

πανταχοῦ ἐδάλου ὥς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθεῖς III, 160.

πάνυ. δοκεῖ μοι — τὰ μὲν πρὸ Ἑλλήνων τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη I, 7. τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν, praecipuis militibus V, 3. 138. χρήματα πάνυ πολλὰ ἡ στρατιὰ ἔλαβε V, 44. II, 27. τό, τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκρβεῖς ἂν ξυγκραθῇ, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν IV, 35. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέμνεται, — πάνυ ἐπαίνειν V, 133. ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι V, 56.

· παρὰ. τῇ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω, γινούς &c. III, 91. ὥστε παρὰ τοσούτον γιγνώσκω, quamobrem ab hac opinione adeo dissenrio, ut &c. IV, 63. τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, Alcibiad. mandata V, 138. τῇ μὲν γὰρ, οἰκίαι εἴργον, παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί, ab altera vero parte IV, 105. παρὰ δύναμιν προθύμοι ἐς τοὺς Ἕλληνας II, 254. — γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασιν III, 245. ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ ἐμψυχίαν οἰεῖται βλάψαι, ex hac sua negligentia I, 203. ἀπάντη ἀπεριόρτοι εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν I, 62. τὴν Ἥϊονα παρὰ τύκτα ἐγένετο λαβεῖν III, 157. τοὺς ξυμμάχους ἔχει παρ' Ἀθηναίων μετατάξασθαι I, 134. πρεσβείας μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα II, 13.

παραβαίνω. — ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν παραβαίνοντες τὰ ἱμῖμα III, 144. ἔαν καὶ ὅτι οὐκ παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδὰς III, 34. 25. σπονδὰς μὴ λύειν, μήτε παραβαίνειν τοὺς ἡκούς I, 112. ὅποτέροις δᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια δᾶσος, οὗτοι πρότεροι τι καὶ παραβήσονται ἐμμελλον II, 187. παραβαίνοντες τὰ πάτρια II, 260. παραβεβάσθαι Suidas III, 25. Noster III, 283.

παραβάλλω. — οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύουσιν II, 68. τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλείστοι παραβεβλημένοι III, 351. πολῖται ὄντες, καὶ πλείω παραβαλλόμενοι II, 266. παραβαλέσθαι, ἐξαπατῆσαι Suidas.

παραγγέλλω. τὰ παραγγελλόμενα ἄξέως δεχόμενοι II, 21. παραγγείλας πεντ' ἡμερῶν σιτία IV, 243. ἦν τι παραγγέλλει περὶ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων I, 181. ἵνα ἐς τὰ παραγγελλόμενα προθύμως II, 251.

παραγγέλημα. ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου V, 160. D. Halic. 561, 33.

V E R B O R U M.

παραγίγνομαι. οἷς εἶρητο, ἥ ἂν τοῦ στρατεύματος τι ποῖῃ, μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι IV, 106. ναυσί τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστη ἐπὶ τοὺς Χαλκιδέας παραγενέσθαι II, 155.

παράγομαι. ὑμεῖς δὲ μήτε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε πολιτῶν παράγεσθε II, 94. ἀπάτη παράγεσθαι I, 52.

παράδειγμα αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμούμενοι ἑτέρους II, 56. ἔχοντες παραδείγματα τῶν τε ἐκεῖς Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν IV, 120. παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστον ἐστὶ I, 6. παραδείγμασι τοῖς προγινόμενοις χρώμενοι II, 184. τὸ μῖσος δυνάμειος παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις III, 340.

παραδίδωμι. τὴν χώραν, διαδοχῇ τῶν ἐπιγινομένων, ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδωκεν II, 55. ἀκκείνος οὐκ ἡκιστα πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν IV, 322. πρὸς ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν, ὀργῇ προσμίζωμεν IV, 285. ὅτι ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδούς ἑμαυτὸν βούλομαι ἐκπλεῖν IV, 41. III, 45. παραδιδόναι τὴν ἀρχὴν III, 45. ἡμῖν ζύμματα ἀγαθοὶ, οὓς οὐ παραδοτέα τοῖς Ἀδ. ἐστὶν I, 122.

παράδοσις. ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ παραδόσει, εἶρηκεν αὐτὸν, — ἀνάσσειν I, 16.

παραβαλασσίδιον πόλισμα IV, 99.

παραβαλάσσιοι τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ βαρβάρων I, 9.

παραβαρύναντες σφᾶς αὐτοὺς V, 119. III, 169 &c.

παραίνεσιν ποιήσασθαι II, 141. ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν II, 234. δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας δύναται, scil. ac longa oratio III, 140.

παραινέω. ἐγὼ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ἂν μᾶλλον, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν III, 219. τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι IV, 278. παραινούτων τῶν ἀφιγμένων κατασκόπους πέμψαι III, 44 &c. παρελθὼν Περικλῆς, παρήνει τοιάδε, suavit I, 198.

παράίρεσις. ζυμμάχων ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις τῶν προσόδων I, 169.

παραρήματα ποιοῦντες ἐκ τῶν ἱματίων III, 73.

παραίτω. ὁ δὲ παρήτετο μηδὲν τούτων δρᾶν III, 305.

παρακαλέω. αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρακλήθησαν, accitae fuerant III, 246. αὐτὰς ἔφη ξυλλήψεσθαι, παρακαλούμενος καὶ ἀκλητος I, 164.

παρακαταθήκη II, 112.

παρακαταπηγνύντες σταυροὺς III, 132.

παρακατέχω. αὐτοὺς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν V, 150.

παρακέλευσις IV, 291. III, 187.

I N D E X

- παρακελευσμῶν χράμενοι III, 18.
 παρακελευστές. οὓς ὁρῶν ἐγὼ τῷ ἀνδρὶ παρακελευστὸς καλ-
 ημένους, φοβοῦμαι &c. advocatos IV, 24.
 παρακελεύω. τοῦναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφί-
 σιν αὐτοῖς παρακελεύονται IV, 108. παρακελυόμενοι ἐν ἑαυ-
 τοῖς III, 38.
 παρακινδύνευσίς. εἰ τοσαύτην ὑμῖς τε, μὴ παυσθῆναι ἀρ-
 χῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη, ἀπαλλαγῆναι, παρακινδύνευσιν
 ποιοῦνται, ἡμῖν γε &c. III, 342 sq.
 παράκλησις. ἣν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις V, 149.
 παρακομιδῇ. ἡ τῶν ἐπιτηδεύων παρακομιδῇ πολυτελεὲς ἐγί-
 γνετο IV, 215. ἐν τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν III, 210.
 παραλαμβάτω. ναῦς ἀποδοῦναι ὁμοίας οἴασπερ ἐν παραλα-
 βάσιν III, 26. οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν
 IV, 234. Ἀθηναῖοι δὲ ναὺς πολεμίων τῷ χρόνῳ παραλαβόντες,
 ροῦνι I, 30.
 παραλείπω. μὴ τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπη &c. II, 23.
 παραλλάξ καὶ οὐ κατὰ στοῖχον κείμεναι, Echinades II, 169.
 Schol. Sophocl. Steph. 62.
 παράλογος. εἰ δέ τι ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου παραλόγοις
 ἐσφάλησαν &c. V, 37. ἢν μὴ τι παράλογον γίγνηται IV, 295.
 τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ
 τέλμης IV, 216. τοῦ πολέμου τὸν παράλογον ὅσος ἐστὶ προδι-
 γνῶτε alibi.
 παραλύω. ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς πα-
 ραλύειν II, 96.
 παραμελέω I, 39.
 παραμένον ἐν Καλλιθεῦσι I, 90. — ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα,
 ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρίτιν παραμένειν IV, 193.
 παραμυθίσσεται II, 67. Aeschylus 65. παραμυθησομένους τῇ
 στρατόπεδον V, 109. αὐτοὺς ἀνίστη καὶ παραμυθεῖτο II, 280.
 παραμύθιον. ἐλπίς τῷ κινδύνῳ παραμύθιον οὔσα &c. III, 343.
 D. Halic. 78, 45.
 παρανίσχον ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς II, 202.
 παρανομέω. οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων II,
 266. D. Halic. 661, 23.
 παρανόημα. σφέτερον τὸ παρανόημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι
 ἐς Πλάταιαν ἦλθον ἐν σπονδαῖς IV, 197.
 παρανομίαν ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι III, 146.
 τὴν ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν IV, 46. πα-
 ρανομία ἐς τὴν διαίταν IV, 27.
 παράπαν. — οἱ τῶνδε κρείστους εἰς παράπαν τὰ παλέμια
 IV, 125. D. Halic. 443, 15.

V E R B O R U M.

παραπίπτω. σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παραπέσει, ὥστε τοὺς ἑνδρας σῶσαι III, 35.

παραπλέοντων ἀπὸ κάλῳ ἐς τὴν Μεσσήνην, remulco tracti II, 37. κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντες II, 146. παραπλεύ-
ας δυοῖν νεοῖν V, 95.

παραπλησία γίγνεται ἐπὶ κλυσίς, similis alluvio II, 300. πα-
ραπλησία τε ἐπεπόνθησαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ IV, 295.
παραπλήσιον δὲ οὐ πολλῶ πλέον IV, 199.

παράπλους I, 66. II, 51.

παραποισιάμενος σφραγίδα, pro, ὁμοίαν ποιησάμενος I, 186.
παραπολύ. ἡ δὲ εὐνοία παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μάλ-
λον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους II, 15. τῷ δήμῳ παραπολὺ ἐν τῷ τό-
τῳ πιθανώτατος II, 219. παραπολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον τὰ
ὦν Χίων V, 12.

παραρρήγνυμι. ἐφοπομένων, καὶ παρερρήγνυντων, φυγὴ καθ-
στήκει πάντος τοῦ στρατοῦ III, 143. & saepe. D. Hal. 164, 39.

παρασκευασάμενον αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν III, 334. ληστι-
ώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν IV, 168. στρατιὰν πα-
ρασκευαζόμενος III, 103. II, 54.

παρασκευή. πρὸς τὸ εἶναι ἡδὴ παρασκευὴ τε προεπανασείσθῃ
ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων, apparatus palam intentatus fuit a
Laced. III, 231. οἱ μὲν ἐν τούτῳ παρασκευῇ ἦσαν II, 32. ἀκμά-
ζοντες παρασκευῇ τῇ πάσῃ I, 3. ὡς ἡσθάνοντο τὴν παρασκευὴν
οὐ χωρίου, cum audissent locum illum muniri III, 111. τὰς
μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντες IV, 60.

παράσπονδος. ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τῷ τειχίσμα-
τι παράσπονδον, καὶ &c. III, 34.

παρασχόν. — τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἄθλον, ἢ τὸν τὴν νίκην
παρασχόντα λήφονται, pro victoriae praemio nullum alium,
quam illum ipsum, qui victoriam subministravit, accepturos
V, 126. νομίζοντες ἀκείνοι μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρα-
σχὸν διαπεφευγῆναι III, 302. vid. παρέχω. παρασχήσειν IV,
34.

παρατάσσομαι. εὐρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συ-
ακουσίων καὶ ξυμμάχων IV, 307. τὴν στρατιὰν παρατεταγ-
μένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων IV, 309.

παρατείνω. ἡ νῆσος τὸν λιμένα παρατείνουσα III, 11. πολιορ-
γία παρατενέϊσθαι ἐς ταῦσχατον, ad extremum usque perferet
I, 238.

παρατείχισμα. ὥστε μὴ εἶναι ἔτι παρατειχίσαι αὐτοὺς, ἢ
ἢ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρ. ἐπολθὼν ἔλη IV, 188.

παρατυγχάνω. ὥς ἂν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεῖα V,
9. ἐν καλῷ παρατυχὼν σφίσι ξυμβάλειν III, 301. pro παρα-

I N D E X

τυχόντος, ut & I, 109. ἐν τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δευτέρῳ, quotiescunque res hoc flagitaret, opem ferre III, 265 &c.

παραυτικά. τό, τε παραυτικά, καί τὸ ἔπειτα τῆς ὁμολογίας αὐτοῖς ἐπράχθη III, 79. ἡ παραυτικά λαμπρότης II, 96. τῷ παραυτικά ἐλπίδα τῆς σωτηρίας οὐδενὸς ἀντηλλάξαντο V, 125.

παραφέρω. — ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας, paucos dies elapsos III, 245.

παραφράγματα ξύλινα, munitiones III, 169.

παραχρῆμα. πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεῖς ἔτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν V, 5. ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν I, 34 ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης II, 31. Xenophon αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἦδοναι.

πάρεμι. πολλὰ παρεῖς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω IV, 146. ἀγγέλλεται πενήκοντα ὁσονοῦ παρεῖναι V, 40. IV, 60. ἐπ' ὠφελείᾳ πάρεσμον τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς III, 339. τοῖς Συρακουσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι IV, 281. ταύτας ἄς οἱ πατέρες ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας μὴ παρῶμεν I, 120. — μαστιγοφομί παριόντες ἐπετάχυνον III, 72. vid. ἐπιπαρίων. ἦν παρὸν τὸ αὐτὴ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς, cum iphi liceat hoc ipsum facere, ei aequo tamen &c. III, 29. τὰ τοῦ πολέμου, παρόντα ἦδῃ, καὶ οὐ μέλλοντα III, 336. ἡ ξύνδοξος περὶ σωτηρίας πάρεστι, institutus est III, 337. δεδιότες μὲ τῶν παρόντων ἔτι χεῖρῳ πρᾶξουσιν IV, 293. τὸ ἐπὶ τὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου III, 218. ὅπως τῇ παρουσίᾳ ὁρμῇ τοῦ περὶ νεοδαῖ ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται IV, 244. — εἰ μὴ παρῶνται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν III, 306. νομίζαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμεις ἱκανοὶ γενέσθαι καὶ λῦσαι τὸν τεγχισμὸν IV, 164. τοῖς παροῦσι πότοις βαρυνόμενοι II, 96. τὸ παρὸν ἀεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις I, 111.

παρενεγκούσας. vid. παραφέρω.

παρεξαιρεσία. ἀνερρόγηγυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπιποῖς τῆς παρεξαιρεσίας IV, 238. 227 &c.

παρέρχον. — ὅς οὐκ ἐκ παρέρχου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, ποῶ negligenter IV, 214. τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀνδέχεται ἐκ τοῦ παρίργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνῳ παρέρχον ἄλλο γιγνεσθαι I, 205. ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ καὶ εἴτι ἄλλο ξυγκαταστραφάμενοι ῥᾶον αὐτοῖς ὑπακούσεται IV, 110.

παρέρχομαι. παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετηλᾶσμον V, 82. οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα III, 127. παρεληλύθει τὴν τοῦ τείχους τελευτὴν ἢ ἐκείνην τείχισιν IV, 183. V, 135.

παρέχω. ἡ πόλις αὐτῶν, αὐτάρχη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοῖς δικαστὰς ὧν βλάπτουσι I, 57. ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον,

V E R B O R U M.

τῶν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει II, 140. πράγματα παρέξιν τοῦ δήμου, popularem statum exhibituros V, 76. — ὅτι ἔτοιμος εἶη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι V, 78. ἡ πενία τὴν τόλμαν παρέχουσα II, 236. sq. *caupetias audax* Horat. παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια II, 249. (ἀνδρῶν) ἀγαθῶν δ' (ἐστὶν) ἀδικουμένους, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολέμειν, εὐ δὲ παρασχόν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι I, 166. II; 248. τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο III, 89. vid. παρασχών.

παρήκον. κατὰ τὸ ἀεὶ παρήκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου προσβαίνον, qua paulatim insulae partes praeruptae aliquem aditum dabant III, 57. vid. Annotat.

παρήχοις alicubi Noster.

παρήμι. — μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας, praetermitterent III, 44. Pind. Pyth. I, 165. εἰ δὲ τῷ ἄλλως δοκεῖ, παρήμις κῦτῳ τὴν ἀρχὴν, huic ego magistratu cedo IV, 41. v. πάραιμι.

παριπτύοντες IV, 307.

παρίστημι. παρεστακαὶ δὲ μηδενὶ ὧς &c. nec in mentem venire cuiquam oportet III, 88 & 140. βουλόμενος τὸν Λυγκητῶν βασιλέα παραστήσασθαι III, 119. — βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεὶ, παρεστῆκός δὲ ῥᾶον, ἐπειδὴ &c. semper quidem voluerant, sed tunc oblata occasione facilius fecerunt, quod &c. III, 199.

πάροδος. καθεζομένους δὲ τινὰς ἐπὶ τῶν σημνῶν δεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς, ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο, obiter I, 176. ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον II, 199.

παροικοδομέω. μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τ. IV, 184. παρόμοιος ἡμῶν ἢ ἄλλη πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας I, 113.

παροξύνω. παροξύνε τα τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε IV, 140. ἢν τις ἄρα ξύν κατηγορίᾳ παροξύνῃ I, 119.

παρουσία. — πόλει μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας IV, 133. βυζάντιον ἔλων τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ I, 179. παρουσίαν ἔχειν, pro parēnai Sophocl.

παροχὴ τῶν αὐτοτόμους IV, 131. vid. Horat. ubi *parochus*. Ios. 771. D. Hal. 416, 21. Suid. III, 33. παρακωχή. v. Annot.

πᾶς. ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τε τις διαβῆναι πρῶτος βουλόμενος IV, 318. ἢν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χειρὶ πᾶσα III, 66. πᾶση προθυμίᾳ ἀμύνειν IV, 139. ἀγγελίας τᾶσαι ἐπιτοαυτὸ ἐψευσμέναι, in idem mendacium om. congruentes IV, 166. μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας II, 167. vid. πᾶν.

πασυδεῖ. vid. πανσυδεῖ.

πάσχω. — νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, γὰντα ἐτι ἐνδοῦ εἶναι, existimans id, quod hominibus in maximi Thucyd. Vol. VI.

Ccc

I N D E X

mis proelfis accidere solet, *aliquid adhuc deesse* IV, 286. ἡ πε-
θὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται II, 222. vid.
Herod. VII, 11. ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον I, 136. III, 27 & alibi.
κατάσσω. vid. ξυπεργός.

πατέριους νόμους III, 172. τὰ πατέριον παρεῖς, patrio instituto
neglecto III, 127 &c. I, 171.

πατρίδος τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμήσκων IV, 287.

πατρίδας ἐπονομάζων IV, 287.

πατρώους θεούς IV, 287.

παύλη. οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐπεδίδουσα
μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον, nec dum fedatus esse *populus* videba-
tur, sed in dies magis in saevitia proficiebat IV, 94. D. Halic.
364, 47. Ioseph. 14.

παύω. τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἥν καὶ παυσθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν
τὴν τελευταίην III, 339. οὐ πολλὰ ἔτη ἐπειδὴ πέπαυται I, 11. οὐ
γὰρ ὁ δουλασάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν
δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾶ, scil. libertate privat I, 95. τῆς βου-
θείας παυσάμενοι II, 205.

ΠΕ. πεζά. τὰ πεζὰ κρατίστοις, pedestribus proel. praestan-
tiss. III, 20. τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος, cum peditatus dilapsus es-
set IV, 228.

πεζῆ. στρατιὰν μέλλων πεζῇ πορεύσειν ὡς Βρασιδᾶν III, 198.
alibi πεζικῇ, quod Magistro teste poëticum. πεζικὸς ὄρμηται
λεὼς Aeschylus in Sept.

πεζομαχία ἀπὸ τῶν νεῶν IV, 277. Polyb. I, pag. 33, παρα-
πλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι.

πειθῶ. χαλεπὸς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ πειθῶ II, 248.

πειθῶ. ὁ πείσας, καὶ ὁ ἐπισπώμενος II, 234. τῶν Μεσσηνίων
χάρτι πείσδεις II, 309. vid. Aretaeum 34, 14. Noster, πει-
θὼν γε ἑμαυτὸν, σαφέστερόν τι ἑτέρου εἶδος, λέγειν, persuasum
habeo, me aliquid exploratius dicturum, quam alium quem-
vis, quod hoc sciam IV, 54. οἱ μὲν Συρακούσιοι, τοῦ τε Γυλιπ-
ποῦ, καὶ τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ εἰ τοῦ ἄλλου πειθόντων, ὤρμη-
το ἐς τὴν ναυμαχίαν, inducī animum appulerunt ad &c. IV,
203. λόγῳ πείσδεντες, ἢ οἰκτῶ II, 220. I, 192.

πεῖρα. ἡ πείγεται ἐπιβῆσθαι τῇ πείρᾳ, pro ἀποπειρᾶσθαι IV,
242. ἰέναι ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ, rei nauticae periculum
facere IV, 203. τὰ πεῖραν ἥμιστά τῆς δόξης δόντα IV, 21. ἀπὸ
τοῦ πεῖραν διδούς ξυπετος φαίν. I, 195. τὸ βραχὺ τοῦτο πᾶσαι
ὑμῶν ἔχει τὴν πεῖραν τῆς γνώμης I, 200. II, 176. conatus.

πεῖρασιν. ἀπαρηθῆντα τὴν πεῖρασιν IV, 88. Sallust. nega-
tem, abnuentem omnia.

πειράω. προσπλέοντες, — καὶ πειράσαντες ἀλλήλων IV, 234.

V E R B O R U M.

Herodot. IV, 80. πειράσαντες τοῦ χωρίου I, 85. & alibi. Moe-
ris male πειρασθέντες. vid. Thom. Magist. βουλόμενος μὲν τῷ
λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναίτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι III,
105. πειρᾶσθαι μὴ αἰσχύνηται τὰς προσηκούσας ἀρετάς, operam
dare III, 137. τῇ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκείνᾳ τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν
πειρῶνται IV, 119. πειρασθεῖς, καὶ οὐ πεισθεῖς IV, 85.

πελάγιοι ἐφάνησαν (νῆες) V, 66. 58. πελ. φόρησις D. Halic.
113, 27.

πέλας. ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν πέλας III, 135. II, 57.
294 &c.

πεμπτός. ἀπὸ τῶν τετρ. πεμπτοὺς πρέσβεις ἄγοντες V, 134.
πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλαχισύντας
II, 331. πέμψαντες, pro πομπεύσαντες Suidas III, 73. quo-
modo Menander Hypob.

περία. vid. παρέχω.

πέρα. ἐπειδὴ γεγέννηται πέρα ὧν προσεδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε
II, 94. D. Halic. 347, 43.

περαιτέρω. — ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν
δι' ὁλήγου σκοποῦντων, nos, qui verba facimus, longius pro-
spicere &c. II, 233. 287.

πέραν. ἔπλευσαν ἐς Ὠρ. τῆς πέραν γῆς, e regione II, 303.

πέρας. εἰ πέρας μὴδ' ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κιν-
δύνου IV, 240. — τὸν Μῆδον ἐκ περάτων τῆς γῆς ἐπὶ τὸν Πελο-
πόννησον ἐλθόντα I, 96.

περί. αὐτοὺς περί αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρίψαι, ut ip-
sos inter se attereret V, 70. περί Ῥήγιον, circa Rhegium IV,
181. περί σίτου ἐκβολὴν III, 3. tempus notat, ut Aelian. V. H.
XII, 30. περί τὰς κατάρσεις τῆς νήσου III, 41. locum den. τὰ
περί τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο III, 158. negotia. περί ὀργῆς
ἐχώρει ἐπὶ Πελοποννησίους, pro ὑπὸ, ira incensit III, 196. καί
τι καὶ αὐτῷ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις προδοσίας πέρι III, 179
& 198. Herod. I, 32. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, propter quae
IV, 27. ὅντι δ' αὐτῷ περί ταῦτα, circum haec loca agitantī IV,
221. vid. βραχύς. οἶα καὶ νῦν περί τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ πα-
ρασκευασθέντα ὁρᾶτε, hic subiectum, vel rem denotat II, 54.

περιγυγέλλομαι. vid. προεπανασείω. σίδηρον περιγυγέλλω
κατὰ τοὺς ἐχθρούς IV, 198.

περιαιρέω. περιεῖλεν III, 76.

περιαλγίσας ἐρωτικῶς IV, 85. vid. Aretaeum 48, 6. περί-
αλγούντες τῷ πάθει III, 22.

περιβάλλω. — οὐ προϊδὼν τις ὥσπερ περί ἔρμα περιβάλλῃ τὴν
ναῦν IV, 210. II, 118. καὶ τινες καὶ τεῖχῃ περιβάλλοντο, ὡς
πλουσιώτεροι αὐτῶν γινώμενοι I, 14.

I N D E X

περιβόητος. ὁ στόλος οὐχ ᾔσπον τόλμης τε θάμβει καὶ ᾔλῃς λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο IV, 52. D. Hal. 414, 9. Schol. Sophocl. 159.

περιβολὴν ἔχοντος ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη V, 168.

περίβολος I, 131. τοῦ περιβόλου βραχέα εἰστήκει, exiguae mitotum ambitus partes stabant I, 125.

περιγίγνομαι. — ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους, ipsorum erratis potius quam vestris auxiliis victoriam ab illis reportasse I, 97. περιγενόμενοι τῇ μάχῃ III, 30. II, 220. περιγενήσεσθαι τοὺς ἀνδρας, hoc est, περισθῆναι III, 43. ὡς ἐγὼ ἀδυνάτους αὐτοὺς ἐσομένους, ἔρημιά ἀνδρῶν, περιγενέσθαι IV, 164. Plato Apol. Herodot. I. Aristid. ἐκ τούτων ἐν περιγενόμενος, propter haec incolumis evasurus III, 15.

περιγραπτοῦ. ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὀρκιόμενοι, ex brevi praescriptoque spatio IV, 255.

περιδεῖς. ὁ δῆμος περιδεῖς γεγόμενος μὴ ἐπιπλεύσωσιν αἱ νῆες II, 284. Isocrat. Paneg. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς τόλμα ἐγένετο IV, 92. vid. παραχρῆμα.

περιεῖδω. τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιεῖδ' ἐν τεῖχος πεποημένους III, 18. ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασθαι τὸ μέλλον περιεῖδ' ἐν III, 105. & passim.

περίειμι. πολλὰ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι I, 207. ὀλίγαι περιῆσαν (οἰκίαι) ὑπερέραν I, 125. III, 223. περιέσται op. σφαλῆσται. ὃ, τε παλὼν σφαλῆσται, καὶ ὁ κρατὼν περιέσται IV, 125. τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ, cum copiarum reliquiis II, 123. ἐκ περιόντος, ex abundanti V, 71.

περίστημι. ἐς τοῦτο περίστη ἡ τύχη, tanta fortunae commutatio facta est III, 19. περίστηκεν ἡ δοκοῦσα σωφροσύνη, ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη I, 49. Demosth. ἐς ὑπερδεῖν μοι περίστη; eo devenit, ut &c. νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφεῖ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιστάσαι V, 23. (ὁ πόλεμος) φιλεῖ ἐς τύχας τὰ πολλὰ περιστάσθαι I, 112.

περίσχωσι κατὰ τὸ εὐώνυμον, circumveniunt III, 315.

περικομπόμαι. — οὐδ' ὀπλῖται ὅσοι περικομποῦνται &c. IV, 31. Ioseph. 1020.

περικοπαὶ ἀγαλμάτων IV, 45.

περιμάχινον ἦν τοῖς πολλοῖς, aqua IV, 319. D. Halic. 340, 32. Ioseph. 104 &c.

περίνεως, id est, περιττοὺς ἐπιβάτας I, 18.

περιοίσειν IV, 216. περιόσειν Suidas III, 99 & 700. confer Phavorinum, qui Kusteri em. firmat.

περιοράω. ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν παροικοδομῶ-

V E R B O R U M.

βλεπόν τὸ τεῖχος IV, 183. vid. Th. Magist. γνόντες δὲ εἰδότες περιορῶν, ἰσχυρῶς ἐγκλείονται I, 95. μέλλοντες ἐτι καὶ περιορώμενοι IV, 149.

περιουσία. τὰ πολλὰ τοῦ πολέμου, γνώμη καὶ χρημάτων περιουσία κρατεῖσθαι II, 24. νομίζων τῷ δ' ἑαυτῶν δεξιῷ ἐτι περιουσίαν ἔσεσθαι, militum copiam III, 317. οἱ ταῦται ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες, propter affluentiam V, 68.

περίοπτοι. φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προσέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε νῦν περίφσεσθαι, se neque passos esse, neque nunc passuros II, 113. ἐκ τε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ἐξίέναι, οὐδ' ἐστέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περίφσεσθαι οὐδένα III, 73. Herodorus I, 153. D. Hal. 733, 24.

περιπόλοις IV, 254. D. Halic. 712, 2. & περίπολοι & περιπόλαρχος alibi Noster & D. Hal.

περιρρύτου χώρας III, 93. D. Halic. 12, 11. Πάφον περιρρύταν, dixit Alcın. vid. Homer.

περισκοπῶντας ὁπότεροι κρατήσουσι, circumspicientes, utri victores essent futuri IV, 79.

περισταδὸν ἐβάλλοντο, undique IV, 314. Ioseph. 779. Iliad. v, 551.

περιτείχισις. ὃν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις III, 197. διὰ τὴν οὐ περιτείχισιν Eustath. p. 111 Π.

περιτεχνήσει τῶν ἐπιχειρήσεων II, 289.

περιτίθημι. ἐμοὶ ἀτιμίαν περιέθετε IV, 141.

περιφανῶς. ἡ πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο, civitas manifeste commodum percepit IV, 95.

περιφόβους ἡμᾶς ποιῶντας IV, 61. D. Halic. 429, 23. Iosephus 940.

περιωπὴν τῶν διαφορῶν ποιούμεθα III, 128. Thucyd. peculiare. vid. D. Hal. Suidam III, 93. nempe quando pro circumspeditione. Agathias. Pollux II, 54, περιάρρησις.

περιχαρῆς. τῷ παραχρῆμα περιχαρεῖ II, 78. ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης IV, 298. Isocrat. ad Demon. & Orat. ad Philip. Aristoph. Vesp.

ΠΗ. πη. ἡδέως ἐν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος V, 138. IV, 293. 4.

πηλῶδες. διὰ τοῦ ἔλους, ἢ πηλῶδες ἦν καὶ στεριφώτατον IV, 161. Diodor. 789 d.

πημονή. ὅπλα μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, arma detrimenti causa inferre III, 233. 280. Aeschyli Schol. 19, 59. & πημοσύνη id. 63. Lycophr. 739. Sophocles apud Athenaeum.

ΠΙ. πιθανώτατος τῷ πληθει III, 32. D. Halic. 600, 41. Ioseph. 1176.

I N D E X

πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα III, 55. pilei, qui Lac. progaleis πιστεύω. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μιν πιστεύσαι ξυμβαίνει δicc. I, 4. ἐλπίδι ἥσσαν πιστεύει, spei minus fidit II, 93 & 92.

πίστις. οὐκ οὐν ἀξιῷ ὑποπτεύεσθαι, πίστει δεδοὺς μεγίστας III, 127. Diod. 406 c. & al. ποιησάμενοι πρὸς Ἀθ. πίστεως καὶ βεβαιότητά III, 76. 110. δοῶν πίστεις ἠμόσαντες III, 251.

πιστός. ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι III, 226. πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετὴν Bacchylides. τὸ πιστὸν τῆς καθ' ὑμᾶς πολιτείας I, 93. D. Halic. 299, 35. δόξας ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι V, 80. Pindar. Pyth. I, 172.

πιστότερος. τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἑτέρων ἐσ. μὲν III, 347.

πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὄρκοις III, 130.

πίσυνος. ἀντίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλείους, τῇ δυνάμει τοπτεῖν πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται II, 143. IV, 6. Homer. D. Hal. 553, 7. Aeschylus 79. 130. Suidas pro glossēm. habet.

Πλ. πλαισίφ. τὸ δὲ ἔχουσι ἐν πλαισίφ τεταγμένον τοῦ Νικίου IV, 307. vid. Aelian. Ταβ.

πλάνησιν τῶν νεῶν καὶ τὰρ. παρέσχε V, 62. vid. Budaeum.

πλείον. ἐς τὸ πλείον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν III, 191. ib. ἢ πλείων στρατιὰ, & πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλῳ σφῶν αὐτόσε προσμῖξαι, priusquam maior numerus, qui suos circumvenire statuerant, eo confunderet III, 191. τοὺς ἀνδρας περὶ πλείονος ἐποῦντο κομίσασθαι III, 172. & ἀντιτιμωρήσασθαι τε τινὰ περὶ πλείονος ἦν, unusquisque pluris faciebat si ulcisci δicc. II, 291. αἰτία δ' ἦν ἡ παρὰ λόγον τῶν πλείωνων εὐπραγία δicc. III, 95. εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σῶζουσιν, ἢ λόγων παραίνουσιν III, 315. πολλὰ πλείω τὴν ὕψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο IV, 75. διανοεῖτο τὸ πλεον οὕτως ὁ Τισσαφέρνης, hanc opinionem magna ex parte conceperat V, 71. Ἀθηναίους δὲ καὶ πλεον τὶ τῶν ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι II, 20. τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα φανερῷ ἐπαρθέντας, διὰ κινδύνων τὸ πλεον ἔχειν I, 64. νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλεον χωρῆς. αὐτὰ III, 296. ἐς τὸ πλεον οὐκέτι προσελθὼν, nec ulterius progressum II, 37. δέσαντες μὲν σφᾶς ἔτι πλεον κακουργῇ II, 103. ἐπικρατήσας τὰ πλεον τοῦ πολέμου III, 29. τοῦ ἐταιρικοῦ τῷ πλεον V, 74. & faepius, πλείστον. οἱ δὲ ἀπῶθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείστου, remotissimi III, 170. πλείστα τῶν τότε εὐ φερόμενος ἐν στρατηγίαις III, 229. τὸ πλείστον τῆς γνώμης εἶχεν, ad eam sententiam animo potissimum inclinavit II, 212. ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἠγείσδε II, 145. Diodor. 50 b.

V E R B O R U M.

πλέον. vid. πλείον.

πλεονάζω. ὃ, τε ἐν πολέμῳ εὐτυχία πλεονάζων, οὐκ ἐντεθύ-
μηται θράσει ἀπίστω ἐπαιρόμενος I, 166.

πλεονεκτέω. ἐλπίσαντες δυνάμει τινὶ πλεονεκτήσῃ III, 91.
ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἰσχίον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ
βία ἐμφανεῖ III, 128. τοὺς Ἀθηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν καὶ προ-
νοεῖσθαι πολλὴ ξυγγνώμη, affectare III, 89. D. Hal. 564, 10.
Diodor. 134. 249 a. 349 b.

πλήθος χρόνου I, 4. Diod. 256 a. τριήρεις τοῖς τυρ. ἐς πλήθος
ἐγένοντο I, 24. ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ ὅχλου τῶν νεῶν I, 70 δις.

πλήν. ξυνέβησαν Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλήν
θανάτου III, 79. Πελοποννήσου τὰ πολλὰ, πλήν Ἀρκადίας I,
5. 30. τοῦ σχεδόν ἐστὶ διασάφῃς, inquit Hermogenes p. 25.
vid. Herodot. I, 16. V, 71.

πληρῶν. ὥς οὐδὲν εὖρον ναυτικὴν πληρούμενον IV, 82. 200. II,
282. τὰ πληρώματα, loci navales, Polyb. p. 30. Diodor. 331
d. 334 d. 772 c.

πλησιόχωροι πόλεις III, 119. 136. D. Hal. 100, 23.

πλωῖμους ναῦς I, 45. II, 26. I, 12. D. Halic. 51, 23. & De-
mosth. Hesych. Suidas πλόιμος.

ΠΝ. πνεῦμα ἀτοπον καὶ δυσῶδες II, 73. ἢν αἰεὶ κατὰ πρῶ-
μην ἰσθῆται τὸ πνεῦμα II, 157. 120.

πνιγρός. ἐν καλύβαις πνιγρῆς διαιωμένων II, 78. ex Ar-
riano haec adducit Suid. v. Plutarch. Pericl. Aristoph. B. 122.

πνίγος IV, 323. Lucian. Herodot. Diodor. 121 b.

πνοή III, 149.

ΠΟ. ποι. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσέ ποι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν
I, 76. V, 112. εἰ ἄρα ποι κινεῖντο αἱ νῆες V, 161. vid. πη.

ποιέω. τὸν πλείστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιεῦντο I, 9. 10. Ho-
merus Graecorum classem πεποίηκε χιλιῶν καὶ διακοσίων νεῶν
I, 18. ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, compositionem
cum Atheniens. fecit III, 198. Diodor. 638 b. συνθήκας Ae-
lian. V. H. X, 18. ἐντὸς ποιῆσαι τὸ προάσπειον III, 207. ὅρκους
ποιήσασθαι, iusiurandum iurare III, 235. ἐλεγχὸν ποιήσα-
σθαι, refutare II, 260. πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι IV, 195.
πρὸς τοὺς ξύμπαντας διαγνώμας ποιήσεσθε, sententiam ad-
versus omnes tuleritis II, 270. τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἐκὼν
εἶναι ποιήσομαι, proelium non committam II, 144. Diodor.
250 d. ἐπὶ μετρίοις ποιήσοντας ἂ προκαλοῦντο, moderate se
gesturos in iis, ad quae provocarentur III, 33. πολλὴν περιω-
πὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφορῶν ποιούμεθα, circumspe-
ctionem nos adhibemus III, 128. ἀδειαν ποιησάμενον IV, 94.
δεῖνδον ποιούμενοι εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πληθει μὴ ἐκ-

I N D E X

σονται, cum indignissime ferrent si &c. IV, 95. τὴν τύπτα ἐφ' ὅπλοις ποιοῦμενοι IV, 215. ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχον V, 55. (αὐτοὺς) ἀπέκτεινον, καὶ ἐξαίρετον ἐποίησαντο οὐδένα II, 272. τοὺς ἀνδρας περὶ πλείονος ἐποιῶντο κομίσασθαι, plurimi faciebant cives recuperare III, 172 &c. ποίησιν νεῶν II, 174, & alibi.

ποιητέος. ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἢ ξύμβασις III, 227. γιγνώσκειν τὸ ποιητέον III, 147.

πολεμέω. τάλλα εὐτυχούσι, πολλὰ ἄνοια πολεμήσαι II, 89. ἐν τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πύβλεσσιν, quae bellum erant gesturae II, 15. πολεμῆσειντας I, 51. Gloss. Marcell. vid. Eustath. Iliad. 33, 7.

πόλισμα III, 80. 77. Herodot. Demosth. πολισμάτια D. Halic. 15, 36. Aeschylus & Schol. 71.

πολιτεύω. τοὺς Μαιδαίους πολιτεύειν ἐκέλευον ὥσπερ εἰάθεσαν III, 197. D. Halic. 111, 19. II, 98.

πολιτικός, σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου V, 139. μετριώτερον ἐς τὰ πολιτικά εἶναι, in administranda rep. moderat. IV, 142.

πολλά. αἰεὶ γὰρ τὰ πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἰλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα καθεστήκει, multa erant instituta, quibus sibi adversus Hel. caverent III, 120. ἢ πολλὰ ἐνδέχεται, id quod ut alia multa contingere potest III, 28. τραυματισθεὶς πολλά, multum III, 19. ἐτι πολλῆς νυκτὸς παραπλεύσαντες, nocte adhuc intempesta V, 164. multa nocte, Latini. πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλούς κατεκράτησε, imperium nullo prorsus cum periculo retinuit IV, 88. ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἀνοξίν τῶν πυλῶν III, 98. τὸ Νικίου στράτευμα, ὥσπερ ἠγεῖτο, ξυνέμενέ τε καὶ προύλαβε πολλῶ, quemadmodum praeibant, sic etiam simul perstitierant, longeque praecesserant IV, 312. ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, longe lateque coriis contexerunt IV, 281. πολλὺς ὁ παράλογος II, 135. ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκὺς V, 100. vid. Corinthum.

πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων III, 261. II, 23. πολλαπλάσιοι φαινόμενοι III, 54. II, 165. πολλαπλασιάζειν Diodor. I, d. 48 b.

πολλαχῇ εἰκάζεται, variae sunt coniecturae V, 135.

πολλαχόσε II, 70.

πολλοστημόριον, minimam partem III, 134. vid. Annot.

πολυανδρέω. ὅχλοις συμμίκτοις πολυανδρούσιν αἱ πύβλεις IV, 30. Ioseph. 827, πολυανδρῶν. πολυάνορος Aeschylus & Schol. 178. & Euripides.

πολυάνθρωπος ἢ πύβλις ἐγένετο IV, 7. II, 82. πολυανθρωπία Diodorus 47 b. Iosephus p. 15 πολυανθρωπῆσια.

V E R B O R U M.

πολυειδής. — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὁμοφρυνός, βοή, — ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι IV, 294.

πολυπραγμοσύνη. καθόσον δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης τὸ αὐτὸ συμφέρει IV, 135. in bonam partem. vid. D. Hal. 226, 29. 722, 46. & Diodor. 8. 84. 172.

πολύς. vid. πολλά.

πολυτέλεια. ὅπως διὰ πολυτέλειαν ὠφελῆθῃ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς IV, 23. Diodor. 126 d.

πολυτελής. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκλείας πόλεμον αὐτοὺς (Thracas) πολυτελὲς ἐφαίνετο IV, 213. 215.

πολύτροπος. ἐν πολυτρόποις συμφοραῖς τραφέντες II, 67. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης II, 293. Homer.

πολυχειρία. ταχύ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν II, 119. D. Halic. 229, 14.

πολυψήφια. ἀδύνατοι ὄντες καθ' ἐν γεγόμενοι διὰ πολυψήφια ἀμύνασθαι II, 184. vix alibi.

πομπή. pro θυμιατήρια &c. Th. Mag. v. Harmod. vel πομπεία. v. Meurf. Gr. Fer. πομπὴ ξύλων ναυπηγησίων III, 159.

πονούμενον καὶ θνήσκοντα II, 78.

πορεία. ἢ ἐν ἰσθμῷ ἐπιμονή, καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἢ σχολαιότης, tum in reliquo itinere faciendo tarditas II, 33.

πορίζομαι. ὅταν σχολῇ αὐτὰ πορίζομενοι διαμέλλωσι, cum eas aegre parantes cunctabuntur I, 203. II, 288. 57. III, 14.

ποριμώτερος. ἐς πάντα ποριμωτέρων V, 117. ποριμώτατε Synesius. Aeschylus Prom. εἰς ἀπορα πόριμος, hoc est, πέραν διδούς, ut apud Nostrum.

ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ V, 76. Demosth. Phil. I. ταμίαι καὶ πορισταί, Aristoph. Ran. 1552. Isseph. 721. Nofter fig.

πόρος. τὴν μεσόγειαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πύρρῳ κατακρημένους, loco maritimo I, 165.

ποτέ. μεγάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ ἀναστὰς ποτε διαγωνίσασθαι V, 70. καλῶς, εἴπερ ποτέ, ἔχει ἢ ξυκαλλαγῇ, si unquam alias III, 30. 17.

ΠΡ. πρᾶγμα. ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν ἀμείνουσι τὰς γνώμας ἔχουσι, rebus secundis II, 288. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui reip. praeerant II, 209. Sallust. qui cum imperio erant. I, 124. ἐνδέχεται γὰρ τὰς συμφοράς τῶν πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου I, 199. νενός οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, de sententia adversus Mitylenaeos II, 243. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν, ob res adversas afflictam Thucyd. Vol. VI.

D d d

I N D E X .

erexit V, 158. σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι III, 36 & plerumque.

πράξις. ἐφοβήτο αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαρτινικῶν πράξιν, res ad M. gestas IV, 140. ἐγένετο ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἡ δευτέρα ἢ κάθοδος II, 338.

πράσσω. εὐνοίαν ἔχουσα πράξει ἡμᾶς ἀπειθοῦμεν II, 19. Pindar. Nem. Od. IV, 5. β'. — δ νῦν ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πράξει, quod si erga nos feceritis, praeclare vobiscum agitur III, 28. οὐδὲν πράξαντες τοῖς ξύμπασι ξυμβατικὴν, nulla passionē cum universis facta V, 143. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας, quod eadem negotia minoribus sumptibus confecisset V, 137. Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπράξαντο, pecunia Eurym. multatarunt III, 95. ξύμβασι ἐπράσσει II, 279. τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς III, 79. ἐπράσσον ὅπως τις βοήθεια ἦξει II, 178 &c. εἰκοστὴν μόνον πρρασόμενοι τῶν γενημένων IV, 86. V, 54.

πρέπει. ὥς ἡμᾶς πρέπει βουλευέσθαι ἀδικουμένους, μηδὲς διδασκῆται I, 122. πρέπει IV, 43. vid. Th. Mag. δίκαια καὶ πρέποντα I, 208. κατασθῆσεται τῇ πρεπούσῃ ζημία II, 141.

πρεσβεία III, 174. 176.

πρέσβεις III, 175. 275. II, 276. V, 134. πρεσβευόμενους alibi Noster & Herodotus.

πρέσβευσις I, 103. poët. D. Halic. nec utitur, vix alibi. vid. Poilucem. vid. Var. Lect.

πρεσβύτερον τοῦτο κρίνας, antiquissimum esse iudicamus III, 89. Herodot. I, 6. V, 63.

πρεσβυτὴς ἐξέπλευσεν Noster alicubi, & Synesius. damnat Th. Magister.

πρὶν αὖ τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωνσι περὶ αὐτῶν II, 12. ἀποπέμπουσιν αὐτὸν πρὶν ἀκούσαι II, 22. πρὶν τι ἐνδύναι, antequam ulla deditio fieret III, 155. πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμίξαι, priusquam maior numerus, qui suos circumvenire statuerant, eo conflueret III, 191.

πρὸ τῆς ἑω III, 50. οἱ τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσούσθαι, — adire quam &c. III, 86. ἐκείνη γὰρ ἂν πρὸ τούτου ἐχρῶντο, illa potius, quam ista ratione usi essent III, 189. νῆσον ἢ κεῖται πρὸ Μεγάρων, insulam Megaris adiacentem II, 244.

προάγγελον γράψας τῆς ἐκ Σαλαμῖνος ἀναχωρήσεως, καὶ τὴν τῶν γεφυρῶν I, 194. προάγγελμα Ioseph. 964.

προαγορεύει αὐτῷ πόλεμον I, 183. III, 144.

προαγαγεῖν τὴν πόλιν, remp. amplificare IV, 35. ὥς πρέπει ἡμῖν, καὶ ὥς ἡ χρεία προάγει, utque necessitas ipsa cogit II, 257.

V E R B O R U M.

προαμύναται. τὸν ἐχθρὸν οὐχ ὥν δρᾶμόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς δια-
νοίας προαμύνεσθαι χρὴ IV, 65. προσαμύνταμεν Homer. προα-
μύνασθαι II, 188.

προαναγομαι. ταῦς προαναηγμένας μετακαλεῖν V, 20. 25.

προαναλίσκω. φειδώ τις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἢ διησαφείᾳ μὴ
προαναλωθῆναι τῷ, sibi parcebant ob successum, ne prius, quam
hostes debellassent, ipsi aliquo modo ab iisdem absumerentur
IV, 315. I, 202.

προαναχώρησις III, 192.

προαπαντάω. τὸν Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς πρότε-
ρον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προ-
απαντᾶσαι, prius, quam vos pro dignitate vestra cum exer-
citu obviam prodiretis I, 96.

προαπεστάλησαν τῆς ἀποστάσεως, missi fuerant ante defe-
ctionem II, 179.

προαπαρημφθῆναι II, 206. omitt. Steph.

προβουλεύω. — οἵτινες περὶ τῶν παρόντων ὡς ἂν καιρὸς ἢ προ-
βουλεύουσιν V, 5. D. Hal. 272, 16. vid. προεπιβουλεύειν.

προεῖδαι. καθ' ὕσυχίαν τι αὐτῶν προῖδωμεν, per osium ali-
quid eorum provideamus I, 118. D. Halic. 636, 1. ἀνὰ τὸ σκο-
τεῖνδον μέν, οὐ προῖδόντα αὐτῶν II, 200. προῖδει μὴ ἐπ' ἀγαθῷ
ποτὲ αὐτὸ κατοικισθῆσθαι, praeviderat non fauste habita-
tum ire II, 31.

προεπιόντες ἐς τὴν ἡῶσον ἐσάγειν σῖτον &c. III, 41. D. Ha-
lic. 736, 25.

προεργάζω. ἀμύνεσθε τοῖςδε ὡς ἂν τῶν προεργασμένων,
hos pro eo, ac res a vobis ante gestas decet, propulsate II,
145. λόγος ἐκ τοῦ φανεροῦ προεῖργαστο αὐτοῖς, orationem
praemeditati fuerant, quam propalam habebant V, 99.]

προενοίχησις I, 39. προνοήκηδες Synesius Ep. 67.

προεπιβουλεύειν αὐταῖς μᾶλλον ἢ ἀνταπιβουλεύειν I, 52. non
memini me alibi legisse.

προέσθαι. φαδὲν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδικουμένους, οὔτε
νῦν περιβέβησθαι, nec superiori tempore se passos iniuriam no-
bis fieri, neque nunc passuros II, 113. Ulpian. in Dem. Χερρ.
337, 2. Polyb. p. 13. προεμένω IV, 123. vid. προΐημι.

προέχω. vid. προΐχων.

προθεῖναι. παρεσκευάσαν ταὺς ἐν τέλει ὥστε αὐθις γνώμας
προθεῖναι, — ut hac de re ad populum iterum referrent II, 219.

ἰσχυρὴν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι II, 225. vid. πρατίθηναι.

πρόθυμος. προσταλαίπυρεϊν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυ-
μος II, 80. D. Hal. 656, 7. διατελούντός μου πρόθυμου, cum
in hoc ego studio perseverarem IV, 141.

D d d 2

I N D E X

προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔσθρον V, 54. Herodot. I &c. ταῦτα εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδύλως, in foederum formulis III, 241.

προΐημι, neglig. εἰ τὰ κάτω πρόβοντο καὶ μέχρι σφῶν τὸ δευρὸν προελθεῖν, si res ad oram marinimam incolentium neglexerint, calamitatem ad se &c. I, 166. vid. πρόσθαι.

προΐσχομένους χεῖρας II, 268. 270. ἡμοῦ ταῦτα προΐσχομένου III, 128. Herodot. Arctaeus 138, 6. D. Halic. 146, 11.

προκαλοῦμαι. τὰ εἰρημένα προκαλοῦμενοι III, 264. Suid. III, 184. ὑμᾶς προκαλοῦντας ἐς σπονδάς καὶ διάλυσιν πολέμου III, 29. προκαλῦντες περὶ Ἐπίδ' ἄμνου ἐς κρίσιν I, 52.

πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ὑμῶν οὐκ ἐδέχεσθε II, 265. Demosth. Aristot. rep. IV. D. Halic. 144, 34.

προλοχίζω. πέμπει εὐθὺς τοῦ στρατοῦ μέρος τὶ τὰς ὁδοὺς προλοχουῦντας II, 331. D. Hal. 62, 8. Ioseph. 183.

πρόμαντιν ἐν Δελφοῖς III, 230. Plutarch. & Lucian. αἱ πρὶς μάντιες Herodotus.

προνοίᾳ πλεῖστα κατορθοῦνται IV, 24. τούτων ἐγὼ ἔχω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν, harum rerum curam ego pro virili provide geram II, 144. οὐδὲν ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριῶν, nihil vendebatur, quod ab Eretr. consulto factum fuerat V, 153.

πρόξενος. τοῖς προξένοις διηγγυημένοι, datis idoneis fideiulforibus hospitibus suis II, 274.

προβέβηως III, 216. omit. Stephan. Pollux II, 58.

προπάσχω. παρηνέμησαν οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, nos contra ius violarunt, non laceffiti II, 270.

προπηλακίζω. παρεσκευάζετο προπηλακιστὴν αὐτὸν IV, 86. D. Hal. 660, 32. apud Ioseph. προπηλακισμὸς 294. vid. Aristoph. Thesm. 393, & Schol. Demosth. Coron. 361, 1, & Ulpian.

πρόπλοιοι πῆες, praecursoriae IV, 74.

προπομπὰς ποιεῖν IV, 91.

προπυθόμενοι III, 65. Xenophon Ἑλλ. VII.

πρὸς. τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα III, 15. 47. pro hostibus. Sallust. πρὸς τὸ τροπαεῖον ἐχρήσαντο, in tropaeo III, 19. πρὸς τὴν ἀπάκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον, ad hoc responsum nihil contradixerunt III, 33. πρὸς τὴν ἐκείναι γνῶμην αἰεὶ ἕστασαν, quod secum perpetuo sensissent III, 83. εἰ πρὸς ἀλλήλους ζυμβαίμεν, si compos. inter nos faciamus III, 89. τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, quod ad Athen. attinet III, 90. πρὸς ταῦτα, quomodo rem III, 130. πρὸς τὰς ζυμφορὰς καὶ τὰς γνῶμας τροπομενοῦν, pro eventis sententiam mutare I, 198. πρὸς ἐκάστην πόλιν, & singulis civitatibus II, 227. οὐ πρὸς ὑμετέρας δόξης τὰδε, pro

V E R B O R U M.

vel in vestram gloriam cedent II, 257. οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεισθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, non amplius ad instantium hostibus animus erat III, 320. πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, propter casus IV, 22. περιπλεύσαντες ἐς τὸ πρὸς Σικιώνης, ad eam partem, quae Sc. spectabat III, 195. τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, πρὸς ἑαρ ἦδ' η, vere iam appropinquante III, 201. πρὸς τῷ λιμένι ὄντος, quasi ex VIII lib. citat Corinthus. Noster alibi V, 60. I, 17. 169. III, 128. 61. & passim.

προσαγορεύω. vid. δυστυχέω.

προσαγωγὴ ξυμμάχων I, 116. Lucian. Zeux. v. Budaeum p. 382. Noster προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον I, 32.

προσαποβάλλειν apud Aristoph. Nub. & al.

προσβάσεις IV, 153. Ioseph. 408. Herodot. III, 111.

προσβολὰς ἢ προσπίπτουσι ἀπεῶθ. II, 7. Aeschyl. Sch. 293.

προσγίγνομαι. εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἐτι τοῖς πολεμίοις IV, 192. οὐ βραδίως αὐτοῖς προσγενήσεται, non facile poterunt adipisci I, 204. vid. Thom. Magistr.

προσδέομαι. οὐδὲν προσδεόμενοι Ὀμήρου ἐπαινέτου II, 62. ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφίεται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται, periculatione celerrima opus habent III, 15. I, 94.

προσδέχομαι. κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι II, 21. admittere. τῷ Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν Ἑγεσταίων, Niciae haec, prout exspectaverat, ab Egestaeis contigerunt IV, 74. V, 44.

προσδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθ. Athen. invidiam conflare IV, 118.

προσδοκίμου ὄντος τοῦ βαρβάρου I, 25. & alibi. Herod. I, 78.

προσηνές τι λέγοντες IV, 121. Ioseph. 363. 387.

• προσπιπύοντες II, 123. D. Halic. 564, 10.

προσίσχωσιν Noster alicubi. Theophr. H. P. IX, 4. προσίσχοντας III, 48.

προσκαθεζόμενοι τὴν Πύδναν ἐπολιόρησαν I, 84. agn. Priscianus 1203.

πρόσκειμαι I, 132. IV, 307. προσέκειτο, pro προσεῖχε Suidas III, 196.

προσκοπέω. τὰ ἴδια ἐξ ἴσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν. Schol. προτιμᾶν I, 165. vix alibi hoc sensu. — II, 293.

προσκοπή. ἐς προσκοπὴν τῶν νεῶν οἰχόμεναι I, 160. ut specularentur. aliter interpretatur Stephan. in Lex.

προσκώπτους, id est, κωπηλάτας I, 18.

προσμίγνυμι. τῷ Τάραντι προσμίγνυσι, appellit IV, 168. πρὸς οὖν ἀταξίαν τοιαύτην, καὶ τυχὴν ἀνδρῶν ἐαυτὴν παραδεδοκυῖαν πολεμιατάτων, ὁργῇ προσμιζόμεν IV, 285. ἐπεὶ δὴ προσέμιζεν ἐγγὺς τοῦ στρατευματος III, 137. προσέμιζαν τῇ κατὰ

I N D E X

Κέρκυραν ἡπειρῶ I, 67. Odyss. v. 378. Pindar. κράτει προσέμ-
ξε δεσπύταν, admovit.

πρόσδος. χρημάτων πρόσδος καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ II,
159. τὸ ληστικὴ καθήρει ἐφόσον ἠδύνατο, τοῦ τὰς προσόδους
μᾶλλον ἶνα αὐτῷ, ut reditus ad se facilius venirent I, 9.

προσικοδομήσας ὑστερον μείζον μῆκος τοῦ βομποῦ IV, 86. D.
Halic. 65, 35.

προσοίκους I, 12. 37. Ioseph. 960.

προσομιλήσας εὐοργήτως τῷ πολέμῳ I, 169. vid. ὁμιλέω.

προσώψεις οὐκ οὐσης ἢ χρεὴν ἀλλήλοις ἐπιβουθεῖν III, 48. D.
Hal. 99, 8. 2 Mac. VI, 18.

προσπεριβαλλομένου ἐρύματος V, 60.

προσποίσεις. κομπωδεστέραν ἔχοντι προσποίσειν, oratio sc.
II, 91. προσποίσειν συγγενείας IV, 29.

προσπολεμώσας II, 175. D. Halic. 435, 31.

προσταλαιπυρεῖν τῷ δόξαντι καλῶ οὐδεὶς πρόθυμος, prom-
tus ad labores tolerandos rei causa, quae honesta videretur
II, 80.

προστασία II, 126. D. Halic. 83, 14. Iosephus 229.

προστάτης III, 71. IV, 61. Iosephus 1004. Schol. Sophocl.
69. 188. 309. Steph.

προστίθημι I, 32. ἦφον προσθέμεθα ἑναντίαν ὑμῖν I, 61. D.
Hal. 391, 21. Noster III, 284. II, 57, & passim.

πρόσφορα, utilia IV, 277. Schol. Euripid. Phoen. 132. cum
dativo D. Halic. 72, 31.

πρόσχημα ποιούμενοι III, 251. causam speciosam praeten-
dentes. Ioseph. 794. vid. Schol. Aeschyli 45. Demosth. στεφ.
& Ulpian. 366. vid. Thom. Magistrum. Sophocl. Electr. 528
& alibi in bonam partem pro occasione.

προσφιλείς ὄντες I, 130. Ioseph. 36. 162.

προσχύοντες I, 15. Herodot. I, 2.

πρόσχωροι, finitimi V, 19.

πρόσχωσις. παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ τοῦ
τείχους καὶ τῆς προσχώσεως II, 119. Iosephus πρόχωμα. &
πρόχωμα LXX Interpp.

πρόσωπον, frons aciei I, 147.

προτεμένισμα, fani vestibulum I, 189.

προτερῆσαι, antevertere I, 52. προτερεῖν D. Halic. 60, 1.
vid. Ulpian. ad Dem. στεφ. 345, 2.

πρότερος, & πρότερον. ἐποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια
θράσος, οὗτοι πρότεροί τι καὶ παραβήσεσθαι ἐμελλον II, 187.
Herodot. III, 60. non πρότερον cum M. & Bodl. καιρὸς δὲ ὡς
οὐκ ἄν πρότερον II, 189. παρὰ τῶν πρότερον, a maioribus I, 14

V E R B O R U M.

Simonides, οἱ πρότερον. ἀπεκρίναντο, ἦν τὰς ταῦς ἀπάγωσι, βουλευσέσθαι πρότερον δὲ, οὐ καλῶς ἔχειν, τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι &c. — si naves abducerent, se consultaturos: nam ante rem non bene se habere, si &c. I, 44. II, 140. vid. πρῶτος.

προτίθημι. τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῇ πόλει συμφέρου προτιθέντες II, 292. ἀφελίμον στέφανον τοῖσι δὲ καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα II, 69. θαυμάζω τῶν προθέντων αὐθις περὶ τῶν Μιτυληναίων λέγειν II, 222. vid. προθεῖναι.

προτιμάω. ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες V, 98. πλούτου τὴν ἀπόλαυσιν προτιμήσας II, 64. Ioseph. 1013. Herodotus II, 37. ἕκαστος ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται II, 57. διὰ τὸ προτιμᾶσθαι, propter honores mihi delatos IV, 18.

προθυμῆθησαν, propensis animis expetiverunt III, 121 &c.

προὔργιστον II, 331. III, 26.

προὔχειν. ἄνδρες, ἐπεὶ δὲ ὃ ἀξιούσι προὔχειν κολουσῶσι, τόγ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον ἔστιν &c. postquam vires in ea re, qua se ceteris praestare putant, fractae fuerint &c. IV, 282. alibi ὅπερ μάλιστα προὔχονται, praetendunt. Sophocl. Antigon. — ἀνάγκη εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ τῶν συμφορῶν διαβάλλεσθαι III, 231. 338. D. Hal. 312, 42. ἡ ἀνθραπίε φύσις τοῦ προὔχοντος πολεμία II, 295.

προὔχῳρει. οὐ προὔχῳρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο IV, 314. 165. vid. προχῳρέω.

προφανής. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, aperte I, 54. saepius ἐκ τοῦ πρ.

πρόφασις. ἐπ' αὐτομαλίας προφάσει ἀπέρχονται IV, 191. in bonam partem II, 188.

προφασίζεσθαι, καὶ διαμέλλειν IV, 42. tergiversari atque cunctari. Ioseph. 45. 185. & Noster alibi. &c. ὡς εὖρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων προφασισθὲν, ubi compertum habuerunt rem totam confictam fuisse, ut evaderent V, 51.

προφυλακὴ III, 48.

προφυλακίδας ναῦς I, 161.

προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων I, 26. οὐκ ἐπίσταντο τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν, nec enim, quod ab Atheniens. impetrare cupiebant, ex voto sibi cessurum confidebant II, 178. vid. προὔχῳρει II, 287. V, 105.

πρύμναν κρουσάμενοι IV, 237. Diodor. ter ἀνακρούεσθαι.

πρώταθεν ἐναυμάχουν IV, 231. Pindar. Pyth. IV, 39.

πρῶτος. ἔδοξε μᾶλλον (ἢ στάσις), διότι ἐν τοῖς πρώτῃ ἐγένετο, quod prima haec apud eos existisset II, 287. ἐν τοῖς συγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν V, 104. ἄνδρες πρῶτοι καὶ χρή-

I N D E X

μασι καὶ γένει II, 266. V, 139. χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχειρίσαν IV, 323. *duriter initio tractarunt.*

ΠΤ. πταιόντες III, 28. ἢν τι πταίσουσιν II, 67. Herod. I, 16.

πταρμὺς καὶ βράγχι. ἐπεγίγνετο II, 73. Hipp. Aph. VII, 51.

ΠΤ. πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι II, 116. *vid. Schol. Sophoclis 149. 160. 219.*

πύστες I, 9. κατὰ πύστιν I, 191. Aeschylus & Schol. 71, 55. Suidas III, 92. φιλοπυστεῖς Iustinus M. 266.

ΠΩ. πω. *enclit. ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πω ἐφαίνετο, ut quam adhuc V, 16. 113. 155. III, 101. IV, 19. 168. I, 6. 9. 8 &c. valet, aliquatenus, quodammodo, quamquam, nequam, adhuc, unquam. Plato 23 D. 3. 19. 20. 23. 5. vid. II α', 108. ρ', 401. λ', 52. Aeschyli Schol. 112. vid. οὐπω.*

πώποτε. οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν III, 348.

πῶς οὐ χρὴ πάντας ἀμύνειν &c. II, 88. *alibi, εὐθὺς διαλαβὼν πῶς, confestim clandestina quadam ratione se subducens. Aelian. V. H. II, 12, καὶ ὑπῆρχετο πῶς τοῦ σωφρονεῖν. Aeschyl. Schol. 233. Sch. Sophoclis 33. 230. Steph.*

P.

ΡΑ. ῥαβδούχοι III, 288.

ῥᾶν τὰ ἀποβαίνοντα ὥς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσοσύμενός τις φέρει V, 140. ἠγούμεναι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶν εἶναι III, 262. εὐκοσμότεροι καὶ ῥᾶν ἀρχεῖν IV, 70.

ῥᾶδιος. ὅθεν ῥᾶδαι αἱ κομιδαὶ IV, 39. ῥᾶδιον εἰδέναι V, 135.

ῥᾶδιος IV, 298. I, 4. IV, 306 &c.

ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτη II, 59. ῥαθ. πόνων, *pone or- nor, Aretaeus 53, 32.*

ῥᾶσται εἰς τὸ βλέπτεσθαι (ῥῆς) IV, 284. ῥᾶστοι εἰσιν ἀμύνεσθαι III, 16. Aelian. V. H. 11, ῥᾶστα ἦρει τὰς πόλεις.

ῥαστώνης τὸ τερπνόν I, 166. *cum v. ῥαθυμία Demosth. com. & alibi: ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἂν πᾶσιν. Xenoph. ῥαστῶνέω τῇ ψυχῇ. τρυφῆς, τέρψεως, ἀπαύσεως Hefych. Gloss. facilitatis. Hippocrat. pro doloris elevatione III Epidem. usus est. apud Aelian. V. H. II, 5, ῥαστῶνέω εἰς τὸν χρόνον, legniter uti tempore. ῥαστώνην αὐτοῖς ἐπιθεῖν — ὥστε εἰσιόντι τὴν ἐπιχειρήσιν ποιησασθαι, facile fore Ioseph. Ant. XIX, 1, 11. v. Isocr. p. 198. apud Aretaeum 13, 28, ξυνρμαρτεῖν τὴν ἱππεῖν τῇ ῥαστώνῃ τῆς φύσεως ἀρεστοῦ, ut turae ductum seq. Aristot. περὶ ζ. πορείας p. 145, κάμπτει τὸ πλάγιον διὰ τὴν τῆς ὑποδύσεως ῥαστώνην, καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῖς ὡοῖς ἐφεδρεῖαν. Diod. p. 51 a. ταῖς συνανδραγαθήσασιν ἐπεχώρησε τὴν ῥαστώνην καὶ τὴν ἀπάλανσιν τῶν κατακτατέων.*

V E R B O R U M.

γαθῶν, otium. p. 109, ταῖς περιπνοαῖς τῶν εὐκαίρων ἀνέμων
 εἰς ῥαστώνην ἄγοντες τὰ σώματα, corpora recreant ab aestu.
 Iynesijs Ep. ἀφελκόντων με τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαστώνης. Aristi-
 es Pan. ἐπόσον τὸ τῆς ῥαστώνης αὐτῷ περίεστι, καὶ ἐν τοῖς καθ-
 ῥαξ ἀπὸ τοῖς εἶναι δοκοῦσι. ibi p. ἡ εὐκολία. ῥ. & ἀκολασίαν &
 ὕχθειαν, iunctim veniunt apud Pollucem VI, 42. etiam ad
 iravum iudicem transfertur VIII, 3. & saltatorem IV, 13. ad
 oratores IV, 3. quomodo fere apud Latinos. v. Lyfiam con-
 tra Agor. p. 225 Hanov.

ῥαχίαν III, 17. Aeschyli Schol. 96. Diodor. 106 d.
 ρεύματος κατελθόντος αἰφνιδίου III, 112.
 ῥέω. ῥηθεῖσῶν γυναικῶν ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας II, 242. 111.
 ἃ ῥηθεῖσόμενα πρότερον αὐτοῖς προῦσκέπτετο V, 100. D. Halic.
 alibi Noster τὰ ῥηθέντα ἐπιτελέσει. — ῥέω. vid. ῥύω.

PH. ῥήτορ. ἀργύριον ῥητὴν ἐτοιμάζειν II, 14. ξυνέβησαν ῥητοῦ
 καστοῦ ἀργυρίου ἀπολυθῆναι III, 103. agn. Suidas. Herodot. I,
 7. ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, nulla certa lege I, 169.
 aliter Herodot. V, 58. Noster I, 22 &c.

ῥήτωρ. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν
 κπλουν V, 3. vid. Th. Magistr.

PO. ῥόθλου φόβος καὶ νεῶν δεινότητος III, 17. Schol. Aeschyli
 87. 143. 96. Diodor. 385 a.

ρόπη. ἀσθενεῖς καὶ ἐπὶ ρόπῃς μιᾶς ὄντες, in unico rerum mo-
 nento positi. Aristoph. Σφ. 1228. Diod. 343. 679. ὑπὸ μιᾶς
 ῥόπῃς ὀτρυνόμενων ἀπάντων Aristot. de mundo. Polyb. p. 28.

ροῦς. — ἐπενεχθέντα ὑπὸ τε τοῦ ροῦ καὶ ἀνέμου I, 77. D. Ha-
 ic. 296, 21.

ροῶδης οὐσα (ἡ θάλασσα) III, 36. Diodor. 98 d.

PT. ῥυαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. ῥυακες, torrentium
 olvei III, 141. Aristides ῥ. αἵματος Panath. & Plato. Aristot.
 le mirab. Aufc. ἀργύρου Diodorus 216 b.

ρύμη ἐμπίπτουσα II, 118. χωρήσαντες ῥύμη II, 128. Ari-
 toph. Nub. 406, & alibi. Demosth. ῥ. τῆς ὀργῆς.

ρύω. ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας, forti facinore crimi-
 na obiecta diluturum III, 305. v. ῥύσιος apud Homerum. &c
 Aeschyl. 312. 332. 322. Sophocl. Sch. 417. vid. Moer. Att.

ρύω. ἔρρῳ ὁ ῥυαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης II, 341. λέγεται
 γεννηκοστῷ ἔτει ῥυῆναι τοῦτο μετὰ τὸ πρότερον ρεῦμα, ibid. ὁ
 Ἀσωπὸς ἔρρῳ μέγας II, 10. Callimachus Iov. 18.

ΡΩ. ῥώμη. ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσω ἐστὶν ἐτέρας εὐτυ-
 χούσης ῥώμης IV, 280. εἶτω προλείποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα,
 το ἡ ῥώμη τοῦ σώματος IV, 301. arma virumque, Virgil. αὐ-
 τῷ ἐτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρῆχε III, 47. οὐκ ἔ
 Thucyd. Vol. VI. Eee

I N D E X

χοῦτες τὴν ἐλπίδα τῆς ρώμης πιστὴν III, 226. ὁ μετὰ ρώμης γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος II, 67. διὰ τὴν παροῦσαι τὴν ρώμην πόλεως &c. III, 28.

ῥώννυμι. εἴτε καὶ πάνυ ἔρῳνται IV, 32. ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα, dum recte valerem IV, 193. ἔρῳντο ἐς τὸν πόλεμον, totis viribus in bellum incumbabant. ῥῶντο, omni ope nitebatur II, 15. V, 119.

Σ.

ΣΑ. σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη IV, 52.

σαλπιγκαὶ ξύροdon ἐπώτρυνον τοῖς ὀπλίταις IV, 110.

σαφές. τὸ σαφές οὐδεὶς ἔχει εἰπεῖν IV, 94. D. Halic. 291, 8. Diod. 337 b. τὸ σαφές λέγειν III, 75. Pind. Ol. 13, 64. παράδειγμα σαφές καταστήσατε II, 230. sic τέκμαρ Pindar. Nem. XI, 56, & Isth. VI, 29. Noster I, 200, & passim alibi.

ΣΒ. σβεστήρια κωλύματα ἀντεμνηχάνησαντο IV, 262. D. Halic. σβ. πυρὸς 194, 16.

ΣΕ. σέ. Attice pro sei I, 180. vid. Schol.

σειώ. ἔσεισε, absolute. terrae motus exstitit III, 76 &c.

ΣΗ. σῆμα δημόσιον II, 52. D. Hal. 243, 31. Aeschylus Stephan. 91, 89. vid. Schol.

σημαίνω. στήλων σημαίνει ἡ ἐπιγραφὴ II, 66. Herodot. I, 5. τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, σημαίνει, tunc vero, hoc ipso temporis articulo, suis dat signum II, 134. D. Halic. 550, 32. βραχεία παραινεῖσι ἅπαν σημανῶ II, 69 &c.

σημαῖον τοῦ πυρὸς ἀνέσχον III, 165. ἀκριβεῖ σημείῳ χρώμενος I, 16.

ΣΙ. σιδηροφορεῖσθαι I, 10. Diodor. 218 b. Aristot. Pol. II.

σιδηρῶ. ἐσεσιδηρῶτο ἐπὶ μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ξύλου III, 148. Posidippus, θώρακ' ἔχῃ φοριδῶντὸν ἢ δρακόντα σεσιδηρωμένον. σιταγωγοῖς ὀλλάσι IV, 47. V, 8.

σιτοδοτέω III, 61.

ΣΚ. σκάφη οὐχ εἰλκον ἀναδόμενοι τῶν νεῶν I, 72. Aeschylus & Schol. 144.

σκεδάννυμι. ἐσκεδάννυτο ὅμιλος III, 166. ὅχλον ἐσκεδασμένον III, 82.

σκέπτομαι. σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύονται I, 149. σκέψασθε δέ. εἰ γὰρ &c. confiderate id, quod dico; si enim &c. I, 206. πάντα ἐσκεμμένα ἡτοίμασται, excogitata IV, 277. Aristot. Pol. III, 11. σκέμμεα, quod perpendimus; excogitata. ἐσκέψαντο V, 96.

σκευή, cultus corporis I, 11. vid. Platon. p. 40 A. 6.

σκηνησζμένον διπλὴν διαφράγματι καλύβην I, 187. D. Hal. 115, 3.

V E R B O R U M.

σκοπέω. — οὐκ ἔρῳ σκοπεῖ II, 187. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγα-
θὰ σκοπεῖτε III, 31. σκοπεῖτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους III, 237.
σκοποῦντες καιρὸν, εἴ τις παραπέσοι, ὥστε τοὺς ἀνδρας σῶσαι
III, 35. ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκό-
τα IV, 62. ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι. I, 4.

ΣΠ. σπανίζω. τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος ἐσπάνιζον τροφῆς
τοῖς πολ. multis commeatus deerat III, 9. vid. Pind. N. VI, 54.

σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀν-
τιτάξασθαι II, 252. D. Halic. 150, 35.

σπανιώτατος. κινδύνων οὗτοι σπανιωτάτοι, οἱ ἀν ἐλάχιστοι
ἐκ τοῦ σφαλεῖναι βλάπτοντες &c. IV, 286.

σπανιωτέρα εὐπραξία I, 51.

σπάνος χρημάτων I, 203.

σπένδεται σπονδὰς τάσδε V, 89. τὸν πόλεμον D. Hal. σπέν-
δεται ἱππία πέμψαι σκελόμενον, induciis factis equitem misit,
qui exploraret IV, 316. σπένδεται τέσσαρας μῆνας, quatuor
mensium foedus cum iis facit III, 300. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν
τοῖς νεκροῖς II, 206. om. praep. οἷς ἐσπείστο II, 332, & passim.

σπονδαὶ ἐναντιὸν ἔσονται III, 175. ἐν σπονδαῖς σφῶν πειρα-
θέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, stante adhuc foedere II, 11. ὁσά-
κις περὶ τοῦ διαφορὰ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβη-
τουμένων, quoties orta esset controversia de aliqua conditio-
num, quae in foederibus erant dubiae IV, 197. μὴ τὰς σπον-
δὰς λύσῃ I, 55. vid. σπένδεται.

σποράδες κατηνέχθησαν, de navibus II, 273. πρὸς τοῖς πο-
λεμίοις ἦσαν σποράδες αἱ νῆες II, 282. σποράδας πράξεις Po-
lybius p. 3.

σπουδὴ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ IV,
306. τοῦ πλοῦ alibi. σπουδὴν ποιεῖσθαι III, 49. D. Halic. 65,
42. & Herodot. VI, 107.

ΣΤ. σταθμὸν. ἀπέφαινε δ' ἔχον τὸ ἀγαλμα τεσσαράκοντα τά-
λαντα σταθμὸν χρυσοῦ ἀπέφθου II, 25.

στασιασμός III, 195.

στάσει ἐκπεπτακότας IV, 225. D. Halic. 123, 22. ἐν στάσει
ὄντες II, 100. στάσιν ἐνέσσεσθαι τῇ γνώμῃ II, 36. ὁρμῇ ἐπέπεσε
περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον, ex contentione inter eos
orta loci muniendi cupiditas invasit III, 7. Scholiast. Aeschyl.
283. 345. Noster, ἡ στάσις πολλὴ γενομένη III, 74.

στασιωτικὸν III, 195. V, 146. vid. Th. Magist. στασιωτικῶς.
D. Halic. 360, 42.

στεγανῶν ὄντων ἀνοθεῖν τῶν πύργων II, 199. D. Hal. 21, 12.
Schol. Sophocl. 218. στεγ. Diodor. 792 a.

στεγανῶς ἰαῦσα (πνοή) ἐς τὸν λέβητα III, 149. Ioseph. 1017a.

- στενόπορα τῶν χωρίων IV, 297. *angusta viarum* Virgil. D. Halic. 707, 27. στενοπόρους Diod. 19 d.
- στενοχωρία III, 40. IV, 232 & seq. D. Halic. 361, 39.
- στεριφοῖς καὶ παχέσι τοῖς ἐμβόλοις IV, 231.
- στεριφώτατον ἔλος IV, 161.
- στεριφωτέρας τὰς πρῶρας ἐποίησαν IV, 230.
- στερίζαι ἐς τὴν καρδίαν, de morbo II, 73. Aretaeus 2, 15.
- στήφος τῶν ἐπλιτῶν V, 146. D. Halic. 367, 16. Iosephus 361. Aeschylus Stephan. 141.
- στοίχον. vid. παραλλάξ.
- στόλοι νεῶν παρεσκευάσαντο I, 47. νηΐτης Aelian. V. H. V, 10. Aristot. genit. apud Nostrum fere omitt. vid. Th. Mag. & Schol. Aeschyli 143, & Sophocl. 157. 348. 350. add. νεῶν, quia etiam de terrestri expeditione usurpaverat Herodotus III.
- στῆνθ καὶ οἰμωγῇ δυσανασχέτουςτες τὰ γιγνόμενα IV, 295. Hom. Iliad. φ.
- στορέσωμεν τὸ φρόνημα τῶν Πελοποννησίων, prosternamus IV, 34. vid. Schol. Herodotus hoc sensu καταστορέσαι ponit. καταστορέσαι τὴν φιλοτιμίαν Plutarch.
- στρατιάαν, expeditionem I, 8. Mff. στρατείαν & στρατίαι passim confundunt. idem accidit in Xenophonte & aliis. στρατευσιν Herod. I, 189. Noster στρατιά, στρατός, & στρατεύμα pro exercitu passim. vid. στρατόπεδον. νηῖτῃ στρατῶ alibi.
- στρατιάτιδι νηῖ V, 134. IV, 70.
- στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένοι II, 131.
- στρατόπεδον. τὸ στρατόπεδον δὲ κατεκαύθη αὐθις ἀνορθώσαντες IV, 138. 249. καὶ ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδ. πολυεὶδῃ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι, exercitus IV, 294. III, 139. στραμινὴν V, 125.
- ΣΤ. συνόδων III, 231. σύνοδοι ἠγέροντο Etymol. 735. 43. & Noster alibi,
- ΣΦ. σφαγὰς. ἐς τὰς σφαγὰς καθιόντες III, 73. Ioseph. 798.
- σφαλερώτατον τῶν πάντων III, 91.
- σφάλλα. καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεξένετο III, 229. ὅποτε καὶ πᾶρα του σφαλεῖσαν, quoties a tā tentatae adeptione aberrarunt II, 65. de v. confer Schol. Sophocl. 370. ἀπὸ τῶν αἰὶ ὑπαρχόντων γνώμη σφαλέντες III, 28. D. Halic. 393, 46.
- σφῆδρα II, 239. IV, 148.
- σφοδρὸν μῖσος I, 144.
- ΣΧ. σχεδὸν γὰρ τοι ἤδη &c. IV, 224. II, 273. σχεδὸν εἰς τετρακισχιλίου ἀπέχτεινε Polybius 34.
- σχεῖν τὴν ἐπανομίαν τῆς χώρας I, 14. sic apud Herodot. II,

V E R B O R U M.

111. Bodl. πλέον σχήσει III, 86. Aeschyli Schol. 161. vid. ἔχω. Herodot. I, 64.

σχολαῖοι κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν II, 210. agn. Thom. Magist. σχολαιότερον III, 72. non σχολαιότερον.

σχολή I, 203. εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ἐνμῆναι, si idem valet fero & cito compositionem facere II, 238.

σχολὴν ἦγον III, 249.

ΣΩ. σῶμα. ἐς τὸ σῶμα προορώμενοι, salutis I, 27. ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια IV, 299. ἐφήμερα τὰ τε σῶματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι II, 80.

σῶν. αὐτὸν καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιά II, 216. non, σῶν, inquit, Eclog. vid. Suidam III, 351, 5.

σῶφρον. διὰ τὸ σῶφρον I, 56. εἰς τὸ σ. ἄγειν D. Hal. 96, 38. σωφρονισμὸς Ioseph. 733. & σωφρονικὸν 980. διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινας ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι IV, 68. σῶφρονα ἀντὶ αἰσχρὰς κομίσασθαι χάριν II, 255. III, 28. 46.

σωφρονέστατος. τοῖς νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν II, 261.

σωφρονίζω. τῶν κατὰ τὴν πόλιν τὶ ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι, Nofter alicubi. & Ioseph. 1098 &c.

σωφρονιστὴν, moderatorem V, 46. IV, 135. II, 267.

σωφροσύνη ἐμφρων I, 118. σωφροσύνην λαβούσαι αἱ πόλεις V, 98.

T.

ΤΑ. τὰ μὲν, σπενδόμενοι, τὰ δὲ, πολεμοῦντες, modo quidem — modo vero I, 29. ἔτοιμα αὐτοῖς τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν IV, 103. τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, propulsare Atheniensium vim; nempe πράγματα III, 126. & ita saepissime.

τακτὸν ἀργύριον III, 94. 25. D. Halic. 315, 39.

ταλαιπώρειν I, 138. 188. D. Hal. 345, 40. οὐκ ἑταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιώλογόν τι ἀπογενέσθαι, non adeo pressi fuerunt, ut eorum numerus aliquis memoratu dignus desideratus fuerit III, 321.

ταλαιπωρία II, 74, & alibi. Diodor. 13 b.

ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες II, 178.

ταμάλιστα. χειμασθεῖς ἐς ταμάλιστα, acerrima tempestate iactatus IV, 167. Herodot. IV, 7.

ταμίαν. οὐ γὰρ οἶόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης γὰρ αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι IV, 122. τριαινὴς ταμίαν Neronum vocat Aristoph. Nub. vid. D. Halic. 526, 29, Homerum, Ioseph. Theogn. 1186.

ταμνείῳ χρώμενοι IV, 207.

I N D E X

- ταμιεύσθαι IV, 33. Iosephus 640. Diodor. 111 2. 133 d.
 ταξιάρχους κοινώσας &c. III, 7.
 τάξις. ἐς τάξιν καθίστασθαι III, 138. αἱ ταύτην τὴν τάξιν
 μύθοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες, hunc ordi-
 nem per se semper obtinent, Sciritae III, 311 &c.
 ταχυτομώτατα II, 157.
 ταυτὴ μὲν οὖν ἐκράτουν, hac parte II, 147. οὐκ οὖν τὰ ὅπλα
 ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων II, 336. Attice. λέγεται
 οὐ κατὰ ταυτὸ, varie narratur V, 135 &c.
 τάχα ἂν II, 235. IV, 19. 305.
 τάχος. ἐν τάχει καὶ προθυμότερον IV, 147. D. Hal. 704, 37.
 alibi, τὰ ἐναγγιώτατα εὐβουλία εἶναι τάχος τε καὶ ὀργήν.
 ταχυναυτοῦντι Noster, & ταχυναυτεῖν IV, 51. Polyb. 35.
 TE. τόγος τοῦ οἰκῆματος III, 73. Dem. μειδ. Ulpian. 373, 2.
 τίθει λόγους ex Th. citat Harpocrat. 14. quær. an non Eu-
 ripides ibi reponendus?
 τειχισμός. λιθολόγους — καὶ ὅσα ἐς τειχισμὸν ἐργαλεῖα IV,
 71. Ulpian. στεφ. 363, 1.
 τεῖχος. καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος, in oppidum, munitiones
 II, 216. ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν, in urbem I, 87. Virg. dui
 in moenia.
 τεκμαιρόμενοι ἀπὸ τῆς Σκιάνης III, 182. I, 3. Callimach. A.
 35. Herodot. I, 5. Diodor. 85 r b.
 τεκμαρῶν δικαίαν τὸ ἐκφοβῆσαι II, 139. Galen. v. Var. Lect.
 τεκμήριον. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντί μιν
 πιστεύσαι ξυμβ. &c. I, 4. Plato Euth. p. 6 & 24 F. 4 & 38 ult.
 τέκνωσιν ποιεῖσθαι II, 68. Diodor. 4 d.
 τέλος. τῶν ἐν τέλει ὄντων IV, 140. κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιῶν-
 των τέλεσι τοῖς οἰκείοις III, 87. agn. Th. Mag. ita D. Hal. 359,
 45. Aristid. Sacr. I ἰδίοις. τέλος ἔχοντες ἰόντων, proficiscantur
 cum absoluta rei arbitrato suo transigendae auctoritate III,
 175. — ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων. ad ex-
 tremum: tandem III, 278. D. Halic. 552, 28. Polyb. p. 52.
 τελευταῖα φατὲ ἀδικηθῆναι II, 265. vid. Thom. Magistr.
 τονάγους II, 245.
 τερπνόν. — ὥστε ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν
 ἡξίου ποιεῖσθαι II, 80. alibi ῥεστότης τὸ τερπνόν. Schol. So-
 phoclis p. 31. Steph.
 TH. τῆρέω. χειμῶνα τήρησαντες III, 43. Diodor. 789 d.
 τήρησις. ὁπόσους ἔλαβον καταβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσ-
 φαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τὴν τήρησιν IV, 321. Diodor.
 TI. τι δόξης φέροντες alicubi. aliquantulum: nescio quid
 τρίακοντα μὲν τινὰς ἀπέκτειναν τῶν τετρακοσίων, ad triginta

V E R B O R U M

V, 113. vid. Apuleium. Cicer. de Fin. II. Leonidas Epim. tres aliquid aut quatuor.

τιθέω, ημι. ἐν ἀπέρῳ εἶχοντο δέσσαι τὸ παρὸν I, 38. ita saepissime. alibi δέμενοι τὰ ὅπλα. — τὰ δὲ ὅστα φασὶ τεθῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, humata I, 196. sic ponere apud Latinos.

τιμᾶω. ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις τομίμοις II, 256. τῆς πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχεῖν — βοηθεῖν, decet vos dignitati, quam resp. propter imperium habet, opem ferre II, 93. οὐ τὸ καρδαίνειν μᾶλλον τέρεπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι II, 68 &c.

τιμωρέω. ἐπὶ τὸ τιμωρούμενοι τοὺς ἔχθρ. pro τιμωρήσασθαι I, 168. III, 24. fere pro βοηθῶ apud Thucyd. inquit Th. Mag.

τιμωρητέος I, 122.

τιμωρία. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ Ἀθ. ξυμμαχοί II, 263. τιμ. περιβαλεῖν Diodor. 342 a. τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικούντας III, 91. pro ἡ βοήθεια, & ἡ κόλασις, Thom. Mag.

τιμωροί III, 5. 127.

ΤΟ. τοαρχαῖον III, 7, & alibi.

τοδύτερον II, 189.

τοέπειτα ἀσφαλῶς ἔξει, & τοαυτίκα III, 158.

τοιούτον. βασανίζμενος διὰ τὸ τοιούτον IV, 322. ἀθρόους τοσούτους ξυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥάδιον εἶναι λαβεῖν III, 305. Demosth. Coron. 356 a.

τόλμα. ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιδεοῦς ἐγένετο IV, 92. & alibi, οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσούτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε. & D. Halic. 241, 11. vid. παρέχω.

τολμᾶν II, 253. 290. IV, 67. II, 65.

τόλμημα. ἀδοκίτου τοῦ τολμήματος γενομένου IV, 245. II, 42. ausa, Virgil. Philo V. Mos. 1. in malam partem Aristoph. Pl. 419, & Eccl. 106.

τολμηρῶς II, 278. audacissime, Caesar.

τολμηταὶ παρὰ δύναμιν I, 98. agn. Thom. Mag.

τοπάλαι I, 9. II, 323. Pindar. Ol. 10, 104. Herodot. I, 5.

τοπαντάπασιν II, 298.

τοπαραυτίκα I, 42. III, 309 &c. Herodot. I, 19.

τοπαραχρῆμα IV, 88.

τοσούτον, sine voce, ad quam referri potest: δυνάμει προύχων, καὶ οὐ τοσούτον τοῖς ὅρκοις κατειλημμένους τοὺς μνηστῆρας ἄγων, τὸν στόλον ἀγεῖραι I, 14. vid. τοιούτον, & τόλμα.

του, sine praep. καθήρει τὸ ληστικὸν, τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ I, 9.

ΤΡ. τραυματιζομένων πολλῶν III, 56. vid. κατatraυματίζω. τραυματίζουσάν τῶν γῶν cit. Pollux. Herod. Uran. v. πολλά.

I N D E X

τρέπω. ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα IV, 61. ἐτράποντο καὶ ἡδονὰς τῷ δήμῳ τὰ πρᾶγματα ἐνδιδόναι II, 99. ἐς Ἄργος τραπομένοι πρῶτον, id est, ἀπελθόντες III, 246. vid. Herodotum I, 11. πρὸς τὰ Ἀργείων τραπομένου, quod ad Arg. partes transferim IV, 141. I, 32. & passim.

τριακοντούτεις σπονδαί I, 36. 123.

τριβῆς ἑνεκα καὶ ἀνακογχῆς τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, ut res—attereret, suspensâsque teneret V, 136. vid. Polybium 28.

τρίτος αὐτὸς II, 176, & passim. Ovid. M. II, *Interea volucres Pyroëis, & Eous, & Aethon, Solis equi, quartusque Phlegon.* Theocrit. VII, 2.

τροπαῖον τῆς ἵππομαχίας ἔστυσαν IV, 157. & Corinth. p. 248 ed. Ald.

τροπαυτῆρα II, 151. Aeschyli Schol. 142.

τρυχόμενοι τῇ προσεδρείᾳ I, 175. IV, 216. τρυχοῦσθαι D. Halic. 430, 35. Sophocl. & Schol. 36: 37. Polyb. p. 13. Lycophr. 583. Theogn. 909. Solon. II, 22. Mimnermus. Herodot. τετρυμένον λέω II, 129. Arch. τετρυγμένον.

ΤΤ. τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν II, 220. in bonam partem Herodot.

τύχη. κατὰ τύχην, quodam fortunae beneficio II, 242. ἐς τύχας καταστῆναι, incertos fortunae casus subire I, 96. βουλόμενοι τῇ παρουσίᾳ τύχῃ ὥς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελεθεῖν, praesenti victorïae fortuna III, 23.

ΤΩ. τῷ, sine accentu: μήτε σπένδωσθαι τῷ, μήτε πολεμεῖν, cum quoquam III, 267. IV, 247.

τῷδε. παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε καὶ δέομαι, quin etiam simul obsecro IV, 278. II, 239.

τὼς ἀνδρας, Dorice III, 325.

Υ.

ΥΑ. ὑακίνθια III, 241. Athenaeus IV, 7. vid. Var. Lect.

ΥΒ. ὑβρεὶ καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου I, 58. εἴθε αἷς ἀν' εὐπραξία ἔλθῃ ἐς ὑβριν τρέπειν II, 225. (ὑβ.) κόρου ματέρα Pindar. Ol. XIII. ὑβρίζω III, 27. V, 68.

ΥΓ. ὑγίης. εἰτι ὑγίης διαροοῦνται III, 33. καταστήσειν ἐς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγία II, 216. ὑγιά melius, quam ὑγιῆ, Thom. Magister. vid. Herodot. I, 8.

ΥΔ. ὑδρεύσθαι III, 144. D. Halic. 306, 11.

ΥΜ. ὑμέτερος. τὸ δὲ ὑμέτερον, vestra consuetudo I, 98. ἐναυτιώσεσθε τῇ ὑμέτέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ III, 126, & alibi. ἐν τῷ ὑμέτερόν ἀσθενεῖ τῆς γνώμης II, 89.

ΥΠ. ὑπαγαγόντες κόσμῳ &c. III, 189. 190. 220. absolute. ὑπαγαγαὶ καὶ διώξεις II, 313. agn. Etymolog. p. 777.

V E R B O R U M.

ὑπαίθριος I, 188.

ὑπακούω. τῷ ὑμετέρῳ ζυμφῶν ὑπακούειν III, 341. οὐ δοκεῖν
ἀν βιάσθαι ἐθελῆσαι ὑπακούσαι IV, 298. D. Hal. 231, 7.

ὑπάρχει δ' ὑμῖν ἐτι νῦν γε ταπλῆϊα τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν IV,
278. τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χεῖροσι γενέσθαι, ὑμῖν μεγά-
λη ἢ δόξα, — si a pristina indole ne desciveritis II, 69. ἐς ἅπαν
τὸ ὑπάρχον ἀναρρίπτουσι III, 343. ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδό-
κει χρεῖναι μὴ ἐνδιδόναι, pro praesenti rerum statu V, 5. τὸ
πλέον τοῦ χωρίου καρτερόν ὑπῆρχε III, 8.

ὑπειπὼν. ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπειπὼν τὰ ἄλλα, ὅτι αὐτὸς
πράξει &c. I, 127. II, 169. Schol. Sophocl. 14.

ὑπεκρίναντο, pro ἀπεκρίνοντο Eustathius 1437, 33.

ὑπεξέθεντο παῖδας I, 125. Antiph. Sophocl.

ὑπεξέκειτο V, 48. Aristot. Oeconom. II.

ὑπεραυχοῦντα III, 30. ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι Phalaris
Ep. ὑπεραυχα D. Halic. 520, 42. ὑπεραυχες λέων Pollux V,
83. Schol. Aeschyli 94.

ὑπερβατόν ἦν τὸ περιτείχισμα II, 206.

ὑπερβιαζόμενον του κακου, supra modum urgente II, 79.

ὑπερόπται. δοῦλοι ὄντες τῶν αἰετῶν, ὑπερόπται δὲ τῶν
εἰωθότων, hoc est, κρεπόντων II, 223. Schol. Sophocl. 188.

ὑπεροψία. ἀμαθέστεροι τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδεύόμε-
νοι, simplicius institui mur, quam ut leges contemn. &c. I,
119. D. Halic. 219, 1.

ὑπερόριον ἀσχολίαν, in exteris regionibus occupationes V,
110. D. Halic. ὑπερόριος πόλεμος. στρατιὰ alibi Noster.

ὑπερφόρμεν αὐτῶν τοῖς ὕπλοις I, 115. D. Halic. 192, 32.

ὑπέρφρων II, 93.

ὑπέστη. πολὺ πρὸς τὰ δεινὰ, ὅπερ ὑπέρ ὑπέστη, φερεγγυώ-
τατος ἐφάνη V, 104. & alibi, ἤγαγε τοὺς ἀνδρας ὥσπερ ὑπ-
έστη. semel tantum usurpasse tradit Thom. Magister.

ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντες, πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέ-
ραν ἀκρόασιν II, 234. Aeschyli Schol. 134.

ὑπήκοος. τὸ ὑπήκοον τῶν ζυμμάχων IV, 110. III, 147. V, 105.
τῶν ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν IV, 267. Diodor. 34 c.

ὑπὸ, causam denotat: κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν &c. V, 22.
& ita saepius. sub: ὑπὸ τοῖς ὕπλοις IV, 302. ὑπὸ σφᾶς, in suam
potestatem III, 88. tempus: ὑπὸ νύκτα, sub noctem III, 97.
εὐχὰς τὰς νομιζόμενας ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, praeconis voce
IV, 52. λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτη II, 311.

ὑποδεεστέρας. ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρας ἀνθρώπων
V, 136. I, 17. ὑποδεεστερα τῆς φήμης I, 20. D. Hal. 22, 14.
Herodot. I, 91.

Thucyd. Vol. VI.

F ff

I N D E X

ὑποδέχομαι. ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, recepit in
se V, 125. IV, 40. I, 39. II, 155. μεγάλα ὑποδεχόμενοι Herodot. II. Noster alicubi, — ἐλευθερία πιστὴ ἐν ἧ παρὰ γυνάμιν
ἀλλήλους ὑποδεχόμεθα. Diodor. 766 c.

ὑποδοχή. ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύσονται
ἐτάσσοντο, ad excipiendum armis IV, 299.

ὑπόκειται. — νήμους, ἀφ' ὧν ἔκασιν ἐλπίς ὑπόκειται II,
295. Pindar. Ol. I, 135.

ὑπολείπω. μὴδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς V, 6. μὴδ' ἐν ἡμῖν
αὐτοῖς αἰτίαν ὑπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολαμήσατε I, 200.
vid. Herodot. I, 9.

ὑπομνήσκω IV, 287. 134. Homer. μνήσασθε 3. ἀλλῆς.

ὑπόμοι οὐρύξαντες II, 117. D. Halic. 180, 8.

ὑπὸ πτεχῆ χαλεπὸς ἐς 8c. VI. Thom. Magister. Aretaeus 35,
34. active Noster ed. Francof. 452 d. alibi passim.

ὑπόσπονδος ἐχώρει ἐς Σίγειον IV, 93. νεκροὺς ὑποσπόνδους
ἀπέδωκαν I, 88.

ὑποτείνοντος αὐτοῦ V, 73.

ὑποταπῆσας II, 23. 204. III, 253. D. Halic. 435, 13.

ὑποτελεῖς ὄντες φόρου IV, 267. φόρον D. Hal. 252, 30. 544,
43. vid. ὑπῆκοος.

ὑπουλον εὐνομίαν V, 98. ἔχθρα D. Halic. 168, 27. vid. Sophocli. Schol. 206. Demosth. Coron. 356.

ὑπουργεῖν IV, 136. 278. Aretaeus 93, 26.

ὑποχείρια, subiecta I, 124 II, 298. D. Halic. 168, 13.

ὑπτίας ἀσπίδας IV, 316.

ΤΣ. ὑστερέω. ἐπειδὴ τῆς Μιτυλήνης ὑστερήσει, non satis ma-
ture pervenire potuisset II, 213. I, 188. Diod. 337 b. 491 c.
ὑστερίζον IV, 109. V, 66. D. Halic. 67, 22.

ΤΦ. ὑφαντὰ II, 158.

ὑφηγέομαι. ἀμύνεσθαι ταύτην ἢ ἀν' ὑφηγήσθε I, 112. Sophocli.
Elect. ὑφηγοῦ. Diodor. 87 b.

ὑφίσταμαι. ξυμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ὑφίστασθαι II, 90.
ὑφίστάται τὸν πλοῦν III, 46. ὁ φυγὼν τὸν κίνδυνον, τοῦ ὑπ-
στάντος μεμπτότερος II, 89. vid. ὑπέστη.

Φ.

ΦΑ. φαίνομαι. πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, τοὺς ἀντιτολμῶντας
χαλεπωτάτους αὐτοῖς φαίνεσθαι, visum iri IV, 203. ἢ ἐν-
σχῇ, ὡς τε ἐν φαίνεσθαι τείχος παχὺ, ut videretur II, 199.
252. I, 49. D. Halic. 746, 12.

φακέλλους ὕλης φοροῦντες II, 119. φακέλους φρυγάνων D.
Halic. 642, 41. Mf. Vat. φακέλλους, quomodo etiam Marcell.

V E R B O R U M.

ρακέλους Synesius Epist. 134. φάκελλον ἐπιστολῶν. Ioseph. Antiq. 7, 4. φακέλους ἕλης ξηρᾶς περιβαλὼν &c.

φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, illustre facinus I, 27. Aelian. V. H. IX, 35. ἐς τὸ φανερὸν λογιόμενα Noster alibi. ἤσαν φανε-
ραν δεινουργεῖν III, 113 &c. V, 99.

φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην I, 122.

φανερῶτατος πάντων ἐγένετο, maxime conspicuus III, 18.

φαυλότεροι γνώμην II, 93. D. Halic. 661, 5.

ΦΕ. φειδῶτις ἐγένετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἥδη σαφεῖ μὴ προανα-
λωθῆναι τῷ IV, 315. D. Hal. 546, 32. 731, 25. Ioseph. 13. Ho-
mer. Od. 8, 95. Diodor. 502 d.

φέρω. οὐκ ἔχοντός πο' αἰσχύνῃν τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος
δέ τι δόξης μάλλον I, 9. 51. καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυ-
τὸν II, 88. & εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις III, 229. ἔφερον ἀλ-
λήλους, id est, ἐλήσσευσον, quomodo apud Herodot. ἀγειν καὶ
φέρειν I, 12. ἐργῇ φέροντες τὸν πόλεμον I, 47. ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ-
γνώμῃαι ἔφερον I, 113. χαλεπῶς ἐνεγκώντες τοῦ Ἀρμόδιου IV;
89. δεινῶς D. Halic. 205, 1.

ΦΘ. φθέγγεσθαι. ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπε-
δον πολυειδῆ ἀναγκάζεται φθέγγεσθαι IV, 294. etiam ἀνέμου
φθόγγων Simonides.

ΦΙ. φιλεῖ. ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν V, 5. solet. ita saepissime.
D. Halic. 603, 44.

φιλία. ἀναγεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν IV, 225. Οἰνω-
δῶν συμπαράγενομένων κατὰ φιλίαν II, 130. τισὶ πόλεσιν ἐχρη-
μάτιζε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις III, 211. agn. Thom. Mag.

φίλιον ἦν τὸ ῥίον τοῖς Ἀθηναίοις II, 137. ἐκ φιλίας χώρας IV,
58. D. Halic. ἐν φιλίᾳ, pro ἐν φ. γῇ 606, 24.

φιλοδικεῖν δοκοῦμεν I, 110. Aristot. Rhet. 1.

φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας II, 60. Ioseph. 156, 691.

φιλοκρινεῖν IV, 33. om. Stephan. Hesychius διακρινεῖν. vid.
Constitut. Apost. III, 4. Schol. ἐξετάζοιεν, delectum habeant.
Phanorinus δακμάζειν. Nazianzenus, Μὴ φιλοκρίνῃς μοι τὰς
ἀξίας τῶν σε καθαιρόντων. curiose explorare, a φιλοκρινεῖν.

φιλονεκῆσαι III, 350. D. Halic. 656, 15.

φιλοφεικία V, 116. IV, 215. Diodor. 126 a.

φιλόπολις II, 88. Aristophan. Plut. & Pindar. Ol. IV.

ΦΛ. φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκός II, 73. φλυ-
κταινώσιος Aretaeus 9α, 17. v. Hippocrat. Progn. 148. Coac.
Praenot. 436.

ΦΟ. φοβέω. ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν Τισσαφέρει
τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν V, 126. φοβεῖ λιμὸν, famem intentat. D.
Halic. 380, 27.

Fff 2

I N D E X

φοβερὸν IV, 88. D. Hal. 440, 42. φοβερὸς, ὁ φοβούμενος, qui metuit, Suidas III, 621. Etymol. Mag. ex III. citat quaedam Corinthus 151.

φοινικώτατον IV, 218. ex nostro Herodian. bis terque. φορμηδὸν τιθέντες (ξύλα) II, 115. III, 74. v. Hesiod. Op. 482. φόρος. vid. Thom. Mag.

φορτηγικοῦ πλοίου IV, 139. vid. Thom. Mag. & Annotat.

ΦΡ. φρόνημα. δουλοῖ φρόνημα αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον II, 90. ἀνδρὶ φρόνημα ἔχοι II, 67. 92. vid. Ulpian. στεφ. 348, 1. 318, 1. 357, 2. ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσασθαι III, 269. Diodor. 184 b. 477 a. φρονήματι, Schol. ἐπάρσει I, 115. D. Hal. 703, 19.

φρυγανισμὸς IV, 181. 190. Ioseph. 1199.

φρυκτωρία II, 202. D. Halic. 491, 43.

ΦΥ. φυγὴ αὐτῶν, pro φυγάδες V, 97. Aristides ad Theb. I. φυλακὴ. χρεῖναι τεγχιζέειν ὥσταχιστα, καὶ τᾶλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν V, 79. D. Hal. 622, 11. & διὰ φ. ἐν φ. μεγάλῃς Herodot. II, 99.

φυλάσσω. φυλάξαντες ἔτι νύκτε καὶ αὐτὸ τὸ περίορθον II, 7. III, 25. Diod. 743 d. πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ πάντας ἀρχὴν μὲν τοῦ εἰκοτος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπ. III, 89. Herod. IX, 77.

φύσας μεγάλας ἐσδόντες ἐς τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς III, 149. φυσάων Polyb. p. 69. Callimachus D. 55, ἄημα φυσάων.

φύσις. ὁδῶματι ἐνδὸμῳ συμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον ἐς τὸ συμφέρον καθίσταται III, 87. ἀνθρωπεία φύσει, humanum ingenium I, 109. φύσεως δυνάμει I, 195. τῇ φύσει πρόχειροι Diodor. 368 d. — 394 d. ὑπὸ φύσεως ἀναγκαιᾶς, naturae necessitate III, 345.

φυτεύοντες γῆν I, 5.

φύω. πεφύκασι ἅπαντες καὶ ἰδία καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνει II, 236. III, 30. τοῖς ὄντιν δόξα πέφυκε τοῦ ἐτέρου III, 88. 89. II, 226. 95.

ΦΩ. φωτῇ. τῇ αὐτῇ φανῇ καὶ νομίμοις χρώματι IV, 266.

X.

ΧΑ. χαλαραῖς ταῖς ἀλύσει ἀφίσταν τὴν δοκὸν II, 118.

χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἀρξαι IV, 191. χωρία χαλεπὰ καὶ πετρώδη III, 14. χαλεποὶ ἦσαν τοῖς συμπεροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔμπλου V, 3.

χαλεπῶς. vid. φέρω. χαλεπῶς ἐλάμβανον IV, 95. ἔχων Diodorus 257 d. φέροντες 429 c.

χαλεπωτάτους. πρὸς ἀνδρας τολμηροὺς τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους φαίνεσθαι IV, 203.

χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν III, 31. ὁ δράσας τὴν χάριν II, 61.

V E R B O R U M.

ἐς χάριν τὴν ἀρετὴν ἀποδώσαν, *ibid.* τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν II, 264. D. Halic. 195, 19. ὁφείλων Diodor. 647 c. ἀποδώσειν 742 d. τῶν Μεσσηνίων χάριτι πεισθεῖς, Messeniorum, qui in gratia apud eum erant, verbis adductus II, 309.

Χαρισαμένοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις III, 31. v. Ulpian. Χερρ. & Τιμ. 336, 2. 372, 3.

XE. χειμασθεῖσαι σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν II, 273. Diodor. 132 a.

Χεῖρ. ἐς χεῖρας ἦσαν III, 107. Χωρεῖν D. Hal. 296, 2, & 606, 5. πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες II, 312. Herod. VII, 20. ubi pro ἀνομένῳ M. & Vulg. Codex Arch. ἀναισιμωμένῳ, quod perplacer. vid. Polyb. p. 32.

Χειροποίητος (φλδξ) II, 119. ὁδοὺς D. Halic. 642, 45. Χειροποίητος Ioseph. 1316.

Χειροτέχναι IV, 214. D. Halic. 173, 14.

Χειρουργεῖν V, 106.

Χειρώσεσθαι III, 36. D. Hal. 113, 8. Gloss. in Xenophon. p. 64 b. Herodot. II, 71. Χειρωθέντος Diodor. 38 c. & 64 b.

XH. χηλὴ (τοῦ λιμένος) IV, 261. vid. Var. Lect.

XP. χράσμαι. κηρύγμασι χρῆσασθαι ἐπιτηδεύεις II, 5. τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρῆσασθαι III, 53. vid. Corinthum 150. Noster III, 345. IV, 220. II, 28. 29. hisce παραπλήσιον est apud Ovid. *uitur hero: de iaculo. παραδείγμασι τοῖς προγιγνομένοις* χρώμενοι II, 184. γνώμησι Ἰώνων Herodotus II, 15. ubi Bodl. μόνου. δικαίῳ χρῆσθων III, 233. apud Th. Mag. *χρῶσαν Λακεδαιμονίοις; pro χρησμάδουσαν* Suidas III, 690.

Χρηματίζομαι. οἰόμενοι χρηματίζεισθαι, μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι IV, 191. Thom. Magister.

Χρηματίζω. τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε περὶ φιλίας, *egit de* &c. III, 211. alibi *χρηματίσαντες, rebus transactis.* vid. Ulpian. ad στεφ. 356, 1.

Χρῆναι διανευμαχεῖν V, 120. v. Th. Mag. & Ulpian. 358, 1.

Χρῆσις. τῆς ἵππου οὐδεμία χρῆσις ἦν IV, 182.

Χρησμολόγοι II, 37. V, 3.

Χρόνος. ἀθυμίαν πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, *mora* III, 41, πολλῶν διατριβομένων Herodot. IV, 201. vid. Nostrium III, 114. 125. IV, 7. Polyb. p. 10. τὸν ἅπαντα χρ. pro *aeternum*, Simonides.

XΩ. χωρὶς δὲ, *praeterea vero* II, 24. 194. D. Hal. 685, 24.

Ψ.

ΨΕ. ψέγομαι. ἢ ἐπιτίκεια τοῦ διδάσκειν &c. οὐ ψέγεται III, 336.

F ff 3

INDEX VERBORUM.

ψεύδομαι. ψευδέντες τῶν σκοπῶν V, 166. τοῦ γάμου Herodot. V, 47. Noster III, 160. 334. IV, 31.

ψευδῶς I, 194.

ΨΗ. ψηφισαμέντων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ πάθοδον καὶ ἄδειαι V, 124. D. Halic. 395, 5. & ita passim.

ψῆφον προσθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν I, 61. μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως II, 292.

ΨΙ. ψιλός. τὸν ψιλὸν ὄμιλον ἐς μέσον λαβὼν III, 186. ψιλῶς ταῖς χερσὶ Aelian. V. H. VI, 2. sine armis: nudi.

ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας, hoc est, μονῶσαι, nudare II, 330. D. Halic. 164, 39.

ΨΟ. ψῆγον τοῖς πέλας ἔπεισε καὶ I, 97. II, 69. ἄνδρα αἰεὶ ψ. τετυγμένον Simonides.

Ω.

Ω. ὃ πάντων ἀξυρετότατοι IV, 67. D. Halic. 699, 11.

ΩΘ. ὀθισμός. τὸ δὲ ἄλλο καρτερᾷ μάχῃ καὶ ὀθισμῷ ἀσπίδι ξυρεσθήκει III, 141. D. Halic. 444, 30. Herodot. VII, 225. Aeschyl. Schol. 86.

ΩΜ. ὀμιληδὲσι πολέμῳ ἐλάχιστα, in bellis minime versari IV, 111. D. Hal. 532, 26. & κινδύνοις. τραύμασι Ioseph. 850, 859. Bacchylides πλοῦτος δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὀμιλεῖ. τῇ φρυγίᾳ, attigerunt. Herodot. VII, 26. Noster IV, 88, & alibi.

ΩΣ. ὥς. ἐδόκει ὁ πρὸς Πελοποννησίου πόλεμος καὶ ὥς ἔσεσθαι αὐταῖς, vel sic fore &c. I, 65. πλεύσας ὥς τὸν Τισσαφέρνην V, 124, & saepissime alibi; pro ad, more Atticorum. D. Hal. 37, 23. 243, 14. 289, 13. Herodot. ὥς θυγατέρα εἰσελθεῖν II, 126, & alibi, ut restituit cl. Gronovius. neque aliter Mf. Baroc. Thom. Mag. corr. qui eis pro ὥς Ἀβυδον. vid. Nostrium V, 5. 99. III, 80. 65 & seqq.

ὥστε. ἐπαγγελόμενοι τῷ δήμῳ ὥστε βοηθεῖν V, 133. III, 59. 71. cum Coniunctiv. etiam D. Halic. 144, 45. & cum Indic. 698, 14. Aelian. V. H. XII, 30.

ΩΦ. ὠφέλεια, praesidium I, 40. τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, usum IV, 182. τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῇ Σινελίᾳ φυλάζει IV, 126. ὠφέλεια, utilitas I, 127.

ὠφέλιμος IV, 281. Aelian. V. H. XII, 54. Noster IV, 287. τὸν Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἀντιπόλεως I, 132.

ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικά III, 111. poëtica, inquit Th. Mag. id quod in hoc auctore frequens. Aeschyl. Ὡς τοῖς Δαυνοῦσι πλοῦτες αὐδὲν ὠφελεῖ. Rhetores Accus. iungunt. Noster Dat. semel. Dioscor. ὠφελεῖ ἐπιληπτικοῖς, prodest. Aristoph. ὄρν. 420.

INDEX SCRIPTORUM VETERUM

*Qui in Notis & Var. Lectionibus emendantur,
aut illustrantur.*

-
- A**ELIANUS I, 350. 375.
 II, 517. 530. III, 475.
 Aeschylus II, 411. 548.
 Ammonius I, 340. 341. 402.
 406. II, 451. III, 466. 521.
 Anacreon IV, 489.
 Anna Comnena III, 422. 445.
 V, 240.
 Appianus I, 377.
 Apollodorus II, 472. 558.
 Arctaeus II, 430.
 Aristaeetus V, 267.
 Aristides I, 382. II, 441. 442.
 III, 418. 432. 458. 554.
 V, 294. 299.
 Aristophanes I, 307. 394.
 396. 408. III, 527. IV, 376.
 393. 522. V, 230. 269. 279.
 Aristoteles III, 468. IV, 480.
 484.
 Arrianus II, 450. V, 242.
 Athenaeus III, 459. 462. IV,
 400. 409. VI, 264.
 Avienus III, 535. V, 242.
 Callimachus II, 563. III, 536.
 V, 242. VI, 277.
 Cantacuzenus II, 466. 469.
 III, 448.
 Cicero IV, 409.
 Cinnamus III, 535.
 Clemens Alexandrinus I, 299.
 360. II, 448. 528. 536 sq.
 III, 476. 533.
 Conon I, 385. II, 554. 565.
 Corinthus I, 405. II, 518.
 555. V, 256. 277.
 Cornelius Nepos I, 385. II,
 545. VI, 151.
 Demetrius Phalereus III, 438.
 IV, 478.
 Demosthenes I, 360. II, 545.
 Dio Cassius III, 547.
 Dio Chrysostomus I, 316.
 Diodorus Siculus I, 353. 371.
 382. 385. II, 399. 452. 453.
 456. 467. 561. 562. 570.
 III, 410. 434. 444. 453.
 568. IV, 426. 427. 431.
 481. 491. V, 289. 292. 293.
 Diogenes Laërtius II, 403.
 428. 447. VI, 22.
 Diogenianus III, 568.
 Dionysius Halicarnassensis I,
 270. 275. 302. 318. 320.
 324. 339. 358. 367. II,
 422. 424. 439. 523. 547.
 558. III, 425. 468. 532.
 534. 561. IV, 385. 417.
 478. 479. V, 227. VI, 16.
 18. 25. 79. 186. 275.
 Dionysius Periegetes II, 567.
 III, 573. 576. V, 235.
 242. 289.
 Dioscorides II, 432. IV,
 491.
 Epictetus II, 447.

I N D E X

- Epigrammata Graeca** I, 298.
 374. 388. IV, 487. V, 299.
Erotianus IV, 392.
Etymologicon M. I, 300. 325.
 353. 373. 403. II, 398.
 449. 518. 533. III, 420.
 465. 520. V, 285.
Euripides IV, 386. 413.
Eustathius in Homerum I,
 387. 406. II, 566. III,
 424. 466.
 — in **Dionysium Periegeten**
 IV, 525. VI, 61.
Frontinus IV, 399. 410.
Glossae Gr. Lat. I, 402. 403.
 IV, 478.
Glossae Galeni III, 428.
Harpocration I, 325. 372. II,
 454. III, 529. V, 250.
Helladius I, 407.
Heraclides IV, 400.
Hermogenes I, 327. 360.
 II, 441. 559.
Herodotus I, 301. 393. 396.
 405. 410. II, 411. 447.
 455. 528. III, 414. 416.
 426. 467. IV, 377. 427.
 V, 252. *Ind. ἐλέγχειν. εὐ-*
μέλεια. κέρδος. πρότερος.
χρίε.
Hesiodus I, 292. II, 548.
Hesychius I, 295. 306. 325.
 376. 387. 393. II, 407.
 422. 449. 469. 570. III,
 419. 424. 428. 472. 522.
 527. 567. IV, 375. 425.
 492. 517. 519. V, 243. 254.
 293. VI, 229. 275. *Ind.*
ἐκπλήγνυσθαι, ὁμαίχμια.
Hieronimus I, 385.
Hippocrates IV, 377. *Ind.*
στεγανότης. ὡς ἐπιτοπλεῖ-
στων.
Homerus I, 291 sq. 295.
 402. II, 432. 469. 566. V,
 228. 241. VI, 49. 192 sq.
 206. 209.
Inscriptiones II, 446. 529.
 532. III, 447.
Ioannes Evangel. I, 357. II,
 447.
Iosephus I, 336. 385. II, 450.
Isidorus IV, 487.
Isocrates I, 405.
Iustinus I, 380. II, 411.
Lexicon Biblioth. Coislin. II,
 414. 556. IV, 382.
Libanius I, 344. II, 413. 518.
Livius II, 454. III, 465. V,
 234.
Lucanus III, 415. 447. IV,
 475.
Lucas Evangel. I, 351. III,
 455. 472. V, 234. 301.
 VI, 8.
 — **Act. Apostol.** I, 351. III,
 455. V, 234. 301. VI, 8.
Lucianus I, 318. 421. 454.
 553. 574. II, 445. III,
 472. 547. IV, 401. V, 269.
Lucretius II, 432. 433 sq.
Lycurgus Rhetor II, 558.
Maccabaeorum Scriptores II,
 402. 448. 541. IV, 407. VI,
 276.
Martianus Capella II, 518.
 570. 574.
Matthaeus Evangel. *Ind. v.*
λοιπόν.
Maximus Tyrius VI, 264.
Moeris Atticista I, 370. IV,
 392.
Musaeus I, 304. II, 428.
Nemesius II, 431.
Nicander V, 300.
Nicetas Choniates II, 457.

C R I T I C U S.

- Notitia** Episcop. I, 385. III, 535. V, 243. 253.
Oppianus I, 370. II, 548. IV, 409.
Origenes I, 357.
Orpheus I, 351. V, 294.
Ovidius V, 296.
Pandectae II, 429.
Parthenius III, 421.
Paulus Apost. III, 455. V, 234.
Paulanias II, 405. III, 476.
Petronius II, 529.
Phavorinus I, 387. III, 465. 472. 520. 521. 527 sq. IV, 523. V, 243. 254. 293.
Philostratus II, 517.
Phrynichus II, 403. IV, 377.
Pindarus II, 445.
Plato II, 548.
Plinius I, 307. 353. 377. 388. II, 566. III, 445. 534. V, 243. 253.
Plutarchus I, 352. 355. 366. 383. 388. 389. 395. 403. 405. 408. II, 406. 421. 441. 452. 528. 563. III, 413. 430. 445. 449. 520. IV, 386. 415. 427. 488. 515. V, 227. 274. 286.
Pollux I, 373. 400. 405. II, 398. 405. 545. III, 409. 552. 556. IV, 408. 423. 497. VI, 222.
Polyaenus II, 562. III, 469. V, 294.
Polybius II, 570. III, 426. IV, 522.
Pomponius Mela III, 445. 554. V, 252.
Priscianus I, 404. II, 463. 567. III, 441. 448. 470.
Procopius II, 518. VI, 227.
Thucyd. Vol. VI.
Propertius V, 295.
Ptolemaeus I, 387. II, 459. 469. 532. 562. 570. III, 430. V, 253. 286.
Quintilianus I, 302.
Scholiaſtes Aefchyli I, 349. II, 549.
 — **Aristophanis** I, 307. 363. 384. II, 404. 518. 525. 565. III, 407. 422. 467. 469. 526. 536. 568. IV, 379. 380. 409. 426. 495. V, 266. 276.
 — **Callimachi** III, 536.
 — **Demosthenis** I, 355. III, 432. V, 274.
 — **Hermogenis** I, 334. 405. II, 439. 529.
 — **Hefiodi** III, 564.
 — **Homeri** III, 445.
 — **Luciani** III, 435. 441.
 — **Nicandri** II, 413. V, 290.
 — **Pindari** II, 565. V, 254.
 — **Sophoclis** I, 344.
 — **Theocriti** II, 460. 554. V, 253.
Scylax II, 469. 570. III, 463. 522.
Scymnus Chius III, 463.
Seneca Tragicus III, 459.
Septuaginta Interpretes Graeci V. T. I, 306. 406. II, 399. 432. 447. 448. 524. VI, 276.
Servius IV, 374.
Sex. Empiricus IV, 375.
Sibyllina Carmina I, 375. V, 243.
Silius Italicus II, 562.
Solinus II, 408. IV, 487. 491.
Sophocles I, 316.
Sotion II, 413.
 . G g g

INDEX CRITICUS.

- Statius II, 459. 471. III, 441.
 459. 549. 554.
 Stephanus de Urb. I, 349.
 387. 388. II, 406. 414. 456.
 459. 465. 529. 531. 565.
 566. III, 435. 463. 465.
 546. IV, 376. 412. 428.
 485. V, 239. 240. 253.
 261. 295.
 Stobaeus I, 362. 407. II, 447.
 460. 535. III, 555. 561.
 564. IV, 378. 393. 420.
 Strabo I, 291. 342. 377. II,
 415. 456. 531. 566. III,
 533. 534. IV, 485. V, 291.
 VI, 275.
 Suidas I, 298. 310. 335. 340.
 343. 348. 349. 352. 359.
 369. 371. 385. 387. 392.
 395. 397. 400. 406. 411.
 II, 397. 405. 407. 408.
 409. 415. 438. 445. 448.
 450. 451. 454. 459. 460.
 462. 467. 471. 518. 519.
 537. 540. 555. 557. 566.
 575. III, 408. 409. 420.
 423. 431. 432 sq. 440. 442.
 519. 520. 527. 528. 529.
 533. 536. 552. 555. 568.
 IV, 374. 378. 408. 412.
 415. 426. 429. 478. 493.
 496. 498. 518. V, 229.
 254. 276. VI, 9. 99 sq. 103.
 106. 110. 138. 142. 149.
 150. 157. 170. 175. 176.
 181. 188. 190. 203. 225.
 229. 237. 252. 264. 273.
 277.
 Synesius VI, 205.
 Themistius I, 387.
 Theo Sophista II, 398.
 Theognis I, 341. VI, 187.
 Theophrastus I, 352. II, 456.
 Thomas Magister I, 334. 362.
 373. 382. 385. 407. II,
 396. 410. 422. 425. 430.
 431. 440. 443. 444. 448.
 455. 519. 520. 525. 540.
 541. 547. 553. 558. 560.
 562. 569. 575. III, 413.
 420. 421. 422. 428. 429.
 431. 442. 443. 447. 463.
 471. 473. 475. 519. 520.
 523. 526. 531. 533. 538.
 540. IV, 375. 384. 388.
 389. 391. 401. 408. 420.
 425. 484. 501. 509. 522.
 V, 228. 268. 269. 277. 281.
 Tobiae liber II, 448.
 Tzetzes I, 354. 407. 408.
 III, 463. 536.
 Vegetius IV, 413.
 Virgilius IV, 373. 477. V,
 244.
 Vitruvius III, 549.
 Xenophon I, 369. 394. III,
 437. 531. 536. IV, 479.
 V, 246. 283.

Erratum.

Vol. V. pag. 3. l. 10. *Δισφάρται*, leg. *Δισφάρτα*.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

[illegible]